

COMMENTARIA
IN ARISTOTELEM
GRAECA

EDITUM CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMINIS IV

PARS I PORPHYRII ISAGOGE ET IN CATEGORIAS
COMMENTARIUM

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGI REIMER

MDCCCLXXXVII

PORPHYRII ISAGOGE ET
IN ARISTOTELIS CATEGORIAS
COMMENTARIUM

CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

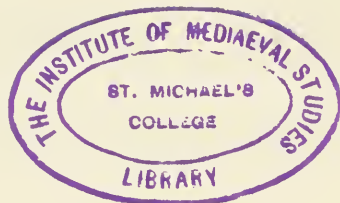
EDIDIT

ADOLFUS BUSSE

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGH REIMER

MDCCLXXXVII

OCT 14 1950

15627

PRAEFATIO PORPHYRII ISAGOGES ET IN ARISTOTELIS CATEGORIAS COMMENTARII

I DE PORPHYRII ISAGOGÉ

Ex Porphyrianis in Organon commentariis Isagoge ¹⁾ et Commentarius per interrogationem et responsionem ad nostram aetatem pervenerunt, de ceteris consulatur Zelleri liber *Die Philosophie der Griechen in ihrer gesch. Entw.* III, 2 p. 640 not. 3 (Leipzig 1881). atque Isagoge quamvis sperni soleat a nostratibus philosophis ²⁾, tanta auctoritate per saecula amplius decem apud viros doctos floruit et in oriente quidem etiam nunc floret ³⁾, ut inter scripta omnium notissima atque vulgatissima referenda esse videatur.

¹⁾ Tres tituli traduntur, quorum quem nos inscripsimus unum genuinum esse et codicum fere omnium consensu et commentariorum testimoniis comprobatur. nam qui vulgo in usu est αἱ πέντε φωναί vel περὶ πέντε φωνῶν recentiorum codicum quorundam memoria nititur (cf. cod. Paris. 2051). Suidas autem (II p. 372 ed. Bernhardt) inter libros Porphyrianos appellat Περί Γένους καὶ Εἶδους καὶ Διαφορᾶς καὶ Ἰδέου καὶ Συμβεβηχότος. Doxopater inter Rhetores Graecos (II, 126 ed. Walz 1835) non similiter, ut Bernhardt ad Suidam adnotat, sed recte Isagogen exhibet, cum dicit καὶ λέγομεν, ὅτι ὥσπερ πέντε φωνάς τοῦ Περφυρίου ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ διδάσκοντος γένος διαφορὰν εἶδος ἴδιον συμβεβηχός, σκοπὸν ἔνα τοῦ τοιοῦτος βιβλίου οἱ ἐξηγούμενοι αὐτὸ ἀποδεδώκασι...

Hunc libellum in Sicilia, ubi Porphyrius bilis morbo laborans per triennium 268—270 morabatur, compositum et ad Chrysaorium missum esse Ammonius, Elias, David commentatores referunt, quorum quidem testimonia Zellerus l. l. p. 636 not. 3 (638) in suspicionem vocat. de Chrysaorio vide Wolff *Porphyrii de philosophia ex oraculis haurienda librorum reliquiae* (Berolini 1856 p. 35). consulem eum fuisse David tradit (Brandis schol. p. 18^b16), cui si fides est, post annum 284 fuit (cf. Klein, *Fasti consulares inde a Caesaris nece usque ad imperium Diocletiani*. Lipsiae 1881).

²⁾ cf. Prantl, *Geschichte der Logik im Abendlande* I p. 626 (Leipzig 1855).

³⁾ Zenker, *Aristotelis categoriae graece cum versione arabica Isaaci Honeimi filii* p. 13 (Lipsiae 1846) docet: inter omnes autem illos graecos interpretes summa in oriente auctoritas erat Porphyrii, cuius Isagoge etiam hodie in oriente unicum logices compendium est, quo in schola utuntur.

Archetypus

Quare libri memoria tot codicibus¹⁾ nititur, ut si testium copia fides augeretur, quam proxime ad genuinam textus formam accedendi potestas nobis fieret. verum res secus se habet. nam ex iis, quas septendecim codices ad umbilicum collati suppeditant, variis lectionibus luculenter apparet, qui supersunt codices omnes ex uno eodemque fluxisse archetypo, quem aliquanto post Boethii aetatem exstitisse docet locus insignis p. 12, 3. 4, ubi optimus quisque liber a Boethii lectione, comprobata illa a commentatoribus, proxime abest. de indole autem archetypi quamquam lubricum est indicium facere, licet statuere, non sine diligentia illum quidem exaratum fuisse, sed correctoris manum expertum, qui ut christianae suae fidei indulgeret, ubicunque θεός legerat, superscribebat ἀγγελος, ut in codicibus nostris θεός aut omnino evanuerit aut iuxta ἀγγελος occurrat (cf. p. 14, 2. 18, 23). quare correctionibus, ut fieri solet, ab librariis arreptis atque propagatis nunquam ad Boethium tanquam arbitrum variarum lectionum confugere coacti sumus.

Archetypi qui codices sinceram memoriam servaverunt, meliorem faciunt familiam, deterior codices interpolatos complectitur, qui ad exemplar correctoris nefaria libidine et perversa sedulitate corruptum redeunt. melioris familiae quattuor codices digni videbantur, quos in apparatus criticum reciperem A B L M, deterioris unus C. atque illi quidem quamquam pretio non multum inter se distant, tamen B ceteris praestantia cedit, qui ipsi ita inter se differunt, ut A et L cura atque diligentia scribendi praesertim in levioribus rebus haud dubie palmam ferant, M quamvis neglegenter scriptus sit, cum rarius videatur correctiones exemplaris admisisse, nonnullis locis praeter Boethium et commentatores unus servaverit lectionem genuinam²⁾.

Melioris
familiae

A

Quare in orthographicis omnium vetustissimo codici A ita me addixi³⁾, ut v paragogienum, vocales in ὁὲ, οὐδὲ servatas aut omissas, id genus alia, quae ex sincero fonte fluxisse vel consensus codicis L docet, illius memoria niti pro certo habeas. verum in scriptoris verbis constituendis A codicis memoriam nunquam detrectandam esse putavi, quia librarius cum correctiones saepius genuinis scripturis anteposuit, tum et additamentum recepit (p. 13, 17) et voculam non satis perceptam repudiavit (p. 2, 18). quae eiusdem manus correctiones occurrunt, in describendo factae esse videntur, atque etiam quae ab altera manu A² pro-

¹⁾ de quibus cf. Supplementum Praefationis I.

²⁾ vide p. 11, 24 19, 21 20, 1.

³⁾ de codice Q huic consimili cf. Suppl. Praef. I.

fectae sunt, si non eidem scriptori debentur, tamen ni fallor ex eodem exemplari fluxerunt, itaque omnes dignae sunt, quae accurate examinentur, pleraeque, quae recipiantur, neque dubitavi ter v paragogicum altera manu ante consonantes additum in textu ponere (p. 20, 19. 21, 9. 22, 11). tertia autem manu A³ saeculi XV quae sunt correcta, nullius pretii sunt.

Codicis B librarius et neglegentius munere suo functus est et ex B exemplari descripsit correctiones permultas experto. quae altera manu correcta sunt, maximam partem ex vetusto fonte hausta videntur, quamquam etiam ex ingenio petivisse correctorem docet p. 22, 1.

L suppar est codici A, cuius in orthographicis fidem mirum quantum confirmat. verum exemplar codicis eum multas expertum esse videatur correctiones, auctoritatem eius diligentia in describendo adhibita metiri non licet. in ipso codice plurimae reperiuntur correctiones. quarum quae alterius manus L² sunt, debentur antiquo scholiastae saeculi XI, cuius additamenta maximam partem ex commentariis fluxisse, facile est ad cognoscendum (cf. p. 3, 8). perniciosior erat alter corrector, quem L³ significavi, qui radendo ac corrigendo nonnunquam genuinam lectionem exemplari deterioris ordinis (cf. p. 3, 8) accito funditus evertit, ut nisi coniciendo eam assequi iam non possimus.

Codicis M exemplar dubium non est quin ceterorum exemplaria M praestantia longe antecesserit maximeque dolendum, quod nefaria quadam neglegentia atque socordia librarius rem suam peregit; nam vix reperiuntur vitia, quae illius hominis levitas non admiserit, nisi quod ingenii, ut videtur, exiguitate coactus a divinando abstinuit. alterius manus correctiones, quippe quae cum altera familia consentiant (cf. p. 3, 8), sunt respuendae.

Deterioris recensiois naturam satis putavi apparere unius codicis C variis lectionibus adiectis, quae ubi a meliore recensione discedunt, persuadeas tibi correctoris cuiusdam ingenio eas deberi textus formam ad suam indolem corrumpentis. huius ratio aperte elucet ex memorabili loco p. 3, 8. 9, quo enuntiati forma aliquanto impeditior suspicionem viri boni movebat, et ex p. 21, 14 ubi voce ἐπιστοιῶδες non concepta ex scholiis facilius illud ἐπιστοιῶδες ineulebat.

Ex deterioris familiae memoria lectionibus alterius classis passim emendata vulgaris recensio orta est, quae in proletariis codicibus posterioris aetatis apparet. his in Supplementa relegatis instar nobis vulgaris recensiois editio Aldina a sit, quam qui confecit ipse quoque a emendationes satis multas et infelices temptavit.

Deterioris
familiae

C

8
9-9
B7
2-4 25 7-0

Commentatorum
testimonia

Accedunt testimonia, quae Ammonii, Eliae, Davidis commentatorum et lemmata et commentarii suppeditant¹⁾. atque Ammonii in Isagogen commentarius quamquam impressus Feliciani opera Venetiis 1545 in lucem provenit, tamen lemmata ex hac editione hauriri non conveniebat, quia Felicianus codicem suum ita supplevit, ut totam Isagogen ex editione Aldina²⁾ reciperet. itaque Ammonii lemmata non ita multa ex codice Monac. 222 bomb. saeculi XIV cum editione Veneta a Foerstemanno collato deprompsi. de Elia et Davide vide Supplementum II, sed iam hic monendum est, inde a Porph. p. 17,4 illorum commentarios consentire, ut ab hoc loco Eliae tantum nomen in apparatu occurrat. lectionibus igitur ex commentariis haustis cum vel maxima auctoritas tribuenda esse videatur, lemmatum fides multis rebus diminuitur. nam et vitia atque additamenta ex textu admiserunt et apud Eliam certe ac Davidem non raro repetita ipsa quoque praebent varias lectiones.

Boethius

Restat Boethii translatio, quae cum inter translationes latinas et vetustate auctoritateque et oratione facile principem locum teneat³⁾, huic Isagoges editioni subiiciendam eam esse putavi. cui quantum Porphyrii textus debeat facile quivis perspiciet, esse tamen, ubi Boethii lectioni, dummodo genuina sit, fidem detrahendam esse censuerim, nemo erit qui miretur. nam ut non dicam etiam summa in vertendo diligentia adhibita fieri non posse, quin translator tum voculas addat tum omittat vel formam corrumpat atque etiam, id quod in Boethio sane mireris, errore deductus textus verba pervertat (cf. p. 14,3.4 coll. cum p. 40,22), memoria operis Boethiani, quamquam codicibus satis antiquis nititur, eiusmodi est, ut quodeunque adiuventum Porphyrius a Boethio sibi repetat, duplum ei aut triplum reddat. et adhibitam esse Isagogen ad Boethii verba constituenda non solum editiones Boethianae demonstrant mirum in modum secundum Porphyrii editiones misere confectas miserrime corruptae, sed etiam libri manuscripti, inter quos maxime quem littera Q signavi. quod in periculum ne inciderem, maxime mihi cavendum erat, Boethiani autem operis si quis editor etiam artius ad Porphyrii verba se applicaverit, me non malignum habebit.

Codices Boethii

Codicum Boethii, qui huic editioni Porphyrii causa dumtaxat a

¹⁾ ubi nomina tantum Amm. El. Dav. in apparatu occurrunt, de lemmatis cogitandum est, lectiones ex commentariis extricatas addito *comment.* distinxi.

²⁾ cf. e. g. Porph. p. 2,6 collat. cum ed. Veneta p. 35^v, Porph. p. 5,13 collat. cum ed. Veneta p. 53^v.

³⁾ de Marii Victorini translatione vide Supplementum I.

nobis paratae substruuntur¹⁾, agmen ducit A, cui cognatus est C, qui AC
licet lemmata tantum, non totam Isagogen exhibeant, praestantia ceteros
tantum antecedunt, ut neglegendos eos non esse putaverim. ceterorum
duae statuendae sunt familiae, quarum melior continetur codicibus B et L, BL
ita ut B paullo praestantior nobis sit putandus. correctiones in B fere
nullae reperiuntur, eae quas L passus est, nihili sunt. deterioris familiae
sunt P et Q, qui ubicunque lectionem praestantiores offerunt, suspican- PQ
dum est, aut ex commentario eam esse depromptam aut ex graeco textu
haustam aut petitam de ingenio.

¹⁾ aliorum specimina invenies in Supplemento I.

Ser. Berolini

Ad. Busse.

Id. Nov. MDCCCLXXXVI.

SUPPLEMENTUM PRAEFATIONIS

I CONSPECTUS LIBRORUM MANU SCRIPTORUM ET IMPRESSORUM

- A URBINAS 35 [Brandis Abh. d. Berl. Akad. 1831 p. 50 not. 1] membranaceus, forma quadrata maiore, 440 foliorum vicens quaternos versus continentium, saeculo nono exeunte aut decimo ineunte in Arethae usum praeclarissime exaratus. iota ubique adscriptum est. Isagoge fol. 1—20 continetur uberrimis scholiis marginalibus iisdemque nitidissime scriptis ornata (de quibus vide infra). Isagogen ea, qua dignus erat codex, diligentia A. Mau contulit. de ceteris cf. supra p. VI.
- B COISLINIANUS 387 [Catal. bibl. Coislin. p. 589] membranaceus, quadratus, secundum catalogum saeculo X, ut Brunsio visum s. XI exaratus et ex Atho monte translatus est. constat foliis 241, Isagogen continent fol. 42^r—54^r. praecedunt prolegomena et in philosophiam et in Isagogen, quae Eliae vindicabimus. eiusdem commentarius in Isagogen fol. 54^v—108 legitur. scholia in margine pauca sunt appicta, velut ad p. 1, 17 τὸ ἔοικε σημαίνει Ἦ· πρέπει, ὁμοῖ (sic), φαίνεται. vel ad p. 1, 18 τὸ ἀπλῶς σημαίνει Δ· τὸ κορίως, τὸ μοναχῶς (desideratur τὸ καθόλου, τὸ μύτην cf. Amm. p. 34^r). iota subscriptum fere ubique omissum est, itacismi vitium occurrit p. 11, 5. Isagogen contulit I. Bruns. de ceteris cf. p. VII.
- C COISLINIANUS 330 [Catal. bibl. Coislin. p. 446] membranaceus, quadratus, saeculo XI exaratus foliis 305 Isagogen et Organon exhibet, fol. 2^r—17^r Isagogen, cui subicitur τέλος τῶν πέντε φωνῶν τῆς φιλοσοφίας. scholiis est vacuus. collatus est ab I. Brunsio. de ceteris cf. p. VII.
- D MONACENSIS 222 [Hardt II, 449] bombycinus, forma quadrata, saeculo XIII, ut Hardtio, saec. XIV ut Dielsio visum, scriptus. constat foliis 242, fol. 1—7^r Ammonii in Isagogen prolegomena leguntur, fol. 7^v—32¹) ipsa Isagoge scholiis instructa ex Ammonio et Photio compo-

¹) post Organon [fol. 33—240], codex in fol. 241 et 242 breve commentum de decem praedicamentis exhibet, titulo quidem Πορφυρίου εἰς τὰς δέκα κατηγορίας instructum,

sitis, quae plerumque margines, interdum totas paginas occupant. codex ex deterioris familiae exemplari derivatus est. correctiones, quas ab

sed quod debetur viro docto Byzantino, qui Porphyrii de quinque vocibus expositionem ita sibi suppleendam esse putabat, ut de rebus in decem Categorias digestis ageret. tamen illud ab H. Dielsio descriptum nobis dignum videbatur, quod hoc loco subiceretur. emendandi autem praesidium insigne translatio latina praebet ab Ant. Gogavino Gra-viensi confecta (ed. ad calcem *Aristoreni Harmonicorum Elementorum* Venetiis 1562 p. 162—165), qui licet quaedam suo periculo temptaverit, codicem Monacensis meliorem in usum suum videtur vertisse. huius discrepantias uncinis inclusas adiciam.

Πορφυρίου εἰς τὰς δέκα κατηγορίας

Νυνὶ δὲ περὶ τῶν πραγμάτων λεκτέον, ἃ δὴ τινες δέκα κατηγορίας καλοῦσιν. ὅπερ τε μὲν γὰρ πρῶτον τὰ πράγματα, ὕστερον δὲ εὐρέθη τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα· οὐ γὰρ πρῶτον τὰ ὀνόματα θέμενοι ὕστερον τὰ πράγματα εὗρομεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι καὶ τῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως ἐδεήθημεν [*appetivimus: ἐπήχθημεν* cod.] δοκεῖ δὲ πως τὰ πράγματα καὶ παρ' Ἑλλήσι καὶ παρὰ βαρβάρους δέκα εἶναι τὸν ἀριθμόν, οὐσία, ποῖόν, ποσόν, πρὸς τι, ποῦ, ποτέ, κείσθαι, ἔχειν, ποιεῖν, πάσχειν. τὰῦτα δὲ ἐκάλεσαν ἄλλοι μὲν ἄλλως, Ἀριστο-τέλης δὲ ὁ Περικατητικός Δέκα κατηγορίας διὰ τὸ κατὰ τινος πράγματος ἀγορεύεσθαι. ἔστι δὲ ἡ μὲν οὐσία κατὰ τὸ τί, τὸ δὲ ποῖόν κατὰ τὴν ἰδέαν, τὸ δὲ ποσόν κατὰ τὸ πλῆθος, τὸ δὲ ποῦ κατὰ τὸν τόπον, τὸ δὲ πρὸς τι κατὰ σύγκρισιν [*ad aliquid de habitudine, ubi de loco*], τὸ δὲ ποτέ κατὰ χρόνον, τὸ δὲ κείσθαι κατὰ τὴν στέσιν, τὸ δὲ ἔχειν κατὰ τὴν πρόσληψιν, τὸ δὲ ποιεῖν κατὰ τὸ ἐνεργεῖν, τὸ δὲ πάσχειν κατὰ τὸ ἐνεργεῖσθαι. ἰδίᾳ μὲν οὖν τούτων ἕκα-στον ἀτελὲς καὶ κατὰ τὴν φωνὴν καὶ κατὰ τὸ σημαίνόμενον, δι' ἀλλήλων δὲ σημαίνει πάντα καὶ μετ' ἀλλήλων [*verum inter se operas mutuas tradunt et invicem per se omnia significant*]. οἷον οὗτος κατὰ μὲν οὐσίαν ἄνθρωπος ἵππος λέων, κατὰ δὲ ποιότητα καλὸς ποικίλος γραμ-ματικός, κατὰ δὲ ποσότητα μέγας μικρὸς τρίπηγος, κατὰ δὲ τὸ ποῦ ἐν Λυκαίῳ ἐν Ἀκαδημίᾳ, κατὰ δὲ τὸ ποτέ γῆδ' ἢ πρῶν ἢ πέρυσιν, κατὰ δὲ τὸ πρὸς τι θεῖως θανυμαστῶς, [*secundum ad aliquid est pater, filius*], κατὰ δὲ τὸ ἔχειν περιβεβλησθαι ἐνωπλισθαι, κατὰ δὲ τὸ κείσθαι ἐστάναι καθῆσθαι, κατὰ δὲ τὸ ποιεῖν διώκειν τέμνειν, κατὰ δὲ τὸ πάσχειν διώκεσθαι τέμνε-σθαι κτείνεσθαι [*accusari, secari*]. τούτων πάντων συνελθόντων οὐσία ἀποτελεῖται καὶ πρᾶγμα καὶ ὑποκείμενον, οἷον ἵππος καλὸς [*albus*] μέγας ἐν Λυκαίῳ γῆδ' καλῶς μεγαλυνωμένος εἰ-στήκει * [*stabat, huc illuc agens actusque. quandoquidem vero de decem his dictum est, quod totidem sunt numero res quae subsistunt, et hae scilicet quae dictae sunt*] ἅπερ προεῖρηται. καὶ ἐξωτέρω τούτων οὐδὲ ἐν οὐδὲ ἔτερον ἀντὶ ἐτέρου νοητέον, ὅτε δὲ αὐτὰ [*intelligendum quod eadem*] τὰ δέκα εἰς δύο πάλιν ἀνάγεται δυνάμεις, εἰς τε τὴν οὐσίαν καὶ εἰς τὰ συμβεβηκότα τῇ οὐσίᾳ. εἰ [*scr. ἦ*] μὲν οὐσία τὸ τί καὶ ὑπάρχον καλεῖται τυγχάνον οἷον ἄνθρωπος ἵππος, καὶ εἰ βοῦλει [*si vero subvertit*] κύσμος καὶ γῆ καὶ δένδρον, τὰ δὲ ἐννέα τῷ τυγχάνοντι συμβεβηκότα. φαινὲν δὲ ὅτι τυγχάνον ἐστὶ σῶμα κατὰ ἀφῆν καὶ ὄρασιν καταλαμβάνομενον, τὰ δὲ ἐννέα ὅτι τούτῳ [*ei: οὔτε* cod.] συμβεβηκότα [*συμβεβηκῶς* cod.] πρόδηλον· αὐτὸ γὰρ καθ' ἑαυτὸ οὐ [*neque: om.* cod.] συμβέβηκεν, οὐδὲ [*neque: ὁ δὲ* cod.] τοῖς παραπορευμένοις, ἅπερ ἐστὶ ἐννέα, τὸ ποῖόν καὶ τὸ ποσόν καὶ τὰ λοιπὰ [*caetera: V litt. evan. cod.*]. ἄνθρωπος γὰρ ἀνθρώπῳ οὐ συμβέβηκεν, οὐδὲ μὴν τῷ καλῷ ἢ αἰσχροῦ ἢ γρυπῷ ἢ ἁλόνῳ, ἀλλὰ τὸν ἀνα-τίον ταῦτα τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἰσχνόν ἢ γρυπὸν ἢ αἰσχνόν ἢ ἁλόν. ὁμοίως δὲ οὐδὲ τὸ μέλι (τῷ) γλυκεῖ συμβέβηκεν ἀλλὰ τὸ γλυκὺ τῷ μέλιτι. καθόλου δὲ εἰπεῖν οὐ τὸ σῶμα τῷ ἀσωμάτῳ ἀλλὰ τὸ ἀσώματον τῷ σώματι [ἀσώματον δὲ παρὰ τῷ μὲν post σώματι cod: om. Gog.] οἷον ἡ γρυπότης τῷ ἀνθρώπῳ, ἡ γλυκύτης τῷ μέλιτι, ἡ πυρότης τῷ πυρὶ, ὥστε ἀναγκαῖον καὶ τὸ βαρὺ καὶ τὸ πηχρῶν καὶ τὸ πικρὸν συμβεβηκέναι [*συμβεβηκέν* cod.] τινί. μήτε γὰρ τούτο τις ἐννοεῖσθαι, τὸ ζῆν τῷ ἀνθρώπῳ συμβεβηκέναι [*συμβέβηκεν* cod.] μηδὲ τῷ Σωκράτει τὸν ἀνθρώπον· εἰδοποιεῖται γὰρ ὁ μὲν ἀνθρωπος κατὰ [*καὶ* cod.] τὸ ζῆν, ὁ δὲ Σωκράτης κατὰ τὸν ἀνθρώπον, καὶ ἐν τῷ ὄρῳ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῆν περιέχεται ὥς [*quem ad modum: om.* cod.] ἐν εἶδει γένος [*genus: γένους* cod.], οὐ δὲ τὸ λευκὸν οὐδὲ τὸ μέλαν οὐδ' ἄλλο τι τῶν

altera manu paucas passus est, atramento pallidiore cognoscuntur, tertiae manus additamenta subfusco atramento et scriptura antiquitatem imitante. scholia et inter lineas et in marginibus addita a nobis negleguntur. collata est Isagoge ab E. Trampio.

p. 1, 1 tit. hab. totum || 10 εἶτε ἐν (καὶ om.) || 23 κεκλημένον || p. 2, 1 ^{εἴ} ἢ τε—^{εἴ} ἢ τε || 4 καὶ γὰρ καὶ ἢ || 5 δὲ καὶ εἴκοις || 7 κέρωπος τὸ γένος καὶ || 11 τούτων τῶν εἰρημένων || 12 τοιούτων || 23 μόνου τῶν ἀτόμων κατηγορουμένων διαφέρει τὸ γένος τῷ τὰ γένῃ κατὰ || 26 κατὰ Σωκράτους || p. 3, 2 μόνου om. || 4 μόνον || 6 κοινῶς || 8 κατηγορεῖται tum ἀλλὰ

συμβεβηκότων. ὁ δ' αὐτὸς λόγος κατὰ τοῦ Σωκράτους· οὐδὲ γὰρ τοῦτον δηλῶσαι ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου δυνατόν. ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ζῷον ἐστίν, οὕτως ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος· εἶδος γὰρ τοῦ μὲν ζῷου ἄνθρωπος, τοῦ δὲ ἀνθρώπου Σωκράτης, ὁ δὲ χρόνος καὶ ὁ τόπος, ταῦτά ἐστι τὸ πῶς καὶ τὸ ποτέ, τῷ ἀνθρώπῳ [δὲ add. m²] συνυφέστηκεν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ. συμβεβηκότα δὲ ἐστίν. ἂ καὶ¹ ἐαυτὰ μὲν οὐκ ἔστι ἀλλ' ἐν ἄλλοις ἢ σὺν ἄλλοις· τὸ μὲν γὰρ γλυκὺ ἢ πικρὸν ἢ τρίπικρον ἐν ἄλλοις, ὁ δὲ τόπος καὶ ὁ χρόνος σὺν ἄλλοις, ἔνα σφετέρων. ἢ μὲν γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι, τὸ δὲ ἀγγεῖον σὺν τῷ μέλιτι. οὕτω γὰρ καλεῖται σμηῖνος ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ καλούμενος ὁ τόπος [eius enim dicitur esse vas quod continet et locati corporis locus], ὥσπερ Αἰσχίνης εἶρηκεν, ὅτι τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον χαλκῶς μὲν ἐνοικοῦντος γαλκείου, γναφείως δὲ γναφείου καὶ [semperque] πρὸς τὴν χρῆσιν [pro re: πρὸς τὴν ῥῆσιν cod.] μεταπίπτει τὸ ὄνομα. οὐ γὰρ ἔνεστιν ἐν τῇ γαλκευτικῇ τὸ ἐργαστήριον οὐδ' ἐν τῇ γναφευτικῇ, ἀλλὰ σὺν αὐτῇ, ὅθεν ὅταν ἢ σὺν αὐτῇ, καὶ καλεῖται ἀπ' αὐτῆς, ἢ δὲ τέχνη οὐδέποτε χωρίζεται ἀπὸ τοῦ τεχνίτου. ὅθεν μὲναι γαλκεὺς καλούμενος, οὐδὲ τὸ γλυκὺ τοῦ μέλιτος, ὅθεν ὅπου ἂν ἢ [ubiubi fuerit mel], συμβεβηκεν αὐτῷ τὸ γλυκὺ εἶναι. διήνεγκεν ἄρα, ὅπερ προεβέβηκε. τὸ ἐν ἄλλοις εἶναι ἢ σὺν ἄλλοις. εἰπεῖν δὲ συνελόντι, ἢ Ἀθηνᾶ καλὴ ἐστίν ἐν τῷ Παρθενῶνι· τὸ μὲν γὰρ κἄλλος [pulchritudo: om. cod.] ἐν αὐτῇ, ὁ δὲ Παρθενὼν σὺν αὐτῇ.

Τῶν σὺν εἰρημένων αὐτῶν τὰ μὲν ἐνδεχόμενά ἐστι καὶ παρειμένα, τὰ δὲ οὐχ οὕτως ἔγοντα. ὑπάρξει μὲν ἐνδέχεται καὶ πολιωθῆναι καὶ τούναντίον καὶ μὴ ὑπάρξει καὶ μὴ πολιωθῆναι, τῷ δὲ γρουπῷ λόγῳ χάριν οὐκ ἐνδέχεται καὶ συμβεβηκένα [συμβέβηκεν cod.] τὸ γρουπὸν καὶ μὴ συμβεβηκένα [συμβέβηκεν cod.]. καὶ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων τὰ μὲν κατ' ἡρεμίαν συμβέβηκεν, τὰ δὲ κατ' ἐνέργειαν· ἥτοι κατὰ ἡρεμίαν τὸ ποῖον καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ πρὸς τι· οὔτε γὰρ τὸ πηχυαῖον ἢ διπλῆρον ἐν κινήσει ἐστὶν οὔτε τὸ λευκὸν [neque album: om. cod.] οὔτε τὸ μέλαν οὔτε τὸ δεξιὸν οὔτε τὸ ἀριστερόν, ἀλλὰ τούτων τὸ μὲν πηχυαῖον πρὸς τὸ ποσόν, τὸ δὲ λευκὸν πρὸς τὸ ποῖον. τὸ δὲ δεξιὸν πρὸς τὸ πρὸς τι, καὶ τούτων οὐδὲν ἐν κινήσει ἀλλ' ἀκίνητῃ. τὸ δὲ ποιεῖν ἢ πάσχειν καὶ τὸ καίσθαι ἢ ἔχειν κατ' ἐνέργειαν· λευκὸν γὰρ ἔστιν εἶναι, καὶ μὴ κινῆται, ἁμῶς δὲ καὶ τὸ πηχυαῖον, ποιεῖν δὲ καὶ [et: om. cod.] πάσχειν ἐνεργείας καὶ κινήσεως χωρὶς οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὐδὲ καίσθαι [κινεῖσθαι cod.] καὶ ἔχειν, οἷον ἢ [ser. δὴ] γὰρ (σ)χετικῶς [quippe habitudine qualem] ἐνεργεῖ τούτων ἑκάτερον, ὥσπερ ὁ περιβεβημένος πύκτης [pygil: ποιητής cod.], καὶ μὴ τύπτῃ, ἐνεργεῖ. εἰκὸς δέ· οὐ γὰρ ταυτὸν ἐστὶ περιβεβληθῆναι καὶ περιβάλλεσθαι οὐδὲ καθωπλίσθαι καὶ καθοπλιζεσθαι· ὁ μὲν γὰρ καθοπλιζόμενος καὶ περιβαλλόμενος ποιεῖ, τὸ δὲ καθωπλίσθαι καὶ περιβεβληθῆναι ἔχειν ἐστίν, ἀλλ' ὅπου μὲν ὅπλα, ὅπου δὲ ἱμάτια. δῆλον δὲ ὅτι πᾶσι τοῖς ἐνεργούσι καὶ τοῦ ποτέ καὶ τοῦ πῶς γρεῖται· ὁ γὰρ ἐνεργῶν καὶ ἐν τόπῳ ἐνεργεῖ καὶ κατὰ χρόνον ἐνεργεῖ. πάντα ἄρα τῇ οὐσίᾳ συμβέβηκεν. ὥσπερ δέδεικται, τὸ ποσὸν κατὰ μέγεθος, τὸ ποῖον κατὰ τι ἐν αὐτῷ ἢ σὺν αὐτῷ [vel cum ipsa: om. cod.] οἷον γλυκὺ ἢ καλόν, κατὰ τὸ πρὸς τι οἷον δεξιὸν ἢ ἀριστερόν, πρῶτον ἢ ὀπίσω, κατὰ τὸ ἡρεμεῖν καὶ κινεῖσθαι καὶ τὸ ὀπλίσθαι ἢ ὠπλίσθαι, [ser. κατὰ τὸ ἔχειν καὶ καίσθαι τὸ ὠπλίσθαι καὶ καθίσθαι], κατὰ [adde τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν] τὸ καίειν καὶ καίεσθαι, τελευταῖον τὸ πῶς καὶ τὸ ποτέ· συμβέβηκε γὰρ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος. ὥστε καὶ ἡμολογουμένως ἂ προεβέβηκε εἶναι δέκα, καὶ πρῶτον τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ τίνος, εἶτα τὰ [divinde: εἰ ταῦτα cod.] συμβεβηκότα, τὸ ποῖον τὸ ποσὸν τὸ πρὸς τι τὸ καίσθαι τὸ ἔχειν τὸ ποιεῖν τὸ πάσχειν τὸ πῶς τὸ ποτέ, καὶ ταῦτα δέκα εἶναι τὸν ἀριθμὸν.

μᾶλλον ἐν τῷ ὅποῃον τί ἐστιν ἢ πῶς ἔχον ἐστίν. ἐρωτησάντων γάρ τινῶν τί ἐστιν ἐκεῖνο καθ' οὗ κατ. παῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα οὐκέτι· οὐ γὰρ ἐν τῷ τί ἐστὶ φανερόν κατηγοροῦνται || 10 ὅποῃον (ubique) || 13 ἀποκρινόμεθα || 16 διαστέλλει αὐτὸ || 17 χωρίζει αὐτὸ || 18 κοινῶς || **p. 4**, 3 τοῦ (prius) ex τῷ corr. || 7 καὶ om. || 8, 9 τοῖς ἀμφοτέροις λόγοις χρῆσθαι || 16 post ἄλλα add. 2 καὶ γένῃ καὶ εἴδῃ λέγεται τὰ αὐτὰ || 17 post ἄλλο supra ser. τι || 18 ἄλλο τι || 23 ὁ om. || 28, 29 πάλιν—ζώου om. || 32 προσεχῶς συνεχῶς || **p. 5**, 1 ἀνωτάτῃ || 4 γὰρ λέγεται Σωκρ. καὶ Πλ. καὶ Ἀλκιβιάδης || καὶ τουτὶ τὸ λευκόν om. || 6, 8 μετὰ ταῦτα || 11 αὐτοῦ || ὡς (alterum) om. || 13 μὲν om. || πρὸς om. || καὶ ὦν || 14 ἔχει σχέσιν ἀλλὰ || 15 λέγεται (alterum) om. || πε-ριέχον] ιέ oblitt. || 18 ἄλλο τι || 20 ἔτι om. || 23 ὅ] γάρ || **p. 6**, 1 τῶν γενικωτάτων || τε om. || 2 ὁ om. || τὸ om. || 3 ἀνάουσι] ἀναφέρουσι || 6 ὁ om. || 8 ἀλλ'] καὶ || 10 ὄντα om. || τὴν κοινωνίαν || μόνον ἔχουσιν || 12 μὲν om. || μὴν δὲ ἀπέριω || 14 ἐστὶ τὰ] ἦν || ἀπὸ τῶν γενικωτάτων supra ser. m² || ὁ supra ser. m² || 16, 18 κατιόντας—ἀνιόντας || 20 καθ' ἕκαστον || 21 γάρ om. || 22 μέρος καὶ καθ' ἕκαστον || γάρ om. || 24 ἐστὶν ἐν αὐ-τῶν om. || **p. 7**, 4 γὰρ prius om. || 8 καθ' ὦν γὰρ τὸ εἶδος κατηγορεῖται || 10 ἀνθρωπον εἰπεῖν colloc. || 16 ὕπ' αὐτὸ || 18 εἶδος μόνον colloc. || 20 τουτὶ τὸ] τὸ τι m¹: τουτὶ corr. m² (?) || ὁ προσίω] ὁ || 21 οὖν] δὲ || 23 ἄλλου τινός τῶν κατὰ μέρος ποτὲ τὸ αὐτὸ γενήσε-ται || 24 γένοντο τῶν κατὰ μέρος (ἀν αἱ αὐταὶ om.) colloc. || **p. 8**, 2, 3 ἐν τοῖς γάρ || 5 καὶ τίνα—εἴδῃ] τίνα τε τὰ αὐτὰ γένῃ καὶ εἴδῃ || τίνα τε τὰ ἄτομα om. || 6 εἰρήσθω || 10 πρὸς αὐτὸ || 11 γε om. || 12 ἑτερότησιν θεωρεῖται || 13 ἕτερον] ἕτερος || 14 γρυπότης γλαυκότης ἢ οὐλή || 16 παραλλήλῃ || 18 προσγενομένη || κοινῶς τε καὶ || 19 ἴ] δὲ || 19, 20 τῶν—ἄλλο om. || **p. 9**, 1 ἐποίησε καὶ εἶδος τοῦ ζώου ἐποίησε || 3 οὖν om. || διαφορὰς om. || 4 οἱ τε ἦροι] καὶ οἱ ἦροι || 7 πάλιν om. || ἀρχομένους || 7, 8 εἶναι χωριστὰς colloc. || 10 ἀχώ-ριστα] ἀχώριστον || 14 καθ' αὐτὸ || λόγῳ λαμβάνονται colloc. || 17 αὐτὰς] αὐτὸ || 19 ἦ] εἴη || οὐδ' αἰ || 20 καθ' ἂς] καθ' αὐτὰς καθ' ἂς || μὲν om. || 21 οὕτε ἐπίτασιν οὕτε ἄνεσιν colloc. || 22 εἶναι post γρυπὸν colloc. || **p. 10**, 4 ἐμψύχου τε καὶ || 5 τοῦ αἰσθητικῶς || 11 τῇ τοῦ om. || 11 et 13 καὶ ἀθανάτου || 13 τοῦ (ante θεοῦ) om. || 14 καὶ θνητοῦ || 15 διαρε-τικῆς οὐσίας || 16 αἰσθητικῆς τε || ἐμψυχός τε || συλληψθεῖσα || 17 ἀπετέλεσε utrobique || 18 συλληψθεῖσαι || πῶς δὲ καὶ || 20 τε om. || **p. 11**, 3 δὲ om. || ἔξει ἅμα colloc. || 4 ἔχει] ἔ del. || 5 γίνεταί τι colloc. || 6 τὰ ἀντικ. εἴδῃ || ἔσται] ἐστίν || 10 λέγεται supra ser. m³ || ὁ ἀνθρωπος om. || 11 ὅτι λογικόν || 16 θνητὸν supra ser. m² || 17 ἐκεῖ] ἔχει || 20 ὄντα post αὐτὸ transp. || 21 ὅτι] ὅτινι || ἕκαστα εἴδη· ἀντίστοιχος τῇ πρὸ αὐτοῦ || 21, 22 ὁ γὰρ ἀνθρωπος καὶ ὁ ἵππος || 24 θεοῖ] ἄγγελοι || **p. 12**, 1 προσεπεξεργαζόμενοι || τῆς om. || 2 τὴν om. || 3 καὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ὁ τοῦ || 4 διαφορὰ ἐστίν || 5 ἂν om. || 6 χωρίζοντες τὸν ἀνθρωπον || 9 οὖν om. || εἶδος ποιῶσι] εἰδοποιῶσι || 10 εἶναι τι || 12, 13 tit. habet post ἴδιον || 14 τὸ ἰατρεῦειν καὶ γεωμετρεῖν || 15 ὡς ἀνθρώπῳ || 16 ante παντὶ add. μόνω καὶ || 17 καὶ τὸ μόνον || ὡς ἀνθρώπῳ || 18 καὶ γὰρ εἰ μὴ || γελαστικὸς λέγεται || 19 ὑπάρχει om. || 20 ὡς τῷ ἵππῳ || δὲ] γάρ || 21 εἰ τι (utrobique) || 25 αὐτοῦ om. || ἐστὶν om. || **p. 13**, 1 ἀχώριστον || 2 χωρὶς τῆς τοῦ ὑπ. φθορὰς || 3 ὀρίζεται δὲ αὐτὸ καὶ || 4 ἢ (ante ὁ) om. || 6 tit. Περὶ τῶν κοινῶν τε καὶ ἰδίων τῶν πέντε φωνῶν || 9 tit. om. || 14 ἵππων καὶ || 17 post ἴδιον add. τοῦ τε εἶδους οὗ ἐστὶν ἴδιον καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων || καὶ (post γελαστ.) om. || 18 καὶ τῶν κοράκων τῶν κατὰ || 22 Περὶ κοινωνίας γ. καὶ δ. || **p. 14**, 2 θεόν] ἄγγελον || 3, 4 ὅσα δὲ (utrobique) || 4 ὑπ' αὐτὰ || 5 ὄντος τοῦ ζώου colloc. || 6, 7 πάντων εἰδῶν colloc. || 7 τῆς om. || 10 συναναρεῖσθαι || 13 Περὶ ἰδίων γέν. καὶ διαφ. || 18 μόνου τοῦ ἵππου || καὶ (alterum) om. || 20 τὸ μὲν γένος || **p. 15**, 1 οὐκέτ' ἀναρῶσι || 7 ζώων om. || ἰδίων γένει τε καὶ διαφωρᾷ || 8 ἀρκεῖτω m¹ corr. ex ἀρκεῖ || ταῦτα] τοσ-αῦτα || 9 Περὶ κοινῶν γέν. καὶ εἶδ. || 11 εἶδος μόνον || 13 κατηγοροῦνται || 14, 15 Διαφέρει δὲ ὅτι (sic pro ἦ) tam tit. Περὶ διαφορὰς γέν. καὶ εἶδ. || 16 εἶδους κατηγορεῖται || 19 πán-τως om. || 20, 21 συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγοροῦνται || **p. 16**, 1 Περὶ κοινῶν γέν. καὶ ἰδ. || 3 κοινόν δὲ καὶ τὸ ἐπίσης || 3, 4 τὸ γένος κατηγ. colloc. || 5 μέλιτος || 7 ἦ] εἴη || 8 Περὶ διαφορὰς γέν. καὶ ἰδ. || 9 ante ὅτι add. τὸ γένος τοῦ ἰδίου || 14 ἐμπαιὼν εἰ γελα-

στικὸν ἄνθρωπος || 16 ᾧ || 18 αὐτὰ] ταῦτα || 19 Περὶ κοινωνίας γέν. καὶ συμβ. ||
p. 17, 1 πλειόνων εἰδῶν κατηγορεῖται || 3 Περὶ διαφορᾶς γέν. καὶ συμβ. || 4. 5 λαμβάνης ||
 5 οὐκ γε || ἐστὶ τῇ φῶσει || 6 αἰ μετέχει || 9 ὑφίστανται || 10 οὐσιῶν om. || 12 ὁ αἰθιόψ ||
 15 διαφέρειν τεττάρων || 16 ἐκάστου om. || τετράαις || 18 καταλειπομένων || 20 διαφοραὶ
 γίνονται colloc. || 21 πῇ διαφέρει || 22 συμβεβηκόςτος εἴρηται || ἡ δὲ διαφ. || 24 τῶν συμ-
 βεβηκόντων || **p. 18, 3** αὐταὶ || 7 αἰ om. || 10 tit. om. || 11 κοινὰ τοίνυν tum. tit. Περὶ
 τῶν κοινῶν διαφ. καὶ εἶδ. || 15 Περὶ τῶν ἰδίων διαφ. καὶ εἶδ. || 17 τοῖν τι || 19 πλειόνων
 ex πλειστον m² corr. || 23 θεοῦ] ἀγγέλου || **p. 19, 1** εἶδει μετὰ εἰδους || 2 γέννησιν || 4 tit.
 om. || 5 Διαφορὰ καὶ ἰδ. tum tit. Περὶ τῶν κοινῶν διαφ. καὶ ἰδ. || 9 ἔχει—γελᾶν ἀεὶ] ἔχει
 τὸ ἀεὶ γελᾶν || 10 tit. Περὶ τῶν ἰδίων διαφ. καὶ ἰδ. || 12 τὸ λογικὸν ἐπὶ ἀγγέλου καὶ ἄν-
 θρώπου || 14 μὴν δὲ καὶ || ἂν ᾧ] ᾧ || 16 Περὶ τῶν κοινῶν διαφ. καὶ συμβ. || 18. 19 τὸ
 τε γὰρ λογικὸν ἀεὶ πρόσσειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ πᾶσι κόραξι τὸ μέλασιν εἶναι ὁμοίως || 20 Περὶ
 τῆς διαφορᾶς αὐτῶν || 21 περιέχει τὰ εἶδη || **p. 20, 1** ἄνθρωπον καὶ τὸν ἄγγελον || 2. 3 εἶναι
 συμβ. colloc. || 4 ἀνεπίστατός τε καὶ ἄνετος || καὶ ἤπτον || 5 ἂν ποτε || 7 οὐκ om. || καὶ
 ἰδιότητες || 11 Περὶ τῶν κοινῶν εἶδ. καὶ ἰδ. || 13 τὸ δὲ γελᾶσθ. || 16 Περὶ διαφορᾶς αὐτῶν ||
 17 καὶ ἄλλων || 18 ἄλλων εἶναι colloc. || 20 καὶ om. || ἀεὶ om. || 22 γελᾶστικόν || 23 διά-
 φορα ἐστὶ δὲ || **p. 21, 4** Περὶ τῶν κοινῶν εἶδ. καὶ συμβ. || 5 πολλῶν] πλειόνων || 6 σπᾶναι ||
 8 Περὶ ἰδίων εἶδ. καὶ συμβ. || 9 ἐκατέρου] —έρων cetera tineis comesa || 10 ὁποῖον τί
 ἐστὶν ᾧ || 11. 12 τῶν τε—ἀχωρίστων om. (suppl. in marg. m³) || 14 ὑπερογενῆ εἶναι ||
 16 ὁ αἰθιόψ || ᾧ om. || 18 δὴ] δὲ || 20 Περὶ κοινῶν ἰδ. καὶ ἀγ. συμβ. || **p. 22, 1** ὁ αἰθιόψ ||
 2 ὥσπερ καὶ παντὶ || 4 τῶν om. || 5 πρόσσειν || 7 μόνω || 8 διὸ] ἔτι || 13 subscriptio
 Τέλος τῶν πέντε βιβλίων

E MONACENSIS AUG. 475 [Hardt V, 5] bombycinus, quadratus, saeculo
 XIII secundum Hardtium, potius saec. XIV exaratus. foliis 304 Isagoge
 et Organon continentur, Isagoge fol. 1—3 et 10—22. primum folium
 idque membranaceum posterius praefixum est, nam explicite ἄθροισμα
 ἡρακλειδῶν γένος (p. 2, 10), quae verba etiam initio fol. 2 scripta postea
 inducebantur. cetera folia abscisa tineisque comesa sunt, sed tornio fo-
 liorum 4—9 integrior atque recentior est, foliis 4^r—6^r excerpta ex Da-
 vidis in philosophiam prolegomenis exhibentur, titulo praemisso Προλε-
 γόμενα σύντομα καὶ σαφῆ εἰς τὴν τοῦ πορφύριου εἰσαγωγὴν inc. πρὸ παντὸς
 πράγματος καὶ πρὸ πάσης μαθήσεως δεῖ ζῆταῖν τέσσαρα ταῦτα· εἴ ἐστίν. τί
 ἐστίν. ὅποῖον τί ἐστὶ καὶ διὰ τί ἐστίν. fol. 6^v—9^v (E^b) titulo Πορφύριου
 εἰσαγωγῇ rubro denuo eadem apparent atque f. 1—3 (E^a) leguntur, ex
 ipso ni fallor codice descripta¹). codex cum diligentia scriptus est,
 homoeoteleuti vitium raro occurrit, praepositiones eum easibus saepius
 coniunctae, iota subscriptum nusquam apparet. melioris eum recensio-
 nis esse testatur p. 2, 8, atque etiam optimae fuisse notae exemplar elucet
 ex p. 13, 3. correctiones passus est codex plurimas, quae ab altera
 manu profectae sunt, eiusdem fere aetatis sunt, tertia manus multo post
 lectiones ex deterioris familiae exemplari haustas addidit. scholia fere
 nulla apparent. collata Isagoge a me est.

p. 1, 1 tit. Πορφύριου εἰσαγωγῇ || 14 ἐξετάσεως oblitt. E^a: τῆς ἐξετάσεως E^b || 17 γέ-
 νος oblitt. E^a || 23 κεκλημένον || **p. 2, 2** τοῦ Ταντ. || 4 τίς ἐστὶ om. || 5 καὶ om. ||
 6 καταγόμενοι || 8 δὲ om. || 10 ἄθροισμα ἡρακλειδῶν γένος iter. del. E^a || ἄλλως δὲ πάλιν
 comesum E^a || 11 τὸ εἶδος καθ' oblitt. et ὁμοίωτητα comes. E^a || 12 τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ

¹) ubi varias lectiones littera non instruxi, E^a (f. 1—3) et E^b (f. 6—9) consentiunt.

oblitt. Ea || 13 πᾶν τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ comes. Ea || 15 —ναι λέ— comes. Ea || 17 —ον τὸ oblitt. Ea || τὰ m³ Ea || 18 δὲ oblitt. Ea || 19 καὶ (post εἶδη) oblitt. Ea || 20 —ως τιν— m³ Ea || 21 ἴδιον—γελαστικόν oblitt. Ea || 23 διαφέρει τὸ γένος τῷ τὰ γένει || 25 κατηγορεῖται absceis. Ea || 26 κατὰ Σωκρ. || 27. 28 τὸ δὲ γένος ζῶων Ea: τὸ ζῶων γένος Eb || **p. 3,** 2 ἴδιον prius oblitt. Ea || εἶδος supra ser. m³ Ea || 4 μόνον || 6 κοινῶς || 7 τὰ κοινὰ Eb || 8 ἱμῶν τί ἐστιν ἐκείνο || 9 κατηγοροῦνται (prius) || post ταῦτα add. τὸ γένος ἀποκρινόμεθα τὰς δὲ διαφορὰς οὐκ ἀποκρινόμεθα Eb et in mrg. m³ Ea || αἱ οὐκ Eb || κατηγορεῖται (alterum) comes. Ea: κατηγοροῦνται Eb || 13 ἐρωτήσωμεν Eb || ἀνθρώπου γένος absceis. Ea || 16 διατέλλει αὐτὸ || 17 χωρίζει αὐτὸ || 18 κοινῶς Eb et m² Ea || τί (post ποιόν) om. Ea: hab. Eb || 19 ἐστὶ (post ἔχον) m³ Ea: om. Eb || 21 Περὶ εἶδους Eb: in mrg. Ea || **p. 4,** 2 ἀποδοθὲν ὑπὸ τὸ γένος colloc. Eb || 3 γένους—ζῶον om. || 7 τὸ (ante γένος) supra ser. Ea || 9 χρῆσθαι Ea (corr. m³) || εἶδος οὕτως Eb || 10 καὶ om. Eb || 13 post εἶδος add. οὐκέτι δὲ καὶ γένος || 16 post ἄλλα add. 2 καὶ γένη καὶ εἶδη λέγεται τὰ αὐτὰ || 17 ἄλλο τι || ἀναβεβηκός Ea (corr. m³) || 21 γινέσθω Ea: γινέσθω Eb || 23 ὑφ' ὃ ἄνθρ. Eb || 28 μὲν (post εἶδος) om. || 29 ζῶον expl. Eb || **p. 5,** 3 ante εἶδος supra ser. m³ ἄλλο || 4 λέγεται Σωκρ. καὶ Πλάτ. καὶ Ἀλκιβιάδης || 10 ὑπ' αὐτὸ || post σχέσιν ras. IV fere litt. || 11 πρὸ αὐτοῦ || ἀνώτατον || ὡς m² || 12 καὶ ὡς—γένος om. (suppl. m³) || 13 μὲν in lit. m² || 15 λέγεται alterum om. || 18 ἄλλο om. || ἐπαναβ.] ἐπ supra ser. m² || 20 ἔτι om. || post εἶδη ras. XI fere litt. || καὶ (ante ὃ) m² || 23 ὃη] γὰρ m¹: δὲ m³ || **p. 6,** 1 τῶν γενικωτάτων || 2 ὁ om. || 5 πάντα comes. || 6 ὁ om. || 8 ἀλλ'] καὶ || 9 γένος πάντων colloc. || 10 post μόνον add. ἔχει m³ || 12 μὴν δὲ || 13 ἐστὶ τὰ] ἦν (ἐστὶ supra m³) || 14 ὁ om. || 16 μῆ] δὲ supra m³ || 18 συναρθεῖν] συναναρθεῖν (sed an eras.) || 23 τὸ κοινόν comes. || 24 τί ἐκότερον (αὐτῶν ἐστὶ supra m³) || **p. 7,** 2 post μὲν ras. III litt. || 4 γὰρ] δὲ supra ser. m³ || 6. 7 οὐ γὰρ || 7 εἶναι oblitt. || 10 ἄνθρ. εἰπεῖν colloc. || 16 ὑπ' αὐτὸ || 18. 19 τὸ δὲ—ἀτόμων om. || 19 ἄτομον comes. || 24 γένοντο τῶν κατὰ μέρος || ἂν αἱ αὐταὶ om. (αἱ αὐταὶ supra m²) || **p. 8,** 5 τίνα τὰ αὐτὰ γένη καὶ εἶδη || τίνα τε ἄτομα || 6 εἰρήσθω (εἰρήται supra m³) || 7 tit. Τέλος τοῦ εἶδους: — Περὶ διαφορὰς || 13 λέγεται post ἐτέρου transp. || 14 οἶον om. || γρυπότης γλανκότης ἢ οὐλή] || 16 διαλλάττη oblitt.: παραλλάττη suppl. m² || ὁ ἄνθρ. || 18 κοινῶς τε καὶ || 19 ἡ δὲ || **p. 9,** 1 ἐποίησε καὶ εἶδος τοῦ ζῶου ἐποίησε || 2 ὥστε—ἐποίησεν om. || 3 οὐν m² || γενῶν αἱ εἰς (αἱ del. m²) || 7. 8 εἶναι χωριστάς colloc. || 8 τὸ (ante ἡρεμεῖν) m³ || 14 αὐτὰς] αὐτὸ || 19 ᾗ] εἴη || 20 διαρρεῖται τὸ γένος || 21 οὔτε ἐπίτασιν οὔτε ἄνεσιν colloc. || 22 σιμὸν εἶναι ἢ γρυπὸν colloc. || **p. 10,** 2 διαίρουμεν || 5 ἐμψύχου καὶ ἀψύχου καὶ αἰσθητικοῦ καὶ ἀναισθητοῦ || 8 τὰ γένη supra ser. m² || 10 τε supra ser. m³ || 11 τῇ τοῦ om. || καὶ ἀθαν. || 12 καὶ λογικοῦ || 13 καὶ ἀθαν. || 14 καὶ θνητοῦ || 15 διαίρετικῆς οὐσίας corr. m³ || 16 ἐμψυχός τε || 18 καὶ πῶς δὲ (sed δὲ in lit. m²) || 21 μᾶλλον] μάλιστα || **p. 11,** 2 οὔτε οὐδὲν τούτων oblitt. (suppl. m³) || post ἐστίν add. ἐνεργεῖα ἀλλὰ μᾶλλον δυνάμει || 3 δὲ supra ser. m¹ || ἔξει ἄμα colloc. || 4 ὑπ' αὐτὸ || 6 post ἀντιζέμενα add. m² εἶδη || ἔσται] ἐστίν || 10 ὁ in mrg. m¹ || 11 ὅτι λογικὸν || 16 ὄλον comes. || 19 post ἄλογον VI fere litt. eras. || 20 ὄντα om. (suppl. m³) || post αὐτὸ IV litt. fort. ὄντα eras. || 21. 22 ὁ γὰρ ἄνθρ. καὶ ὁ ἵππος || 24. p. 12, 1 καὶ λογικά—ἐκείνων om. (suppl. in mrg. m²) || 24 θεοὶ] ἄγγελοι || **p. 12,** 1 προσεπεξεργαζόμενοι (sed. επεξ supra ser. m²) || 3 καὶ εἰς τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ὃ τοῦ, sed τὸ τί et καὶ ὃ m² || 4 διαφορὰ ἐστὶν τοῦ ἄνθρ. || 6 post χωρίζοντες add. m² τὸν ἄνθρωπον || 8 post εἶναι add. m³ διαφορὰν || 10 εἶναι τι (τι induct. m³) || 11 μὲν supra ser. m² || 13 εἶδει τινὶ colloc. || 15 τῷ (prius) in lit. m³ || 16 τὸ μόνον || 17 καὶ τὸ μόνον || 18 ἀεὶ supra ser. m³ || 19. 20 ὑπάρχει om. || 21 ἵππος καὶ χρεματ. || 25 χωριστόν] στον in ras. m² || ἐστίν om. || **p. 13,** 6 Τμήμα δεύτερον Περὶ κοινωνιῶν καὶ διαφορῶν τῶν ἑ ζωῶν || 9 tit. om. || 12 τε om. || 14 τοῦδε τοῦ ἵππου in mrg. m¹ || 17 μόνον || post ἴδιον add. τοῦ τε εἶδους οὗ ἐστὶν ἴδιον καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων || 18 κατὰ μέρος (alterum) comes. || 22 tit. om. || **p. 14,** 2 θεῶν] ἄγγελον in ras. m² || 3 ἔτι ὅσα in ras. m² || ταῦτα καὶ τῶν || 4 τε in ras. m² || 6 post ἐμψύχον add. m³ καὶ τὸ αἰσθητικόν || 7 τῆς om. || 10 ἢ (ante τοῦ γέ-

νους) del. m² || συναναίρεσθαι καὶ τὰ || 13 tit. om. || 18 μόνου τοῦ ἔππου || 20 post γένους add. ἀλλὰ τὰς διαιρητικὰς || 21 post ἄλογον add. αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη || 23 post σπναιρεῖται δὲ add. m³ ὑπ' αὐτῶν || **p. 15,1** ἀναιροῦσι || 2.3 τὸ γένος μὲν colloc. || 4 ante γένος || litt. eras. || post ἀνθρώπων supra ser. m³ γένος || 7 τῷ om. (sed τῇ διαφ.) || 9 tit. om. || 11 εἶδος μόνον || 12 πρότερα corr. m³ ex προτέροις || 14 tit. om. || 16 post εἶδους fere XII litt. eras. || 17 post δεῖ add. m³ ἀ || 19 πάντως supra ser. m¹ || 20 ante ὄντος add. m³ μὴ || 20.21 τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται || 21 τῶν γενῶν supra ser. m¹ || **p. 16,1** tit. Περὶ γένους καὶ ἰδίου || 2.3 εἴ τι utrobique || 3 ad καὶ τὸ in mrg. m¹ κοινὸν δὲ || 5 μέλιτος || 7 ἡ || 8 tit. om. || 9 Δαφέρει δὲ τὸ γένος τοῦ ἰδίου διτι || τὸ δὲ ἰδιον ὕστερον colloc. || 11 κατηγορεῖται ὧν ἐστὶ γένος || καθ' ἑνός || 12 οὐδενός ἀντικ.] fort. οὐκ ἀντικ., nam δενός in ras. et ἀν in mrg. m² || 13 ante ζῶον add. τι m³ utrobique || 16 ἡ || εἴη || ἰδία in ras. m² || 17 ἀναιρεῖ (alterum) m¹: συναναίρεῖ m³ || ὧν) v m³ || 18 καὶ αὐτὰ m³: ταῦτα m¹ || 19 tit. ὅσα κοινὰ γένους καὶ συμβεβηκότος || **p. 17,3** tit. om. || 4.5 λαμβάνηται] ται in ras. m² || 5 ἐστὶ τῇ φύσει || 6 μετέχοντα αἰ || 12 ὁ αἰθιόψ || 16 ἑνός δὲ ἐκάστου in ras. m² || τετρακίς || 18 καταλειπομένων || 19 δύο || 20 ἑτέραςι λειπομένων || διαφοραὶ γίνονται colloc. || 21 τί διαφέρει || 22 συμβ. εἴρηται || ἡ δὲ διαφορά colloc. || πῇ] τι, superscripto πῇ m¹. ubique || 26 τοῦ εἶδους] καὶ in ras. m² || **p. 18,10** Περὶ τῶν κοινῶν τῆς δ. καὶ τοῦ εἶδ. || 15 tit. om. || 16 τὸ supra ser. m¹ || 19 ἡ διαφορά μὲν colloc. || 23 θεοῦ primitus: ἀγγελ in ras. || 24 καὶ θνητῶν || **p. 19,1** εἶδει] μετὰ εἶδους || 2 σύνεστιν || 4 tit. ὅσα κοινὰ τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ ἰδίου || 6 λογικὰ alterum in mrg. m² || 7 παντὶ] εἶδει in ras. et in mrg. m² παντὶ || 9 οὐχὶ καὶ || 10 tit. om. || 11 αὐτῇ] αὐτῇ || 12 καὶ prius om. || θεοῦ] ἀγγέλου in ras. m² || ἐπὶ alterum om. || 13 ἡ] ἂν εἴη δια— in ras. m² || 14 μὴν δὲ || ὧν ἡν ἰδία || 16 tit. ὅσα κοινὰ τῆς δ. καὶ τοῦ σ. || 17 δὲ supra ser. m³ || 18 προσεῖναι supra ser. m³: παρῖναι in ras. m² || 18.19 τό τε γὰρ λογικόν (m²) διόλου (m¹) τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ δέπουν αἰ (m²) || 19 καὶ πᾶσι || μέλας εἶναι (μέλαν supra ser. m³) || 20 tit. om. || 21 περιέχει τὰ εἶδη || **p. 20,1** ἀνθρ. καὶ τὸν ἀγγελον, sed ἀγγελον in ras. m² || 3 post πλειόνων add. m² καὶ διαφορόντων || 4 ἀνάντες] ἀνάν in ras. m² || 5 ἂν ποτε || 7 καὶ ἰδιότητες || 8 πῇ] τί super-ser. πῇ || 11 ὅσα κοινὰ τοῦ εἶδ. καὶ τοῦ ἰδ. || 14 ἐστὶ] πρόσεστι in ras. m² || 16 tit. om. || 17 καὶ ἄλλων || 18 ἄλλων εἶναι colloc. || 20 καὶ om. || 21 ὁ m³ || 23 ἐστὶν prius om. || **p. 21,2.3** καὶ παντὶ καὶ αἰ || 4 ὅσα κοινὰ εἶδ. καὶ συμβ. || 5 πολλῶν] πλειόνων || 8 tit. om. || 10 ὁπῶτον τί ἐστὶ || 14 ὕστερογενῇ εἶναι || ἐπουσιώδη || 16 ὁ αἰθιόψ || ἡ om. || 18 δῆ] δὲ || πῇ] τί, super-ser. πῇ || 20 ὅσα κοινὰ τοῦ ἰδ. καὶ τῶν ἀχωρίστων συμβεβηκότων || 22 αὐτε γέλαστ. ras. VII fere litt. || **p. 22,1** ὁ αἰθιόψ || 3 tit. om. || 5 πάρεστιν εἶδει colloc. || 7 μόνου || 8 διό] ἐτι || 11 τε om. || 13 subscriptio Τέλος τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς.

F FLORENTINUS Badae 192, bombycinus saeculo XIV exaratus, exhibet Isagogen et Organon. Isagoges p. 1,1—3,18 (οὐκ ἐν τῷ τί ἐστὶν ἀλλ' ἐν) manu recentiore ex exemplo deterioris familiae suppleta sunt, reliqua pars recensioem meliorem praebet, quamquam librarius et neglegenter descripsit et additamenta futilissima in textum recepit (cf. 15,4. 18,22). correctiones atque scholia brevissima et prima manu et altera superscripta aut in marginibus adiecta magis imagoque rareseunt; correctiones ex exemplo esse derivatas docent 4,17. 5,7. 8,16. contulit Isagogen Hieronymus Vitelli.

p. 1,1 tit. totum habet, sed τοῦ φοίνικος μαθητοῦ πλάτωνος || 10 παρὰ τῶν γενῶν || 14 αὐτῶν τε || 18 γένος μὲν || 20 τὸ τῶν ἡρακλ. || **p. 2,3** τὸ γένος εἶναι colloc. || 4 τίς ἐστὶ om. || 5 δὲ om. || 11 τούτων ἔως colloc. || 12 τοιούτων || 15 ἀπεγράφοντες (sic) || 23.24 πλειόνων λέγεσθαι || 26 ἀριθμῷ μόνον || **p. 3,8** κατηγορεῖται, ἀλλ' ἐν τῷ ποῖον τί ἐστὶν || ἐρωτησάντων γὰρ τινων τί ἐστὶν ἐκεῖνο || 9 ταῦτα τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμβεβηκότα οὐκ ἀποκρινόμεθα· οὐ γὰρ ἐν τῷ τί ἐστὶν κατηγορεῖται τοῦ ὑποκειμένου ἀλλὰ || 11 τι ἐστὶν || 13 ἀποκρινόμεθα || 18 τῷ ποῖον inc. man. antiqua ||

20 ἔλ—oblitt. || **p. 4, 8** ἐκάτερον ἐκατέρου om. || 10 ὑποτατόμενον || 17, 18 ἐπαναβεβηκός—ἄλλο om. (suppl. m¹) || 18 εἶδος ex γένος (?) corr. || 21 γενέσθω || 23 ἔστιν ἐμψυχον || **p. 5, 1** δὲ om. || 3 ἄλλο εἶδος || 6 μετά ταῦτα || 7, 8 τήν—λέγεται om. (suppl. m², quae te om.) || 11 αὐτοῦ || 17 ἀφορίζεται || 18 ἄλλο om. || 23 δὲ || **p. 6, 6** ἀνώτατον || ὁ om. || 8 τις ὡς ὄντα || 9, 10 πάντα τὰ ὄντα || 16 μηδὲ || 17, 18 κατιόντας—ἀνόντας || 20 ἔκαστον || 22 μέρος καὶ καθ' ἕκαστα || 24 ἐστιν post αὐτῶν transp. || **p. 7, 1** εἰς ὡς, supra ser. m¹ εἰς || 5 τοῦ om. || 19 ὅφ' ἐνός || 20 ὁ om. utrobique || 25 αἱ αὐταὶ m²: ἑαυταὶ m¹ || καὶ ἐπὶ τῶν πλειόνων || **p. 8, 4** οὖν om. || 5 τὰ αὐτὰ post εἶδη transp. || 9 διαλάττον || 11 τι om. || 12 ἐτερότητιν θεωρεῖται || 14 οἶον om. || 15 καὶ om. || 16, 17 διαλλάττει—διαφορᾷ om. (suppl. m²) || 17 οὖν || 18 προσγενομένη || **p. 9, 1** ἄλλο ἐποίησε ζῶον καὶ εἶδος τοῦ ζῴου ἐποίησαν || 5 αἱ om. || 10 σήμερον || 14 καθ' ἑαυτοῦ προσοῦσαι || 17 ἑαυτοῦ || **p. 10, 2** διακρούμεν, sed καθ' ἑς διακρο—evan. || 3 καθ' αὐτὰς oblitt. || 4 ἐμψύχον τε et λογικὸν τε || καὶ θνητοῦ || 7 καὶ τοῦ ἄθαν. || 9 τῶν γενῶν διαφοραὶ colloc. || 10, 11 καὶ ἀλόγου || 11 καὶ ἄθαν. || 12 θνητοῦ corr. ex λογικοῦ || 14 καὶ θνητοῦ || 16 τοῦ αἰσθητικοῦ || 18 πῶς—πῶς || πῇ—πῇ || 21 οὐδέ τι || **p. 11, 4** ὅπ' αὐτὸ || 10 ἀλλὰ ἐν (ὁ supra ser. m²) || 11 ὅτι λογικόν || 13 γε om. || 16 τῆς supra ser. m¹ || 20 τὸ (post γένος) supra ser. m¹ || 21 ἔκαστον || 24 θεοί ἄγγελοι || **p. 12, 2** τὰ || τὸ || τῆν om. || 3 εἰς τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ὁ τοῦ πράγματος || 4 διαφορὰ ἐστιν || 6 χωρίζοντες τὸν ἄνθρωπον || 9 οὖν ἄν colloc. || καὶ ὅς—oblitt. || 14 παντὶ oblitt. || 16 ὅ || 17 καὶ τὸ μόνω || 18 γελαστικός || 19 αὐτῷ ἀεὶ colloc. || 20 καὶ om. utrobique || 21 εἴ τι utrobique || 26 οὖν om. || **p. 13, 3** ὁρίζονται δὲ αὐτὸ || 9 τίτ. Περὶ τῶν προσόντων κοινῶν τε καὶ ἰδίων τῷ γένει καὶ τῷ εἶδει καὶ τῇ διαφορᾷ καὶ τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ συμβεβηκότι. τμήμα δεύτερον || 11 τῶν ὅφ' αὐτὸ εἰδῶν || 12 ὅφ' αὐτὸ || 15 καὶ ἵππου καὶ βόδι || 16 ὁ om. || 17 μόνων || 22 τῆς om. || διαφορᾶς, τμήμα τρίτον || 23 καὶ (alterum) om. || **p. 14, 1** καὶ εἰ μὴ πάντα || 2 περιέχει ἄγγελον καὶ ἄνθρωπον, ἅπερ || 6 ἐμψυχον καὶ τὸ αἰσθητικόν || εἰδῶν om. || 11 καὶ τὰ || 17 ἐχόντων πόδας colloc. || ἀτόμων καὶ τῶν κατὰ μέρος || 18 μόνου τοῦ ἵππου || 20 γένους ἀλλὰ τὰς διαμετρικάς || 21 ἄλογον, αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη || 22 ὅφ' αὐτὰ || συναίρει m¹ (corr. m²) || 23 συναίρεται δὲ ὅπ' αὐτῶν || **p. 15, 1** οὐκ ἀνταναιροῦσι || 4 ἀνθρώπου γένος τὸ || 6 ζῴων om. || 7 τῷ om. || 8 τῇ om. || 9 Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς γένους καὶ εἶδους || 11 εἶδος μόνον || 14 τίτ. om. || 16 εἶδους κατηγορεῖται || 17 εἰδοποιεῖς || 20 τὸ om. || γένη τῶν εἰδῶν συν. || 21 τῶν ὅφ' ἑαυτὰ εἰδῶν om. || 22 ὅφ' αὐτὰ || **p. 16, 1** Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς γένους καὶ ἰδίου || 2, 3 εἴ τι utrobique || 3, 4 τὸ γένος κατηγ. colloc. || 5 μέλιτος || 7 εἰδῶν oblitt. || 8 τίτ. om. || 9 τὸ δὲ ἰδίον ὑστερον || δεῖ γὰρ supra ser. m¹ || 11 κατηγορεῖται ὧν ἐστὶ γένος || καθ' ἐνός || οὔ || ὅ || 13 εἴ τι ter || 15 μόνον || 16 ῥ' εἴη || 18 αὐτὰ ταῦτα || 19 Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς γένους καὶ συμβ. || **p. 17, 3** τίτ. om. || 6 μετέχοντα ἀεὶ || 11 τί ἐστιν ἡ πῶς ἔχον ἐστὶν || 15 διαφέρειν τεττάρων || 17 τὰς πάσας γίνεσθαι colloc. || 18 ἐλλειπομένων || 20 τέταρσιν, οὕτως αἱ διαφοραὶ δέκα πᾶσαι γίνονται || 21 πῇ διαφέρει || 22 συμβ. εἴρηται || ἡ δὲ διαφορὰ || 23, 25 ἐρρήθη || 26 καὶ πῇ διαφέρει || **p. 18, 1** ἐρρήθη || 3 αἱ om. || καταληγθήσεται m¹ || 4 —δους καὶ τῆς oblitt. || 10 Περὶ τῶν κοινῶν διαφορῶν καὶ εἶδους || 11 κοινὰ || 15 Περὶ τῶν ἰδίων ἐκάστου || 21 ἐστὶν om. || 22 ante συναίρει add. συναίρεται γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἀναιρεθέντος τοῦ λογικοῦ || 23 ἄγγελοι καὶ θεοὶ || **p. 19, 4** Περὶ κοινωνίας διαφορᾶς καὶ ἰδίου || 7 καὶ τὸ παντὶ || 10 τίτ. om. || 12 λογικὸν ἐπὶ θεοῦ καὶ ἄνθ. || 14 ὧν ἦν ἔϊα || 16 Περὶ κοινωνίας διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότων || 20 τίτ. om. || **p. 20, 1** ἄνθρωπον καὶ (?) θεὸν || 4 ἀνεπίτατός τε καὶ ἄνετος || καὶ ἦτον || 7 οὖν om. || καὶ ἰδιότητες || 11 τίτ. Περὶ εἶδους καὶ ἰδίου || 12 εἴ τι || 13 εἴ τι τὲ || τὸ δὲ γελαστ. ὅτι || 14 τε πάρεστι || 16 τίτ. om. || 17 καὶ ἄλλων || 18 τὸ δὲ ἰδίον ἄλλων εἶναι ἄδύ. || 20 καὶ om. || **p. 21, 3** παντὶ καὶ ἀεὶ || 4 Περὶ κοινωνίας ἰδίου καὶ συμβ. || 5 πολλῶν πλειόνων || 8 τίτ. om. || 10 ποῦν τί ἐστὶν || 12, 13 τῷ συμβεβηκότι || 14 ἐπουσιώδη || 16 ὁ Αἰθιόψ || 18 ὅη || δὲ || 20 Περὶ κοινωνίας ἰδίου καὶ τ. α. σ. || 21 ὅη || δὲ || αὐτῶν oblitt. || **p. 22, 1** τίτ. om. || 7 μόνω || 8 οἶός ἐστι || καὶ ἔστιν ἐπίσης induct. m².

G PARISINUS 1971 [Catal. bibl. Paris. II, 427] membranaceus [0,32 × 0,23] saeculo XIII a diversis manibus exaratus, sed f. 2 (p. 2,16 διαφερόντων—p. 4,4 χρώματος εἶδος) et f. 127—136 demum saec. XV scripta sunt. continet ante Organon Isagogen f. 1—10^r. scholia atramento rubro ad Isagogen adscripta vix legi possunt. de indole codicis statuendum est, folium 2 ex melioris recensitionis exemplari descriptum esse, cetera cognata cum illo exemplo, unde alter codicis E corrector (m³) hauserit. quae altera manu correctae apparent, nescio an ubique ex ingenio petita sint. contulit I. Bruns.

p. 1,1 tit. Προφυρίου εἰσαγωγή || 10 περί γενῶν (rubro) || 14 τῆς ἐξετάσεως || αὐτῶν τε || 23 κεκλημένον || p. 2,4 πατρὶς τῆς ἐκάστου γενέσεως ἀρχή, ὥσπερ || 5 καὶ om. || 10,11 λέγεται γένος colloc. || 11 τοῦτων ἴσως colloc. || 13 τῷ τῶν || 20 κοινῇ || 23 διαφέρει τὸ γένως τῷ τὰ γένῃ || 26 κατὰ Σωκρ. || 28 ὅν] ὧν || p. 3,2 μόνου om. || 6 κοινῶς || 9 ταῦτα τί ἐστίν || φανεῖν καθηγορεῖσθαι || 11 ὁποῖον τί ἐστίν κόρας φανεῖν μέλαν || 13 ὁ ἄνθρ. || 16 διαστῆλαι αὐτὸ post εἰδὼν add. ἀλλ' οὐχὶ ὡς γενῶν || 17 χωρίζει αὐτὸ ἀπὸ τε || 18 κοινῶς || p. 4,1 μὲν om. || 16 ἀλλα. ἀ καὶ γένῃ καὶ εἶδη λέγονται τὰ αὐτά || 19 ἐστὶ] εἶσι || 21 γενέσθω δὲ καὶ ἐπὶ || 22 ταῦτα || 23 ἐστὶν ἐμφύγον || 25 μὲν ἡ colloc. || p. 5,3 ἄλλο εἶδος || 4 ἀλλὰ καὶ || 6 ἂν εἴη colloc. || 7 ante πρὸς ras. II litt. || 8 καὶ τὴν πρὸς || 11 αὐτοῦ ἀνώτατον || 13 πρὸ m² || 22 τίθεται m¹: corr. m² || 23 λαμβανόμενα || δὴ] γὰρ || p. 6,1 τε om. || 2 ὁ om. || 6 ἀνώτατον || ὁ om. || 8 ante ὄντα II litt. ras. || 13 τὰ (post ἐστὶ) om. || 16 μὴδὲ || 20 ἕκαστον || 22 ὁ m² || 24 ἐστίν post αὐτῶν transp. || p. 7,4 ἡ m² supra ser. || 8 καθηγορεῖται || 14 ἡ καὶ κατὰ τῶν γενῶν || 20 ὁ (ante Σωκρ.) om. || p. 8,5 καὶ εἶδη τὰ αὐτά colloc. || τίνα τε ἄτομα || 11 τι om. || 14 οἶον om. || 15 καὶ om. || 18 προσγενομένη || p. 9,1 ἐποίησε καὶ εἶδος τοῦ ζώου ἐποίησεν || 14,17 αὐτὰς] ἐαυτὸ || 20 μὲν om. || 21 ἐκάστω, supra ser. ου || 22 ἐστίν eras. || p. 10,1 ante πάλιν II litt. ras. || 2 διαφορῶν || 3 οἶον τῶν μὲν || 4 ἐμφύχον τε καὶ αἰσθ. καὶ λογ. || καὶ θνητοῦ || 5 αἱ μὲν—διαφοραὶ συστατικαὶ εἰσι || 7 τοῦ ἀθαν. || 9 τῶν γενῶν διαφοραὶ colloc. || 10,11 καὶ τοῦ ἀλόγου || καὶ ἀθαν. || 13 τοῦ θεοῦ] τῶν ἀγγέλων || 15 διαιρετικῆς οὐσίας || 16 αἰσθητικῆς τε || συλληφθεῖσα || p. 11,3 δὲ om. || 4 ὑπ' αὐτὸ || 6 ἀντικείμενα εἶδη || 7 πλειόνων τε || 13 γε] τε || 16 μορφῶν || 21 ἕκαστον || 22 ζῶα γὰρ (θνητὰ om.) || 24 λογικοὶ || θεοὶ] ἀγγελοι || p. 12,1 προσεπεξεργαζόμενοι || τῆς om. || 3 καὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ὁ τοῦ || 4 διαφορὰ ἐστίν || 6 χωρίζοντες τὸν ἄνθρωπον || 8 ἰδίως om.) || 14 τὸ alter. om. || 17 καὶ τὸ μόνω || 18 αἰὶ μὴ γελᾷ colloc. || 19 πεφυκέναι γελᾶν || 20 δὲ] γὰρ || 24 δὲ] γὰρ || p. 13,4,5 εἶδος οὕτε διαφορὰ colloc. || 5 ἐστίν om. || 9 περί τῶν κοινῶν τε καὶ ἰδίων τῶν προσόντων τῷ γένει τῷ εἶδει τῇ διαφορᾷ, τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ συμβεβηκότι || 11 τῶν ὑπ' αὐτὸ, εἰδῶν τε καὶ ἀτόμων || διαφορὰ δὲ ὡσαύτως || 14,15 καὶ τοῦδε—όντων om. || 15 ἵππων τε || 16 post μέρος add. ἤχουν τοῦδε τοῦ ἵππου καὶ τοῦδε τοῦ βοῦς ἀτόμων ὄντων || ὁ καθόλου ἄνθρ. || 17 μόνων || ἴδιον τοῦ τε εἶδους οὗ ἐστίν ἴδιον καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων || καὶ τοῦ om. || 18 κοράκων καὶ τῶν αἰθιῶπων || 21 περιεχόντων εἰδῶν τὰ || 22 τῆς om. || 23 τῶν εἰδῶν || p. 14,2 ἀγγέλων καὶ ἄνθρ. (καὶ θεῶν om.) || 3,4 ὅσα δὲ || 5 τε om. || ὄντος τοῦ ζώου colloc. || 6 ἐμφύχον καὶ τὸ αἰσθητικόν || 10,11 συναναρεῖσθαι καὶ τὰ || ἐστὶ ἵππος || 13 περί τῶν ἰδίων γέν. καὶ διαφ. || 18 μόνου τοῦ ἵππου || 20 γένους m²: εἶδους m¹, post quod ἀλλὰ τὰς διαιρετικὰς || 21 ἄλογον. αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένῃ || 23 δὲ ὑπ' αὐτῶν || p. 15,1 οὐκέτι] οὐ || 9 περί κοινωνιῶν γέν. καὶ εἶδ. || 10 δὲ om. || 11 εἶδος μόνον || 12 πρότερα || 14 περί τῶν ἰδίων γ. κ. εἶδ. || 17 ἀ καὶ || ἀποτελεῖ || 20 ante ὄντος ras. II litt. (μὴ eras. (?) cf. cod. E) || τὸ om. || p. 16,1 περί κοινωνιῶν γέν. κ. ἰδ. || 2,3 εἴ τι (utrobique) || κοινὸν δὲ καὶ τὸ ἐπίσης τὸ γένος κατηγ. || 4 τῶν αὐτῶν || 5 μέλιτος || 7 ἡ] εἴη || 8 περί διαφορὰς καὶ ἰδίου || 9 διαφέρει τὸ γένος τοῦ ἰδίου (δὲ om.) || 10 τὸ δὲ ἴδιον ὑπερον colloc. || διαφορὰς διαρεῖσθαι colloc. || 11 καθηγορεῖται ὧν ἐστὶ γένος || καὶ ἑνὸς || ἴδιον καθηγορεῖται. ἔτι τὸ μὲν || 18 συναναρεῖσθαι || 19 περί κοινωνιῶν γέν. κ.

συμβ. || **p. 17**, 3 περί διαφοράς καὶ συμβ. || 5 post ἐστὶ supra ser. m² τῇ ὥσπερ || 6 post μετέχοντα supra ser. m¹ (?) ἀεὶ || 9 ὑφίστανται || 11 ἔχει || 12 ὁ αἰθίοψ || 21 τῇ διαφέρει || 22 συμβ. εἴρηται || ἡ δὲ διαφορά || 23 τὸ γένος m² supra ser. || ἐρρήθη (ubique) || **p. 18**, 1 τὸ εἶδος τοῦ γένους || 9 εἰρήκαμεν || 10 περί κοινωνιῶν διαφοράς κ. εἶδους || 15 περί τῶν ἰδίων δ. κ. εἶδ. || 16 τι m² supra ser. || κατηγορεῖσθαι ἀεὶ || 17 ὁ om. || ποῖόν τι || 19 ἔτι δὲ || 20 ὥστε (τε eras.) || 21 τὸ εἶδος eras. || ἐστιν om. || ἡ μὲν διαφ. || 23 θεῶν ἀγγέλου || 24 τὸ utrobique om. || **p. 19**, 2 τι ἄλλο colloc. || εἰς ἡμόνων γένεσιν om. || 3 συντιθεῖς οὐκ ἂν || 4 περί κοινωνιῶν δ. κ. ἰδ. || 7 παντὶ τῷ εἶδει || 9 τῷ τὸ utrobique (corr. m²) || 10 περί ἰδίων δ. κ. ἰδ. || 12 καὶ prius om., alter. m² || θεῶν ἀγγέλου || 13 τῇ ἂν ἡ in ras. m² || 16 περί κοινωνιῶν δ. κ. σ. || 19 ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ πρόσεστι καὶ (καὶ m²) || τὸ μέλαν (τὸ m²) || 20 περί τῆς διαφοράς αὐτῶν || 21 post περιέχει m² supra ser. τὰ εἶδη || **p. 20**, 1 ἄνθρ. καὶ τὸν ἄγγελον || 5 μισεῖν δ' ἂν ποτε || 7 μὲν αἶ τε (οὐν om.) || αἱ alter. om. || 8 τοῦ γένους καὶ τῆς διαφ. || 11 περί κοινωνιῶν εἶδ. κ. ἰδ. m² || 14 γὰρ eras. || πάρεστι || 16 περί διαφοράς εἶδ. κ. ἰδ. m² || 18 ἄλλων ἰδίων εἶναι || 23 ἐστὶν om. || **p. 21**, 4 περί τῶν κοινωνιῶν εἶδ. κ. συμβ. m² || 6 διεστάναι ἀρεστημένα || 8 περί διαφοράς αὐτῶν m² || 10 ὁποῖον τί ἐστιν ἡ πῶν ἔργον ἐστὶ || 14 ἐπουσιώδη || 15, 16 ἀχώριστα || 16 ὁ αἰθίοψ κατὰ τὴν || 18 δὴ || δὲ || 18, 19 τοῦ γένους καὶ τοῦ εἶδ. || 19 καὶ τοῦ γένους om. || 20 περί κοινωνιῶν τοῦ ἰδ. κ. τοῦ ἀ. σ. || 21 δὴ || δὲ || 22 μὴ ἂν || θεωροῦνται || **p. 22**, 1 οὕτως om. || 2 ὥσπερ καὶ παντὶ || τὸ ἰδίων πάρεστι colloc. || 4 περί διαφοράς αὐτῶν m² || 5 ἐνὶ μόνῳ colloc. || 7 μόνῳ || 11 τε om. || 12 ἐκινῶν.

PARISINUS 1972 [Catal. bibl. Paris. II, 427] bombycinus, forma maxima, saeculo XIII exaratus continet Isagogen et Organon cum scholiis ex Leontis Magentini¹⁾ commentario excerptis, Isagogen f. 2^v—33^v. H

COISLINIANUS 157 [Catal. bibl. Coislin. p. 219] membranaceus, saeculo XIII vel XIV exaratus, initio mutilus (inc. a verbis p. 1, 10 ἀρχὴ καὶ γενῶν), ceteroqui cum Paris. 1972 prorsus congruens. quodsi Coislinianus saeculo fere recentior est, illum ex Parisino descriptum esse et tuo iure conicias et ex collatione Isagoges plane apparet. tamen ad scholia conferenda subsidiario codice Coisliniano utendum est, quod Parisinus humore miserum in modum corruptus est ac correctionibus rasisque deformatus. ad Isagogen autem et ad Organon emendandum ne Parisini quidem ullum pretium est, quia si non ex ipso codice Coisliniano 330 (C), at certe ex propagine eius descriptus est. quod ut in propatulo ponatur, eos locos, quibus Parisinus et Coislinianus 157 a Coisliniano 330 discrepant, hic subiciam. utrumque codicem contulit I. Bruns. N

p. 1, 10 περί τῶν γενῶν C: περί γενῶν HN || **p. 2**, 5 καὶ C: om. HN || 8 πληθὺς τῶν C: πληθὺς τὸ HN || **p. 3**, 11 ὁ ἀνθρωπος C: ἀνθρωπος (ὁ om.) HN || τί ἐστιν CH: τί N || 14 τὰ μὲν κατὰ C: evan. H: τὰ κατὰ N || 21 τίτ. om. N || **p. 4**, 2 δὲ om. N: exhib. CH || 13 ὅ ἐστι μόνον C: ἐστὶ μόνον— evan. H: ὅτι μόνον N || 16 καὶ ἐστὶ CN: καὶ ἔστι in ras. H || **p. 5**, 4 ἀλλὰ τῶν C: ἀλλὰ καὶ τῶν HN || 11 αὐτοῦ C: αὐτοῦ HN || ἡ πρώτη C: πρώτη HN || **p. 8**, 7 τίτ. exhib. H || 12 ἔχει C: ἔχει HN || 14 γλαυκότης C: evan. H: λευκότης N || 17 οὐν C: om. HN || 18 μὲν οὐν C: μὲν HN || **p. 9**, 8 ἐστὶ C: εἶσι HN || γρουπτόν C: γρουπτόν HN || 18 λαμβάνουσι καὶ ἀνεστὶ C: καὶ ἀνεστὶ λαμβάνουσιν HN || 19 ἂν ἡ γένος οὕτε C: ἂν εἴη γένος οὕδε HN || 21 ἐπίτασιν οὕτε ἀνεστὶ HN || 22 ἡ συμὼν εἶναι C: εἶναι ἡ συμὼν HN || 25 οὐδῶν C: om. HN || **p. 10**, 1 πάλιν CH: καὶ πάλιν N || 4 καὶ λογισμὸς καὶ ἀλόγος καὶ θνητός C: λογισμὸς τε καὶ ἀλόγος, θνητός HN || 8 διακρούμεθα CH: διακρούμεν N || 11 τῇ τοῦ ἀλόγου C: τοῦ ἀλόγου HN || τῇ τε τοῦ θνητού C: τῇ τοῦ θνη-

¹⁾ vide p. XLIV.

τοῦ HN || 12 τοῦ θνητοῦ καὶ λογικοῦ C: τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θνητοῦ HN || 13 τοῦ ἀθαν.
C: ἀθαν. HN || 15 διααιρετικῆς οὐσης C: διααιρετικῶν οὐσῶν HN || 16 τῆς ἀναισθήτου C:
ἀναισθήτου CN || μὲν om. C: exhib. HN || συλληφθεῖσαι C: συλληφθεῖσα HN || 18 μὲν om.
C: exhib. HN || 20 εἰς om. C: εἰς τοὺς evan. H: exhibet. N || **p. 11, 2** διαφορὰς C: τὰς
διαφορὰς HN || 3 δὲ oblitt. C: om. HN || οὐκ ἐνεργεῖ ἀλλὰ δυνάμει C: om. HN || 3.4 τὰ
ἀντικείμενα C: τὸ ἀντικείμενον HN || 4. 5 τὰς ὑπ' ἑαυτοῦ τὸ γένος διαφορὰς HN || 6 εἶδη
ἅμα C: ἅμα HN || 7 δὲ CH: γὰρ N || 10 ἐστὶν ἄνθρ. C: evan. H: ἐστὶν ὁ ἄνθρ. N ||
11 ἱμῶν om. C: exhib. HN || 15 τοῦ γένους C: τοῦ ξώου HN || 17 λέγεται ὡς ἔχει καὶ
ὁ HN || 19 τὸ γὰρ λογικόν HN || 20 ὄντας HN || 21 ἔκαστα. κατὰ τοῦν τὸ γένος οὐ διενή-
νοχεν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος HN || **p. 12, 1** προσπεξεργαζόμενοι HN || 4 διαφορὰ C:
evan. H: διαφορὰ ἐστὶν N || 7 αὐτῆς om. HN || 9 οὖν C: ἂν οὖν HN || 10 εἶναι τοῦ πράγ-
ματος HN || 14 ἡ γεωμετρεῖν HN || 15 τὸ om. N: exhib. CH || 16 τὸ μόνω C: ὁ μόνω
HN || 17 παντὶ καὶ τὸ C: παντὶ τὸ HN || 18 ἀλλὰ exhib. HN || 19 αὐτῶ δὲι CN: δαὶ
αὐτῶ H || ὑπάρχει om. HN || 20 δὲ C: γὰρ HN || 21 εἴ τι HN utroque || 25 —στόν
ἐστὶ evan. H: ἐστὶ om. N || **p. 13, 1** τῶ exhib. HN || 2 ἀποβεβληκῶς HN || χροῖαν HN ||
2. 3 φθορὰς τοῦ ὑποκ. evan. H: τοῦ ὑποκειμένου om. N || 3 καὶ μὴ C: ἡ μὴ HN || 5 ὑπο-
κειμένῳ evan. H: τῷ ὑποκειμένῳ N || 9 tit. om. N || **p. 14, 1** τῷ γένει N || 8 ποιότητος
κατηγορεῖται HN || **p. 15, 1** οὐκέτι ἀναρροῦσι HN || γὰρ exhib. HN || 16 post γένη (prius)
add. ἔτι τὰ γένη συναρρεῖ μὲν. οὐ συναρρεῖται δὲ HN || **p. 16, 2, 3** εἴ τι utroque HN ||
p. 17, 15 ὥστε C: ὡς HN || 16. 17 γίνεσθαι εἴκοσι HN || 20 αἱ διαφοραὶ N || **p. 18, 2** τοῦν N ||
3. 4 καταληφθήσεται N || 10 tit. H: περὶ κοινῶν διαφορὰς καὶ εἶδους HN || 17 ποῖόν τι HN ||
p. 19, 2 γέννησιν N || 10 περὶ τῆς διαφορὰς N || 12 ἐπ' ἀνθρώπου N || 13 ἦν H: ἂν ἡ N ||
19 καὶ τὸ τε μέλαν HN || **p. 20, 10** post ἄλλων add. λοιπὸν τί διαφέρει τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ
συμβεβηκότος ῥηθήσεται HN || 23 ἔστι δὲ CN: ἔτι δὲ H || **p. 21, 8** τῆς om. HN || 10 τὸ
prius om. HN || 13 post ἐκείνῳ ras. 1 litt. H: ἐκείνῳ N || 15 ἔχει exhib. HN || **p. 22, 2** δαὶ
καὶ παντὶ N || 4 περὶ διαφορῶν HN || 7 μόνω N.

J PARISINUS 1843 [Catal. bibl. Paris. II, 409], bombycinus, forma qua-
drata, saeculo XIV secundum catalogum, saec. XIII ut Torstrikio visum,
exaratus. Isagoge commentario prolixo in marginibus instructa f. 92^r
—98^v legitur. codex deterioris familiae est vitiisque atque additamentis
refertus. correctionibus alterius manus pauca emendantur, plura cor-
rumpuntur. contulit I. Bruns.

p. 1, 1 tit. Πορφ. εἰσαγωγή || 10 περὶ γενῶν || 14 αὐτῶν τε || 17 tit. om. || 20 τῶν
ἱρακλ. || λέγεται supra ser. || 23 κεκλημένον || **p. 2, 2** τοῦ παντ. || 4 καὶ γὰρ καὶ ἡ || γε-
νέσας ἐκάστου colloc. || 6 καταγόμενοι || ἱρακλέος (ubique) || 11 τούτων τῶν εἰρημένων ||
12 καὶ tertium om. || 13 ante πληθὺς add. τῶν εἰρημένων καὶ γὰρ postea del. || 17 τὸ
om. || 23. 24 πλείονων λέγεσθαι || 27 ἀλλήλων om. || 28 ὅν ὦν || καταγορεῖται || 2 δια-
φέρουσι || **p. 3, 1** ἀλλήλων ἀλλ' om. || 4 ἐνός μόνου εἶδους || 5 τε om. || 8 κατηγορεῖται ||
γὰρ οὖν || τί ἐστὶν ἐκεῖνο || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμενα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμ-
βεβηκότα οὐκ ἀποκρινόμεθα· οὐ γὰρ ἐν τῷ τί ἐστὶν ἀλλ' ἐν τῷ ὅποιον τί ἐστὶ κατηγοροῦν-
ται || 11 τί ἐστὶν (τί eras.) || 13 ἀποκρινόμεθα || 16. 17 μόνον (μόνον m²) ἡ ὡς ἰδίων
κατηγοροῦμένων || 18 κοινή om. || **p. 4, 3** γένος || 5 τοῦ om. || 7 ἐπεὶ post γένος transp. ||
9 τὸ εἶδος supra ser. || 14 τούτων τόνδε || 16 τῶν εἰδικωτάτων καὶ τῶν γενικωτάτων ἄλλα,
ἃ ἐστὶ καὶ γένη καὶ εἶδη τὰ αὐτά || 17 ἐπαναβ. ἄλλο colloc. || 18 ὑποβεβ. ἄλλο colloc. ||
22 ἐστὶν τὸ || 23 ἐστὶν ἐμφύχον || 26 ἰδικώτατον || **p. 5, 2** τὸ om. || γενικώτατον γένος
supra ser. m² || 3 ἄλλο εἶδος || 6. 8 μετὰ ταῦτα utroque || 8. 9 λέγονται utroque ||
10 πάντων τῶν κατωτάτων (ᾧων κατ in ras.) || 11 καὶ πρώτῃ || 13 μὲν om. || 18 εἴη ἐπαναβ.
ἄλλο τι γένος || 19 ἐστὶ τὸ γένος || 20 ἔτι om. || 23 λαμβάνεμενα || δὴ γὰρ || καὶ ἄχρι ||
p. 6, 1 τε om. || 2 ὁ om. || 5 ἐν om. || 6 τῷ ἀνωτάτῳ || 7 ταῖς δέκα κατηγορίαις || 8 διὰ
δὲ || ἀλλ' || καὶ || 9 ἐν om. || γένος πάντων colloc. || 10 τὰ ὄντα || 12 μὲν τινι μέντοι ||

13 ἄπερ εἰσὶ μετὰ || ante ἄπειρα add. διὰ τὸ ἐν ῥοῇ καὶ ἀποροῇ εἶναι || τῶν εἰδικωτάτων supra ser. || 14 παρακαλεῖται || 16. 17 κατύντας—ἀνύντας || 20 ἔκαστον || 22 μέρος καὶ καθ' ἕκαστον || 24 ἐστὶ supra ser. || **p. 7, 1** ὄντος ἐνός colloc. || 2 διαιρεῖται ἢ τομῇ || 3. 4 οὔτε—γένους iter. || 7 ἀνθρωπον εἶναι (ἀν om.) || ζῶον εἰποις εἶναι (ἀν om.) || 8 κατηγορεῖται || 9. 10 τῶν γενικωτάτων || 10 ἀνθρ. εἰπεῖν colloc. || 11 καὶ τὸ τὸν || εἰπεῖν ζῶον colloc. || 13 κατὰ τοῦ ἀτόμου || 18 ἀτόμων οἶον τὸ ζῶον τὸ δὲ εἰδικωτάτων δὲ μόνον εἶδος || 19 post ἀτόμων add. οἶον δὲ ἀνθρωπος || 21 οὖν || δὲ || 22 συνέστηκεν ἅπαντα || ἀν om. || 23 ἄλλου τινός || γένοιτο τῶν κατὰ μέρος || 24 μέρος ἀνθρώπων || ἀν αἱ αὐταὶ om. || **p. 8, 1** τι || τοι || 2. 3 ἐν τοῖς μέρεσι γὰρ || 4 ἰδικωτάτων || 5 τίνα τὰ αὐτὰ γένη || 6 λέγεται εἴρηται || 11 γε om. || 12 ἐτερότητι θεωρεῖται || 13 λέγεται post ἐτερου transp. || 14 οἶον om. || γλαυκότης, γρυπότης, σιρότης ἢ οὐλλῇ || 15 ἐνταυροῦθεῖσα || 16 ὁ ἀνθρ. || 17 οὖν om. || 18 προσγινόμενῃ τινὶ ἐτεροῖον ποιεῖ colloc. || τε καὶ || **p. 9, 1** post ἐποίησεν add. ζῶον m², καὶ εἶδος τοῦ ζῶου ἐποίησεν in mrg. m² || 5 καὶ μόνον || 7. 8 εἶναι χωριστάς colloc. || 14 οὖν m² supra ser. || καθ' αὐτό || προσοῦσαι τινὶ || 16 λαμβάνονται λόγῳ colloc. || 17 αὐτό || 18 καὶ ἄνεσιν λαμβ. colloc. || 20 διαιρεῖται τὸ γένος εἰς τὰ εἶδη || 21 οὔτε ἐπίτασιν οὔτε ἄνεσιν colloc. || δεγόμενον || **p. 10, 2** διαιοῦμεν || 5 ἐμφύχου αἰσθητικοῦ || 7 τε καὶ || καὶ τοῦ || 8 διαιοῦμεν || 9 τῶν γενῶν διαφοραὶ colloc. || 10. 11 καὶ τοῦ ἀλόγου || 11. 12 καὶ πάλιν—διαφορᾷ om. || 12 τοῦ λογικοῦ καὶ θνητοῦ || 13 καὶ ἀθανάτου τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ θεοῦ || 16 αἰσθητικῆς τε καὶ τῆς ἀναισθητοῦ || μὲν om. || συλλεψεῖσα || 17 δὲ om. || 18 συλλεψεῖσαι (συ eras.) || 19 ἀλλιστα || 20 τε om. || **p. 11, 2, 3** ἐπεὶ—ἔχει in mrg. || 3 δὲ om. || 4 τῶν om. || 6 ἀντιτείνεμενα εἶδη περὶ τὸ αὐτὸ ἄμα || 9 ὁ om. || 10 ὁ ἀνθρώπος om. || 15 ὁ εἰδικός || 17 ὡς—ἀνδριάς om. || 19 τὸ γὰρ λογικὸν colloc. || 24 λογικοὶ || θεοὶ ἀγγελοι || **p. 12, 2** τὴν om. || 3 τοῦ || τὸ || 4 καὶ ὁ τοῦ πράγματος || διαφορὰ ἐστὶν τοῦ ἀνθρ. || 6 πέφυκε || 7 καὶ τῆς οὐσίας || 10 τοῦ πράγματος παραλαμβ. || 15. 17 τὸ ἀνθρώπῳ || 16 δὲ m²; τὸ m¹ || καὶ παντὶ om. || 17 καὶ τὸ μόνον || 18 γελαστικός (alter.) || 19 αὐτῷ ἀεὶ colloc. || 20 καὶ alter. om. || 21 εἴ τι utrobique || 25 ἐστὶν om. || οὖν supra ser. m² || **p. 13, 1** τῷ αἰθίοπι καὶ τῷ κόρακι colloc. || δὲ || γὰρ || 2 τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς || 5 τῷ ὑποκειμένῳ || 7 ἰδίῳ om. || καὶ συμβ. || ἔνεστιν || 9 Περὶ τῶν προσόντων κοινῶν τε καὶ ἰδίων τῶν γένει καὶ τῷ εἶδει τῇ διαφορᾷ τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ συμβεβηκότι || 11 ante εἰδῶν supra ser. ὑπ' αὐτό || 22 Τίνα κοινὰ γένους καὶ διαφορᾶς || 23 γὰρ || δὲ || **p. 14, 1** περιέχει πάντα || τὸ γένος || γὰρ eras. || 2 περιέχει ἄγγελον καὶ ἀνθρωπον. ἄπερ || 5 αὐτῆς ex αὐτοῦ corr. || 8 τῷ λόγῳ || 10 ἢ prius om. || 11 καὶ τὰ || 12 ἐστὶ || 13 τίνα ἴδια γένους καὶ διαφορᾶς || 16 καὶ ἵππου om. || 17. 18 καὶ τῷ || τὸ δὲ || 18 μόνου τοῦ ἵππου || 21 ἄλογον. αἱ δὲ διαφοραὶ οὐκ ἔτι περιέχουσι τὰ γένη || 22 ὑπ' αὐτὰ || 23 δὲ ὑπ' αὐτῶν || **p. 15, 1** οὐκ ἀνταναιροῦσι || 2 νοεῖται || 3 γένος μὲν colloc. || 5 τὸ λογ. τὸ θνητ. τὸ νοῦ || 6 ζῶων om. || 7 κοινῇ || γένει τε καὶ || 9 τίνα κοινὰ γέν. κ. εἶδ. || 11 εἶδος μόνον || 12 δὲ αὐτῶν || 13 κατηγοροῦνται || 14 τίνα διαφέρει γένος εἶδους || 15 τῇ || κατὰ || 16 οὐ περιέχει supra ser. || τὰ γένη || τὸ γένος || τοῦ εἶδους τὸ γένος corr. ex τὸ εἶδος τοῦ γένους || κατηγορεῖται. ἔτι τὰ μὲν γένη || 17 δεῖ δὲ καὶ || 18 συναναιροῦντα μὲν, οὐ συναναιρούμενα δὲ || 19 ante ὄντος supra ser. μὴ || πάντως om. || 20 μὴ ὄντος || ἔσται καὶ εἶδος || 20. 21 τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται (ὑπ' αὐτὰ om.) || **p. 16, 1** τίνα κοινὰ γένους καὶ ἰδίου || 2 μὲν ἐστὶ || 2. 3 εἴ τι utrobique || 3. 4 τὸ γένος κατηγ. colloc. || 4 ἀτόμων om. || 5 μέλιτος || 7 τί διαφέρει γένος τοῦ ἰδίου || 9 δὲ γένος τοῦ ἰδίου ὅτι || 11 ἐνός μόνου || 11. 12 καὶ τὸ μὲν || τὸ δὲ || 12 οὐδενός || οὐκ || 16 τῇ || εἶη || 18 αὐτὰ || 19 τίνα κοινὰ γέν. κ. συμβ. || **p. 17, 3** τίνα διαφέρει τὸ γένος τοῦ συμβ. || 5 οὖν γε || 7 δέχεται || 7. 8 ἢ ante μέλιτες transp. || 9 ὑφίστανται || 10 καὶ πάλιν || 11 ὑπ' αὐτὰ || τί ἐστὶν || 12 ὁ Αἰθίοψ || καὶ om. || 14 γένος τῇ διαφέρει || 17 τὰς πάσας γίνεσθαι colloc. || 18 μᾶς || 20 οὕτως αἱ διαφοραὶ δέκα πᾶσαι γίν. || 21 τῇ διαφέρει || 22 συμβεβηκότος εἴρηται || ἢ δὲ διαφορὰ || 23 ἐρήθη ubique || **p. 18, 1** ἐρρέθη—ἐλεγέτο om. (suppl. in mrg. m²) || 3 ληφθήσεται || 7. 8 αἱ πᾶσαι ἄπασαι || 10 τί κοινὰ διαφορᾶς κ. εἶδ. || 15 τίνα ἴδια ἐκαστέρου αὐτῶν || 17 ὁ om. || 19 μὲν om. || 20 πλειόνων || 21 ἐστὶν om. || ἢ μὲν διαφορὰ || 22 ψῶσει συναναιρεῖ ||

23 θεοῦ] ἀγγέλου || **p. 19,3** συντεθει] συνελθών || 4 τίνα κοινὰ δ. κ. ιδ. || 7 παντὶ τῷ εἶδει || 9 τὸ πεφυκέναι αἰετὶ ἔχει || τὸ γελᾶν || 10 τίνα ἴδια ἐκατέρου αὐτῶν || 11 ὅτι—λέγεται || τὸ —λέγεσθαι || 12 λογικὸν ἐπὶ ἀγγέλου καὶ ἀνθρώπου || 13 ἦν] ἂν ἡ || 14 μὴν δὲ || ἡ om. || 16 τίνα κοινὰ διαφορᾶς κ. σ. || 17 διαφορᾶς set συμβεβηκότος || ἐπὶ] κατὰ || 19 καὶ πασι || τὸ μέλαν εἶναι ὁμοίως || 20 τίνα διαφέρει ἡ διαφορά τοῦ σ. || 21 περιέχει τὰ εἶδη || **p. 20,1** ἀνθρώπων καὶ ἄγγελον || 3 δεκτικὰ om. || 4 τε καὶ ἀνετος. οὐ γὰρ ἐπιδέχεται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥττον, τὰ δὲ || 5 ἐπιδέχονται || διαφοραὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον || ἂν ποτε || 7 οὐν om. || αἰ alter. om. || 8 διαφορᾶς καὶ γένους διαφέρει || 11 τίνα κοινὰ εἶδους κ. ιδ. || 12 εἴ τι γὰρ || 13 ἀνθρώπος γελαστικὸν καὶ εἰ om. || τὸ δὲ γελαστ. colloc. || 16 τίνα διαφέρει τὸ εἶδος τοῦ ιδ. || 17 καὶ ἄλλων || 18 ἄλλων ἴδιον εἶναι || 20 καὶ om. || 21 ἐνεργεῖα om. || 23 ἔστιν om. || εἶδος || **p. 21,1** ὑπὸ γένους || τῷ ἀριθμῷ m²: τῷ εἶδει m¹ || 2 εἶναι om. || δὲ m² || 3 post προσεῖναι add. τὸ δὲ γελαστικὸν κατὰ τὸ πεφυκέναι γελᾶν λέγεται καὶ τὸ μὲν εἶδος δύναται ἄλλων γένους εἶναι || 4 τίνα κοινὰ εἶδ. κ. σ. || 5 πολλῶν] πλειόνων || 8 τίνα ἴδια ἐκατέρου αὐτῶν || 10 ὅποιον τί ἐστι (τί eras.) || 11 πλειόνων δὲ συμβ. colloc. || 12 ἡ τῶν ἄχωρ. || 14 ἐπουσιώδῃ || 16 Αἰθίοψ om. (suppl. m² in mrg.) || 17 κατὰ μελανίαν m² supra ser. || 18 δῆ om. || 20 τίνα κοινὰ ἰδίου κ. συμβ. || 21 δῆ] δὲ || 22 ἐφ' ὅφ' || **p. 22,4** τί διαφέρει τὸ ἴδιον τοῦ συμβ. || 5 πρόσεστιν || 6 τῷ ἀνθρ. || 7 μόνω || 8 διὸ] ἔτι || 10 οἱ μὲν—οἱ δὲ || 11 τε om. || 12 καὶ (ante αὐταὶ) om. || 12. 13 τὴν παράστασιν.

K PARISINUS 1973 [Catal. bibl. Paris. II, 427] bombycinus [0,28 × 0,22], saeculo XIV secundum catalogum, saec. XV ut Torstrikio visum exaratus, f. 2^r—9^v Isagogen continet. quamquam lectiones optimaе notae reperiuntur (cf. p. 19,21. 20,1), tamen deterioris ordinis codex est multasque correctiones et ex libris haustas et de ingenio petitas recepit nec non librarii negligentia maculas admisit. scholia pauca superscripta nihili sunt. collata est Isagoge ab I. Brunsio.

p. 1,1 tit. Πορφυρίου εισαγωγὴ || 3 ἀριστοτέλους || 4 τί γένος τί διαφ. τί εἶδος || 10 αὐτίκα γούν || 20 τὸ τῶν ἱρακλ. || 23 κεκλημένον || **p. 2,3** μὲν om. || 4 ἡ γὰρ πατρὶς || γενέσεως ἔστιν colloc. || 6 οἱ ἐκ γένους κατάρχονται (corr. m² κατάρχοντες) τὸ γένος ἱρακλ. || 9 ἱρακλέα || 12 τοιούτων || 13 περιέχειν post ἐαυτὸ colloc. || 14 παρὰ om. || 16 τε καὶ || 17 μόνω || 22 καὶ τὸ μέλαν || 24 πλειόνων λέγεσθαι || 26 κατὰ σωκρ. || **p. 3,1** οὐχί] οὐ || μόνον] supra ser. ω || 6 κοινῶς || 8 κατηγορεῖται ἀλλ' ἐν τῷ ὁποῖόν τι ἐστίν. ἐρωτησάντων γὰρ τινῶν τί ἐστίν ἐκεῖνο || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμβεβηκότα οὐκ ἀποκρινόμεθα. οὐ γὰρ ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγοροῦνται || 10. 11 ποῖον ἐστὶν ἀνθρώπος || 11 ὅτι om. || τί ἐστὶν ὁ κόραξ || 12 ὅτι || 13 ἀποκρινόμεθα || 16 διαστέλλει αὐτὸ || 17 χωρίζει αὐτὸ || 18 κοινῶς || 21 tit. in mrg. || **p. 4,7** εἰδέναι δὲ χρὴ || 9 καὶ om. || 13 εἴη μόνου || 16 τῶν alter. om. || ἄλλα, ἀ καὶ γένῃ καὶ εἶδη λέγονται τὰ αὐτά || 19 τοῦ om. || 21 γενέσθω || 23 σῶμα ἐμψυχον colloc. || 32 κατηγορούμενον προσεχῶς colloc. || **p. 5,1** ὥσπερ δὲ ἡ || 4 ἄτομα δὲ λέγεται || 6. 8 μετὰ ταῦτα || 9 τὸ γάρ || 11 πρὸ αὐτοῦ || καὶ ἡ πρώτη || 12 ἄλλο τι || 15 τῶν ἀγώμων λέγεται colloc. || 18 ἄλλο τι οὐκ ἂν εἴη || 19. 20 ἔτι εἰς εἶδη διελοίμεθα καὶ ἔτι οὕτως ὅτι κατὰ || 22 γένος εἶναι καὶ εἶδος || 23 δῆ] δὲ || **p. 6,1** τῶν γενικωτάτων || γένῃ τε καὶ εἶδη λέγονται || 2 ὁ ἐτ το om. || 5 γένος ἐν colloc. || 6 ὁ om. || 8 ἄλλ' || 9 κοινόν ἦν ἐν γένος πάντων colloc. || 12 μὴν δ' ἀπειρῶ || 13 ἐστὶν. μετὰ || 14 παρεκλεύσατο || 16 μυρδὲς || 16. 18 κατιόντας—ἀνόντας || 18 τὸ πληθὺς ἀνάγκη συναρῆν || 20 καὶ τὰ καθ' ἕκαστον || 22 μέρος καὶ καθ' ἕκαστον || **p. 7,6** τὰ ἐλάττωνα δὲ || 14 τὸ δὲ γενικώτατον κατὰ in ras. || 16 ἐπὶ πάντων || 18 ἀτόμων οἷον ζῶων || 19 ἀτόμων οἷον ὁ ἀνθρώπος || 21 οὐν] δὲ || 22 ἐξ ἰδίων ἰδιότητων || **p. 8,5** τίνα γένῃ || τίνα δὲ ἄτομα || 10 αὐτὸ || 11 γε om. || 12 ἐπερότησι θεωρεῖται || 13 ἔτερον ἐτέρου om. || 14 συμβεβηκὸς ἡ γλανεκότης κυρίως καὶ ἡ γρυπότης καὶ οὐλῇ || 15 ἐνσυκρωθεῖσα || δὲ om. || 18 προσγενομένη || 20 ποιῶσαι ai in ras. || 21 ante ἀπλῶς VI lit. eras. || **p. 9,1** ἐποίησεν καὶ εἶδος τοῦ ζώου ἐποίησεν || 5 ἀλλοῖον μόνον colloc. || 7. 8 εἶναι χωρι-

στάς colloc. || 9 ἔστιν] εἶεν || 11 μὲν om. || 13 οὐ] οὐχί || 14 καθ' αὐτό || 16 λαμβ. λόγῳ colloc. || 17 αὐτό || 18 λαμβ.] ἐπιδέχονται || p. 10, 1 αὐτάς prius] αὐτό || 3 εἰδοποι- οῦνται || 4 ἐμψύχον τε καὶ αἰσθ. καὶ θνητοῦ καὶ ἀθαν. λογικοῦ καὶ ἀλόγου || 8 διαιροῦνται || 10, 11 τῇ τοῦ λογικοῦ καὶ ἀλόγου || 11 καὶ ἀθανάτου || 13 τοῦ (ante θεοῦ) om. || 14 ἀνω- τάτου || 15 διαιρετικῆς οὐσίας || καὶ τῆς ἀψύχου || 16 συλληφθεῖσα || 17 ἀπετέλεσε || ἀναί- σθητος συλληφθεῖσα ἀπετέλεσε || 20 τε om. || 22 δὴ om. || p. 11, 4 τῶν om. || 6 ἔστιν || 11 ἐπερωτωμένων || ὅτι λογικόν || 12 οὐκείως supra ser. m² || 14 καὶ supra ser. || 16 θνη- τόν om. || 17 ὥσπερ || 23 τὸ δὲ λογικόν || 24 λογικοὶ || θεοῖ] ἄγγελοι || p. 12, 1 προσηπ- ἐξηραζόμενοι || 3 καὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ὁ τοῦ || 8 διαφορά οἶαι || 9 εἶεν οὖν ἂν || 16 τρί- τον καὶ τὸ θ' || 17 καὶ τὸ μόνῳ || 18 γὰρ om. || γελαστικὸς || 19 σύμφυτόν ἐστιν || 20 ὡς om. || 21 εἴ τι utrobique || 24 δὲ om. || p. 13, 3 καὶ om. || 4 ἦ] καὶ || 6 προτιθέντων || 10 μὲν om. || ὡς εἴρηται κατηγορεῖσθαι || 11 τῶν ὑπ' αὐτὸ εἰδὼν τε καὶ ἀτόμων || 16 ὁ om. || 17 μόνων κατηγορεῖται, τὸ δὲ ἴδιον τοῦ τε εἰδούς οὗ ἐστιν ἴδιον καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων ὡς τὸ γελ. || 22 τοῦ γέν. καὶ τῆς δ. || p. 14, 1 εἰ μὴ καὶ || 2 ἄγγελον καὶ ἄν- θρωπον || 3 ὅσα δὲ || 6 ἐμψυχον καὶ τὸ αἰσθητικόν || 10 ἦ prius om. || 11 τὰ ὑφ' αὐτὸ || 16 ὅπως κατηγορεῖται || 18 μόνου τοῦ ἵππου || 20 γένους ἀλλὰ τὰς διαιρετικὰς || 21 μὲν ἐστι || ἄλογον· αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη || p. 15, 1 οὐκ ἀναγοῦσι || 3 γένος μὲν colloc. || 5 οἷον τὸ || 7 ἴδιον γένει τε καὶ διαφορᾷ || 8 ἀρκέσει ταῦτα || 9 κοινὰ γένους καὶ εἰδούς || 11 εἶδος μόνον, sed εἶδος in ras. || 12 πρότερα || 14 tit. m² in ras. || 16 εἰδούς κατηγορεῖται. ἔτι τὰ γένη συναναιρεῖ μὲν οὐ συναναιρεῖται δὲ· ἐπὶ πλείον γὰρ τὸ γένος τοῦ εἰδούς || 17 ὅτι καὶ—ἀποτελεῖ || 19 πάντως om. || 20 μὴ ὄντος || καὶ prius om. || 20, 21 τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται, τὰ δὲ || p. 16, 1 περὶ γένους καὶ ἴδιου || 3 τὸ γένος κατη- γορεῖσθαι || 4 ἀτόμων om. || 5 μέλειτος || 6 καὶ om. || 7 ἦ] εἴη || 8 τῆς et τοῦ utro- bique om. || 9 δὲ τὸ γένος τοῦ ἴδιου ὅτι τὸ μὲν γένος πρὸ τῶν εἰδῶν, τὸ δὲ ἴδιον ὕστερον || 11 κατηγορεῖται ὧν ἐστὶ γένος || καθ' ἐνὸς εἰδούς μόνου || 12 οὗ ἐστὶν ἴδιον ἀντικατηγ. colloc. || 13 εἴ τι ζῶον utrobique || δὲ] μέντοι || 16 ἦ] εἴη || 18 ἴδια ἐστὶν colloc. || 19 περὶ γένους καὶ συμβ. || p. 17, 3 περὶ τῶν διαφορῶν γένους κ. συμβ. || 4 λαμβάνης || 5 ἐστὶ τῇ φύσει || 6 αἰετῶν || 9 ὑφίστανται || 11 τί eras. || 12 ὁ Αἰθίοψ || καὶ] ἦ || 14 ἦ] πῇ || δια- φέρει τεττάρων colloc. || 15 καὶ om. || διαφέρειν ἕκαστον colloc. || 16 τῶν ἄλλων τεττάρων || τεττάραις || 17 πάσας τὰς colloc. || 20 διαφοραὶ γίνονται colloc. || 21 πῇ διαφέρει || 22 συμβ. εἴρηται || ἦ δὲ διαφ. colloc. || 25 τὸ εἶδος post διαφορὰς transp. || ἐρρέθη om. || p. 18, 3 κατα- ληφθήσεαι || 10 tit. om. || 11 κοινὰ τῶν εἰδούς καὶ διαφορὰς || 15 περὶ ἴδιων διαφορῶν καὶ εἰδούς || 16 κατηγορεῖσθαι αἰετῶν || 17 οἷον τι || 19 ἔτι δὲ || 21 ἡ μὲν διαφορὰ || 22 τὸ γὰρ λογικὸν ἀναιρ. συναναιρεῖ || 23 ἀγγέλου καὶ θεοῦ || 24 τὸ om. utrobique || p. 19, 2 τι ἄλλο || 9 πρὸς τὸ πεφυκέναι—τὸ γελᾶν || 10 tit. om. || 12 λογικὸν ἐπ' ἀγγέλου καὶ ἐπ' ἀνθρ. || 13 ἦν ἦ || 14 κατηγορεῖται || ἀν ἦ] ἦ || 17 καὶ in ras. || 18 δὲ καὶ πρὸς || 18, 19 τὸ τε γὰρ λογικὸν αἰετῶν ἀνθρώποις καὶ πᾶσι καὶ κούραξι τὸ μέλας ἐστὶν εἶναι ὁμοίως || 20 περὶ διαφορὰς τῆς δ. κ. τοῦ σ. || p. 20, 5 ἂν ποτε || 9 πῇ διαφέρει ἢ διαφορὰ || 11 τῆς om. || 12, 13 εἴ τι utrobique || 13 τὸ δὲ γελαστικόν colloc. || 14 τε πάρεστι || 16 tit. om. || 18 εἶναι post ἴδιον alter. transp. || 19 τὸ ἴδιον δὲ colloc. || εἶναι ἀνθρ. colloc. || 20 καὶ om. || 21 καὶ αἰετῶν || 23 ὅροι] ὁρίσμοι || εἰσιν || p. 21, 4 περὶ ὅσα κοινὰ εἰδούς καὶ συμβ. || 8 tit. om. || 12 προὑπονέσεται || 14 ἐπουσιώδη || 18 δὴ] δὲ || 20 περὶ τοῦ ἴδιου καὶ τ. ἀχ. σ. || p. 22, 1 ὁ Αἰθίοψ || 4 tit. om. || 8 ἔτι τὸ μὲν || 11 τε om.

LAURENTIANUS 72,5 [Baudini III, 30] membranaceus, forma magna, L saeculo XI exaratus. fol. 1 legitur προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς θαβιδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος inc. αἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες [Brand. p. 12³] fol. 2^v προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς πορφύρου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς ἡλιού φιλοσόφου inc. μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγ- γράμματος [Brand. p. 16⁴⁴] fol. 7—21 Isagoge continetur uberrimis scholiis ornata a tribus manibus in marginibus scriptis, paucis etiam

inter lineas interpositis. antiquissima scholia saeculo XI exarata consentiunt eum eo commentario (codicis Coisliniani 387), quem Eliae esse demonstrabimus. alia paullo posteriore aetate adiecta sunt, quae incertum est ex Elia an ex Davide excerpta sint¹⁾. tertia scholia saeculo XIV vel XIII appieta nihili sunt. Isagogen contulit Hieronymus Vitelli. de ceteris cf. p. VII.

M AMEROSIANUS L. 93 sup. membranaceus saeculo X exaratus, post Isagogen exhibet vitam Aristotelis et Organon. Isagoge scholiis est vacua. contulit Fortunatus Villa Mediolanensis. de ceteris cf. p. VII.

O PARISINUS 2051 [Catal. Mss. bibl. Paris. II, 436] bombycinus [0,24 × 0,16] saeculo XIV exaratus. post Ammonii in Isagogen commentarium Isagoge fol. 51^r—66^r apparet collata ab I. Brunsio.

V VINDOBONENSIS 139 [Nessel p. 79] chartaceus, forma quadrata, saeculo XIV scriptus. fol. 1—4 exhibet Ammonii prolegomena, fol. 5^r Isagoge incipit, quam contulit Siegfriedus Mekler Vindobonensis.

Hos codices ex eodem exemplo fluxisse facile perspicitur, atque adeo codicem Parisinum ex ipso Vindobonensi descriptum esse inde concludas, quod ille correctiones in Vindobonensi altera manu superscriptas in textum receptas habet. codex Vindobonensis autem bonis lectionibus ille quidem non vacuus, tamen in libris interpolatissimis habendus est.

p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εισαγωγή, cui αἱ πέντε φωναὶ τοῦ σοφοῦ πορφυρίου add. O || 10 περὶ γενῶν || 11 εἰς O || 13 οὗτος τις τούτων θεωρίας καὶ ἀλλης || 14 αὐτῶν τε || 17 tit. om. V || p. 2, 1 εἶτε ἀπὸ τοῦ τεκόντος post γέγονεν transp. || 5 καὶ om. V¹ || 5 εἶοικε om. V¹ || 6 ὅσοι ἐκ γένους κατὰγονται || 7 οἱ prius om. || ἀπὸ τοῦ κέκροτος || 9 τοῦ ἱρακλῆος O || 11 εἶδος V²; γένος V¹ || τούτων τῶν εἰρημένων || 12 τοιούτων || 16 τὸ εἶδει O || 19 καὶ τὰ εἶδη om. V || 22 τὸ μέλαν, τὸ λευκόν V || 23, 24 κατὰ πλείονων λέγεσθαι || 26 post ἀριθμῷ add. μόνον OV² || τοῦ σωκράτους || 27 ἀριθμῷ μόνον O || p. 3, 2 ἴδιον alter. om. || 5 post διαφερόντων add. τῷ εἶδει OV² || 6 κοινῶς || 8 κατηγοροῦνται ἀλλ' ἐν τῷ ὅποιον τί ἐστιν || ἡμῶν τινῶν V; τινῶν ἡμᾶς O || τί ἐστιν ἐκείνο || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα (ἀποκρινόμεθα O), τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα οὐκ εἶτι, οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ τί ἐστι φαρὲν κατηγορεῖσθαι (κατηγορεῖται V¹), ἀλλ' ἐν τῷ ὅποιον τί ἐστιν || 11 καὶ ὅποιον τί ἐστιν ὁ κέρας || 13 ἦν δὲ καὶ || 15 κατηγοροῦμένων τῶν ἀτόμων colloc. || 16 διαστέλλει αὐτὸ || 16, 17 κατηγ. post ἰδίων transp. || 17 χωρίζει αὐτὸ || 18 κοινῶς || 19 ἡ V²; καὶ V¹ || ἕκαστον κατηγορεῖται || ὧν κατηγορεῖται om. || p. 4, 6, 7 τὸ ταττόμενον ὑπὸ || 10 ὑπὸ τὸ ἀποδοθὲν γένος || 16 ἀλλὰ, 2 καὶ (καὶ om. V) γένῃ καὶ εἶδη εἶδη λέγεται τὰ αὐτά || 17, 18 ἄλλο τι utrobiq. || 18 τῶν γενικωτάτων καὶ τῶν εἰδικωτάτων V (corr. m²) || 21 γενέσθω || 22 ὑπὸ δὲ τὸ σῶμα (καὶ om.) || 25 τούτων μὲν ἡ οὐσία || p. 5, 4 πλάτων καὶ ἀλκιβιάδης || 11 ἀνώτατον || καὶ πρώτη || 12 καὶ prius om. V¹ || ἄλλο τι || 13 πρὸς τὰ om. V¹ || 14 ἔχει σχέσιν || 18 καὶ εἶδος || ἄλλο τι O || 19 καὶ γένος O || 21, 22 εἶδη καὶ γένῃ || 23 λαμβανόμενα || 24 γὰρ || p. 6, 1 τῶν γενικωτάτων || 2 ὁ om. || 5 ἔχει om. O || πάντων γένος || 8 καλέσει καλέσει || ἀλλ' καὶ O || 10 ἡ κοινωνία ἐλέγετο O || 11 κατονομα || 13 ἄπερ ἦν μετὰ || 19 εἰς μίαν φύσιν τῶν πολλῶν ἐστὶ τὸ εἶδος || 20 καθ' ἕκαστον || 21 εἶδους in ras. O; πλήθους V || 22 μέρος καὶ καθ' ἕκαστα || εἰς ἀνθρώπος καὶ κοινῶς O || p. 7, 2 τὸ μὲν ἐν γένος O; τὸ μὲν γὰρ γένος V || 4 οὐδὲ οὐ || 10 ἀνθρώπων

¹⁾ quod mihi suppetit exemplum ad p. 22, 5 διάφορα δὲ αὐτῶν λέγει τρία· πρῶτον δτι τὸ μὲν ἴδιον ἐν μόνον εἶδει ὑπάρχει ὡς τὸ γελαστικόν ἀνθρώπου sq. idem in utroque apparet.

εἰπεῖν || 11. 12 ἀληθῆς — οὐσίαν om. V (suppl. m¹?) || 18 ἀτόμων οἶον ἀνθρώπου || 23 αἱ μὲν γὰρ || 24. 25 αἱ μέντοι — αὐταὶ om. O || 26 πάντων post μέρος transp. || 27 μὲν οὖν τὸ μὲν || **p. 8, 5** καὶ εἶδη τὰ αὐτὰ || 8 ἡ διαφορὰ V || 11 γε om. || 13 ἕτερον ἐτέρου λέγεται || 15 καὶ om. || 17 οὖν] γὰρ || 18 προσγινομένη τινα ἑτεροῖον ποιεῖ || κοινοῦς τε καὶ || **p. 9, 1** ἐποίησε ζῶν καὶ εἶδος τοῦ ζώου ἐποίησεν || 5 ποιοῦσας ἀλλοῖον ἐτερότῳ || 6 ἔχειν || 7 ἀρχομένων V || 9 εἶπιν O || 10 ἡ συμὼν εἶναι colloc. || 11. 14. 17 καθ' αὐτὸ || 13 εἶναι prius om. V || 16 λαμβάνονται λόγῳ || 19 ἡ] εἶη || 20 διαιρεῖται τὸ γένος εἰς τὰ εἶδη || 21 ἐκάστω V¹: ἐκάστου V² || ἐπίτασιν οὕτε ἀνεσιν || 22 εἶναι post γρυπὸν transp. || **p. 10, 1** καὶ πάλιν || 2 διαιροῦμεν || 3 καθ' αὐτὸ || 4 ἐμφύχου τε καὶ αἰσθ. καὶ λογικοῦ || 6 οὐσία τὸ ζῶον V || 7 τοῦ ἀθαν. || τε καὶ] καὶ τοῦ || 9 γε om. || 9. 10 συμπλ. τῶν εἰδῶν καὶ συστ. γίνονται || 11 τῇ prius om. || 12 τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θνητοῦ || 13 θεοῦ V¹: ἀγγέλου OV² || 15 διαφορᾶς καὶ τοῦ (τῆς V²) ἀφύχου colloc. || 16 αἰσθητικῆς τε || ἐμφυχός τε || 17 ἐμφυχός τε || 20 τε om. || **p. 11, 1** πλέον ἔχει τοῦ ζώου || 3 δὲ om. || ἕμα om. || ἔξει πάντα τὰ || 4 τῶν om. || 5 γίνεται τι || 8. 9 τοῦ ἀνθρώπου post λογικὸν transp. || 9. 10 ὁ om. utrobique || 11 συνθανομένων ἡμῶν ὅτι || 17 ὡς ἔχει καὶ ὁ ἀνδριάς || 20 τὸ ζῶον om. O || 21 ὁ γὰρ ἀνθρ. καὶ ὁ ἵππος || 24 καὶ λογικά — ἐκείνων om. O || θεοῖ] ἀγγέλοι V || **p. 12, 1** πρ σεπεξεργαζόμενοι || 3. 4 ἡν εἶναι καὶ ὁ τοῦ πράγματος || 4 διαφορὰ ἐστίν || 8 εἶναι διαφορὰν O: εἶναι διαφορὰς V || 9 ὅσαι V²: αἵπερ V¹ || 17 καὶ τὸ μόνον || 18 γελαστικός || 19. 20 ὑπάρχει om. || 20 δὲ] γὰρ || 21. 22 εἰ γὰρ — ἵππος] εἰ γὰρ ἀνθρώπου, καὶ γελαστικόν, καὶ εἰ γελαστικόν, καὶ ἀνθρώπου || 25 ἐστίν om. || **p. 13, 1** συμβ. post κόρακι transp. O || 7 ῥητέον δὲ (corr. καὶ) V || 9 περὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ τῶν διαφορῶν τῶν π. φ. || 14. 15 ἵππου τε καὶ βοῶς utrobique OV² || 17 μόνων || 20 συμβεβηχός ὃν χωριστὸν O || 20. 21 δὲ δεύτερον || 22 περὶ κοινῶν || **p. 14, 2** θεὸν] ἀγγελον OV²: ἀγγελον καὶ θεόν V¹ || 3 εἰσὶν || τε] γὰρ || 4 ὅσα δὲ || 4. 5 τοῦ εἰδῶς] τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰδῶν || 6 post ἐμφυχον add. καὶ τὸ αἰσθητικὸν OV² || 7 τῆς om. || 10. 11 συναναιρεῖσθαι καὶ τὰ || 13 περὶ ἰδίων γένους κ. δ. || 18 ἐπὶ μόνου τοῦ ἵππου || 19 post ἐλαττόνων add. μόνων τῶν ἀτόμων O || δὲ om. O || 20 τῆς τοῦ γένους οὐσίας O, tum ἀλλὰ τὰς διαιρετικὰς OV || ἔτι τὸ μὲν O || 21 ἀλογον, αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη || **p. 15, 1** ἀναγοῦσι || 3 γένος μὲν V || 6 ζῳων om. || 7 καὶ primum om. O || ἰδίων γένει τε καὶ διαφορᾷ || 9 περὶ κοινῶν γένους κ. εἰδῶς || 11 εἶδος μόνον || ἐάνπερ || 13 ἐκάτερα || 15 τὰ μὲν γένη || 16 post γένη prius add. ἔτι τὰ γένη συναρῖε μὲν οὐ συναρῖεται δὲ O || πλειόνων V || εἰδῶς κατηγορεῖται OV, tum ἔτι τὰ γένη συναρῖε μὲν οὐ συναρῖεται δὲ· ἐπὶ πλείον γὰρ τὸ γένος τοῦ εἰδῶς κατηγορεῖται V || 17 ἂ καὶ — ἀποτελεῖ || 19 πάντως om. || 20 μὴ ὄντος OV¹ || τὸ om. || 20. 21 γένη τῶν ὑπ' αὐτὰ (αὐτὸ V) εἰδῶν συνωνύμως κατηγοροῦνται, post quae συνώνυμον δὲ λέγεται τὸ μεταδιδοῦν τῷ ὑποκειμένῳ καὶ ὀνόματος καὶ ὀρισμοῦ add. V || 22 ante πλεονάζει add. τῶν εἰδῶν || 23 τὸ γένος γένοιτ' ἂν εἰδικώτατον, οὕτε τὸ εἶδος γενικώτατον || **p. 16, 3** ante ζῳων et γελαστ. add. καὶ* O || 3. 4 τὸ γένος κατηγορεῖσθαι || 5 μέλιτος OV² || 8 articulos om. || 9 διαφέρει δὲ τὸ γένος τοῦ ἰδίου || 11 κατηγορεῖται εἰδῶν ὧν ἐστὶ γένος || 13 εἰ τι ζῷον utrobique || εἰ δὲ] ὁ δὲ || 17 συναναιρεῖται (alter.) OV¹ || 17. 18 ὧν ἐντὶν ἴδια om. V¹ || 19 περὶ τῶν κοινωνικῶν τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς || 21 post ἀχωρίστων add. τὸ συμβεβηχός || **p. 17, 3** artic. om. || 5 συμβεβηκε τῇ φύσει || 6 ἀεὶ μετέχει || 9 ὑφίστανται || 11 ὁποῖον τί ἐστίν || 12 ὅτι μέλας || 13 καθ' ἣ περιπ.] νοσεῖ ἡ ὑγιαίνει || 15 τῶν alter. om. || 16 ἐκάστου om. || τετραχίς || 20 οὕτως δέκα || 21 πῇ διαφέρει || 22 συμβεβηχότος εἰρηται || διαφοραὶ πᾶσαι. ἡ δὲ διαφορὰ || 25 πάλιν δὲ || 26. **p. 18, 1** τοῦ γένους τὸ εἶδος O || 2 διαφέρει τὸ εἶδος || 3 αἱ om. || καταλειφθ.] ρηθήσεται, πῇ δὲ τῶν ἄλλων, καταλειφθήσεται O || 5 αὐτὰ || 9 ὑπεδείξαμεν V || 10 τίνα κοινὰ δ. κ. εἶδ. || 15 τίνα ἴδια διαφορὰς κ. εἶδ. || 17 ποῖόν τι || 19 ἔτι δὲ ἡ || εἰδῶν πόλλαις || 20 πλειόνων || 20. 21 ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων μόνων (μόνον V) ἐστίν || 21 ἡ μὲν διαφ. || 22 συναρῖε — ἀνθρ.] συναναιρεῖ μὲν γὰρ καὶ οὐ συναναιρεῖται. συναναιρεῖται γὰρ ὁ ἀνθρώπος ἀναμειβέντος τοῦ λογικοῦ || 23 ἀνήρρακεν] ἀναρῖεται || θεοῦ] ἀγγέλου || 24 τὸ utrobique om. || **p. 19, 1** εἶδει δὲ εἶδος || 2 τι om. || γέννησιν || 3 ὅνῃ ἀπλῶς συντεθεῖς οὐκ ἂν || 4 τίνα κοινὰ δ. κ. ἰδ. || 7 τὸ om. O || παντὶ εἶδει || 8 τὸ

ἀεὶ ἔχειν || 9 γελαστικὸν τὸ ἀεὶ πεφυκέναι ἔχει V || οὐκ ἐν τῷ γελᾶν || 10 τίνα ἴδια δια-
φορὰς καὶ ἰδίους || 11 αὐτῇ V || 12 καὶ prius om. || θεοῦ V¹: ἀγγέλου OV² || καὶ ἀνθρώ-
που O: καὶ ἀνθρώπων V || 13 ὧν ἂν ᾗ || 14 ὧν ἐστίν || 16 τίνα κοινὰ δ. κ. συμβ. ||
17 διαφορὰ δὲ καὶ συμβεβηκὸς κοινὸν μὲν ἔχουσι || 19 διπλουν (λογικὸν O) ἀεὶ πρόσσετι τῷ
ἀνθρώπῳ καὶ πᾶσι κόραξι τὸ μέλαςιν εἶναι ὁμοίως || 20 τίνα ἴδια δ. κ. συμβ. || 21 περι-
έχει τὰ εἶδη || p. 20, 1 ἀνθρώπων καὶ τὸν ἄγγελον, ἅπερ εἶδη ἐστίν || 3 δεκτικά εἶναι ||
4 ἀνεπίταπός τε καὶ || 5 ἂν ποτε || 7 τοσαῦται V || οὖν om. || αἶ τε κοινόν. καὶ ἰδ. τῆς τε
διαφορὰς || 9. 10 πᾶ τὸ γένος—ἄλλων] πᾶ τὸ εἶδος καὶ ἡ διαφορὰ διαφέρει τῶν ἄλλων, λοιπὸν
πᾶ διαφέρει τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ συμβεβηκτός ρηθίζεται || 11 τίνα κοινὰ εἶδ. κ. ἰδ. || 13 τὸ
δὲ γελαστικὸν || 14 τε om. || 16 τίνα ἴδια εἶδ. κ. ἰδ. || 17 καὶ ἄλλων δύνανται || 18 ἄλλων
ἴδιον εἶναι || 20 ἵνα γελαστικὸς εἴη || p. 21, 3 καὶ παντὶ καὶ ἀεὶ || 4 τίν κοινὰ εἶδ. κ. σ. ||
5 κοινὸν μὲν ἐστὶ τὸ ἐπὶ πλείονων || 8 τίνα ἴδια εἶδους καὶ συμβεβηκτός || 9 δὲ καὶ ἐκα-
τέρων || 10 τὸ ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστὶ κατηγορεῖσθαι ᾗ πῶς ἔχον ἕκαστον || 14 ὑπερογενῇ γί-
νεσθαι πεφ. || ἐπεισοδιώδη O¹V²: ἐπουσιώδη O²V¹ || 16 ὁ αἰθιψ || ἂν ἔχει || 18 δῆ] δὲ ||
20 τίνα κοινὰ ἴδιον καὶ συμβ. || p. 22, 1 οὐκ ἂν ὑποσταίη ὁ αἰθιψ || 2 παντὶ εἶδει || 4 τῆς
om. || 7 μόνω ἀλλὰ κόρακι || 8 διό] ἔτι || 11 τε om. || 12 ἐξαρχοῦσιν αὐτὰ || τε om.

P PARISINUS 2086 [Catal. Mss. bibl. Paris. II, 441] bombycinus [0,24
× 0,18] saeculo XV secundum catalogum, saec. XIV, ut Brunsio visum,
exaratus, laceratus, tineis peresus, humore corruptus, in quo quae litterae
prorsus evanuerunt, recentiore manu refectae sunt. Isagoge continetur
foliis 1^r—16^v, sed folia 8 et 9 (p. 9,4 οὐ τε ὄροι—11,18 ὑπογράφουσι δὲ)
recentiore manu scripta et postea inserta sunt. praeter haec folia codex
derivatus est ex exemplo bonae notae, sed quod multas passum sit
correctiones, quibus in textum receptis vitiisque ipsius codicis librarii
neglegentia propagatis genuina forma plerumque obruta est, cuius prae-
stantiam demonstrant p. 18,23. 19,12.21. scholia nulla apparent, cor-
rectiones altera manu plurimae superscriptae sunt. collata est Isagoge
ab I. Brunsio.

p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εἰσαγωγή || 10 τῶν om. || 11 αὐτῶν τε || 17 tit. om. || 20 τῶν
ἱρακλ. || p. 2, 1 καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου || 2. 3 ὄλλον—γένος in mrg. m² || 4 ἀρχή τις in mrg.
m¹ || 6 καταγράφουσι τοῦ ἱρακλ. || 7 τοῦ κέρουπος || 9 ἀρχῆς, λέγω δὴ τοῦ ἱρακλ. ||
10. 11 λέγεται γένος colloe. || 16 κατηγορουμένων || 17 μόνον λέγεται colloe. || 22 τὸ μέλαν τὸ
λευκὸν colloe. || 23 τῷ τὰ γένη κατά: in mrg. ἡ τῷ ταῦτα || 24 ἀποδοθῆναι κατηγορεῖσθαι ||
p. 3, 1 καὶ om. || 6 κοινῶς || 8 post κατηγοροῦνται add. in mrg. m² ἀλλ' ἐν τὸ ὁποῖον τί
ἐστὶ || ἡμῶν] τινῶν τί ἐστίν, sed τινω in ras. m² et ἐστίν oblitt. || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀπο-
κρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ κοινῇ συμβεβηκτότα οὐκ ἀποκρινόμεθα (superscr. ἐτι)-
οὐ γὰρ ἐν τῷ τί ἐστὶν κατηγορεῖται τοῦ ἀποκρινόμενου || 11 ποῖον τί ἐστίν || 13 ὁ ἀνθρώπος ||
ἀποκρινόμεθα || 16 διαπέλλει αὐτὸ || 17 χωρίζει αὐτὸ || 18 κοινῶς || 20 οὐδὲν ἐλλείπον ||
p. 4, 16 ἄλλα, ἃ καὶ γένη καὶ εἶδη λέγεται τὰ αὐτά || 17 ἄλλο τι || 18 ἄλλο τι supra ser. m² ||
18. 19 τῶν γενικωτάτων καὶ τῶν εἰδικωτάτων || 19 καὶ γένη iter. || 21 γενέσθω || 22 ἐστὶν
τὸ σῶμα || 23 ὅψ' ὁ τὸ ἄνθρω. || 31 λογισθῶ supra ser. || p. 5, 3 ante εἶδος m² supra ser.
ἄλλο τι || 4 ἀλλὰ εἰς ἄτομα || πλάτων καὶ ἀλκιβιάδης || καὶ τοῦτι τὸ λευκὸν supra ser. m² ||
5. 13 ἰδικωτάτων || 11 ἀνώτατων || 12 ἄλλο τι || 14 post ἔχει in mrg. m² σθένει || 17 οὐ-
τως m² || 21 εἶδη καὶ γένη || 23 λαμβανόμενα || δῆ] δὲ || εἶδ. ὅχι τῶν in mrg. m² ||
p. 6, 1 γενικωτάτων || καὶ ὑπ᾿ ἄλλῃ γένη τε καὶ εἶδη || 2 ὁ om. || 5 ἐν om. || 6 ἀνώτατων ||
ὁ om. || 10 ὄντα om. || τῇ κοινωσίαν ex corr. || post μόνον m² supra ser. ἔχουσι || 11 ante
μῆν m² supra ser. γε || 12 μῆν δὲ || 13 ἐστὶ τὰ] ἦν || 14 κατιόντας m² supra ser. ||
16 μηδὲ || post ἂν add. ποτε φησι m² || 16. 18 κατιόντας—ἀνιόντας corr. m² || 20 ἕκαστον ||
22 post μέρος in mrg. καὶ καθ' ἕκαστον || p. 7, 8 κατηγοροῦτο ex κατηγορεῖται corr. ||

10 ἄνθρωπον εἰπεῖν colloc. || 13 κατὰ τοῦ ἀτόμου || καὶ prius om. || 21 οὖν] δὲ || **p. 8,5** καὶ
 τίνα τὰ αὐτὰ γένη || τίνα τε ἄτομα || 11 γε om. || 12 post ἐτερότησιν superscr. m² θεωρεῖται ||
 13 ἕτερον ἐτέρου λέγεται colloc. || 14 διαφέρει || post γλαυκότης in mrg. m² καὶ ἡ γρυπότης
 καὶ ἡ συμότης || 15 καὶ om. || 16 post διαφορὰ in mrg. m² τοῦ ἐτέρου παραλλάττη || ὁ
 ἄνθρωπος || 17 οὖν] γὰρ || 18 ἐτεροῦσιν ποιεῖ post τινί transp. || τε καὶ || **p. 9,1** ἐποίησεν
 καὶ εἶδος τοῦ ζώου ἐποίησεν || 2 μόνον in mrg. m² || 4 ὁρισμοὶ || ὡς ἐκ || 6 ἔχειν || 7 εἶναι
 χωριστάς colloc. || 9 εἶναι || 10 συμὼν εἶναι ἢ γρυπὼν || 13 εἶναι (prius) supra ser. m² ||
 εἶναι ἢ συμὼν colloc. || 14 καθ' αὐτὸ || 15, 16 καὶ ποιοῦσι—λαμβάνονται λόγῳ (sic) in
 mrg. m² || 18 καὶ ἄνεσιν λαμβάνουσιν colloc. || 19 κατηγορεῖται ante μᾶλλον transp. ||
 ἡ] εἶη || 20 διαιρεῖται τὸ γένος εἰς τὰ εἶδη || 21 ἐπίτασιν ἢ ἄνεσιν || 22 ἐστίν om. || εἶναι
 ἢ συμὼν colloc. || **p. 10,2** διαιροῦμεν || 4 ἐμφύχου τε καὶ || 7 λογικοῦ καὶ τοῦ ἀλόγου ||
 9 τῶν γενῶν διαφοραὶ colloc. || 10, 11 τῇ τε λογικοῦ καὶ ἀλόγου || 11 καὶ ἀθανάτου ||
 12 διαφορὰ om. || τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θνητοῦ || 13 καὶ ἀθανάτου τοῦ ἀγγέλου || 15 διαι-
 ρετικῆς οὐσίας || τοῦ ἐμφύχου || 16 τε καὶ utrobique || **p. 11,1** πλείον ἔχει τοῦ ζώου || τὸ
 alter. om. || 2 τὰς διαφορὰς || 4 τῶν om. || 5 γίνεται τι || 6 οὕτε ἀντικ. εἶδη ἅμα ἔσται
 περὶ τὸ αὐτὸ || 9 κατηγοροῦμενα || ὁ om. || 11 συνθιγμένον ὅτι || 13 γε om. || 17 ἐκείσε
 18 τὰς τοιαύτας διαφορὰς m² || 20 ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄντα || 21 ἕκαστος ὁ γὰρ ἄνθρ. καὶ ὁ ἵππος ||
p. 12,1 προσεπεξεργάζονται || 2 τὴν om. || 3 καὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ὁ τοῦ || 4 διαφορὰ ἐστὶ
 τοῦ || 8 post εἶναι m² supra ser. τὰς διαφορὰς || 9 εἶεν δ' ἂν (οὖν om.) || 13 συμβέβηκεν
 εἶδει || 14 τῷ ἄνθρ. || ἡ γεωμετρεῖν || 16 τὸ μόνον || 18 γελαστικός || 19 ὑπαρχει om. ||
 20 ὡς καὶ ἵππων || δὲ] γὰρ || φησιν || 21 εἴ τι utrobique || 25 αὐτῶν et ἐστίν om. ||
p. 13,6 δὴ] δὲ δὴ || 6, 7 διαφορὰς εἶδους colloc. || 7 καὶ συμβ. || τε om. || 11 τῶν ὑπ'
 αὐτὸ εἰδῶν τε καὶ ἀτόμων || 14 ἵππου τε καὶ κυνὸς (βοῶν om.) || 15 καὶ ἵππου καὶ βοῶς ||
 17 μόνων || ἴδιον τοῦ τε εἶδους οὗ ἐστὶν ἴδιον καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων || καὶ prius om. ||
 τῶν] τοῦ || 19, 20 συμβ. ὃν χωριστόν || 20, 21 δὲ δεύτερον || 22 τίνα κοινὰ γένους καὶ δ. ||
p. 14,3 εἶδη ἐστίν || ἔτι ὅσα κατηγ. || 4 κατηγορηθήσεται || 5 κατηγ. εἶδους || 6 τὸ ὑπὸ τὸ
 ζῶον || 7 πάντων om. || 10 τὸ καὶ colloc. || ἡ prius om. || 11 ἄνθρωπος οὐδὲ ἵππος ||
 12 ἐστὶ || 13 περὶ τῆς δ. αὐτῶν || 18 ἐπὶ ἵππου καὶ τῶν || 20 post γένος in mrg. m² ἀλλὰ
 τὰς διαιρετικὰς || 21 ἄλογον, αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη || 23 ἀναιρεῖται (alterum) ||
p. 15,1 ἀναιροῦσι || 3 ὡς εἴρηται om. || 4 ἔτι δὲ || 5 τὸ λογικὸν τὸ θνητὸν || 6 ζῶων om. ||
 7 κοινῶς τε καὶ ἰδίως ἀρκεῖ τσαῦτα (τῷ—διαφορὰ om.) || 11 εἶδος μόνον || 12 γένος καὶ
 εἶδος || 14 περὶ τῆς δ. αὐτῶν || 15 ἡ] ὅτι || 16 γένη. ἔτι τὰ γένη συναίρει μὲν οὐ συναι-
 ρεῖται δὲ ἐπὶ πλείον || εἶδους κατηγορεῖται || 17 ἂ καὶ—ἀποτελεῖ || 19 πάντως om. ||
 20 ἔσται καὶ εἶδος || γένη τῶν εἰδῶν συνωνύμως κατηγ. τὰ δὲ || **p. 16,2** πᾶσι τοῖς || 2, 3 εἴ
 τι utrobique || 3, 4 τὸ γένος κατηγορεῖσθαι || 4 ἀτόμων om. (suppl. m²) || 5 μέλιτος ||
 7 ἡ] ἐστὶ || 8 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 12 οὗ ἐστὶν ἴδιον ἀντικατ. colloc. || 13 εἴ τι
 ubique || 16 ἡ] εἶη || 17, 18 ἐστὶ τὰ ἴδια || 18 ὥστε ἀναιρουμένον αὐτῶν καὶ || 21 γὰρ
 αἰὶ || **p. 17,3** περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 5 ἐστὶ τῇ φύσει || 11 ὁποῖον τί ἐστὶ || 12 ὁ
 αἰθιόψ || 15 διαφέρειν τεττάρων || 16 διαφέροντος τ. τεττάρων colloc. || τεττάραις || 18 ἐλλει-
 πομένων || 19 ὁὗς || 22 αἱ πᾶσαι διαφοραὶ || **p. 18,3** αἱ om. || τὸ τε ἴδιον || 10 τίνα κοινὰ
 διαφορὰς καὶ εἶδους || 14 λογικόν || 15 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 17 ποῖόν τι || 18 ἂν
 om. || αἱ om. || 19 εἰδῶν πολλάκις colloc. || 20, 21 εἶδος τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων μόνων. ἔτι ||
 22 ἀναιρεῖται γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἀναιρεθέντος τοῦ λογικοῦ || 23 ἀνῆρχκεν ἀναιρεῖ || 21 μὲν
 om. || τὸ utrobique om. || συνετέθη τινὶ εἰς σύστασιν || **p. 19,2** τι om. || γέννησιν || 3 συν-
 τελεῖς οὐκ ἂν || 4 τίνα κοινὰ διαφορὰς καὶ ἰδίους || 7 παντὶ τῷ εἶδει κοινόν ἐστίν || 9 οὐκ
 ἐν τῷ γέλῳ || 10 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || καὶ ἄνθρ. || 13 ἦν] ἢ ||
 14 οὐ μὴν καὶ] καὶ οὐκ || ἂν ἡ] ἐστίν || 16 τίνα κοινὰ διαφορὰς καὶ συμβ. || 17 διαφορὰ
 δὲ καὶ συμβεβηχὸς κ. μ. ἔχουσι || 19 πρόσεστι τῷ ἀνθρώπῳ καὶ κόραξι τὸ μέλας εἶναι
 ὁμοίως || 20 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || **p. 20,1** καὶ τὸν ἄνθρ. καὶ τὸν κθεόν || 3 δεκτικά
 εἶναι || 4 ἄνετος || 5 ἂν ποτε || 7 μὲν αἱ τε κοινότητες καὶ ἰδιότητες τῆς τε || 9 τὸ γένος
 καὶ ἡ διαφορὰ διαφέρει τῶν ἄλλων (καὶ πῃ—ἄλλων om.) || 11 τίνα κοινὰ εἶδους καὶ ἰδίους ||

12. 13 εἴ τι utrobique || 13 τὸ δὲ γελαστικὸν || 14 γελᾶν πεφυκέναι || τε πάρεστι || 16 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 17 καὶ ἄλλων || 18 ἄλλων εἶναι || 20 ἵνα γελαστικὸς εἴη || 21 τὸ δὲ ἴδιον supra scr. || καὶ eras. || 23 ἔστιν om. || **p. 21**, 4 τίνα κοινὰ εἰδούς καὶ συμβ. || 5 πολλῶν] πλειόνων || 8 tit. in mrg. (τῶν om.) || 10 ὅσοις τί ἐστὶν ἢ πῶς ἔχον ἐστὶ || 11 πλείετων || 14 ὑστερογενῆ εἶναι πεφυκε m¹ in mrg. || ἐπεισοδιώδη] m¹ supra scr. γεγρ. καὶ ἐπουσιώδη || 16 ὁ αἰθίοψ || ἂν ἔχει || 18 ὅη] δὲ ἔτι || 20 τίνα κοινὰ ἴδιον καὶ συμβ. in mrg. || 22 μὴ ἂν || **p. 22**, 1 οὕτως ἄνευ τοῦ μέλανος οὐκ ἂν ὑποστῇ ὁ αἰθίοψ || 4 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 5 διαφέρει | 7 μόνω | 8 διῶ] ἔτι || 11 τε om. || 12 καὶ prius om. || τὴν παράστασιν || subscr. τέλος τῆς εἰσαγωγῆς πορφυρίου φιλοσόφου τοῦ φοίνικος μαθητοῦ πλωτόφου τοῦ λυκοπολίτου ἥτις παραδιδώσιν ἡμῖν τί ποτέ ἐστι γένος καὶ τί εἶδος καὶ τί διαφορὰ καὶ τί ἴδιον καὶ τί συμβεβηκός καὶ τί τὸ ἐν αὐτοῖς κοινὸν τί τε τὸ διάφορον.

Q MARCIANUS 201 [Zanetti p. 111] membranaceus, in folio minore secundum subscriptionem mense Novembri anno 955 exaratus continet foliis 183 Aristotelis logica, atque fol. 1^r—9^r Porphyrii Isagogen ornatam Ammonii commentario inde a verbis (p. 16^v ed. Venet.) εἰσαγωγὴ ἐπιγέγραπται. ἐπειδὴ ὁδὸς ἐστὶ πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν. primo folio usque ad verba (p. 2, 14) πᾶν τὸ ὑφ' ἐαυτοῦ corrupto plurimae litterae oblitteratae sunt, quibus altera manu (Q²) XIV vel XV saeculo rescriptis illa pars fere tota fide alterius manus nititur, quare singulos oblitteratos locos notare supersedi. eademque manu permultae correctiones genuinis verbis ita sunt inculcatae, ut aliis locis priores lectiones nunc legi vel coniei possint, aliis plane delituerint. has correctiones omnes notavi, scholia autem inter lineas adiecta mentione digna non videbantur. interdum etiam tertia manus in hoc genere elaborasse videtur, quae ab altera vix potest secerni. quaerentibus nobis de auctoritate codicis maxime conspicui sunt illi loci, qui artissimam cognationem cum codice Urb. 35 (A) praestant, velut p. 3, 9 eadem verba omissa sunt, p. 6, 9. 6, 13. 8, 13. 10, 10 mirus invenitur lectionum consensus. tamen ne codicem ex Urbinate descriptum esse existimes, permultae impediunt discrepantiae, cum codice Coislin. 387 (B) et codice Laur. 72, 5 (L) communes. neque vero horum nec codicis Urb. fidem codici Marciano in summa minutiorum diligentia vindicari posse e multis apparet locis non ita accurate descriptis (cf. p. 10, 4. 8. 17, 17). correctorem codicis certum est ex exemplo deterioris ordinis hausisse, quod cognatum erat ei codici, unde deducta est editio Aldina. contulit I. Bruus.

p. 1, 1 tit. habet totum || 14 ἐξέτασως] εω in lit. || αὐτῶν τε καὶ || 19 post τι rasura VII fere litter. || 23 ἐκκλημένην (superscr. ων) reser. Q² || **p. 2**, 1 εἴτε] εἴ utrobique in litura reser. Q² || 5 καὶ om. || 6 κατὰγοντες Q¹: καταγόμενοι Q² || post κεροπίδαι III litter. ras. || 24 ἀποδοθέντα κατηγορεῖσθαι] λέγεσθαι || 27 ἀλλήλων om. || **p. 3**, 8 κατηγορεῖται || γὰρ om. (suppl. m²) || 9 οὐκ—κατηγορεῖται om., suppl. in mrg. m², quae inter lineas addit τὸ γένος ἀποκρινόμεθα. τὰς δὲ διαφορὰς δὲ καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα οὐκ ἀποκρινόμεθα || 17 ad γεννώτατον μέν add. in mrg. m² ἂ καὶ γένῃ καὶ εἰδῇ τὰ αὐτὰ καλεῖται || 32 προσεχῶς] ἀμέσως in rasura || **p. 5**, 5 καὶ (ante ὥς) suppl. Q² || 6. 8 μετὰ ταῦτα Q¹: μεταντὰ Q² || 10 ὑπ' αὐτὸ Q¹: ὑφ' αὐτὸ Q² || ἀνωτάτων Q¹: ἀνωτάτω Q² || 11 πρὶ αὐτοῦ || ὥς erasum || 13 μέν erasum || 16 ὥσπερ ἐχόμενον Q¹ (corr. Q²) || 18 ἄλλο om. || 21 δὲ supra scr. || 23 ὅη] δὲ || **p. 6**, 6 ὁ om. || 8 post τις II litt. eras. || 9 ἐν om. || 13 ἔστι (superscr. τὰ) || 13. 14 κατιόντων—ἀνιόντων Q¹: κατιόντας—ἀνιόντας Q² ||

20 ἔκαστον || 24 ἐστίν om. || αὐτῶν suppl. Q² || **p. 7, 4** οὕτῃ Q¹: οὕτε Q² || 12 post εἶδος add. κατὰ Q² || 16 post λέγεται add. μὲν || ὑπ' αὐτὸ || 23 post γένοιτο add. τῶν κατὰ μέρος in mrg. Q² || 24 post μέρος add. ἀνθρώπων in mrg. Q² || **p. 8, 3** ἐν τοῖς γὰρ colloc. || 10 αὐτὸ || 11 γε om. || 13. 14 συμβεβηκός (οἶον σιμόντης m²) ἢ γλαυκότης καὶ ἢ γρυπότης (ἢ m²) καὶ οὐλή || 18 προσγενομένη || post ἰδῶς superser. διαφοραὶ Q² || **p. 9, 1** post ἐποίησεν add. ζῶντων Q¹, tum καὶ εἶδος τοῦ ζήσου ἐποίησεν Q² || 5 ἀλλοτῶν ποιούσας Q²: ἀλλοιούσας Q¹ || 9 εἰς || 14. 17 αὐτάς] ἐαυτὸ (ἐ eras.) || **p. 10, 4** λογικὸν καὶ ἀλόγου superser. Q² || καὶ θνητοῦ || 5 συστατικῇ] συ— in lit. Q² || 8 τὰ γένη superser. Q² || 10 τε om. || 11 τοῦ (ante ἀθαν.) om. || 13 θεοῦ] ἀγγέλου in lit. Q² || 15 διαιρετικῆς οὐσίας Q¹: διαιρετικῶν οὐσῶν Q² || 16 τῆς ἀναίσθ. || μὲν om. || συλληφθεῖσα || 17 ἢ δὲ ἔμψυχος—τὸ φυτόν (sed ἐποίησε pro ἀπετέλησεν) superser. Q² || 20 τε om. || **p. 11, 2** σχολῇ (sic) || 4 ὑπ' αὐτὸ || 7 καὶ (prius) supra scr. || 11 ἐρωτωμένῳ (ἡμῶν om.) et πυνθανομένῳ || 13 γε om. || 21 ἔκαστον (superser. ἀλλήλων m²) || 24 θεοῖ] ἀγγελοι || **p. 12, 2** τὰ suppl. Q² || 3 post τὸ II litt. eras. || συμβάλλεται (καὶ εἰς τὸ in lit. m²) τί (ἦν εἶναι in lit. m²) καὶ ὁ τοῦ πράγματος || 11 οὖν ἀν colloc. || 16 καὶ τὸ μόνον || 17 καὶ τὸ μόνον || 18 ἀλλὰ om. Q || 20 ὡς om. || **p. 13, 2** γρόαν || 16 ὁ om. || 22 τῆς κοινωνίας Q¹: τῶν κοινῶν Q² || 23 κοινὰ Q || **p. 14, 2** θεόν] ἀγγέλον || 6 post ἔμψυχον superser. καὶ τὸ αἰσθητικόν Q² || 8 τὸ] ὁ in lit. Q² || 20 post γένους superser. ἀλλὰ τὰς διαιρετικὰς Q² || **p. 15, 12** πρότερον || 16 post εἶδους superser. ἔτι τὰ γένη συναναιρεῖ μὲν οὐ συναναιρεῖται δὲ Q² || 17 εἰδοποιεῖ superser. Q² || 19 post δὲ superser. μὴ Q² || **p. 16, 7** ἦ] εἴη || 8 γένους] εἶδους in lit. Q¹ || 16 ἰδία in lit. Q¹ || **p. 17, 11** ἔχει || 17 γενέσθαι || ἀλλ'—ἔχει superser. Q² || 18 ὅσο]—ὅσο in lit. Q² || 19 οὐσίαν] ὅσο || 21 post γένος superser. πῇ Q² || 25 ἐρρήθη || 26 τὸ εἶδος in mrg. Q² || **p. 18, 3** αἱ om. || 11 κοινὰ || 16 ἐστὶ om. || 21 ἀτόμων ἐστίν om. (ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων suppl. Q²) || 23 θεοῖ] ἀγγέλου || 24 τὸ utrobique om. || **p. 19, 2** τι om. || 12 θεοῖ] ἀγγέλου || 14 ἀν ἦ] ἦν || 19 post πρόσεστι superser. τῶ ἀνθρώπῳ καὶ Q² || τε eras. et ante τὸ add. καὶ Q² || 20 τίτ. om. || 21 post περιέχει superser. τὰ εἶδη Q² || δὲ (alterum) superser. Q² || **p. 20, 1** post λογικόν superser. τὸν ἀγγέλον καὶ Q² || 2 ἐμπεριέχεται || 5 post ἀν add. ποτε in mrg. Q² || 10 post ἄλλων add. λοιπὸν πῇ διαφέρει τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ συμβεβηκότος ἡγήσεται in mrg. Q² || 12 post κοινὸν add. μὲν Q² || 18 ἄλλων ἴδιον εἶναι colloc. || **p. 21, 11** ἐκάστης οὐσίας (οὐσίαν m²) || 14 ἐπεισοδιώδη Q¹: ἐποντισιώδη Q² || 15 ἔχει om. || 16 γρόαν || 19 καὶ τοῦ γένους om. || **p. 22, 7** ἐβένῳ || 8 διὸ] ἔτι in lit. Q² || 12 καὶ τῇν τῆς || subser. τέλος τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς.

Praeterea haec specimina H. Diels nobis suppeditavit:

MARCIANUS 202 [Zanetti p. 111] chartaceus, forma minore, saeculo XIV R¹
exaratus, sed Isagoge ut Dielsio visum saeculo XV scripta est. praecedit expositio, de qua vide p. XXXVIII. Isagoge incipit a f. 92^v.

p. 1, 1 τίτ. εἰσαγωγὴ Πορφυρίου || 14 τῆς ἐξετάσεως || αὐτῶν τε || 18 μὲν γὰρ || 20 τὸ τῶν Ἡρακλ. || **p. 2, 1** εἴτε—εἴτε] ἦτε—καὶ ἢ || 6 Ἡρακλέους κατὰγοντες || 24 ἀποδεθέντα om. || 26 μόνον τῶ ἀριθμῷ || 27 οὐ τῶ εἶδει post ἀλλήλων transp. || 28 οἷ] superser. ἃ || **p. 3, 1** καὶ τῶ εἶδει post ἀλλήλων transp. || 2 μόνου om. || 6 κοινῶς || 8 καταγοροῦνται, ἀλλ' ἐν τῶ ὅσοιων τί ἐστίν || ἡμῶν] τινῶν τί ἐστίν || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα οὐκ ἀποκρινόμεθα (ἀποκρινόμεθα in litura), οὐ γὰρ ἐν τῶ τί ἐστὶ καταγοροῦνται || 10. 11 ἐστὶν ἀνθρ. || τί ἐστὶν κόραξ || 13 ἀποκρινόμεθα || 16 διαστέλλει αὐτὸ || 17 χωρίζει αὐτὸ || 18 κοινῶς || 21 τίτ. περὶ τοῦ εἶδους.

PARISINUS 1928 [Catal. II, 421] chartaceus [0,27 × 0,21] saeculo XV R¹¹
exaratus, fol. 20^v—34^r Ammonii prolegomena, f. 34^v incipit Isagoge, Ammonii et Magentini scholiis instructa.

p. 1, 1 τίτ. Πορφυρίου τοῦ φωτεινὸς εἰσαγωγὴ τῶν εἰ φωνῶν μαθητοῦ πλωτίνου τοῦ λυκοπολίτου ἢ δὲ λυκόπολις ἐν αἰγύπτῳ || 10 τῶν deletum || εἴτε καὶ ὑφέστ. || 14 δεομένης τῆς (τῆς del.) || αὐτῶν τε || 17 τίτ. om. || 20 γένος λέγεται || 23 κεκλημμένον.

R^{III} PARISINUS 1974 [Catal. II, 427] chartaceus [0,29 × 0,20] saeculo XV scriptus post Ammonii prolegomena Isagogen f. 20^r—37^r continet scholiis ex Ammonio haustis instructam.

p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εισαγωγή εις τὴν λογικὴν: αἱ πέντε φωναί || 13 τοιαύτης] τούτων || 14 τῆς ἐξετάσεως || 23 κεκλημένον || p. 2, 2 μέν φαιμεν ἀπὸ τοῦ παντάλου.

R^{IV} PARISINUS 1975 [Catal. II, 427] chartaceus [0,29 × 0,22] saeculo XVI exaratus f. 1^r—12^v.

p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εισαγωγή || 11 ψυλαῖς || 23 κεκλημένον || p. 2, 2 ὅλον || 6 καταγόμενοι m¹: κατὰγοντες supra ser. m² || 9. 10 ἄλλων γένων χωρίζοντες φαιμέν || 11 τούτων ἴσως τῶν εἰρημένων || 12 ἐστὶ τοιοῦτον γένος || καὶ (ante τὸ) om. || 13 πᾶν περιέχειν ὑφ' ἐαυτοῦ.

R^V PARISINUS 2085 [Catal. II, 441] chartaceus [0,22 × 0,16] saeculo XVI exeunte exaratus, f. 1^r Isagoge incipit scholiis ornata.

p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εισαγωγή τοῦ φοίνικος μαθητοῦ πλωτίνου τοῦ λυκαπολίτου || 3 ἀριστοτέλους || 5 ἀπόδωσιν || 6 χρησίμου || 8 τὰ περὶ || 10 ἐφέστηκεν || 11 εἰσὶν εἴτε καὶ ἀνώματα || 14 post αὐτῶν supra ser. τε || 15 τούτων om. || 17 tit. om. || 23 κεκλημένον || p. 2, 1 ἀπὸ τῆς πατριδος ἐν ἣ τις γέγονεν κατὰ γὰρ || 2 ὅλον || 3. 9 ἡρακλέος || τὸ γένος εἶναι || πλάτωνα || 7 κέρκωπος τὸ γένος.

R^{VI} PARISINUS 2120 [Catal. II, 447] chartaceus [0,165 × 0,115] saeculo XVI nitidissime scriptus.

p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εισαγωγή || 3 mrg. προόμιον || τῶν om. || 7 ἐν om. || 14 τῆς ἐξετάσεως || 17 tit. om. || 23 κεκλημένον || p. 2, 2 τοῦ παντάλου || 4 τίς ἐστὶ || 6 καταγόμενοι || 11 τούτων || 12 τοιοῦτον.

R^{VII} PARISINUS 2511 [Catal. II, 514] chartaceus, saeculo XV vel XVI exaratus, Isagoge f. 298^r, in marginibus scholia grammatica.

p. 1, 1 tit. εισαγωγή πορφυρίου τοῦ φοίνικος μαθητοῦ πλωτίνου τοῦ λυκαπολίτου || 11 εἰσὶν || 23 κεκλημένον || p. 2, 6 οἱ || κατὰγοντες (αὶ superscr.)

MONACENSIS 493 [Hardt V, 145] chartaceus, quadratus, saeculo XV ut Hardtio visum exaratus prorsus cum editione Aldina congruit, ut dubitari non possit, quin ex illa a viro docto scriptura elegantissima uso descriptus sit¹⁾.

Aldina ALDINA Editio [cf. p. VII] invenitur ante Aristotelis Organon impressa, quod exemplum subscribitur *Impressum Venetiis dexteritate Aldi Manueii Romani. Calendis novembris M. 1495.* postea in omnibus fere Organi editionibus²⁾ praemissa Isagoge postremo³⁾ prodiit in ed. Aead.

¹⁾ Patmiaci 413 bombycini saec. XIV scripti notam saltem apponam, quam Saccelioni debeo. cod. Paris. 1977 s. XV scriptus tit. Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς φιλοσοφίας πορφυρίου Eliae prolegomena exhibit.

²⁾ inspexi ed. Juntinam Florentiae per haeredes Philippi Juntae a. d. 1521, ed. Basil. 1531 per Erasmum Roterodamum, ed. Venetam 1536 Francisci Trincavelli, ed. Isengrinianam Basileae 1550, ed. ab Aldi filiis impressam Venet. 1551, Sylburgii Francofurdi 1585, Casauboni Lugduni 1590, Julii Pacii Frankoforti 1597. quod Nicolai Griech. Literaturgesch. II p. 684 editionem Fr. Duebneri ante Plotinum (ed. Parisiis 1855 Didot) impressam laudat, titulo *Institutiones Porphyrii* (Ἀπορροαὶ πρὸς τὰ νοητά) in errorem vocatus est.

³⁾ in editione Bekkeri *Aristotelis Categoriae et Topica cum Porphyrii Isagoge ex recensione Immanuelis Bekkeri* seorsim edita (Berol. 1843) Brandisii textus denuo expressus apparet.

Berol. Aristotelis operum vol. IV (Berol. 1836) Brandisii opera, qui primus codicem A inspexit.

II CONSPECTUS VERSIONUM LATINARUM SYRIACARUM CET.

Versio latina vetustissima profecta est a MARIO VICTORINO, cuius lemmata Boethius cum commentario in duo dialogos diviso illustraret servavit. sed Victorinus et multis locis Porphyrium minus intellexisse Boethio videbatur et liberius in latinum transtulisse; quare ipse Boethius¹⁾ denuo translationem latinam ita instituit, ut verbum verbo exprimeret, eamque explicavit commentario quinque libris digesto. Victorini igitur lemmata tantum translationis ad nos pervenisse non ita dolendum nobis est, quia ex illis, quae Boethius servavit, Victorinum non tam versionem Isagoges composuisse apparet, quam in compendii formam eam redegissee. rationem eius transferendi ex prooemio licet cognoscere:

Cum sit necessarium, Menanti, sive ad Aristotelis categorias sive ad definitionis disciplinam nosse quid sit genus, quidve species, quid differentia, quid proprium, quid accidens, et omnino ad ea quae sunt divisionis vel quae approbationis, quorum utilitas est et magna cognitio, breviter tibi explicare tentabo. quae apud antiquos quidem alte et magnifice quaestionum generi propositu sunt, ego simplici sermone cum quadam coniectura in res consideratione alia, ista explicabo mediocriter.

De versionibus Syriacis, Arabicis, Armeniacis²⁾ circumspecte egit Wenrich *De auctorum Graccorum versionibus et commentariis Syriacis, Arabicis, Armeniacis Persisque commentatio* (Lipsiae 1842) p. 280—286. post eum quae in lucem ex bibliothecis tracta sunt, velut fragmenta Syriaca et Arabica in codice quodam Berolinensi (Petermann p. 9) invenies apud Aug. Müller *Die griech. Philosophie in der arab. Ueberlieferung* p. 25 not. Steinschneider in commentatione de Al-Farabi³⁾, Sachau *Ueber die erste der syrischen Uebersetzungen* sq. in Hermae tom. IV (1870) p. 69sq. Zenker denique l. l. p. 13 not. 1 docet Arabes eam (Isagogen) etiam in compendium redegerunt et versibus Arabicis in T desinentibus expressit Ibrahim Almostabascheri, unde carmen Tadjah dictum est.

III CONSPECTUS CODICUM TRANSLATIONIS BOETHIANAE.

PARISINUS lat. 11129 [antea Suppl. lat. 1331D] membranaceus, forma A quadrata, saeculo XI, immo saec. X exaratus. f. 92^r tit. *Anicii mallii*

¹⁾ De translatione ab ipso Boethio facta cf. p. VIII.

²⁾ etiam hebraica exstat versio cf. Fabric. V p. 739.

³⁾ Mémoires de l'Académie Impériale des sciences de St. Pétersbourg VIIe série tom. XIII no. 4 (1869).

severini boecii in ysagogas porphirii a se translatae editionis secundae liber primus incipit. contulit P. Kanzow. de ceteris cf. p. VIII.

- B MONACENSIS 4621 [Catal. Mss. III, 2 p. 183] membranaceus, quadratus, saec. XI et XII scriptus, commentarium V librorum f. 76^r—120^v exhibet; translatio incipit a f. 80^v, unde introductionis verba medias paginas occupant, commentarius margines. contulit P. Kanzow. de ceteris cf. p. IX.
- C MONACENSIS 6403 [Catal. Mss. III, 3 p. 105] membranaceus, quadratus saeculi X extr. f. 87—128 commentarium V librorum exhibet diversis manibus conscriptum. contulit P. Kanzow. de ceteris cf. p. VIII.
- D PARISINUS 6400 [Catal. IV, 239] chartaceus, saeculo XV scriptus commentarium V libr. in duos libros divisum praebet. specimen dedit G. Heylbut.
 p. 25, 2 *crisaori* || 3 *sit genus* || et om. || 4 *quidque* *quid* || et (ante *quid*) utrobique om. || *accidens sit* || 5 *definitionum* || 6 *utilia* || *hac* om. || 10 *et speciebus* || *subsistant* || 11 *solis nudis purisque* || *sint* || 11. 12 *corporalia aut incorporalia sint* || 13 *posita sunt* || 15 *de alter.* om.
- E PARISINUS 6288 [Catal. IV, 224] olim Colbertinus, membranaceus, saec. X scriptus, fol. 71^r incipit commentarius V libr. in libros duos divisus, lemmata incipiunt f. 75. specimen debetur G. Heylbutio.
 p. 25, 2 *chrysaori* || 3 *quit* ubique || 5 *definitionum* || 6 *utilia* || *hac* om.
- L LAURENTIANUS 89 sup. 80 [Bandini VI, 340] membranaceus, quadratus, saeculo XI scriptus fol. 1—13 Isagogen a Boethio translata continuat glossis et correctionibus plurimis instructam, fol. 14—72 Boethii commentum¹⁾ libris tribus exhibet. contulit H. Vitelli. de ceteris cf. p. IX.
- P LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 5 [Bandini VII, 92] membranaceus, quadratus, saeculo XIII exaratus Introductionem sine titulo f. 1—6 exhibet. contulit H. Vitelli. de ceteris cf. p. IX.
- Q LAURENTIANUS 89 sup. 76 [Bandini VI, 338] membranaceus, quadratus saec. XIII exaratus Introductionem f. 4—10 sine titulo praebet. contulit H. Vitelli. de ceteris cf. p. IX.
 Quattuor codices ab H. Vitellio usque ad p. 28, 14 collati sunt hi:
- M LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 1 [Bandini VII, 89] membranaceus, quadratus, saeculo XIII scriptus. f. 1—11 Introductio sine titulo.
- N LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 2 [Bandini VII, 90] membranaceus, quadratus, saeculo XIII scriptus. f. 1—8 Introductio sine titulo.
- O LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 3 [Bandini VII, 91] membranaceus, quadratus, saeculo XIII scriptus. f. 1—10 Introductio sine titulo.
- S LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 7 [Bandini VII, 92] membranaceus, quadratus, saeculo XIII exeunte scriptus. f. 1—5 Introductio sine titulo.

¹⁾ eius lemmatum specimen nota La p. XXXIV invenies.

Codex M, utpote qui cognatus sit cum L, ceteris praestantia antecedit, codicis N librarius et minus diligenter descripsit neque divinando abstinnuit (cf. p. 28,2); O et S ex eodem exemplari derivati sunt (cf. p. 28,1.3) et quidem cognato cum codice Q, ut etiam illo codice fide superari nobis iudicandi sint.

p. 25,1 tit. om. MNOS || 2 *crisaori* MS: *grisaori* NO || 3 *sit genus* NOS || et om. MNO || 4 *differentia quid species quid proprium* MS: *species quid differentia et quid proprium* N: *species quid differentia quid proprium* O || et (post proprium) om. O || 6 *utilia sunt*. *Istarum* MS: *sunt utilia*. *istarum* NO || 7 *traditionem*] *rationem* S || 7.16 *temptabo* MO: *tentabo* NS || 7.8 *modo introductionis* O || 10 *mox vero* M: *mox etiam* S || ac] et MNOS || *subsistant* MNOS || 11 *nudis purisque* MS: *nudisque (que eras)* purisque N: *nudisque puris* O || 11.12 *sint* MNOS || 12 *utrum sint* O || *a sensibus* N || 13 *positi sint* M || enim om. N || 15 *antiqui probabiliter* MO || p. 26,3 et eras. M: om. S || *quodammodo aliqu.* S || 4 ante *Romanorum* add. *collectio* M: supra scr. O || 5 *scilicet* om. S || 6 *habentium* om. S || *aliquo modo*] *quodammodo* S || *se invicem* om. S || *secundam eam* O || 7 *cogitationi* O || *divisiones* OS || *dicto* S || 8 *aliter autem (et om.)* S || *illud quod* O || 9 *generationis* om. M || eo] illo O || *ab eo loco* M || 10 *quis* om. S || enim] et S || *dicimus horestem quidem* O || *dicimus quidem* N || *habere genus a tantalo* OS || 11 *illum* NO: *inum* S || et *rursus*] *rursus enim* M || *quidem* Pind. N || *quidem* om. S || 12.13 *etenim—pater iter.* S || 12 *principium* post *generationis* transp. O || 13 *generat.*] *generis* M || et *pater* MNOS || et *haec autem* N || 14 *promptissima videtur* S || *prompt. esse generis signif. videtur* N || *esse* om. O (supra scr. *esse generis*) || enim om. N || *sunt maxime* N || 15 et om. N || *cicropide* MS: *cecropidis* N: *cycropide* O || *qui ex (a M: de N) genere descendunt cicropis (cecropis N)* MNS: *qui ex genere cycropidis* O || *eorum* MOS || 16 et om. M || 17 *dehinc quoque etiam* M || *etiam et* N || *qui*] *que* N || 18 *quam*] *nam* M: *namque* OS: *namque nos* N || 19 *Roman. esse colloc.* S || 20 *dicitur genus colloc.* O || 21 *est* ante *quoddam* transp. MO: om. NS || 21.22 *specierum* ante *earum* transp. O || 22 *ipso*] *se* MNOS || *specierum sunt* N || *videtur* MNOS || *etiam* om. S || 22.23 *multitudinem* post *est* transp. M || *tenere* S || 23 *omnium specierum* *quae sub ipso sunt* O || 24 *tripliciter autem genus cum dicatur* S || 25 *est sermo* M: *est* ante *apud* transp. S || p. 27,1 et om. OS || *specie differentibus* S || *sit* om. S || 2 *ut animal* om. MO || enim] *vero* O: om. S || 2.3 *dicuntur de uno solo* M: *de uno solo dicuntur* O: *de uno solo praedicantur* S || *solum* N || 3 ut] *sicut* N: *ut sicut* S || et *hic et hoc et haec* M: et *hic et hoc et hic* N; et *plato et hic et hoc et hic* O: et *sicut hic et hoc et hoc* S || 4 *pluribus praedicantur* S || et *genera et* M || et *differ.* om. S || 5 *sed*] et MNOS || 6 *quidem* om. S || *verò* om. O || *autem*] *quidem* S || 7 *proprium vero* O || 8 *ergo*] *igitur* N || 9 *praedicentur* M || *his aliis* O || *ab his—pluribus* om. S || post *pluribus* add. *praedicantur differunt genera* M: *differunt genus in ras.* N: supra scr. O || 10 a] ac de O || et *species si de N* || *praedicentur* O || 11 *tamen non* MN: *non tamen* OS || de om. NS || *numero solo* O || 12 *de platone* O || *praedicantur* S || 12.13 *specie sed numero differunt (a se invicem supra scr.)* N || *ad se invicem differunt* O || 13 *sit genus* OS || *homine et om.* S || et *bore et equo* om. N || et *de bore* O || 14 et (ante *specie*) om. MNOS || *quoque ante specie* transp. S: om. M || et *non* S || 15 *solo numero* N || *autem genus differunt* S || *quoniam* om. N || 15.16 *quidem* om. S || 17 *sunt specie* M: *sunt* om. S || *individuis praedicantur* S || 18 *solum* N || *de (post et)* om. M || *una sola* MO: *una solum* S || 19 *tamen praedicatur ut dictum est* O || *specie* om. S || a om. S || 20 *vero* om. S || *sunt communiter* O || *accidentia* O || 21 *etsi*] *si* S || et om. OS || *differ. specie* N || *praedicentur* S || 22 *tamen non* MN: *non tamen* O: *non* S || p. 28,1 *praedicantur* om. MOS. || *sed magis* O || *quid* om. MOS || 1.3 *interrogantibus—quid sit* om. OS (suppl. in mrg. m² O) || 2 *nobis* om. NO² || *praed. dicimus* O² || 3 *quid* om. M || *interrogati* M || 4 *rationalis dicimus* O: *dicimus quoniam rationale rationalis* S || 4.5 et in—*niger* om. M (suppl. in mrg. et in eo *quantis dicimus*)

enim quod corrus est niger) || 4 *in eo om.* O: *in eo quod om.* S || 5 *niger est* O || *autem superscr.* O² || 6 *homo est* N || *interrogatur* NO || 7 *erat]* est MNOS || *autem quidem* M || *genus hominis* OS || 8 *genus om.* S || *de om.* S || 8.9 *de uno sicut individua praed.* O || 9 *de differ.* MNS || *post separat add. genus* O: *supra scr.* M || 11 *dividit genus* NOS || *et a* OS || 13 *habent* NOS || *de quibus praed.] de his quae praedicantur* O: *om.* MNS || 14 *praedicta* S.

L^a A codicis L recensione longe abhorrent lemmata (L^a) commentarii in f. 14—72 eiusdem codicis exarati. quibuseum necessitudine cohaerent
R lemmata codicis Laurentiani 71,6 [Bandini VI, 3] membranacei, forma maxima, elegantissime saec. XV scripti, commentarium f. 1—35 continentis. etenim horum recensio congruit cum classe AC, maximeque ni fallor eum codice C (cf. p. 26, 7. 8. 27, 3. 4. 7).

T Et horum et codicis Laurentiani 71,14 [Baud. VI, 338] membranacei, forma quadrata, saeculo XV scripti, f. 44—51 Introductionem nullo titulo exhibentis, quem omnium esse deterrimum facile perspicitur, specimina debentur H. Vitellio.

p. 25, 1 tit. om. L^aRT || 2 *te Chrisaori* L^a || *grisarori* RT || 3 *sit genus* T || *et om.* T || 4 *et quid species* R || *quid species quid proprium quid accid.* T || 5 *assignationem diffin.* T || 6 *utilia hanc istarum* L^a: *utilia istarum* R: *utilia.* De *istarum* T || *speculatione om.* R || 7. 16 *tentabo* R || 8 *quidem om.* L^a || 10 *mor inquit de* L^aR || *ae]* et T || *subsistent* T || 11 *nudis purisque* T || *sint* L^a || 12 *sint* L^aR: *sive sint* R || 12. 13 *an in-* *posito om.* R: *an in sensibilibus om.* L^a || *aut in sensibus* T₂ || 13 *dicere recusabo ante et transp.* L^a || *consistentia* L^a || 14 *negotium est huiusmodi* L^aR || 15 *antiqui om.* L^a || *antiqui probabiliter colloc.* T || 16 *breviter demonstrare* T || p. 26, 2. 3 *aliquod* R || 4 *collectio Romanorum* T || *se om.* L^aR || 7. 8 *dictam* L^aR || 8 *et aliter om.* T || 9 *ab eo loco* L^aR || 10 *enim om.* T¹ || 11 *Hyllum]* illum L^a: *Ilam* R: *ylum* T || 12. 13 *est principium* T || *principium om.* R || 14 *esse om.* T || *signif. generis* T: *signif. generis ut a parentibus dicitur* R || *sunt om.* L^a || 15 *qui cecropis* L^a: *qui a cecropis* R || *qui ex genere descendant cicropis* T || 18 *quam]* namque L^aRT || 19 *collectionem illum* T || *collationem* L^a || *Romanorum genus om.* R || 20 *dicitur genus* T || *ab eorum fort. similitudine* L^a || 21 *ductum* L^a || 22 *ipso]* se. T || *ridetur* L^aRT || 23 *omnium quae sub eo sunt specierum* L^a: *omnem quae sub eo est specierum* R: *quae sub ipso sunt specierum (omnem om.) in ras.* T || 25. p. 27, 1 *genus—sit om.* R || p. 27, 1 *et om.* T || *sit]* est T || 2 *eorum quidem quae* T || *quidem om.* T || 3 *solo dicuntur* T || *sicut]* ut T || *individuum* L^aR || *ut—hoc om.* L^aR || *Socr. et hic homo (?) et hic equus (?)* T || 4 *vero om.* L^a || 4. 7 *quemadmodum—risibile om.* L^aR || 4 *et differentiae om.* T || 5 *sed]* et T || 6 *autem om.* T || 7 *ut accidens album* L^a: *ut accidens id est album* R.

IV CONSPECTUS COMMENTATORUM GRAECORUM.

De commentariis graecis quamquam firmum quoddam iudicium non prius fieri poterit, quam ex bibliothecis opes quae ad nos pervenerunt omnes erunt congestae, tamen ex re esse puto, si iis quae mihi adhuc suppetunt praesidiis nisus Isagoges commentaria in conspectu ponam.

Antiquissimum igitur servatum est Ammonii commentarium, fuisse autem ante Ammonium, qui Isagogen commentariis illustrarent, ipse docet, cum interpretes saepius laudet eorumque dubitationes solvere conetur. horum non modo libri sed ne nomina quidem tradita sunt. nam

excerpta illa, quae in Brandisii scholiis p. 9^a35—10^b18 sub titulo Ἐρμείου φιλοσόφου προθεωρία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Πορφύριου τοῦ Φοίνικος (cod. Paris. Reg. 963 f. 357—370) impressa sunt, illum HERMIAM, patrem Ammonii¹⁾, non attingunt, sed ad ipsius Ammonii prolegomena sunt referenda. ac ne forte THEODORUM, cuius excerpta Isagoges brevissima in codice Coisliniano 120 membr. saec. X²⁾ (cf. Catal. bibl. Coisl. p. 192) ad nos servata sunt, Theodorum illum Asinaeum esse suspicemur, quem commentarium in Categorias conscripsisse ex Ammonio in Anal. priora (Waitz Aristot. Organon I, 43) καλῶς Θεόδωρος λέγει δύνανθαι διπλὸν εἶναι τὸν σκοπὸν τῶν κατηγοριῶν. καὶ περὶ φωνῶν καὶ περὶ πραγμάτων concluditur (cf. Zeller l. l. III, 2 p. 724), compendii auctor Gregorium Nazianzenum (τὸν μέγαν ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριον) laudat proditque se aperte christianum, atque etiam Davide commentatore posteriorem eum fuisse, ex verbis colligitur φησὶν ὁ Εὐριπίδης περὶ Φοίνικος τινος· πρῶτον μὲν εἶδος sq., quae fluxisse videntur ex Davidis memoria (cf. Brand. p. 21^a2).

Hermias

Theodorus

AMMONIUM autem Isagoges commentatorem clarissimum illum Hermiae filium, magistrum Damascii, Simplicii, Olympiodori³⁾ fuisse, codicum testimoniis firmatur. librum eius (ed. Venet. ap. Calliergum 1500, ap. Junt. 1545) ut Eliae et Davidis in tres partes dispartitum, prolegomena in philosophiam (inc. μέλλοντας ἡμᾶς φιλοσόφων ἄρξασθαι λόγων ἀναγκαῖόν ἐστι μαθεῖν τί ποτέ ἐστι φιλοσοφία), prolegomena in Isagogen (p. 16^v inc. ὁ γοῦν φιλόσοφος Πορφύριος φιλανθρώπως ποιῶν ἅμα καὶ φιλοσόφως ἔγραψε τοῦτ' ἐν βιβλίῳ διδασκῶν ἡμᾶς, τί σημαίνει ἐκάστη φωνή), commentarium Isagoges (p. 18^v inc. Ὅντος ἀναγκαῖον χρυσάριον. πάντα τὰ ὄντα αὐτοφωδῶς ἐφέται τοῦ ἀγαθοῦ), si cum commentario ab eodem in Hermeniam conscripto comparemus, nescio an eadem suspicio oriatur, in quam Brandis⁴⁾ Categoriarum commentarium vocavit. sed idem Ammonii commentarium qui cum ceteris Isagoges commentatoribus, qui quidem ad nos pervenerint, diligenter contulerit, facile concedet, et quaestionibus eligendis et ratione exponendi Eliae et Davidi multum praestare. licet igitur additamenta irrepserint, tamen formula ἀπὸ φωνῆς⁵⁾, quae in omnibus fere co-

Ammonius

¹⁾ Zeller, *Philos. d. Griechen* III, 2 p. 826.

²⁾ ex hoc codice Cramer Aned. graec. Paris. (Oxon. 1839) I, 304 Isagoges commentarii pauca verba deprompsit: unde dignus videbatur, qui inspiceretur. exhibet igitur duo Isagoges compendia: alterum initio mutilatum fol. 230 ab accidenti incipit . . . καὶ ἀποφίνεται ἡ δύναμις ἡ ἐνεργεία χωρὶς φθορᾶς τοῦ ὑποκειμένου. hoc paucissimis explicato auctor communia et differentia quinque vocum Porphyrio multo brevius enumerat. fol. 238 alterum compendium inscribitur Σύντομα ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου ἢ εἰσαγωγῆς. τὸ δὲ ἐπιστάμα Ἰωάννου. inc. Τὰ τῇ φύσει συνουσιωμένα παρὰ ὃ δεδουλευμένη. pauca praeatus Theodorus eodem modo atque ille scriptor Porphyrium excerpsit, nisi quod etiam commentatores Isagoges inspexisse videtur. explicit f. 241.

³⁾ Zeller l. l. III, 2 p. 829. Fabric. *Bibl. gr.* V, 736.

⁴⁾ *Von den griechischen Auslegern des Organons.* Abh. d. Berl. Acad. 1833 p. 283.

⁵⁾ de qua post alios Skowronski, *De auctoris Heerenii et Olympiodori Alexandrini scholis* sq. p. 44—52 (Vratisl. 1884) sagaciter exposuit.

dicibus titulo adiecta est, ne eo deducamur, ut tantummodo adversaria discipulorum nobis servata esse opinemur, prolegomena certe ipsis auctoribus debentur atque genuinam formam, si excepias interpolationes quasdam leviores, servavisse videntur, id quod comparatione trium commentariorum maximeque Davidis cum versione Armeniaca comprobatur¹⁾, commentarii autem ab ipsis auctoribus litteris mandati ex adversariis discipulorum haud raro, ni fallor, additamenta receperunt, et quidem minora Ammonii et Eliae, plura Davidis²⁾. excerpta Ammonii posteriore aetate confecta esse infra cognoscemus (v. p. XL).

Elias et David

ELIAE nomen Rose³⁾ illi anonymo indidit, cuius totum librum unus continet codex Coislinianus 387 saec. XI, unde Cramerus Anecd. Paris. IV 389—433 prolegomena in philosophiam (inc. ἐπειδὴ πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ἐφίεται, καὶ κοινὸς πάντων ὅρμος ἐστὶ τὸ ἀγαθόν) et prolegomena in Isagogen (inc. p. 427 ἐπειδὴ ὅλην ὡς ὅλην ἔγνωμεν τὴν φιλοσοφίαν διὰ τῶν ἐξ ὁρισμῶν) impressit, commentarius (inc. ἐπεὶ μετὰ τὸ προτελεῖσθαι καὶ τοῦ τελεῖσθαι καιρὸς) ab A. Eltero Bonnensi nunc Czernowitziensi descriptus mihi praesto est. eadem prolegomena in phil. cod. Paris. 1977 saec. XV exhibet, ex quo Brandisius excerpta p. 6^a22—9^b24 sumpsit, et commentarium codex Vind. phil. gr. 69 saec. XVI a Dielsio collatus. in his libris nullum usquam nomen inscriptum occurrit.

David

Sed videamus DAVIDEM⁴⁾, cuius proll. in philos. (inc. οἱ τῶν τῆς φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες καὶ τῆς ἐκ τούτου ἡθονῆς ἄκριθ' θακτύλῃ γευσάμενοι) excerpta invenis apud Brand. p. 12^a3—16^b42 (integra in manibus teneo ex cod. Hamiltoniano 382 ab E. Riehtero descripta⁵⁾, proll. in Isagogen (inc. μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος) excerpta Brand. p. 16^a43—18^b34, priorem partem integram in Crameri Anecd. Paris. IV 434—442 legimus, qui quod adnotat *Cactera desunt* fallitur, nam ex eodem codice reliqua pars proll. et commentarius (inc. ἐπειδὴ χρόνον ἔχειν τῶν προσιμίων ἡγούμεθα, cf. excerpta Brand. p. 18^b35—21^b21) a Brunsio sunt descripta. haec plerisque libris consentientibus Davidi attribui solent; sed in cod. Laur. 71,11 saec. XIV [Bandini III, 7] fol. 2^v⁶⁾ titulus invenitur Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς εἰσαγωγῆς Περρωρίου ἀπὸ φωνῆς Ἡλιοῦ φιλοσόφου inc. μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι (sic) τοῦ παρόντος συγγράμματος, expl. διὰ τοῦτο γὰρ

¹⁾ cf. C. F. Neumann, *Mémoire sur la vie et les ouvrages de David* (Paris 1829) p. 40sq.

²⁾ cf. p. XXXVII not. 2.

³⁾ *Aristoteles pseudopigraphus* (Lipsiae 1863) p. 71 et 181.

⁴⁾ eius vitam nuper Rose edidit, *Leben des heiligen David von Thessalonike*. Berlin 1887.

⁵⁾ capita XIX—XXIV, quae sunt de partibus philosophiae, ex codicibus Marciano 599 et Vaticano 1470 edita sunt ab Eduardo Wellmann, *Galen, qui fertur, de partibus philosophiae libellus* (Programm des Königstädt. Gymn. Berl. 1882) p. 10—23.

⁶⁾ f. 1—2r fragmentum anonymum legitur inc. καὶ λέγομεν τούτου ὁμο αἰτίας expl. ὡς δευτέρευται σὺν θεῷ ἐν τῇ ἀποδοικτικῇ, quae est extrema pars Eliae proll. in phil. Cramer p. 432,15—433.

καὶ ἐνταυθοῖ παῦσαι τὸν λόγον δέον ἔκριναι. cod. Vatic. 1023 saec. XIV [Brandis, Die aristot. Handschriften im Vat. Abh. d. Berl. Akad. 1831 p. 56] f. 8^v (inc. οἱ τῶν τῆς φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες) pro titulo imaginem habet his verbis explicatam ὁ φιλόσοφος ἡλίος ἐξηγούμενος τὰς πέντε φωνάς, f. 48^v ante verba ἐπειδὴ λόγον ἔχειν τῶν προσημίων ἡγούμεθα alteram imaginem ὁ φιλόσοφος πορφυρίως — ὁ ὕπατος χρυσασόριος — ὁ θαλὸς θεσσαλονίκης ἐξηγούμενος. cod. Laur. 72,5 (L) denique tribus saeculis vetustior [Bandini III, 30] fol. 1 unius paginae excerptum exhibet sub titulo Προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεσστατοῦ καὶ θεόφρονος inc. οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, f. 2^v tit. Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Ἡλίου φιλοσόφου inc. μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος, f. 6^v autem commentarius, cuius parva pars continua (a Vitellio descripta) Porphyrio praemissa est, sic incipit ἐπειδὴ μετὰ τὸ προτελεῖσθαι καὶ τοῦ τελεῖσθαι καιρός, nec non scholia in marginibus adscripta cum codice Coisliniano 387 consentiunt (cf. cod. L in Suppl. I).

Jam vides quae Davidis feruntur prolegomena in Isagogen in utroque codice Laurentiano Eliae vindicari, in codice Vatic. et in Isagogen prolegomena et in philosophiam. verum horum codicum auctoritate tres partes librorum divellere et ratione dicendi utriusque commentatoris propria vetamur et cogitationum utriusque connexu¹⁾. facile autem est conjectura assequi, duas recensiones argumentis simillimas in his libris ita esse confusas, ut alterius nomen ad alteram recensione translatus sit, atque id tantum dubitationi obnoxium esse videtur, utra recensio utri commentatori, Eliae an Davidi, vindicanda sit. sed Davidis libri, ut non dicam de codicibus maximam partem posteriore aetate exaratis, testis locuples exstat versio Armeniaca, quam cum prolegomenis in Isagogen et commentario²⁾ consentire Neumann l. l. p. 45 sq. specimine addito

Davidis versio
Armeniaca

¹⁾ e. gr. in proll. Isag. Elias Isagogen in tres partes dividit (Cramer p. 433,7), David in duas (Brand. p. 18^b22): et legitur in Eliae commentario e. Coisl. 387 f. 97^r ἐπειδὴ ἔγνωμεν τὴν οὐσίαν τῶν πέντε φωνῶν διὰ τοῦ πρώτου τμήματος ἐκ τῶν ὑπογραφῶν, ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τῷδε τὰς κοινωνίας καὶ διαφοράς αὐτῶν λέγει καὶ ἐν τῷ τρίτῳ· ἀλλ' ἐν μὲν τῇ δευτέρῃ πασῶν ὑφ' ἐν τὰς κοινωνίας καὶ διαφοράς λέγει, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ πασῶν δύο φωνῶν κοινωνίας λέγει καὶ διαφοράς. David autem in commentario quoque duas partes confirmat. Elias tantummodo ὄνιον ἐπισυνῶδες agnoscit (Cramer p. 428), David et ἐπισυνῶδες ὄνιον et οὐσινῶδες (Cramer p. 439), quo nos in commentario relegat, cum dicit ἔστι δὲ καὶ τὸ ὄνιον πολλάκις οὐσινῶδες, ὥς ἐκεῖ μεμαθήκαμεν. nec non prolegomena in philos. cum commentariis recte cohaerent, vel ut de discrepantia ὄρισμῶς et ὑπογραφῆς et in prolegomenis et in commentariis suis uterque verbis bis exponit. vide praeterea Eliae p. 417,34 et 433,20 (Cramer), ubi in analyticis se logicam organon, non partem philosophiae demonstraturum esse promittit: Davidis prolegomena his verbis clauduntur ἡ δὲ λογική εἴτε μέρος ἐστὶ τῆς φιλοσοφίας εἴτε ὄργανον. ἐν ταῖς κατηγορίαις μαθησόμενα.

²⁾ haec simul cum Isagoge Armeniaca impressa sunt in *Corionis. Mambre et Davidis philosophi opera* (Venetiis 1833) p. 225—356. quae ratio inter Graecum commentarium et versionem Armeniacam intereedat, accurata eget inquisitione viri docti rerumque Armeniacarum periti. Neumann p. 41 haec profert: *dans les commentaires sur l'introduction de Porphyre aux Catégories d'Aristote on trouve quelquefois dans le texte grec des*

docet, prolegomena in philosophiam Armeniace *Fundamenta philosophiae* inscribi videntur, nam quae ex hoc libro Neumann p. 29 sq. de Aristotelis definitione philosophiae affert, ex Davidis prolegomenis Graecis hausta sunt.

Elias

Neque Eliae praeter codicum memoriam testimonium deest. vide Philoponum (Brand. 11^b37) Ἡλίας δὲ ὁ ἐξηγητὴς τῶν πέντε φωνῶν ἐν καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρκεῖται παραδείγματι. λέγων τὸν Ἀχιλλεῖα Πηλεΐδην μὲν διὰ τὸν προσεχῆ πατέρα τὸν Πηλέα. Αἰακίδην δὲ διὰ τὸν πόρρω Αἰακόν, καὶ Φθιώτην μὲν διὰ τὴν προσεχῆ πατρίδα τὴν Φθίαν, Θεσσαλὸν δὲ διὰ τὴν πόρρω πατρίδα τὴν Θεσσαλίαν, quibuscum conferas quae in codice Coisl. 387 f. 62^r leguntur ἡμεῖς δὲ ἐν καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρκεσθῶμεν παραδείγματι. ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς Πηλεΐδης μὲν διὰ τὸν προσεχῆ πατέρα τὸν Πηλέα, Αἰακίδης δὲ διὰ τὸν πόρρω τὸν Αἰακόν, καὶ Φθιώτης μὲν διὰ τὸν προσεχῆ πατρίδα τὴν Φθίαν. καὶ Θεσσαλὸς διὰ τὴν πόρρω πατρίδα τὴν Θεσσαλίαν.

Philoponus

Unde si quis concludat, Eliam aetate antecessisse Philopono illi Ammonii discipulo, vereor ne in gravissimum errorem incidat. quamquam Philoponum in Isagoges commentatoribus esse, et ab Arabicis scriptoribus discimus (cf. Steinschneider De Al-Farabi in *Mémoires de l'Académie Impériale des sciences de St. Pétersbourg* VIIe série tom. XIII no. 4 p. 157) et illius commentarii versione Syriaca confirmatur, quae in cod. Vat. Syr. 158 (cf. Catal. bibl. Vat. codd. mss. or. tom. III p. 304, 306 et Renan, *De philosophia peripatetica apud Syros*, Paris Durand 1852 p. 35) nunc exstat, neque a similitudine veri abhorret, ut Philoponi in Categorias commentarium, sic eiusdem in Isagogen sub Ammonii nomine in bibliothecis delitescere: at ea excerpta certe, quae Brandis p. 10^a20 — 12^b2 ex codice Barocc. 145 saec. XVI et Marc. 202¹) saec. XIV im-

développemens qui n'existent pas dans l'arménien; mais ceci même est une preuve qu'ils viennent du même auteur. un homme d'esprit ne se copiera jamais, s'il écrit quelque chose deux fois: ici il ajoute un mot. là il laisse une phrase toute entière, et rarement il y a une période où il ne fasse quelques changemens; mais le fond et la pensée restent toujours les mêmes. sed haec causa vix idonea est ad eorum discrepantiam expediendam. nam petente me de Lagardius, vir et doctissimus et humanissimus, inde a Porph. p. 16,1 commentarios contulit, unde colligitur, capitum p. 16,1 — 17,13 enarrationem (ed. Armen. 352 — 353) in utraque lingua congruere, nisi quod quaedam in Armeniaco breviora exhibeantur, quaestiones autem quae David Porphyrii verbis adicere solet, omnino omitti. Porph. p. 17,14 — 18,9 in Armeniaca versione non leguntur et p. 18,10 — 22,12 (ed. Armen. 354 — 356) excerptis ipso Porphyrio brevioribus explanantur. haec Davidis esse persuadere mihi non possum (cf. p. XLII), illa autem (Porph. p. 16,1 — 17,13) nescio an genuinam commentarii formam praebeant. nam Davidis Graecum commentarium ad nos pervenisse discipuli cuiusdam sedulitate amplificatum et supra dictum est et titulo codicis Ambrosiani D 47 (chart. anno 1348 scripti cf. Waitz Org. p. 15) ἐξηγητὴς Νικηῖτα φιλοσόφου τοῦ καὶ Δαβίδ μετονομασθέντος τῶν προλεγόμενων τῆς Περὶ Περὶ Περὶ εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Δαβίδ comprobari videtur; quamquam ipsi commentatori nomen illud Nicetae datur velut in cod. Paris. 2089 membr. saec. XIII Περὶ λεγόμενα τῶν θεῶν τῆς Περὶ Περὶ εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Νικηῖτα τοῦ καὶ Δαβίδ μετονομασθέντος (cf. Rose, *Leben d. h. David* p. VII not. 2).

¹) is codex errore typothetae ad Brand. p. 12 notam delatus huc (ad p. 10 not.) est

pressit, ad Philoponum illum non pertinent. nam prolegomena primo oculorum obtutu intellegitur ex Byzantinorum aetate esse repetenda, scholia autem fere omnia ex Davidis commentario fluxerunt, conferas Brand. p. 11^b16—19 cum 19^b8—12, p. 11^b20—31 cum 20^b10—22, p. 11^b44—47 cum 21^a1—4. sed hac re illud Eliae testimonium potius augeri quam diminui puto, nam Philoponum qui vocatur et Davidis commentarium et Eliae in manibus habuisse apparet, sed Davidem quem fere totum exseripsit, ut tunc temporis solebant, non appellat, Eliam singulis locis inspectum ad gloriolam suam augendam verbis expressis laudat.

Accedunt scholia ex continuis commentariis excerpta. quae quidem Elias adhuc cognoverim, Eliae nomen duobus codicibus nobis servatum est. in codice Parisino 1845 saec. XIV scholion in Magentini commentario interpositum legitur τοῦ ἡλία. ὅτι πᾶσα φωνὴ ἐν φιλοσοφίᾳ ὑπὸ ταύτας ἀνάγεται τὰς πέντε, ὃ δὴλον ποιεῖ διὰ τῆς διαίρεσως· ἡ φωνὴ ἢ ἄσημός ἐστιν ἢ σχηματικὴ (cf. Cramer. Aneed. Paris. IV, 429). hoc conspicuum Eliae testimonium, minus grave illud est. in codice Vind. phil. gr. 139 inter Ammonii commentarium aliorum scholia dispersa occurrunt. haec incipiunt a lemmate σαφεὲς δ' ἂν εἴη τὸ λεγόμενον (Porph. p. 4,14), ubi in margine (f. 13^v) ἐκ τῆς πράξεως λγ τοῦ ἡλία legitur, desinuntque in lemmate λογικὸν γὰρ καὶ θνητὸν συνετέθη (Porph. p. 18,24). et Eliae quidem usque ad lemma διὸ ἄχρι τῶν εἰδικωτάτων ἀπὸ τῶν (Porph. p. 6,13) adseribuntur, sequuntur scholia anonyma, postrema notis ἄλλου vel ἑτέρου ἐξήγησις ornata sunt. habemus igitur tria scholiorum genera, quorum suum quodque fontem prae se fert. atque is commentarius, unde Eliae scholia deprompta sunt, servatus nobis est codice Monac. Aug. 399 chart. saec. XVI f. 162—268¹) (cf. Hardt IV, 233), qui post titulum θαβιδ φιλosophου ἐξήγησις εἰς τὰς πορφυρίου καὶ ἀριστοτέλους συγγράμματα τῆς λογικῆς inc. ἐν τῇ παρατεραίᾳ δι' ἀριθμητικῆς θεωρίας ὑπεσχόμεθα (ἀποδεικνύειν αἰτίαν),

revocandus (cf. Zanetti p. 111). ceterum in hoc codice titulus non habetur, verum nota ἡ ἐξήγησις αὕτη τῶν πέντε φωνῶν καὶ μετ' αὐτάς τῶν κατηγοριῶν οὔτε τοῦ Ἀμμωνίου οὔτε τοῦ Φιλοπόνου οὔτε τινὸς ἐστὶ τῶν μεγάλων ἐκείνων, νεωτέρου γε μέντοι τινὸς καὶ πάντα τοῖς προειρημένοις ἐπομένον. sed fol. 41 ante Categoriarum commentarium titulus occurrit σχόλια τῶν ἀριστοτελικῶν δέκα κατηγοριῶν ὀλυμπιδῶρου ἀλεξανδρέως. sed sequitur Ammonii commentarius καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγωγικῶν ἐλέγμεν τὰ πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συντίθοντα, ἔπειτα (cf. Amm. ed. Venet. 8r). Philoponi, qui vocatur, in Isagogen commentarius praeterea continetur cod. bibl. Nat. Matrit. 34 f. 188 tit. ἱωάννου φιλοπόνου τοῦ γραμματικιστοῦ εἰς τὰς πέντε φωνάς, ipse quoque imperfectus (cf. Brand. p. 12^b2 notam) sed qui pertineat ad Porph. p. 6,5, et codice Laur. 85,1 [Bandini III, 237] bomb. saec. XIV f. 14—26 expl. οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν μινόμενα ποιοῦσι φαίν. de codice Vindobonensi gr. phil. 139 autem falluntur Lambecius (comment. de bibl. caes. VII, 58) et Nessel p. 79. is post titulum [Πρ]ολόγόμενα τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς ἀ[μμωνίου] recte incipit μετὰ τὰς ἑμὰς ἀρχεσθαι.

¹) iam f. 149r titulus legitur θαβιδ τοῦ φιλοσοφου πίναξ ταύτης τῆς βιβλίου inc. διὰ τί εἰς ἐξ οἱ τῆς φιλοσοφίας ὁρισμοί, sequitur index argumentorum et Isagoges commentarii et Categoriarum.

δι' ἣν εἰς οἱ ὀρίσμοι. φέρε δὲ ταύτην διεξέλωμεν¹⁾. mutilus igitur initio commentarius est, perierunt ea, quae Elias p. 389—415 (ed. Cramer.) praebebat. atque scholia Vindobonensia leguntur in codice Monacensi f. 223^v—235^v. quod vero haec recensio in codice Vind. Eliae vindicatur, in cod. Mon. Davidi, utrumque nomen iniuria prae se fert, sed profecta est ab aliquo Byzantino. tamen codicis Monac. titulus plus habet fidei, quia Byzantinus ille haud dubie potissimum Davidis commentarium ad usum suum transtulit²⁾, quamquam ad augendas Davidis explicationes Eliae quoque commentarium ab eo excerptum esse, ex certis artis vocabulis cognoscere mihi videor.

Anonyma scholia, quae alterum faciunt genus, non ad unam recensionem revocari debent, sed ex variis commentariis vetustis fluxisse videntur, et quidem plurima ex Davidis libro, pauca ex Ammonii Eliaeque libris, quaedam etiam de suo videtur scholiastes addidisse. quae ex commentariis hausta sunt, plerumque genuinam formam servaverunt, sed nulla ratione adhibita sunt congesta. quare ad idem lemma duo leguntur scholia ex diversis libris deprompta, atque etiam in eodem scholio duae recensiones, plerumque Davidis et Eliae, confusae inveniuntur.

Eorum denique scholiorum, quae ἄλλου vel ἑτέρου notas habent, tantus est cum Ammonio consensus, ut de fonte dubitari non possit, quem cum epitomator, ut solent, consulto sileret, bonus scholiastes eo deductus est, ut alius cuiusdam commenta se afferre opinaretur.

Eadem ratio, quam in illis anonymis scholiis deprehendimus, cadit ni fallor in id scholiorum corpus, quod omnium longe uberimus codex Urbinas 35 (cf. p. X) servavit. haec scholia quod Brandis (Abh. d. Berl. Akad. 1831 p. 50) ratus est maxima ex parte Ammonio deberi, in errorem incidit, nam scholiis ab A. Mau descriptis comprobatur, id quod vel ex verbis a Brandisio depromptis³⁾ ὁκτώ τινα περὶ

¹⁾ eundem commentarium exhibent cod. Taurinensis 108 c. IV, 28 (cf. Pasinum I, 214, unde ἀποδεικνύειν αἰτίαν supplevi) et Paris. 1939 (cf. Catal. II, 422).

²⁾ cf. e. gr. initium Isagoges proll. (f. 197^r) ἐπειδὴ τὰ προτέλεια τῆς φιλοσοφίας ἰκανῶς ἡμῖν διεξήχασται, ἵνα μὴ τὰ προσόμια μελῶνα τῶν (cod. τὸν) ἀγόνων ποιήσωμεν, φέρε θεὸν προστησάμενοι σύμμαχον εἵπωμεν καὶ τὰ προτέλεια τῆς παρούσης πραγματείας, ψημὶ δὲ τὰ πολυθρόβηλα ὁκτὼ κεφάλαια, τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος βιβλίου, τὸ χρήσιμον αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ. κεφάλαια δὲ λέγονται παρὰ τὸ (cod. τὶ) τὸ κῶρος ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν. ὥσπερ γὰρ ἡ κεφαλὴ πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐν ἑαυτῇ (cod. ἑαυτοῦ) ἔχει καὶ τὴν τούτων βασιλίδα, ψημὶ τὴν ὄψιν. οὕτω καὶ ταῦτα ἐν βραχέει λόγοις τὴν τοῦ ζητουμένου ὁλόκληρα περιώσει (cf. Brand. p. 16^a43sq. Cramer I. I. p. 434), sequitur ea Davidis explicatio (Cramer p. 434, 16—436, 33), quam Elias omisit. cum Davide (Brand. p. 18^b16) etiam illud congruit, quod de Chrysaorio legitur (f. 204^r) πρὸς χρυσάριον τὸν ἵππατον Πρώμης ἐστὶν ἡ προσφώνησις. partitio denique Isagoges eadem quae apud Davidem est, cf. f. 204^r διαιρεῖται τὸ παρὸν σύγγραμμα εἰς δύο τμήματα, καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ διαλέγεται, τί ἐκάστη φωνὴ ἐστίν, ὑπογράφων αὐτάς, ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ τὰς κοινωνίας καὶ τὰς διαφορὰς αὐτῶν λέγει. ἄλλοι δὲ οὐκ ἀληθῶς λέγουσι, οἱ εἰς τρία τμήματα διαιρεῖται τὸ παρὸν βιβλίον (cf. p. XXXVII not. I, Brand. p. 18^b22).

³⁾ ceterum hoc non initium scholiorum est, ut Brandis adnotat, sed a verbis incipiunt τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀθύρακτα, τὰ δὲ οὐ. καὶ τῶν ἀθύρακτων τὰ μὲν σόματα,

παντὸς συγγράμματος ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν ζητεῖται κεφάλαια, διότι τὸ κῶρος τοῦ παντὸς λόγου ἐπέχουσιν. εἰσὶ δὲ ταῦτα· ὁ σκοπὸς qs. (cf. Cramer p. 434 Brand. p. 16^a43) colligitur, maximam partem ex Davidis commentario fluxisse. quamquam sincera commentarii forma raro servata est, sed plurima scholia ex diversis partibus compilata sunt, interdum argumenta tantum referuntur, alia ex parte cum Davide consentiunt, ex parte prorsus abhorrent. praeterea occurrunt, quae propius ad Ammonii aut Eliae recensiones accedant atque etiam cum his ad verba consentiant. multorum vero fontes ignoramus, etsi ex vetustis commentariis haud dubie originem duxerunt¹⁾. adde summam rationis et ordinis perturbationem, quia diversis locis eadem res pluribus scholiis illustratur: iam concedes hoc scholiorum corpus non modo uni homini sed ne uni aetati quidem deberi, immo tempore progrediente novis in dies excerptis ex commentariis adiectis ad hanc formam accrevisse. atque tria tabulata, ut ita dicam, etiam nunc seiungere mihi videor, primo titulus est praefixus (f. 3) Πορφυρίου εἰσαγωγὴ τοῦ φοινίκου τοῦ μαθητοῦ πλωτίνου τοῦ λυκοπολίτου. χρῖστε ὁ θεὸς ἡμῶν σύμπραττε inc. ὁ πορφυρίος σύρος ἦν ἐκ φοινίκης. alterius initium videtur esse ὁκτώ τινα περὶ παντὸς συγγράμματος ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν ζητεῖται κεφάλαια, tertii τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀβύθαρακτα. scholia omnia hac ratione in tres partes segregare neque facile neque operae pretium est, quia omnes excerptores iisdem fere fontibus usi sunt. quare cum codex Urbinas vel antiquissimos commentatorum codices aetate longe antecedit, primitiae autem scholiorum etiam ex prioribus saeculis repetenda esse videantur, non improbable est et iis quae ad nos pervenerunt commentariis hinc praesidia haud spernenda redundare et eorum quae perierunt reliquias servari.

Haec quidem accurata disquisitione olim tractanda erant. nos nunc ad Eliam redeamus, cuius quae attulimus argumenta ex scriptoribus sane posterioris aetatis hausta aperto ipsius commentatoris testimonio videntur frangi et debilitari. Rose enim priusquam de Elia cogitasset, in libri *De Aristotelis librorum ordine et auctoritate* (Berol. 1854) appendice *De vita Aristotelis latina a Nunnesio edita* p. 243 Cramerii prolegomena anonyma ad Olympiodorum rettulit epigrammate nisus, quod apud Cramerum scriptor ut suum affert, David autem (Brand. p. 13^b44) et Grammaticus in Bekkeri Anecd. Graec. (Berol. 1816) II, 725sq. Olympiodoro vindicant. hoc testimonio nuper Sternbach, *Meletemata Graeca* (Vindob. 1886) p. 192 denuo usus est promisitque alibi se hanc sententiam extra dubitationem esse positurum. quo labore cum facile liberabo. quamquam quem affert scrupulum Skowronski, *De auctoris Heerenii et*

τὰ δὲ ἀσώματα. καὶ τῶν ἀσωμάτων τὰ μὲν καὶ' αὐτὰ ὑφίσταται ἔχοντα οἰκείαν ὑπό[στα]σιν. ὡς θεὸς νοῦς ψυχή, τὰ δὲ ἐν ὕλῃ sq. (David cod. Paris. 1938 f. 20r).

¹⁾ fol. 1 scholion desinit in verbis ἐν δὲ τῶν τοῦ θεωρητικοῦ μερῶν τὸ λογικόν. commentatores autem, qui servati sunt, consentiunt logicam non partem sed organon philosophiae esse reiciuntque illam Stoicorum opinionem.

Olympiodori Alexandrinii scholis (Vratisl. 1884) p. 34 auctorem illorum prolegomenon christianum se prodere (cf. Cramerum p. 389), Olympiodorum autem haud dubie ethnicum fuisse, vix artis criticae examen ferre potest, quia qui illos in prolegomenis locos diligenter percensuerit, facile perspiciet, omnes posterioris aetatis indolem redolere eosque ipse verborum sensus videtur respuere. sed exstant validiora argumenta. logicam non partem philosophiae esse, sed organon Elias bis (Cramer. p. 417, 24 et 433, 20) promittit in Analyticis se demonstraturum esse, Olympiodorus de hac re in eo, qui mihi in manibus est, Categoriarum commentario exponit. David praeter illum locum in prolegomenis tria Olympiodori affert testimonia, quae quin ex Olympiodori in philosophiam prolegomenis fluxerint dubitari non potest. horum apud Eliam duo (Brand. p. 14^b33 et 16^a40) omnino non inveniuntur, tertium forma aliena legitur. David enim habet (cod. Hamilt. 382 f. 9^r) καὶ ὡς ἐλέγην Ὀλυμπιόδωρος ὁ φιλόσοφος. θαυμαστὸν τι ἐφεδρεν ἡ φύσις μηχανήματα. ἐνδεῖαν πλουτοῦσαν καὶ πλοῦτον ὑποκρινόμενον ἐνδεῖαν sq. Elias (Cramer. p. 393, 25) καὶ θαυμαστός ὁ τῆς κακίας τῶν ὁρίσμων τρόπος· εἴτε γὰρ ἐλλείψει τῇ λέξει, τῷ πράγματι πλεονάζουσιν. εἴτε πλεονάζωσι τῇ λέξει. τῷ πράγματι. τῷ ὁρίσμῳ φημι. ἐλλείπουσιν. huc accedunt ex commentariis multi loci, quibus Davidem Eliae exemplum secutum non esse extra dubitationem ponitur. hos enumerare longum est, nam satis perspicitur, et universam eorum artam cognationem non solum ex iisdem argumentis sed etiam ex eodem quaestionum ordine ac ratione conspicuam et illius, quem Rose primus adseivit, loci consensum inde repetendum esse, quod uterque Olympiodori librum nunc deperditum in usum suum verterit; neque eum qui illorum scriptorum rationem noverit valde mirari puto, Eliam ipsa auctoris verba nomine consulto, ut videtur, omisso in suum opus recepisse. David eandem rationem sequitur cum de Thracibus artis musicae inventoribus dicit (Brand. p. 16^a13sq.) καὶ γὰρ ψῶξις ἀποκλείουσα τὸ θερμὸν ἐν τῷ βᾶθι δριμότερον αὐτὸ ποιεῖ κ. τ. λ. haec cum ad litteram congruant cum iis, quae apud Eliam (Cramer p. 421) exhibentur, non dubito ea ad eundem Olympiodorum referre. verum illa commentarii pars, quae sub finem usque a lemmate τὸ μὲν οὖν γένος ἧ τῶν ἄλλων τεττάρων διαφέρει εἴρηται (Porph. p. 17, 14) prorsus eadem apud Eliam et apud Davidem legitur, alia eget coniectura. haec enim Eliae esse, cum ratione commentandi praesertim in comparationibus vocum, sibi constante demonstratur¹⁾, tum ex Davidis commentario ibi perturbato apparet. statuendum igitur est, Davidis libro casu mutilato ex consimili Eliae commentario pannum esse assutum. sed hoc vitio posito corruptio librorum socordia crevit²⁾, ut extrema Isagoges commentarii pars,

¹⁾ in versione Armeniaca primum caput (Porph. p. 17, 14—18, 9) desiderari, cetera excerpta brevissima ac Davide indigna esse, iam supra diximus (cf. p. XXXVII not. 2).

²⁾ vitium vel ante saeculum IX repetendum esse docent scholia Urbin. 35, quae Davidis et in Isagogen et in Categorias commentariorum eam, quam nunc habemus, formam praestant.

cum ex Elia in Davidis librum irrepsisset, etiam Categoriarum commentarium secum duceret. nam eum qui nunc codicum consensu Davidi adscribi solet (Brand. p. 22^a1—30^b26) certis firmisque argumentis comprobari potest, Eliae esse vindicandum¹⁾. primum quidem ipsius auctoris testimonium in medium proferatur (Brand. p. 25^b6) ἀλλὰ μὴν καὶ οἰκονομικά εἰσιν αὐτῷ γεγραμμένα βιβλία, ὡς τὸ Οἰκονομικὸν σύνταγμα, καὶ περὶ συμβιώσεως ἀνδρὲς καὶ γυναικὲς, ἐν ᾧ λέγει ἐκ τέσσαρων σχέσεων συγκακροῦσθαι τὸν εὖ ἔχοντα οἶκον, πατὴρ πρὸς τέκνα, ἀνδρὲς πρὸς γυναῖκα, δεσπότου πρὸς δούλους. εἰσιόντων πρὸς ἐξιόντας. καὶ ὡς εἴρηται ἡμῖν ἐν ταῖς τῆς Πορφύρου εἰσαγωγῇς προλεγομένοις. prorsus eadem verba reperiuntur in codice Coisliniano 387 (Cramer p. 424,35—425,3), David autem (Wellmann l. 1. p. 21,20) haec exhibet: ἔγραψε δὲ καὶ τὰ οἰκονομικά, ἐν οἷς περὶ διοικήσεως οἴκου διαλέγεται· ἐνθα λέγει ὅτι τέσσαρά τινα δεῖ συνδιναμεῖν εἰς σύστασιν οἴκου· σχέσιν ἀνδρὲς πρὸς γυναῖκα, στοργὴν πατὴρ πρὸς τέκνα, δέος οἰκετῶν πρὸς δεσπότην, καὶ ἵνα ἡ σύμμετρα τὰ ἐξιόντα τοῖς εἰσιούσιν· ἑκατέρω γὰρ ἀμετρία αἰσχρά ἐστιν. accedit argumentum, quod iam supra a l Olympiodorum adhibuimus. David enim in prolegomenis Isagoges promittit, logicam non partem sed organon philosophiae esse, se explanaturum esse in Categoriis, Elias (Cramer p. 417,34 et 430,20) in Analyticis, et in eo, qui ad nos pervenit, Categoriarum commentario de hac quaestione nihil legitur. praeter haec in Davidis commentario Isagoges et hoc Categoriarum commentario multi loci tam acriter inter se pugnant, ut ab eodem eos esse profectos vix tibi persuadeas, conferas Cramer. p. 434sq.²⁾ cum Brand. p. 27^b27sq., Cramer. p. 435,18 γίνεται δὲ νόθον σύγγραμμα κατὰ τέσσαρας τρόπους sq. cum Brand. 28^a9 νοθεύονται γὰρ τὰ βιβλία πενταχῶ· sq., maximeque Brand. p. 20^b10—24 cum Brand. 23^b43—24^a17, quae quidem aptissime quadrant ad ea, quae in Eliae commentario Isagoges tradita sunt. sed quoniam de Isagoges commentariis discrimen, utrum utri attribuamus, maxime a versione Armeniaca repetivimus, etiam haec quaestio ad Armeniacam versionem redire videtur. itaque de Lagardius, vir doctissimus, pro sua liberalitate litterarumque omnium studio editione Armeniaca (Venet. 1833) cum commentario Graeco per duo capita collata interroganti mihi respondit, maximam partem versionis Armeniacae (usque ad Aristot. p. 9^b28) codicis vitio interisse, ea autem quae servata sint tantum a Graeco libro abhorrere, ut fieri non possit quin diversis auctoribus Graecum commentarium et Armeniacum debeantur.

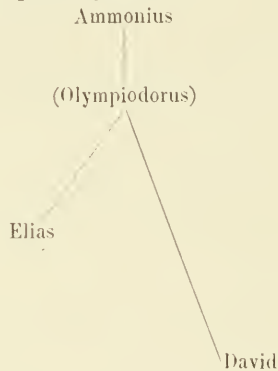
Conferentibus autem nobis hoc Eliae Categoriarum commentarium cum libro Olympiodori, qui codice Mutinensi 69 continetur, mirum quan-

¹⁾ eidem sententiae patronum nuper Roseum extitisse gaudeo, cf. *Aristotelis Fragmenta* (Lipsiae 1886) p. 138,10 et *Leben d. h. David* (Berlin 1887) p. VIII not. I. ceterum ab eodem Elia commentarium in Hermeniam conscriptum esse, docet schol. cod. Paris. 1942 ad Hermeniam servatum σχολια Ἡλιῶς· οὗ δεῖ ὁρᾶσθαι τὸν ἀριστοτέλην ἀνέκτεσθαι νῦν τοῖς ἐν τοῖς σοφιστικαῖς ἐλέγχουσιν sq.

²⁾ Elias in Isagoges commentario haec omisit.

tum ea opinio, qua Eliam et Davidem cognatione fraterna coniunctos esse putamus, confirmatur ac fuleitur. nam Elias etsi in Categoriis Olympiodorum nusquam laudat, tamen in prolegomenis certe totus ab illo pendet, nisi quod illud de logica caput in Analytica relegatum hic missum facit. in ceteris Olympiodorus oratione fusiore dilatatus atque additamentis auctus refertur.

Jam vero ansam adepti sumus ad constituendum, quae cognatio Ammonio cum Elia et Davide esse videatur. nam Olympiodorum magistri auctoritatem secutum esse, et consentaneum est et Categoriarum commentariis eorum comprobatur. quare quae apud Eliam et Davidem cum Ammonio consentiunt, ea ex Ammonio hausta Olympiodorum illis suppeditasse puto. Elias autem cur multis locis Davide propius ad Ammonium accedat, causam inde repetas, quod ille artius se ad Olympiodorum applicavit. itaque quae ratio inter haec commentaria intercedat, his lineis licet in conspectu ponere

Leo Magentinus

Ab his commentatoribus quamquam multorum saeculorum spatio se-
iunctus est, tamen et quaestionibus institutis et ratione commentandi
proxime abest LEO MAGENTINUS, cuius commentaria in Isagogen et in
Categorias ex codice Coisliniano 170 saec. XIV fol. 165^r—228^v ¹⁾ a
Guilelmo Schmidio Brunsvicensi descripta mihi praesto sunt, atque in Is-
agogen continetur fol. 165^r—173^v, inscribitur ἐξήγησις τῶν πέντε φωνῶν γε-
νομένη παρὰ τοῦ ἱεροπλάτου μετροπολίτου μιτωλήνης κυροῦ λέοντος τοῦ μαγεντηνοῦ,
incipit νοητέον τὰ ὑπὸ κεφάλαια τὰ εἰωθότα ζητεῖσθαι ἐπὶ πάσης πραγματείας·
τὸν σκοπὸν. τὸ χρήσιμον, τὸ γνήσιον, τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγραφῆς, τὴν εἰς τὰ κεφά-
λαια διαίρεσιν, τὸν διδασκαλικὸν τρόπον, τὴν τῆς ἀναγνώσεως τάξιν καὶ τὴν ὑπὸ τί
μέρος ἀναφέρειν. prolegomena igitur in universam philosophiam spec-

¹⁾ codex foliis 135^r—344 omnes Magentini in Organou commentarios complectitur, f. 174^r ἀρχὴ τῶν κατηγοριῶν inc. διαφωνία τις ἐγένετο τοῖς ἐξηγητοῖς περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν δέκα κατηγοριῶν. f. 229^r ἐξήγησις τοῦ περὶ ἑρμηνείας ἀριστοτέλους inc. μέλλων διδάξαι ἐν τῇ συλλογιστικῇ μεθόδῳ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ. f. 285^r ἐξήγησις τοῦ μαγεντηνοῦ σύντομος εἰς τὰ τρία σχήματα τοῦ ἀριστοτέλους inc. σκοπὸς τῷ ἀριστοτέλει ἐν τοῖς τριῶν σχήμασι διδάξαι περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ expl. f. 344. de codd. Vaticanis cf. Brandis *Abh. d. Berl. Akad.* 1831 p. 50. 53. 55.

tantia Magentinus missa facit, quamquam pauca illorum in commentario repetit, velut fol. 171^r de divisione (διαίρεσις, ἐπιδιαίρεσις, ὑποδιαίρεσις cf. Ammon. p. 9^v), prolegomena autem Isagoges, quibus octo illae quaestiones tractari solent, fol. 165^r—166^v med. leguntur. his subiungitur fol. 166^r—167^v expositio Isagoges p. 1,1—1,16, tum περὶ γένους 168^r, περὶ εἶδους 169^v med., περὶ διαφορᾶς 170^r extr., περὶ ἰδίου 172^v extr., περὶ συμβεβηχότος 173^r init., περὶ τῆς κοινωνίας τῶν πέντε φωνῶν, περὶ τῶν προσόντων κοινωνῶν καὶ ἰδίων¹⁾ 173^v med. inc. κοινωνὸν μὲν ὅλ' πάντων. τὸ ζῶον ἔστι καὶ οὐσία. ἔστι καὶ φωνή· ὡς μὲν φωνή. ἔχει τὸ δισύλλαβον, ὡς δὲ πρᾶγμα τὸ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική²⁾, quam ad quaestionem titulus non quadrat, neque magis aptus est, qui sequitur fol. 173^r extr. περὶ διαφορᾶς γένους καὶ συμβεβηχότος, ubi agitur de Isag. p. 17,4—18,9, aut fol. 173^v med. περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἶδους καὶ τῆς διαφορᾶς, ubi de verbis καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ὡς ποῖον λαμβάνεται (p. 18,17) tractatur usque ad fol. 173^v extr., ubi titulus occurrit διὰ τί εἰσι πέντε φωναὶ καὶ οὔτε πλείους οὔτε ἑλλάττους, quod ut demonstretur, quinque voces paucis derivantur (cf. Ammon. p. 40^r). unde si quis concludat aut Magentinum commentarium imperfectum reliquisse aut codicem esse mutilum, animadvertendum est, illum omnino non talem composuisse commentarium, ut partes inter se cohaereant atque continuentur, sed paucas sibi ad explicandum elegisse quaestiones. quodsi titulos haud dubie a librariis additos spernamus, non est quod opinemur Magentinum aut plura aut minora scripsisse. quaestiones autem quaecunque ab illo tractantur, apud veteres commentatores occurrunt, atque etiam verba tam artam necessitudinem cum Ammonio prae se ferunt, ut non sine iure conicias, Magentinum Isagoge vix inspecta totam suam scientiam hausisse ex Ammonio³⁾.

Peculiarem ad Isagogen commentationem Byzantinus quidam sophista adiecit, quam ex codice Barocciano 167 Cramer, Anecdota Graeca (Oxonii 1836) vol. III p. 204—215, sub titulo Ξενόδημος ἢ Φωναί in lucem edidit Justiniani fortasse aetate scriptam, ut ex altero eiusdem opusculo ad Caesarem misse Cramer conclusit. est dialogus Platonicus more compositus inter Xenedemum et Musaeum, et quidem Xenedemus de sermone cum Theocle magistro Byzantii tunc, ut videtur, florentissimo habito refert, quo Theocles Porphyrii quinque vocum definitiones iudicio non inepto examinat earumque vitia demonstrat.

Excerpta Isagoges inveniuntur in omnibus compendiis logicis, quorum scriptorum agmen ducit IOANNES DAMASCENUS⁴⁾. eius Dialectica,

Anonymus
Byzantinus

Ioannes
Damascenus

¹⁾ titulus ex inferioris ordinis codice haustus cf. p. 13,9 not.

²⁾ pertinent ad Isag. p. 14,3 (cf. Amm. p. 87^r).

³⁾ locus conspicuus legitur fol. 168, ubi etiam in transitione Ammonium exscripsit εἰπὼν ἐν τῇ προοίμῳ τὸν τε σκοπὸν αὐτοῦ καὶ τὸ γράψαντος εἰσβάλλει νῦν καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν πέντε φωνῶν, cf. Amm. p. 33^r εἰρηκῶς τὸν σκοπὸν καὶ τὸ γράψαντος . . . ἀκολουθῶς ἐπὶ τὴν κατὰ μέρος διδασκαλίαν εἰσβάλλει.

⁴⁾ De Gregorio Nazianzeno, quod nomen librariorum sedulitate in titulum Gregorii Humilis compendii irrepsit, cf. Roseum in Hermiae tom. II (1867) p. 166.

quae inscribitur Πηγή γνώσεως¹⁾ (incipit τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπυρον τῆς γλώσσης ac postremo in lucem prodiit in tomo I operum a P. Michael Lequienio Parisiis 1712 editorum), duabus constat recensitionibus, quarum in minore ad ea, quae in maiore exhibentur, nihil additum, multa omissa sunt. atque ut paucis quae ad Isagogen pertinent adumbremus, e. 1 περὶ γνώσεως, e. 2 τίς ὁ σκοπός, e. 3 περὶ φιλοσοφίας definitiones et divisiones philosophiae afferuntur, e. 4 περὶ τοῦ ὄντος, οὐσίας τε καὶ συμβεβηχότος. e. 5 περὶ φωνῆς constitutio illa quinque vocum, quae apud Amm. p. 40^r, Eliam p. 427 (Cramer), David. p. 438 (Cramer) legitur, et definitiones inde derivatae, velut accidentis συμβεβηχός ἐστι τὸ κατὰ πλείονων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ ὁποῖόν τί ἐστι κατηγορούμενον καὶ μὴ λαμβανόμενον ἐν τῷ ὁρισμῷ ἀλλὰ θυνάμενον καὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. posthac cum e. 6, 7, 8 περὶ διαιρέσεως. περὶ τοῦ φῶσι προτέρου, περὶ ὁρισμοῦ Ioannes explicasset, e. 9—14 de ipsis vocibus ex Porphyrio quae videbantur exseripsit, in quibus memorabile est, quod de proprio dicitur λέγεται δὲ ὕψιον ἐπουσιῶδες ἢ ἐπεισιῶδες (cf. p. 21, 14 not.), e. 15, 16, 17 περὶ τῶν κατηγορουμένων (inc. πᾶσα κατηγορία ἢ ἐπὶ πλέον γίνεται ἢ ἐπ' ἴσης), περὶ συνωνύμου καὶ ὁμωνύμου κατηγορίας, περὶ τῆς ἐν τῷ τί ἐστι καὶ ἐν τῷ ὁποῖόν τί ἐστι κατηγορίας. e. 18—28 denique de communibus et propriis quinque vocum Porphyrii verbis usus quam paucissimis egit. apparet igitur Ioannem praeter ipsam Isagogen etiam commentatorum cogitata in usum suum vertisse, eorumque maxime, ni fallor, Davidis, a quo repetenda sunt ea quae Ioannes de subalternis habet τὰ δὲ μετὰ τὸ γενικωτάτου γένους καὶ τῶν εἰδικωτάτων εἰδῶν γένη εἶσιν ὑπόλληλα καὶ εἰδη, εἶδη μὲν τῶν ἐπάνω, γένη δὲ τῶν ὑποκάτω (cf. p. 5, 21 not.), maximeque eorum necessitudo elucet ex Ioannis p. 15 de subdivisione ὑποδιαίρεσις δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ τμηθέντος σχέλους τομῇ, οἷον τὸ ζῶον διαιρεῖται εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον, τὸ δὲ λογικὸν εἰς θνητὸν καὶ ἀθάνατον, quibuscum conferas Davidem (c. Hamilt. 382 f. 31^v) ὑποδιαίρεσις δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ διαιρεθέντος σχέλους τομῇ, οἷον ὡς ἔστιν διαιροῦντες τὸ ζῶον εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον, τὸ λογικὸν ὑποδιέλωμεν εἰς τὸ θνητὸν καὶ ἀθάνατον²⁾).

Photius

PHOTIUM ex iis quae Labbé Nov. bibl. p. 114, Brand. in comment. acad. Berol. 1833 p. 285 de codice Paris. 1928 et Nessel p. 7 de codice Vindobonensi phil. gr. 10³⁾ docent, concluditur Categorias tantum commentario adornasse.

¹⁾ cf. e. 2 (p. 8) σκοπός τοίνυν ἡμῖν ἐστὶ φιλοσοφίας ἀπάρξασθαι καὶ παντοδαπὴν γνῶσιν, ὅση δύναμις, συνετεταγμένως τῇ παρῴσῃ ἐνυπογράψασθαι δέλεω. διὸ Πηγή γνώσεως ὀνομαζέσθω. ἐρῶ τουγαροῦν ἐμὸν οὐδέν, τὰ δὲ σποράδην θείους τε καὶ σοφοῦς ἀνδράσι λεληγμένα συλλήβδην ἐκδιήσομαι.

²⁾ cf. Amm. p. 9^v Eliam p. 416 (Cramer).

³⁾ cod. est chart. saeculo XV scriptus, quem Diels inspexit: fol. 25^r tit. κατηγοριῶν σύνολις φωτίου ἥδε inc. τῶν ὄντων κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν τὰ μὲν εἰσιν ὁμώνυμα, τὰ δὲ συνώνυμα, τὰ δὲ παρώνυμα τὰ δὲ ἑτερόνυμα, καὶ τρόπον τινα ἀντίκειται, expl. f. 28^v καὶ ὅδωρ γίνεται ψυχρόν καὶ θερμόν, τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲν μεταλαμβάνομένων τῶν

Paucissima ex Porphyrio exseripsit GREGORIUS HUMILIS (ὁ ταπεινός), cuius compendium logicae tit. Γρηγορίου τοῦ Ἀνεπώνυμου συνοπτικὸν τῆς φιλοσοφίας σύνταγμα¹⁾ cum versione latina et commentario edidit Wegelinus Augustanus Aug. Vind. 1600, forma oct. (inc. Ὡςπερ οἱ ἀναγινώσκοντες πρῶτον μὲν τὰ στοιχεῖα μαθηθάνουσιν, ἀπὸ δὲ τῶν στοιχείων ἐπὶ τὰς συλλabas μεταβαίνουνσιν). is postquam libri primi c. 1 de ordine institutionis dialecticae, c. 2 de ente egit, c. 3 et 4 quinque voces brevissime ita illustrat, ut primum definitiones illarum ex Porphyrio derivatas adiectis exemplis afferat, tum illud schema quinque vocum proponat, quod inde ab Ammonio in omnibus fere commentariis et compendiis occurrit.

Gregorius
Humilis

In *Arsenii* syntagmate logico²⁾ haec fragmenta exhibentur: Pselli prolegomena in philosophiam (inserib. τοῦ ψελλοῦ ἐπὶ λόγους εἰς τοὺς τῆς φιλοσοφίας τρόπους inc. οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες καὶ τῆς ἐκ τούτων ἡδονῆς ἄκρῃ θαυμάλιῳ γευσάμενοι), eiusdem compendium quinque vocum et Categoriarum (inser. σύνολος τῶν πέντε φωνῶν καὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν inc. οἱ παλαιοὶ ἰδόντες τὰ ἄτομα ὅτι εἰσὶν ἄπειρα κατὰ τὸ πλῆθος), deinde Ἐτέρου τινὸς μέθοδος εἰς τοὺς τρόπους τῆς φιλοσοφίας, qua sex illae definitiones philosophiae atque divisiones paucissimis enumerantur, tum τοῦ Βλεμμαῖδου περὶ τῶν πέντε φωνῶν καὶ διὰ τί εἰσι μόναι πέντε καὶ οὐ πλείους ἢ ἐλλάττους (inc. ἡ φωνὴ ἢ ἔναρθρος ἐστὶν ἢ ἀναρθρος) denique Ἰωργίου διακόνου καὶ δικαιοφύλακος παχυμερίου περὶ τῶν ἐξ τῆς φιλοσοφίας ἑρισμῶν (inc. φιλοσοφία ἐστὶ κατὰ μὲν τῶν (sic) πυθαγόραν φιλία σοφίας). quorum ea quae Nicephoro Blemmidae et Georgio Pachymeri debentur ex compendiis illorum logicis exsecta sunt, atque Nicephori fragmentum legitur c. 9 p. 49—54 editionis Wegelini (August. Vind. 1605) Georgii p. 2—12 editionis Parisinae (1548 apud Vascosanum)³⁾.

PSELLI vero quae in *Arsenii* syntagmate leguntur a logicae compendio illo⁴⁾, quod Pselli fertur, prorsus abhorrent. etenim Pselli prolegomena ex Davidis libro hausta esse, primo oculorum obtutu apparet, quandoquidem initia [Brand. p. 12^a3—15] ad verba concinunt; atque

Psellus

ἐναντίων ἐστὶ δεκτικόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς οὐσίας. ac ne in ceteris quidem codicibus plura exhiberi videntur.

¹⁾ sed genuinus titulus ὁ ταπεινὸς τὰδ' ἔγραψεν ἐν μονοτρόποις γρηγόριος τοῖς φιλομαθεῖσι τῶν εὐσεβίων εἰς εὐμάθειαν εὐσύνουπον αὐτοῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄργανον, ἧμα τῇ τῶν ἐπιστημῶν τετρακτί sq. a Roseo (in *Hermæ* tom. II (1867) p. 465—467) codicis Laurentiani 87,13 testimonio confirmatus nec non originis annus 1008 extricatus est. cod. Laur. 72,5 (inde a f. 213 s. XIV scriptus) f. 213 tit. sine nomine habet εὐσύνουπον σύνταγμα τῆς φιλοσοφίας.

²⁾ editum est Venetiis 1532 in 8° (cum versione latina confecta a Jacobo Foscareno D. Michaelis filio) et inseribitur τῷ αἰδευσιμωτάτῳ καὶ θειοτάτῳ Καρόλινῳ τῷ Πεδουλάτῳ τῷ μουσῶν καὶ χαρίτων τροφῷ Ἀρσένιος ὁ Μονεμβατίας Ἀρχιεπίσκοπος ἐν κυρίῳ χαίρειν πάντοτε. — de codice Vind. phil. gr. 99 cf. Nessel p. 57.

³⁾ unde corrigas Prantelium *Gesch. d. Log.* I p. 658.

⁴⁾ Σύνολος εἰς τὴν Ἀριστοτέλους λογικὴν ἐπιστήμην ed. Ehinger (Vitebergiae 1597), excerpta Isagoges in libro II p. 62—95 inveniuntur.

ex eodem Davidis libro ea fluxerunt, quae Psellus de sex philosophiae definitionibus disputat, cum pauca suo periculo ad excerpta adiciat, ex Davidis prolegomenis Isagoges derivata sunt, quae de fine [σκοπός cf. p. 437 Cramer] et de utili [χρήσιμον p. 441 Cramer] Psellus addit. in compendio quinque vocum primum schema illarum de suo, ni fallor, constituit a veterum commentatorum schemate distans, tum definitiones Porphyrianas¹⁾ exemplis brevissime illustratas affert.

Et ab his et a ceterorum Byzantinorum excerptis longe distant ea, quae in Pselli compendii logicae libro secundo (p. 62—95) exhibentur. haec graecis fontibus prorsus repudiatis tota a Boethio dependent²⁾, qui c. 4 p. 79 laudatur ἰστέον δὲ ὅτι φησὶν ὁ Βοήθιος μόνον τὸ εἶδος ὀρίσασθαι· ὁ μὲν γὰρ ὀρισμὸς ἐκ γένους καὶ συστατικῶν εἶναι ὀφείλει διαφορῶν. μόνον δὲ τὸ εἶδος ἔχει γένος καὶ διαφοράς (cf. De divis. p. 644 ed. Basil. 1570). quare quin Pselli nomen hoc compendium iniuria sibi adseiverit, dubitari iam non potest. impeditior est quaestio, quae ratio inter hoc compendium et Petri Hispani Summulam³⁾ ad verbum congruentem intercedat; nam Thuroti (*Revue archéologique* 1864 p. 276sq., alias cf. Prantl II² 1885 p. 267 not. 4^c) et Rosei (*Hermes* tom. II 1867 p. 146sq.) sententiam, qua graecum compendium ex Hispani Summula translatum esse censebant, Prantl nuper denuo acriter impugnavit (l. l. II² p. 266sq.). verum altero libro iterum ac saepius perlustrato facere non possum quin profitear, auctoris rationem dicendi a graeci sermonis consuetudine tantum abhorrere, ut multis locis colorem latinum aperte prae se ferat⁴⁾. quare utut res se habet, Romanum se auctor et cogitandi ratione et dicendi prodit.

Nicephorus
Blemmides

NICEPHORUS BLEMMIDES⁵⁾ et scientia veterum commentariorum et cura atque diligentia ad res explicandas adhibita inter omnes philosophos Byzantinos laud dubie longe praestat. quaecumque a veteribus cogitata invenerat, ea fere exscripsit et in compendium conguessit. atque c. 1—8 de definitionibus philosophiae et de divisionibus, quae solent, praemittit, c. 9 p. 49 περὶ τῶν πέντε φωνῶν (inc. ἡ φωνὴ ἣ ἔναρθός ἐστι ἡ ἀναρθρός) illud schema vocum affert (Amm. p. 40^r, El. p. 427, Dav.

¹⁾ sed de proprio habet ἴδιον δὲ ἐστὶν ὃ οὐκ ἐπ' ἄλλῳ τινὶ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον.

²⁾ quamquam II, 4 p. 77 legitur ἐσμὲν λογικοὶ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ θεοὶ, ὥς ὁ Πορφύριος βούλεται (cf. Porph. p. 11,24), sed Byzantini commentatores ad unum omnes ἀγγελοὶ legerunt, quod in codicibus illius aetatis paene omnibus nunc apparet; unde etiam illam lectionem ex Boethio fluxisse iure conicias.

³⁾ de editionibus videatur Prantl l. l. III, 35sq.

⁴⁾ quare a Porph. saepe abhorret cf. p. 79 ὅπερ ἔνεστι εἶδει. p. 83 συμβεβηκός ἐστι ὃ πρόσεστι καὶ ἀπέστι χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθοράς. p. 89 ntitur ubique verbo συνάπτειν, Porph. (p. 18,24 19,3) συντιθέναι. p. 75 κοινή, ἴδια, ἰδιαίτη διαφορά, Porph. κοινῶς, ἰδίως, ἰδιαίτατα διαφορά alia.

⁵⁾ Nicephori Blemmidae epitome logica ed. opera et studio Joh. Wegelini Augustani. Aug. Vind. 1605 versione latina et uberrimo commentario a Wegelino instructa (inc. ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη πρὸς τὴν ἱερὰν γραφὴν καὶ πάντας τοὺς τῆς ἀληθείας λόγους οὐκ ὀλίγον φέρει τὸ χρήσιμον).

p. 438 Cr.), c. 10 p. 55 περὶ γένους καὶ εἶδους. ἐν ᾧ καὶ περὶ σχέσεως, c. 11 p. 62 περὶ γένους καὶ εἶδους ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀτόμων, c. 12 p. 67 περὶ διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος, c. 13 p. 76 περὶ ἰδίου ἐν ᾧ καὶ περὶ κοινοῦ Isa-goges priorem partem (p. 1,17—13,8) explicat quaestionibus commentatorum insertis, de communibus et propriis quinque vocum quae Porphyrius inde a p. 13,9 praebeat, non admisit. atque in exponendo adeo non ad unius commentatoris verba se addixit, ut et Davidis et Ammonii expositiones in usum suum vertisse videatur, velut de illa philosophiae definitione, quae est cura mortis, proxime accedit ad verba Davidis:

Nicephorus (p. 28)

ἀλλ' ἐπεὶ διττὴ ἐστὶ ζωὴ (καὶ γὰρ ἡ μὲν φυσικὴ, ἡ δὲ προαιρετικὴ, καὶ φυσικὴ μὲν ἡ συνάφεια τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καθ' ἣν ὑπὸ τῆς προνοίας ἐτάχθημεν ζῆν, καθ' ἣν τὸ σῶμα δεσμεῖ τὴν ψυχὴν· προαιρετικὴ δὲ ζωὴ ἡ πρὸς τὸ σῶμα συμπάθεια καὶ περὶ τὰς ἰδονὰς ἀσχολία, καθ' ἣν ἡ ψυχὴ ἑαυτὴν δεσμεῖ καὶ προσπαταλεῖται τῷ σώματι)· διττὸς γινώσκειται καὶ ὁ θάνατος, φυσικὸς καὶ προαιρετικὸς. καὶ φυσικὸς μὲν ἐστὶ θάνατος ὁ τοῦ σώματος διαχωρισμὸς ἀπὸ τῆς ψυχῆς, καθ' ὃν ἅπας ἄνθρωπος τελευτᾷ, προαιρετικὸς δὲ θάνατος ἡ καθ' ἀρετὴν ὑπάρχει ζωὴ.

David (f. 18^v cod. Hamilt. 382)

καὶ γὰρ ἡ ζωὴ διττὴ ἐστίν· ἔστι γὰρ φυσικὴ, ἔστι καὶ προαιρετικὴ. καὶ φυσικὴ μὲν ζωὴ ἐστὶ συνάφεια τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καθ' ἣν χωρηγεῖ τῷ σώματι ἡ ψυχὴ αἰσθησίν καὶ κίνησιν, καθ' ἣν ἅπαντες ζῶμεν, καθ' ἣν τὸ σῶμα δεσμεῖ τὴν ψυχὴν . . . προαιρετικὴ δὲ ζωὴ ἐστίν, ἡνίκα τὸ χεῖρον νικᾷ τὸ κρεῖττον, τουτέστι ὡς ὅταν ἡ ψυχὴ νικᾷται ἐκ τῶν σωματικῶν ἡδοναθιῶν φυσικὸς δὲ θάνατος ἐστίν ὁ διαχωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος, καθ' ὃν ἅπαντες τελευτῶμεν, προαιρετικὸς δὲ θάνατος ἡ καθ' ἀρετὴν ζωὴ.

cum Ammonio autem et Elia congruunt quae de quattuor relationibus habet ἡ κατὰ τέγγην ὥσπερ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ ἢ κατὰ τύγγην ὡς δεσπότου καὶ δούλου, ἢ κατὰ προαίρεσιν ὡς φίλου πρὸς φίλον, ἢ κατὰ φύσιν ὡς πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ γένους καὶ εἶδους. eorundem praestat necessitudinem, cum de subalternis dicat εἰσὶ δὲ ἄλλα μέσα τῶν ἄκρων, εἶδη καὶ γένη τὰ αὐτά, εἶδη μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν, γένη δὲ τῶν μετ' αὐτά. λέγεται δὲ ταῦτα τὰ μέσα γένη ὑπάλληλα οὐχ ὅτι ἕκαστον ὑφ' ἕκαστον φέρεται καὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτὸ γένος καὶ εἶδος ἐστίν, ἀλλ' ὅτι γένος ὑπ' ἄλλο γένος τελεῖ καλεῖσθαι ὑφ' ἑτερον. καὶ ἔχουσιν ὑπάλληλα κοινὸν τὸ ὑποκεῖσθαι ὡς εἶδη καὶ γένη ὄντα. in quibus subalternas species repudiat (cf. p. 5,21). ex Categoriarum quodam commentario deprompta sunt quae de communi (κοινόν) affert (inc. λέγεται δὲ καὶ τὸ κοινὸν τετραχῶς· ἡ γὰρ τὸ εἰς μέρη διαιρετὸν ὡς ἄγρὸς κοινός)¹⁾. in exscribendo autem Porphyrio tanta ubique diligentia utitur, ut facile codicis instar habeatur, velut Porph. p. 2,1 habet εἴτε ἀπὸ τοῦ τεκόντος εἴτε ἀπὸ τῆς πατρίδος p. 2,13 καὶ περιέχει πᾶν τὸ πληθὺς τῶν ὑπ' αὐτό. p. 5,20 καὶ ὁ εἶδος ὃν οὐκ ἂν διελόμεθα εἴτε εἰς εἶδη²⁾ καὶ τὸ κατὰ πλείονων καὶ διαφορόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορούμενον (cf. cod. C). p. 9,14 αὐταὶ μὲν οὖν αἱ ἄλλοι ποιῶσαι διαφοραὶ καθ' ἑαυτάς τέ εἰσι (reete, καθ' αὐτὸ Isa-goges eodd.) καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον οὐκ ἐπιδέχονται. p. 11,21 διαφορὰ ἐστίν ὅταν διαφέρει ἕκαστον· ἄνθρωπος γὰρ καὶ ἵππος κατὰ μὲν τὸ γένος οὐ διενήνογχε· ζῶα γὰρ καὶ ἀμρότερα. p. 13,4 ἢ μὴ ὑπάρχειν.

¹⁾ cf. Amm. in categ. p. 22^r ed. Venet. 1545.

²⁾ εἰς εἶδη εἴτε alter codex, ut adnotat Wegelius.

Georgius
Pachymeres

Restat GEORGIUS PACHYMERES¹⁾, cuius compendii liber primus ad Isagogen pertinet, atque e. 1 de origine philosophiae, e. 2 de definitionibus, e. 3 de divisionibus, e. 4 de quinque vocibus (ponuntur definitiones illarum ex Isagoges p. 117—13,5 excerptae), e. 5 sub tit. ἐπὶ περὶ τούτων de subalternis generibus, de differentiis constitutivis et divisivis, de quattuor proprii significationibus, de accidenti separabili et inseparabili pauca afferuntur.

Ioannes
Italus

Praeter haec quae impressa sunt compendia in bibliothecis secundum catalogos nonnulla latere videntur fortasse non minus digna, quae in lucem ederentur. velut IOANNIS ITALI expositiones logicas appellat Labbé Nov. bibl. p. 113, quibuscum concinere videntur, quae codices Monac. 99 chart. saec. XVI f. 279 [Hardt I, 521] et Vindob. phil. gr. 203 [Nessel p. 112] sub titulo Ἰωάννου σοφωτάτου ὑπάτου καὶ διδασκάλου τῶν φιλοσόφων τοῦ ἰταλοῦ ἐκδόσεις εἰς διάφορα ζητήματα διὰ τὸ καὶ διαφόρους τοὺς ταῦτα προβαλλομένους. εἰς τὸ τέλῃ τεχνῶν καὶ ἐπιστήμῃ ἐπιστημῶν. (inc. πολλοὶ μὲν πολλαχῶς τῶν ἀρχαίων) exhibent.

Neophytus

NEOPHYTI epitome [Fabricius XI, 341] servata est praeter codicem Paris. Reg. 547 [cf. Labbé Nov. bibl. p. 114] in codice Vindob. phil. gr. 277 [Nessel p. 140] fol. 12^r extr. tit. ἐπιτομή νεοφύτου εἰς τὰς πέντε φωνάς τοῦ πορφύριου. inc. τίς μέντοι ὁ τῆς παρούσης πραγματείας σκοπός, καὶ διὰ τί φωναὶ λέγονται, εἴρηται μὲν τῷ ταύτας γεννήσαντι πορφύριου²⁾. Isagogen sequitur epitome organi.

Tzetzes

IOANNIS TZETZAE expositio quinque vocum versibus politicis digesta invenitur in codice Vindob. phil. gr. 300 f. 63—81 [Nessel p. 145] inc.

ἐμῶν ἡμῶν ἀνδρονίκω λοιπῶ
εἰς πέντε φωνάς τόνδ' ἐγραψάμην πόνον
ὁ γραμματικὸς ὁ τῆς ἐξέτης Ἰωάννης.

Georgius
Scholarius

GEORGIUM SCHOLARIUM sive Gennadium quod Fabricius (V, 739) inter commentatores Isagoges refert, titulo Pseudopselli compendii, qui in codice quodam Naniano apparet (cf. Rose Hermæ tom. II p. 146 not.), γεωργίου τοῦ σχολαρίου ἐπιτομή τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς, in errorem videtur esse adductus.

De Latinis commentariis compendiisque logicis copiose egit Prantl, *Gesch. der Log.* I p. 660—720 et II p. 1—303. Arabica, Syriaca, Armeniaca commentaria in illis commentationibus invenies, quas de versionibus Isagoges citavi (cf. p. XXXI).

¹⁾ Γεωργίου Διακόνου Ηρωτεδίου καὶ Διακονόπουλος τοῦ Παχυμέρου ἐπιτομή τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς ed. Parisiis apud Vascosanum 1548 (inc. γεννᾶται παρ' ἡσίοδου καὶ ἱσὶς τῷ θαύμαντι). Georgii Pachymerii Hieronimemonis in universam fere Aristotelis philosophiam epitome ... conversa a Philippo Bechio simul cum Synesii Cyrenai scriptis Jano Cornario Medico interprete ed. Basileae 1560, logicae translatio legitur I p. 15—73.

²⁾ unde apparet etiam ea, quae Brandis (Abh. d. Berl. Akad. 1831) p. 52 ex codice Vatic. 1018 fol. 69 affert, Neophyti esse.

II DE PORPHYRII IN ARISTOTELIS CATEGORIAS COMMENTARIO

Porphyrîi in Categorias commentarium per interrogationem et responsionem compositum¹⁾ ad integram posse formam revocari iamiam desperandum nobis est, quia omnis illius memoria unius fide codicis Mutinensis 69 (M) continetur, cuius extrema folia prorsus dempta sunt, M ceterorum nonnulla lacerata, plurima situ ac madore miserrime corrupta. quare extrema commentarii pars, quae erat de quattuor categoriis posterioribus et de postpraedicamentis, omnino periit²⁾, quae ad nos pervernerunt, praesertim sub finem lacunis sunt deformata; atque etiam cetera scripturae vitia, et lectiones depravatae et defectus, per totum opus librariorum socordia tam multa tamque gravia irrepserunt, ut vix ulla pagina nunc legatur, quae emendatione non egeat, haud raro de genuina lectione desperandum esse videatur.

Correctiones ab ipso librario paucissimae profectae esse videntur,

¹⁾ Simplicius huius commentarii duobus locis nominatim facit mentionem, f. 3r16 ὁ δὲ Πορφύριος σκοπὸν εἶναι τοῦ βιβλίου φησὶν ἔν τε τῷ πρὸς Γεδῶλειον καὶ ἐν τῷ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν περὶ τῶν κατηγορουμένων. et f. 8r16 ὁ μέντοι Πορφύριος ἐν μὲν τοῖς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν καὶ τὸν τῆς νηὸς πῶδα κατὰ μεταφορὰν εἰρησθῆναι φησιν, τὸ κύριον αὐτοῦ πηδάλιον καλεῖσθαι λέγων, ἐν δὲ τοῖς πρὸς Γεδῶλειον τὸν μὲν τοῦ ὄρους πῶδα κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι φησιν, τὸν δὲ τῆς νηὸς ὁμωνύμως.

²⁾ Erant qui dubitarent, num Porphyrius illas posteriores categorias et quae dicuntur postpraedicamenta commentariis illustrasset (cf. Brandis, Ueber die griech. Ausleger des Arist. Organons. Abh. d. Berl. Akad. 1833 p. 281), sed de commentario posteriorum categoriarum testis amplissimus est Simplicius f. 76r8 ἀλλ' ἐπεὶ ταῦτα παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει καταπεφρόνηται, καλῶς ἂν ἔχοι τὰ παρὰ Πορφυρίου καὶ Ἰαμβλίω περὶ αὐτῶν φηστέονα καταμαθεῖν, quibus Simplicium non modo maius Porphyrii commentarium ad Ciedalium missum (cf. Simpl. f. 1r2) spectare, sed etiam hoc per interrogationem et responsionem scriptum, proxima docent τὸ δὲ ποῦ καὶ ποτέ φανιν, ὥσπερ καὶ τὰ πρὸς τι μὴ εἶναι τῶν προηγούμενων ἐπὶ τῶν πραγμάτων θεωρουμένων ἀλλὰ τῶν ἄλλοις ἐπιτηνομένων, τοῦ γὰρ ποσοῦ ὑποκειμένου καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ τόπων τε καὶ γρόνων ἐπισυνίσταται τὸ ποῦ κ. τ. λ., quae quin ex hoc commentario sumpta sint, dubium non est (cf. p. 112,8), ad postpraedicamentorum autem illustrationem Porphyrii Simplicius respicit f. 97r2 ὁ μέντοι Πορφύριος γένος μᾶλλον καὶ αὐτὸς τίθεται et ipse Porphyrius in hoc commentario nos regat p. 60,9 118,1.20.

velut p. 79,30 89,27. 28 verba in margine adiecta illi debentur, haud dubie ex exemplari suppleta, posteriore autem aetate corrigendo codici M² duae manus operam dederunt, altera (M²) correctiones admodum paucas, pauciores probabiles (cf. p. 60,37 65,31 79,18), omnes, ut videtur, ex ingenio petitas addidit neque scholia notaeque, quae et inter lineas et in marginibus illa manu adscriptae inveniuntur, ex exemplari fluxerunt. eademque vices personarum (ab ipso librario semel p. 55,8 nota ἀπόκρισις est apposita) in marginibus vel inter lineas notis ἐρώτησις et ἀπόκρισις compendiose additis distinxit, quod cum saepissime perverse factum sit, apparet ne haec quidem additamenta exemplaris praesidio niti totamque rem in nostrum venire arbitrium.

Huius quidem manus correctiones quia in apographa receptae sunt, colligitur eas adiectas esse ante exemplum apographorum ex codice M³ transcriptum, ille autem corrector (M³), qui operam consumpsit in litteris evanidis rescribendis, quod illis locis in apographis plerumque lacunae inveniuntur, exemplo transcripto posterior fuit, neque praeter ipsum codicem quidquam adiumenti correctionibus adhibuisse videtur. ac licet uno loco litteris codicis parum intellectis de suo coniecerit, ceteras correctiones ad sensum aptissimas in textum recipere non dubitavimus.

Apographa

Ceterorum qui nobis innotuerunt codicum omnium archetypum habendum esse codicem Mutinensem, inde luculenter apparet, quod illi et in eadem verba desinunt et multis locis, quibus M litteras habet evanidas aut ablatas, lacunas relinquunt. atque lectionum ab M discrepantium maximeque lacunarum consensu colligitur, apographa non ex codice M diversis rivulis fluxisse, sed ex uno eodemque exemplo ex codice M transcripto esse derivata. quod qui exaravit, ubicumque codicem sive mutilatum esse videbat, sive evanidas litteras dispicere iam non poterat, satis diligenter defectum indicavit aut lacunas ad litterarum numerum aptas reliquit. eius librarii cura factum est, ut qua conditione codex saeculo quinto decimo vel quarto (antiquissima nostra apographa quinto decimo saeculo exarata sunt) usus sit, informare nobis liceat; gliscente autem per saecula, ut solet, corruptione nunc etiam plura folia laesa sunt pluresque litterae aut verba evanuerunt. his igitur locis, quos in apparatu significatos invenies, omnis memoria ab apographis petenda est, quae fere congruentia littera Z comprehendi, ubi ea dissentiunt, codici Marciano 234 (A) et Laurentiano 71,30 (D), qui familiam faciunt, plus auctoritatis tribuenda est, quam codici Parisino 1943 (C). correctiones apographa nonnullas suppeditant dignas, quae in textum recipiantur.

Horum igitur memoria cum iis tantum locis in apparatu inveniatur, ubi M deficit aut correctio ipsis debetur, omnes varias lectiones editionis principis (p) Parisiis 1543 apud Jacobum Bogardum in lucem proditae, p ut mos fert, apposui; quae quidem tota pendet a codice Parisino (C), tamen nonnullis correctionibus scriptoris verba adiuvit.

Accedit Feliciani versio Latina Venetiis apud Hieronymum Scotum 1546 edita, ex editione Parisina illa quidem confecta, ut apparet ex defectu editionis et versionis congruente (cf. p. 127, 20. 21), sed quae personarum vicibus editione Graeca rectius saepe significatis haud spernendum praebet emendandi praesidium. lacunae autem editionis potius oblitae quam suppletae a Feliciano sunt.

Feliciani
versio

Quaerentibus nobis ex aliis Categoriarum commentariis subsidium, Ammonius et qui ab illo pendent Olympiodorus, Elias, David, qui hoc Porphyrii commentarium videntur ad usum suum non transtulisse, nulum fere fructum ediderunt; gravissimum autem adiumentum nobis supeditavit Simplicii commentarium (ed. Basiliensis apud Michaëlem Isingrinum 1551)¹⁾, cui quantum haec Porphyrii editio debeat, quivis facile perspiciet. is quamquam duobus tantum locis dicto nomine hoc commentarium laudat²⁾, multo saepius in usum suum vertit, ut tum ipsa verba referret (Simpl.^c), tum Porphyrii explicationem adumbraret (Simpl.). hoc fundamento nisus etiam lacunas quasdam explevisse mihi videor, aliis locis certe quod fuerit argumentum ex Simplicio cognoscere licet.

Simplicius

Inscriptiones categoriarum inclusi, quas a Porphyrio non esse perfectas et ipsa huius commentarii ratio docet et eo comprobatur, quod alia inscriptio perverso loco inserta est (cf. *Περὶ ὁρίων* p. 88, 1), alia prorsus omissa (velut *Περὶ ὁμωνύμων* p. 61, 5), alia cum commentario pugnat (cf. *Ἐς τὸ πολὺν καὶ τὴν πολὺτητα* et quae de titulo huius praedicationi dicuntur p. 127, 2sq.).

Inscriptiones

In orthographicis rebus ad fidem codicis M ita me applicavi, ut ne in minutis quidem, velut *ν* paragogico, *ὄζτω* aut *ὄζτως*, aliis scribendis ab eo dissentirem, nisi Byzantinorum ratio scribendi aut librarii perversitas (cf. Supplementum) appareret.

Editoris ratio

¹⁾ ad emendandam editionem mihi praesto erant variae lectiones codicum Marc. 224 (saec. XII), Marc. 225 (saec. XII) Ambros. E. 99 (saec. XII) Paris 1942 (saec. XIV).

²⁾ cf. p. LI not. 1.

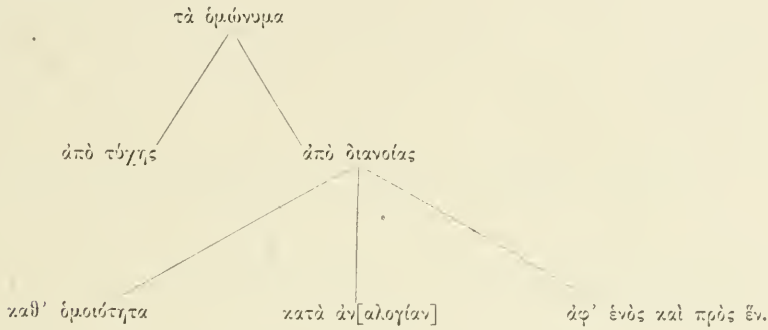
SUPPLEMENTUM PRAEFATIONIS ALTERIUS.

M MUTINENSIS 69 bombycinus fol. min. saec. XIII scriptus inde a f. 136^v Porphyrii commentarium exhibet, quod Olympiodori in Categorias liber ipse quoque uno hoc codice servatus antecedit. de codicis vicissitudinibus¹⁾ Gabardius ex ordine Jesuitarum in *Storia della bibl. Estens.* (p. 18) annis 1767 et 1768 composita necdum edita docet, eum in libris Georgii Vallae fuisse, tum Alberti Pii, denique Hippolyti Estensis cardinalis. unde concludit Keilius, in hoc quoque codice illam notam fuisse scriptam, quae in ceteris, qui olim Georgii Vallae et Alberti Pii fuerunt, legitur τοῦτο τὸ βιβλίον ἐστὶ Γεωργίου Οὐάλλα (vel Βάλλα) et Ἀλβέρτου Πίου τοῦ Καρπαίου ἄρχοντος κτῆμα²⁾, sed cum libri Estenses post annum 1768 novis tegumentis vestirentur, folium illa nota instructum periisse. sed cave credas Gabardium Porphyrii commentarium integrum aut plenius quam nos legisse, quoniam saeculo iam XV illud mutilatum fuisse ex apographis elucet. collatus est codex ab Hieronymo Vitellio, cuius cura ac diligentia factum est, ut de librarii rationibus haec apponere possemus: τ subscriptum nusquam apparet, adscribitur tribus locis τῶι (62,20) σιδήρωι (77,35) τῇ (93,20). accentus et spiritus perverse ponuntur velut ῥ̃ pro ῥ̃ι (57,5), ἐοικυῖται (58,23), ῥ̃τᾶν (ubique), τὸ ῥ̃ρος (63,3), φᾶναι (ubique), ὠλέως pro οὐλέως (64,12), ὦν pro ὦν (103,28). praepositiones cum casibus componuntur προσάλληλα (57,2) περισσείαν (96,15) ἐνὸςκαζήμενον pro ἐν ὑποκαζήμενω (99,32) ἀναμέρωσ (100,5) κατευθείαν (112,11) κατεκροσζάν (112,19), etiam aliae voces falso conglutinantur velut ἀποδοιδόειζαν pro ἀποδοιδόεις ἄν (64,21), perverse distrahuntur ut μῆ δὲ μιᾶς (59,27) ἐπεὶ δ' ἄν (60,30) ἀπὸ διδόντος (64,5), μετὰ σχηματοισμὸν (69,24) πρὸς ῥ̃ (104,14). consonantes falso geminantur ἀπώλλωλε (104,17),

¹⁾ haec debeo B. Keilio, qui Olympiodori commentarium transcripsit.

²⁾ ab eadem, quae illa adicere solet, manu videtur nota profecta esse, quae invenitur nunc codicis f. 30^r τοῦτο τὸ βιβλίον ἔχουν εἰς τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους κέκληται τῶν Μωυτινέ[ων] καὶ Καρπαίων ἄρχων²⁾].

non geminantur ἀγγέλουσι (58, 23. 24. 26) ἀπολύμενα (104, 21). εἶσιν et ἐστὶν compendiose scripta librarius falso percepit 72, 12 84, 6. 7 130, 17, fortasse etiam 85, 14 111, 2. vocalium notatio perversa: εἰ pro ι et η pro εἰ scribitur in παρειῆσαν pro παρειῆσαν (59, 7), εἰ pro η in εἰρεῖσθαι (59, 19), ὑπόρχει (82, 26), η pro ι in γενηχωτάτων (59, 21), εἰ pro ι in ἀπολεπών (79, 20), ι pro εἰ in λυκίω (ubique), ε pro αι in ἐσθητικῆς (63, 12), αι pro ε in Ἀθῆναζαι (109, 19), η pro αι in πάθη (102, 17), ο pro ω et ω pro ο saepissime. notae et inter lineas adiectae (cf. 69, 3 not. 96, 20 not.) et in marginibus inveniuntur, velut p. 69, 1. 10 tituli supplentur. p. 57, 20 πρόθεσις τοῦ βιβλίου, p. 62, 7 ποῖον μόνον ὑπακούειν. praeterea ἀπορία et λύσις saepius. schema denique ad p. 65, 23 hoc invenitur

ad p. 79, 4 hoc

MARCIANUS 234 [Zanetti p. 119] membranaceus saec. XV exaratus A Porphyrii commentarium continet f. 1—79, sequuntur Theologumena Arithmeticae (f. 83—132) et Adamantii Physiognomicorum libri duo (f. 133—157). contulit C. Castellani.

ESCURIALENSIS y-I-10 [Miller *Catal. des mss. grecs de l'Escurial* B p. 264] chartaceus saec. XVI exaratus f. 1—72 habet hoc commenta-

rium. hunc quoque codicem in apographis numerandum esse, lacunae docent, quamquam qua sit fide, ex specimine concludi non potest.

C PARISINUS 1943 [Catal. II, 423] chartaceus saec. XVI scriptus Porphyrii commentarium continet f. 54^v—94^v. contulit H. Diels.

D LAURENTIANUS 71, 30 [Bandini III, 14] membranaceus nitidissime saec. XV scriptus exhibet commentarium f. 1—88. sequuntur ut in Marciano τὰ θεολογούμενα τῆς ἀριθμητικῆς. collatus est ab Hier. Vitellio.

PORPHYRII ISAGOGE ET
IN ARISTOTELIS CATEGORIAS
COMMENTARIUM

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΠΛΩΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΛΥΚΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ὁντος ἀναγκαίου, Χρυσόριε, καὶ εἰς τὴν τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει κατη-^{1a}
γοριῶν διδασκαλίαν τοῦ γινῶναι τί γένος καὶ τί διαφορὰ τί τε εἶδος καὶ τί
5 ἴδιον καὶ τί συμβεβηχός, εἰς τε τὴν τῶν ὀρισμῶν ἀπόδοσιν καὶ ὅλως εἰς
τὰ περὶ διαιρέσεως καὶ ἀποδείξεως χρησίμης οὔσης τῆς τούτων θεωρίας, 5
σύντομόν σοι παράδοσιν ποιούμενος πειράσσομαι διὰ βραχέων ὥσπερ ἐν
εἰσαγωγῇ τρόπῳ τὰ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις ἐπελθεῖν, τῶν μὲν βαθυτέρων
ἀπερχόμενος ζητημάτων, τῶν δ' ἀπλουστέρων συμμέτρως στοχάζόμενος. αὐ-
10 τίκα περὶ τῶν γενῶν τε καὶ εἰδῶν τὸ μὲν εἶτε ὑφ' ἐστῆκεν εἶτε καὶ ἐν μόναις
ψιλαῖς ἐπινοαῖς κεῖται εἶτε καὶ ὑφ' ἐστῆκότα σώματά ἐστιν ἢ ἀσώματα καὶ 10
πότερον χωριστά ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ περὶ ταῦτα ὑφ' ἐστῶτα, παραιτή-
σομαι λέγειν βαθυτάτης οὔσης τῆς τοιαύτης πραγματείας καὶ ἄλλης με-
ζονος δεομένης ἐξετάσεως· τὸ δ' ὅπως περὶ αὐτῶν καὶ τῶν προκειμένων
15 λογικώτερον οἱ παλαιοὶ διέλαβον καὶ τούτων μάλιστα οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου, 15
νῦν σοι πειράσσομαι δεικνόναι.

Περὶ γένους.

Ἔοικεν δὲ μήτε τὸ γένος μήτε τὸ εἶδος ἀπλῶς λέγεσθαι. γένος γὰρ
λέγεται καὶ ἡ τινῶν ἐχόντων πῶς πρὸς ἓν τι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἄθροισις,
20 καθ' ὃ σημαίνόμενον τὸ Ἑρακλειδῶν λέγεται γένος ἐκ τῆς ἀφ' ἑνὸς σχέ-
σεως, λέγω δὴ τοῦ Ἑρακλέους, καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐχόντων πῶς πρὸς 20
ἀλλήλους τὴν ἀπ' ἐκείνου οὐκείωτητα. κατὰ ἀποτομὴν τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων
γενῶν κεκλημένον. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως πάλιν γένος ἡ ἐκάστου τῆς γε-

1 Titulum totum exhibent ABL, comprobatur David in prolegomenis Brand. 18^a 43: Πορ-
φυρίου εἰσαγωγή (ceteris om.) CMA: ad titulum add Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν σύμπραττε A
4 τί τε εἶδος ABLMA Amm.: καὶ τί εἶδος C Dav. 8 πρεσβυτέροις iter. B 10 περὶ
τῶν γενῶν codd.: περὶ γενῶν a 14 post αὐτῶν add. τε Ca: om. ABLM Amm.
15 λογικώτερον] *probabiliter* Boeth. 17 tit. exhibent libri omnes 19 ἡ in ras.
alia m. B. τινῶν om. M (suppl. m.¹ in mrg.) ante πρὸς ἀλλήλους add. ἡ BM:
om. ACLa 21 διὰ ACLMa: δὲ B Boeth. 22 τὴν ἀπὸ (ante τῶν ἄλλων) om. El.
23 κεκλημένον AB Amm. Dav. (lemm. et comment.) Boeth.: κεκλημένον CLMa

νέσεως ἀρχή εἴτε ἀπὸ τοῦ τεκόντος εἴτε ἀπὸ τοῦ τύπου ἐν ᾧ τις γέγονεν. 1^a
οὕτως γὰρ Ὁρέσστην μὲν ἀπὸ Ταντάλου φαρὲν ἔχειν τὸ γένος, Ἴλλον δὲ
ἀφ' Ἡρακλέους, καὶ πάλιν Πίνδαρον μὲν Θηβαῖον εἶναι τὸ γένος, Πλάτωνα 2^a
δὲ Ἀθηναῖον· καὶ γὰρ ἡ πατὴρ ἀρχή τίς ἐστὶ τῆς ἐκάστου γενέσεως,
5 ὥσπερ καὶ ὁ πατήρ. τοῦτο δὲ ἔοικε πρόχειρον εἶναι τὸ σημαίνον·
Ἡρακλεῖδαι γὰρ λέγονται οἱ ἐκ γένους κατάρχοντες Ἡρακλέους καὶ Κεκροπίδαι
οἱ ἀπὸ Κέκροπος καὶ οἱ τούτων ἀγχιστεῖς, καὶ πρότερόν γε ὠνομάσθη
γένος ἡ ἐκάστου τῆς γενέσεως ἀρχή, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τὸ πληθὺς τῶν 30
ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς οἶον Ἡρακλέους, ὁ ἀφορίζοντες καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρί-
10 ζοντες ἔφαμεν τὸ ὅλον ἄθροισμα Ἡρακλεῖδων γένος. ἄλλως δὲ πάλιν γένος
λέγεται, ᾧ ὑποτάσσεται τὸ εἶδος, καθ' ὁμοιότητα ἴσως τούτων εἰρημένον·
καὶ γὰρ ἀρχή τίς ἐστὶ τὸ τοιοῦτο γένος τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ δοκεῖ καὶ τὸ 35
πληθὺς περιέχειν πᾶν τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ.

Τριχῶς οὖν τοῦ γένους λεγομένου περὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῖς φιλοσό-
15 φοις ὁ λόγος· ὁ καὶ ὑπογράφοντες ἀποδοθῆναι γένος εἶναι λέγοντες τὸ
κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορούμενον
οἶον τὸ ζῷον. τῶν γὰρ κατηγορουμένων τὰ μὲν καθ' ἑνὸς λέγεται μόνου, 40
ὡς τὰ ἄτομα οἶον Σωκράτης καὶ τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτο, τὰ δὲ κατὰ πλειόνων,
ὡς τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη καὶ αἱ διαφοραὶ καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ συμβεβηκότα 1^b
20 κοινῶς ἀλλὰ μὴ ἰδίως τινί. ἐστὶ δὲ γένος μὲν οἶον τὸ ζῷον, εἶδος δὲ οἶον
ὁ ἄνθρωπος, διαφορὰ δὲ οἶον τὸ λογικόν, ἴδιον δὲ οἶον τὸ γελαστικόν, συμ-
βεβηκὸς δὲ οἶον τὸ λευκόν. τὸ μέλαν, τὸ καθέζεσθαι. τῶν μὲν οὖν καθ'
ἐνὸς μόνου κατηγορουμένων διαφέρει τὰ γένη τῷ ταῦτα κατὰ πλειόνων 5
ἀποδοθέντα κατηγορεῖσθαι, τῶν δὲ αὖ κατὰ πλειόνων τῶν μὲν εἰδῶν, ὅτι
25 τὰ μὲν εἶδη εἰ καὶ κατὰ πλειόνων κατηγορεῖται ἀλλ' οὐ διαφερόντων τῷ εἶδει
ἀλλὰ τῷ ἀριθμῷ· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶδος ὢν Σωκράτους καὶ Πλάτωνος
κατηγορεῖται. οἱ οὐ τῷ εἶδει διαφέρουσιν ἀλλήλων ἀλλὰ τῷ ἀριθμῷ, τὸ δὲ
ζῷον γένος ὢν ἄνθρώπου καὶ βοῆς καὶ ἵππου κατηγορεῖται, οἱ διαφέρουσι 10

1 εἴτε (utrobique) BCMa Boeth.: ἡ τε AL: ἤτοι—ἡ Dav. 2 ante Ταντάλου add. τοῦ
C: om. ABLMa Dav. ὅλον Ma 3 μὲν supra ser. m.² M 5 καὶ om. A¹BL
Boeth.: exhib. A²Cma Dav. comment. 6 κατάρχοντες ABLM: καταγόμενοι a: om. C:
qui descendunt Boeth. 7 post Κέκροπος add. τὸ γένος κατάρχοντες C: om. ABLMa Boeth.
10 ἔφαμεν BCLMa Boeth.: φαρὲν A 11 ἴσως post τούτων colloc. C 12 τοιοῦ-
τον Ca 12. 13 ὑπ' αὐτό (utrobique) B (sed π m.²): ὑπ' αὐτό pr. M καὶ (post
δοκεῖ) om. a 14 παρὰ om. BL¹ (supra ser. L³) 15 λέγοντες erasum B 18 τὸ
(utrobique) exhibent BCLMa Amm. El.: om. A: καὶ τὸ οὗτος καὶ τοῦτο Dav. comm.
20 ἔστι δὲ—εἶδος om. B (suppl. m.¹ in mrg.) τὸ (ante ζῷον) supra ser. m.¹ M 22 τὸ
λευκόν om. C: exhib. ABLMa Boeth. post καθέζεσθαι add. τὸ καθεστάναι L: om.
ABCMa El. Boeth. 23 μόνου om. Dav. ταῦτα ACLM: ταῦτά B: om. Dav. Boeth.
24 ἀποδοθέντα κατηγορεῖσθαι BC et in rasura VIII litter. L³, Boeth. et (ut videtur) M¹,
nam ante κατηγ. litura: κατηγορεῖσθαι ἀποδοθέντα Dav.: καθηγoreῖσθαι a: λέγεσθαι A et (ut
videtur) L¹ αὖ om. A Boeth.: exhib. BCMa et in ras. L³ 25 εἰ om. a: add.
ABCLM Boeth. 26 post ἀριθμῷ add. μόνον c. Flor. Bad. 192 Paris. 2051 ante
Σωκράτους add. κατὰ Ma et in mrg. L³: om. ABCL¹ 27 ἀλλήλων om. ABLa: add.
CM Boeth. 28 καὶ ἵππου καὶ βοῆς colloc. C

καὶ τῷ εἶδει ἀλλήλων ἀλλ' οὐχὶ τῷ ἀριθμῷ μόνον. τοῦ δ' αὖ ἰδίου δια- 1^ο
φέρει τὸ γένος. ὅτι τὸ μὲν ἴδιον καθ' ἑνὸς μόνου εἶδους, οὗ ἐστὶν ἴδιον.
κατηγορεῖται καὶ τῶν ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων. ὡς τὸ γαλαστικὸν ἀνθρώπου
μόνου καὶ τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων, τὸ δὲ γένος οὐχ ἑνὸς εἶδους κατα-
5 γορεῖται ἀλλὰ πλειόνων τε καὶ διαφερόντων. τῆς δ' αὖ διαφορᾶς καὶ τῶν 15
κοινῇ συμβεβηκότων διαφέρει τὸ γένος, ὅτι εἰ καὶ κατὰ πλειόνων καὶ δια-
φερόντων τῷ εἶδει κατηγοροῦνται αἱ διαφοραὶ καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα.
ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τί ἐστιν κατηγοροῦνται. ἐρωτησάντων γὰρ ἡμῶν ἐκείνο
καθ' οὗ κατηγορεῖται ταῦτα, οὐκ ἐν τῷ τί ἐστίν, φημέν, κατηγορεῖται. 20
ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῷ ποῖόν τί ἐστίν. ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾶν ποῖόν τί ἐστίν
ὁ ἀνθρωπός φημεν ὅτι λογικόν, καὶ ἐν τῷ ποῖόν τι ὁ κώρας φημεν
ὅτι μέλαν. ἐστὶν δὲ τὸ μὲν λογικὸν διαφορά. τὸ δὲ μέλαν συμβεβηκός. 25
ἦταν δὲ τί ἐστὶν ἀνθρωπος ἐρωτηθῶμεν. ζῶον ἀποκρινόμεθα. ἦν δὲ ἀν-
θρώπου γένος τὸ ζῶον. ὥστε τὸ μὲν κατὰ πλειόνων λέγεσθαι τὸ γένος
15 διαστέλλει αὐτὸ ἀπὸ τῶν καθ' ἑνὸς μόνου τῶν ἀτόμων κατηγορουμένων.
τὸ δὲ διαφερόντων τῷ εἶδει διαστέλλει ἀπὸ τῶν ὡς εἰδῶν κατηγορουμένων
ἢ ὡς ἰδίων, τὸ δὲ ἐν τῷ τί ἐστιν κατηγορεῖσθαι χωρίζει ἀπὸ τῶν διαφορῶν 30
καὶ τῶν κοινῇ συμβεβηκότων, ὃ οὐκ ἐν τῷ τί ἐστίν ἀλλ' ἐν τῷ ποῖόν τί
ἐστίν ἢ πῶς ἔχον ἐστὶν κατηγορεῖται ἕκαστον ὧν κατηγορεῖται. οὐδὲν ἄρα
20 περιττὸν οὐδὲ ἐλλειπὸν περιέχει ἢ τοῦ γένους ῥηθεῖσα ὑπογραφή τῆς ἐννοίας.

Περὶ εἶδους.

Τὸ δὲ εἶδος λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ τῆς ἐκάστου μορφῆς, καθὼ εἴρηται 35

1 καὶ τῷ εἶδει post ἀλλήλων transp. C οὐχὶ ABLMa El.: οὐ C 2 οὗ ἐστὶν ἴδιον
post κατηγορεῖται transp. M 4 μόνου om. M: ex μόνον (?) corr. A² 5 post διαφερόντων
add. τῷ εἶδει c. Paris. 2051, supra ser. M²A³: om. ceteri omnes et Boeth. (?) 6 κοινῇ A
et (ut videtur) L¹ cf. v. 18: κοινῶς BCL³Ma post πλειόνων add. τε A: om. BCLMa
8 κατηγοροῦνται BCL³M Dav.: κατηγορεῖται AL¹a post κατηγοροῦνται add. ἀλλ' ἐν τῷ
ὁποῖόν τί ἐστίν L²M²a Boeth.: ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῷ ὁποῖόν τί ἐστίν ἢ πῶς ἔχον ἐστίν C: om.
ABL¹M¹ γὰρ om. A (suppl. m.³) ἡμῶν ABL¹ Boeth. et (ut videtur) M¹: τινῶν
CL³M²a post ἡμῶν add. τί ἐστίν A²CL³Ma: om. A¹BL¹ Boeth. 9 κατηγοροῦν-
ται L³ post ταῦτα add. τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμβεβηκότα
οὐκ ἀποκρινόμεθα C: τὸ γένος ἀποκρινόμεθα. τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμβ. οὐκ ἀποκρινό-
μεθα a: om. ABM Boeth. et haud dubie L¹, nam τὸ γένος ἀποκρινώμεθα (sic), τὰς δὲ δια-
φορὰς καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα οὐκ ἔτι· οὐ γὰρ ἐν τῷ τί ἐστίν κατηγοροῦνται in rasura
XL fere litter. L³ οὐκ—κατηγορεῖται om. A οὐκ BM Boeth. et (ut videtur)
L¹: οὐ γὰρ CL³a φημέν om. CL³a: exhib. BM Boeth. et fort. L¹ κατηγορεῖται
BM¹L¹(?) a: κατηγοροῦνται CL³ et supra ser. M² 9 ante κατηγορεῖται (alterum) add. τοῦ
ὑποκειμένου C: post κατηγορεῖται a: om. BML³ Boeth. 10 —α μᾶλλον ἐν τῷ in ras.
VI fere litter. L³ ποῖόν] ὁποῖόν Ca (ubique) ἐστίν om. B: exhib. ACLMa
11 ὁ (ante ἀνθρωπος) om. M ὅτι om. BCL¹ Boeth.: exhib. AL³Ma ἐν τῷ om. B:
exhib. ACLMa Boeth. ante ὁ κώρας add. ἐστίν CMa: om. ABL ὁ (ante κώρας) om.
CLM: exhib. ABa 12 ὅτι om. B: exhib. ACLMa Boeth. μὲν om. C: exhib. ceteri
13 ἀποκρινόμεθα C 15 αὐτὸ om. Boeth. 16. 17 post διαστέλλει et χωρίζει add.
αὐτὸ C: post διαστέλλει A²: om. A¹BLMa Boeth. 19 κατηγορεῖται post τί ἐστίν (18)
transp. El. 20 τῆς ἐννοίας om. Boeth. 21 fit. exhib. libri omnes

πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος.

1^b

λέγεται δὲ εἶδος καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ ἀποδοῦναι γένους, καθὼ εἰώθαμεν λέγειν τὸν
μὲν ἄνθρωπον εἶδος τοῦ ζῴου γένους ὅντος τοῦ ζῴου, τὸ δὲ λευκὸν τοῦ
χρώματος εἶδος, τὸ δὲ τριγώνον τοῦ σχήματος εἶδος, εἰ δὲ καὶ τὸ γένος
5 ἀποδιδόντες τοῦ εἶδους ἐμμενήμεθα εἰπόντες τὸ κατὰ πλείονων καὶ δια-
φερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον, καὶ τὸ εἶδος φάμεν τὸ 40
ὑπὲρ τὸ ἀποδοῦναι γένος, εἰδέναι γὰρ ὅτι, ἐπεὶ καὶ τὸ γένος τινός ἐστιν γένος
καὶ τὸ εἶδος τινός ἐστιν εἶδος ἐκάτερον ἐκάτερου, ἀνάγκη καὶ ἐν τοῖς ἀμφο-
τέρων λόγοις κεχρησθαι ἀμφοτέροις. ἀποδιδοῦσιν οὖν τὸ εἶδος καὶ οὕτως·
10 εἶδος ἐστὶ τὸ ταυτούμενον ὑπὲρ τὸ γένος καὶ οὗ τὸ γένος | ἐν τῷ τί ἐστι 2^a
κατηγορεῖται, ἔτι δὲ καὶ οὕτως· εἶδος ἐστὶ τὸ κατὰ πλείονων καὶ διαφερόν-
των τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον, ἀλλ' αὕτη μὲν ἡ ἀπόδοσις
τοῦ εἰδικωτάτου ἂν εἴη καὶ ὅ ἐστι μόνον εἶδος, αἱ δὲ ἄλλαι εἰεν ἂν καὶ
τῶν μὴ εἰδικωτάτων. σαφές δ' ἂν εἴη τὸ λεγόμενον τοῦτον τὸν τρόπον. 5
15 καὶ' ἐκάστην κατηγορίαν ἐστὶν τινα γενικώτατα καὶ πάλιν ἄλλα εἰδικώτατα
καὶ μετὰ τῶν γενικωτάτων καὶ τῶν εἰδικωτάτων ἄλλα, ἔστιν δὲ γενικώ-
τατον μὲν, ὑπὲρ ὃ οὐκ ἂν εἴη ἄλλο ἐπαναβεβηκὸς γένος, εἰδικώτατον δέ,
μεθ' ὃ οὐκ ἂν εἴη ἄλλο ὑποβεβηκὸς εἶδος, μετὰ τῶν δὲ τοῦ γενικωτάτου καὶ 10
τοῦ εἰδικωτάτου ἄλλα, ἃ καὶ γένη καὶ εἶδη ἐστὶ τὰ αὐτά, πρὸς ἄλλο μέντοι
20 καὶ ἄλλο λαμβανόμενα.

Γινέσθω δὲ ἐπὶ μιᾷς κατηγορίας σαφές τὸ λεγόμενον, ἡ οὐσία ἐστὶ
μὲν καὶ αὐτὴ γένος, ὑπὲρ δὲ ταύτην ἐστὶν σῶμα, καὶ ὑπὲρ τὸ σῶμα
ἔμφυχον σῶμα, ὑφ' ὃ τὸ ζῷον, ὑπὲρ δὲ τὸ ζῷον λογικὸν ζῷον, ὑφ' ὃ ὁ 15
ἄνθρωπος, ὑπὲρ δὲ τὸν ἄνθρωπον Σωκράτης καὶ Πλάτων καὶ οἱ κατὰ μέρος
25 ἄνθρωποι, ἀλλὰ τούτων ἡ μὲν οὐσία τὸ γενικώτατον καὶ ὁ μόνον γένος,
ὁ δὲ ἄνθρωπος τὸ εἰδικώτατον καὶ ὁ μόνον εἶδος, τὸ δὲ σῶμα εἶδος μὲν
τῆς οὐσίας, γένος δὲ τοῦ ἐμφύχου σώματος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμφυχον σῶμα
εἶδος μὲν τοῦ σώματος, γένος δὲ τοῦ ζῴου, πάλιν δὲ τὸ ζῷον εἶδος μὲν 20
τοῦ ἐμφύχου σώματος, γένος δὲ τοῦ λογικοῦ ζῴου, τὸ δὲ λογικὸν ζῷον
30 εἶδος μὲν τοῦ ζῴου, γένος δὲ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος εἶδος μὲν
τοῦ λογικοῦ ζῴου, οὐκέτι δὲ καὶ γένος τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων, ἀλλὰ
μόνον εἶδος· καὶ πᾶν τὸ πρὸ τῶν ἀτόμων προσεχῶς κατηγορούμενον εἶδος

1 πρῶτον μὲν εἶδος] Eurip. *Aeolus* 15,2 (Nauck *Tragicorum Graec. fragm.* p. 292) πρῶτον]
Præmii Boeth. (?) 2 λέγεται δὲ εἶδος] —αι δὲ εἶδ— in ras. L³ καθὼ] —ὁ in ras. L³
6 εἶδει] —εἰ in ras. L³ 7 καὶ om. B: exhib. ACLMa Boeth. καὶ (post ἀνάγκη) om.
Brand.: exhib. libri omnes 9 καὶ om. C 13 εἰδικωτάτου semper A¹ post εἶδος
add. οὐκέτι δὲ καὶ γένος a: om. ABCLM Boeth. 16 post ἄλλα add. ἃ καὶ γένη καὶ
εἶδη λέγεται τὰ αὐτά AC et in mrg. L³M²: ἃ γένη καὶ εἶδη λέγ. τὰ αὐτά a: om. BL¹M¹
Boeth. ἔστι δὲ ABLMa Boeth.: καὶ ἔστι C 17 post ἄλλο add. τι C: om. ABLMa
Boeth. ἐπαναβεβηκὸς B 18 ἄλλο—μετὰ τῶν δὲ τοῦ om. B (suppl. m.² in mrg.)
19 τοῦ om. BLa: exhib. ACM ἄλλα, ἃ om. Boeth. ἐστὶ om. M 21 γινέσθω ALM
El.: γενέσθω BCa Amm. 22 ante σῶμα (prius) add. τὸ Brand. 22, 23 ἐμφυχον σῶμα
CMA Boeth.: τὸ σῶμα ἐμφυχον B: ἐστὶν ἐμφυχον σῶμα AL 27 ἄλλὰ om. Boeth.
28 πάλιν om. Boeth. δὲ (post πάλιν) om. Ca: exhib. ABLM Boeth. 32 προσεχῶς
κατηγορούμενον] προσεχῆς Dav.: *quod proximum est* Boeth.

ἂν εἴη μόνον, οὐκέτι δὲ καὶ γένος. ὥσπερ οὖν ἡ οὐσία ἀνωτάτω οὖσα τῷ 2^a
 μηδὲν εἶναι πρὸ αὐτῆς γένος ἦν τὸ γενικώτατον, οὕτως καὶ ὁ ἄνθρωπος 28
 εἶδος ὢν, μετ' ὃ οὐκ ἔστιν εἶδος οὐδέ τι τῶν τελευτῶν οὐκ ἀποκρινόμενον εἰς εἶδη.
 ἀλλὰ τῶν ἀτόμων (ἄτομον γὰρ Σωκράτης καὶ Πλάτων καὶ τοῦτ' ἐπὶ τοῦ λευκοῦ)
 5 μόνον ἂν εἴη εἶδος καὶ τὸ ἐσχατὸν εἶδος καὶ ὡς ἔφαμεν τὸ εἰδικώτατον. 30
 τὰ δὲ μέσα τῶν μὲν πρὸ αὐτῶν εἴη ἂν εἶδη, τῶν δὲ μετ' αὐτὰ γένη.
 ὥστε ταῦτα μὲν ἔχει δύο σχέσεις, τὴν τε πρὸς τὰ πρὸ αὐτῶν, καθ' ἣν
 εἶδη αὐτῶν εἶναι λέγεται, τὴν τε πρὸς τὰ μετ' αὐτά, καθ' ἣν γένη αὐτῶν
 εἶναι λέγεται. τὰ δὲ ἄλλα μίαν ἔχει σχέσηιν· τὴν γὰρ γενικώτατον τὴν
 10 μὲν ὡς πρὸς τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἔχει σχέσιν. γένος ὃν πάντων τὸ ἀνωτάτω, 35
 τὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ πρὸ ἑαυτοῦ οὐκέτι ἔχει, ἀνωτάτω ὃν καὶ ὡς πρώτη
 ἀρχὴ καὶ. ὡς ἔφαμεν, ὑπὲρ ὃ οὐκ ἂν εἴη ἄλλο ἐπαναβεβηκὸς γένος· καὶ
 τὸ εἰδικώτατον δὲ μίαν ἔχει σχέσιν τὴν μὲν ὡς πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ, ὃν
 ἔστιν εἶδος, τὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ μετ' αὐτὸ οὐκ ἀλλοίαν ἔχει. ἀλλὰ καὶ τῶν 40
 15 ἀτόμων εἶδος λέγεται ἀλλ' εἶδος μὲν λέγεται τῶν ἀτόμων ὡς περιέχον
 αὐτά, εἶδος δὲ πάλιν τῶν πρὸ αὐτοῦ ὡς περιεχόμενον ὑπ' αὐτῶν.

Ἀφορίζονται τοίνυν τὸ μὲν γενικώτατον οὕτως, ὃ γένος ὃν οὐκ ἔστιν
 εἶδος, καὶ πάλιν, ὑπὲρ ὃ οὐκ ἂν εἴη ἄλλο ἐπαναβεβηκὸς γένος· τὸ δὲ εἰ-
 δικώτατον, ὃ εἶδος ὃν οὐκ ἔστιν γένος καὶ ὃ εἶδος ὃν οὐκ ἂν διελοίμεθα 45
 20 ἔτι εἰς εἶδη καὶ ὃ κατὰ πλεονόντων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί
 ἔστι κατηγορεῖται. τὰ δὲ μέσα τῶν ἄλλων ὑπ' ἀλλήλας τε καλοῦσι γένη
 καὶ εἶδη, καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἶδος εἶναι καὶ γένος τίθενται, πρὸς
 ἄλλο μέντοι καὶ ἄλλο λαμβανόμενον. τὰ δὲ πρὸ τῶν εἰδικωτάτων ἄχρι 2^b

1 ἀνωτάτω BCLMa: ἀνωτάτη A 3 ante εἶδος alterum add. ἄλλο a: om. ABCLM:
alia inferior species Boeth., unde ἄλλο fort. recipiendum est εἰς εἶδη] ὡς εἶδη L:
 om. Boeth. (?) 4 post γὰρ add. λέγεται Ba: om. ACLM Boeth. Σωκράτης καὶ
 Πλάτων ABLMa Boeth. comprobant Amm. et Dav. comment.: Σωκράτης καὶ Ἀλκιβιάδης
 C: Σωκράτης καὶ Πλάτων καὶ Ἀλκιβιάδης L.³ καὶ τοῦτ' ἐπὶ τοῦ λευκοῦ om. Boeth.
 5 καὶ (ante ὡς) om. M 6 εἶδη ἂν εἴη colloc. C 6 et 8 μετ' αὐτὰ A³CL³Ma Boeth.:
 μετὰ ταῦτα A¹BL 7 ταῦτα ACLMa Boeth.: αὐτὰ B 10 ὑπ' αὐτὸ C Dav. comm.
 τῷ ἀνωτάτῳ B: τὸ ἀνωτάτῳ ACLa: τὸ ἀνωτάτῳ M 11 ἑαυτοῦ A²CM: αὐτοῦ A¹BLa Dav.
 comm. ἀνωτάτω ABL¹M: ἀνωτάτῳ CL³a ὡς (ante πρώτη) om. BCLa Boeth.: ex-
 hibent AM ἡ πρώτη C 12 γένος ἐπαναβεβηκὸς colloc. a 13 τὸ δὲ εἰδικώτατον μίαν
 ἔχει καὶ αὐτὸ σχέσιν a μὲν om. AC Boeth.: exhibent BLMa 14 ἀλλοίαν om. Boeth.
 post ἔχει add. σχέσιν a 15 λέγεται (ante τῶν ἀτόμων) om. BCM Boeth.: exhibent ALa
 16 πάλιν om. M Boeth. exhib. ABCLa 17 post γενικώτατον add. γένος Ca Amm.: om.
 ABLM Boeth. οὕτως om. BL¹: exhib. ACL²Ma Amm. Boeth. 18 ἄλλο om. BL¹M:
 exhib. ACL² Boeth. 19 post εἰδικώτατον add. εἶδος οὕτως a: om. ABCLM Boeth.
 19. 20 οὐκ ἂν διελοίμεθα ἔτι εἰς εἶδη καὶ AL: *nunquam dividitur in species et* Boeth.: οὐκ
 ἂν εἰς εἶδη διελοίμεθα ἔτι δὲ καὶ BM: οὐκ ἂν διελοίμεθα εἰς εἶδη ἔτι δὲ καὶ οὕτως C et οὕτως
 omisso a 20. 21 ὁ—κατηγορεῖται ABLMa Boeth.: τὸ—κατηγορούμενον C 21. 22 εἶδη καὶ
 γένη colloc. a: post γένη inserendum est καὶ γένη (cf. p. 6,1) quod Amm. El. Boeth. legisse
 videntur, ὑπ' ἀλλήλας εἶδη repudiantes: David autem haec praebet: τὸ ζῷον γὰρ καὶ τὸ ἐμψυ-
 χον ὑπ' ἀλλήλας γένη καλοῦσιν, ἔτι δὲ καὶ ὑπ' ἀλλήλας εἶδη, καθὼς μέσα ὄντα δύναται καὶ γένη εἶναι
 καὶ εἶδη post εἶδη add. τὰ αὐτά C: om. ABLMa Boeth. 23 λαμβανόμενον BL¹Ma:
 λαμβανόμενα BCL³ ὅγ' scripsi sec. El.: δὲ ALM Boeth. Dav.: γὰρ BCL

τοῦ γενικωτάτου ἀνιόντα γένη τε λέγεται καὶ εἶδη καὶ ὑπάλληλα γένη ὡς 2
 ὁ Ἀγαμέμνων Ἀτρεΐδης καὶ Πελοπίδης καὶ Τανταλίδης καὶ τὸ τελευταῖον
 Διός. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν γενεαλογιῶν εἰς ἓνα ἀνάγουσι, φέρε εἰπεῖν τὸν
 Δία, τὴν ἀρχὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπὶ δὲ τῶν γενῶν καὶ τῶν εἰδῶν οὐχ
 5 οὕτως ἔχει· οὐ γάρ ἐστι κοινὸν ἐν γένος πάντων τὸ ὄν οὐδὲ πάντα ὁμο-
 γενῇ καθ' ἐν τὸ ἀνωτάτω γένος, ὥς φησιν ὁ Ἀριστοτέλης. ἀλλὰ καί ποτε,
 ὥσπερ ἐν ταῖς Κατηγορίαις, τὰ πρῶτα δέκα γένη οἷον ἀρχαὶ δέκα πρῶται·
 καὶ ὅτι πάντα τις ὄντα καλῇ, ὁμωνύμως, φησί, καλέσει, ἀλλ' οὐ συνω-
 νόμως. εἰ μὲν γάρ ἐν ἧν κοινὸν πάντων γένος τὸ ὄν, συνωνύμως ἂν πάντα 10
 ὄντα ἐλέγετο· δέκα δὲ ὄντων τῶν πρῶτων ἡ κοινωνία κατὰ τοῦνομα μόνον,
 οὐκέτι μὴν καὶ κατὰ τὸν λόγον τὸν κατὰ τοῦνομα. δέκα μὲν οὖν τὰ γενι-
 κωτάτα, τὰ δὲ εἰδικώτατα ἐν ἀριθμῷ μὲν τι, οὐ μὴν ἀπερίω· τὰ δὲ
 ἄτομα, ὅσπερ ἐστὶ τὰ μετὰ τὰ εἰδικώτατα, ἄπειρα. διὸ ἄχρι τῶν εἰδι- 15
 κωτάτων ἀπὸ τῶν γενικωτάτων κατιόντας παρεκελεύετο ὁ Πλάτων παύε-
 15 σθαι, κατιέναι δὲ διὰ τῶν διὰ μέσου διαιρῶντας ταῖς εἰδοποιοῖς διαφοραῖς·
 τὰ δὲ ἄπειρά φησιν εἶναι, μὴ γὰρ ἂν γενέσθαι τούτων ἐπιστήμην. κατιόν-
 των μὲν οὖν εἰς τὰ εἰδικώτατα ἀνάγκη διαιρῶντας διὰ πλήθους εἶναι,
 ἀνιόντων δὲ εἰς τὰ γενικώτατα ἀνάγκη συναρῆναι τὸ πλήθος εἰς ἓν· συνα- 20
 γωγὸν γὰρ τῶν πολλῶν εἰς μίαν φύσιν τὸ εἶδος καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ γένος,
 20 τὰ δὲ κατὰ μέρος καὶ καθ' ἕκαστα τοῦναντίον εἰς πλήθος αἰεὶ διαιρεῖ τὸ
 ἓν· τῇ μὲν γὰρ τοῦ εἶδους μετουσίᾳ οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς, τοῖς δὲ κατὰ
 μέρος ὁ εἰς καὶ κοινὸς πλείους· διαιρετικὸν μὲν γὰρ αἰεὶ τὸ καθ' ἕκαστον, 25
 συλληπτικὸν δὲ καὶ ἐνοποιὸν τὸ κοινόν.

Ἀποδεδομένου δὲ τοῦ γένους καὶ τοῦ εἶδους τί ἐστὶν ἐκάτερον αὐτῶν,

1 τοῦ γενικωτάτου ALMa Boeth. El. Dav. τῶν γενικωτάτων BC τε om. C Dav. εἶδη
 καὶ ὑπάλληλα γένη ABCLM Boeth. El. Dav.: εἶδη ὑπάλληλα a 2 ὁ erasmo L Πελο-
 πίδης L 4 post γενῶν rasura 12 litter. L τῶν (ante εἰδῶν) om. a 5 ἐν
 om. a: add. ABCLM Boeth. ἀπάντων C 5. 6 ὁμογενῇ B 6 ἀνώτα-
 τον C ὡς φησιν ὁ Ἀριστ.] Metaph. II, 3 p. 998 b 22 ὁ om. a 7 δέκα post
 γένῃ transp. M 8 ante ὄντα add. ὡς M: om. ABCLMa Boeth. καλῇ] κα-
 λέσει B φησί, — συνωνύμως om. B (suppl. mrg.) ἀλλ' om. A: exhib. BCLMa
 Boeth. 9 ἐν om. A: ἐν ἧν καὶ — in ras. IV litt. L³ κοινόν] καλόν B ἧν post
 κοινόν transp. a γένος πάντων colloc. CMa 10 τὴν κοινωνίαν B 10. 11 κατοῦ-
 νομα utrobique A: priore loco L: altero B 11 οὐκέτι] οὐ a 12 post τι add. ἐστὶν M:
 εἰσιν a: om. ABCL El. μὴν CLMA El.: μὴν δ' A: μὴν δι' B: an μὴν γ' ? 13 ἐστὶ τὰ
 LMa: ἧν BC: ἐστὶ A El. ἄχρι ABCL El. Dav.: μέχρι Ma 14 κατιόντας ACLMa: κα-
 τιόντα B Boeth. El. παρεκελεύετο ABLMa Dav.: παρακελεύεται B Boeth. ὁ om. C
 ὁ Πλάτων] cf. Phileb. p. 16 C, Polit. p. 262 A.B.C, Sophist. p. 266 A.B 15 διαι-
 ρῶντας ACLMa El. Dav.: διαιρῶντα B Boeth. 16 μὴ ACLM Dav.: μηδὲ Ba
 post ἂν add. ποτε C: om. ABLMa Boeth. 16 et 18 κατιόντων — ἀνιόντων ABCLM El.
 Dav.: κατιόντας — ἀνιόντας a Amm. 18 συναρῆν] διαρῆν Dav. (?) εἰς ἐν om. El.
 Dav. Boeth. (?) 20 καθ' ἕκαστα ABCLa: καθ' ἕκαστον M Dav. διαιρεῖται B
 21 κατὰ γὰρ τὸ εἶδος οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς εἰσιν, κατὰ δὲ τὰ ἄτομα ὁ εἰς πλείονες εἰσιν
 Dav. 22 post μέρος add. καὶ καθ' ἕκαστα a: om. ABCLM Boeth. κοινῶς B
 αἰεὶ om. a 24 δὲ ABLMa Amm. Dav. Boeth.: τόνον C ἐστὶν ἐκάτερον αὐτῶν
 om. B ἐστὶν om. CL: exhib. AMA αὐτῶν om. CM Boeth. exhib. ALa

καὶ τοῦ μὲν γένους ἐνὸς ὄντος τῶν δὲ εἰδῶν πλειόνων (αἰεὶ γὰρ εἰς πλείω 2^b
 εἶδη ἢ τομὴ τοῦ γένους) τὸ μὲν γένος αἰεὶ τοῦ εἶδους κατηγορεῖται καὶ
 πάντα τὰ ἐπάνω τῶν ὑποκάτω. τὸ δὲ εἶδος οὔτε τοῦ προσεχούς αὐτοῦ γέ-
 νους οὔτε τῶν ἐπάνω· οὐδὲ γὰρ ἀντιστρέφει. δεῖ γὰρ ἢ τὰ ἴσα τῶν ἴσων 30
 5 κατηγορεῖσθαι ὡς τὸ χρεμετιστικόν τοῦ ἵππου ἢ τὰ μείζω τῶν ἐλαττόνων
 ὡς τὸ ζῷον τοῦ ἀνθρώπου. τὰ δὲ ἐλάττω τῶν μειζόνων οὐκέτι· οὐκέτι
 γὰρ τὸ ζῷον εἴποις ἂν εἶναι ἀνθρωπον. ὥσπερ τὸν ἀνθρωπον εἴποις ἂν εἶναι
 ζῷον. καθ' ὧν δ' ἂν τὸ εἶδος κατηγορηται, κατ' ἐκείνων ἐξ ἀνάγκης καὶ 35
 τὸ τοῦ εἶδους γένος κατηγορηθήσεται καὶ τὸ τοῦ γένους γένος ἄχρι τοῦ
 10 γενικωτάτου· εἰ γὰρ ἀληθὲς τὸ τὸν Σωκράτην εἰπεῖν ἀνθρωπον. τὸν δὲ
 ἀνθρωπον ζῷον, τὸ δὲ ζῷον οὐσίαν· ἀληθὲς καὶ τὸν Σωκράτην ζῷον εἰπεῖν
 καὶ οὐσίαν. αἰεὶ οὖν τῶν ἐπάνω κατηγορουμένων τῶν ὑποκάτω τὸ μὲν εἶδος
 τοῦ ἀτόμου κατηγορηθήσεται, τὸ δὲ γένος καὶ κατὰ τοῦ εἶδους καὶ κατὰ 40
 τοῦ ἀτόμου, τὸ δὲ γενικωτάτον καὶ κατὰ τοῦ γένους ἢ τῶν γενῶν, εἰ πλείω
 15 εἶη τὰ μέσα καὶ ὑπάλληλα. καὶ κατὰ τοῦ εἶδους καὶ κατὰ τοῦ ἀτόμου.
 λέγεται γὰρ τὸ μὲν γενικωτάτον κατὰ πάντων τῶν ὑφ' ἑαυτὸ γενῶν τε
 καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων, τὸ δὲ γένος τὸ πρὸ τοῦ εἰδικωτάτου κατὰ πάντων
 τῶν εἰδικωτάτων καὶ τῶν ἀτόμων. τὸ δὲ μόνον εἶδος κατὰ πάντων τῶν 45
 ἀτόμων, τὸ δὲ ἄτομον ἐφ' ἐνὸς μόνου τῶν κατὰ μέρος. ἄτομον δὲ λέγε-
 20 ται ὁ Σωκράτης καὶ τοιοῦτ' ἐλεῦκον καὶ οὐτοσί ὁ προσκίων Σωφρονίσκους
 υἱός, εἰ μόνος αὐτῷ εἶη Σωκράτης υἱός. ἄτομα οὖν λέγεται τὰ τοιαῦτα,
 ὅτι ἐξ ἰδιότητων συνέστηκεν | ἕκαστον. ὧν τὸ ἄθροισμα οὐκ ἂν ἐπ' 3^a
 ἄλλου ποτὲ τὸ αὐτὸ γένοιτο· αἱ γὰρ Σωκράτους ἰδιότητες οὐκ ἂν ἐπ'
 ἄλλου τινὸς τῶν κατὰ μέρος γένοιτο ἂν αἱ αὐταί, αἱ μέντοι τοῦ ἀν-
 25 θρώπου. λέγω δὴ τοῦ κοινοῦ, ἰδιότητες γένοιτ' ἂν αἱ αὐταὶ ἐπὶ πλειό-
 νων. μᾶλλον δὲ ἐπὶ πάντων τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων. καθὼ ἀνθρω- 5
 ποι. περιέχεται οὖν τὸ μὲν ἄτομον ὑπὸ τοῦ εἶδους, τὸ δὲ εἶδος ὑπὸ τοῦ

2 post εἶδη add. διαίρεται L³ post μὲν add. γὰρ M: om. ABCLMa Boeth. ante
 εἶδους ras. V fere litt. L 3 προσεχὺς a 4 οὔτε BCLMa: οὐδὲ A post ἀντι-
 στρέφει add. τὰ εἶδη L: om. ABCMa Boeth. 4. 5 δεῖ γὰρ—κατηγορεῖσθαι ABLMa
 Boeth.: δεῖ δὲ—κατηγορεῖται C 4 ἢ om. M Boeth. 5 τοῦ om. AL: add.
 BCMA 7 τὸ om. M εἴποι M¹ 8 δ' ἂν libri: γὰρ Amm. κατηγο-
 ρῆται A³BCM²a: κατηγορεῖται A¹LM¹ Amm. 8. 9 ἐξ ἀνάγκης post γένος transp. a
 9 τὸ (ante τοῦ γένους) iter. M 10 εἰπεῖν post ἀνθρωπον transp. CM 12 οὖν codd.
 Boeth.: γὰρ a post εἶδος add. κατὰ Ma: om. ABCL 14 καὶ iter. B εἰ]
 ἢ B 15 post ἀτόμου add. κατηγορηθήσεται C: om. ABLMa Boeth. 18 τῶν
 (ante ἀτόμων) om. ACa: exhib. BLM 19 post ἀτόμων add. οἷον ἀνθρώπος C: om.
 ABLMa Boeth. post μέρος add. ἀτόμων C: om. ABLMa Boeth. 20 ante Σω-
 φρονίσκου add. ὁ B: om. ACLMa 21 μόνος CL³Ma Boeth.: μόνῳ AB Dav. et
 fort. L¹ οὖν codd. Boeth.: δὲ a 22 ἐξ om. C (suppl. m.²) post ἄλλου
 add. τινός ACM: om. BLa Boeth. 23 τὸ om. B post γένοιτο add. τῶν κατὰ
 μέρος AC: om. BLMa Boeth. 23. 24 ἐπ' ἄλλου γένοιτο τῶν κατὰ μέρος (τινός om.)
 colloc. M 24 ἂν αἱ αὐταὶ om. M Boeth.: exhib. ABCLa Amm. comm.
 25. 26 αἱ αὐταὶ post πλειόνων transpos. M 27 ante οὖν add. μὲν B: om.
 ACLMa

γένους· ὅλον γάρ τι τὸ γένος, τὸ δὲ ἄτομον μέρος, τὸ δὲ εἶδος καὶ ὅλον 3^a
καὶ μέρος. ἀλλὰ μέρος μὲν ἄλλου, ὅλον δὲ οὐκ ἄλλου ἀλλ' ἐν ἄλλοις· ἐν
γάρ τοις μέρεσι τὸ ὅλον.

Περὶ μὲν οὖν γένους καὶ εἶδους καὶ τί τὸ γενικώτατον καὶ τί τὸ εἶδι- 10
5 κώτατον καὶ τίνα καὶ γένη τὰ αὐτὰ καὶ εἶδη τίνα τε τὰ ἄτομα καὶ πρσα-
χῶς τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, εἴρηται.

Περὶ διαφορᾶς.

Διαφορὰ δὲ κοινῶς τε καὶ ἰδίως καὶ ἰδιαίτατα λεγέσθω. κοινῶς μὲν
γὰρ διαφέρειν ἕτερον ἐτέρου λέγεται τὸ ἐτερότητι διαλλάττον ὁπωσοῦν ἢ
10 πρὸς αὐτὸ ἢ πρὸς ἄλλο· διαφέρει γὰρ Σωκράτης Πλάτωνος τῇ ἐτερότητι 15
καὶ αὐτὸς γε ἑαυτοῦ παιδὸς τε ὄντος καὶ ἀνδρωθέντος καὶ ἐνεργούντος τι
ἢ παυσαμένου καὶ ἀεὶ γε ἐν ταῖς τοῦ πῶς ἔχειν ἐτερότησιν. ἰδίως δὲ δια-
φέρειν λέγεται ἕτερον ἐτέρου, ὅταν ἀχωρίστω συμβεβηκῇ τὸ ἕτερον τοῦ
ἐτέρου διαφορῇ· ἀχωρίστων δὲ συμβεβηκὸς οἶον γλαυκότης ἢ γρυπότης ἢ
15 καὶ οὐλλή ἐκ τραχύματος ἐνσκιρνωθεῖσα. ἰδιαίτατα δὲ διαφέρειν ἕτερον ἐτέρου 20
λέγεται. ὅταν εἰδοποιῇ διαφορὰ διαλλάττη, ὥσπερ ἀνθρώπος ἵππου εἰδο-
ποιῇ διαφορὰ διενήνοχε τῇ τοῦ λογικοῦ ποιότητι. καθόλου μὲν οὖν πᾶσα
διαφορὰ ἐτεροῦν ποιεῖ προστινομένη τινί· ἀλλ' αἱ μὲν κοινῶς καὶ ἰδίως
ἀλλοῦν ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἰδιαίτατα ἄλλο. τῶν γὰρ διαφορῶν αἱ μὲν ἀλλοῦν 25
20 ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἄλλο. αἱ μὲν οὖν ποιοῦσαι ἄλλο εἰδοποιοὶ κέκληνται, αἱ δὲ
ἀλλοῦν ἀπλῶς διαφοραί. τῷ γὰρ ζῳίῳ διαφορὰ προσελθούσα ἢ τοῦ λο-

1 τὸ δὲ ἄτομον BCLMa Boeth.: καὶ τὸ μὲν ἄτομον A καὶ τὸ εἶδος δὲ Dav. 2 ἐν
(ante ἄλλοις) om. M¹ (suppl. in mrg. m.²) 2. 3 ἐν γὰρ τοῖς ACMa: ἐν τοῖς γὰρ BL Dav.
5 καὶ (ante γένη) om. CMa Boeth.: exhib. ABL τὰ αὐτὰ] τὰ τοιαῦτα a γένη καὶ
εἶδη τὰ αὐτὰ colloc. M τίνα τε] καὶ τίνα C τὰ (ante ἄτομα) om. a 6 ante
εἴρηται add. λέγεται C Boeth.: om. ABLMa 7 tit. Περὶ διαφορᾶς om. C: exhib.
ABLMa 8 ante διαφορὰ add. 'H a 9 διαλλάττον ABCLa: διαφέρειν M
10 αὐτὸ B 11 αὐτὸς γε BL: αὐτὸς ACMa Boeth. καὶ ἀνδρωθέντος om. B:
exhib. ACLMa Boeth. Dav. ἐνεργούντος ἢ καὶ παυσαμένου Dav. 12 καὶ ἀεὶ
γε supra lit. M² ἔχειν ALMa: ἔχει BC post ἐτερότησιν add. θεωρεῖται a:
om. codd. Boeth. 13 λέγεται post ἐτέρου colloc. a ἀχωρίστω ACLMa: ἀχωρί-
στω; B 13. 14 τοῦ ἐτέρου διαφέρειν τὸ ἕτερον colloc. C 14 οἶον om. ABL: exhib.
CMa Boeth. γλαυκότης ἢ γρυπότης BLa: ἢ γλαυκότης καὶ ἢ γρυπότης A: γρυπότης
γλαυκότης (sic colloc.) CM Boeth. 14. 15 ἢ καὶ οὐλλή BL: καὶ οὐλλή A: ἢ οὐλλή Ca:
οὐλλή M Boeth. 15 ἐνσκιρνωθεῖσα A¹CL¹M: ἐνσκιρρωθεῖσα A²BL²a 16 διαλλάττη ACa:
διαλλάττη LM: παραλλάττη B Dav.: distiterit Boeth. ante ἀνθρώπος add. ὁ C: om. ABLMa
18 ἐτεροῦν ποιεῖ post τινί transp. Ma προστινομένη AM 18. 19 αἱ—ποιοῦσιν] ea—
facit Boeth., unde conicias ἢ μὲν—ποιεῖ 18 post μὲν add. οὖν C: om. ABLMa Boeth.
post κοινῶς add. τε L³a: om. ABCL¹M 19. 20 αἱ δὲ ἰδιαίτατα—ποιοῦσιν om. a 19 αἱ
δὲ BCLM Dav.: ἢ δὲ A Boeth. (fort. recte) 19. 20 τῶν γὰρ διαφορῶν—ἄλλο om. M (suppl.
in mrg. m.²) 20 αἱ μὲν οὖν ACMa: καὶ αἱ μὲν BL: αἱ μὲν Boeth. ποιοῦσαι post ἄλλο
transp. M 21 διαφορὰ post προσελθούσα transp. C: post λογικοῦ a

γικτὸ ἄλλο ἐποίησεν. ἡ δὲ τοῦ κινεῖσθαι ἁλλοῦν μόνον παρὰ τὸ ἡρε- 3^a
 μὸν ἐποίησεν, ὥστε ἡ μὲν ἄλλο, ἡ δὲ ἁλλοῦν μόνον ἐποίησεν. κατὰ μὲν
 οὖν τὰς ἄλλο ποιούσας διαφορὰς αἵ τε διαιρέσεις γίνονται τῶν γενῶν εἰς τὰ 30
 εἶδη, οἳ τε ἔροι ἀποδίδονται ἐκ γένους ὄντες καὶ τῶν τοιούτων διαφορῶν.
 5 κατὰ δὲ τὰς μόνον ἁλλοῦν ποιούσας αἱ ἐτερότητες μόνον συνίστανται καὶ
 αἱ τοῦ πῶς ἔχοντος μεταβολαί.

Ἄνωθεν οὖν πάλιν ἀρχομένην ῥητέον τῶν διαφορῶν τὰς μὲν χωριστάς
 εἶναι, τὰς δὲ ἀχωρίστους· τὸ μὲν γὰρ κινεῖσθαι καὶ τὸ ἡρεμεῖν καὶ τὸ 35
 ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν καὶ ὅσα τοῦτοις παραπλήσια χωριστά ἐστίν, τὸ δὲ
 10 γρυπὸν εἶναι ἢ σιμὸν ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον ἀχώριστα. τῶν δὲ ἀχωρίστων
 αἱ μὲν ὑπάρχουσι καθ' αὐτάς, αἱ δὲ κατὰ συμβεβηχός· τὸ μὲν γὰρ λο-
 γικὸν καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τὸ θνητόν καὶ τὸ ἐπιστήμης
 εἶναι δεκτικόν, τὸ δὲ γρυπὸν ἢ σιμὸν εἶναι κατὰ συμβεβηχός καὶ οὐ καθ' 40
 αὐτό. αἱ μὲν οὖν καθ' αὐτάς προσοῦσαι ἐν τῷ τῆς οὐσίας λαμβάνονται
 15 λόγῳ καὶ ποιοῦσιν ἄλλο, αἱ δὲ κατὰ συμβεβηχός οὔτε ἐν τῷ τῆς οὐσίας
 λόγῳ λαμβάνονται οὔτε ποιοῦσιν ἄλλο ἄλλα ἁλλοῦν. καὶ αἱ μὲν καθ' 45
 αὐτάς οὐκ ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον, αἱ δὲ κατὰ συμβεβηχός,
 καὶ ἀχώριστοι ὥσιν, ἐπίτασιν λαμβάνουσι καὶ ἄνεσιν· οὔτε γὰρ τὸ γένος 45
 μᾶλλον καὶ ἥττον κατηγορεῖται οὐ ἂν ἢ γένος οὔτε αἱ τοῦ γένους διαφοραί,
 20 καθ' ἃς διαιρεῖται· αὗται μὲν γὰρ εἰσιν αἱ τὸν ἐκάστου λόγον συμπληροῦσαι.
 τὸ δὲ εἶναι ἐκάστῳ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ οὔτε ἄνεσιν οὔτε ἐπίτασιν ἐπιδεχόμενον
 ἐστίν, | τὸ δὲ γρυπὸν ἢ σιμὸν εἶναι ἢ κερῶσθαι πῶς καὶ ἐπιτείνεται καὶ 30
 ἀνίσταται.

Τριῶν οὖν εἰδῶν τῆς διαφορᾶς θεωρουμένων καὶ τῶν μὲν οὐστῶν χω-
 25 ριστῶν τῶν δὲ ἀχωρίστων καὶ πάλιν τῶν ἀχωρίστων τῶν μὲν οὐστῶν καθ'

1 post ἐποίησεν add. ζῶον L: om. ABCMa Boeth. post ἐποίησεν add. καὶ εἶδος τοῦ ζῴου
 ἐποίησεν BCLM² Boethii lemma: om. AM¹a: neque vero Ammonium neque Davidem ac ne
 Boethium quidem illa legisse ex commentariis eorum apparere mihi videtur 3 διαφορὰς
 om. C Dav. Boeth. γίνονται post γενῶν transpos. BLA 4 ante τῶν add. ἐκ Dav.
 5 μόνον ἁλλοῦν ποιούσας BL²Ma Boeth. quod tuentur commentatores: μόνον ἁλλοιούσας
 L¹: ἁλλοιούσας (μόνον om.) A: ἁλλοῦν μόνον ποιούσας C αἱ om. AL: exhib. BCMA
 ἐτερότητες — συνίστανται] *alteratio — consistit* Boeth. μόνον (alterum) ABLMa: μόναι
 (ante ἐτερότητες transpos.) C 6 αἱ om. L: exhib. ABCMa ἔχοντες M 7 πάλιν
 om. Amm. ἀρχομένης Amm. χωριστάς post εἶναι transp. CM 8. 9 καὶ τὸ
 νοσεῖν καὶ τὸ ὑγιαίνειν colloc. a 9 ἐστίν] εἰσὶν B 10 γρυπὸν C ἢ λογικὸν
 AMa Boeth.: ἢ γλαυκόν L: ἢ γλαυκόν ἢ λογικόν BC 11 καθ' αὐτάς codd.: καθ'
 αὐτό a 12 ante ὑπάρχει add. καὶ a: om. codd. Boeth. 13 γρυπὸν εἶναι ἢ σιμὸν
 colloc. Ma 14 καθ' αὐτάς scripsi: καθ' αὐτό libri 14. 15 λόγῳ λαμβάνονται colloc. a
 15 post συμβεβηχός rasura ΔLV fere litter. L 16 λόγῳ post λαμβάνονται transp.
 CM λαμβάνονται BCLa: περὶ λαμβάνονται AM: λέγονται Dav. Boeth. (fort. recte)
 16. 17 καθ' αὐτάς Dav.: καθ' αὐτό libri 18 λαμβάνουσι post ἄνεσιν transp. Ma
 19 καὶ ἥττον ABCLa Dav.: ἢ ἥττον M Boeth. ἢ ΔCL Dav.: εἴη BMa 20 ante
 διαιρεῖται add. καὶ M: om. ABCLa Boeth. post διαιρεῖται add. τὸ γένος εἰς τὰ εἶδη
 C: om. ABLMa Boeth. 21 οὔτε ἐπίτασιν οὔτε ἄνεσιν colloc. M 22 εἶναι post
 γρυπὸν transp. M

αὐτάς τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός, πάλιν τῶν καθ' αὐτάς διαφορῶν αἱ μὲν 3^ο
 εἰσι καθ' ὧς διαιρούμεθα τὰ γένη εἰς τὰ εἶδη, αἱ δὲ καθ' ὧς τὰ διαιρε- 6
 θέντα εἰδοποιεῖται. οἷον τῶν καθ' αὐτάς διαφορῶν πασῶν τῶν τοιούτων
 τοῦ ζῆου οὐσῶν ἐμφύχου καὶ αἰσθητικοῦ, λογικοῦ καὶ ἀλόγου. θνητοῦ καὶ
 5 ἀθανάτου, ἥ μὲν τοῦ ἐμφύχου καὶ αἰσθητικοῦ διαφορὰ συστατικὴ ἐστὶ τῆς
 τοῦ ζῆου οὐσίας. ἔστι γὰρ τὸ ζῆον οὐσία ἐμφυχος αἰσθητικῇ, ἥ δὲ τοῦ 10
 θνητοῦ καὶ ἀθανάτου διαφορὰ καὶ ἡ τοῦ λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου διαιρετική
 εἰσι τοῦ ζῆου διαφοραί· δι' αὐτῶν γὰρ τὰ γένη εἰς τὰ εἶδη διαιρούμεθα.
 ἀλλ' αὐταί γε αἱ διαιρετικαὶ διαφοραὶ τῶν γενῶν συμπληρωτικαὶ γίνονται
 10 καὶ συστατικαὶ τῶν εἰδῶν· τέμνεται γὰρ τὸ ζῆον τῇ τε τοῦ λογικοῦ καὶ
 τῇ τοῦ ἀλόγου διαφορᾷ καὶ πάλιν τῇ τε τοῦ θνητοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου 15
 διαφορᾷ. ἀλλ' αἱ μὲν τοῦ θνητοῦ καὶ τοῦ λογικοῦ διαφοραὶ συστατικαὶ γί-
 νονται τοῦ ἀνθρώπου, αἱ δὲ τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου τοῦ θεοῦ, αἱ
 δὲ τοῦ ἀλόγου καὶ τοῦ θνητοῦ τῶν ἀλόγων ζῴων. οὕτω δὲ καὶ τῆς ἀνω-
 15 τάτης οὐσίας διαιρετικῶν οὐσῶν τῆς τε ἐμφύχου καὶ ἀφύχου διαφορὰς καὶ
 τῆς αἰσθητικῆς καὶ ἀναισθητοῦ ἥ μὲν ἐμφυχος καὶ αἰσθητικὴ συλληφθεῖσαι 20
 τῇ οὐσίᾳ ἀπετέλεσαν τὸ ζῆον, ἥ δὲ ἐμφυχος καὶ ἀναισθητος ἀπετέλεσαν τὸ
 φυτόν. ἐπεὶ οὖν αἱ αὐταὶ πῶς μὲν ληφθεῖσαι γίνονται συστατικαί, πῶς δὲ
 διαιρετικαί, εἰδοποιοὶ πᾶσαι κέκληνται. καὶ τούτων γε μάλιστα χρεῖα εἴς
 20 τε τὰς διαιρέσεις τῶν γενῶν καὶ εἰς τοὺς ὁρισμούς, ἀλλ' οὐ τῶν κατὰ συμ-
 βεβηκός ἀχωρίστων οὐδ' ἔτι μᾶλλον τῶν χωριστῶν.

Ἄς δὲ καὶ ὁρίζομεν ὅτι διαφορὰ ἐστὶν ἡ περισσεύει τὸ εἶδος τοῦ 25

2 διαιρούμεθα ABCL: διαιρούμεν Ma 3 εἰδοποιεῖται B καθ' αὐτάς codd.: καθ'
 αὐτὸ a 4 ἐμφύχου καὶ αἰσθητικοῦ ABCLM: ἐμφύχου τε καὶ αἰσθητικοῦ a: *animati et in-*
animati, sensibilis et insensibilis Boeth. 4. 5 λογικοῦ καὶ ἀλόγου, θνητοῦ καὶ ἀθανάτου
 AB Boeth.: λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου. θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου a: καὶ λογικοῦ καὶ ἀλόγου καὶ
 θνητοῦ καὶ ἀθανάτου C: καὶ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου (λογ. καὶ ἀλόγ. om.) L: καὶ θνητοῦ καὶ
 ἀθανάτου καὶ λογικοῦ καὶ ἀλόγου M 5 αἱ—διαφοραὶ Dav. post μὲν add. οὖν B:
 om. ACLMa Dav. Boeth. συστατικὴ ἐστὶ ABCLa Boeth.: ὑποστατικὴ ἐστὶ M: ὑπο-
 στατικαὶ εἰσιν Dav. 7 τε om. B fort. recte: exhib. ACLMa 9 γε om. a
 10 ante τέμνεται VII litter. eras. C post τέμνεται add. μὲν M: om. ABCLMa Boeth.
 τε (ante τοῦ λογικοῦ) om. A: exhib. BCLMa 11 τῇ (ante τοῦ ἀλόγου) om. Ba: exhib.
 ACLM τῇ τε τοῦ θνητοῦ ACLMa: τῇ τοῦ θνητοῦ B τοῦ ἀθαν. CMa: ἀθαν.
 ABL: an τῇ τοῦ ἀθαν.? 12 τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θνητοῦ colloc. Ma Boeth. τοῦ
 (ante λογικοῦ) om. C: exhib. ABLMa 13 τοῦ (ante ἀθανάτου) om. a θεοῦ AB
 Boeth. et (ut videtur) L¹M¹: ἀγγέλου Ca et in lit. L³M² 14 τοῦ ἀλόγου καὶ τοῦ θνητοῦ
 ABCL Boeth.: τοῦ θνητοῦ καὶ ἀλόγου (alt. τοῦ om.) colloc. Ma καὶ (ante τῆς) om.
 M (suppl. m.²) 15 διαιρετικῶν οὐσῶν AL¹: διαιρετικῆς οὐσῆς BCL³M Boeth.
 16 αἰσθητικῆς—ἐμφυχος mutilata suppl. m.² M post αἰσθητικῆς add. τε AM²a:
 om. BCL ante ἀναισθητοῦ add. τῆς C: om. ABLMa μὲν om. CL: exhib. ABMa
 post ἐμφυχος add. τε A: om. BCLMa συλληφθεῖσαι CM Boeth.: συλληφθεῖσα ABL:
 προσληφθεῖσαι a 17 ἀπέτελεσαν BCLMa Boeth.: ἀπέτελεσαν A 17. 18 ἡ δὲ ἐμφυχος—
 τὸ φυτόν om. Boeth. 17 ἀπέτελεσαν BCMa: ἀπέτελεσαν L et iterat A 18 μὲν om. C
 ante alterum πῶς add. καὶ B: om. ACLMa Boeth. 19 καὶ om. a 19. 20 γε et τε om.
 Amm. 20 εἰς om. CM Boeth.: exhib. ABLa 22 δὲ] δὲ a 22. p. 11,1 τὸ γένος
 τοῦ εἶδους Dav. in lemmat., sed in comment. recte τὸ εἶδος τοῦ γένους legitur

γένους· ὁ γὰρ ἄνθρωπος τοῦ ζώου πλέον ἔχει τὸ λογικὸν καὶ τὸ θνητόν· 3^b
τὸ γὰρ ζῷον οὔτε οὐδὲν τούτων ἐστίν, ἐπεὶ πόθεν ἂν τὰ εἶδη σχοίεν δια-
φοράς; οὔτε δὲ πάσας τὰς ἀντικειμένας ἔχει. ἐπεὶ τὸ αὐτὸ ἅμα ἔξει τὰ
ἀντικείμενα, ἀλλ' ὡς ἀξιούσι, δυνάμει μὲν πάσας ἔχει τὰς τῶν ὑπ' αὐτὸ 30
5 διαφοράς, ἐνεργείᾳ δὲ οὐδεμίαν. καὶ οὕτως οὔτε ἐξ οὐκ ὄντων τι γίνεται
οὔτε τὰ ἀντικείμενα ἅμα περὶ τὸ αὐτὸ ἔσται.

Ὅρίζονται δὲ αὐτὴν καὶ οὕτως· διαφορὰ ἐστὶ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ
διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ ποτὶν τί ἐστὶ κατηγορούμενον· τὸ γὰρ λογικὸν
καὶ τὸ θνητὸν τοῦ ἀνθρώπου κατηγορούμενον ἐν τῷ ποτὶν τί ἐστὶν ὁ ἄν- 35
10 θρωπος λέγεται ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τί ἐστὶν. τί μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος
ἐρωτωμένων ἡμῶν οἰκεῖον εἰπεῖν ζῷον, ποῖον δὲ ζῷον πυνθανομένων λογικὸν
καὶ θνητὸν οἰκεῖως ἀποδώσωμεν. τῶν γὰρ πραγμάτων ἐξ ὕλης καὶ εἰδούς
συνεστώτων ἢ ἀναλόγῳ γε ὕλῃ καὶ εἶδει τὴν σύστασιν ἐχόντων, ὥσπερ ὁ 40
ἀνδρὶς ἐξ ὕλης μὲν τοῦ χαλκοῦ, εἰδούς δὲ τοῦ σχήματος, οὕτως καὶ ὁ ἄν-
15 θρωπος ὁ κοινός τε καὶ εἰδικός ἐξ ὕλης μὲν ἀναλόγῳ συνέστηκεν τοῦ γέ-
νους, ἐκ μορφῆς δὲ τῆς διαφορᾶς, τὸ δὲ ὅλον τοῦτο, ζῷον λογικὸν θνητόν,
ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐκεῖ ὁ ἀνδρὶς.

Ὑπογράφουσι δὲ τὰς τοιαύτας διαφοράς καὶ οὕτως· διαφορὰ ἐστὶν τὸ
χωρίζειν πεφυκὸς τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος· τὸ λογικὸν γὰρ καὶ τὸ ἄλογον 45
20 τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἵππον ὄντα ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος τὸ ζῷον χωρίζει.
ἀποδιδοῦσι δὲ καὶ οὕτως· διαφορὰ ἐστὶν ὅτῳ διαφέρει ἕκαστα. ἄνθρωπος
γὰρ καὶ ἵππος κατὰ μὲν τὸ γένος οὐ διενήνοχεν· θνητὰ γὰρ ζῷα καὶ
ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλογα, | ἀλλὰ τὸ λογικὸν προστεθὲν διέστησεν ἡμᾶς ἀπ' 4^a
ἐκείνων· καὶ λογικά ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ θεοί, ἀλλὰ τὸ θνητὸν προστεθὲν

1 τοῦ ζώου post ἔχει transpos. Ma ante θνητόν ras. V litt. B 2 post ἐστίν ras. V litt. C σχοίεν ABCM: σχοίη La 2. 3 ante διαφοράς add. τὰς Aa: om. BCLM
3 post ἔχει add. οὐκ ἐνεργείᾳ ἀλλὰ δυνάμει (punctis circumscript.) C 4 post ἀντι-
κειμένα add. εἶδη a: om. codd. Boeth. τῶν om. B: in litura M ὑπ' αὐτὸ
ABa: ὑπ' αὐτὸ C1M 5 οὐδὲ μίαν ALa οὔτε BCMA: in ras. A²: οὐδὲ L
6 post ἀντικείμενα add. εἶδη BCMA: om. AL Boeth. ἥμα om. a: add. codd. Boeth.
7 δὲ αὐτὴν om. Amm. 8 ποτὶν C 9 κατηγορούμενα (sed α in ras. 2 litter. m.³) L ὁ ποῖον B 10 ὁ om. C: exhib. ABLMa 11 ἐρωτωμένων ACMA Boeth.:
ἐπερωτωμένῳ B: ἐρωτώμενῳ L (sed ante ἐρωτ. ras. II litt., unde ἐπερωτωμένῳ conicere licet)
ἡμῶν om. A¹BL: exhib. A²CMA Boeth. εἰπεῖν in mrg. A¹ πυνθανο-
μένων ACMA: πυνθανομένῳ BL: inquisiit Boeth. ante λογικὸν add. φημὲν ὅτι M: ὅτι
C1³a Boeth.: om. ABL¹ 12 ἀποδώσωμεν L¹ 13 ἀναλόγον ACLMa Dav. Boeth.:
ἀναλογόν B γε om. BL: exhib. ACMA 15 εἰδικός BC ἀναλόγου] ἀλόγου L¹
16 θνητόν] θνητόν B: om. L¹ 17 ἐκεῖ ALMa Boeth.: ἔχει BC Dav. comment.
18 post δὲ add. καὶ B τὰς τοιαύτας διαφοράς om. a: exhib. ABCLM Dav. Boeth.
19 λογικὸν post γὰρ transpos. M post ἄλογον add. τοῦτ' ἐστὶ B: om. ACLMa
Boeth. 20 ὄντα post αὐτὸ transpos. B ἕκαστα ABC El. comment. Boeth.: ἕκαστον
LMa 21. 22 ἄνθρωπος γὰρ καὶ ἵππος om. Boeth. (?) 21 ἄνθρωπος γὰρ ABL¹a:
ὁ γὰρ ἄνθρωπος CM: ὁ ἄνθρωπος γὰρ L² 22 ὁ ἵππος CML³a: ἵππος ABL¹ μὲν
ACa et in ras. L³: γούν B: om. M τὸ om. M οὐ] οὐδὲν M θνητὰ γὰρ ζῷα
ABCLM Boeth.: ζῷα γὰρ a 23 τὰ ἄλογα ABCM Boeth.: τὰ ἄλλα L: οἱ ἵπποι a
24 λογικά AL: λογικοί BC¹Ma Boeth. θεοί A²M¹ Boeth.: ἀγγελοι BCLM²a

διέστησεν ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνων. προσεξεργαζόμενοι δὲ τὰ περὶ τῆς διαφορᾶς 4^a
 μὴ τὸ τυχόν φασι τῶν χωρίζοντων τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος εἶναι τὴν
 διαφορὰν, ἀλλ' ὅπερ εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται καὶ ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι 5
 τοῦ πράγματός ἐστι μέρος. οὐ γὰρ τὸ πεφυκέναι πλεῖν διαφορὰ ἀν-
 5 θρώπου. εἰ καὶ ἴδιον ἀνθρώπου· εἴποιμεν γάρ ἂν τῶν ζώων τὰ μὲν πλεῖν
 πεφυκέναι τὰ δὲ μὴ χωρίζοντες ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τὸ πεφυκέναι
 πλεῖν οὐκ ἦν συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας οὐδὲ μέρος αὐτῆς, ἀλλ' ἐπιτη- 10
 θεύτης μόνον αὐτῆς διὰ τὸ μὴ εἶναι οἷαι αἱ ἰδίως εἰδοποιοὶ λεγόμεναι δια-
 φοραί. εἶεν ἂν οὖν εἰδοποιοὶ διαφοραί, ὅσαι ἕτερον εἶδος ποιοῦσιν, καὶ ὅσαι
 10 ἐν τῷ τί ἦν εἶναι παραλαμβάνονται.

Καὶ περὶ μὲν διαφορᾶς ἀρκεῖ τοσαῦτα.

Περὶ ἰδίου.

Τὸ δὲ ἴδιον διαιροῦσι τετραχῶς· καὶ γὰρ ὁ μόνῃ τινὶ εἶδει συμβέβηκεν, 15
 εἰ καὶ μὴ παντί, ὡς ἀνθρώπῳ τὸ ἰατρεῦειν ἢ τὸ γεωμετρεῖν· καὶ ὁ παντί
 15 συμβέβηκεν τῷ εἶδει, εἰ καὶ μὴ μόνῃ, ὡς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ εἶναι δίποδι·
 καὶ ὁ μόνῃ καὶ παντί καὶ ποτέ, ὡς ἀνθρώπῳ παντί τὸ ἐν γήρᾳ πολιοῦ-
 σθαι. τέταρτον δέ, ἐφ' οὗ συνδεδράμηνεν τὸ μόνῃ καὶ παντί καὶ αἰεί, ὡς τῷ
 ἀνθρώπῳ τὸ γελαστικόν· καὶ γὰρ μὴ γελᾷ αἰεί, ἀλλὰ γελαστικὸν λέγεται 20
 οὐ τῷ αἰεὶ γελᾶν ἀλλὰ τῷ πεφυκέναι· τοῦτο δὲ αἰεὶ αὐτῷ σύμφυτον ὑπάρ-
 20 χει, ὡς καὶ τῷ ἵππῳ τὸ χρεμετιστικόν. ταῦτα δὲ καὶ κυρίως ἰδίᾳ φασιν,
 ὅτι καὶ ἀντιστρέφει· εἰ γὰρ ἵππος, χρεμετιστικόν, καὶ εἰ χρεμετιστι-
 κόν, ἵππος.

Περὶ συμβεβηκός.

Συμβεβηκός δὲ ἐστὶν ὁ γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκει- 25
 25 μένου φθορᾶς. διαιρεῖται δὲ εἰς δύο· τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ χωριστὸν ἐστὶν, τὸ
 δὲ ἀχώριστον. τὸ μὲν οὖν καθυδεῖν χωριστὸν συμβεβηκός, τὸ δὲ μέλαν

1 τὰ] τὸ B 3. 4 ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματος Boeth., comprob. Amm. et Dav. comm.
 ὁ τοῦ] τοῦ B: τὸ post ras. l litt. LM: τὸ ante ras. l litt. A: τὸ C: εἰς τὸ a post εἶναι
 add. καὶ ὁ ABCLa supra scr. M²: om. M¹ Boeth. post διαφορὰ add. ἐστὶν a: om. codd.
 5 ἂν om. A 6 post χωρίζοντες add. τὸν ἀνθρώπου BCLa: om. AM Boeth. 8 post εἶναι
 add. διαφορὰν L³a: om. ABCL¹M Boeth. οἷαι] αι in lit. M² 9 ἂν om. C ἂν οὖν
 BLMa: οὖν ἂν A 12 tit. exhib. libri omnes 14 τὸ (ante γεωμετρεῖν) om. M 16 καὶ ὅ]
 et quod Boeth.: καὶ τὸ ABCa: καὶ ὁ τὸ L: καὶ τῷ M παντί om. Boeth. (?) ante τὸ ἐν
 γήρᾳ add. καὶ C: om. ABLMa Boeth. 17 ante τὸ μόνῃ add. καὶ BCa: om. ALM Boeth.
 τῷ μόνῃ BL¹ 18 ἀλλὰ om. C: exhib. ABLMa Boeth. post ἀλλὰ add. δυνάμει A: om.
 BCLMa Boeth. γελαστικόν AMA Boeth.: γελαστικός BCL αἰεὶ ABCLa: ἡδῆ in lit. M² Boeth.
 (fort. recte) αἰεὶ post γελᾶν transpos a 19 ante πεφυκέναι add. αἰεὶ a: om. codd. Boeth.
 αὐτῷ αἰεὶ colloc. C 20 ὡς om. A: exhib. BCLMa Boeth. καὶ (ante κυρίως) om. A
 Boeth.: exhib. BCLMa 21 post εἰ utrobique add. τι a: om. codd.: quidquid Boeth.
 23 tit. Περὶ συμβεβηκός ACMa mrg. L: Περὶ τοῦ συμβ. B 24 δὲ om. B Dav.: exhib.
 ACLMa Boeth. 26 μὲν οὖν] nam Boeth. post χωριστὸν add. ἐστὶ a: om. codd.

εἶναι ἀχωρίστως τῷ κόρακι καὶ τῷ Αἰθίοπι συμβεβηκεν. δύναται δὲ ἐπι-^{4a}
νοηθῆναι καὶ κόραξ λευκὸς καὶ Αἰθίοψ ἀποβαλὼν τὴν χροιάν χωρὶς φθορᾶς
τοῦ ὑποκειμένου. ὁρίζονται δὲ καὶ οὕτως· συμβεβηκὸς ἐστὶν ὃ ἐνδέχεται³⁰
τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἢ ὃ οὕτε γένος ἐστὶν οὔτε διαφορὰ
⁵ οὔτε εἶδος οὔτε ἴδιον, αἳ δὲ ἐστὶν ἐν ὑποκειμένῳ ὑφιστάμενον.

Ἀφορισθέντων δὲ πάντων τῶν προτεθέντων, λέγω δὴ γένους, εἶδους,
διαφορᾶς, ἰδίου, συμβεβηκότης. ῥητέον τίνα τε κοινὰ πρόσεστιν αὐτοῖς καὶ³⁵
τίνα ἴδια.

Περὶ τῆς κοινωνίας τῶν πέντε φωνῶν.

¹⁰ Κοινὸν μὲν δὴ πάντων τὸ κατὰ πλείονων κατηγορεῖσθαι. ἀλλὰ τὸ μὲν
γένος τῶν εἰδῶν τε καὶ τῶν ἀτόμων. καὶ ἡ διαφορὰ ὡσαύτως, τὸ δὲ εἶδος
τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων, τὸ δὲ ἴδιον τοῦ τε εἶδους. οὐ ἐστὶν ἴδιον, καὶ τῶν
ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων, τὸ δὲ συμβεβηκὸς καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων. τό τε
γὰρ ζῶον ἔππων τε καὶ βοῶν κατηγορεῖται εἰδῶν ὄντων καὶ τοῦδε τοῦ ἔππου⁴⁰
¹⁵ καὶ τοῦδε τοῦ βοῦς ἀτόμων ὄντων. τὸ δὲ ἄλλογον ἔππων καὶ βοῶν κατηγο-
ρεῖται καὶ τῶν κατὰ μέρος. τὸ μέντοι εἶδος οἶον ὁ ἄνθρωπος τῶν κατὰ
μέρος μόνον, τὸ δὲ ἴδιον οἶον τὸ γελαστικόν καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν
κατὰ μέρος, τὸ δὲ μέλαν τοῦ τε εἶδους τῶν κοράκων καὶ τῶν κατὰ μέρος⁴⁵
συμβεβηκὸς ὃν ἀχωρίστων, καὶ τὸ κινεῖσθαι ἀνθρώπου τε καὶ ἔππου χω-
²⁰ ριστὸν ὃν συμβεβηκὸς, ἀλλὰ προηγούμενως μὲν τῶν ἀτόμων, κατὰ δευτέρον
δὲ λόγον καὶ τῶν περιεχόντων τὰ άτομα.

Περὶ τῆς κοινωνίας γένους καὶ διαφορᾶς.

4b

Κοινὸν δὲ γένους καὶ διαφορᾶς τὸ περιεκτικὸν εἰδῶν· περιέχει γὰρ καὶ

1 τῷ (utrobique) om. C: exhib. ABLMa 1. 2 ἐπινοηθῆναι B 2 καὶ prius om. Dav. χροιάν ABL²Ma Dav.: χροάν CL¹ φθορᾶς τοῦ ὑποκειμένου ABLM: τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς C Dav.: τῆς φθορᾶς τοῦ ὑποκειμένου a 3 post δὲ add. αὐτὸ Aa: om. BCLM (definitur Boeth.) 4 τῷ αὐτῷ suppl. in mrg. L¹ ἢ (ante μὴ) ABLa Dav.: καὶ CM Boeth. 6 ante Ἀφορισθέντων superscr. titulum Περὶ κοινῶν καὶ διαφόρων τῶν πέντε φωνῶν B: om. ACLMa Boeth. δὲ] ἰδίῳ Boeth. unde corrigas δὴ 9 titulum om. B: Περὶ τῆς κοινωνίας τῶν πέντε φωνῶν AL: Περὶ τῆς κοινωνίας τῶν π. φ. περὶ τῶν προσόντων κοινῶν καὶ ἰδίων C: Περὶ τῶν κοινῶν καὶ ἰδίων τῶν π. φ. M: Περὶ κοινωνιῶν καὶ διαφορῶν τῶν π. φ. a: *De communibus generis, speciei, differentiae, proprii et accidentis* Boeth. 10 δὴ codd.: οὖν a: om. Boeth. ἀπάντων a post κατηγορεῖσθαι add. ὡς εἴρηται a om. codd. Boeth. 11 ante εἰδῶν add. ὑπ' αὐτὸ Aa: om. BCLM Boeth. τε (post εἰδῶν) et τῶν (ante ἀτόμων) om. a 14 ἔππων τε καὶ βοῶν codd. Boeth.: ἔππου τε καὶ βοῦς a 15 τοῦ (ante βοῦς) om. M ἄλλογον B τὸ δὲ] καὶ τὸ in ras. L³ ἔππων καὶ βοῶν codd. Boeth.: ἔππου καὶ βοῦς a 16 ὁ om. A¹: exhib. A²BCLMa 17 μόνον codd. Boeth.: μόνων a post μόνον add. κατηγορεῖται a: om. codd. Boeth. post ἴδιον add. τοῦ τε εἶδους οὐ ἐστὶν ἴδιον καὶ τῶν ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων a: om. BCLM Boeth. καὶ (post γελαστικόν) om. Aa: exhib. BCLM Boeth. τὰ supra ser. M² 22 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας γ. καὶ δ. ABL: Περὶ κοινωνιῶν γ. καὶ δ. a: Περὶ τῶν κοινῶν γ. καὶ δ. καὶ τίςτιν ἀλλήλων διαφέρουσιν M: κοινὰ γ. καὶ δ C: *De communibus generis et differentiae* Boeth. 23 Κοινὸν BCLa in lit. M²: Κοινὰ A et fort. M¹ δὲ] τε B ante εἰδῶν add. τῶν a γάρ] δὲ M¹

ἡ διαφορὰ εἶδη. εἰ καὶ μὴ πάντα ὅσα τὰ γένη. τὴ γὰρ λογικὸν εἰ καὶ 4^b
 μὴ περιέχει τὰ ἄλογα ὥσπερ τὸ ζῷον, ἀλλὰ περιέχει ἀνθρώπον καὶ θεόν,
 ἅπερ ἐστὶν εἶδη. ὅσα τε κατηγορεῖται τοῦ γένους ὡς γένους, καὶ τῶν ὑπ' 5
 αὐτὸ εἰδῶν κατηγορεῖται. ὅσα τε τῆς διαφορᾶς ὡς διαφορᾶς, καὶ τοῦ ἐξ
 5 αὐτῆς εἶδους κατηγορηθῆσεται. γένους τε γὰρ τοῦ ζώου ὄντος ὡς γένους
 κατηγορεῖται ἡ οὐσία καὶ τὸ ἔμψυχον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τὸ ζῷον εἰδῶν
 πάντων κατηγορεῖται ταῦτα ἄχρι καὶ τῶν ἀτόμων· διαφορᾶς τε οὗσης τῆς
 τοῦ λογικοῦ κατηγορεῖται ὡς διαφορᾶς τὸ λόγῳ χρῆσθαι, οὐ μόνον δὲ τοῦ 10
 λογικοῦ ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τὸ λογικὸν εἰδῶν κατηγορηθῆσεται τὸ χρῆσθαι
 10 λόγῳ. κοινὸν δὲ καὶ τὸ ἀναιρεθέντος ἢ τοῦ γένους ἢ τῆς διαφορᾶς ἀναι-
 ρεῖσθαι τὰ ὑπ' αὐτά· ὡς γὰρ μὴ ὄντος ζώου οὐκ ἔστιν ἔππος οὐδὲ ἀν-
 θρώπου. οὕτως μὴ ὄντος λογικοῦ οὐδὲν ἔσται ζῷον τὸ χρώμενον λόγῳ.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς.

Ἰδιον δὲ τοῦ γένους τὸ ἐπὶ πλείονων κατηγορεῖσθαι. ἥπερ ἡ διαφορὰ 15
 15 καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ συμβεβηκός· τὸ μὲν γὰρ ζῷον ἐπ' ἀν-
 θρώπου καὶ ἔππου καὶ ὀρνέου καὶ ὄφεως, τὸ δὲ τετράπουν ἐπὶ μόνων τῶν
 τέσσαρας πόδας ἐχόντων, ὁ δὲ ἀνθρώπος ἐπὶ μόνων τῶν ἀτόμων, καὶ τὸ
 χρεμετιστικὸν ἐπὶ τοῦ ἔππου μόνον καὶ τῶν κατὰ μέρος, καὶ τὸ συμβεβηκός 20
 ὁμοίως ἐπ' ἐλαττόνων. οἳ δὲ διαφορὰς λαμβάνειν, αἷς τέμνεται τὸ γένος,
 20 οὐ τὰς συμπληρωτικὰς τῆς οὐσίας τοῦ γένους. ἔτι τὸ γένος περιέχει τὴν
 διαφορὰν δυνάμει· τοῦ γὰρ ζώου τὸ μὲν λογικὸν τὸ δὲ ἄλογον. ἔτι τὰ
 μὲν γένη πρότερα τῶν ὑπ' αὐτά διαφορῶν, διὸ συναναιρεῖ μὲν αὐτάς, οὐ 25
 συναναιρεῖται δὲ· ἀναιρεθέντος γὰρ τοῦ ζώου συναναιρεῖται τὸ λογικὸν καὶ

1 γάρ] δὲ M¹ 2 περιέχει (ante τὰ ἄλογα) ACL³Ma: περιέχῃ L¹: ἔχῃ B θεόν in ras. A¹
 Boeth.: ἄγγελον BCLMa ἄγγελον καὶ ἀνθρώπον colloc. Ca 3 ante ὅσα add. ἔτι C: om.
 ABLMa: et quaecunque Boeth., unde qui recipias 3. 4 ὡς γένους et ὡς διαφορᾶς] cf. Boeth.
 ὑπ' αὐτὸ ABCLa: ὑπ' αὐτά M 5 αὐτῆς ex αὐτοῦ corr. A³ τοῦ ζώου post ὄντος
 transpos. Ca 6 post ἔμψυχον add. καὶ τὸ αἰσθητικόν A mrg. B²a El. et Dav. comment.:
 om. B¹CLM Boeth. lemma et comment. τῶν et τὸ om. B¹ 7 πάντων codd. Boeth.:
 ὄντων a τῆς om. Ba: exhib. ACLM 8 τὸ ACa corr. L¹ Boeth.: τῷ BM 9. 10 λόγῳ
 χρῆσθαι colloc. a 10 ἢ (ante τοῦ γένους) om. Ma Boeth.: exhib. ABCL 10. 11 ἀναι-
 ρεῖσθαι ALM Dav. comment.: συναναιρεῖσθαι BC Boeth. 11 ante τὰ ὑπ' αὐτά add. καὶ a
 Dav. comment.: om. ABCLM Boeth. 12 οὐδὲν] οὐδὲ ἐν M τὸ om. M: exhib. ABCLa
 λόγῳ χρώμενον colloc. a 13 τί. Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς ACL:
 Περὶ τῶν ἰδίων τοῦ γ. καὶ τῆς δ. B Boeth.: Περὶ τῶν ἰδίων γένους καὶ διαφορᾶς M: Περὶ
 διαφορᾶς γένους καὶ διαφορᾶς a 15 γάρ om. B: exhib. ACLMa Boeth. 16 μόνων ACLMa
 Boeth.: μόνον B 17 μόνων ACLa Boeth.: μόνον BM 18 τοῦ ἔππου post μόνον trans-
 pos. M μόνων ABCL: μόνου Ma: om. Boeth. 19 post ἐλαττόνων add. μόνον τῶν ἀτό-
 μων C: om. ABLMa Boeth. 20 post συμπληρωτικὰς add. οὕτως BL: om. ACMa
 post γένους add. ἀλλὰ τὰς διαιρετικὰς BM²a: om. ACLM¹ Boeth. post τὸ add. μὲν M:
 om. ABCLa Amm. Boeth. 21 post ἄλογον add. αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη
 BCM²a: om. ALM¹ Boeth. 22 ὑπ' αὐτά BCLa: ὑφ' αὐτά AM 23 post ἀναιρεῖται
 δέ add. ὑπ' αὐτῶν a: om. codd. Boeth. συναναιρεῖται] aufteuert (ἀναιρεῖται) Boeth.

τὸ ἄλογον. αἱ δὲ διαφοραὶ οὐκέτι συναναίρουσι τὸ γένος· καθ' ἃν γὰρ πᾶσαι 4¹
 ἀναιρεθῶσιν. οὐσία ἐμφυλὸς αἰσθητικὴ ἐπινοεῖται. ἥτις ἦν τὸ ζῷον. ἔτι τὸ
 μὲν γένος ἐν τῷ τί ἐστιν. ἡ δὲ διαφορὰ ἐν τῷ ποῖόν τί ἐστιν, ὡς εἴρηται.
 κατηγορεῖται. ἔτι γένος μὲν ἐν καθ' ἕκαστον εἶδος οἷον ἀνθρώπου τὸ 30
 5 ζῷον, διαφοραὶ δὲ πλείους οἷον λογικόν, θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτι-
 κόν, αἷς τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει. καὶ τὸ μὲν γένος ἔστικεν ὅλη, μορφῇ
 δὲ ἡ διαφορὰ. προσόντων δὲ καὶ ἄλλων κοινῶν τε καὶ ἰδίων τῷ γένει καὶ
 τῇ διαφορᾷ ἀρκεῖτω ταῦτα.

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γένους καὶ τοῦ εἶδους.

10 Γένος δὲ καὶ εἶδος κοινὸν μὲν ἔχουσι τὸ κατὰ πλείονων, ὡς εἴρηται, 35
 κατηγορεῖσθαι· ἐκλήρωθ' δὲ τὸ εἶδος ὡς εἶδος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὡς γένος, ἄν-
 περ ἡ τὸ αὐτὸ καὶ εἶδος καὶ γένος. κοινὸν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ προτέρως
 εἶναι ὧν κατηγορεῖται καὶ τὸ ὅλον τι εἶναι ἐκότερον.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τοῦ εἶδους.

15 Διαφέρει δὲ ἡ τὸ μὲν γένος περιέχει τὰ εἶδη, τὰ δὲ εἶδη περιέχεται
 καὶ οὐ περιέχει τὰ γένη· ἐπὶ πλείον γὰρ τὸ γένος τοῦ εἶδους. ἔτι τὰ γένη 40
 προὑποκεῖσθαι δεῖ καὶ διαμορφωθέντα ταῖς εἰδοποιαῖς διαφοραῖς ἀποτελεῖν
 τὰ εἶδη, ὅθεν καὶ πρότερα τῇ φύσει τὰ γένη. καὶ συναναίρουντα, ἀλλ' οὐ
 συναναίρουμένα, καὶ εἶδους μὲν ὅντος πάντως ἔστι καὶ γένος, γένους δὲ
 20 ὄντος οὐ πάντως ἔστι καὶ τὸ εἶδος. καὶ τὰ μὲν γένη συνανόμως κατη- 45
 γορεῖται τῶν ὅψ' ἑαυτὰ εἰδῶν, τὰ δὲ εἶδη τῶν γενῶν οὐκέτι. ἔτι τὰ μὲν
 γένη πλεονάζει τῇ τῶν ὅψ' αὐτὰ εἰδῶν περισχῇ, τὰ δὲ εἶδη τῶν γενῶν
 πλεονάζει ταῖς οἰκείαις διαφοραῖς. ἔτι οὕτε τὸ εἶδος γένοισι' ἂν γενικώτα-
 τον οὕτε τὸ γένος εἰδικώτατον.

1 οὐκέτι συναναίρουσι Aa: οὐκέτι ἀναιροῦσι B: οὐκ ἀναιροῦσι LM Boeth.: οὐκ ἀνταναιροῦσι C
 γὰρ om. C 2 ἐπινοεῖται BCLMa: ἐπινενόηται A: *subintellegi potest* Boeth. 3 μὲν om.
 B: exhib. ACLMa Boeth. 4 ante γένος add. τὸ L³ μὲν in lit. L³ ἐν om. M: exhib.
 ABCLa Boeth. post ἀνθρώπου add. γένος a: om. codd. Boeth. 5 πλείους] *plurimae*
 Boeth. 6 supra αἷς add. διαφοραῖς L³ ἄλλων ABCLMa Boeth.: ἀλόγων C 7 δὲ
 (ante καὶ) om. C 7. 8 τῷ γένει καὶ τῇ διαφορᾷ ACLMa: γένει τε καὶ διαφορᾷ B
 8 ἀρκεῖτω ταῦτα ACLM: ἀρκεῖ τὰτα Ba: *nunc ista sufficient* Boeth. 9 τίτ. om. M:
 Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γ. καὶ τοῦ εἶδ. ABL: κοινὰ γένους καὶ εἶδους C: Περὶ κοινωνίας
 γένους καὶ εἶδους a: *De communibus generis et speciei* Boeth. 12 post εἶδος add. μόνον
 BCM² a: om. ALM¹ Dav. comment. Boeth. προτέρως CL Amm.: πρότερα ABa: πρότερ M
 13 κατηγοροῦνται M 14 τίτ. om. M: Περὶ τῆς (τῆς om. A) διαφορᾶς τοῦ γ. καὶ τοῦ εἶδ. ABCLa:
 Περὶ διαφορᾶς αὐτῶν a: *De propriis generis et speciei* Boeth. 15 ἥ] ὅτι a περιέχει] *continet*
sub se Boeth. 16 post εἶδους add. κατηγορεῖται BCa: om. ALM Boeth. 17 post δεῖ
 add. α a: om. codd. Boeth. εἰδοποιαῖς om. M¹ (suppl. m.²) 19. 20 καὶ εἶδους μὲν ὄντος—
 ἐστὶ καὶ τὸ εἶδος] γένους μὲν γὰρ ὄντος πάντως ἐστὶ καὶ εἶδος, γένους δὲ μὴ ὄντος οὐ πάντως
 ἐστὶν εἶδος a, sed codicum et Boethii lectio comprobatur etiam commentariis Ammonii et Eliae
 19 et 20 ἔστι] ἔσται B 20 τὸ om. C: καὶ τὸ om. El.

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γένους καὶ τοῦ ἴδιου.

5*

Γένους δὲ καὶ ἴδιου κοινωνὸν μὲν τὸ ἔπασθαι τοῖς εἶδεσιν· εἰ γὰρ ἄν-
θρωπος, ζῷον, καὶ εἰ ἄνθρωπος, γελαστικόν. καὶ τὸ ἐπίσης κατηγορεῖ-
σθαι τὸ γένος τῶν εἰδῶν καὶ τὸ ἴδιον τῶν αὐτοῦ μετεχόντων ἀτόμων·
5 ἐπίσης γὰρ καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς ζῷον καὶ Ἄνυτος καὶ Μέλιτος γε-
λαστικόν. κοινωνὸν δὲ καὶ τὸ συνωνύμως κατηγορεῖσθαι τὸ γένος τῶν οἰκείων 5
εἰδῶν καὶ τὸ ἴδιον ὧν ἂν ᾖ ἴδιον.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τοῦ ἴδιου.

Διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν γένος πρότερον, ὕστερον δὲ τὸ ἴδιον· δεῖ γὰρ
10 εἶναι ζῷον, εἶτα διαιρεῖσθαι διαφοραῖς καὶ ἰδίαις. καὶ τὸ μὲν γένος κατὰ
πλειόνων εἰδῶν κατηγορεῖται, τὸ δὲ ἴδιον ἐνὸς εἶδους. οὗ ἐστὶν ἴδιον. καὶ
τὸ μὲν ἴδιον ἀντικατηγορεῖται οὗ ἐστὶν ἴδιον. τὸ δὲ γένος οὐδενὸς ἀντικα- 10
τηγορεῖται· οὔτε γὰρ εἰ ζῷον, ἄνθρωπος, οὔτε εἰ ζῷον, γελαστικόν· εἰ δὲ
ἄνθρωπος, γελαστικόν, καὶ ἔμπαλιν. ἔτι τὸ μὲν ἴδιον παντὶ τῷ εἶδει ὑπάρ-
15 χει, οὗ ἐστὶν ἴδιον, καὶ μόνῳ καὶ ἀεί. τὸ δὲ γένος παντὶ μὲν τῷ εἶδει, οὗ
ἂν ᾖ γένος, καὶ ἀεί. οὗ μέντοι καὶ μόνῳ. ἔτι τὰ μὲν ἴδια ἀναιρούμενα οὐ
συναναιρεῖ τὰ γένη, τὰ δὲ γένη ἀναιρούμενα συναναιρεῖ τὰ εἶδη, ὧν ἐστὶν 15
ἴδια, ὥστε καὶ ὧν ἐστὶν ἴδια ἀναιρούμενων καὶ αὐτὰ συναναιρεῖται.

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γένους καὶ τοῦ συμβεβηκότος.

20 Γένους δὲ καὶ συμβεβηκότος κοινωνὸν τὸ κατὰ πλειόνων, ὡς εἴρηται,
κατηγορεῖσθαι. ἂν τε τῶν χωριστῶν ἢ ἂν τε τῶν ἀχωριστῶν· καὶ γὰρ τὸ

1 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γ. καὶ τοῦ ἴδ. ABL: κοινὰ γένους καὶ ἴδιου C: Περὶ τῶν
κοινωνῶν γένους καὶ ἴδιου M Boeth.: Περὶ κοινωνικῶν γένους καὶ ἴδιου a 2. 3 post ei add.
utrobique τι a: om. codd. Boeth. 3 ei (ante ἀνθρ.) om. M 3. 4 κατηγορεῖσθαι
post γένος transpos. M 4 ἀτόμων om. B¹C Boeth. (?): exhib. AB²LMA 5 καὶ (ante
ὁ ἄνθρωπος) om. a: exhib. codd. Boeth. Μέλιτος ABL¹a: Μέλιτος CML³ 7 ἢ
BL: εἴη ACMA 8 tit. Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γ. καὶ τοῦ ἴδ. ABCL: Περὶ τῆς διαφορᾶς
αὐτῶν M: Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ ἴδιου a: De propriis generis et proprii Boeth. 9 post
διαφέρει add. τὸ γένος τοῦ ἴδιου Amm. 11 post κατηγορεῖται add. ὧν ἐστὶ γένος AB:
om. CLMA Boeth. ante ἐνός add. καὶ BM: om. ACLa post ἐνός add. μόνου C:
om. ABLMA Boeth. post εἶδους add. τινός a: om. codd. Boeth. καὶ codd. Boeth.:
ἔτι a 12 οὐδενός BCLMA Boeth.: οὐκ A 13 ante ζῷον add. utrobique τι a supra
ser. B: om. ACLM Boeth. ἄνθρωπος οὔτε εἰ ζῷον om. L 13. 14 εἰ δὲ ἀνθρ. codd.
Boeth.: ὁ δὲ ἀνθρ. a 14 post ἔμπαλιν add. εἰ γελαστικόν, ἄνθρωπος C: om. ABLMA
Boeth. ἔτι om. M¹ (suppl. in marg. m.²) 16 ἢ ABCLa: εἴη M τὰ μὲν ἴδια] species
quidem Boeth. 17 τὰ δὲ γένη] propria vero Boeth. (?) τὰ εἶδη om. Boeth. 18 ὥστε—
ἀναιρούμενων om. (ὧν ἀναιρούμενων superser. m.²) B αὐτὰ ACLMA Boeth.: ταῦτα B
19 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γένους καὶ τοῦ συμβεβηκότος ABCL: Περὶ τῶν κοινωνῶν γένους καὶ
συμβεβηκότων M: Περὶ κοινωνίας γένους καὶ συμβεβηκότος a: De communibus generis et acci-
dentis Boeth. 21 ἢ ACLMA: εἴη B post γὰρ add. καὶ a: om. codd. Boeth.

κινεῖσθαι κατὰ πλείονων καὶ τὸ μέλαν κατὰ κοράκων καὶ Λιθιόπων καὶ 5^a
τινων ἀψύχων.

20

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τοῦ συμβεβηκότος.

Διαφέρει δὲ τὸ γένος τοῦ συμβεβηκότος, ὅτι τὸ μὲν γένος πρὸ τῶν
εἰδῶν, τὰ δὲ συμβεβηκότα τῶν εἰδῶν ὕστερα· καὶ γὰρ ἀχώριστον λαμβά-
5 νηται συμβεβηκός, ἀλλ' οὖν πρότερόν ἐστι τὸ ὃ συμβεβηκε τοῦ συμβεβη-
κότος. καὶ τοῦ μὲν γένους ἐπίσης τὰ μετέχοντα μετέχει, τοῦ δὲ συμ-
βεβηκότος οὐκ ἐπίσης· ἐπίτασιν γὰρ καὶ ἀνεσιν ἐπιδέχεται ἡ τῶν συμ- 25
βεβηκόντων μέλειξις, ἡ δὲ τῶν γενῶν οὐκέτι. καὶ τὰ μὲν συμβεβηκότα
ἐπὶ τῶν ἀτόμων προηγούμενως ὑφίσταται, τὰ δὲ γένῃ καὶ τὰ εἶδη φύσει
10 πρότερα τῶν ἀτόμων οὐσιῶν. καὶ τὰ μὲν γένῃ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται
τῶν ὑπ' αὐτά. τὰ δὲ συμβεβηκότα ἐν τῷ ποῖόν τι ἢ πῶς ἔχον ἕκαστον·
ποῖος γὰρ Λιθιὺς ἐρωτηθεὶς ἐρεῖς μέλας, καὶ πῶς ἔχει Σωκράτης ἐρεῖς ὅτι 30
κάθεται ἢ περιπατεῖ.

Τὸ μὲν οὖν γένος ἢ τῶν ἄλλων τεττάρων διαφέρει εἴρηται, συμβέ-
15 βηκεν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον διαφέρει τῶν τεττάρων. ὥστε πέντε μὲν
ὄντων, ἐνὸς δὲ ἐκάστου τῶν τεττάρων διαφέροντος, τετράκι τὰ πέντε, εἴκοσι 35
γίνεσθαι τὰς πάσας διαφοράς. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ' αἰετῶν ἐφεξῆς
καταριθμουμένων καὶ τῶν μὲν δύο μιᾷ λειπομένῳ διαφορᾷ διὰ τὸ ἥδη
εἰληφθῆναι, τῶν δὲ τριῶν δυσίν, τῶν δὲ τεττάρων τρισί, τῶν δὲ πέντε
20 τέτρασι, ὁἷκα αἱ πᾶσαι γίνονται διαφοραί, τέσσαρες, τρεῖς, δύο, μία. τὸ
μὲν γὰρ γένος διαφέρει τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ 40
συμβεβηκότος· τέσσαρες οὖν αἱ διαφοραί. ἡ διαφορὰ δὲ πῇ μὲν διενήνοχεν
τοῦ γένους εἴρηται, ὅτε πῇ διαφέρει τὸ γένος αὐτῆς ἐρρέθη· λειπὼν δὲ
πῇ διαφέρει τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ συμβεβηκότος βριθήσεται,
25 καὶ γίνονται τρεῖς. πάλιν τὸ εἶδος πῇ μὲν διαφέρει τῆς διαφορᾶς ἐρρέθη,
ὅτε πῇ διαφέρει ἡ διαφορὰ τοῦ εἶδους ἐλέγχετο· πῇ δὲ διαφέρει τὸ εἶδος 45

3 Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γ. καὶ τοῦ σ. ABL: Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ σ. Ca: Περὶ διαφορᾶς
αὐτῶν M: *De propriis generis et accidentis* Boeth. 4. 5 λαμβάνηται ACLMa Boeth.: λάβης B
5 post οὖν add. γε B post προτερόν ἐστι add. τῇ φύσει AB: om. CLMa Boeth. El. et Dav.
comment. 5. 6 τοῦ συμβεβηκότος ex τὸ συμβεβηκός corr. A¹ 6 post μετέχοντα add. αἰετῶν A:
om. BCLMa Boeth. El. comment. 7 ἐπιδέχεται ABLMa: δέχεται a 11 τι om. M¹: eras. A
post τι add. ἐστιν Ca Boeth.: om. ABLM ἐχον AM El. comment.: ἔχει CL Boeth.: ἔχον ἐστὶν C
12 ante Λιθιὺς add. ὁ AM: om. BCLa El. et Dav. comment. ante μέλας add. ὅτι a: om. codd.
Boeth. El. et Dav. comment. καὶ ACLM Boeth. El. et Dav. comment.: ἢ Ba ὅτι om. El.
et Dav. comment. 13 κάθεται ἢ περιπατεῖ codd. Boeth. El. comment.: νοσεῖ ἢ ὑγνάνει a
15 τῶν τεττάρων] *ab aliis quatuor* Boeth. 16 ante τεττάρων add. ἄλλων C Boeth.
ante τετράκι add. ὡς B² τετράκι ALM¹: τετράκις BCM^{2a} τὰ om. B 16 γίνεσθαι
BCLMa: γενέσθαι A διαφορᾶς τὰς πάσας colloc. La ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει om. Boeth.
18 καταριθμουμένων ACLMa Boeth.: κατηγορουμένων B δύο in ras. V fere litter. A H²:
δεύτερον M¹ λειπομένων CLa: ἀπολείπ. (sed ἀπό in ras.) A¹: καταλείπ. BM 19 δυσίν
BCLMa: δύο A 21 ἢ (ante διαφέρει) et εἴρηται (post συμβεβηκότος) add. a: om. codd. Boeth.
22 δὲ ante διαφορὰ transpos. BM 23 ἐρέθη M¹ δέ] *ipitur* Boeth., unde corrigas ὅλῃ
25 post πάλιν add. δὲ Ba: om. ACLM Boeth. 26 τὸ εἶδος post γένους transpos. B

τοῦ γένους ἐρρέθη, ὅτε πῇ διαφέρει τὸ γένος τοῦ εἵδους ἐλέγετο· λοιπὸν ὁ
 οὖν πῇ διαφέρει τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ συμβεβηχότος ῥηθήσεται· ὁμοῦ οὖν καὶ
 αὐταὶ αἱ διαφοραὶ. τὸ δὲ ἴδιον πῇ διαφέρει τοῦ συμβεβηχότος καταλειφθή-
 σεται· πῇ γὰρ | τοῦ εἵδους καὶ τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ γένους διαφέρει, ὅ
 5 προσηρημένον ἐστὶν ἐν τῇ ἐκείνων πρὸς αὐτὸ διαφορᾷ· τεσσάρων οὖν λαμ-
 βανομένων τοῦ γένους πρὸς τὰ ἄλλα διαφορῶν, τριῶν δὲ τῆς διαφορᾶς, ὁμοῦ
 δὲ τοῦ εἵδους, μιᾶς δὲ τοῦ ἰδίου πρὸς τὸ συμβεβηχός, ὅσα ἐσονται αἱ
 πᾶσαι, ὧν τὰς τέσσαρας, αἱ ἦσαν τοῦ γένους πρὸς τὰ ἄλλα, φηλόσαντες ὁ
 ἀπεδείξαμεν.

10

Περὶ τῆς κοινωνίας τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ εἵδους.

Κοινὸν τοίνυν διαφορᾶς καὶ εἵδους τὸ ἐπίσης μετέχουσθαι· ἀνθρώπου
 τε γὰρ ἐπίσης μετέχουσιν οἱ κατὰ μέρος ἀνθρωποὶ καὶ τῆς τοῦ λογικοῦ
 διαφορᾶς. κοινὸν δὲ καὶ τὸ ἀεὶ παρῆναι τοῖς μετέχουσιν· ἀεὶ γὰρ Σω- 10
 κράτης λογικός, καὶ ἀεὶ Σωκράτης ἄνθρωπος.

15

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἵδους καὶ τῆς διαφορᾶς.

Ἰδιον δὲ διαφορᾶς μὲν τὸ ἐν τῇ ποίῳ τί ἐστὶ κατηγορεῖσθαι, εἵδους
 δὲ τὸ ἐν τῇ τί ἐστίν· καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ὡς ποῖον λαμβάνηται, οὐχ
 ἀπλῶς ἂν εἴη ποῖον, ἀλλὰ κατὰ τῇ γένει προσελθούσαι αἱ διαφοραὶ ὑπέ-
 στησαν αὐτό. ἔτι ἡ μὲν διαφορὰ ἐπὶ πλείονων πολλάκις εἰδῶν θεωρεῖται, 15
 20 ὡς τὸ τετράπουν ἐπὶ πλείστων ζώων τῷ εἶδει διαφερόντων, τὸ δὲ εἶδος ἐπὶ
 μόνων τῶν ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων ἐστίν. ἔτι ἡ διαφορὰ προτέρα τοῦ κατ'
 αὐτὴν εἵδους· συναναιρεῖ γὰρ τὸ λογικὸν ἀναιρεθὲν τὸν ἄνθρωπον, ὁ δὲ
 ἄνθρωπος ἀναιρεθεὶς οὐκ ἀνήρχηκεν τὸ λογικόν, ὅντος θεοῦ. ἔτι διαφορὰ
 μὲν συντίθεται μετὰ ἄλλης διαφορᾶς· τὸ λογικὸν γὰρ καὶ τὸ θνητὸν συνετίθη 20

1 ὅτε — ἐλέγετο om. B 2 post διαφέρει add. τὸ εἶδος a : om. codd. Boeth. 3 αἱ om.
 AM: add. BCLa 3. 4 καταλειφθήσεται καταληφθήσεται A¹: *relinquitur* Boeth.
 4 πῇ γὰρ om. B 5 πρὸς] πρὸ M αὐτὸ ABCL Boeth: αὐτὸ ex αὐτὰ corr. M²: αὐτὰ a
 7. 8 αἱ πᾶσαι ABCMa: ἀπάσαι L 8 τὰς om. M 10 tit. om. C: Περὶ τῆς κοι-
 νωνίας τῆς δ. καὶ τοῦ εἵδ. ABL: Περὶ κοινῶν εἵδους καὶ διαφορᾶς M: Περὶ κοινωνίας καὶ
 διαφορᾶς εἵδους καὶ διαφορᾶς a: *De communibus differentiae et speciei* Boeth. 11 Κοινὸν
 BLA Boeth.: κοινὰ ACM τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ εἵδους a 12 γὰρ om. M: exhib.
 ABCLa Boeth. 15. tit. om. Ba: Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἵδ. καὶ τῆς δ. ACL: Περὶ
 τῶν ἰδίων εἵδους καὶ διαφορᾶς M: *De propriis differentiae et speciei* Boeth. 16 ἐστὶ om.
 AM El. comm. (?): exhib. BCLa Boeth. 17 ἐν τῇ iter. B post ποῖον add. τι a:
 om. codd. Boeth. ante οὐχ add. ἀλλ' B: om. ACLMa Boeth. 19 αὐτὸ codd.
 Boeth.: αὐτόν a 20 πλείστων ACLMa: πλείονων B Boeth. διαφερόντων τῷ εἶδει
 colloc. a 21 μόνων L¹ ὑπὸ τὸ εἶδος ABCLa Boeth.: ὑπ' αὐτὸ M ἀτόμων
 om. B (suppl. in mrg. m.²) ἐστίν om. M ante διαφορὰ add. μὲν a: om. codd.
 Boeth. 22 αὐτὴν BCLMa Boeth. El. comm.: αὐτῆς A 23 θεοῦ Boeth.: ἀγγέλου
 καὶ θεοῦ B: ἀγγέλου ACLMa: θεοῦ ἀγγέλου El. comment. 24 τὸ om. LMa: add. ABC
 El. comm. τὸ (ante θνητὸν) om. ALMa: exhib. BC El. comm.

εἰς ὑπόστασιν ἀνθρώπου· εἶδος δὲ εἶδει οὐ συντίθεται, ὥστε ἀπογεννησθαι 5^ο
ἄλλο τι εἶδος· τίς μὲν γὰρ ἔππος τινὶ ὄντι σύνεισιν εἰς ἡμιόνου γένεσιν,
ἔππος δὲ ἀπλῶς ὄντι οὐκ ἂν συντεθείς ἀποτελέσειεν ἡμιόνον.

Περὶ τῆς κοινωνίας τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ ἰδίου.

5 Διαφορὰ δὲ καὶ ἴδιον κοινὸν μὲν ἔχουσι τὸ ἐπίσης μετέχουσιναι
ὑπὸ τῶν μετεχόντων· ἐπίσης γὰρ τὰ λογικὰ λογικὰ καὶ τὰ γελαστικά 25
γελαστικά· καὶ τὸ αἰεὶ καὶ παντὶ παρῆναι κοινὸν ἀμφοῖν· καὶ γὰρ κολο-
βωθῆ ὁ δῖππος, ἀλλὰ πρὸς τὸ πεφυκέναι τὸ αἰεὶ λέγεται, ἐπεὶ καὶ τὸ γε-
λαστικὸν τῷ πεφυκέναι ἔχει τὸ αἰεὶ, ἀλλ' οὐχὶ τῷ γελαῖν αἰεὶ.

10 Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἰδίου καὶ τῆς διαφορᾶς.

Ἰδιον δὲ διαφορᾶς ὅτι αὐτῇ μὲν ἐπὶ πλειόνων εἰδῶν λέγεται πολλάκις, 30
οἷον τὸ λογικὸν καὶ ἐπὶ θεοῦ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἴδιον ἐφ' ἑνὸς
εἶδους, οὗ ἐστὶν ἴδιον· καὶ ἡ μὲν διαφορὰ ἔπεται ἐκείνοις, ὧν ἦν διαφορὰ.
οὗ μὴν καὶ ἀντιστρέφει· τὰ δὲ ἴδια ἀντικατηγορεῖται ὧν ἂν ἡ ἴδια διὰ
15 τὸ ἀντιστρέφειν.

Περὶ τῆς κοινωνίας τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ συμβεβηκότος.

Διαφορὰ δὲ καὶ συμβεβηκότι κοινὸν μὲν τὸ ἐπὶ πλειόνων λέγεσθαι, 35
κοινὸν δὲ πρὸς τὰ ἀχώριστα συμβεβηκότα τὸ αἰεὶ καὶ παντὶ προσεῖναι· τό
τε γὰρ δῖππον αἰεὶ πρόσσεσι πᾶσι κόραξι τό τε μέλαν ὁμοίως.

20 Περὶ τῶν ἰδίων διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος.

Διαφέρουσι δὲ ὅτι ἡ μὲν διαφορὰ περιέχει, οὗ περιέχεται δέ·

1 ante ἀνθρώπου add. τοῦ Brand.: om. libri omnes 2 τι om. AL: add. BC^oMa Boeth.
γένεσιν AB¹CL EL: γέννησιν B²Ma 3 ὄντι et συντεθείς eras. et in mrg. suppl B² οὐκ ἂν
post συντεθείς transpos. a 4 τίτ. Περὶ τῆς κοινωνίας τῆς δ. καὶ τοῦ ἰδ. ABCL: Περὶ τῶν
κοινῶν διαφορᾶς καὶ ἰδίου M Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς ἰδίου καὶ διαφορᾶς a
8 post δῖππος add. non substantiam perimit Boeth. (?) τὸ (ante αἰεὶ) om. M: supra ser. L¹
καὶ τὸ supra ser. M¹ 9 τῷ (ante πεφυκέναι) om. BL¹: add. ACL³Ma 10 τίτ. om. a:
Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἰδ. καὶ τῆς δ. ABL: Περὶ διαφορᾶς τοῦ ἰδ. καὶ τῆς δ. C: Περὶ τῶν
κοινῶν διαφορᾶς καὶ ἰδίου M Boeth. 11 post πολλάκις add. ὡς εἴρηται C: om. AB¹Ma
Boeth. 12 καὶ (post λογικόν) om. Ma Boeth.: add. ABCL ἐπὶ θεοῦ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου
scripsi: de homine et de deo Boeth.: ἐπὶ ἀγγέλου καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου AB¹Ma: ἐπὶ ἀγγέλου καὶ
ἀνθρώπου C: ἐπὶ θεοῦ καὶ ἀγγέλου καὶ ἀνθρώπου EL comment. ἐνός] una sola Boeth.
13 ἦν AB¹LM: ἐστὶ a Boeth.: ἦ C: εἴη EL comm. corrigas ἂν ἡ 14 post μὴν add. δὲ B
καὶ om. M Boeth.: exhib. ABCLa EL comm. ἀντικατηγορεῖται AC^oMa Boeth. EL comm.:
κατηγορεῖται BL ἂν ἡ scripsi: ἂν ἦν BL: ἂν εἴη C: ἦν Aa: ἐστὶν M EL comm.
16 τίτ. Περὶ τῆς κοινωνίας τῆς δ. καὶ τοῦ σ. ABCL: Περὶ κοινῶν διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος
M Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς συμβεβηκότος καὶ διαφορᾶς a 17 post δὲ add. καὶ a:
om. codd. Boeth. 19 ante πᾶσι supra ser. καὶ M²: add. τῷ ἀνθρώπῳ καὶ a: om. ABCL Boeth.
post πᾶσι add. τοῖς C: om. AB¹Ma μέλαν AB¹CL: μέλαν εἶναι M: μέλας εἶναι B²a
20 τίτ. om. A¹BCLa: exhib. M Boeth.: Περὶ διαφορᾶς τῶν αὐτῶν in mrg. A¹ 21 ἀντι-
ρεῖ a ἡ μὲν] εἰ μὲν B post περιέχει add. τὰ εἶδη ABCLa: om. M Boeth. EL comm.

περιέχει γὰρ τὸ λογικὸν τὸν ἄνθρωπον· τὰ δὲ συμβεβηκότα τρόπον μὲν τινα 5^b
 περιέχει τῷ ἐν πλείουσιν εἶναι. τρόπον δὲ τινα περιέχεται τῷ μὴ ἐνὸς συμ- 40
 βεβηκότος εἶναι δεκτικὰ τὰ ὑποκείμενα, ἀλλὰ πλειόνων. καὶ ἡ μὲν δια-
 φορὰ ἀνεπίτατος καὶ ἀνάπτετος, τὰ δὲ συμβεβηκότα τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον
 5 ἐπιδέχεται. καὶ ἀμυγῖς μὲν αἱ ἐναντία διαφοραί. μυγῖν δ' ἂν τὰ ἐναντία
 συμβεβηκότα.

Τοιαῦται μὲν οὖν αἱ κοινότητες καὶ αἱ ιδιότητες τῆς διαφορᾶς καὶ τῶν 45
 ἄλλων. τὸ δὲ εἶδος πῇ μὲν διαφέρει γένους καὶ διαφορᾶς. εἴρηται ἐν ᾧ ἐλέ-
 γομεν. πῇ τὸ γένος διαφέρει τῶν ἄλλων καὶ πῇ ἡ διαφορὰ διαφέρει τῶν
 10 ἄλλων.

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ εἵδους καὶ τοῦ ἰδίου.

6^a

Εἶδους δὲ καὶ ἰδίου κοινὸν τὸ ἀλλήλων ἀντικατηγορεῖσθαι· εἰ γὰρ
 ἄνθρωπος. γελαστικόν. καὶ εἰ γελαστικόν. ἄνθρωπος· τὴ γελαστικὸν δὲ ὅτι
 κατὰ τὸ πεφυκέναι γελᾶν ληπτέον. πολλάκις εἴρηται· ἐπίσης τε γὰρ ἐστὶ
 15 τὰ εἶδη τοῖς μετέχουσιν καὶ τὰ ἴδια ὧν ἐστὶν ἴδια.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἵδους καὶ τοῦ ἰδίου.

Διαφέρει δὲ τὸ εἶδος τοῦ ἰδίου, ὅτι τὸ μὲν εἶδος δύναται ἄλλων γένος
 εἶναι, τὸ δὲ ἴδιον εἶναι ἄλλων ἴδιον ἀδύνατον. καὶ τὸ μὲν εἶδος προϋφέ-
 στηκεν τοῦ ἰδίου. τὸ δὲ ἴδιον ἐπιγίνεται τῷ εἶδει· δεῖ γὰρ ἄνθρωπον εἶναι,
 20 ἵνα καὶ γελαστικὸν ᾗ. ἐστὶ τὸ μὲν εἶδος ἀεὶ ἐνεργεῖν πάρεστι τῷ ὑποκει-
 μένῳ. τὸ δὲ ἴδιόν ποτε καὶ θυνάμει· ἄνθρωπος μὲν γὰρ ἀεὶ ἐνεργεῖν ὁ 10
 Σωκράτης ἐστίν, γελᾷ δὲ οὐκ ἀεὶ, καίπερ ἀεὶ πεφυκὸς εἶναι γελαστικός.
 ἐστὶ ὧν οἱ ὅροι διάφοροι, καὶ αὐτὰ διάφορά ἐστιν· ἔστιν δὲ εἶδους μὲν τὸ

1 ante τὸν ἄνθρωπον add. τὸν ἄγγελον καὶ Ca: post τὸν ἄνθρωπον add. καὶ τὸν ἄγγελον
 ABLM²: om. M¹ Boeth. Amm. et El. comment. τὰ δὲ συμβεβηκότα BCLMa Boeth. El.
 comment.: τὸ δὲ συμβεβηκότος A 2 τῷ utrobique ex τὸ corr. A¹ ἐμπεριέχεται C
 3 εἶναι post δεκτικὰ transpos. M 4 post ἀνεπίτατος add. τε α καὶ ἀνάπτετος, τὰ δὲ
 συμβ. τὸ om. B¹ (suppl. m.² in mrg.) τὸ (ante ἥττον) om. a: exhib. ABCLM El.
 comment. 5 post ἂν add. ποτε ABa: om. CLM Boeth. El. comment. οὖν om. a
 ante κοινότητες et ante διαφορᾶς add. τε B² καὶ αἱ ιδιότητες A: καὶ ιδιότητες B² CMa:
 om. B¹ L 9 γένος—διαφορὰ] διαφέρει τῶν ἄλλων om., καὶ πῇ ἡ διαφορὰ del. et καὶ ἡ
 διαφορὰ superser. B¹ 10 post ἄλλων add. λοιπόν, πῇ διαφέρει τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ συμβε-
 βηκότος, ῥηθίζεται α: om. codd. Boeth. 11 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ εἵδ. καὶ τοῦ ἰδ.
 ABCL: Περὶ κοινῶν εἶδους καὶ ἰδίου M Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς εἶδους καὶ
 ἰδίου a 12 post κοινόν add. μὲν Ba: om. ACLM Boeth. post εἰ add. utrobique τι a
 om. codd. Boeth. El. comment. 13 ὅτι] quoniam et Boeth. 11 post εἴρηται add. κοινόν
 δὲ καὶ τὸ ἐπ' ἕως εἶναι a: om. codd. Boeth. γὰρ ἐστὶ AB Boeth. (cf. p. 22, 8): πάρεστι
 CL: γὰρ πάρεστι Ma 16 tit. om. a: Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἵδ. καὶ τοῦ ἰδ. ABL: Περὶ
 διαφορᾶς τοῦ εἵδ. καὶ ἰδ. C: Περὶ τῶν ἰδίων εἶδους καὶ ἰδίου M Boeth. 17 post δύναται
 add. καὶ BM Boeth.: om. ACLa El. comm. 18 εἶναι post ἄλλων transpos. BMa: post
 ἴδιον (alterum) A 18. 19 προϋφίστηκεν] v m.² A 20 καὶ om. Ma Boeth. 21 ἐνεργ-
 εῖν post Σωκράτης transpos. BC 23 ἐστὶν (post διαφορὰ) om. BMa: exhib. ACL Boeth.
 εἶδους μὲν] speciesi semper et Boeth. (?)

ὅπῳ τὸ γένος εἶναι καὶ τὸ κατὰ πλείονων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν θ^a
τῷ τί ἐστὶν κατηγορούμενον εἶναι καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἰδίῳ δὲ τὸ μόνῳ καὶ
ἀεὶ καὶ παντὶ προσεῖναι.

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ εἵδους καὶ τοῦ συμβεβηκότος.

5 Εἶδους δὲ καὶ συμβεβηκότος κοινωνόν μὲν τὸ ἐπὶ πολλῶν κατηγορεῖσθαι. 15
σπάνιναι δὲ αἱ ἄλλαι κοινωνήτεες διὰ τὸ πλείστον ἀλλήλων διεστέλλαι τὸ τε
συμβεβηκὸς καὶ τὸ ὃ συμβεβηκεν.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν.

Ἴδια δὲ ἑκατέρου. τοῦ μὲν εἵδους τὸ ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορεῖσθαι ὧν
10 ἐστὶν εἶδος, τοῦ δὲ συμβεβηκότος τὸ ἐν τῷ ποῖον ἢ πῶς ἔχον. καὶ τὸ
ἑκάστην οὐσίαν ἑνὸς μὲν εἵδους μετέχειν, συμβεβηκότων δὲ πλείονων, τῶν 20
τε χωριστῶν καὶ τῶν ἀχωρίστων. καὶ τὰ μὲν εἶδη προσεπινούσθαι τῶν συμ-
βεβηκότων. καὶ ἀχώριστα ἤ (δαὶ γὰρ εἶναι τὸ ὑποκείμενον, ἵνα ἐκεῖνο 6^b
τι συμβῇ). τὰ δὲ συμβεβηκότα ὑστερογενῆ πέφυκεν καὶ ἐπεισοδιώδη τὴν φύσιν
15 ἔχει. καὶ τοῦ μὲν εἵδους ἡ μετοχὴ ἐπίσης, τοῦ δὲ συμβεβηκότος, καὶ ἀχώ-
ριστον ἤ, οὐκ ἐπίσης· καὶ γὰρ Αἰθίοψ Αἰθίοπος ἔχει ἂν τὴν χρυσὴν ἢ 5
ἀναιμένην ἢ ἐπιτεταμένην κατὰ μελάνιν.

Λέγεται δὲ περὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος εἰπεῖν· πῇ γὰρ τὸ ἴδιον τοῦ
τε εἵδους καὶ τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ γένους διενήνοχεν, εἴρηται.

20 Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ ἀχωρίστου συμβεβηκότος.

Κοινωνόν δὲ τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ ἀχωρίστῳ συμβεβηκότι τὸ ἄνευ αὐτῶν
μὴ ὑποστῆναι ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν θεωρεῖται· ὥς γὰρ ἄνευ τοῦ γελαστικοῦ οὐχ 10

1 τὸ (ante γένος) om. B¹ 2 εἶναι om. A: exhib. BCLMa: *praedicari* Boeth.
2, 3 καὶ παντὶ καὶ ἀεὶ colloc. Ma 4 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ εἶδ. καὶ τοῦ συμβ.
ABCL: Περὶ τῶν κοινωνῶν εἶδους καὶ συμβ. M¹Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς εἵδους
καὶ συμβ. a 5 πολλῶν ACL El. comment.: πλείονων BMa Boeth. 8 tit. om. a:
Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν ACL: Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἵδους καὶ τοῦ συμβεβηκότος B:
Περὶ τῶν ἰδίων εἵδους καὶ συμβ. M Boeth. 10 post ποῖον add. τι El. comment.: τί
ἐστὶν BCa Boeth.: om. ALM post ἔχον add. ἐστὶν a 12 τῶν (ante ἀχωρίστων)
om. M εἶναι om. M¹ (suppl. m.² in marg.) 14 post ὑστερογενῆ add. εἶναι B
post καὶ add. ἐν B παέφυκεν v m.² A ἐπεισοδιώδη AB²L Boeth. (*adventitiae naturae*):
ἐπεισοδιώδη B¹Ca supra litura M² 15 ἔχει om. CM Boeth.: exhib. ABLa 16 ante
Αἰθίοψ add. ὁ AB²M: om. B¹CLa Αἰθίοπος] alio Aethiope Boeth. ἂν cias. B: ante
ἔχει transpos. C χρυσὴν ABMa: χρῶαν CL ἢ om. B 18 δὲ A¹BCL Boeth.:
δὲ A¹Ma ante ἰδίου add. τοῦ A: om. BCLMa πῇ ex corr. B² 19 τε
om. B καὶ τοῦ γένους om. BL: exhib. ACMa Boeth. 20 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας
τοῦ ἰδ. καὶ τοῦ ἀχ. συμβ. ABL: Περὶ κοινωνίας τοῦ ἰδ. καὶ τοῦ ἀχ. συμβ. C: Περὶ τῶν
κοινωνῶν ἰδίου καὶ συμβ. M Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς ἰδίου καὶ συμβ. a 22 post
μὴ add. ἂν B: om. ACLMa

ὀφίσταται ἀνθρώπου. οὕτως οὐδὲ ἄνευ τοῦ μέλανος ὑποσταίη ἂν Αἰθίοψ. 6^b
καὶ ὥσπερ παντὶ καὶ ἀεὶ πάρεστι τὸ ἴδιον. οὕτως καὶ τὸ ἀχώριστον συμ-
βεβηκός.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν.

- 5 Διενήνοχεν δὲ ὅτι τὸ μὲν ἴδιον μόνον ἐνὶ εἴδει πάρεστιν ὥς τὸ γέλα-
στικὸν ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἀχώριστον συμβεβηκός οἶον τὸ μέλαν οὐκ Αἰθίοπι
μόνον ἀλλὰ καὶ κόρακι πρόσκειται καὶ ἀνθρακι καὶ ἐβένῳ καὶ ἄλλοις τισίν. 15
διὸ τὸ μὲν ἴδιον ἀντικατηγορεῖται οὐ ἔστιν ἴδιον καὶ ἔστιν ἐπίσης, τὸ δὲ
ἀχώριστον συμβεβηκός οὐκ ἀντικατηγορεῖται. καὶ τῶν μὲν ἰδίων ἐπίσης
10 ἡ μετοχή, τῶν δὲ συμβεβηκότων ἡ μὲν μάλλον ἢ δὲ ἦττον.
Εἰσὶν μὲν οὖν καὶ ἄλλαι κοινότητές τε καὶ ἰδιότητες τῶν εἰρημένων.
ἀλλ' ἐξαρκοῦσι καὶ αὐταὶ εἰς διάκρισίν τε αὐτῶν καὶ τῆς κοινωνίας πα- 20
ράστασιν.

1 ἄνευ τοῦ μέλανος οὐκ ἂν ὑποσταίη Αἰθίοψ (οὐκ ἂν superser. et ante Αἰθίοψ II litter
ras.) B ante Αἰθίοψ add. ὁ A: om. BCLMa El. comment. 2 ante παντὶ add.
καὶ A: om. BCLMa Boeth. El. comment. *semper et omni* colloc. Boeth. 4 tit.
Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν A: Περὶ διαφορᾶς τῶν αὐτῶν C1a: Περὶ διαφορᾶς τοῦ ἰδίου
καὶ τοῦ ἀχώριστου συμβεβηκότος B: Περὶ τῶν ἰδίων ἰδίου καὶ συμβεβηκότος M Boeth.
5 ἐνὶ μόνῳ πάρεστιν εἶδει colloc. 4a πάρεστιν BCLMa: πρόσκειται A 8 διὸ A Boeth.:
ἔτι CMa: καὶ ὅτι in ras. B²L³ 11 Εἰσὶν] v m.² A 12. 13 ante παράστασιν add.
τὴν B²M 13 post παράστασιν add. τέλος τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἥτις παραδίδωσιν
ἡμῖν τί ποτὲ ἐστὶ γένος καὶ τί εἶδος καὶ τί ἴδιον καὶ τί συμβεβηκός καὶ τί τὸ ἐν αὐτοῖς κοινόν
τί τε τὸ διάφορον AL

P O R P H Y R I I
I N T R O D U C T I O
I N A R I S T O T E L I S C A T E G O R I A S
A B O E T H I O T R A N S L A T A .

S I G L A

- A = Parisinus 11129
- B = Monacensis 4621
- C = Monacensis 6103
- L = Laurentianus 89, 80
- P = Laurentianus 11, 5
- Q = Laurentianus 89, 76

INCIPIT ISAGOGÉ PORPHYRII.

ed. gr.
p. l.¹

Cum sit necessarium, Chrysaori, et ad eam quae est apud Aristotelem praedicamentorum doctrinam nosse, quid genus sit et quid differentia quidque species et quid proprium et quid accidens, et ad
5 diffinitionum adsignationem et omnino ad ea, quae in divisione vel demonstratione sunt, utili hac istarum rerum speculatione, compendiosam tibi traditionem faciens temptabo breviter velut introductionis modo ea, quae ab antiquis dicta sunt, aggredi altioribus quidem quaestionibus abstinens, simpliciores vero mediocriter conjectans.
10 mox de generibus ac speciebus illud quidem sive subsistunt sive in solis nudisque intellectibus posita sunt, sive subsistentia corporalia sunt an incorporalia, et utrum separata a sensibilibus an in sensibilibus posita et circa ea constantia, dicere recusabo, altissimum enim est huiusmodi negotium et maioris egens inquisitionis: illud vero
15 quemadmodum de his ac de propositis probabiliter antiqui tractaverunt et horum maxime Peripatetici, tibi nunc temptabo monstrare.

1 *Titulum praemittit* Incipit Isagoge Porfirii L: Incipiunt ysagoge por ad cathogorias ar P: Incipiunt ysagoge por . . . (*ceter. absciss.*) Q: om. ABC 2 chrysaori A: chrysaori B: chrissaori C: Chrysaori L: gris P: grisaori Q ante et add. te B: om. ACLPQ 3 genus sit colloc. ACLQ: sit genus BP 4 ante differentia add. sit P post species om. et P 5. 6 in divisione vel demonstratione sunt BCL: ad divisionem et ad demonstrationem sunt A: in divisione sunt vel demonstratione P: in div. vel in demonstr. sunt Q 6 utili *scripsi*: utilia *codd.* haec A: hanc BCLPQ speculatione ACLPQ: speculationem B 6. 7 compendiosa (*lit. m. eras.*) B 7 traditione B temptabo BP 7. 8 modo introductionis colloc. Q 10 post mox add. inquit AC: om. BLPQ ac ACL: et BPQ subsistunt BCLQ¹: subsistant APQ² 11 solis nudisque AC: puris nudisque L: nudis purisque BPQ sunt ABCL: sint PQ² 12 sunt an incorporalia om. Q: sunt ABCL: sint P 12: 13 an in sensibilibus posita om. AB (*nisi quod an in lit. B*) 13 et om. B dicere] ducere P 13. 14 enim est huiusmodi negotium colloc. AP: est enim huiusm. neg. BQ: enim neg. est huiusm. LC 16 temptabo P

De genere.

Videtur autem neque genus neque species simpliciter dici. genus 1,15 enim dicitur et aliquorum quodammodo se habentium ad unum aliquid et ad se invicem collectio, secundum quam significationem Romanorum dicitur genus ab unius scilicet habitudine. dico autem Romuli. et multitudinis habentium aliquo modo ad se invicem eam quae ab illo est cognationem secundum divisionem ab aliis generibus dictae. dicitur autem et aliter rursus genus, quod est uniuscuiusque generationis principium vel ab eo qui genuit vel a loco in quo 10 quis genitus est. sic enim Orestem quidem dicimus a Tantalo habere genus. Hyllum autem ab Hercule. et rursus Pindarum quidem Thebapum esse genere. Platonem vero Atheniensem: etenim patria principium est uniuscuiusque generationis. quemadmodum pater. haec autem videtur promptissima esse significatio; Romani enim sunt, qui ex 15 genere descendunt Romuli. et Cecropidae. qui a Cecrope et horum proximi. et prius quidem appellatum est genus uniuscuiusque generationis principium. dehinc etiam multitudo eorum qui sunt ab uno principio. ut a Romulo: quam dividentes et ab aliis separantes dicebamus omnem illam collectionem esse Romanorum genus. aliter autem rursus 20 genus dicitur. cui supponitur species. ad horum fortasse similitudinem dictum. etenim principium quoddam est huiusmodi genus earum quae sub ipso sunt specierum. videturquè etiam multitudinem continere omnem quae sub eo est.

Tripliciter igitur cum genus dicatur, de tertio apud philosophos 2,14 25 sermo est. quod etiam describentes adsignaverunt genus esse dicentes,

1 *titulum exhibent* De genere ALP: De genere primo Q: om. BC 2 dici simpliciter colloc. P 3 enim ABCLQ: autem P 3. 4 aliquid BC'LP: aliquod A: aliquidem C² 4. 5 Romanorum om. P: Romanum C¹ (corr. m.²) 6 aliquo modo ABCLQ: quodammodo P se om. codd. omnes 7. 8 dictae BLPQ: dictam AC: dictae tuetur comment. 8 uniuscuiusque] utriusque P 9 generationis om. B a loco ABPQ: ab eo loco CL 10 enim in litura m.² C 11 Hyllum] illum ABCL: filium P: ylum (y in lit.) Q 12 est enim patria principium P 13 uniuscuiuscumque Q ante pater add. et Q: om. ABCLP 14 autem ABCLQ: enim P promptissima ante videtur transp. Q sunt ACPQ: om. BL 15 a Cecrope AC: ex genere descendunt Cecropis BLPQ (nisi quod discedunt P): a Cecrope probare videtur comment. horum ACP: eorum BLQ 16 uniuscuiuscumque Q 16. 17 generationis BLPQ et in litura m.² C: generis A 17 eorum] horum P 18 quam AB: namque CLPQ: nam superser. m.¹ B 19 esse collectionem colloc. A: collationem L rursus post genus transpos. B 20 genus post dicitur transp. Q subponuntur B ad horum fort. similitudinem ACPQ: ab eorum fort. similitudine BL 22 ipso ACP: se BLQ videtur codd. etiam ACLP: autem B: quoque Q 23 omnem quae sub eo est BL: omnium earum quae sunt eo sub specierum A: omnium quae sunt sub eo specierum C *neg.* L: omnium quae sub eo sunt specierum P: omnem quae sub se sunt specierum Q 24 igitur ABCLP: ergo Q 25 esse genus colloc. A

quod de pluribus et differentibus specie in eo quod quid sit praedicatur ut animal. eorum enim. quae praedicantur. alia quidem de uno dicuntur solo. sicut individua ut Socrates et hic et hoc. alia vero de pluribus. quemadmodum genera et species et differentiae et
 5 propria et accidentia communiter sed non proprie alicui. est autem genus quidem ut animal. species vero ut homo. differentia autem ut rationale. proprium ut risibile. accidens ut album. nigrum. sedere. ab his ergo. quae de uno solo praedicantur. differunt genera eo quod de pluribus adsignata praedicantur. ab his autem quae de pluribus.
 10 a speciebus quidem. quoniam species etsi de pluribus praedicantur. sed non de differentibus specie sed numero: homo enim cum sit species. de Socrate et Platone praedicatur. qui non specie differunt a se invicem sed numero. animal vero cum genus sit. de homine et bove et equo praedicatur. qui differunt a se invicem et specie quoque. non
 15 numero solo. a proprio vero differt genus. quoniam proprium quidem de una sola specie. cuius est proprium. praedicatur et de his quae sub una specie sunt individuis. quemadmodum risibile de homine solo et de particularibus hominibus. genus autem non de una specie praedicatur sed de pluribus et differentibus specie. a differentia vero et ab his quae communiter sunt accidentibus differt genus. quoniam etsi de pluribus et specie differentibus praedicantur differentiae et communiter accidentia. sed non in eo quod quid

1 quod quid BCLPQ: quodquod A 2 ut animal *om.* BQ: *exhib.* ACLP 2 enim *om.* Q quidem *om.* Q 3 dicuntur solo ABCLP: solo praedicantur Q
 individuum C ut—hoc *om.* AC et hic et hoc B: et hic et haec L: et hic et hic
 et hoc PQ 4 vero *om.* A 4. 7 quem admodum—risibile *om.* AC 5 et propria BLP: proprie Q sed] et B proprie Q: propria BLP 6 quidem *om.*
 L (*supra* scr. quiddam): *ante* genus *transpos.* P vero *om.* Q 7 post proprium
om. ut Q (*add. m.²*) ante accidens *add.* ut C ut album LBPQ: id est album AC 8 ab *om.* A ergo ACPQ in *litura* B: igitur L quod] qui C
 9 praedicantur APQ: praedicentur BCL 9. p. 28,6 ab his—accidens *om.* AC
 post autem *add.* speciebus P 9 post pluribus *add.* praedicantur differt quidem genus P 10 a (*ante* speciebus) *om.* L: *exhib.* BPQ post quidem *add.* primum L: *om.* BPQ etsi BPQ: si L praedicatur B (*corr. m.¹*) Q 11 sed non L: non B: tamen non P: non tamen Q: an sed tamen non? (*cf.* 44,20) 12 post Platone
add. et ceteris L: *om.* BPQ: *exstat in comment.* 12 et 14 a se BLQ: ad se P 13 post invicem *add. ex comment* sicut homo atque equus L: *om.* BPQ
 sit genus colloc. Q 13. 14 equo et bove colloc. Q 14 post equo *add.* et asino B ante differunt *add.* omnes Q et (*ante* specie) *om.* PQ quoque
 BLP: quidem Q 16 sola post specie *transp.* Q 17 his BLQ: iis P
 18 de (*post et*) *om.* L post hominibus *add.* praedicatur P 19 praedicatur
supra non scr. Q post una *add.* sola P: *supra* scr. Q et differentibus
 specie *om.* L: *add.* BPQ specie in *comm.* repudiatur. itaque inducendum est
 20 accidentibus BLP: accidentia Q etsi BP: etiamsi L: si Q et specie
 differentibus *om.* Q: *exhib.* BLP: *tuetur comment.* 22 sed B: tamen LPQ: an
 sed tamen?

sit praedicantur sed in eo quod quale quid sit. interrogantibus enim nobis illud, de quo praedicantur haec, non in eo quod quid sit dicimus praedicari, sed magis in eo quod quale quid sit. interroganti enim, qualis est homo, dicimus rationalis, et in eo quod qualis est corvus
 5 dicimus quoniam niger; est autem rationale quidem differentia, nigrum vero accidens. quando autem quid est homo interrogamur, animal respondemus; erat autem hominis genus animal. quare de pluribus praedicari dividit genus ab his, quae de uno solo eorum quae sunt individua praedicantur, differentibus vero specie separat ab his
 10 quae sicut species praedicantur vel sicut propria, in eo autem quod quid sit praedicari dividit a differentiis et communiter accidentibus, quae non in eo quod quid sit, sed in eo quod quale sit vel quomodo se habens praedicantur, de quibus praedicantur, nihil igitur superfluum neque minus continet generis dicta descriptio.

15

De specie.

3, 21

Species autem dicitur quidem et de uniuscuiusque forma, secundum quam dictum est: „Priami quidem species digna est imperio“; dicitur autem species et ea, quae est sub adsignato genere, secundum quam solemus dicere hominem quidem speciem animalis, cum sit
 20 genus animal, album autem coloris speciem, triangulum vero figurae speciem. Quodsi etiam genus adsignantes speciei meminimus dicentes, quod de pluribus et differentibus specie in eo quod quid sit praedicatur, et speciem dicimus id quod sub genere est, nosse autem oportet, quoniam et genus alicuius est genus et species alicuius est

1 praedicantur *om. L: exhib. BPQ* sed in eo quod quale quid sit *om. comm. (recte)*
 quid *om. LQ: add BP* sit *om. Q* 2 nobis *L: nos BP: om. Q* praedicantur haec
 BLP: ista praedicantur *Q* 2. 3 dicimus *ante non transp. Q* dicimus praedicari
 BLP: praedicari *om. Q* 3 quid *om. B: exhib. LPQ* interroganti *BP: interrogati L:*
 interrogantibus *Q* 4 est *BLQ: sit P* in eo quod *om. Q: exhib. BLP* 5 dicimus
P: om. Q: dicitur BL comm. quidem *ante ration. transp. P* 6 interrogamus *A*
 7 respondetur *Q* erat *B: erit ACL: est PQ* genus *ante hominis transp. Q* 8 praedicari
~~ex~~ *preditor (sic) corr. A* soloque *B* 8. 11 eorum—accidentibus *om. AC* 8. 9 eorum
 quae sunt individua *LP: sicut individua BQ* 9 *ante differentibus add. de Q: om. BLP*
post separat add. genus Q: om. BLP 10 autem *om. Q: exhib. BLP* 11 *post dividit*
add. genus P: supra scr. Q: s. genus ab his glossa interlin. L 12 *ante quae add. et AC:*
om. BLPQ quale sit *P: quale est ABCLQ* quomodo *L¹PQ: quemadmodum AL²:*
 quod admodum *C: quodammodo B* 13 habens *ABC: habent LPQ* de quibus praedi-
 cantur *BL (nisi quod ante quibus add. his B): om. AC¹Q* nil *A* *post igitur add.*
 neque *AC: om. LBPQ* 15 *tit. om. C: exhib. ABLPQ* 17 priami *codd.: secundum quam*
 dicimus, quemlibet illum imperio esse aptum propter formae eximiam dignitatem *comm.*
 quidem *om. Q* est *om. C* 20 autem *ABCL: vero Q: om. P* 21 Quodsi *L²PQ:*
 quod *C: sic BL¹: quid sit A* *post dicentes add. illud esse genus Q: om. ABCLPQ*
 22 *ante differ. add. de P* 24 et (*post quoniam*) *om. PQ: exhib. ABCL*

species. idcirco necesse est et in utrorumque rationibus utrisque uti.
 adsignant ergo et sic speciem: species est, quod ponitur sub genere
 et de quo genus in eo quod quid sit praedicatur. amplius autem sic
 quoque: species est, quod de pluribus et differentibus numero in eo
 5 quod quid sit praedicatur; sed haec quidem adsignatio specialissimae
 est et quae solum species est, aliae vero erunt etiam non specialis-
 simarum. planum autem erit quod dicitur hoc modo. in unoquo-
 que praedicamento sunt quaedam generalissima et rursus alia specia-
 lissima, et inter generalissima et specialissima sunt alia. est autem
 10 generalissimum quidem, super quod nullum ultra aliud sit superveniens
 genus, specialissimum autem, post quod non erit alia inferior species,
 inter generalissimum autem et specialissimum et genera et species
 sunt eadem, ad aliud quidem et ad aliud sumpta.

Sit autem in uno praedicamento manifestum quod dicitur. sub- 4,21
 15 stantia est quidem et ipsa genus, sub hac autem est corpus, sub cor-
 pore vero animatum corpus, sub quo animal, sub animali rationale
 animal, sub quo homo, sub homine Socrates et Plato et qui sunt
 particulares homines. sed horum substantia quidem generalissimum
 est et quod genus sit solum, homo vero specialissimum et quod species
 20 solum sit, corpus vero species quidem est substantiae, genus vero
 corporis animati, et animatum corpus species quidem est corporis,
 genus vero animalis, animal autem species quidem est corporis ani-
 mati, genus vero animalis rationalis, sed rationale animal species
 quidem est animalis, genus autem hominis, homo vero species quidem
 25 est rationalis animalis, non autem etiam genus particularium homi-

1 et (post est) om. BPQ: exhib. ACL 2 ergo BCLPQ: vero A quod AL¹:
 quae BCL²PQ ponitur post genere transp. P sub om. LQ: exhib. ABCP
 supra genere add. assignato Q² 3 de quo AL: de qua BCPQ genus post sit
 transp. P autem om. L 4 quoque post est transp. Q et ABCPQ: ac L
 5 post praedicatur add. ut homo, equus, bos et asinus et cetera C: om. ABLPQ
 post adsignatio add. speciei Q: om. ABCLP specialissimae scripsi: specialissime P:
 specialissima ABCLQ 6 et om. A: exhib. BCLPQ¹ etiam ABCP: et Q: om. L
 7. p. 30.1 in unoquoque—solum species om. AC 8 alia post specialissima transp. Q
 9 specialissima et generalissima colloc. Q autem BPQ: enim L 10 super
 BLP: supra Q nullum ultra aliud sit superv. BLP: nullum superv. est Q
 11 autem om. P post autem add. est BP: om. LQ 12 inter specialissimum autem
 et generalissimum colloc. Q 13 alterum ad om. BQ: exhib. LP 14 uno LB: uno
 quidem P: unoquoque Q 15 quidem] quiddam codd. post ipsa add. est Q: om.
 BLP est (post autem) om. LQ: exhib. BP 17 post homine add. vero PQ:
 om. BL et (ante Plato) om. Q: exhib. BLP 18 generalissima B 19. 20 spec-
 ies post sit transp. Q 21 ante corporis add. est Q: om. BLP est quidem
 colloc. B 22 animalis BQ: animatum L (corr. m.): animabilis P (s. d. junctis sup-
 pos. corr.) autem BLP: vero Q 23 vero animalis om. B rationalis ani-
 malis colloc. PQ 24 autem (post genus) BPQ: vero L 25 autem om. Q
 etiam om. P: post genus transp. L

num, sed solum species: et omne quod ante individua proximum est. species erit solum. non etiam genus. quemadmodum igitur substantia cum suprema sit eo quod nihil sit supra eam, genus est generalissimum. sic et homo cum sit species, post quam non sit alia inferior species neque aliquid eorum quae possunt dividi, sed solum individuorum (individuum enim est Socrates et Plato). species erit sola et ultima species et, ut dictum est, specialissima. quae vero sunt in medio, eorum quidem, quae supra ipsa sunt, erunt species, eorum vero, quae post ipsa sunt, genera. quare haec quidem duas habent 10 habitudines, eam quae est ad superiora, secundum quam species ipsorum esse dicuntur, et eam quae est ad posteriora, secundum quam genera ipsorum esse dicuntur. extrema vero unam habent habitudinem, nam et generalissimum ad ea quidem quae posteriora sunt habet habitudinem. cum genus sit omnium id quod est supremum, eam 15 vero quae est ad superiora non habet, cum sit supremum et primum principium; et specialissimum autem unam habet habitudinem, eam quae est ad superiora, quorum est species, eam vero quae est ad posteriora non habet, sed etiam individuorum species dicitur, sed species quidem individuorum velut ea continens, species autem superiorum, velut quae ab eis contineatur. 20

Determinant ergo generalissimum ita, quod cum genus sit non 5, 17 est species, et rursus, supra quod non erit aliud superveniens genus; specialissimum vero, quod cum sit species non est genus et quod cum sit species nunquam dividitur in species et quod de pluribus et diffe-

1 et BLPQ: ad A: om. C omne om. Q quod BCLPQ: quae A individuum P est ABLPQ: erit C 2 erit ABLPQ: est C 3 ante cum add. quae ABCLP: om. Q nihil sit supra eam ACQ: supra eam nihil sit P: nihil supra eam est BL est (post genus) BCLPQ: sit A 5. 18 sic—habet om. AC 4 quam L²PQ: quod L¹B sit (ante alia) LPQ: erit B 5 post aliquid add. sit L: om. BPQ post dividi add. .l. (sic) in partes subjectivas P: nescio an in species addendam sit, quod commentario postulari videtur 5. 6 sola individua Q 5 post solum add. aliquid P 6 enim om. P 7 et om. PQ: exhib. BL post ut add. vero Q 8 species ante erunt transp. L 9 ipsa B: ipsam LPQ habent ante duas transp. L 11. 12 et eam—dicuntur om. Q (suppl. in mrg.) 12 extrema PQ: extremae BL vero supra scr. Q 13 nam et generalissimum BL: nam generalissimum P: nam id quod generalissimum quod Q 14 genus sit BP: sit genus LQ est post supremum transp. Q 15 cum summum sit primum Q (corr. m.²) 16 et om. B: exhib. LPQ autem BLQ: vero P 18 posteriora BLQ: inferiora P post sed add. dicitur L²Q: post quidem C: om. ABLP 19 veluti P 19. 20 post superiorum add. est P: dicitur Q: om. ABCL 20 velut BCLPQ: ut A continetur Q 21 ergo om. C ante generalis. add. philosophi C ita om. A 22 est post species transp. L 22. p. 31,6 et rursus—genera om. AC 22 erit L: est BPQ genus ante aliud transp. Q superveniens BL: superveniens PQ 23 quod (post et) om. Q: supra scr. P 23. 24 cum sit species nunquam dividitur in species et quod om. BL: exhibent L²PQ 24 et (post pluribus) om. Q

rentibus numero in eo quod quid sit praedicatur. ea vero quae in medio sunt extremorum, subalterna vocantur genera et species, et unumquodque ipsorum species esse et genus ponunt, ad aliud quidem et ad aliud sumpta. ea vero quae sunt ante specialissima usque ad 5 generalissimum ascendunt et genera dicuntur et species et subalterna genera. ut Agamemnon Atrides et Pelopides et Tantalides et ultimum Jovis. sed in familiis quidem plerumque ad unum reducuntur principium, verbi gratia ad Jovem. in generibus autem et speciebus non se sic habet, neque enim est commune unum genus omnium ens ne- 10 que omnia eiusdem generis sunt secundum unum supremum genus, quemadmodum dicit Aristoteles. sed sint posita, quemadmodum in praedicamentis, prima decem genera, quasi prima decem principia: vel si omnia quis entia vocet, aequivoco, inquit, nuncupabit, non univoce. si enim unum esset commune genus omnium ens, univoce 15 entia dicerentur, cum vero decem sint prima, communio secundum nomen est solum, non etiam secundum rationem, quae secundum nomen est, decem quidem generalissima sunt, specialissima vero in numero quidem quodam sunt, non tamen infinito, individua autem, quae sunt post specialissima, sunt infinita. quapropter us- 20 que ad specialissima a generalissimis descendente iubet Plato quiescere, descendere autem per media dividente specificis differentiis: infinita, inquit, relinquenda sunt, neque enim eorum posse fieri dis-

2 ante extremorum add. et Q: om. BLP species post esse transp. Q 3 ponunt
scriptis possunt BLP: potest Q quidem] quidam Q 4 post sumpta rasura H fere
lit. L 5 et genera dicuntur et species BLP: et species dicuntur Q et (ante
subalt.) LPQ: vel B 6 ut BLPQ: ad A: om. C Agamemnon C ante
Atrides add. et Q et (ante Pelopides) om. CQ: add. ABLP et (ante Tantalides)
ABPQ: ut L: om. C 7. 8 sed—loven om. AC 7 ad unum post reducuntur
transp. Q reducuntur] an reducunt? post reducuntur add. omnes L: om. BPQ
9 se post sic transp. Q 9. 15 neque—dicerentur om. AC 9 omnium om. L: ex-
hib. BPQ post ens add. generalissimum P: om. BLQ 10 supremum LPQ: sum-
mum B 12 post praedicamentis add. dictum est PQ: om. BL quasi LP: sic B:
sicut Q 13 aequivoco BLQ: aequivoco P post inquit add. Aristoteles L: om.
BPQ 14 commune post genus transp. P: post omnium B genus om. Q (post ens
suppl. m.²) 15 ante entia add. omnia Q: om. BLP vero AC: enim BLPQ
sint ABCPQ: sunt L post prima add. genera A: principia LPQ: om. BC
16 non etiam ABCLPQ: et non (corr. ex et nomina) Q ante rationem add. definitionis
BLPQ: om. AC 17 ante nomen add. entis C: om. ABLPQ quidem supra ser. Q
post sunt add. scilicet substantia qualitas quantitas relatio ubi quando situm habere agere
et pati; nam quicquid est, his decem generalissimis continetur P 18 quidem om. Q
quodam BCLPQ: quaedam A tamen ABLPQ: tam C infinito B: indefinito
ALPQ: indefinitio C (corr. m.²) 18. 19 individua quiescere om. AC 19 infinita
sunt colloc. BQ 20 a generalissimis om. Q (suppl. in urg.) descendente LPQ:
descendentes B 21 ante descendere add. ad id AC: om. BLPQ supra autem
add. oportet Q 22 enim om. Q eorum ACIQ: et horum B: horum P esse
posse secundum (?) disciplinam Q 22. p. 31, 1 disciplina C (corr. m.²)

ciplinam. descendentes igitur ad specialissima necesse est dividentes
per multitudinem ire. ascendentibus vero ad generalissima necesse
est colligere multitudinem. collectivum enim multorum in unam na-
turam species est et magis id quod genus est. particularia vero et
5 singularia semper in multitudinem e contrario dividunt quod unum
est: participatione enim speciei plures homines unus, particularibus
autem unius et communis plures; divisivum enim est semper quod
singulare est. collectivum autem et adunativum quod commune est.

Adsignato autem genere et specie quod est utrumque et genere 6, 24
10 quidem uno, speciebus vero pluribus, semper enim in plures species
divisio generis est. genus quidem semper de specie praedicatur et
omnia superiora de inferioribus, species autem neque de proximo sibi
genere neque de superioribus, neque enim convertitur. oportet autem
aequa de aequis praedicari, ut hinnibile de equo, aut maiora de ma-
15 ioribus, ut animal de homine; minora vero de maioribus minime,
neque enim animal dicis esse hominem, quemadmodum hominem dicis
esse animal. de quibus autem species praedicatur, de his necessario
et speciei genus praedicabitur et generis genus usque ad generalis-
simum: si enim verum est Socratem hominem dicere, hominem autem
20 animal, animal vero substantiam, verum est et Socratem animal dicere
atque substantiam. semper igitur superioribus de inferioribus praedi-
catis species quidem de individuo praedicabitur, genus autem et de
specie et de individuo, generalissimum autem et de genere et de ge-
neribus, si plura sint media et subalterna, et de specie et de indi-
25 viduo. dicitur enim generalissimum quidem de omnibus sub se
generibus speciebusque et de individuis, genus autem, quod ante spe-

2, 7 ascendentes— plures *om.* AC 3 post multitudinem requiritur commentario in unum
4 est (*post genus*) *supra scr.* Q 5 post contrario *add.* modo Q ante quod *add.* id BQ:
om. LP 6 post homines *supra scr.* sunt P²Q² 7 autem *om.* B: *exhib.* LPQ enim
om. CL: *exhib.* ABPQ est post semper *transp.* P 8 autem ABCLP: enim Q et
om. L post adunativum *add.* est P 9 assignato *ex assignati corr.* A²: an adsignatis?
quod ABL: quid L²PQ: quidem C est AB: sit PQ: *om.* CL et (*ante genere*) *om.* P
(*suppl. m.²*) 9, 10 et genere—pluribus] quodque sit genus unum, species vero plurimae L
10 vero *supra scr.* Q 11 divisio post generis *transp.* Q 11. p. 33, 1 genus—individuis
om. AC 11 semper *om.* Q: *exhib.* BLP 12 de (*ante inferior.*) *supra scr.* Q autem
LPQ: enim B sibi *supra scr.* Q 13 post autem *add.* aut Q: *om.* BLP 14 ut BLQ:
sicut P 17 autem LP: vero Q: *om.* B 18, 19 generalissimum P: generalissima BLQ
19 dicere ante Socratem *transp.* Q post Socratem *add.* esse Q autem BLP: vero Q
20 et Socratem animal P: Socratem animal Q: hominem et animal L: Socratem hominem
animal B 21 igitur L: enim BPQ superioribus B: superiori (*lit. bus eras.*) L: su-
periora PQ 21, 22 praedicatis B: praedicat (*lit. is eras.*) L: praedicantur PQ
22 ante species *add.* et LQ: *om.* BP individuus Q: individuus BLP praedicabitur
BL: praedicatur PQ 23 speciebus P et (*post autem*) *om.* Q 24 sint LQ: sunt
BP et de specie *om.* P: *exhib.* BLQ 25 enim BL: autem PQ post se *add.* positus
PQL²: *om.* BL¹ 26 speciebusque BL: speciebus PQ 26. p. 33, 1 genus—de indivi-
duis *om.* L (*suppl. in mg. m.²*) 26 post autem *add.* quidem P: *om.* BL²Q

cialissimum est, de omnibus specialissimis et de individuis, solum
autem species de omnibus individuis, individuum autem de uno solo
particulari. individuum autem dicitur Socrates et hoc album et hic
veniens, ut Sophronisci filius, si solus ei Socrates sit filius. individua
5 ergo dicuntur huiusmodi, quoniam ex proprietatibus consistit unum-
quodque eorum. quarum collectio numquam in alio eadem erit. So-
cratis enim proprietates nunquam in alio quolibet erunt particularium,
hae vero quae sunt hominis, dico autem eius qui est communis, pro-
prietates erunt eadem in pluribus, magis autem in omnibus particu-
10 laribus hominibus in eo quod homines sunt. continetur igitur indi-
viduum quidem sub specie, species autem sub genere; totum enim
quiddam est genus, individuum autem pars, species vero et totum et
pars, sed pars quidem alterius, totum autem non alterius sed aliis;
partibus enim totum est.

15 De genere quidem et specie, et quid generalissimum et quid
specialissimum et quae genera eadem et species sunt, quae etiam in-
dividua et quot modis genus et species dicitur, sufficienter dictum est.

De differentia.

8,8

Differentia vero communiter et proprie et magis proprie dicitur.
20 communiter quidem differre alterum ab altero dicitur, quod alteritate
quadam differt quocunque modo vel a se ipso vel ab alio. differt
enim Socrates a Platone alteritate et ipse a se vel puero vel iam viro

2. *supra* species *add.* praedicatur L² autem (*alterum*) ABCLQ: vero P solo
ABCL: *supra scr.* P²: om. Q 3 autem ACL: enim BPQ 4 ut ACL: et BPQ
Sophronici PQ *supra* solus *add.* unicus L² ei ABCPQ: eius L sit
ante Socrates *transp.* BP: *ante* ei Q 5 ergo ABCLQ: igitur (*ut videtur*) P
6. 9 quarum—pluribus om. AC 6 quarum PQ: quorum BL in alio *post*
eadem transp. B erit BPQ: est L 6. 7 Socrates B (*sed man¹. corr.*)
7 nunquam BPQ: non L 8 haec m.² L sunt *post* hominis *transp.* Q
post hominis *supra scr.* species L² est om. L: *exhib.* BPQ 8. 9 proprietates
inducit Q 9 erunt om. L: *exhib.* BPQ *post* autem *add.* et B 9. 10 par-
ticularibus BCLPQ: partibus A 10 *post* sunt *add.* continentur L conti-
netur igitur ABCLP: continentur Q (*corr.* continetur) 11. 16 totum—individua
om. AC 12 *post* totum *add.* est BQ: om. LP 13 pars *post* quidem
transp. Q 14 enim BL: eteum P: om. Q 15 et (*ante* quid general.) om. P:
exhib. BLQ quid (*utrobique*) LPQ: quod B 16 *ante* species *add.* quae B:
om. LPQ sunt LPQ: sint B: *ante* genera *transp.* Q 17 quot BCLPQ:
tot A dicitur A: dicatur BLPQ: dicuntur C 18 tit. om. AC: *exhib.* BLPQ
19 et magis proprie om. C (*sed in mrg. man¹. suppl.*) 20. p. 34.6 commu-
niter—distiterit om. AC 20 ab om. B: *exhib.* LPQ *ante* alteritate *add.*
ab Q: om. BLP 22 *post* alteritate *add.* quadam Q: om. BLP *post* ipse
add. plato L: om. BPQ *post* se *add.* ipso PQ: om. BL *ante* puero *add.* a B:
om. LPQ

et faciente aliquid vel quiescente et semper in aliquo modo habendi
alteritatibus. proprie autem differre alterum ab altero dicitur, quando
inseparabili accidenti ab altero differt. inseparabile vero accidens est
ut nasi curvitas, caecitas oculorum, cicatrix cum ex vulnere occal-
5 luerit. magis proprie differre alterum ab altero dicitur, quando spe-
cifica differentia distiterit, quemadmodum homo ab equo specifica dif-
ferentia differt rationali qualitate. universaliter ergo omnis differentia
alteratum facit cuilibet adveniens; sed ea quae est communiter et
proprie alteratum facit, illa autem quae est magis proprie aliud.
10 differentiarum enim aliae quidem alteratum faciunt, aliae vero aliud.
illae quidem quae faciunt aliud specificae vocantur, illae vero quae
alteratum simpliciter differentiae. animali enim differentia adveniens
rationalis aliud fecit, et speciem animalis fecit, illa vero quae est
movendi alteratum solum a quiescente fecit; quare haec quidem aliud,
15 illa vero alteratum solum fecit. secundum igitur aliud facientes di-
visiones fiunt a generibus in species et diffinitiones adsignantur, quae
sunt ex genere et huiusmodi differentiis; secundum autem eas, quae
solum alteratum faciunt, alteratio sola consistit et aliquo modo se
habendi permutationes.

20 A superioribus ergo rursus inchoanti dicendum est, differentiarum 9,7
alias quidem esse separabiles, alias vero inseparabiles. moveri enim

1 et (*ante faciente*) BLP: vel Q *ante habendi add.* se Q: *post habendi* P: *om.* BL
2 alteritate P (*ut videtur*) ab *om.* B: *exhib.* LPQ quando LPQ: quoniam B
3 accidente P *post accidenti supra scr.* alterum L² ab altero *om.* P: *exhib.* BLQ
vero *om.* BP: *exhib.* LQ 4 caecitas oculorum *eras.* P *ante cicatrix supra scr.*
et Q cum *om.* L¹: *exhib.* BL²PQ 4. 5 occaluerit LQ 5 *post magis add.* autem
P: *om.* BLQ ab *om.* B: *exhib.* LPQ quando LPQ: quoniam B 6 differentia
distiterit *om.* Q (*suppl. man².*) distiterit P: destiterit BL 7 differt *om.* Q: *exhib.*
ABCLP *post differt add.* id est C: *rasura* IV *litter.* L: *om.* ABPQ rationali BPQ:
rationabili ACL *ante qualitate add.* scilicet Q ergo ABL²PQ: vero C: *om.* L¹
8 et 10 alteratum *ex* alterum *corr.* Q 8. 14 sed ea—fecit *om.* AC 8 *post quae add.*
facit aliud Universaliter ergo Q (*sed punct. suppos. del.*) 9 propria *utrobique* P
alterum B *post facit add.* solum Q: *om.* BLP 10 enim BL¹: ergo L²PQ
11 specificae vocantur] specificantur L¹ (*corr. m.²*) vero *supra scr.* Q 12 alteratum
BLP: faciunt alteratum *in rasura* Q *ante simpliciter add.* vocantur Q: *om.* BLP
enim *om.* L: *exhib.* BPQ 13 fecit (*utrobique*) BL: facit PQ et spec. anim. fecit
delenda sunt (cf. p. 9,1) 13. 14 illa—quiescente fecit *om.* Q (*suppl. in mrg.*) 14 fecit
B: facit LPQ 15 illa ABCLQ: alia P vero ABCP: si L: *om.* Q *ante alteratum*
transpos. in rasura solum Q *post solum add.* modo A fecit B: facit CLPQ:
om. A *post facientes add.* differentias L² 16. 18 quae sunt—faciunt *om.* AC
17 et BLQ: ex P *post differentiis add. et punct. suppos. del.* illa vero quae est movendi
alteratum solum a quiescente facit Q secundum autem *iter.* Q 18 *ante alteratio add.*
at C sola *om.* L et *om.* CQ in aliquo m. se hab. permutationibus C 19 *supra*
permutationes *scr.* fiunt L² 20 rursus *om.* L¹ (*suppl. m.²*) incoantes P *differendarum*
A (*corr. m.²*) 21 alias *post quidem transp.* Q 21. p. 35,5 alias vero—perceptibile
om. C 21 vero *om.* BLQ: *exhib.* AP 21. p. 35,5 moveri—perceptibile *om.* A
21 enim BLQ: vero P

et quiescere et sanum esse et aegrum et quaecunque his proxima sunt
separabilia sunt, at vero aquilum esse vel sinum vel rationale vel
inrationale inseparabilia sunt. inseparabilium autem aliae quidem
sunt per se, aliae vero per accidens, nam rationale per se inest ho-
mini et mortale et disciplinae esse perceptibile, at vero aquilum esse
vel sinum secundum accidens et non per se. illae igitur quae per
se sunt, in substantiae ratione accipiuntur et faciunt aliud, illae vero
quae secundum accidens, nec in substantiae ratione dicuntur nec fa-
ciunt aliud, sed alteratum. et illae quidem quae per se sunt non
suscipiunt magis et minus, illae vero quae per accidens, vel si in-
separabiles sunt, intentionem recipiunt et remissionem; nam neque ge-
nus magis aut minus praedicatur de eo cuius fuerit genus, neque
generis differentiae, secundum quas dividitur; ipsae enim sunt, quae
uniuscuiusque rationem complent, esse autem unicuique unum et
idem neque intentionem neque remissionem suscipiens est, aquilum
autem esse vel sinum vel coloratum aliquo modo et intenditur et
remititur.

Cum igitur tres species differentiae considerentur et cum hae
quidem sint separabiles illae vero inseparabiles et rursus insepara-
bilium cum hae quidem sint per se illae vero per accidens, rursus
earum quae sunt per se differentiarum aliae quidem sunt secundum
quas dividimus genera in species, aliae vero secundum quas haec
quae divisa sunt specificantur. ut cum per se differentiae omnes

1 ante quaecunque add. omnia Q: om. BLP his BLP: eis Q his post proxima
transp. B 2 aquilum BPQ: acylum L: os tortum supra scr. L² 4 sunt om. L:
exhib BPQ 5 aquilum ABPQ: acylum CL 6 sinum BCLPQ: simium A
et om. BQ¹ post se add est A: om. BCLPQ illae post igitur transp. C
quae supra scr. Q 7 in substantia rationali (?) Q 7. 15 illae vero—est om.
AC 7 vero BLP: igitur Q 8 nec BLP: non Q 9 quidem om. B: exhib LPQ
10 et BL: neque PQ per BLP: secundum Q vel si BP: vel L: et Q 11 sunt
LPQ: sint B recipiunt BLP: suscipiunt Q 11. 12 neque post genus transp. P
12 aut BLP: et Q post eo add. id est de specie B: om. LPQ 13 sunt post quae
transp. L 14 uniuscuiusque rationem complent B: uniuscuiusque rationem definitio-
nemque complent L: definitionem uniuse. et rationem compl. P: uniuse. rationem compl.
et definitionem Q 15 ante intentionem add. enim B: om. LPQ neque (ante re-
missionem) om. L: exhib. BPQ aquilum ABPQ: acylum CL 16 autem BCLPQ: vero
L: om. A esse post coloratum transp. B: om. P 18 considerentur ACLP: consi-
derantur BQ 19 sint ABCLQ: sunt P: post separabiles transp. B post sint add.
quod sit Q 19. 20 separabiles—sint om. L 19. p. 36,4 illae vero—sensibilis
om. C 19 vero om. B: exhib. APQ 19. p. 36,4 et rursus—sensibilis om. A
20 cum om. Q: exhib BP sint BP: sunt (post se transpos.) Q 21 sunt post
se transp. Q quidem PL²: vero Q: om. BL¹ 21. 22 secundum—vero om. Q
(suppl. m.¹ in mrg.) 22 post quas add. nos P: om. BL mrg. Q speciem P vero
om. L (suppl. m.²) post vero add. sunt L² mrg. Q haec BL: haec Q: ea P
23 divisa BLP: divisivae Q specificatur Q 23. p. 36,4 differ. omnes huiusmodi
BL: huiusmodi omnes differ. P: differ. huiusmodi omnes Q

huiusmodi sint, animati et inanimati, sensibilis et insensibilis, rationalis et irationalis. mortalis et immortalis, ea quidem quae est animati et sensibilis differentia constitutiva est substantiae animalis. est enim animal substantia animata et sensibilis, ea vero quae est mortalis et immortalis differentia et rationalis et irationalis divisivae sunt animalis differentiae; per eas enim genera in species dividimus. sed hae quidem quae divisivae sunt differentiae generum, completivae fiunt et constitutivae specierum; dividitur enim animal rationali et irationali differentia, et rursus mortali et immortalis differentia. sed ea quae est rationalis differentia et mortalis constitutivae fiunt hominis, rationalis vero et immortalis dei. illae vero quae sunt irationalis et mortalis irationabilium animalium. sic etiam et suprema substantia cum divisiva sit animati et inanimati differentia et sensibilis et insensibilis, animata et sensibilis congregatae ad substantiam animal perfecterunt. quoniam ergo eadem aliquo modo quidem acceptae fiunt constitutivae, aliquo modo autem divisivae, specificae omnes vocantur. et his maxime opus est ad divisiones generum et definitiones, sed non his quae secundum accidens inseparabiles sunt, nec magis his quae sunt separabiles.

20 Quas etiam determinantes dicunt: differentia est qua abundat 10, 22 species a genere. homo enim ab animali plus habet rationale et mortale, animal enim neque ipsum nihil horum est, nam unde habe-

3 insensibilis P (*sed in del.*) 3. 4 animalis—animal *in ras.* Q 4 et om.
PQ: *exhib.* BL 5 differentia om. AC: *exhib.* BLPQ et (*ante rationalis*) om.
BCL: *exhib.* AP racionabilis et irracionabilis A divisae A¹P 6 animalis
post differentiae transp. P eas BCLPQ: has A genera in Q: genus in L:
animal in P: om. ABC dividimus *post enim transp.* L 7 hae ABLQ:
haec CP divide PQ 8. 14 divitur—insensibilis om. AC 8 ante
animal *add.* genus L: om. BPQ 9 et rursus om. BL: *exhib.* PQ 10 fiunt Q:
sunt P: definiunt BL 10. 11 hominis PQ: hominem BL 11 vero (*post*
ration.) om. PQ: *exhib.* BL dei BPQ: deum L 11. 12 irrationales P¹: intra-
rationalis Q¹ 12 *post mortalis add.* et P irationalium Q¹ (*corr. m.²*)
post animalium add. sunt L: om. BPQ et (*post etiam*) om. Q: *exhib.* BLP
suprema BLP: generalissima Q 13 divisa P 14 animata BCL: adanimata
A: animati PQ 15 animal *post perfecterunt transp.* P perfecterunt] perfecte
Q (*m.² corr.*) *post perfecterunt add.* animata vero et insensibilis perfecterunt plan-
tam P: om. ABCLQ et *repudiat comment.* ante quoniam *add.* et Q ergo BCLQ:
igitur AP ante eadem *add.* hae B quidem om. AC: *exhib.* BLPQ
16 fiunt ABCL: fuerunt P: sunt Q 16. 18 aliquo modo autem—inseparabiles sunt
om. AC 16 modo *post autem transp.* Q divisae P 16. 17 omnes *post vo-*
cantur transp. Q 17 maxime BLQ: magis P divisiones BLP: divisionem Q
post definitiones add. specierum L: specierum quia constitutivae sunt *supra scr.* B:
om. PQ 20 quas—dicunt] quae—dicuntur *supra scr.* L² determinationes L¹
22. p. 37,3 homo—nullam om. AC 21 ab animali *post habet transp.* B plus
supra scr. Q 22 enim LP: autem P: om. Q *post ipsum add.* per se L: om.
BPQ habebunt BPQ: habebit L

bunt species differentias? neque enim omnes oppositas habet, nam in eodem simul habebunt opposita, sed, quemadmodum probant, potestate quidem omnes habet sub se differentias, actu vero nullam. ac sic neque ex his quae non sunt aliquid fit neque opposita circa
5 idem sunt.

Diffiniunt autem eam et hoc modo: differentia est, quod de pluribus et differentibus specie in eo quod quale sit praedicatur; rationale enim et mortale de homine praedicatum in eo quod quale quidam est homo dicitur, sed non in eo quod quid est; quid est enim
10 homo interrogatis nobis conveniens est dicere animal, quale autem animal inquisiti, quoniam rationale et mortale est, convenienter assignabimus. rebus enim ex materia et forma constantibus vel ad similitudinem materiae et formae constitutionem habentibus, quemadmodum statua ex materia est aeris, ex forma autem figura: sic et
15 homo communis et specialis ex materia quidem similiter consistit genere, ex forma autem differentia: totum autem hoc animal rationale mortale homo est, quemadmodum illic statua.

Describunt autem huiusmodi differentias et hoc modo: differentia
est, quod aptum natum est dividere quae sub eodem sunt genere;
20 rationale enim et inrationale hominem et equum, quae sub eodem

1 *post* differentias *add.* autem P: *om.* BLQ enim BPQ: *om.* L: *an* vero? habet] habent *codd.* nam BPQ: num (*interrog. signo post* opposita *add.*) L 1. 2 in eodem BL: genus in eodem Q: in eodem genere P 2 habebunt BL: habebit PQ *supra* opposita *add.* genera L² 3 habet] habent *codd.*: *post* sub se *transp.* Q nullam BLP: ullam Q 4 sic ABCLP: sicut Q fit *om.* P: *exhib.* ABCLQ 6 autem ABLPQ: enim Q et BLP: *om.* ACQ quod BC: quae ALPQ de *om.* C 7 et *om.* CLQ: *exhib.* ABP ante quale *add.* quid L: *post* quale P: *om.* ABCQ praedicatur *post* specie *transp.* Q 7. 10 rationale — animal *om.* AC 8 praedicatum BL: praedicantur PQ 8. 9 quiddam *om.* Q: *exhib.* BLP 9 est (*post* quid) *om.* Q enim ante est *transp.* L 10 homo *om.* BP: *exhib.* LQ *post* interrogatis *add.* autem P nobis *om.* P *post* nobis *signum interrog. pon.* L est *om.* P 11 *post* animal *add.* sit C: *om.* ABLPQ et *om.* CL: *exhib.* ABPQ est *om.* CL: *exhib.* ABPQ 12 constancibus *ex* constancia *corr.* A *post* vel *add.* si B: *om.* ACLPQ 12. 13 *post* similitudinem *add.* proportionemque BLPQ: *om.* AC *comment.* 13 et formae PQ: et speciei AC: specieique BL 13. 16 quemadmodum — differentia *om.* AC 14 *post* statua *add.* Achillis L: *om.* BPQ est *post* statua *transp.* P ex (*ante* forma) *om.* Q: *exhib.* BLP *post* figura *add.* proportionale autem dicitur, quod proportionem omnium specierum teneat (tenet P), i. e. communionem omnium partium vel specierum, quae dividi ex ea (eo L) contingunt per differentiam BLP: *om.* Q 15 quidem *in ras.* Q *post* similiter *add.* proportionaliter BL: (*post* consistit) proportionabiliterque P: proportionabiliter Q 15. 16 ante genere *add.* in L¹: ex L²Q: *om.* BP 16 hoc *om.* Q: *exhib.* BLP *post* hoc *add.* scilicet (?) P 17 ante mortale *add.* et ACQ: *om.* BLP 18 differentias AB: differentiam CLPQ et ante huiusmodi *transp.* L: *om.* C 19 quod ABLPQ: qua C natum *om.* AC: *exhib.* BLPQ ante quae *add.* ea CQ sunt *post* genere *transp.* LQ 20. 38,1 rationale — genere *om.* Q (*suppl. in mrg. m.*²) 20 et equum ABLPQ: equumque Q

sunt genere, quod est animal. dividunt. adsignant autem etiam hoc modo: differentia est, qua differunt a se singula, nam secundum genus non differunt. sumus enim mortalia animalia et nos et irrationalia, sed additum rationabile separavit nos ab illis, et rationabiles
 5 sumus et nos et dei, sed mortale appositum disiunxit nos ab illis. interius autem perscrutantes differentiam dicunt non quodlibet eorum quae sub eodem sunt genere dividendum esse differentiam, sed quod ad esse conducit et quod eius quod est esse rei pars est; neque enim quod aptum natum est navigare erit hominis differentia, etsi pro-
 10 prium sit hominis. dicimus enim animalium haec quidem apta nata sunt ad navigandum; illa vero minime, dividentes ab aliis; sed aptum natum esse ad navigandum non erat completivum substantiae neque eius pars, sed aptitudo quaedam eius est idcirco quoniam non est talis, quales sunt quae specificae dicuntur differentiae. erunt
 15 igitur specificae differentiae, quaecunque alteram faciunt speciem et quaecunque in eo quod quale est accipiuntur.

Et de differentiis quidem ista sufficiunt.

De proprio.

12, 12

Proprium vero quadrifariam dividunt; nam et id quod soli ali-
 20 cui speciei accedit, et si non omni, ut homini medicum esse vel geo-

1 sunt *post* genere *transp.* Q autem *om.* B: *exhib.* ACLPQ etiam *om.* Q
 (*superscr. m.*²) 2 est *om.* B: *exhib.* ACLPQ qua] *an* quo? 2. 4 nam —
 illis *om.* AC 2 ante secundum *ex comment. suppleas* homo atque equus 3 et
 (*post nos*) *om.* B: *exhib.* LP: *supra scr.* Q 4 aditum Q rationabile BL: ratio-
 nale PQ separavit BLQ: separat P ab illis BPQ: ab aliis L 4. 5 et
 rationales — illis *om.* Q (*suppl. in mrg. m.*²) et *om.* BLP: *exhib.* AC . ratio-
 nables BL: rationales PQ²: rationale AC 5 sumus *om.* AC: *exhib.* BLPQ²
 disiunxit ABC: disiungit P: divisit LQ² 6 *post* perscrutantes *add.* et speculantes
 BCLQ: (*ante perscr.*) speculantes et P: *om.* A differentiam ABLPQ: de diffe-
 rentia C quodlibet ACPQ: quod habet BL 7 ante quae *add.* ea Q: *supra*
scr. L dividendum esse differentiam AC: dividendum esse *om.* BL (*divid. post eorum*
*supra scr. L*²): esse dividendum (*differentiam om.*) P: differentiam esse (*dividentium post*
eorum colloc.) Q 7. 14 sed quod — differentiae *om.* AC 8 rei *om.* B: *exhib.*
 LPQ 9 natum *post* est *transp.* L navigare BLP: ad navigandum Q
 etsi B¹L¹PQ: etiamsi B²: quamvis L² 10 animalium LP: animalia B: animalium
 haec *om.* Q (*suppl. in mrg. m.*¹) vero *om.* BP: *exhib.* LQ aliis LPQ: illis B
 12 natum *om.* Q: *exhib.* BLP esse *eras.* L erat BL¹P: erit QL² 13 est
om. PQ¹: *add.* BLQ² quoniam *om.* LQ: *exhib.* BP 14. 15 quaecunque *ante*
erunt transp. P 15 igitur BLQ: ergo P 15. 17 alteram — differentiis *iterat.*
del. P *post* quale *add.* quid Q: *om.* ABCLP est *om.* P: *exhib.* ABCLQ
 16 et *om.* AC: *exhib.* BLPQ 17 quidem *om.* Q: *exhib.* ABCLP sufficiunt
 ABL: sufficient CPQ 18 *tit. om.* BQ: *exhib.* ACLP 19 et *om.* P: *exhib.*
 ABCLQ *post* id *add.* proprium esse dicunt B: *om.* ACLPQ 20 speciei *post*
accidit transp. P *post* omni *add.* proprium dicitur P: *om.* ABCLQ ut in *ras.* L
 homini ACLPQ: hominem (*in ras.*) B medicum ABCLP: musicum Q esse
om. Q: *exhib.* ABCLP

metram, et quod omni accidit, et si non soli, quemadmodum homini
esse bipedem, et quod soli et omni et aliquando, ut homini in se-
nectute canescere. quantum vero, in quo concurrat et soli et omni et
semper, quemadmodum homini esse risibile; nam etsi semper non
5 rideat, risibile tamen dicitur, non quod iam rideat, sed quod
aptus natus sit; hoc autem ei semper est naturale ut et equo
hinnibile. haec autem proprie propria perhibent esse, quoniam
etiam convertuntur, quicquid enim equus, hinnibile, et quicquid hin-
nibile, equus.

10

De accidenti.

12, 23

Accidens vero est, quod adest et abest praeter subiecti corrup-
tionem. dividitur autem in duo, in separabile et in inseparabile.
nam dormire separabile accidens est, nigrum vero esse inseparabiliter
corvo et Aethiopi accidit, potest autem subintellegi et corvus albus
15 et Aethiops nitens colore praeter subiecti corruptionem. diffinitur
autem sic quoque: accidens est, quod contingit eidem esse et non
esse, vel quod neque genus neque species neque differentia neque
proprium, semper autem est in subiecto subsistens.

Omnibus igitur determinatis quae proposita sunt, dico autem ge-
20 nere, specie, differentia, proprio, accidenti, dicendum est, quae his
communia adsint et quae propria.

1. 7 et quod — perhibent *om.* AC 1 homini BLP: hominem Q 2 esse *om.* Q:
exhib. BLP et (*ante aliquando*) BP: sed Q: *om.* L an homini omni? 3 in
quo concurrat et *om.* Q: *exhib.* BLP concurrat B: occurrit L et in *ras.* P omni
et soli *colloc.* Q 4 semper L: *om.* BQ: *supra scr. m.²* P 5 rideat BL: ridet
PQ quod iam BLP: quoniam Q ante rideat *add.* non L: semper Q: *om.*
BP 6 post sit *add.* ad ridendum PQ: *om.* BL autem BLP: enim Q ei *om.*
LQ: *exhib.* BP est — equo *om.* Q (*suppl. m.² in mrg.*) post est *add.* homini
Q²: *om.* BLP ut B: *om.* BLQ² 7 hinnibile BLP: ignibile Q (*sic etiam S utro-*
bique) 7 proprie BQ: *supra scr. P²:* propria L: vere P¹ propria post perhibent
transp. PQ perhibent L: perhibentur B: dicuntur PQ: dicunt L² esse L:
om. BPQ 8 post equus prius *add.* est et LPQ: est B: *om.* AC post quicquid
alterum add. est PQ: *om.* ABCL 10 tit. *om.* BQ: *exhib.* ACLP 11 vero *om.* BPQ:
exhib. ACL 12. 18 dividitur — subsistens *om.* AC in duo BPQ: in duobus L
in utrobique *om.* Q: *exhib.* BP: in alterum *om.* L in insepar. et in separ. *colloc.* P
13 nam BLP: namque Q vero BPQ: autem L esse *om.* Q: *exhib.* BLP
14 et (*ante corvus*) BLP: *om.* Q 15 subiecti post corrupt. *transp.* L diffinitur
BLQ: diffiniunt P 16 autem *om.* B: *exhib.* LPQ esse (*prius*) BLP: inesse Q
(*sed m.² corr.*) 17 vel BLP: et Q differentia neque species *colloc.* L 18 post
proprium *add.* sit L: est P: *om.* BQ ante semper *add.* sed Q: *om.* BLP
subsistens LPQ: consistens B 20 ante accidenti *add.* et BLPQ: *om.* AC acci-
dente P his AC: eis BLPQ 21 adsint AC: sunt BLPQ

De communibus generis, speciei, differentiae, proprii et accidentis. 13,9

Commune quidem omnibus est de pluribus praedicari, sed genus quidem de speciebus et de individuis, et differentia similiter, species autem de his quae sub ipsa sunt individuis, at vero proprium
 5 et de specie cuius est proprium et de his quae sub specie sunt individuis, accidens autem et de speciebus et de individuis. namque animal de equis et de bubus et canibus praedicatur, quae sunt species, et de hoc equo et de hoc bove, quae sunt individua. inrationale vero et de equis et de bubus praedicatur et de his qui sunt particu-
 10 culares, species autem, ut homo, solum de his qui sunt particulares homines praedicatur. proprium autem, quod est risibile, de homine et de his qui sunt particulares, nigrum autem de specie corvorum et de his qui sunt particulares, quod est accidens inseparabile, et moveri de homine et de equo, quod est accidens separabile, sed principaliter
 15 quidem de individuis, secundum posteriorem vero rationem de his quae continent individua.

De communibus generis et differentiae.

13,22

Commune autem generi et differentiae continentia specierum. continet enim et differentia species, etsi non omnes quot genera. ra-
 20 tionale enim etiamsi non continet ea quae sunt inrationabilia, ut genus, quemadmodum animal, sed continet hominem et deum, quae sunt species. et quaecunque praedicantur de genere ut genus, et de

1 *inscripsi ex L: de communitate sq. P: tit. om. ABCQ* 2 *omnibus post est transp. P: post praedicari Q* 3 *14 sed—separabile om. A post similiter add. praedicatur P: om. BCLQ* 4 *14 at vero—separabile om. C* 5 *est post proprium transp. Q specie (alterum) BLP: ipso Q sunt om. Q: exhib. BLP* 6 *namque BLP: nam Q* 7 *de (ante bubus) P: om. BLQ (cf. p. 9)* 7. 9 *bubus BL: bobus L²PQ et canibus deleas, repudiat comment.* 8 *hoc (utrobique) om. Q: exhib. BLP de (ante hoc bove) om. L: exhib. BPQ* 9 *de (ante bubus) om. P: exhib. BLQ praedicatur post particulares transp. BQ qui BQ: quae LP* 10. 11 *species—praedicatur post particulares (12) transp. Q* 10 *autem BLQ: vero P qui BLQ: quae P* 10. 11 *particulares homines BLQ: particularia P: homines inducendum est* 11 *post proprium add. quod P: om. BLQ autem LPQ: vero B post homine add. hoc P: om. BLQ* 13 *insepar. occidens colloc. P post moveri add. enim P: om. BLQ* 15 *secundum posteriorem vero rat. A: secundum vero posteriorem rat. CL: secundo vero (om. rat.) B: secundario vero (om. rat.) P: secundo vero loco Q* 17 *in tit. communibus ABCL: communitate P: tit. om. Q* 18 *post commune add. est AC: post autem LP: om. BQ* 19. p. 41,10 *continet—sunt om. AC* 19 *et supra scr. Q omnes BLQ: tot et P* 20 *etiamsi BL: etsi PQ continet BLP: contineat Q inrationabilia BLQ: inrationalia P* 20. 21 *ut genus inducendum est* 21 *post sed add. tamen P: supra scr. Q: om. BL ante deum add. angelum et L: om. BPQ ut genus] ut genera comment. (cf. p. 41,4)*

his quae sub ipso sunt speciebus praedicantur, quaecunque de differ-
 rentia praedicantur ut differentiae, et de ea quae ex ipsa est specie
 praedicabuntur. nam cum genus sit animal, non solum de eo prae-
 dicantur ut genera substantia et animatum, sed etiam de his quae
 5 sunt sub animali speciebus omnibus praedicantur haec usque ad in-
 dividua. cumque sit differentia rationalis, praedicatur de ea ut diffe-
 rentia id quod est ratione uti: non solum autem de eo quod est ra-
 tionale, sed etiam de his quae sunt sub rationali speciebus praedica-
 bitur id quod est ratione uti. commune autem est et perempto ge-
 10 nere vel differentia simul perimi quae sub ipsis sunt; quemadmodum
 enim si non sit animal, non est equus neque homo, ita si non sit ratio-
 nale. nullum enit animal quod utatur ratione.

De propriis generis et differentiae.

14 13

Proprium autem generis est de pluribus praedicari, quam diffe-
 15 rentia et species et proprium et accidens; animal enim de homine et
 equo et ave et serpente, quadrupes vero de solis quattuor pedes ha-
 bentibus, homo vero de solis individuis et hinnibile de equo et de
 his qui sunt particulares et accidens similiter de paucioribus. oportet
 autem differentias accipere quibus dividitur genus, non eas quae com-
 20 plent substantiam generis. amplius genus continet differentiam po-

1 quaecunque B²PQ: quaeque B¹L 1. 2 de differentia B²PQ: differentiae B¹L
 2 praedicantur *post* differentia *transp.* B differentiae BL, *tuetur comment.*: differentia
 PQ ea BLQ: his P ex BL: sub PQ est BLQ: sunt P specie BLQ:
 speciebus P 2. 3 specie *post* praedicabuntur *transp.* Q 3 genus *post* sit
transp. L 4 genera LP: genus BQ et *supra scr.* Q 5 praedicantur haec
 BL: praedicatur hoc genus P: *om.* Q 6 differ. *post* rationale *transp.* Q ratio-
 nale LPQ: rationalis B de eo *scribendum* est 7. 9 non solum—uti *om.* L (*suppl.*
in mrg. L²) 7 autem *om.* BL²Q: *exhib.* P 7. 8 rationale BP: ratione Q
 8 ante rationali *add.* animali Q (*sed punctis suppos. del.*) rationali BL²Q: ipsis P
 8. 9 praedicabitur BL²Q: praedicatur P 9 id quod est Q: id quod potest B: hoc
 est P: *om.* L² est et BL: est illis ut P: est Q ante perempto *add.* hoc B: *om.*
 LPQ perempto LP: perempto B: percepto Q 10 ante quae *add.* ea P: *om.*
 BLQ 11 enim *om.* *codd.*: *tuetur commentarius* sit BLPQ: est AC est in *ras.*
*m.*² P ita ACPQ: ac BL 13 *tit. om.* Q: De propriis generis et differentiae L:
 De propriis eorum A: De propriis generibus et differentiae B: De proprio generis et diffe-
 rentiae C: Temperamentum philosophicum de . . . generis et (*post de atque et*
ras.) P 14 est *supra scr.* B ante quam *add.* magis L: *om.* ABCPQ
 14. 15 differentiae A (*corr. m.*²) 15. p. 42,3 et species—differentia *om.* AC
 15 de homine et equo LP: de equo et de homine BQ 16 ante et ave *add.* et bove Q:
om. BLP serpente BLQ: serpentibus P *post* serpente *add.* praedicatur P: *om.*
 BLQ *post* vero *add.* videtur L: *om.* BPQ 17 ignibile Q de (*post et*) *om.*
 L: *exhib.* BPQ 18 et accidens *post* similiter *transp.* P *post* paucioribus *add.*
 praedicatur quam differentia P: *om.* BLQ 20 differentiam BLP: differentias Q
 20. p. 42,1 potestate BLP: potante enim Q

testate: animalis enim hoc quidem rationale est illud vero irratio-
nale. amplius genera quidem priora sunt his quae sunt sub se po-
sitae differentiis, propter quod simul quidem eas auferunt, non autem
simul auferuntur; sublato enim animali aufertur rationale et irratio-
5 nale. differentiae vero non auferunt genus, nam si omnes interimantur,
tamen substantia animata sensibilis subintellegi potest, quod est
animal. amplius genus quidem in eo quod quid est, differentia vero
in eo quod quale quiddam est, quemadmodum est dictum, praedicatur.
amplius genus quidem unum est secundum unamquamque spe-
10 ciem. ut est hominis id quod est animal, differentiae vero plurimae
sunt, ut rationale, mortale, mentis et disciplinae perceptibile, quibus
ab aliis differt. et genus quidem consimile est materiae, formae vero
differentia. cum autem sint et alia communia et propria generis et
differentiae, nunc ista sufficiant.

15

De communibus generis et speciei.

15,9

Genus autem et species commune quidem habent de pluribus,
quemadmodum dictum est, praedicari, sumatur autem species ut spe-
cies et non etiam ut genus, si fuerit idem species et genus. com-
mune autem his est et priora esse eorum de quibus praedicantur, et
20 totum quiddam esse utrumque.

De propriis generis et speciei.

15,14

Differt autem eo quod genus quidem continet species sub se,

1 animalis BLQ: animalium P enim om. BL: exhib. PQ rationale post est
transp. P 2 genera quidem priora sunt BL: quidem genus prius est P: genera quidem
ampliora sunt Q sunt (alterum) om. Q: exhib. BLP 2. 3 positae BPQ: positae L
3 quidem om. L: exhib. BPQ eas supra scr. P: post auferunt transp. Q aufe-
runt] aufert codd. 4 auferuntur LPQ: aufertur B 5 non auferunt post genus
transp. P post omnes add. differentiae P: om. BLQ 5. 6 interminantur ante
corr. L 6 tamen om. L: exhib. BPQ sensibilis BLP: sensibus Q quod LP:
quae Q: ex quod corr. B¹ 7 post est add. praedicatur P: supra scr. m.² Q: om. BL
8 quiddam om. Q: exhib. BLP est (post quiddam) om. BL: exhib. PQ est post
dictum transp. PQ 9 genus post quidem transp. B unum post est transp. P
10 post hominis add. rationalis Q: om. BLP id om. Q: exhib. BLP 11 sunt
om. PQ: exhib. BL 12 post aliis add. speciebus P: om. BLQ post differt add.
homo P: om. BLQ ante formae add. et Q: om. BLP 12. 13 differentia vero formae
colloc. P 13 autem ex hac corr. C et (ante alia) om. PQ: exhib. ABCL propria
BCLPQ: proprii A et (post generis) BCLPQ: ac A 14 nunc—sufficiant in ras. L
15 tit. om. PQ: exhib. ABCL et speciei ABL: specieiue C 16 habent supra scr. P
17. 19 sumatur—praedicantur om. AC 17 autem PQ: et L: autem et B 18 et
BL: sed P: om. Q ut supra scr. B species et genus BPQ: et genus et species L
19 est om. Q: exhib. BLP et (ante priora) BL: etiam Q: om. P esse post eorum
transp. B 21 tit. om. PQ: exhib. ABCL De propriis ABL: De differentiis C
22 post autem add. genus a specie P: om. ABCLQ eo om. BL: exhib. ABPQ
sub se continet species colloc. P: species continet sub se Q

species vero continentur et non continent genera, in pluribus enim
genus quam species est. genera enim praeiacere oportet et formata
specificis differentiis perficere species, unde et priora sunt naturaliter
genera: et simul interimientia, sed quae non simul interimantur, et
5 species quidem cum sit, est et genus, genus vero cum sit, non om-
nino erit species. et genera quidem univoce de speciebus praedicantur,
species vero de generibus minime. amplius quidem genera abund-
ant earum quae sub ipsis sunt specierum continentia, species vero
a generibus abundant propriis differentiis. amplius neque species
10 fiet unquam generalissimum, neque genus specialissimum.

De communibus generis et proprii.

16,1

Generis autem et proprii commune quidem est sequi species;
nam si homo est, animal est, et si homo est, risibile est. et aequaliter
praedicari genus de speciebus et proprium de his quae illo par-
15 ticipant; aequaliter enim et homo et bos animal et Cato et Cicero
risibile. commune autem et univoce praedicari genus de propriis
speciebus et proprium quorum est proprium.

De propriis generis et proprii.

16,8

Differt autem, quoniam genus quidem prius est. posterius vero
20 proprium; oportet enim esse animal, dehinc dividi differentiis et pro-

1 vero ABCLP: autem Q continentur L: continetur ABCPQ post continen-
tur add. a genere P: om. ABCLQ continent ALP: continet BCQ 1. 9 pluri-
bus — differentiis om. AC 2 est post genus transp. P 2. 3 et post differentiis
transp. BL 3 et om. BL: exhib. PQ 4 ante quae add. genera L: om. BPQ
quae post non transp. P et (post interim.) om. Q: exhib. BLP 5 et om. LQ:
exhib. BP vero BPQ: enim L non post omnino transp. B 6 post species
add. nam si homo est, animal est, et si animal est, non omnino homo est Q: om. BLP
genere primitus L quidem post univoce transp. B 7 post minime add. praedi-
cantur P: om. BLQ quidem post genera transp. P: post abundant Q
8. 10 earum — specialissimum om. Q 8 sunt om. L: exhib. BP specierum BL:
species P 9 a om. B: exhib. LP abundant post differentiis transp. P
10 post genus add. unquam L: fiet unquam BP: unquam fiet C: om. A 11 tit. om.
Q: exhib. ABCLP De communibus ABCL: De communitate P 12. 16 generis
— risibile om. Q 12 sequi BCPL: consequi A sequi post species transp. P
13. 16 nam — risibile om. AC 14 illo BP: illa L (corr. m.) 15. 16 post ani-
mal et post risibile add. est P: om. BL 16 post autem add. est his P: de his Q: om.
ABCL et om. ACP: exhib. BLQ propriis om. Q 17 post speciebus add. et
individuis Q et proprium ABCLQ: proprium vero P post proprium add. de illis
L: de his PQ: om. ABC 18 tit. om. PQ: exhib. ABCL generis et proprii BCL:
eorum A 19 post autem add. genus et proprium LQ: om. ABCP posterius om. Q:
exhib. ABCLP 20. p. 14,9 oportet — interimunt genera om. AC 20 ante esse add.
prius Q: om. BLP et om. Q

priis, et genus quidem de pluribus speciebus praedicari, proprium vero de una sola specie, cuius est proprium. et proprium quidem conversim praedicatur de eo cuius est proprium, genus vero de nullo conversim praedicatur; nam neque si animal est, homo est, neque si
 5 animal est, risibile est: si vero homo, et risibile est, et econverso. amplius proprium omni speciei inest, cuius est proprium, et soli et semper, genus vero omni quidem speciei inest, cuius fuerit genus, et semper, non autem soli. amplius species quidem interemptae non simul interimunt genera, propria vero interempta simul interimunt
 10 ea, quorum sunt propria, et his quorum sunt propria interemptis et ipsa simul interimuntur.

De communibus generis et accidentis.

16,1s

Generis vero et accidentis commune est de pluribus, quemadmodum dictum est, praedicari, sive separabilium sit sive insepara-
 15 bilium; etenim moveri de pluribus et nigrum de corvis et de hominibus Aethiopibus et aliquibus inanimatorum.

De propriis generis et accidentis.

17,3

Differt autem genus ab accidenti, quoniam genus ante species est, accidentia vero speciebus posteriora sunt; nam si etiam insepara-
 20 bile sumatur accidens, sed tamen prius est illud, cui accedit, quam accidens. et genere quidem quae participant, aequaliter participant,

1 praedicari BLP: praedicatur Q 2. 4 conversim (*utrobique*) BLQ: conversum P
 3 de eo BLP: in eo Q 5 si BL: si PQ *post* homo *add.* est PQ: *om.* BL
 econverso B: converso LPQ 6 *post* omni *add.* semper Q: *om.* BLP speciei *om.*
 Q: *exhib.* BLP 6. 7 et uni et semper B: et uni et soli et semper LP: et omni soli
 semper Q 7 quidem *om.* Q: *exhib.* BLP inest *om.* B: *exhib.* LPQ 9 inter-
 imunt (*prius*) BPQ: interimantur L *post* genera *add.* quorum sunt species BP: *om.* LQ
 propria] *corrigas* genera vero ABCLQ: autem P 9. 10 interempta—propria, et
om. P 9 interimunt (*alter.*) BCQ: interimuntur AL 10 et his—propria *om.* Q
 interemptis *ante* et his *transp.* AC et (*post* interemptis) *om.* Q 11 simul *post*
 interimuntur *transp.* CL 12 *tit.* *om.* PQ: *exhib.* ABCL 13 generi (*ex* genus
corr.) Q vero ABCQ: quidem L: *om.* P 14 dictum est *om.* Q: *exhib.* ABCLP
 14. 15 sive—pluribus *om.* AC 14 *post* sit *add.* accidens P: *om.* BLQ 15 etenim
 BLQ: est enim P 15. 16 de hominibus ACL: omnibus BQ hominibus et
 P: *fortasse delendum est* Aethiopsis Q aliquibus ABCPQ: aliquid L
 inanimatis ABCLQ: animatis P *post* inanim. *add.* naturis C: *om.* ABLPQ
 17 *tit.* *om.* PQ: *exhib.* ABCL De propriis ABL: de differentia C 18 autem
 ACLPQ: etiam B accidente *codd.* 19 posteriora AC: inferiora BLPQ
 19. p. 45,7 nam—unumquodque *om.* AC 20 sed BP: *eras.* L: *om.* Q 21. p. 45,1 ge-
 nere et accidenti *corrigi:* genera et accidentia *codd.* 21 *post* aequaliter *add.* de his
 quae Q: *om.* BLP

accidenti vero non aequaliter: intentionem enim et remissionem
suscipit accidentium participatio, generum vero minime. et acci-
dentia quidem individuís principaliter subsistunt. genera vero et
species naturaliter priora sunt individuís substantiis. et genera
5 quidem in eo quod quid sit praedicantur de his quae sub ipsis
sunt. accidentia vero in eo quod quale aliquid sit vel quomodo se
habeat unumquodque; qualis est enim Aethiops interrogatus dicis
niger, et quemadmodum se Socrates habeat dicis quoniam sedet vel
ambulat.

10 Genus vero quo ab aliis quattuor differat dictum est. contingit 17,14
autem etiam unumquodque aliorum differre ab aliis quattuor, ut cum
quinque sint. unumquodque autem ab aliis quattuor differat. quater
quinque, viginti fiant omnes differentiae. sed semper posteriobus
enumeratis et secundis quidem una differentia superatis propterea
15 quoniam iam sumpta est. tertiis vero duabus, quartis vero tribus,
quintis vero quattuor, decem omnes fiunt differentiae, quattuor, tres,
duae, una. genus enim differt a differentia et specie et proprio et
accidenti, quattuor igitur sunt omnes differentiae. differentia vero
quo differat a genere dictum est, quando quid differret genus ab ea
20 dicebatur; relinquitur igitur. quo differat a specie et proprio et accidenti
dicere, et fiunt tres differentiae. rursus species quo quidem differat
a differentia dictum est, quando quid differret a specie differentia

2 *post* suscipit *add.* et P: *om.* BLQ generum *post* vero *transp.* Q
et *om.* Q: *exhib.* BLP 3 *post* individuís *add.* substantiis Q: *om.* BLP
principaliter *post* subsistunt *transp.* Q 4 *post* naturaliter *add.* non principaliter
BL: principaliter P: *om.* Q 5 quidem *om.* P: *exhib.* BLQ in eo BLQ:
de eo P sit BLQ: est P 6 sit Q: est BLP 7 habeat BL:
habet PQ 7. 8 unumquodque — habeat *om.* Q 7 qualis est enim AC:
qualis enim est BP: enim *om.* L 8 habeat *ante* Socrates *transp.* B dicis
ACPQ: dices B: *om.* L 10 vero LPQ: *ex* venus *corr.* A: enim B: ergo C
quo BCL: quod A: quomodo P: in quo Q ab aliis BP: aliis AC: ab his L:
om. Q 10. p. 46,8 contingit — accidens *om.* AC 11 autem *om.* P: *exhib.* BLQ
unum quod aliorum L cum *om.* P: *exhib.* BLQ 12 *post* quinque *add.* quidem
P: *om.* BLQ sint BLQ: sunt P *post* sint *add.* res L: *om.* BPQ unum-
quodque autem *scripsi*: una autem BL: una quaeque P: et unum autem Q quater
BLP: quattuor Q *post* quater *add.* vero L: *om.* BPQ 13 fiant BL: fiunt P:
fient Q 15 iam *om.* L: *exhib.* BPQ vero BPQ: autem L duabus BLQ:
duobus P 16 differentiae *om.* BQ: *exhib.* LP 17 enim BLQ: vero P
18 igitur *post* sunt *transp.* P sunt *post* omnes *transp.* Q *post* differentiae *add.*
generis PQ: *om.* BL vero *om.* P: *exhib.* BLQ 19 differat L: differt BPQ
quid BLQ: quo P differret *scripsi*: differt B: differre L: differet PQ 20 *post*
quo *add.* differentia Q: *om.* BLP a *om.* P: *exhib.* BLQ et proprio] proprio
BL: et a proprio Q: *om.* P accidente B 21 differentiae *om.* Q: *post* rursus
transp. L *post* species *add.* vero (*om.* quo) L quidem *om.* Q: *exhib.* BLP
differat LPQ: differt B 22 quid BL: quo PQ differret BL: differet PQ differret
post quando *transp.* Q a specie differentia BQ: species a differentia LP

dicebatur: quo autem differat species a genere dictum est, quando
quid differret genus a specie dicebatur; reliquum est igitur, ut quo
differat a proprio et accidenti dicatur. duae igitur etiam istae sunt
differentiae. proprium autem quo differat ab accidenti relinquitur;
5 nam quo a specie et differentia et genere differat praedictum est in
illorum ad ipsum differentia. quattuor igitur sumptis generis ad alia
differentiis, tribus vero differentiae, duabus autem speciei, una autem
proprii ad accidens, decem erunt omnes, quarum quattuor, quae erant
generis ad reliqua, superius demonstravimus.

10

De communibus differentiae et speciei.

18, 10

Commune ergo differentiae et speciei est aequaliter participari; ho-
mine enim aequaliter participant particulares homines et rationali
differentia. commune vero est et semper adesse his quae partici-
pant; semper enim Socrates rationalis et semper Socrates homo.

15

De propriis differentiae et speciei.

18, 15

Proprium autem differentiae quidem est in eo quod quale sit
praedicari, speciei autem in eo quod quid est; nam et si homo velut
qualitas accipiat, non hic simpliciter erit qualitas sed secundum
id quod generi advenientes differentiae eam constituerunt. amplius

1. 2 quo — dicebatur *om.* Q 1* differat L: differt B: differet P 2 quando *ex*
quoniam *m.*² *corr.* B differet BL: differet P quo BLQ: quid P
3 post differat *add.* species Q: *supra scr.* L² a *om.* P: *exhib.* BLQ ante acci-
denti *add.* ab Q: *om.* BLP accidente *codd.* duae istae igitur diff. sunt (*om.*
etiam) *colloc.* P: duae igitur sunt diff. istae (*om.* etiam) Q 4. 5 proprium — est
om. P 4 accidenti Q: accidente BL relinquitur BL: relinquatur Q
5 post quo *add.* accidens Q: *om.* BLP a Q: *om.* BL differat L: differet
B: differt Q 6 differentia BLP: differentiis Q quattuor Q sumptis
om. L: *exhib.* BPQ 7 autem (*post* duabus) BQ: vero P: *om.* L 8 ad *om.* L:
exhib. BPQ erunt *post* omnes *transp.* B 9 reliqua Q: reliquas ABCLP
demonstravimus ABCL: demonstravimus P: demonstratum est Q 10 *tit. om.* PQ: *exhib.*
ABCL 11 ergo ABCLP: igitur Q ante differ. *add.* et Q: *om.* ABCLP
11. 12 homine — participant *om.* AC 12 homine et rationali differentia PQ: homi-
nem et rationalem differentiam BL 13 adesse *post* his *transp.* L *post* quae
add. eorum PQ: *om.* BL 14 rationalis AC: rationalis BLPQ ante ration.
add. est B: *post* ration. ACP: *om.* LQ *post* homo *add.* est PQ: *om.* ABCL
15 *tit. om.* PQ: *exhib.* ABCL differ. et speciei BCL: eorum A 16 autem ABLPQ:
vero C differentiae *post* est *transp.* P est *om.* Q 16. 17 eo (*utrobique*)
supra scr. B 16 quod *ex* quid *corr.* C 17 speciei BCLP: species AQ est
ABCLP: sit Q *post* est *add.* praedicari Q: *om.* ABCLP 12. p. 47, 10 nam —
generationem *om.* AC 17 et B: *om.* LPQ 18 ante non *add.* hic L: *post* non
BP: *om.* Q erit *post* qualitas *transp.* L

differentia quidem in pluribus saepe speciebus consideratur. quemad-
modum quadrupes in pluribus animalibus specie differentibus, species
vero in solis his quae sub specie sunt individuus est. amplius
differentia prima est ab ea specie quae est secundum ipsam; simul
5 enim ablatum rationale interimit hominem, homo vero interemptus
non aufert rationale, cum sit deus. amplius differentia quidem com-
ponitur cum alia differentia, rationale enim et mortale compositum
est in substantia hominis; species vero speciei non componitur, ut
gignat aliam aliquam speciem; quidam enim equus cuidam asino per-
10 miscetur ad muli generationem, equus autem simpliciter asino non-
quam conveniens perficiet mulum.

De communibus differentiae et. proprii.

19,4

Differentia vero et proprium commune quidem habent aequaliter
participari ab his quae eorum participant; aequaliter enim rationabilia
15 rationabilia sunt et risibilia risibilia. et semper et omni adesse com-
mune utriusque est; si enim curtetur qui est bipes, non substantiam
perimit. sed ad quod natum est semper dicitur; nam et risibile in
eo quod natum est habet id quod est semper, sed non in eo quod
semper rideat.

1 saepe BLP: sese Q 1. 2' quemadmodum BLP: velut Q 2 quadrupes B:
quadrupedes LPQ *post animalibus add. et punct. supp. del. differentia Q* 3 in —
sub om. P 3 ante specie add. una BP: ipsa Q: om. L est om PQ: exhib. BL
4 post differ. add. quidem Q: om. BLP differ. post prima transp. B ante prima
add. in Q: om. BLP ab ea BLP: et ab ipsa Q post ipsam add. differentiam B:
om. LPQ 5 interimit hom. BLP: hom. intendit (?) Q vero BLP: enim Q
interemptus BLP: intentus Q 6 deus BPQ: angelus L differ. post quidem
transp. BP 7. 8 compositum est BLP: appositum (om. est) Q 9 gignat BL:
gignet P: generet Q aliam post aliquam transp. BQ 9. 10 quaedam et equa
(utrobique) P asinae (utrobique) Q 10 asinae ex asino m.² corr. A 11 per-
ficiet ABCLQ: perficeret P mulum ABCLQ: nullum P 12 tit. om. PQ: exhib.
ABCL 13 vero ABCLQ: quidem P quidem om. Q: exhib. ABCLP
14 participari ABCPQ: praedicari L 14. 17 ab his—dicitur om. AC ab om. BP:
exhib. LQ 14 participant BLQ: participat P post enim add. et Q: om. BLP
14. 15 rationabilia rationabilia sunt] rationabilia sunt L (in mrg. rationalia): rationalia sunt
B: rationalia P: rationalia sunt irrationalia Q 15 risibilia risibilia] risibilia L (alterum
risibilia supra ser.): risibilia sunt BP: risibilia sunt risibilia Q et (ante omni) om. P:
exhib. BLQ 16 curtetur BL: contetur P: currentium Q qui est LPQ: quidem B
16. 17 non subst. perimit deleas secundum comment.: non om. Q: exhib. BLP: substantiam
perimit L: substantia perimit B: substantia perimitur Q: om. P 17 ante quod add. id
Q: om. BLP post est add. habet et id quod est LP: om. BQ: fortasse id quod est reci-
piendum post semper add. esse Q: om. BLP 17. 18 nam—semper om. Q in
eo B: eo L: id A: ad CP 18 id quod est BL: supra ser. m.¹ C: id quod quod est
P: om. A post semper add. m.² dicitur L in om. C: exhib. ABLPQ

De propriis differentiae et proprii.

19,10

Proprium autem differentiae est. quoniam haec quidem de pluribus speciebus dicitur saepe, ut rationale de homine et de deo, proprium vero de una sola specie, cuius est proprium. et differentia 5 quidem illis est consequens, quorum est differentia, sed non convertitur: propria vero conversim praedicantur quorum sunt propria. idcirco quoniam convertuntur.

De communibus differentiae et accidentis.

19,16

Differentiae autem et accidenti commune quidem est de pluribus 10 dici: commune vero est ad ea quae sunt inseparabilia accidentia semper et omnibus adesse: bipes enim semper adest omnibus corvis et nigrum similiter.

De propriis differentiae et accidentis.

19,20

Differunt autem quoniam differentia quidem continet et non con- 15 tinetur, continet enim rationabilitas hominem, accidentia vero quodam quidem modo continent eo quod in pluribus sunt, quodam vero modo continentur eo quod non unius accidentis susceptibilia sunt subiecta, sed plurimorum. et differentia quidem intentibilis est et inremissibilis, accidentia vero magis et minus recipiunt. et inpermixtae qui- 20 dem sunt contrariae differentiae, mixta vero contraria accidentia.

1 tit. om. PQ: exhib. ABCL 3 saepe dicitur colloc. Q 3. 5 saepe— convertitur om. AC
3 saepe supra scr. L² de (ante deo) om. L: exhib. BPQ post deo add. et angelo L:
om. BPQ 4 de una LQ: in una BP post specie add. est P: om. BLQ 5 illis post
est transp. PQ inter est et differentia ras. L 6 conversim ABCLQ: conversum P
ante quorum add. de his Q: om. ABCLP 6. 7 idcirco— convertuntur om. Q
7 quoniam supra scr. B 8 tit. om. PQ: exhib. ABCL et BCL: vel A 9 acci-
denti ABLPQ: accidentis C quidem om. Q: exhib. ABCLP 10 vero est ABC:
est vero Q: est om. LP 10. 11 post semper add. in eodem genere A: om. BCLPQ
11 enim BCLPQ: etenim A post omnibus add. hominibus LPQ: om. ABC
11. 12 corvis et nigrum similiter ABC: corvis et nigr. esse sim. P: et corvis nigredo
sim. L: nigrum vero sim. corvis Q 13 tit. om. PQ: exhib. ABCL differ. et
accid. ABL: earundem C 14 Differunt A: ex different corr. C: differt BLPQ
et om. A 14. 15 post continetur add. ab eo quod continet Q: om. ABCLP
14. p. 49,2 continet— sunt om. AC 15 enim BPQ: autem L rationabilitas BLQ:
rationalitas P vero om. Q: exhib. BLP quodam quidem modo L: quidem quo-
dammodo BQ: quodammodo P 16 in supra scr. L sunt LP: sint BQ
17 subiecta BLP: subsistentia Q 18 et BPQ: sed L intentibilis BL: intensi-
bilis PQ est om. P: exhib. BLQ 18. 19 post in remissibilis add. est LP: om. BQ
19 recipiunt BLQ: suscipiunt P 19. 20 quidem om. Q: exhib. BLP 20 post vero
add. sunt B: post accid. supra scr. L: om. PQ contraria post accid. transp. Q

Huiusmodi quidem communiones et proprietates differentiae et ceterorum sunt, species vero quo quidem differat a genere et differentia, dictum est in eo quod dicebamus, quo genus differret a ceteris et quo differentia differret a ceteris.

5

De communibus speciei et proprii.

20,11

Speciei autem et proprii commune est de se invicem praedicari: nam si homo, risibile est, et si risibile, homo est; risibile vero quoniam et secundum id quod natum est sumi oportet, saepe iam dictum est; aequaliter enim sunt species his quae eorum participant
10 et propria quorum sunt propria.

De propriis speciei et proprii.

20,16

Differret autem species a proprio, quoniam species quidem potest et aliis genus esse, proprium vero et aliarum specierum esse impossibile est. et species quidem ante subsistit quam proprium, proprium
15 vero postea fit in specie; oportet enim hominem esse, ut sit risibile. amplius species quidem semper actu adest subiecto, proprium vero aliquando potestate; homo enim semper actu est Socrates, non vero semper ridet, quamvis sit natus semper risibilis. amplius quorum termini differentes, et ipsa sunt differentia; est autem speciei
20 semper et sub genere esse et de pluribus et differentibus numero in

1 quidem *om.* Q: *exhib.* BLP et (*post differ.*) *om.* P: *exhib.* BLQ 3 est
om. C: *exhib.* ABLPQ differret BL: differt ACPQ differret *post* ceteris
colloc. Q a *om.* A 4 et quo differentia iter. A differret C: differt AP:
differat BLQ 5 *tit. exhib. codd. omnes* 6 speciei ABCLP: speciem Q se *om.*
Q: *exhib.* ABCLP 7. 8 nam — dictum est *om.* AC 7 *post* homo (*prius*) *add.* est
P: *supra scr.* B: *om.* LQ si (*ante risib.*) *om.* BLQ: *exhib.* P *post* risibile *add.*
est P: *om.* BLQ 8 et *om.* Q: *exhib.* BLP sumi oportet L: dicitur BPQ
9 sunt *post* species *transp.* A eorum ABCLQ: horum P 10 et propria ABCLP:
propria vero Q 11 *tit. om.* PQ: *exhib.* ABCL De propriis ABL: De differentia C
12 a *supra scr.* AL species *post* quidem *transp.* Q 13. p. 50.1 proprium—praedicari
om. A: proprium—huiusmodi *om.* C 13 *ante* proprium *add.* subalternum *aut* specia-
lissima Q: *om.* BLP 14 *post* est *add.* esse nisi illarum quarum est proprium Q: *om.*
BLP et *om.* Q 15 *ante* hominem *add.* prius Q: *om.* BLP 16 *post* amplius
add. autem Q: *om.* BLP adest *post* subiecto *transp.* Q *ante* subiecto *add.* in P:
om. BLQ 17 *post* aliquando *add.* actu PQ: *supra scr.* L²: *om.* BL¹ *post* potestate
add. vero semper P: autem semper Q: *om.* BL homo enim BLP: Socrates vero Q
Socrates BLP: homo Q non vero semper ridet, quamvis BPQ: semper autem non
ridet, quamquam L 18 sit natus semper LP: sit natura semper B: natura semper
sit Q 19 termini BPQ: definitiones L *ante* differentes *add.* sunt Q: *post* diff. P:
om. BL *post* autem *add.* proprium Q: *om.* BLP *post* speciei *add.* esse L: definitio
BP: *om.* Q semper] an quidem? 20 et (*post* semper) *om.* PQ: *exhib.* BL sub
genere esse BLP: adesse subalterne Q et (*ante* different.) *om.* Q: *exhib.* BLP

eo quod quid est praedicari et cetera huiusmodi, proprii vero quod est soli et semper et omni adesse.

De communibus speciei et accidentis.

21.4

Speciei vero et accidentis commune quidem est de pluribus praedicari; raras vero aliae sunt communitates, propterea quoniam quam plurimum a se distant accidens et id cui accidit.

De propriis speciei et accidentis.

21.8

Propria vero utriusque sunt, speciei quidem in eo quod quid est praedicari de his quorum est species, accidentis autem in eo quod
10 quale quiddam est vel aliquo modo se habens, et unamquamque substantiam una quidem specie participare, pluribus autem accidentibus et separabilibus et inseparabilibus, et species quidem sane ante subintellegi quam accidentia, vel si sint inseparabilia (oportet enim esse subiectum, ut illi aliquid accidat), accidentia vero posterioris
15 generis sunt et adventiciae naturae, et speciei quidem participatio aequaliter est, accidentis vero, vel si inseparabile sit, non aequaliter; Aethiops enim alio Aethiope habebit colorem vel intentum amplius vel remissum secundum nigredinem.

Restat igitur de proprio et accidenti dicere; quo enim proprium
20 a specie et differentia et genere differt, dictum est.

1 quid in ras. L est BLP: sit Q proprii ABCPQ: proprium L quod
est om. BPQ: exhib. ACL 2 post est add. et P: om. ABCLQ 2 soli et semper
et omni AC: soli et omni et semper B: soli et omni (om. et semper) LP: semper et
omni et soli Q adesse mutatum in adest L 3 tit. om. Q: exhib. ABCLP
communibus ABCL: communitate et differentia P 4 accidentis ACLPQ: accidenti B
quidem post est transp. C 5 aliae sunt colloc. P quoniam om. L: exhib. ABCPQ
a se post distant transp. BPQ 6 distant ABCQ: distat LP id om. A: supra
ser. B¹ accidit BCLPQ: accidunt A 7 tit. om. PQ: exhib. ABCL 8 ante speciei
add. et P: om. ABCLQ post quidem add. est Q: om. ABCLP in eo ABLPQ: et
eo C quid om. P 9 praedicare A 10 quiddam ABLQ: quid (corr. ex quid-
dam) P: quidem C quiddam est quale colloc. Q 10. 18 vel — nigredinem
om. C 10 habens ABLP: habet Q 10. 18 et—nigredinem om. A 10. 11 unamq.
speciem quidem substantiam specie Q 11 participare PQ: participari BL 12 et
(ante separab.) om. P: exhib. BLQ sane BLP: autem Q 13 ante subintel-
legi add. potest Q: om. BLP 14 enim in ras. P illi aliquid accidat BLP: ei
accidat aliquid Q 15 generis post sunt transp. P 16 aequaliter LPQ: aequa-
bilis B accidentis BPQ: accidens L vel si Q: vel B: si LP 17 et int.
ampl. et rem. P¹ intentum BL: intensum PQ 18 nigredinem BP: nigritudi-
nem LQ 19 dicere et accidente P enim om. P: exhib. BLQ 20 a om.
ABCLP: exhib. Q et (ante differ.) om. AP: eras. C: exhib. BLQ

*De communibus proprii et accidentis.*21,²⁰

Commune autem proprii et inseparabilis accidentis est, quod
 praeter ea nunquam constant illa, in quibus considerantur; quemad-
 modum enim praeter risibile non subsistit homo, ita nec praeter ni-
 5 gredinem subsistit Aethiops, et quemadmodum semper et omni adest
 proprium, sic et inseparabile accidens.

De propriis proprii et accidentis.

22.4

Differt autem quoniam proprium uni soli speciei adest, quemad-
 modum risibile homini; inseparabile vero accidens, ut nigrum, non
 10 solum Aethiopi sed etiam corvo adest et carboni et ebano et quibus-
 dam aliis. quare proprium conversim praedicatur de eo cuius est
 proprium et aequaliter, inseparabile vero accidens conversim non
 praedicatur. et propriorum quidem aequalis est participatio, acci-
 dentium vero haec quidem magis, illa vero minus.
 15 Sunt quidem etiam aliae communitates vel proprietates eorum
 quae dicta sunt, sed sufficiunt etiam haec ad discretionem eorum
 communitatisque traditionem.

1 *tit. om.* Q: *exhib.* ABCLP communibus ABCL: communitatē et differentia P *post*
 accidentis *add.* inseparabilis P: *om.* ABCL 2 inseparab. *post* accidentis *transp.* BQ
 est *ante* autem *transp.* L: *ante* accid. P 3 ea] ipsa P¹ (ea *supra* *scr. m.*²)
 constant C: constant ABL: exstant P: consistunt Q (cf. p. 25, 13) illa ABCLP:
 ea Q consideratur P 3. 5 quemadmodum — Aethiops *om.* AC 4 subsistit
 (*utrobique*) BL: consistit PQ nec *om.* Q: *exhib.* BLP 4. 5 *post* nigred. *add.*
 non BQ: *om.* LP 6 sic BLPQ: sicut C: *om.* A *post* accideus *add.* nigrum
 omni Aethiopi adest P: *om.* ABCLQ 7 *tit. om.* PQ: *exhib.* ABCL proprii et
 accidentis *colloc.* L 8 differt ABL²P: differtur L¹: differunt CQ 9. 14 insepara-
 bile — minus *om.* AC 9. 12 ut nigrum — accidens *om.* L (*suppl. m.*²) 9 ut nigrum
om. Q: *exhib.* BL²P 10 solum PQ: soli BL² corvo *om.* Q: *exhib.* L²BP adest
post carboni *transp.* P ebano BL²: ebano PQ 12 et BPQ: cuius est L con-
 versim *post* non *transp.* L 13 *ante* et *iterat. del.* quare proprium conversim praedicatur P
 propriorum LP: proprii BQ aequalis] *an* aequaliter? (cf. p. 50, 16) 13. 14 acci-
 dentium BLP: accidentis Q 15 etiam ABCLP: et Q aliae *om.* P: *exhib.* ABCLQ
 vel ACLQ: et BP earum quae dictae C 16 etiam haec ABCLP: haec et Q
post eorum *add.* quae dicta sunt Q: *om.* ABCLP 17 traditionem B

PORPHYRII
IN ARISTOTELIS CATEGORIAS
EXPOSITIO PER INTERROGATIONEM
ET RESPONSIONEM

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ^{ed. pr.} 2^r
ΠΕΥΣΙΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΣΙΝ.

Ἐρώτησις. Διὰ τί κατηγορίας ἐν τῇ συνηθείᾳ καλουμένης τῆς ἐν ἐγ- 5
κλήματι πρὸς τὰς δικαιολογίας, ἣ ἀντίκειται ἢ ἀπολογία, ὁ Ἀριστοτέλης οὐ
5 προσελόμενος διδάσκειν. πῶς ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις τῶν ἀντιδικῶν κατηγο-
ροῦμεν, ἀλλ' ἔτερόν τι. ὥπερ οὐ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τῷδε καλεῖται τῷ ὀνό- 10
ματι, ξενίζειν εἴτετο κατηγορίας ἐπιγράψας τὸ βιβλίον:

Ἀπόκρισις. Ὅτι ἡ μὲν συνηθεῖα τῶν προχείρων οὖσα πραγμάτων
παραστατικῇ, περὶ τούτων καὶ τὰς δηλωτικὰς λέξεις ἐν τῇ πολλῇ χρήσει
10 παρέλαβεν. οἱ δὲ φιλόσοφοι τῶν τοῖς πολλοῖς ἀγνώστων πραγμάτων ἐξη-
γηταὶ ὄντες καινοτέρων θετηθέντες ὀνομάτων εἰς παράστασιν τῶν ὑπ' αὐ- 15
τῶν ἐξευρεθέντων πραγμάτων ἢ αὐτοὶ ἐποίησαν λέξεις καινὰς καὶ ἀσυνήθεις
ἢ ταῖς κειμέναις κατεχρήσαντο εἰς δήλωσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν εὑρεθέντων
πραγμάτων.

15 Ἐ. Παράστησον ἡμῖν διὰ παραδείγματος ὁ λέγεις.

Ἀ. Ὁ Ἀριστοτέλης κατανοήσας, ὅτι τινὰ εἶδη, ἃ ἐπεγίνεσται, ὅταν τὸ 20
οἰκεῖον τέλος λάβῃ τὸ γινόμενον ἢ ὑπὸ φύσεως ἢ ὑπὸ τέχνης, ὥσπερ ὅταν
ὑπὸ τῆς φύσεως τὸ καταβληθὲν σπέρμα ζῶον κινηθὲν καὶ ἀποτελεσθῇ,
φέρει ἱππὸς ἀποτελεῖται. ὅταν ἔμψυχον γένηται καὶ τὰ ἰδιώματα φέρῃ τοῦ
20 ἐμψύχου, τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν προσηγόρευσεν ἀπὸ τοῦ εἰς τέλος τὸ οἰ- 25
κεῖον ἀφικόμενον τὸ σπέρμα ἔμψυχον ἀποτελέσαι ζῶον. ὑπὸ δὲ τοῦ ἀν-
δριαντοπεινῶ ὅταν ὁ χαλκὸς ἀνδριάς γένηται, ἐντελέχειαν εἶναι τὸ εἶδος
τοῦ ἀνδριάντος τὸ περιτεθὲν ὑπὸ τοῦ τεχνίτου τῷ χαλκῷ· αὐτὸς γάρ
ἐποίησε τὸ τῆς ἐντελέχειας ὄνομα ἐπὶ τῶν τοιούτων μὴ ὅν ἐν τῇ συνηθείᾳ. 30
25 τὸ δὲ κεφαλωτὸν ἐπὶ ἄλλου ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον αὐτὸς ἐπὶ τοῦ κε-

3 ἐρώτησις post ἀπόκρισιν (2) superscripsit p: om. M 4 πρὸς τὰς? an πρὸς τινὰ?
vide p. 56,6 et Brand. p. 33^a25 κατηγορεῖται δὲ λέγονται οὐχ ὥσπερ ἡ συνηθεῖα βούλεται τὰς

ἐπ' ἐγκλήμασι δίκας οὐ Zp: oblitter. M 11 θετηθέν M 16 2 M: om. p (fort.
recte) 18 an κινηθῇ καὶ ἀποτελεσθῇ? 19 ἀποτελεῖται M: ἀποτελεῖται p 20 τὴν
ψυχὴν ἐντελέχειαν προσηγ[.] cf. Aristot. de anima II, 2 p. 412^a27 seqq. 25 κεφαλωτὸν]
cf. Categ. 7 p. 7^a15

κεφαλὴν ἔχοντος καταχρήται. οἰκειότερον λέγων τὴν κεφαλὴν κεφαλωτοῦ
 κεφαλὴν ἢ ζῴου κεφαλὴν· τοῦ μὲν γὰρ κεφαλὴν ἔχοντος σημεῖον τὸ κε-
 φαλωτὸν εἶη ἄν· κεφαλωτοῦ γὰρ κεφαλὴ διὰ τὸ μὴ πάντα τὰ ζῷα ἔχειν
 κεφαλὴν ὥσπερ ἔχουσι καὶ ἀκαλήφαι καὶ ὅσα τοιαῦτα. διὸ καὶ αὐτὸς ἔφη·
 5 'ἐνίστε καὶ ὀνοματοποιεῖν δεῖ'. τὸ οὖν τῆς κατηγορίας ὄνομα κεῖμενον
 ἐν τῇ συνθηκῇ ἐπὶ δικαιολογίας ἐλεγκτικῆς. τῆς διὰ λόγων μηχανώσεως, λα-
 βὼν αὐτὸς τὰς τῶν λέξεων τῶν σημαντικῶν κατὰ τῶν πραγμάτων ἀγορεύ- 10
 ρεύσεις κατηγορίας προσεῖπεν. ὥστε πᾶσα ἀπλὴ λέξις σημαντικὴ ὅταν κατὰ
 τοῦ σημασινομένου πράγματος ἀγορευθῇ τε καὶ λεχθῇ, λέγεται κατηγορία. οἷον
 10 ὅντος πράγματος τοῦδε τοῦ δεικνυμένου λίθου. οὗ ἀπτόμεθα ἢ ὁ βλέπομεν,
 ὅταν εἴπωμεν ἐπ' αὐτοῦ ὅτι τόδε λίθος ἐστίν, ἢ λίθος λέξις κατηγορήμα 15
 ἐστὶ· σημαίνει γὰρ τὸ τοιόνδε πρᾶγμα καὶ ἀγορεύεται κατὰ τοῦ δεικνυμένου
 πράγματος λίθου. καὶ οὕτω ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Ἐ. Ἄρα οὖν Κατηγορίας μόνον ἐπέγραψε τὸ βιβλίον ἢ καὶ ὡς ἄλλοι
 15 Δέκα κατηγορίας;

Ἀ. Οὐδαμῶς.

Ἐ. Διὰ τί ἔφησ οὐδαμῶς;

20

Ἀ. Ὅτι ἄλλοι μὲν Πρὸ τῶν τοπικῶν ἐπέγραψαν, ἄλλοι δὲ Περὶ τῶν
 γενῶν τοῦ ὄντος. ἄλλοι δὲ Περὶ τῶν δέκα γενῶν.

20 Ἐ. Ἄρα οὖν ὁρθῶς ἐπέγραψαν;

Ἀ. Οὐδαμῶς.

Ἐ. Παράστησον οὖν καὶ ἑκάστην τῶν ἐπιγραφῶν τὴν ἀτοπίαν.

Ἀ. Πρὸ μὲν τῶν τοπικῶν ἀτόπως ἂν τις ἐπιγράφοι· διὰ τί γὰρ Πρὸ 25
 τῶν τοπικῶν, ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον Πρὸ τῶν ἀναλυτικῶν καὶ Πρὸ τοῦ περὶ
 25 ἐρημνείας; οὗ γὰρ διὰ τὴν τῶν τοπικῶν διδασκαλίαν προμανθάνειν δεῖ τὰ
 τῶν κατηγοριῶν. ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῶν ἀναλυτικῶν καὶ διὰ τὴν τῶν
 κατηγορικῶν προτάσεων μάθησιν καὶ σχεδὸν διὰ τὰς ἄλλας πάσας μα- 30
 θήσεις· στοιχειωδέστατον γὰρ τοῦτο καὶ εἰσαγωγικὸν εἰς πάντα τὰ μέρη
 τῆς φιλοσοφίας τὸ βιβλίον. καὶ μάλιστα πρὸ τοῦ φυσικοῦ ἂν εἴη μέ- 31
 30 ρους τῆς φιλοσοφίας ἢ πρὸ τῶν τοπικῶν· φύσεως γὰρ ἔργον οὐσία,
 ποιεῖν καὶ τὰ ὅμοια. Περὶ δὲ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος ἢ Περὶ τῶν δέκα γε-
 νῶν οὐδαμῶς χρὴ ἐπιγράφειν.

Ἐ. Διὰ τί;

Ἀ. Ὅτι τὰ μὲν ὄντα καὶ τὰ τούτων γένη καὶ τὰ εἶδη καὶ αἱ διαφοραὶ 3
 35 πράγματά ἐστι καὶ οὗ φωναί. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καταριθμησάμενος τὰ
 δέκα ταῦτα, τὴν οὐσίαν, τὸ ποιεῖν, τὸ ποσόν, τὰ λοιπὰ φησιν· ἕκαστον δὲ

4 αὐτὸς ἔφη] Categ. 7 p. 7a5

5 post. ἐνίστε add. δὲ p Aristot.: om. M

5 δεῖ]

ἵσως ἀναγκαῖον Aristot.

6 ἐγκλητικῆς superscr. M: ἐλεγκτικῆς M¹p

8. 9 κατὰ

τοῦ p: καθ' οὗ M

10 ὁ M: ὁν p

18 περὶ (ante τῶν γενῶν) mutavit in πρὸ M

23. 25 διὰ τί γὰρ—ἐρημνείας discipulo reddidi: ἐρώτησις ante διὰ τί γὰρ et ἀπόκρισις post
 ἐρημνείας add. M³p

24 ante ἀναλυτικῶν add. punctis circumscr. ἄλλων M

28 στοιχειωδέστατον M

30. 31 οὐσία, ποιεῖν] substantia, quantitas, qualitas Felice.

36 ante τὰ λοιπὰ add. καὶ p: om. M

φησιν] Categ. 4 p. 2a4

τῶν εἰρημένων αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ οὐδεμιᾷ καταφάσκει λέγεται, τῇ δὲ
 πρὸς ἀλλήλα τούτων συμπλοκῇ κατάφασκιν γίνεται'. εἰ γὰρ ἡ τούτων 10
 συμπλοκῇ κατάφασκιν ποιεῖ, ἡ δὲ κατάφασκιν ἐν φωνῇ σημαντικῇ καὶ
 λόγῳ ἀποφαντικῷ τὴν ὑπόστασιν ἔχει. οὐκ ἂν εἴη περὶ γενῶν τοῦ ὄν-
 5 τος ἡ πραγματεία οὐδ' ὅλως περὶ πραγμάτων ἡ πράγματα, ἀλλὰ μᾶλλον
 περὶ φωνῶν σημαντικῶν τῶν πραγμάτων. οὐ γὰρ ἡ τῶν πραγμάτων συμ- 15
 πλοκῇ κατάφασκιν γίνεται, ἀλλ' ἡ φωνῶν σημαντικῶν τῶν ὀηλουσῶν τὰ
 πράγματα συμπλοκῇ ἀποτελεῖ τὴν κατάφασκιν, αὐτὸς τε ῥητῶς ἔφη· 'τῶν
 10 ἡ ποσόν' καὶ τὰ ἐξῆς· εἰ γὰρ περὶ πραγμάτων ἦν αὐτῷ ὁ λόγος,
 οὐκ ἂν εἶπεν τὸ 'ἔτσι οὐσίαν σημαίνει'. οὐ γὰρ σημαίνει οὐσίαν τὰ πράγματα 20
 ἀλλὰ σημαίνεται.

'Ε. 'Αλλ' ὅτι μὲν οὕτε Πρὸ τῶν τοπικῶν ἐπιγράφεται οὕτε Περὶ τῶν
 γενῶν τοῦ ὄντος οὕτε Περὶ τῶν δέκα γενῶν τοῦ ὄντος, αὐτάρκως παρ-
 15 ἑστήσας· ὅτι δὲ Περὶ τῶν κατηγοριῶν ἐπιγράφεται, ἐπιδείξον ἡμῖν.

'Α. 'Αλλ' οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδειχθείη, εἰ μὴ ἡ πρόθεσις πρότερον ὀηλω- 25
 θεῖη ἡ τοῦ βιβλίου· ταύτης γὰρ δευτερίως καὶ τὸ ἐπιγραμμα ὅτι οἰκείον
 τὸ τῶν κατηγοριῶν, δευχθήσεται.

'Ε. Δείξον ὁὖν τὴν οἰκείαν πρόθεσιν τῆς τοῦ βιβλίου πραγματείας.

20 'Α. Φημι τοίνυν ὅτι τῶν πραγμάτων ἐκκειμένων ὀηλωτικῶς γενόμενος 30
 καὶ σημαντικῶς αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦλθεν ἐπὶ τὸ καὶ διὰ τῆς φωνῆς κατονο-
 μάζειν καὶ ὀηλοῦν ἑαυτον. καὶ γέγονεν αὐτῷ ἡ πρώτη χρῆσις τῶν λέξεων
 εἰς τὸ παραστήσαι ἑαυτον τῶν πραγμάτων διὰ φωνῶν τινων καὶ λέξεων. 3
 καθ' ἣν ὁ ἡσχέσιν τῶν φωνῶν τὴν πρὸς τὰ πράγματα τὴν μὲν τι πρᾶγμα
 25 βάθρον κέκληκεν. τὴν δὲ ἄνθρωπον, τὴν δὲ κύναν, ἦλιον δὲ τὴν δὲ, καὶ
 πάλιν τὴν δὲ μὲν τὸ χρῶμα λευκόν, τὴν δὲ μέλαν. καὶ τὴν δὲ ἀριθμόν,
 τὴν δὲ μέγεθος, καὶ τὴν δὲ μὲν δίπληγν, τὴν δὲ τρίπληγν, καὶ οὕτως ἐκάστῳ 5
 πράγματι λέξεις καὶ ὀνόματα τέθεικεν σημαντικὰ αὐτῶν καὶ μηχανικὰ διὰ
 τῶν τοιούτων τῆς φωνῆς ψόφον. τεθεισῶν δὲ τοῖς πράγμασι συμβολικῶς
 30 τινων λέξεων προηγουμένως. πάλιν ὁ ἄνθρωπος κατὰ δευτέραν ἐπιβολὴν
 ἐπανελθὼν (αὐτὰς τὰς τεθείσας λέξεις θεωρήσας) τὰς μὲν τοιούτων φέρει τύπον 10
 ἐχούσας, ὥστε ἄριθμοι συνάπτεσθαι τοιοῦτος, "ὀνόματα" κέκληκε, τὰς δὲ τοι-
 αύτας οἶον τὸ περιπατῶ, περιπατεῖς, περιπατεῖ, "ῥήματα," ὀηλωματα τῶν
 35 ποιῶν τύπων παριστάς τῶν φωνῶν διὰ τοῦ τὰς μὲν ὀνόματα καλεῖσαι τὰς
 15 δὲ ῥήματα. ὥστε τὴν μὲν τι τὸ πρᾶγμα καλεῖσαι χρυσὸν καὶ τὴν τοι-

1 ἐν οὐδεμιᾷ Aristot. Simpl. (f. 2v16), quod reponas.

1. 2 καταφάσκει ἢ ἀποφάσκει et

κατάφασκιν ἢ ἀποφασκιν Aristot., sed codicis lectionem tuetur Simpl.

2 γίνεται p su-

perser. M: γάρ ἐστιν punctis circumscript. M² 5 ἡ p: ἡ M 7 τῶν M: om. p

8 αὐτοσηλτῶς statim corr. M¹ ἔφη] Categ. 4 p. 1b25 14 τοῦ ὄντος p cf. Plotin.
 Ennead. VI, 1, 1 p. 566. David in Categ. p. 30a6 Brand.: τῶν ὄντων M 16 ἐπιδείξ-

θεῖν p 20 post πραγμάτων addendum τῶν coni. Diels.

25 κύναν scripsi: κύναν M:

κύναν p, cf. Dav. p. 29b16 τὸ μὲν ἄνθρωπον, τὸ δὲ εἰ τῶν ἵππων 32 post τοιοῦτος
 desideratur οἶον ὁ, ἡ 32. 33 τοιαύτας compendiose M: τοιαύτας p

αὐτὴν ὕλην τὴν οὕτω διαλάμπουσαν προσαγορεύσαι ἥλιον τῆς πρώτης ἢ
 θέσεως τῶν ὀνομάτων, τὸ δὲ τὴν χρυσὸν λέξιν εἰπεῖν εἶναι ὄνομα τῆς
 δευτέρας θέσεως καὶ τοὺς τύπους τῆς ποιᾶς λέξεως σημαίνουσης. ἔστι
 τοίνυν ἡ πρόθεσις τοῦ βιβλίου περὶ τῆς πρώτης θέσεως τῶν λέξεων τῆς 20
 5 παραστατικῆς τῶν πραγμάτων. ἔστιν γὰρ φωνῶν σημαντικῶν ἀπλῶν,
 καθὼ σημαντικαὶ εἰσι τῶν πραγμάτων, οὐμὴν τῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀλλήλων
 διαφερόντων ἀλλὰ τῶν κατὰ γένους· ἄπειρα μὲν σχεδὸν καὶ τὰ πράγματα
 καὶ αἱ λέξεις κατὰ ἀριθμὸν. ἀλλ' οὐ τὰς κατὰ ἀριθμὸν πρόκειται διελθεῖν 25
 λέξεις· ἐκάστη γὰρ κατὰ ἀριθμὸν σημαίνει τῶν ὄντων· ἀλλ' ἐπεὶ τῷ ἀρι-
 10 θμῷ πολλὰ ἔστιν ἐν ὄντα τῷ εἶδει ἢ τῷ γένει, καὶ ἡ ἀπειρία τῶν ὄντων
 καὶ τῶν σημανουσῶν αὐτὰ λέξεων εἰς δέκα γένη εὑρίηται περιλαμβανόμενῃ
 εἰς τὸ γράφεσθαι. εἰς δέκα τοίνυν γενικὰς διαφορὰς περιληφθέντων τῶν 30
 ὄντων δέκα καὶ αἱ διηγουσά ταῦτα φωναὶ γένησιν κατὰ γένη καὶ αὐταὶ 4·
 περιληφθεῖσαι. δέκα οὖν λέγονται κατηγορίαι τῷ γένει διηλονότι. ὥσπερ καὶ
 15 αὐτὰ τὰ ὄντα δέκα τῷ γένει. ὅθεν ἐπεὶ περὶ φωνῶν σημαντικῶν ἡ πρό-
 θεσις καθὼ σημαίνουσι τῶν κατὰ γένος διαφορῶν ὄντων. τὸ δὲ ἀγορεύειν
 τὰ πράγματα κατὰ τι σημαίνονμενον κατηγορεῖν ἔλεγον καὶ ὅλως τὸ λέξιν 5
 σημαντικὴν κατὰ πραγμάτων λέγειν, εἰκότως Κατηγορίας ἐπέγραψεν τὴν
 περὶ τῶν ἀπλῶν λέξεων στοιχείωσιν τὴν καθὼ σημαντικὰ τῶν πραγμάτων
 20 εἶσιν προηγουμένως κατὰ γένος ἔκαστον θεωρουμένην.

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς, εἰ περὶ φωνῶν σημαντικῶν ἔστιν ἡ πραγματεία, ἐν 10
 τοῖς ἐξῆς περὶ τῶν πραγμάτων ὁ πᾶς αὐτῷ γένηται λόγος;

Ἀ. Ὅτι αἱ φωναὶ ἀγγέλω ἐοικυῖαι τὰ πράγματα ἀγγέλλουσιν, ἀπὸ δὲ
 τῶν πραγμάτων. ὧν ἀγγέλλουσι. τὰς διαφορὰς λαμβάνουσιν· ἀφ' ὧν τοίνυν
 25 τὸ τῆς χρείας ἀναγκαῖον ἔχουσιν, ταῦτα ἀναγκαῖον θεωρεῖται. ἵνα κατὰ τὰς 15
 γενικὰς διαφορὰς ὧν ἀγγέλλουσι καὶ αὐταὶ τὸ διάφορον λάβωσι τὸ κατὰ
 γένος. ἐμπέπτουσα τοίνυν γέγονεν ἡ περὶ τῶν κατὰ γένος διαφορῶν ζή-
 τησις τῶν ὄντων. προηγουμένη δὲ ἔστιν ἡ περὶ τῶν φωνῶν τῶν σημαντι-
 κῶν, ὡς εὑρίηται.

Ἐ. Ἀλλ' εἰ ἐνθάδε εἰς δέκα γένη διελὼν τὰς σημαντικὰς φωνάς, 20
 πῶς ἐν τῷ Περὶ ἐρμηνείας εἰς δύο. εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα;

Ἀ. Ὅτι ἐνθάδε μὲν περὶ τῆς προηγουμένης θέσεως τῶν λέξεων τῆς
 κατὰ τῶν πραγμάτων ποιεῖται τὸν λόγον. ἐν δὲ τῷ Περὶ ἐρμηνείας περὶ τῆς
 δευτέρας, ἡ οὐκέτι ἔστι περὶ τῶν σημαντικῶν λέξεων τῶν πραγμάτων, καθὼ
 35 εἰσι τοῦτων σημαντικαί, ἀλλὰ περὶ τῶν σημαντικῶν λέξεων τοῦ τύπου τῶν 25
 φωνῶν, καθὼ τύποι εἰσὶ τοιούτων· τύπος γὰρ τῆς φωνῆς τὸ εἶναι ἢ ὄνομα
 ἢ ῥῆμα. καὶ τὸ κυρίαν δὲ εἶναι τὴν λέξιν ἢ μεταφορικὴν ἢ ἄλλως

4 βιβλίον Zp: oblitter. M 6 ἀριθμῶν M¹ (corr. m²) 9 ἐκάστη—ὄντων om. Felic.
 post σημαίνει inseruerim ἐν 16 διαφορῶν M 18 ante libri 18 πραγματῶν]
 πράγματος Simple. (f. 5v22) 21 εἰ p: εἰπε M 22 γένηται scripsi cf. p. 59,35:
 γένηται M: γίνεταί p 23, 24, 26 ἀγγέλλουσιν M 26 τὸ (ante κατὰ) M: τῷ p
 30 διελὼν scripsi: διῆλυν M: διῆλθεν p: *distinctu* Felic. 31 εἰς δύο M: om. p
 34 ἢ] ἢ Mp 36 τύπος M: τύπους p 37 μεταφορικὴν Simple.: μεταφορὰν Mp

τροπικὴν τῆς δευτέρας ἐστὶ περὶ τῶν φωνῶν πραγματείας καὶ οὐ τῆς πρώτης.

¹E. Ἄρα οὖν τὴν διαφορὰν ταύτην πάντες ἔγνωσαν οἱ περὶ τῶν 30 κατηγοριῶν τι γράψαντες;

5 ¹A. Οὐδαμῶς· οὐ γὰρ ἂν οἱ μὲν περὶ τῶν γενῶν τῶν ὄντων προηγούμενως ᾤοντο ἐνταῦθα πραγματευέσθαι, οἱ δὲ ἀντέλεγον ἀθετοῦντες αὐτῶν 4^α τὴν διαίρεσιν ὥς πολλὰ παριείσαν καὶ μὴ περιλαμβάνουσιν ἢ καὶ πάλιν πλεονάζουσιν.

¹E. Τίνες εἰσὶν οὗτοι;

10 ¹A. Οἱ περὶ Ἀθηνόδορον καὶ Κορνοῦτον οἱ τὰ ζητούμενα περὶ τῶν λέξεων καθὼς λέξεις, οἷα τὰ κύρια καὶ τὰ τροπικά καὶ ὅσα τοιαῦτα. (διαφοραὶ 5 γὰρ ἐστὶ λέξεων καθὼς λέξεις εἰσὶ) τὰ τοιαῦτα οὖν προσφέροντες καὶ ποίας ἐστὶ κατηγορίας ἀποροῦντες καὶ μὴ εὐρίσκοντες ἐλλιπῇ φασιν εἶναι τὴν διαίρεσιν, ὥς ἂν μὴ πάσης φωνῆς σημαντικῆς εἰς αὐτὴν περιλαμβανομένης.

15 ¹E. Ἄρα οὖν πάντες ἐσφάλησαν περὶ τὴν πρόθεσιν τῆς τῶν κατ- 10 γοριῶν γνώσεως;

¹A. Οὐδαμῶς· ἀλλὰ καὶ Βόηθος ἐν τοῖς εἰς τὰς Κατηγορίας εἰρηκεν ταῦτα καὶ Ἑρμῖνος βραχέως.

¹E. Εἰπέ τὰ Ἑρμῖνου, ἐπεὶ περ αὐτὰ φῆς διὰ βραχέων εἰρηθῆναι.

20 ¹A. Λέγει τοῖνον ὁ Ἑρμῖνος προκείμεθα οὕτε περὶ τῶν ἐν τῇ φύσει 15 πρῶτων καὶ γενικωτάτων γενῶν (οὐ γὰρ νέοις προσήκονσα ἢ τῶν τοιούτων διδασκαλία) οὕτε τίνες αἱ πρῶται καὶ στοιχειώδεις τῶν λεγομένων διαφοραί, ὥς τὴν λόγον εἶναι δοκεῖν περὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῆς καθ' ἑκάστην γένους τῶν ὄντων οἰκείας ἂν ἐσόμενης τῶν λεγομένων 25 κατηγορίας· διὸ καὶ ἀναγκαῖον ἐγένετο ἁμωσγέπως ἀψάσθαι τῶν γενῶν. ἐφ' 20 ἅπερ ἡ τῶν κατηγορουμένων ἀναφορά· ἀδύνατον γὰρ τὴν ἐκάστου οἰκείαν σημασίαν γινώσκον εἶναι μηδεμιᾶς αὐτῷ προλήψεως προσποικισμένης. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ Κατηγορία, δηλωτικὴ οὖσα τῆς ἐκάστη γένει συνημμένης οἰκείας σημασίας. ὅτι δὲ αὐτὰ τὰ γένη τὸν ἀριθμὸν δέκα. 25 30 προῖόν ὁ λόγος δηλώσει· ταύτῃ δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς ὁ τῶν κατηγοριῶν δέκα. ὁ δὲ ἐπιγράφων Περὶ δέκα γενῶν οὐδὲ αὐτὸς ἀπεικόντως, εἰ μόνον πρὸς τὴν ἐπὶ τὰ γένη ἀναφορὰν ποιοῖτο τὴν ἐπιγραφὴν. ἀλλὰ μὴ ὅτι προηγούμενος περὶ τῶν δέκα γενῶν νομίζοι. 30

¹E. Ἄλλ' εἰ περὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν ὁ λόγος, διὰ τί οὐκ ἀπὸ τοῦτον 35 τὴν ἀρχὴν τῆς διδασκαλίας πεποιήται, ἀλλὰ περὶ ὁμωνύμων καὶ συνωνύμων καὶ παρωνύμων; ὁμοίως γὰρ ἐστὶ τῷ ἄλλῳ μὲν ὑποσχομένῳ, διδόντι δὲ ἕτερον.

1 τροπικὴν M: τοπικὴν p

3 τῶν M: om. p

7 παριείσαν p: παρειῆσαν M

11 διαφοραὶ] διαφορὰ Brandis

12 ποιᾶς M

19 βραχέων scripsi: βραχέως Mp

εἰρηθῆναι M

20 Ἑρμῖνος p

21 γενικωτάτων M

23 τὸν λόγον superscr. D²:

τῶν λόγων Mp

28 ἡ M: om. p

33 νομίζοι M: μομίζοι p

35 καὶ (post

ὁμωνύμων) Zp: abseis. M

36 ἄλλω M (superscr. o)

ὑποσχομένῳ Zp: —ποσχο—

oblitt. M

Α. Ἄλλ' οὕτε περιττεύων οὕτε ἐπιλεχσμένος τοῦ σκοποῦ περὶ τούτου
 ποιεῖται πρῶτον λόγον, ἀλλὰ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν κατη-
 γοριῶν προσκτίζονται, ἵνα μὴ διὰ μέσου ἐκδιδάσκων παρεκβάσεις ποιῶ καὶ
 διακόπτοι τὸ συνεχές. ὥσπερ οὖν οἱ γεωμέτραι προσκτίζονται ὅρους τινάς
 5 καὶ ἀξιώματα καὶ αἰτήματα καὶ διαιρέσεις, ἃ χρήσιμά ἐστι προλαβόντα
 μαθεῖν εἰς σαφύνειαν τῶν θεωρημάτων. οὕτω καὶ ὁ Ἀριστοτέλης προλαμ-
 βάνει τὰ περὶ τῶν ὁμωνύμων καὶ συνωνύμων καὶ παρωνύμων καὶ πάντα
 10 ἐφεξῆς χρησιμώτατα πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν κατηγοριῶν παράδοσιν. τινὰ δὲ
 καὶ μετὰ τὴν τῶν κατηγοριῶν παράδοσιν ἐπιδιδάσκων, ὧν τὸ χρήσιμον ἐν
 10 τῷ τόπῳ χρή παρίστανται.

Ἐ. Τὸ μὲν χρήσιμον τῶν προλεγομένων εἰς τὴν παράδοσιν τῶν κατη-
 γοριῶν παραστήσεις, νῦν δὲ λέγε, τί βούλεται τὰ ὁμώνυμα καὶ τὰ συνώ-
 15 νομα καὶ εἴ τινα ἄλλα ἐστὶ τῆς τοιαύτης συστοιχίας, τί βούλεται ἕκαστον
 καὶ πόθεν καὶ πῶς ὑπέστη;

Ἀ. Φημι τοίνυν ὅτι παντὸς πράγματος ὄνομα καὶ ὅρισμὸν ἢ ὑπο-
 γραφὴν ἔχοντος. ὅλον τοῦδε μὲν τοῦ πράγματος ὄνομα ἔχοντος ἄνθρωπος καὶ
 ἀηλουμένον δι' αὐτοῦ, ἔστιν αὐτοῦ καὶ ὁ ὅρισμός· λέγομεν γὰρ ἄνθρωπον
 20 εἶναι ζῶον λογικὸν θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· δηλοῦται γὰρ ἕκα-
 στον τῶν πραγμάτων καὶ δι' ὀνόματος καὶ διὰ λόγου τοῦ ὀριστικοῦ καὶ
 20 παραστατικοῦ τῆς οὐσίας αὐτοῦ, ὥς ἔστιν τὴν φωνὴν λέγωμεν τὸ ἴδιον αἰ-
 σθητὸν ἀκούς· παντὸς οὖν πράγματος καὶ ὄνομα καὶ λόγον ὀριστικὸν ἔχον-
 25 τος σχέσεις ἐν τοῖς πράγμασι τῶν τοιούτων λόγων πρὸς τὰ ὀνόματα γι-
 νονται τέσσαρες· τὰ γὰρ πράγματα ἢ καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ λόγου τοῦ
 αὐτοῦ κοινωνεῖ, ἢ τοῦ μὲν ὀνόματος οὐ μέντοι τοῦ λόγου, ἢ τοῦ μὲν λόγου
 25 τοῦ δὲ ὀνόματος οὐ, ἢ οὕτε τοῦ λόγου οὕτε τοῦ ὀνόματος. καὶ ἔστιν μὲν
 30 τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος κοινωνῇ τὰ πράγματα τοῦ δὲ λόγου μηδαμῶς, ὁμώ-
 5 νυμα καλεῖται, ἔστιν δὲ καὶ τοῦ λόγου καὶ τοῦ ὀνόματος, συνώνυμα τὰ τοι-
 αῦτα προσαγορεύεται διὰ τὸ ὥσπερ σὺν τῷ ὀνόματι καὶ τὸν λόγον ἔχειν
 τὸν αὐτόν. ἔστιν δὲ τοῦ μὲν λόγου κοινωνῇ τοῦ αὐτοῦ τοῦ δὲ ὀνόματος
 30 μὴ, πολυώνυμα ταῦτα καλεῖται. ἐπειδὴν δὲ μήτε τοῦ ὀνόματος μήτε τοῦ
 5 λόγου, ἑτερόνυμα καλεῖται. πέμπτος δὲ ἐστὶ τρόπος, ἔστιν τινὰ ἑτέρα ὄντα
 ἀπὸ ἐτέρων γίνονται μετέχοντά πως καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ λόγου, δια-
 φέροντα δὲ τῷ μετασχηματισμῷ, ἃ καὶ καλεῖται παρώνυμα.

Ἐ. Ἀρα οὖν πάντων μέμνηται ὁ Ἀριστοτέλης;

Ἀ. Οὐδαμῶς.

Ἐ. Τίνων οὖν μέμνηται;

Ἀ. Ὅμωνύμων, συνωνύμων, παρωνύμων· οὕτε δὲ τῶν πολυωνύμων
 οὕτε δὲ τῶν ἑτερωνύμων μέμνηται.

1 περιττεύων οὕτε Zp: —εἶων οὐ— oblitt. M ἐπιλεχσμένως M 2 τὸν λόγον conl.
 Diels (cf. p. 61,12) 3 ποιῶ (sed διακόπτοι) M 7 an πάντα τὰ? 8 post χρησι-
 μώτατα desideratur ὄντα 8.9 τινὰ δὲ—παράδοσιν M: om. p 13 ἄλλα M: om. p
 συστοιχίας M 17 ὁ M: om. p 27 τὰ M: om. p 28 προσαγορεύεται p
 29 τὸν αὐτόν scripsi: ταυτόν Mp 30 ἐπεὶ δ' ἂν δὲ M 31 ἔστιν M: ὅς' ἂν p
 37 συνωνύμων om. M (suppl. m² in marg.) 38 δὲ M: om. p (cf. p. 72,12,13)

¹E. Διὰ τί;

¹A. Ὅτι τούτων οὐκ ἔχρηζεν εἰς τὰ ἐξῆς, ὧν δὲ ἔχρηζεν τούτων ἐμνημόνευσεν.

¹E. Ἀπὸ τίνων οὖν ἤρξατο;

5 ¹A. Ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων.

¹E. Διὰ τί οὖν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν συνωνύμων, εἴπερ 15 τὰ συνώνυμα καὶ ὁνόματες τοῦ αὐτοῦ κοινωνοῦσι καὶ τοῦ λόγου, σαφέστερον δὲ τὸ κατ' ἄμφω κοινωνοῦν καὶ τοῦ ὁνόματος καὶ τοῦ λόγου τοῦ κατὰ μόνου τοῦ ὁνόματος κοινωνοῦντος;

10 ¹A. Φημί ὅτι ἐπεὶ τὸ ὃν ὁμώνυμον δοκεῖ εἶναι τῷ Ἀριστοτέλει καὶ αἱ κατηγορίαι ὁμωνύμως λέγονται κατηγορίαι καθ' ὧν κατηγοροῦνται, διὰ τοῦτο 20 πρῶτον περὶ τῶν ὁμωνύμων ποιεῖται τὸν λόγον.

¹E. Διὰ τί οὖν οὐ περὶ ὁμωνυμίας πρότερον ποιεῖται τὸν λόγον ἀλλὰ περὶ ὁμωνύμων, εἴπερ ὁμωνυμία μὲν φωνή, ὁμώνυμα δὲ τὰ πράγματα, φῆς 15 δὲ αὐτὸν προηγουμένως περὶ φωνῶν ἐνίστασθαι τὴν πραγματείαν. οὐ μὲν περὶ 25 τῶν πραγμάτων;

¹A. Ὅτι περὶ τὴν φωνὴν οὐ ποιεῖ ὁμωνυμίαν ὁ χαρακτήρ τῆς λέξεως, τὰ δὲ πράγματα διάφορα εὐρεθέντα καὶ κατὰ μῆδ' ἄλλήλοις κοινωνοῦντα κατὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς τυγχάνει λέξεως. πρὶν δὲ γνωσθῆναι ὅτι κατὰ 20 πλειόνων τέτακται τὰ πράγματα τοῦ αὐτοῦ λόγου μὴ κοινωνοῦντα, οὐδ' ἂν 30 εἴη ὁμωνυμία.

¹E. Τί οὖν τοῦτο ποιεῖ πρὸς τὸ μὴ ἀπὸ τῆς φωνῆς ἄρξασθαι, ἀλλ' 6+ ἀπὸ τῶν πραγμάτων;

¹A. Ὅτι οὐκ ἂν γνωσθεῖη ὅτι ὁμωνυμία ἐστὶν πραγμάτων, πρὶν τὰ 25 πράγματα γνωσθῆναι ὅτι ὁμώνυμά ἐστιν. ἀνάγκη τοίνυν πρότερον διδάχθῆναι, τίνα ὁμώνυμά ἐστιν πράγματα, ἵνα καὶ ἡ ὁμωνυμία καὶ ἡ τριαύτη 30 λέξις γνωσθῇ.

¹E. Πῶς οὖν ὁ Ἀριστοτέλης ὀρίζεται τὰ ὁμώνυμα;

¹A. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν. ὁ δὲ κατὰ 30 τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος.

¹E. Ἀλλ' εἰ μὴ ἐν μόνοις τοῖς ὁνόμασιν ἐστὶν ἡ ὁμωνυμία ἀλλὰ καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν συνόδεσμοις, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἡνδραπόδισται· καὶ γὰρ ὁ 35 ἡνδραποδισάμενος ἄλλον ἡνδραπόδισται ἐκείνον καὶ ὁ ἡνδραποδισθεὶς ὑπὸ 40 ἄλλου ἡνδραπόδισται· διὰ τί ὥς ἐν μόνοις τοῖς ὁνόμασιν οὕσης τῆς ὁμωνυμίας ἔφη ὧν ὄνομα μόνον κοινόν;

4.5. Ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων. Ἀπὸ τίνων οὖν ἤρξατο; colloc. M (corr. m² litteris superser.)
8 μόνου (ut videtur) M: μόνον p corrigas καθ' ἐν μόνον cf. v. 18 et Simpl. fol. 6r.5 περὶ
τῶν ὁμωνύμων—καθ' ἐν κοινωνοῦντων τοῦ ὁνόματος 9 κοινωνοῦντος p: κοινωνοῦντα M
10 τὸ M: om. p ὃν p: ὁνόμα M 18 post πράγματα desideratur 2 19 an
κατὰ τοῦνομα μιᾶς? 28 οὖν Zp: oblitt. M ὀρίζεται Zp: om. M 29 κατὰ
τοῦνομα M: κατ'ὄνομα p 31.34 Ἀλλ' εἰ—ἡνδραπόδισται prioribus continuant M²p:
magistro reddidit Felic. 32 γὰρ Zp: oblitt. M 33 ἐκείνον M¹: ἐκείνος M²p
35 ἔφη post ὄνομα transp p

Ἄ. Ὅτι τὸ ὄνομα οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίως ὀνομαστικῶν ἐχόντων χαρα-
κτῆρα τάσσεται. ὣν προστίθεται τὰ ἄρθρα, ἀλλὰ ἐπὶ παντὸς μέρους λόγου 15
διὰ τὸ καὶ ταῦτα. ὅταν ἐξετάζωνται εἰ ἔστιν ὁμώνυμα. μετὰ ἄρθρου προτε-
θέντος αὐτῶν λέγεσθαι καὶ κλίνεσθαι γε ὡς τὰ μονόπτωτα. φαιμέν γάρ ὅτι
5 'τῷ ἀνδραποδίζεσθαι ὁμιονόμῳ ὄντι' καὶ τὰ ἐξῆς. εἰληπται οὖν ὄνομα τὸ
κοινῶς ἐπὶ παντὸς μέρους λόγου ταττόμενον.

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς μὲν ἐλήφθη αὐτῷ τὸ ὄνομα. ἐξηγήσω· τὸ δὲ μόνον 20
ποῖον ὑπακούειν δεῖ. ἄρα τὸ ὁηλοῦν τὸ ἐν. ὥσπερ φαιμέν ὅτι 'μόνος ἐστὶν ὁ
κόσμος' ἀντὶ τοῦ 'εἷς ἐστίν'. ἢ τὸ ὁηλοῦν τὴν πρὸς ἕτερον ἀντιδιαστολήν. ὡς
10 ὅταν λέγωμεν 'οὗτος χιτῶνα μόνον ἔχει'. ἔνθα προσυπακούομεν 'ὅτι ἱμάτιον
δὲ οὐκ ἔχει' ἢ τι τοιοῦτον;

Ἄ. Λέγω ὅτι τὸ κατὰ ἀντιδιαστολήν τιθέμενον μόνον εἰληπται. 25

Ἐ. Πρὸς οὖν τίνος ἀντιδιαστολήν εἴρηται;

Ἄ. Πρὸς ὅρον φημί. ἐπεὶ γὰρ πᾶν πρᾶγμα καὶ ὄνομα ἔφαμεν ἔχειν 15
καὶ ὁρισμόν. πρὸς ἀντιδιαστολήν οὖν τοῦ ὁρισμοῦ τὸ μόνον εἰληπται. τὰ γὰρ
ὁμώνυμα τὸ ὄνομα μὲν ἔχει κοινόν. οὐκ ἔτι δὲ τὴν λόγον τὴν ὁριστικὴν. 30

Ἐ. Τὸ κοινὸν πῶς εἰληπται; πρῶτον δὲ εἰπέ. ποσαχῶς λέγεται τὸ
κοινόν;

Ἄ. Λέγω ὅτι πολλαχῶς· κοινόν γὰρ λέγεται καὶ τὸ εἰς μέρη διαιρετὸν 6
20 ὡς ἄρτος καὶ οἶνος. εἰ εἷς εἷη τῶν διαιρουμένων. καὶ τὰ χροῖματα κοινὰ τῷ
εἰς μέρη εἶναι διαιρετὰ τῶν ὄντων. λέγεται δὲ κοινόν καὶ τὸ εἰς μέρη
μὲν οὐ διαιρετὸν. εἰς δὲ τὴν χρῆσιν ὑπὸ πολλῶν παραλαμβάνομενον ὡς 5
ἵππος καὶ οἰκέτης κοινὸς πλείοσιν ἀδελφοῖς. λέγεται κοινόν καὶ τὸ ἐν προ-
καταλήψει τίνος γινόμενον καὶ μετὰ τὴν χρῆσιν ἀναπεμπόμενον εἰς τὸ κοι-
25 νόν. οἷον ὅγ' τί ἐστὶ τὸ βαλανεῖον καὶ τὸ θέατρον. λέγεται δὲ πάλιν ἄλλως
κοινόν τὸ ὅλον ἅμα εἰς χρῆσιν ἐρχόμενον πολλῶν ἀδιαιρέτως· οὕτως γὰρ 10
διὰ τῆς τοῦ κήρυκος φωνῆς κοινὴ ἢ χρῆσις τοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ μὴ διαι-
ρουμένης τῆς εἰς ἐλάχιστα φωνῆς καθ' ἕκαστον τῶν παρόντων.

Ἐ. Κατὰ ποῖον οὖν σημαίνομενον τὸ κοινόν εἰληπται;

Ἄ. Κατὰ τὸ τελευταῖον λέγω, καθ' ὃ κοινὴ χρῆσις γίνεται ἅμα πολλοῖς 30
ταῦτοῦ ὅλου ἀδιαιρέτου μένοντος· ἢ γὰρ Αἴας φωνὴ κοινὴν ἔχει χρῆσιν 15
καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰλέως παιδὸς καὶ ἐπὶ τοῦ Τελαμῶνος ὅλη λαμβανομένη καὶ
ἀδιαιρέτως μένουσα ἐπ' ἀμφοτέρων.

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς μὲν εἴρηται ὁμώνυμα ὅτι ὦν ὄνομα μόνον κοινόν. ἐξη- 35
γήσω· ἂ δὲ ἐξῆς ἐπήγαγεν ὃ δὲ κατὰ τοῦ ὄνομα λόγου τῆς οὐσίας ἕτερος, 20

1 ὀνομαστικόν M 2. 6 μέρους Dp: μέρος M 3 ὁμώνυμα scripsi: ὁμωνύ M: ὁμωνυ-
μία p 5 τῷ] τὸ Mp ὄνομα M: om. p 7 αὐτῷ vel αὐτοῦ compend. M: αὐτὸ p
9 τὴν Zp: oblitter. M 10 ἔχει Zp: ἔχειν M 14 ὅρον] legendum ὅρον cf. v. 13
17 ante Τὸ κοινόν add. μ᾽: (num. β') M 21 τῶν ὄντων] an καθ' ἕκαστον τῶν
μετεχόντων? 23 καὶ (post ἵππος) Zp: oblitter. M 27 διὰ] corrigas καὶ vel ἅμα
aut eieias 28 τῆς εἰς ἐλάχιστα φωνῆς si eicere nolis, corrigas εἰς ἐλ. τῆς φωνῆς
29 σημαίνομενον Zp: σημαίνει M 30 κατὰ τὸ τελευταῖον ut interrogationem prioribus
adnectunt M^p: corr. Felic. καθ' ὃ correxit Diels: καθὸ Mp 31 ἀδιαιρέτως M:
ἀδιαιρέτως p 32 ὡς M 35 κατοῦνομα p

ἐξηγήσας ἡμῖν. καὶ πρῶτον διὰ τί προσέθηκεν, ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λό-
γος. ἀλλ' οὐκ ἤρκεσθη εἰπὼν ὁ δὲ λόγος ἕτερος:

'Α. Φημί ὅτι οὐδὲ ἄλλως γένοιτο ἂν ὁ ὅρος ὑγιής. εἰ μὴ κατὰ τοῦ-
νομα ἀποδοῖτο καὶ συζύγως ἔχων πρὸς τοῦνομα.

5 'Ε. Εἰπέ ἔτι ὁ λέγεις σαφέστερον.

'Α. Προφθάσαντες εἰρήκαμεν ὅτι πᾶν πράγμα ἧ διὰ ὀνομάτων σημαί- 25
νεται ἧ διὰ λόγου ὁριστικοῦ. δεῖ δὲ τὸν ὁριστικὸν λόγον σύζυγον εἶναι τῷ
ὀνόματι καὶ ἐξηγητικὸν τοῦ πράγματος, καθὼς τῷδε κέχρηται τῷ ὀνόματι.
οἷον ἦδε ἡ οὐσία, ἔστω δὲ ἄνθρωπος ὑποκαίμενος. καλεῖται ἄνθρωπος. καὶ 30
ἀθρόως μὲν οὕτως, καὶ ζῶον ἐπὶ κεφαλαίῳ ἔχει τοῦνομα τούτου. διὰ δὲ
λόγου ἰσοδυναμοῦντος εἰς δῆλωσιν τῷ ὀνόματι ἀποδοθεῖν ἂν τῷ ζῶον λο- 7¹
γικὸν θνητόν. ἔστι δὲ ὁ ἄνθρωπος καὶ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. ἀλλὰ
καθὼς μὲν ἄνθρωπος καλεῖται σύζυγον ἔχων κατὰ τοῦνομα τὸ τοῦ ἀνθρώ-
που λόγον, ζῶον λογικὸν θνητόν, καθὼς δὲ ζῶον, οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. 5
ἂν τούτων ἄνθρωπον εἰπὼν τὴν ὑποκαείμενην οὐσίαν καὶ δι' ὀνόματος οὐ-
τως αὐτὴν δηλώσας διὰ λόγου μηχανῶσαι αὐτὴν θέλων εἴπῃς οὐσία ἔμψυχος
αἰσθητική. εἴρηκας μὲν τι ἀληθές. οὐκέτι δὲ συζύγως τῷ ἄνθρωπος ὀνό- 10
ματι ἀποδοῖσθαι τὸν λόγον. ἀλλὰ περιττῶς καὶ πεπλασμένως.

'Ε. Τί οὖν ἔστιν ὁ φῆς περιττῶς καὶ πεπλασμένως;

20 'Α. Ὅτι οἱ ὅροι ἀντιστρέφειν ὀφείλουσι τοῖς ὀνόμασιν. ἔστι δὲ ἀντι-
στρέφειν τὸ ἐξιστάζειν καὶ μὴ πλεονάζειν μήτε ἁλλεῖπειν. οἷον εἴ τίς ἔστιν
ἄνθρωπος. ἐκεῖνος ζῶον ἔστι λογικὸν θνητόν. 15

'Ε. Ἀληθές. ἀλλὰ καὶ ἀντίστρεψον. καὶ ὅρα. εἰ ὁμοίως ἀληθές τὸ
λεγόμενον.

25 'Α. Καὶ εἴ τί ἔστιν ζῶον λογικὸν θνητόν. τοῦτ' ἔστιν ἄνθρωπος.

'Ε. Ἀληθές καὶ τοῦτο.

'Α. Πάλιν εἴ τίς ἔστιν ἄνθρωπος, οὐσία ἔστιν ἔμψυχος αἰσθητική.

'Ε. Ἀληθές τοῦτο, ἀντίστρεψον. 20

'Α. Εἴ τί ἔστιν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική, ἄνθρωπος ἔστιν.

30 'Ε. Τοῦτο ψευδές. ἰδοὺ γὰρ ὁ βροῦς οὐσία ἔστιν ἔμψυχος αἰσθητική,
καὶ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος. τί οὖν τὸ αἴτιον;

'Α. Ὅτι τὸ μὲν ζῶον θνητόν κατὰ τοῦνομα ἀπεδόθη τὸ τοῦ ἀνθρώπου.

1 ante πρῶτον add. πάλιν Cp: om. AD: omissum an oblitteratum sit in exitu versus di-
spici iam non potest M 3 ἄλλως scripsi: ἄλλος Mp ὁ ὅρος Zp: τὸ ὅρος M¹: τὸ
ὅρος M² 4 ἀποδοῖτο scripsi: ἀποδοῖτω M: ἀπεδοῖτο Zp ἔχων Zp: ἔχον M
7 ὁριστικοῦ Dp et ὁριστικὸν p: ὁριστῶ et ὁριστὸν M (cf. Simpl. f. 7^v 12) 7. 8 ante τῷ
ὀνόματι add. πρὸς p: om. M 8 ὀνόματι Zp: oblitter. M 10 post ζῶον forsitan
inseras δὲ ὁ ἄνθρωπος γάρ 11 τῷ (ante ζῶον) Zp: oblitter. M 12 ἐσθητική M
13 ἔχων scripsi: ἔχων M: ἔχει p τὸ scripsi: τὸν Mp 15 ἂν M: εἰ p
16 εἴπῃς M: εἴποις p 17 μέν τι M: μέντοι p συζύγως M: συζύγω p 21. 22 τις
et ἐκεῖνος M: τι et ἐκεῖνο p 27 τις M: τι p ἔστιν (alterum) M: om. p
28 ἀντίστρεψον prioribus continuavi: vicem post τοῦτο signif. M²p 29 ἔστιν (alte-
rum) M: om. p 31 τί οὖν τὸ αἴτιον prioribus continuavi: vicem ante τί signif. M²p
32 post ζῶον inseras λογικόν

διὸ καὶ ἀδιάρρονον εἰπεῖν τὴν οὐσίαν ταύτην, ἔστω δὲ ἄνθρωπος. τοῦτο αὖ
 ζῷον λογικὸν θνητόν ἐστιν, ἣ τοῦτο. ἄνθρωπός ἐστιν· ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ
 ὀνόματι τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὀριστικὸς λόγος τὸ ζῷον λογικὸν θνητόν.
 τὸ δὲ ἄνθρωπον εἰπόντα ὀριστικὸν αὐτοῦ λόγον ἐπάγειν οὐσία ἔμψυχος
 5 αἰσθητικὴ οὐ κατὰ τοῦνομα τὸ ῥηθὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀπαριθρόντος τὸ αὖ
 ἄνθρωπος. πᾶς οὖν ὅρος εἰ μέλλοι ἀποδιδοῖσθαι ὑγιῶς. κατὰ τοῦνομα καὶ
 συζύγως τῷ ὀνόματι ἀποδιδοῖσθαι ὀφείλει. καὶ ὅτι τοῦτο ἐπὶ παντὸς ὅρου γ
 δεῖ θεωρεῖσθαι. ὁ γὰρ καὶ ὁ τούτου συνώνυμος ὅρος καὶ αὐτὸς κατὰ τοῦ-
 νομα ἀποδιδοῖσθαι τὸν ὀριστικὸν λόγον ἀεὶ παραγγέλλων. ὅταν οὖν Αἴαν-
 10 τος καλουμένου τοῦ Τελαμῶνος παιδὸς καὶ τοῦ Ὀϊλέως θέλωμεν ἀπο- α
 δοῦναι τὸν τοῦ Ὀϊλέως, ὅστις ἐστί, καὶ προσαγορεύσας αὐτὸν Αἴας λέγῃ
 ὅτι 'οὗτος ἐστὶν Αἴας ὁ τοῦ Ὀϊλέως παῖς Λοκρὸς ὢν τῇ γένει', θέλων δὲ
 τὸν τοῦ Τελαμῶνος λέγῃ 'οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ Αἴας τοῦ Τελαμῶνος παῖς
 Σαλαμίνιος τῇ γένει', ὁ γὰρ μὲν ὅτι τῷ Αἴας ὀνόματι κοινῶς ἐπ' αὐτῶν
 15 κέκληται (ἐκείνους γὰρ Αἴας κέκληται), ἀποδιδοῦς δὲ ὑπογραφήν τὴν πα- ι
 ραπλησίαν ὅροι ὁ γὰρ ὡς ἄλλον μὲν ὀριστικὸν ἢ ὑπογραφικὸν ἀπέδωκας
 τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ, ἄλλον δὲ τοῦ Σαλαμίνιου. καίτοι εἰ ἀνθρώπους
 ἀμφοτέρους ὀνόμασας. οὐκ ἂν καὶ ἄλλον αὐτοῖς ὅρον ἀπέδωκας κατὰ τοῦ-
 νομα τὸ τοῦ ἀνθρώπου, καθὼ ἀμφοτέρους ἀνθρώπους προσηγόρευσας, ἀπο- ι
 20 διδοῦς τὸν ὅρον· ἀμφοτέρους γάρ, καθὼ ἀνθρώποι εἰσιν καὶ καλοῦνται κοινῇ
 ὀνόματι τῷ ἄνθρωπος, ἀποδιδοίης ἂν εἶναι ζῷα λογικὰ θνητά.

Ἐ. Ἄλλ' ὅτι μὲν ἀναγκαίως πρόσκειται ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος
 οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ τῶν ὁμωνύμων ὅρου, ἀλλ' ὅτι οὐδὲ οἷόν τε ἄλλως ὅρον α
 τινὸς ἀποδιδοῦναι ὑγιῶς μὴ κατὰ τοῦνομα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενον τοῦ ὀρι-
 25 στικτοῦ λόγου, ὁρθῶς τοῦτο ἀπέδειξας· διὰ τί δὲ πρόσκειται τῷ λόγῳ ὁ
 λόγος τῆς οὐσίας, καὶ οὐκ ἤρκεσθαι εἰπὼν ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λό-
 γος ἕτερος, δεῖξαι ὀφείλεις.

Ἀ. Ὅτι τοῦ λόγου πλεοναχῶς λεγόμενου· ἔστιν γὰρ λόγος καὶ ψηφι- α
 στικός, ἔστι λόγος καὶ προσοριστικός, ἔστι λόγος καὶ ἐνδιαιθέτος, ἔστιν λόγος καὶ
 30 σπερματικός· καὶ πλείονων ὄντων τῶν σημασινομένων ἐκ τοῦ λόγου διὰ τὸ

1 ante διὸ vicem signif. M²p post ταύτην requiritur velut εἴτε ἄνθρωπον εἴτε ζῷον
 λογικὸν θνητόν: unde nulla differentia est, sive substantiam hanc, quae est homo, animal
 rationale mortale esse, sive animal rationale mortale esse hominem dixerimus Felic. 3 ὀρι-
 στικός Cp: ὀριστικός M (sed v. 9 ὀριστικόν) 4 ὀριστικόν p: ὀρισκόν M 6 μέλλοι M:
 μέλλει p ὑγιῶς Cp: ὑγειῶς M 7 συζύγως scripsi: σύζυγος Mp 9 παραγ-
 γέλων M ante ὅταν vicem signif. M²p ὅταν M: ὅτι p 10. 11 ἰλέως utro-
 bique M¹ (corr. m²) 10 θέλωμεν scripsi: θέλομεν Mp 11 αἴας M: αἴαντα p
 11. 13 λέγῃς utrobique scripsi: λέγεις Mp 12 ἰλέως M θέλων p: θέλω M
 13 οὗτος M: om. p 14 τῷ (ante Αἴας) Zp: τὸ M αὐτῶν scripsi: αὐτῶ (sic) M:
 αὐτῷ p 16 ὀριστικόν p: ὀρισκόν M 17 τοῦ (post δὲ) M: οὗτε p 18 ὀνό-
 μασας M αὐτοῖς Zp: —τοῖς oblitter. M 19 προσηγόρευσας M: προσηγόρευσας p
 19. 20 ἀποδιδοῦς M: ἀποδοῦς p 20 ἀμφοτέρους M: ἀμφοτέροι p καὶ M: om. p
 21 ὀνόματι Zp: oblitter. M ἀποδιδοίης ἂν p: ἀποδιδοίησαν M 22 Ἄλλ' ὅτι sq.
 prioribus contin. M²p 23 τοῦ M: om. p 24 ὑγιῶς Cp: ὑγειῶς M 25 ἀπέ-
 δειξας M: ἀπέδωκας p

ὁμοίως πολλὰ καὶ διάφορα πράγματα χρῆσθαι τῷ τοῦ λόγου ὀνόματι· λό-
 γος δὲ ἐστὶ καὶ κατ' ἄλλο σημαινόμενον ὁ ὅρος. οὗτος δὲ ὁ λόγος ὁ ὀρι-
 στικὸς· τὸ ὅλον τοῦτο λέγεται λόγος τῆς οὐσίας. ἡ γὰρ προσθήκη τῆς
 οὐσίας διαστελλει αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων σημαινόμενων τοῦ λόγου. ὥσπερ
 5 οὖν ὀραχυμῆς οὕσης ἀργυρᾶς, οὕσης δὲ καὶ χρυσῆς καὶ ἄλλης χαλκῆς ὁ δ'
 ἀπλῶς εἰπὼν 'ὀραχυμὴν ὁὗ μοι' ἀδηλόν τινα λέγει, ὁ δὲ προσθεὶς 'ὁὗ
 μοι χρυσὴν ὀραχυμὴν' διέσπειλεν τὴν θέλει λαβεῖν ἀπὸ τῶν ἄλλων· οὕτως
 πλεοναχῶς λεγόμενου τοῦ λόγου ὁ εἰπὼν λόγος ὁ τῆς οὐσίας τῇ προ-
 σθήκῃ τῆς οὐσίας ἐδήλωσεν τὴν ὀριστικὴν λόγον. ὁ οὖν κατὰ τοῦνομα
 10 ὀριστικὸς λόγος καὶ ὁ τῆς οὐσίας δηλωτικὸς λόγος. ὅστις ἐστὶν ὀρισμός.
 ἕτερος εἶναι ὀφείλει καθ' ἕκαστον τῶν ὁμωνύμων πραγμάτων.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ὅρον ἀποδεδωκας τῶν ὁμωνύμων, οὐκ οὐ καὶ πα- 10
 ράδειγμα τοῦτων κομίσαι. ἄρα γε εἰς τρόπος ἐστὶ τῶν ὁμωνύμων, ἵνα καθ'
 ἓνα τρόπον τοῦτων λαβόντες τὸ παράδειγμα αὐτάρκως αὐτῶν ἔχωμεν τὴν
 15 διδασκαλίαν, ἣ πλείους εἰσὶν ὁμωνύμων τρόποι:

Ἄ. Πλείους.

Ἐ. Τίνες οὗτοι;

Ἄ. Ὡς μὲν ἀνωτάτω εἰπεῖν ὅσα, ὧν ὁ μὲν ἐστὶν ἀπὸ τύχης, ὁ δὲ 15
 ἀπὸ διανοίας. διελόντι δὲ καὶ ἀπὸ διανοίας εἰς τε τὴν καθ' ὁμοιότητα καὶ
 20 τὴν ἐκ τῆς ἀναλογίας καὶ τὴν ἀπ' ἐνὸς καὶ πρὸς ἓν οἱ πάντες ἔσονται τρόποι.

Ἐ. Τίς οὖν ἐστὶν ὁ ἀπὸ τύχης τρόπος;

Ἐ. Ὅς ἔτυχεν καὶ ἀνεπιστάτως διάφορα πράγματα τῆς αὐτῆς ἔτυχε
 προσσηγορίας, ὥσπερ Ἀλέξανδρός τε ὁ Πριάμου καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίπ- 20
 ππου ὁ Μακεδόνων βασιλεύσας. ταῦτα γὰρ κατὰ τύχην ὁμώνυμα εἶναι λέ-
 25 γεται, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπὸ διανοίας εἰεν ἂν ἡρητημένοι, ὅτι ὁ τε καθ' ὁμοίωσιν
 συνιστάμενος τρόπος τῆς ὁμωνυμίας. ὅταν φέρε ἀνθρωπὸν τε προσαγορεύσω
 τὸ ζῶον λογικὸν θνητὸν καὶ εἰκόνα ἀνθρώπου. ὅταν ἰδὼν λέγω ὅτι 'ἀν-
 θρωπος τοῦτο', δηλονότι οὐχ ὥς ἔτυχεν καὶ τὸ ἐν τῇ εἰκόνι γράμμα καλῶ 25
 ἄνθρωπον, ἀλλ' ὅτι ὁμοιωμά ἐστι τοῦ ζῶντος ἀνθρώπου· ἀπὸ διανοίας οὖν
 30 ἄνθρωπὸν τε τὸν ζῶντα καὶ τὸν ἀνδριάντα ἢ τὴν εἰκόνα καλῶ ἄνθρωπον.
 πάλιν ὅταν ἀρχὴν ἀριθμῶν καλέσω τὴν μονάδα, ἀρχὴν δὲ γραμμῆς τὴν
 στιγματήν, ἀρχὴν δὲ ποταμῶν τὴν πηγὴν, ἀρχὴν δὲ τοῦ ζώου τὴν καρδίαν. 30
 τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐπὶ ὁμωνύμων ταττόμενον ἐκ διανοίας ἂν εἶην κατὰ δ'
 ἀναλογίαν πᾶσι τοῦτοις κοινόν τοῦτο θέμενος ὄνομα· ὥς γὰρ ἔχει ἐν ἀριθ-
 35 μοῖς ἡ μονάς. οὕτως ἔχει ἐν γραμμαῖς μὲν ἡ στιγματή, ἐν ποταμοῖς δὲ ἡ
 πηγὴ, ἐν ζώοις δὲ ἡ καρδία. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος τῆς δεξιᾶς κατὰ ἀνα-

1 πράγματα M: om. p 5 οὖν M: om. p ὀραχυμῆς p: ὀραχυμῆς M (ubique)
 7 διέσπειλεν M: διέσπειλεν p 10 ὅστις Zp: ὅς—oblitter. M 14 ἔχωμεν p: ἔχο-
 μεν M 19 διελόντι—ἀπὸ διανοίας M: om. p 20 ἐν M: ὅν p 22 αὐτῆς Zp:
 oblitter. M 25 ὁ τε M: ὁ γε p 26 προσαγορεύσω M: προσαγορεύω p 27 ἰδὼν
 Zp: εἰδὼν M 28 δηλονότι M: δηλὸν τὸ p 31 ἀρχὴν (prius) om. M¹ (suppl. m²)
 33 τῆς Zp: oblitter. M ἂν εἶην scripsi: ἂν εἶης Zp: oblitter. M 36 δεξιᾶς M:
 ἀποδεξιᾶς p

λογίαν λέγεται παρὰ τοῖς γεωμέτραις, καὶ διὰ τοῦτο τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα 5
εἰληπται ἐν τοῖς κατὰ ἀναλογίαν ὁμωνύμοις. τρίτος δέ ἐστι τρόπος τῶν
ἀπὸ διανοίας τὸ ἀπὸ τινος ἐνὸς κοινὴν διαφόροις πράγμασι προσσηγορίαν
γενέσθαι· οἷον μιᾶς οὕσης τῆς ἱατρικῆς ἀπὸ ταύτης κεκληκάμεν τὸ τε βι- 10
βλίον ἱατρικὸν τὸ τε φάρμακον καὶ τὸ σμιλίον, ἀλλ' ἱατρικὸν μὲν τὸ βι-
βλίον, ὅτι ἱατρικῶν μαθημάτων ἀναγραφὴν ἔχει, τὸ δὲ σμιλίον ἱατρικόν,
ὅτι πρὸς τομὰς τὰς κατὰ ἱατρικὴν ἐστὶν ὄργανον. ἱατρικὸν δὲ τὸ φάρ-
μακον, ὅτι πρὸς τὰς ἰάσεις ἐστὶν χρήσιμον τῷ ἱατρῷ. ὥστε κοινὸν μὲν
τοῦνομα, ὃ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος καθ' ἕκαστον (τῶν) κοινῶς προσσηγορευο- 15
μένων ἑτεροίς. ἀπὸ μιᾶς δὲ τῆς ἱατρικῆς ἐκλήθη ταῦτα ἱατρικά θέντων οὐκ
ἀπὸ τύχης ἀλλὰ ἀπὸ διανοίας πᾶσι τούτοις ὀνόματα τῶν οὕτως ὀνομασάν-
των ταῦτα. τέταρτος δὲ ἀπὸ διανοίας, ἔταν διάφορά τινα πρὸς ἐν σπεύ-
δοντα τέλος ἀπ' ἐκείνου τῆς κοινῆς προσσηγορίας τύχη, ὥσπερ ὑγείας οὕσης 20
ἦν τέλος ποιεῖται ὁ ὑγιαζόμενος, ἀπὸ ταύτης τὸ τε σιτίον λέγεται ὑγιαίνον
καὶ ὁ περιπατῶν ὑγιαίνει καὶ τὸ ἀνάγνωσμα ὑγιαίνει. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον
οἱ μὲν συνῆψαν τῷ ἀφ' ἐνὸς τὸ ὅλον τοῦτο καλέσαντες ἀφ' ἐνὸς καὶ πρὸς
ἐν, οἱ δὲ οὐδὲ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις κατηρίθμουν, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τοῖς συνω- 25
νόμοις, ἀλλ' ἐν μέσῳ ἐτίθεσαν τῶν ὁμωνύμων τε καὶ συνωνύμων διὰ τὸ
λόγου μετασχῆ τοῦ αὐτοῦ ἱατρικά καλεῖσθαι κοινῶς τὰ διάφορα πράγματα
ὕγείας τε περιποιήσῃ τῆς αὐτῆς ὑγιαίνει καλεῖσθαι τὰ οὕτω προσσηγορευ-
θέντα κοινῶς πράγματα.

Ἐ. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης πρὸς κέρχρηται τρόπον τῶν ὁμωνύμων; 30

Ἀ. Τῷ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος εἰπὼν ζῶον τὸν τε ἄνθρωπον καὶ τὸ
γεγραμμένον, ἐὰν γὰρ ἀποδιδῷ τις τί ἐστὶν ἑκατέρῳ τὸ ζῷον εἶναι, 9
25 ἴδιον ἑκατέρου λόγον ἀποδώσει· τὸν δὲ κατὰ τοῦνομα λόγον ἀποδι-
δοῦς ἄλλον ἄλλον ἀποδώσει, τὸν μὲν ἄνθρωπον ζῶον εἶναι, ὅτι οὐσία ἐστὶν
ἐμψυχὸς αἰσθητικὴ, τὸ δὲ γεγραμμένον ζῶον εἶναι, ὅτι ὁμοιωμά ἐστὶν
οὐσίας ἐμψύχου αἰσθητικῆς. 5

Ἐ. Ἐπειδὴ ἓνα τρόπον ὁμωνύμων εἰρηχας τὸν κατὰ ἀναλογίαν, ἄρα γε
30 καὶ κατὰ μεταφορὰν ὁμωνομά τε ἂν εἴη καὶ ὑπαχθεῖν τῷ κατὰ ἀναλογίαν
τρόπῳ, ἣ ἑτερός ἐστὶ τις τρόπος ὁ κατὰ μεταφορὰν καὶ ἑτερος ὁ κατὰ
ἀναλογίαν; καὶ εἰ θεῖ ἐν τῷ κατὰ ἀναλογίαν τάττειν τὸν κατὰ μεταφορὰν 10
ἣ καθ' αὐτὸν ἄλλον τρόπον ἡγεῖσθαι ὁμωνύμων κατὰ ἀναλογίαν;

Ἀ. Ἐσφαλῆσαν μὲν πολλοί, ὧν καὶ ὁ Ἀττικὸς, ἓνα τρόπον καταλέξας

6 ἀναγραφὴν Zp: ἀνα— oblitter. M 7 τὰς M: om. p 9 τῶν addidi 10 θέντων
seripsi: τεθέντων Mp 11 ὄνομα M: ὀνομάτων p 13 ὑγείας Zp: ὑγ— oblitter. M
14 ὑγιαζόμενος M τὸ τε Zp: oblitter. M 15 ἀνάγνωσμα AD: ἀνάγνωμα Cp:
—γνωσ— oblitter. M 17 οὐδὲ ἐν τοῖς Simpl.: οὐδὲ (ἐν τοῖς oblitter.) M: οὐδὲν τοῖς
AD: οὐδὲ τοῖς Cp 23 τῷ Zp: τὸ M εἰπὼν seripsi: εἰπεῖν Mp 24 γὰρ τις
ἀποδιδῷ colloc. Aristot. ante ἑκατέρῳ add. αὐτῶν Aristot. τὸ Aristot.: τῷ Mp
25 ἴδιον ἑκατέρου λόγον ex Aristotele inserui τὸν Zp: oblitter. M δὲ] an δὴ?
κατὰ τοῦνομα Zp: κατοῦνομα M 26 τὸν M: τὸ p ἐστὶν M: om. p 28 ἐμψύχου
οὐσίας colloc. p 29 ἐπειδὴ M: ἐπεὶ δὲ p ὁμωνύμων M: ὁμώνυμον p 31 τις M:
om. p 32, 33 καὶ—ἀναλογίαν om. Felie., nescio an recte

ὁμωνύμων τὸν κατὰ μεταφορὰν καὶ κατὰ ἀναλογίαν καὶ συγχέας τὸν κατὰ μεταφορὰν τῷ κατὰ ἀναλογίαν.

Ἐ. Σαφῶς οὖν ἡμῖν εἰπέ. τί βούλει λέγειν.

Ἀ. Φημί τοῖνυν κατὰ μεταφορὰν εἶσιν, ὅταν μὲν τι πρᾶγμα ἔχῃ ἴδιον ὄνομα, ἄλλως δὲ καταχρήσῃται τις ἐπ' αὐτοῦ ἄλλῳ ὀνόματι μεταφέρων καὶ τούτῳ χρώμενος ὡς κειμένῳ ἐπ' αὐτοῦ· ἐνταῦθα οὐκ ἂν εἴη ὁμωνυμία τις· ὅταν δὲ μὴ ἔχῃ ἄλλο ἄλλὰ τοῦτο, τότε γίνεται ὁμωνυμία. οἶον ὁρῶν τὰ κάτω μέρος καλεῖται ὑπώρεια·

ἀλλ' εἴθ' ὑπωρείας ἔναιον πολυπιδάκου Ἰδης.

10 ταύτας τὰς ὑπωρείας ὄνομα οὕσας τῶν κάτω μερῶν τοῦ ὅρους οἱ ποιηταὶ πολλάκις προσεῖπον πόδας·

πάντες δ' ἐσειόντο πόδες πολυπιδάκου Ἰδης.

ἔστι δὲ καὶ κλίνης τὰ βαστάζοντα τὸ ὅλον κοῖτος πόδες καλούμενα, ἀλλὰ καὶ τραπέζης πόδες καὶ νηὸς·

15 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων.

ἐπὶ τούτων πόδα μὲν νηὸς καὶ πόδας Ἰδης οὐκ ἂν εἴποι τις ὁμωνύμως εἰρησθαι· ἔχει γὰρ ἡ μὲν ναὺς προσαγορευόμενον τὸ (εὐθύνον) τὴν ναὺν ἰδίως πηδάλιον. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ὅρους τὰ κάτω πόδας ἂν εἴποιμι ὁμωνύμως λέγεσθαι· ἔχει γὰρ ὄνομα ὑπωρείας. ἐπὶ δὲ τῆς τραπέζης καὶ τῆς κλίνης οὐκ ἔτι ἂν εἴποιμι μεταφορὰν ἀλλ' ὁμωνυμίαν· τοῦτο γὰρ ὄνομα ἔχει τῆς κλίνης τὸ βαστάζον τὸ ὅλον κοῖτος καὶ τῆς τραπέζης κατὰ ἀναλογίαν τῶν τοῦ ζώου ποδῶν. οὗ χάριν ὦν ὄνομα μόνον κοινὸν ὅειν εἴρηται εἶναι ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων, ὄνομα δὲ ἐπὶ κλίνης καὶ τραπέζης οἱ πόδες τὰ τοιαῦτα μέρη. ἐπὶ δὲ ὅρους καὶ νηὸς ὀνόματα μὲν ὑπώρεια καὶ πηδάλιον. ἄλλως δὲ με- 5 25 τενηύκεται ἡ τῶν ποδῶν προσηγορία ἐπ' αὐτῶν· κατὰ μεταφορὰν ἂν εἴη ταῦτα λεγόμενα, ὁμωνύμως δὲ οὐ. οὐδὲ γὰρ καθ' ὁμοίωσιν εἴποις ἂν εἶναι ὁμώνυμα· ποῖαν γὰρ ἔχειν ὁμοιότητα πρὸς ζώου πόδας ὑπώρειαν; ἀλλὰ μετενηνεγμένως λέγεται ἡ ὑπώρεια ποῦς, ὁμωνύμως δὲ οὐ λέγεται. εἰ μὴ 10 τι τῷ ὅρῳ προσέχοι τῶν ὁμωνύμων. ὅτι ἡ τε ὑπώρεια λέγεται ποῦς καὶ 30 ἀνθρώπου ποῦς, καὶ τὸ μὲν ὄνομα κοινὸν τὸ τοῦ ποδός, ὁ δὲ λόγος ἕτερος, κοινῶς τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς ταυτομένου. διὸ ἐπὶ τοῦ τοῦ ζητῆσαι ἄξιον.

2 κατὰ Zp: abseiss. M 4 τοῖνυν Zp: abseiss. M μὲν τὸ πρᾶγμα Simpl.c (f. 8r16)
5 ἄλλως δὲ Zp: abseiss. et oblitt. M 6 τούτῳ Simpl.c: οὕτως Mp αὐτοῦ Simpl.c:
αὐτῷ Mp 6. 7 ἐνταῦθα post τις transp. Simpl.c, tum idem add. οὗ γὰρ τὰ προπινῶς
ρηθέντα ὁμώνυμα ἂν εἴη τοῖς κυρίως λεγομένοις 7 ἀλλὰ τοῦτο om. Simpl.c γίνε-
ται Simpl.c: γὰρ Mp 8 ὁρῶν M: ὁρέων p: τῶν ὁρῶν Simpl.c τὸ κάτω μέρος
Simpl.c ὑπόρεια M 9 ἀλλ' εἴθ' ὑπωρείας... Hom. Y 218 ἐτ' Mp: οἷ γ'
Simpl.c ἔναιον Mp Simpl.c: ὄκειον Hom. 9. 12 πολυπιδάκου Mp Simpl.c: πολυ-
πιδάκος Hom. 12 πάντες δ' ἐσειόντο... Hom. Y 59 — δ' ἐσειόντο M: δὲ σεῖοντο p:
ὅθι σεῖοντο Simpl.c 15 αἰεὶ γὰρ... Hom. α 32 αἰεὶ Simpl.c: αἰεὶ Mp ἐνώ-
μων Simpl.c: — μω— oblitt. M: ἐνώμων Zp 16 πόδα M: πόδας p 17 εὐθύνον
scripsi:ον (ceteris oblitt.) M: om. Zp 22 ὦν] an ὦς? 23 μέρη Zp:
oblitter. M 24 ὅρους M 26 γὰρ Zp: oblitter. M 27 ζώου M: ζῶον p
29 an προσέχοις? (cf. Plat. Alc. I. 122D) 31 τῆς scripsi: τὰς Mp

Ἔ. Ἀλλὰ πῶς μὲν ὠρίσατο ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τίνες οἱ τρόποι τῶν ἁμωνύμων, αὐτάρκως παρέστησας· μεταβατέον δέ σοι καὶ ἐπὶ τὰ συνώνυμα καὶ ἀποδότεον τὸν Ἀριστοτέλους ἔρρον.

[Περὶ συνωνύμων]

Ἄ. Συνώνυμα λέγεται ὧν τό τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοῦ-
νομα τῆς οὐσίας λόγος ὁ αὐτός, οἷον ζῶον (ὅ τε ἄνθρωπος καὶ
ὁ βοῦς). ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς κοινῷ ὀνόματι προσαγο-
ρεῖται ζῶον, καὶ ὁ λόγος δὲ ὁ αὐτός· ἐὰν γὰρ ἀποδιδοῖ τις τὸν
ἐκάστου λόγον τί ἐστὶν αὐτῶν τὸ ζῶον εἶναι, τὸν αὐτὸν ἀποδώσει
10 λόγον.

Ἔ. Ἐξήγησαι ὅν τὸν ἔρρον.

Ἄ. Συνώνυμα δὲ, φησί, λέγεται τὰ πράγματα εἶναι, ὧν τό τε ὄνομα
κοινόν, ἀλλ' οὐ μόνον, ὥς ἐπὶ τῶν ἁμωνύμων. καὶ δηλονότι ὄνομα ληπτέον
τὸ κοινῶς ἐπὶ παντὸς μέρους λόγου λεγόμενον καὶ τὸ κοινόν ὥς εἴρηται
15 πρότερον. ἂν τε δὲ προστεθῇ ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας, ἂν
τε μὴ προστεθῇ, ἀλλὰ μόνον λέγεται ὁ δὲ λόγος ὁ αὐτός, ὁ γὰρ ὅτι
προσσυπακουσμέθια καὶ τὸ κατὰ τοῦνομα δεῖν ἀποδιδοῦσθαι τὸν λόγον καὶ
ὅτι λόγον τὸν τῆς οὐσίας χρὴ ἐξακούειν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ὀριστικός.
ὅταν οὖν ὀνόματος ὄντος κοινῶς ὁ κατὰ τοῦνομα ὀριστικός λόγος ὁ αὐτός
20 ᾗ, συνωνύμως ταῦτα καλεῖται τούτῳ τῷ ὀνόματι. ὁ γὰρ τὸ παράδειγμα
τὸ εἰρημένον· ἄνθρωπος γὰρ ἐστὶν τὸ ὑποκείμενον καὶ βοῦς καὶ κύων, οὗτοι
δὲ κοινῷ ὀνόματι καλεῖσθωσαν ζῶα· ἐπὶ ταύτης τῆς κοινότητος τοῦ ὀνό-
ματος ἐὰν ἀποδῶμεν τὸν κατὰ τοῦνομα ἔρρον (ἐστὶ δὲ ὁ σύζυγος τῇ τοῦ
ζῶου προσηγορία ἔρρος οὗτος τὸ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική· καὶ γὰρ ὁ ἄν-
25 ἄθρωπος ζῶον τε λέγεται καὶ ἐστὶν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική), ὁ γὰρ ὅτι
ὁ ἔρρος κοινὸς ἐστὶν πάντων· ἕκαστον γὰρ τῶν εἰρημένων ἀληθῶς ἂν ῥη-
θεῖν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική.

Ἔ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν κατὰ Ἀριστοτέλην ὠρίσω, ἐπειδὴ καὶ τούτων
μνησθεὶς ὁ αὐτὸς τοὺς ἔρρους αὐτῶν τοιούτους πεποιήται· ὅταν δὲ τοῦ μὲν
30 λόγου κοινῶν τινα τοῦ αὐτοῦ, τοῦ δὲ ὀνόματος μὴ, ᾧ δεῖ καλεῖσθαι πολυ-
ώνυμα, τίς ἂν γένοιτο ἔρρος;

1 ante Ἀλλὰ vicem statuit Felic.: ante διὸ (p. 67,32) M^p 3 καὶ ἀποδοτέον τὸν ἀρι-
στοτέλους ἔρρον M: om. p 4 tit. inclusi 6 λόγος τῆς οὐσίας colloc. Aristot.
6. 7 ὅ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς inserui: om. Mp 8 γὰρ Zp: oblitter. M τις M: om. p
9 ἐκάστου M: ἕκαστον p τῷ τῷ Mp 9. 10 λόγον ἀποδώσει colloc. Aristot.
13 post ἁμωνύμων forsitan inseras ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ τοῦνομα τῆς οὐσίας λόγος ὁ αὐτός
δηλονότι M: ὁ γὰρ τὸ p 14 μέρους ΛDp: μέρος M 15. 16 μὴ ante alterum προ-
στεθῇ transp. Brandis: ante prius προστεθῇ Mp 15 κατὰ τοῦνομα scripsi: κατὸννομα
M: κατ' ὄνομα p ὁ et λόγος eicias 16 λέγεται Brandis: λέγεται Mp ὁ δὲ] an ὁ
τε? 17 τοῦνομα Zp: τὸννο— oblitter. M 18 οὐσίας χή Zp: —ας χή oblitter. M
19 κοινῶς Zp: oblitter. an om. M dispici non potest ὀριστικός M: om. p 26 κοι-
νός Zp: κοινῶς M 28 ὠρίσω M: ὀρίσω p ἐπειδὴ M: ἐπεὶ δὲ p τούτων M:
τούτο p 30 δεῖ p: ὁ γὰρ M

Ἄ. Λέγω ὅτι πολυώνυμά ἐστιν ὧν διάφορα μὲν καὶ πλεῖστα ὀνόματα, 15
ὁ δὲ λόγος εἰς καὶ ὁ αὐτός, ὡς ἄρ, ἕίφος, φάσγανον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδύμα-
τος λωπίων καὶ ἱμάτιον· τὸ μὲν γὰρ πρᾶγμα ἐν τῷ τοῦ ἕίφους καὶ ὁ ἄρως
καὶ λόγος εἰς ὁ κατὰ τοῦνομα (ἔστι γὰρ σίδηρος ἀμφήκης εἰς ζώων ἀναί-
5 ρεσιν εἰργασμένος). ἄλλο δὲ ὄνομα καὶ διάφορον τὸ ἕίφος καὶ τὸ ἄρως καὶ 20
τὸ φάσγανον. καὶ ἔοικεν ταῦτα ἀντικεῖσθαι τοῖς ὁμωνύμοις, ὡς εἴ τις
αὐτὰ ἐκάλει ὁμοιόλογα καὶ ὁμοιόριστα καὶ τὸν μὲν λόγον ἔχοντα κοινόν,
τὰ δὲ ὀνόματα κατὰ λόγον ἕτερα. οὕτω δὲ καὶ οἱ Ῥωμαίων παῖδες εἰ-
ώθασιν πολλὰ ἔχειν ὀνόματα ἕκαστος.

10 Ἐ. Ὅρισαι δὲ καὶ τὰ ἑτερόνυμα. 25

Ἄ. Ἔστι δὲ ἑτερόνυμα ἃ μήτε τοῦ ὀνόματος μήτε τοῦ λόγου κοι-
νωνεῖ, ὡς πῦρ, χρυσὸς καὶ Σωκράτης καὶ ἀνδρεία. ἑτερόνυμα δὲ ἐστὶν
ὧν τὸ τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος ἕτερος.

Ἐ. Ἐπεὶ τοίνυν λείπεται τὰ παρόνυμα, ὧν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐμ-
15 νήσθη, λέγε δὴ καὶ περὶ τούτων. 30

Ἄ. Παρόνυμα δὲ λέγεται ὅσα ἀπὸ τινος διαφέροντα τῇ πτώ-
σει τὴν κατὰ τοῦνομα προσηγορίαν ἔχει, οἷον ἀπὸ τῆς γραμμα- 10
τικῆς ὁ γραμματικὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ὁ ἀνδρεῖος.

Ἐ. Σαφῆνισον οὖν ἡμῖν τὸν ὅρον.

20 Ἄ. Παρόνυμα, φησὶν, λέγεται ὅσα ἀπὸ τινος ὀνόματος παρεσχηματί-
σθη καὶ ἔσχε τὴν προσηγορίαν, οἷον ἡ ἀνδρεία ἐστὶν ἐπ' ἀρετῆς καταγορευ- 5
μένη τινός, ἀπὸ δὲ τῆς προσηγορίας τῆς ἀνδρείας μετασχηματισθεῖς κατὰ
τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος ἐκλήθη τις ἀνδρεῖος τοῦ αὐτοῦ μὲν ὀνόματος ἔχων
τὴν πτώσιν, ἤγουν τὴν ἀνδρείαν, μετασχηματισμὸν δὲ κατὰ τὸ τέλος μόνον.
25 τὸν δὲ μετασχηματισμὸν πτώσιν ἐκάλεισεν, οὐ γὰρ ἂς καλοῦμεν ἡμεῖς πτώσεις 10
ὀνόματος δεῖ νῦν λέγειν αὐτὸν νομίσαι· ὁ ἀνδρεῖος διαφέρων τῆς ἀνδρείας
τῇ πτώσει, τοῦτ' ἐστὶ τῷ μετασχηματισμῷ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα τῆς ἀν-
δρείας, ἀνδρεῖος κέκληται μετεσχηματισμένος· τοῦτο γὰρ ὁ ἔφη τὴν κατὰ
τοῦνομα προσηγορίαν ἔχει μετεσχηματισμένην κατὰ τὸ τέλος μόνον. 15

30 Ἐ. Τίνων οὖν χρεία ἐστὶ πρὸς τὸ γενέσθαι παρόνυμα;

Ἄ. Τριῶν.

Ἐ. Τίνων τούτων;

Ἄ. Πρῶτον μὲν εἶναι δεῖ πρᾶγμα οὗ δεῖ μετέχειν, δεύτερον τοῦ ὀνό-
ματος οὗ δεῖ μετέχειν, καὶ τρίτον διαφέρειν τοῦ ὀνόματος μετεσχηματισμῷ

1 Περὶ πολυωνύμων in mrg. add. M: om. p 3 supra λωπίων add. λωπίων τὸ ἱμά-
τιον M² 10 Περὶ ἑτερόνωνύμων in mrg. add. M: om. p 12 δὲ] an δὴ? 14 Περὶ
παρωνύμων in mrg. add. M: om. p παρόνυμα M¹ (π eras.) ὁ M: om. p

15 λέγε Zp: λέγει M τούτων Dp: τούτου AC: τοῦ M 19 οὖν Zp: oblitt. vel.
eras. M 21. 22 ἀνδρεία et ἀνδρείας M: ἀνδρία et ἀνδρίας p 24 τὴν πτώσιν, ἤγουν
τὴν ἀνδρείαν: qui eiusdem quidem nominis, hoc est fortitudinis, appellationem habet Felic.,
unde τὴν προσηγορίαν, ἤγουν τῆς ἀνδρείας corrigas 25 μετασχηματισμὸν] μετα supra
scr. M 28 μετεσχηματισμένος Vitelli: μετεσχηματισμένως M^p 29 μετεσχ.] μετασχ.
Zp: α oblitt. M 30 ἐστὶ Zp: oblitt. M 31 διαφέρειν Zp: διαφέρει M

τινι. ἐνὸς δὲ τῶν τριῶν ἀφαιρεθέντος οὐκέτι ἂν εἴη παρώνυμα. ὁ γὰρ ἀν- 20
δρεῖος παρώνυμὸν ἐστίν, ἐστίν γάρ ἡ ἀνδρεία πρᾶγμα τῆς μετέχει· ἀλλὰ
καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς μετέχει· ἀπὸ γὰρ τῆς ἀνδρείας ὁ ἀνδρεῖος. ἀλλὰ
μετέχει καὶ μετασχηματισμοῦ τῆς πτώσεως γενομένης κατὰ τὸ τέλος τῆς
5 ἀνδρείας ὀνόματος· ἡ μὲν γὰρ ἀνδρεία εἰς τὴν α' λήγει συλλαβὴν, ὁ δὲ 25
ἀνδρεῖος εἰς τὴν σ'.

Ἐ. Δεῖξόν οὖν πῶς ἐνὸς τούτων ἐκλελοιπότες οὐκέτι παρώνυμον γίνεται.

Ἀ. Αὐτίκα· ἐστὶ τις τῆς μουσικῆς μετέχουσα γυνή, ἡ καλεῖται μου-
σική, καὶ ἐστὶ μὲν τὸ πρᾶγμα οὐ μετέχει. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ ὄνομα ἀφ' ἧς κέ- 30
κληται μουσική. ἀλλ' ἐπεὶ οὐ μετασχηματίσθη, ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἡ ξίς καὶ 30
ἡ γυνή κέκληται μουσική, οὐκ ἐστὶν παρωνύμως λεγόμενη ἡ γυνή μουσική
ἀλλ' ὁμωνύμως. ὁ δὲ μουσικός παρωνύμως τῆς μουσικῆς κέκληται, ἐπειδὴ 11
πρόσσειν αὐτῷ τὰ τρία, μετοχὴ πρᾶγματος, μετοχὴ ὀνόματος, μετασχη-
ματισμὸς τοῦ ὀνόματος. πάλιν ἀρετῆς οὕτης ὁ μετέχων ταύτης σπουδαῖος
15 κέκληται· ἐνταῦθα τὸ μὲν πρᾶγμα ἐστίν ἡ ἀρετὴ οὐ μετέχει ὁ ἀνθρώπος, 5
ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ ὀνόματος οὐ μετέχει (ὁ γὰρ σπουδαῖος καὶ ἡ ἀρετὴ ἑτερά
εἰσιν ὀνόματα), οὐκ ἂν εἴη παρώνυμα, ὥστε μετέχων ἀρετῆς ὁ σπουδαῖος
οὐκ ἂν εἴη παρωνύμως κεκλημένος σπουδαῖος.

Ἐ. Διὰ τί οὖν οὐκ ἀπὸ τοῦ τὴν σπουδὴν ἔχειν σπουδαῖος καλεῖται ὁ 10
20 σπουδαῖος ἀλλὰ τοῦ ἔχειν ἀρετὴν;

Ἀ. Ὅτι εἰ διὰ τὸ σπουδὴν ἔχειν σπουδαῖος ἐκαλεῖτο, πάντας ἐνὴν τοὺς
περὶ τι σπουδὴν ἔχοντας καλεῖν σπουδαίους. νῦν δὲ οὐχ ὁ περὶ τι σπου-
δαῖον σπουδαῖος καλεῖται, ἀλλὰ μόνος ὁ ἀρετῆς μετέχων. ὥστε ποιὸς 15
μὲν ἂν εἴη ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ σπουδαῖος, οὐ μέντοι καὶ παρώνυμος.

Ἐ. Εἰρηκῶς δὴ αὐτόρως περὶ τῆς σχέσεως τῶν ὀνομάτων τῆς πρὸς τὰ
25 πρᾶγματα καὶ τὰ περὶ τῆς σχέσεως τῶν ὄρων τῶν καθ' ἕκαστον ὀνομάτων
τῆς πρὸς τὰ πρᾶγματα, ἐξῆς περὶ τίνος φῆς διαλαμβάνειν τὴν Ἀριστοτέλην;

Ἀ. Λέγω τοῖνον ὅτι ἐπεὶ περὶ φωνῶν ἀπλῶν ἐστὶν σημαντικῶν τῶν 20
πραγμάτων ἡ πρόθεσις, καθὼ σημαντικαὶ εἰσιν αὐτῶν· εἰσὶ δὲ πρῶτως κατὰ
30 γένος ἀφοριζόμεναι καὶ κατὰ γένη τῶν πραγμάτων καὶ οὐ κατὰ ἀριθμὸν
λαμβάνόμεναι τὸν τῶν καθ' ἕκαστα καὶ τὸν τῶν ἀτόμων· ἐπεὶ τοῖνον ἡ
πρόθεσις τοιαύτη, ἀναγκαίως ὅτι περὶ ἀπλῶν λέξεων ἐστὶ διδᾶξαι δεικνύς, 25
οἱαί εἰσιν αἱ ἀπλᾶί.

Ἐ. Τί γὰρ ἔφη;

2 ἧς] corrigas οὗ cf. v. 15

4. 5 an τοῦ ἀνδρείας?

5 α Cp: ας M

7 ἐκλε-

λοιπότες M: ἐκλελειπότες p

9 ἀφ' ἧς] corrigas ἀφ' οὗ

11. 12 παρωνύμως (utrobique)

et ὁμωνύμως M: παρωνύμων et ὁμώνυμον p

12 scribas ἀπὸ τῆς μουσικῆς

ἐπειδὴ

M: ἐπεὶ δὲ p

17 μετέχων M: μετέχειν p

20 τοῦ scripsi: τὸ Mp

21 ante

σπουδαῖος add. ὁ p: om. M

22 τι (prius) ex τὴν corr. M

23 μόνος M: μόνον p

ποιὸς M

27 ante ἐξῆς iterata καὶ τὰ περὶ τῆς σχ punctis circumser. M

φῆς Zp:

φησὶν M

28 περὶ φωνῶν ἐπεὶ colloc. M (corr. litteris superscr.)

29 πρόσθεσις

(sed σ erasum) M

σημαντικαὶ εἰσιν Simpl. (f. 10r1): σημαντικαὶ ἐστὶν M: σημαντικὴ

ἐστὶν p

31 ἀτόμων M: ἀτόμων p

32 ἀναγκαίως M: ἀναγκαῖον p

δεικνύς M:

om. p: ex Simpl. corrigas ἐστὶ (διὰ διαιρέσεως τῶν λεγόμενων) διδᾶξας δεῖκνυσιν

Ἄ. Τῶν λεγομένων τὰ μὲν κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, τὰ δὲ ἄνευ συμπλοκῆς.

Ἐ. Τὸ κατὰ συμπλοκὴν τί ἐστὶ καὶ ποσαχῶς λέγεται;

Ἄ. Διχῶς· τὰ μὲν γὰρ κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, ὅσα συμπλεκτικῶς ἐμπεριέχεται συνδέσμῳ οἷον 'Σωκράτης καὶ Πλάτων', τὰ δὲ κατὰ συμπλο- 30 κὴν λέγεται, ὅσα ἑμὸς προσφέρεται πράγματα διὰ τὸ τὸ ἕτερον συμβεβη- κέναι τῷ ἑτέρῳ οἷον 'Σωκράτης περιπατεῖ'. τῆς γὰρ περιπατήσεως συμ- 11v βεβηκυίας Σωκράτει, ὅταν λέγωμεν 'Σωκράτης περιπατεῖ', συμπλέξαντες τῷ Σωκράτει τὸ περιπατεῖν ἄνευ συνδέσμου τοῦ κατὰ φωνὴν λέγωμεν 'Σωκρά- 10 τῆς περιπατεῖ'. ἄνευ δὲ συμπλοκῆς εἴποιμεν ἂν 'Σωκράτης', εἴτα πάλιν ἂ 'Πλάτων', ἢ οὕτως 'τρέχει', εἴτα πάλιν 'νικᾷ'. οὖν δὲ περὶ τῶν ἄνευ συμ- 5 πλοκῆς λεγομένων πραγμάτων τε καὶ λέξεων ἡ πρόθεσις ἐστίν. ἐν πόσις γένεσι θεωρεῖται· ὥς γὰρ ἔχει τὰ πράγματα, οὕτως καὶ αἱ ταῦτα πρῶτως δηλοῦσαι λέξεις.

Ἐ. Ἄλλ' ὅτι μὲν περὶ ἀπλῶν σημαντικῶν λέξεων ἡ πρόθεσις, καθόσον 10 εἰς γένη τινὰ ἀναφέρονται, παρῆστας· πῶς δ' ἂν αὐτὰ διέλους εἰς ἐλα- χίστην διαίρεσιν, μεθ' ἣν οὐκ ἐστὶν ἐλάσσων, καὶ πῶς ἂν εἰς μεγίστην, μεθ' ἣν οὐκ ἂν γένοιτο μείζων, ἐπίδειξον.

Ἄ. Εἰς ἐλαχίστην μὲν οὖν διαίρεσιν γενῶν διέλαιμ' ἂν τὰ ὄντα καὶ 15 τὰς τούτων σημαντικὰς φωνὰς τὴν εἰς τέσσαρα, λέγων ὅτι τὰ ὄντα ἢ οὐσία καθόλου ἢ οὐσία ἐπὶ μέρους ἢ συμβεβηκότα καθόλου ἢ συμβεβηκότα ἐπὶ μέρους· εἰς γὰρ διαίρεσιν ταύτης ἐλάσσονα οὐκ ἂν γένοιτο ἄλλη. εἰς δὲ 20 μεγίστην διαίρεσιν διέλαιμ' ἂν εἰς ὅσα, λέγων ὅτι τὰ ὄντα ἢ οὐσία ἢ 20 ποσὰ ἢ ποιὰ ἢ πρὸς τι ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν ἢ ποτὲ ἢ ποῦ ἢ ἔχειν ἢ 25 κεῖσθαι, ὥστε καὶ αἱ ταῦτα σημαίνουσαι ἀπλὰί λέξεις τοσαύτας ἔξουσιν γε- νικᾶς διαφορὰς· μείζων δὲ τούτων οὐκ ἂν γένοιτο διαίρεσις.

Ἐ. Διὰ τί οὖν εἰς τέσσαρα ἢ ἐλαχίστη γέγονε διαίρεσις;

Ἄ. Ὅτι ἡ μὲν ἀνωτάτω καὶ πρώτη γένοιτ' ἂν εἰς δύο, εἰς οὐσίαν 25 καὶ συμβεβηκός· ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἔστι ταῦτα προενέγκαι ἄνευ τοῦ ἢ καθόλου 30 προενεγκεῖν ἢ ἐπὶ μέρους (αἷ τε γὰρ οὐσία ἢ καθολικῶς ἂν προενεγκθεῖεν, ὥσπερ τὸ ζῷον, κύων, ἄνθρωπος, ἢ ἐπὶ μέρους, ὥσπερ Σωκράτης, Βουκέ- 30 φαλος, τὰ τε συμβεβηκότα καθόλου ἢ ἐπὶ μέρους, ἡ γὰρ ἐπιστήμη καθό- 30 λου συμβεβηκός, ἡ δὲ Ἀριστάρχου ἐπιστήμη μερικὸν συμβεβηκός). ἐπεὶ 12r τοίνυν οὐχ ἀπλῶς οὕτε ἡ οὐσία λέγεται ἀλλ' ἢ καθόλου ἢ μερικῶς καὶ 35 ἀτόμως, οὕτε τὸ συμβεβηκός ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἢ καθόλου ἢ μερικῶς, εἰς 35 τέσσαρα γίνεται ἡ διαίρεσις, καίτοι πρῶτως γενομένη εἰς οὐσίαν καὶ συμ- 5 βεβηκός. γέγονεν οὖν εἰς οὐσίαν καθόλου καὶ συμβεβηκός καθόλου, εἰς οὐσίαν ἐπὶ μέρους καὶ συμβεβηκός ἐπὶ μέρους.

3 post τὸ add. δὲ p: om. M

4 λέγεται M: om. p

6 τὸ (alterum) M: om. p

10 εἴποιμεν M: εἴπομεν p

11 οὕτως M: οὕτος p

12 ἐστὶν post πόσις transp. p

17 ἐλάσσων et μεγίστην scripsi: ἐλαχίστη et μείζονα Mp

19 διέλαιμ' scripsi: διέ- 19

λομεν Mp

20 τὴν M: τὰς p

22 ἐλάσσονα scripsi: ἐλαχίστην Mp

27 γέ- 27

γονε Zp: bibliopegae culpa ablatum M

30 καθολικῶς Z: καθολικός M: καθολικῶν p

35 μερικῶς M: μερικόν p

¹Ε. Ἐπεὶ τοίνυν τούτων τινὰ ἀλλήλοις οὐ δύναται συνελθεῖν καὶ τινὰ τούτων συνελθεῖν ἄν;

²Α. Φημί τοίνυν ὅτι ἡ οὐσία οὐκ ἂν γένοιτο συμβεβηκός οὐδὲ τὸ συμβεβηκός οὐσία· συμβεβηκέναι μὲν γὰρ τὸ συμβεβηκός δύναται τῇ οὐσίᾳ, εἶναι 10 δὲ οὐσίαν συμβεβηκός ἀδύνατον ἢ τὸ συμβεβηκός εἶναι οὐσίαν. πάλιν τὸ καθόλου ἐπὶ μέρους εἶναι ἀδύνατον, καὶ τὸ ἐπὶ μέρους εἶναι καθόλου ἀδύνατον. τοῦ δὲ ἐπὶ μέρους δύναται τι κατηγορεῖσθαι τῶν καθόλου, οἷον 15 Σωκράτους μερικῆς ὄντος οὐσίας κατηγορηθεῖν ἂν ὁ ἄνθρωπος, ὅπερ ἐστὶ καθόλου, ἔστι γὰρ Σωκράτης ἄνθρωπος, γίνονται οὖν συμπλοκαὶ τέσσαρες· τὸ γὰρ καθόλου συμπλέκεται ἢ τῇ οὐσίᾳ ἢ τῷ συμβεβηκότι. καὶ εἰσὶν 20 αὗται δύο συμπλοκαί, καὶ τὸ ἐπὶ μέρους συμπλέκεται ἢ τῇ οὐσίᾳ ἢ τῷ συμβεβηκότι, καὶ εἰσὶν αὗται ἄλλαι δύο συμπλοκαί. οὕτε δὲ ἡ οὐσία καθόσον οὐσία γένοιτ' ἂν συμβεβηκός οὔτε δὲ τὸ συμβεβηκός καθόσον συμβεβηκός γένοιτ' ἂν οὐσία, καὶ πάλιν οὔτε τὸ καθόλου καθόσον καθόλου 25 γένοιτ' ἂν μερικὸν οὔτε τὸ μερικὸν καθόσον μερικὸν γένοιτ' ἂν καθόλου.

³Ε. Διὰ τί προσέθηκας τὸ καθόσον οὐσία καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὕτως;

⁴Α. Ὅτι γενέσθαι μὲν καὶ ὑποστῆναι τὰ συμβεβηκότα ἐν τῇ οὐσίᾳ δύναται, καθόσον δὲ συμβεβηκός ἐστὶ καὶ ἐπινοεῖται τὸ συμβεβηκός, οὐκ ἂν εἶη αὐτὸ τοῦτο οὐσία· τὸ γὰρ λευκὸν τῷ σώματι συμβαίη ἂν, φαιμέν γὰρ 30 λευκὸν τὸ σῶμα, τὸ δὲ λευκόν, καθὼ λευκόν ἐστίν, οὐκ ἂν εἶη ταῦτόν τῷ σώματι (ἔστι δὲ τὸ μὲν σῶμα οὐσία, τὸ λευκὸν δὲ συμβεβηκός), ἀλλὰ μετέχει μὲν τὸ σῶμα λευκότητος ὡς συμβεβηκυίας αὐτῷ, οὐκ ἔστι δὲ ταῦτόν τῷ σῶμα τῇ λευκότητι. οὐδὲν γὰρ αὐτοῦ μετέχει, ἀλλ' ἔστι τοῦτο, ὅπερ ἐστίν. οὕτως καὶ τὸ καθόλου ἢ καθόλου οὐκ ἂν εἶη τοῦ ἀτόμου 5 25 μέρους, μετέχει δ' ἂν τὸ ἄτομον πρᾶγμα τοῦ καθόλου, ὡς ἂν ἐν εἴδει ὄντος τοῦ ἀτόμου ἐν τῷ καθόλου ἢ ἐν γένει, ὡς ὁ Σωκράτης ἐν εἴδει μὲν ἐστὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ἐν γένει δὲ τῷ ζῳίῳ. καὶ τὸ μέρος δὲ ἐν τῷ ὅλῳ, ὡς ἡ χεὶρ ἐν τῷ ὅλῳ σώματι. διὰ τοῦτο οὖν πρόκειται τὸ ὅ ἢ τοιούτων 10 30 ἕκαστον, οὐκ ἂν εἶη τὸ ἕτερον.

⁵Ε. Ἀλλὰ πῶς σὺ μὲν τὴν διαίρεσιν πεποιήσαι, ὅτι τῶν ὄντων τὰ μὲν καθόλου οὐσίαι, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκότα, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκότα. Ἀριστοτέλης δὲ οὐ τοιούτοις ὀνόμασι κέχρηται, ἀλλὰ ἄλλοις;

⁶Α. Ὅτι ἀντὶ τῶν ὀνομάτων τούτων τοὺς ἐξηγητικούς αὐτῶν λόγους 15 35 ἔλαβεν καὶ οἷον ὑπογραφικούς. τὴν δὲ διαίρεσιν ταύτην τῶν γενικωτάτων

1 ἐπεὶ M: ἐπὶ p τινὰ M: τίνα p 2 post συνελθεῖν ἂν defectus est resarciendus verbis πῶσαι ἂν γένοιτο αἱ συμπλοκαὶ αὐτῶν 8 Σωκράτους Zp: Σωκράτης M

11 τῷ Zp: τὸ M 12 εἰσὶν Zp: ἔστιν M 13 δὲ M: om. p post καθόσον add. ἂν p: om. M 16 οὕτως] ὡσαύτως conl. Vitelli; id aut ὁμοίως (cf. p. 73,14) reponas 19 συμβαίει M 20 καθὼ λευκόν M: om. p 21 τὸ δὲ λευκόν colloc. p 22 λευκότητος Zp: λευκότητα M 23 οὐδὲν M: οὐδὲ p 23—24 οὐδὲν—ὅπερ ἐστίν exulare iubeas 25 μέρος ex μέρους corr. M 28 ὅλῳ M: om. p 35—73,2 τὴν δὲ διαίρεσιν—συμβεβηκότος post ἕτερον (v. 29) transpos. Felic., potius post συμβεβηκός (p. 71,29) adhibita correctione διὰ τὸ τὴν διαίρεσιν... illa trahi eas, nisi malis inducere

εἶναι καὶ μὴ ἐχόντων ἄλλα πρὸ ἑαυτῶν ἕτερα γένη· οὕτε γὰρ τῆς οὐσίας
εἷη ἂν τι ἐπαναβεβηκὸς γένος ἄλλο οὕτε τοῦ συμβεβηκός.

Ἐ. Πῶς οὖν ὑπογραφικὸς ἀποδεδώκεν λόγους, δεῖξον. 20

Ἀ. Δύο λαβὼν τὸ τε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι καὶ τὸ καθ' ὑποκειμένου
λέγεσθαι καὶ δύο τούτων ποιήσας ἀποφάσεις τὴν τε μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι
καὶ τὴν καθ' ὑποκειμένου μὴ λέγεσθαι ἐφ' ἡμέτερον τοὺς τέσσαρας τούτους
λόγους ταῖς ἀπλάϊς καὶ ἀσυνθέτοις τῆς διαιρέσεως ἐπινοοῖς. 25

Ἐ. Τί ἐστὶν οὗτοι λέγεις ταῖς ἀπλάϊς καὶ ἀσυνθέτοις τῆς διαιρέσεως
ἐπινοοῖς;

Ἀ. Λέγω ὅτι ἀπλάϊ (καὶ) ἀσύνθετοι ἐπίνονται ἐν διαιρέσει τοιαύτη λη-
φθεῖσιν ἂν· τῶν ὄντων τὰ μὲν οὐσίαι, τὰ δὲ συμβεβηκότες, τὰ δὲ καθόλου. τὰ
δὲ ἐπὶ μέρους. ἀπλοῦν γὰρ τι ἐλήφθη καὶ ἀσύνθετον· τὸ τε γὰρ τὴν οὐσίαν
εἰπεῖν ἀπλῶς εἴρηται καὶ τὸ συμβεβηκὸς εἰπεῖν ἀπλοῦν εἴρηται καὶ τὸ κα- 30
θόλου εἰπεῖν ἀπλῆ λέξει εἴρηται καὶ τὸ μερικὸν ὁμοίως. συμπεπλεγμένως 13^r
δὲ πως ἂν εἴποις. ὅταν οὕτως εἴπω· τῶν ὄντων τὰ μὲν οὐσίαι καθόλου,
συμπλέκεται γὰρ ταῖς οὐσίαις τὸ καθόλου, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, συμ-
πλέκεται γὰρ τῇ οὐσίᾳ τὸ ἐπὶ μέρους, τὰ δὲ συμβεβηκότες καθόλου, συμ- 5
πλέκεται γὰρ τῷ συμβεβηκότητι τὸ καθόλου. τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκότες,
συμπλέκεται γὰρ τῷ συμβεβηκότητι τὸ ἐπὶ μέρους. εἰ τοίνυν δευθεῖν τίνας
λόγους ἐξηγητικὸς πεποιήται τῶν ἀπλῶν καὶ συμπλέξμεν, φανερόν γίνεσθαι. 20

Ἐ. Πῶς δὲ συμπλέξει τοὺς παραστατικὸς τούτων λόγους, δεῖξον. 10

Ἀ. Παραστατικὸν τοίνυν καὶ οἷον ἐννοηματικὸν ἀποδεδώκε λόγον τοῦ
συμβεβηκός. καθόσον συμβεβηκός ἐστι, τὸ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. ὥστε κα-
θάπερ ἀδιάφορον ἄνθρωπον εἰπεῖν ἢ ζῶον λογικὸν θνητόν, οὕτως ἀδιά- 25
φορον ἢ συμβεβηκὸς εἰπεῖν ἢ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι· εἴ τι γὰρ συμβεβηκός,
ἐκείνῳ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶ, καὶ εἴ τί ἐστιν ἐν ὑποκειμένῳ, ἐκείνῳ συμβε- 15
βηκός ἐστιν. πῶς δὲ ἐν ὑποκειμένῳ εἴρηκεν, ὅσπερ δεῖξω. ἀλλ' εἰ τὸ
συμβεβηκὸς ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν, ἡ οὐσία ἑτέρα οὕσα τοῦ συμβεβηκός
εἷη ἂν οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ. ὥστε εἴ τις οὐσία ἐστίν, ἐκείνη ἂν οὐκ ἐν
30 ὑποκειμένῳ εἷη, πάλιν εἴ τί ἐστι καθόλου, ἐκείνῳ καθ' ὑποκειμένου λέ- 20
γεται, εἰ δὲ τί ἐστιν ἐπὶ μέρους, ἐκείνῳ οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεται. γε-
γόνασιν οὖν λόγοι τέσσαρες ἐξηγητικοὶ τῶν ἀπλῶν ὀνομάτων, τῆς μὲν
οὐσίας τὸ ἐν ὑποκειμένῳ μὴ εἶναι, τοῦ δὲ συμβεβηκός τὸ ἐν ὑποκει-
μένῳ εἶναι, καὶ τοῦ μὲν καθόλου τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τοῦ δὲ 35
ἐπὶ μέρους τὸ καθ' ὑποκειμένου μὴ λέγεσθαι. ἀλλ' ἐπεὶ οὐ τῶν ἀπλῶν 25
λεγομένων πεποιήται τὴν διαίρεσιν, συνθεῖς δὲ καὶ συμπλέξας, ὥστε εἶναι
τὰ μὲν καθόλου οὐσίας, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκότες. τὰ δὲ ἐπὶ μέρους

1 ἄλλα M: ἄλλὰ p ἕτερα eicias 3 ἀποδεδώκεν M: ἀποδεδώκας p 8 λέγεις M:
λέγεται p 10 καὶ inserui: om. Mp 13 ἀπλοῦν M: ἀπλῶς p 16 συμπλέκεται
M¹: συμπέπλεκεται M²p ταῖς οὐσίαις] an τῇ οὐσίᾳ? 16. 17. 18. 19 συμπλέκεται M:
συμπέπλεκεται p 18 τὸ Zp: τῷ M 20 συμπλέξμεν M: συμπλέξομεν p 21 συμ-
πλέξει M¹ (corr. m²) 25 ἢ συμβεβηκός—εἶναι M: om. p 28 ἡ οὐσία M: τῇ οὐσίᾳ p
οὐσα M: οὐσία p 33—34 τοῦ δὲ συμβ.—εἶναι M: om. p 35 τὸ καθ' ὑποκ. μὴ
λέγεσθαι scripsi: τὸ οὐ καθ' ὑποκ. λέγεσθαι M (sed οὐ superscr. m²) p

οὐσίας, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκότα, δεῖ καὶ ἡμᾶς συνθέτους τοὺς ἐξηγηטיκοὺς λόγους ἀντὶ τῶν συνθέτων ὀνομάτων εἰπεῖν. φέρε οὖν ἑμοῦ καὶ 30 τοῦ λέγοντος σύνθεσιν τινα ὀνομάτων σύλλεγε τοὺς συμφώνους λόγους τοῖς ῥηθεῖσιν ὀνόμασι συμπλέξας. 13^v

5 Ἐ. Ποίησον δὲ λέγεις. ἴδου γὰρ προβάλλω· ἡ καθόλου οὐσία πῶς ἂν διὰ τῶν λόγων σημανθεῖν ἐκείνων ὧν ἀπέδωκας;

Ἀ. Λέγω ὅτι ἐπεὶ τῶν καθόλου παραστατικὸν ἦν τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τῆς δὲ οὐσίας τὸ ἐν ὑποκειμένῳ μὴ εἶναι, ῥηθεῖν ἂν ἡ καθόλου 5 οὐσία ἡ καθ' ὑποκειμένου μὲν λεγόμενη, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ μηδενὶ οὖσα.

10 Ἐ. Ἀλλὰ μὴν τὸ καθόλου συμβεβηκὸς πῶς ἂν διὰ τῶν λόγων συνθεῖς παραστήσεις;

Ἀ. Λέγω ὅτι ἀντὶ μὲν τοῦ καθόλου λήψομαι ἐξηγητικὸν αὐτοῦ λόγον τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι. ἀντὶ δὲ τοῦ συμβεβηκὸς τὸ ἐν ὑποκειμένῳ 10 εἶναι· καὶ ἔσται ὁ συντεθεὶς λόγος σημαίνων τὸ καθόλου συμβεβηκὸς τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι καὶ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι.

Ἐ. Πάλιν μοι τὴν μερικὴν οὐσίαν συνθεῖς σημαντικοὺς αὐτῆς λόγους ὀφείλωσιν.

Ἀ. Ἡ οὔτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστί· 15 καθὼ μὲν γὰρ οὐκ ἔστι καθόλου ἀλλὰ μερικὴ, οὐκ ἂν καθ' ὑποκειμένου 20 ῥηθεῖν, καθὼ δὲ οὐσία καὶ οὐ συμβεβηκός, οὐκ ἂν εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ.

Ἐ. Πάλιν μοι τὸ μερικὸν συμβεβηκὸς διὰ τῶν λόγων παράστησον.

Ἀ. Λέγω ὅτι καθ' ὑποκειμένου μὲν μὴ λέγεσθαι. ἐν ὑποκειμένῳ δὲ 20 εἶναι· καθόσον μὲν γὰρ μερικὸν ἐστί, καθ' ὑποκειμένου οὐκ ἂν ῥηθεῖν, καθόσον δὲ συμβεβηκός, ἐν ὑποκειμένῳ ἂν εἶναι.

25 Ἐ. Ἐπεὶ τοίνυν ἑμοῦ ἐρωτῶντος τὰ γνώριμα ὀνόματα τοὺς ποιηθέντας περὶ αὐτῶν λόγους ὑπὸ Ἀριστοτέλους εἴρηκας, ἔρα εἰ καὶ ἀναστρέψαντός μου καὶ ἐρωτῶντός σε, τί βούλονται οἱ ὑπὸ Ἀριστοτέλους λόγοι, δύνاسαι 25 εἰπεῖν μοι ὀνόματα γνώριμα.

Ἀ. Ἐρώτησον· καὶ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης παρὲς τὰ γνώριμα ὀνόματα 30 τοὺς ἐξηγηטיκοὺς αὐτῶν λόγους ἀντ' αὐτῶν εἴρηκε.

Ἐ. Λέγε δὴ μοι, τί ἐστὶν ὃ φησι τῶν ὄντων τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενὶ ἐστί. 30

Ἀ. Λέγω ὅτι ἔφη τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστί καθόλου οὐσίας.

Ἐ. Πῶς καὶ πόθεν λαβὼν τοῦτο ἔφη;

35 Ἀ. Ὅτι τῶν μὲν καθόλου παραστατικὸς ἦν ὁ λόγος ὁ λέγων αὐτὰ 14^r καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, καὶ τῆς οὐσίας παραστατικὸς ἦν ὁ λόγος ὁ λέγων αὐτὴν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι.

1 ἐξηγητικούς Zp: ἐξητικούς M 2—4 φέρε—συμπλέξας magistro, Ποίησον δὲ λέγεις discipulo attribuit Felic., (haud recte) 2. 3 ἑμοῦ καὶ σοὶ λέγοντος M 7 ἐπεὶ p: ἐπὶ M 8 μὴ M: μὲν p 14 σημαίνων M: σημαίνειν p 18 ἡ M: ἡ p
οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν ante οὔτε καθ' ὑποκειμένου transp. p 22 an ὅτι (τὰ)? (cf. v. 14) 26 ἀναστρέψαντος Zp: ἀναστρέψ—oblitter. M 28 an ὀνόματα (τά)?
34 πόθεν λαβὼν Zp: oblitter. M ἔφη M: ἔχεις (in mrg. ἔφη) p

Ἔ. Δὸς οὖν παράδειγμα.

Ἀ. Λέγω ὅτι ἄνθρωπος.

Ἔ. Καὶ πῶς διὰ μιᾶς λέξεως καὶ ἀπλῆς τῆς ἀνθρωπος σύνθετον ἢ ἀποδόξως λόγον;

5 Ἀ. Ὅτι ἄνθρωπος διχῶς λέγεται καὶ ὡς οὐσία καὶ ὡς καθόλου καὶ οὐ τῶν ἐπὶ μέρους τι.

Ἔ. Πῶς οὖν οὐσία ἐπινούεται;

Ἀ. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ὑποκειμένῳ ὁ ἄνθρωπος οὐδὲ συμβεβηχός τι.

Ἔ. Πῶς δὲ καὶ ὅτι καθόλου;

10 Ἀ. Ὅτι καθ' ὑποκειμένου λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἔστι 10
μερικόν τι καὶ ἄτομον, ἀλλὰ κατὰ πλειόνων λέγεται τῷ ἀριθμῷ διαφερόντων.
καλῶς οὖν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἶπεν ὅτι ἄνθρωπος καθ' ὑποκειμένου
λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου. ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐθενί ἐστιν.
ὅτι μὲν γὰρ καθόλου ἐστί, καθ' ὑποκειμένου λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου. 15
λέγεται γὰρ ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος καὶ ὁ Πλάτων. ἀλλ' οὕτως λέγεται
ἄνθρωπος οὐχ ὅτι συμβεβήκει τῷ Σωκράτει ὡς τὸ μουσικόν καὶ τὸ λευ-
κόν, ἀλλ' ὅτι εἰδός ἐστι τοῦ Σωκράτους ὁ ἄνθρωπος, ὥσπερ καὶ τὸ ζῷον
ἐὰν λέγῃς κατὰ τοῦ Σωκράτους. οὐχ ὡς συμβεβηχός ἐρεῖς ἀλλ' ὡς γένος. 20
τὰ δὲ εἶδη καὶ τὰ γένη τῶν μὲν οὐσιῶν καὶ αὐτὰ οὐσίαι, τῶν δὲ συμ-
20 βεβηχότων συμβεβηχότα. αἱ δὲ οὐσίαι οὐκ ἦσαν ἐν ὑποκειμένῳ, ὥστε
οὐδὲ τὰ εἶδη οὐδὲ τὰ γένη τῶν οὐσιῶν ἔσται ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλὰ καθ'
ὑποκειμένου μὲν ρηθῆσεται τῶν ἀτόμων οὐσιῶν, οὐ μέντοι καὶ ἐν ὑποκει- 25
μένῳ ἔσται.

Ἔ. Διὰ τί οὖν τὰ μὲν καθόλου ἔφης καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τὰ
25 δὲ συμβεβηχότα ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι; τί γὰρ βούλεται τὸ τὰ μὲν λέγεσθαι
φάναι σε, τὰ δὲ συμβεβηχότα εἶναι; βαθεὺς ὁ λόγος καὶ μεῖζων τῆς σῆς
ἐξεως. ὅτι γὰρ τὰ μὲν συμβεβηχότα ἐστὶν ὥσπερ καὶ αἱ οὐσίαι, τὰ δὲ 30
καθόλου τι λέγεσθαι οὐκ ἔστιν ἐν ὑπάρξει, ἀλλὰ μέχρι ἐπινόας λέγεται,
οὐκ ἔστι τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐξεως γινῶναι. ταῦτα μὲν οὖν παρείσθω. 14 v
30 ὅταν δὲ ἐπάγῃ τὰ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ἐστί, καθ' ὑποκειμένου
δὲ οὐθενὸς λέγεται τί βούλεται. παράστησον.

Ἀ. Λέγω ὅτι τὰ συμβεβηχότα ἅ ἐστὶν ἐπὶ μέρους. τὸ μὲν γὰρ ἐν
ὑποκειμένῳ εἶναι παραστατικόν ἐστι τοῦ συμβεβηχότος, τὸ δὲ καθ' ὑπο- 5
κειμένου οὐθενὸς λέγεται ὁλοῖ τὸ ἐπὶ μέρους.

35 Ἔ. Δὸς καὶ τούτου παράδειγμα.

Ἀ. Δώσω καὶ οὐχ ἕν, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν ἐστὶ συμβεβηχότα τῇ ψυχῇ
τὰ δὲ συμβεβηχότα τῷ σώματι. δώσω ἄφ' ἑκατέρων παράδειγμα. ἐπὶ μὲν
γὰρ συμβεβηχότως τῇ ψυχῇ λεγέσθω ἡ τις γραμματική. ἐστὶ δὲ τις γραμ- 10

12 post ὑποκειμένου add. μὲν Aristot. 17 ὁ ἄνθρ. τοῦ Σωκρ. colloc. p 19 εἶδη—
μὲν Zp: oblitter. M 22 καὶ Zp: oblitter. an omissum incertum M 25 an τὰ
μὲν (καθόλου)? 27 ἐστὶν M: εἰσὶν p τὰ δὲ] corrigas τὸ δὲ 30 ἐστὶ supra
ser. M 34 ὁλοῖ M: ὁλοῦν p 37 δώσω ἄφ' Zp: oblitter. M

ματική ἢ Ἀριστάρχου φέρε εἰπεῖν· μερικὴ γὰρ ἢ Ἀριστάρχου γραμματική. αὕτη δὲ συμβεβηκε μὲν αὐτοῦ τῇ ψυχῇ, καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶν ὡς ἐν ὑποκειμένῳ τῇ ψυχῇ. καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐ λέγεται· μερικὴ γὰρ ἐστὶ, τὸ δὲ μερικὸν ἄτομον ὃν οὐκ ἂν ῥηθεῖν καθ' ὑποκειμένου. τοῦτο μὲν οὖν
5 τὸ παράδειγμα ψυχικοῦ συμβεβηκότος. σωματικοῦ δὲ τὸ τὶ λευκόν· ἐν 15 ὑποκειμένῳ γὰρ ἐστὶ τῷ σώματι, ἐστὶ γὰρ τὸ λευκὸν χρῶμα, ἅπαν δὲ χρῶμα ἐν σώματι· καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται, οὐ γὰρ ἐστὶ καθόλου τὸ λευκὸν ἀλλ' ἐπὶ μέρους.

Ἐ. Ὅταν δὲ ἐπαγγῇ ὁ Ἀριστοτέλης τὰ δὲ καθ' ὑποκειμένου τε 20 λέγεται καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶ. τί σημαίνει διὰ τῆς τοιαύτης τῶν λόγων συμπλοκῆς;

Ἀ. Φησὶ ὅτι βούλεται λέγειν· τὰ δὲ ἐστὶ καθόλου συμβεβηκότα. διὰ μὲν γὰρ τοῦ φάναι τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου λέγεται ὁλοῦ ὅτι τὰ καθόλου λέγει· τῶν γὰρ καθόλου ἦν ἐξηγητικὸς λόγος τὸ καθ' ὑποκειμένου 25 λέγεσθαι. διὰ δὲ τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ὅτι συμβεβηκότα λέγει· ταῦτα γὰρ ἦν ἐν ὑποκειμένῳ. λέγει τίνυν ὅτι τὰ δὲ ἐστὶ καθόλου συμβεβηκότα.

Ἐ. Δὲς οὖν παράδειγμα.

Ἀ. Οἷον ἡ ἐπιστήμη· ἡ γὰρ ἐπιστήμη τῇ ψυχῇ συμβεβηκυῖα ὑποκεί- 20 μενον αὐτῇ ἔχει τὴν ψυχὴν· ὑπόκειται γὰρ τῇ ἐπιστήμῃ ἡ ψυχὴ. καθο- 30 λικὴ γὰρ οὕσα κατὰ τῶν μερικωτέρων ἐπιστημῶν λέγεται οἷον κατὰ τῆς γραμματικῆς· γένος γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη τῆς γραμματικῆς. ἐστὶ δὲ συμβε- 15 βηκὸς ἡ γραμματικὴ, συμβεβηκὸς δὲ καὶ ἡ ἐπιστήμη· τὰ γὰρ τῶν συμβεβηκότων γένη καὶ εἶδη καὶ αὐτὰ συμβεβηκότα.

Ἐ. Παράγων τίνυν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς διαιρέσεως μέρος ὁποῖον εἶναι λέγει;

Ἀ. Λέγε τοῖον.

Ἐ. Τὰ δὲ οὕτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν οὕτε καθ' ὑποκειμένου 5 λέγεται.

30 Ἀ. Φησὶ ὅτι διὰ τοῦτου τοῦ λόγου φησί· τὰ δὲ ἐστὶν ἄτομοι οὐσίαι· διὰ μὲν γὰρ τοῦ φάναι οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἔφφ οὐσίας εἶναι, διὰ δὲ τοῦ οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι ἔφφ ἀτόμους εἶναι.

Ἐ. Δὲς οὖν παράδειγμα.

Ἀ. Οἷον ὁ τις ἵππος, ὡς Ἀλεξάνδρου Βουκέφαλος ἐλέγετο, καὶ ὁ τις 10 35 ἄνθρωπος οἷον Σωκράτης· οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων οὕτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν, οὐ γὰρ ἐστὶ συμβεβηκὸς ἀλλ' οὐσία, οὕτε καθ' ὑποκειμένου λέγεται, οὐ γὰρ λέγεται καθόλου ἀλλ' ἐπὶ μέρους. ταῦτα ἐπήγαγε διδάξαι θέλων τοὺς

1 τοῦ Ἀριστάρχου p 2.3 καὶ διὰ τοῦτο—ψυχῇ M: om. p 18 δὲς οὖν Zp: oblit. M 20 αὐτῇ] αὐτῇ M: om. p τὴν ψυχὴν M: τῇ ψυχῇ p post ψυχὴ suppleri debent καὶ καθ' ὑποκειμένου δὲ λέγεται ἡ ἐπιστήμη 21 οὕσα M: οὐσία p 23 δὴ M: δὲ p 25 λοιπὸν M: λειπὸν p 28 ἐστὶν addidi: quiddam, ut videtur, oblit. M: om. Zp post ὑποκειμένου (alterum) add. τινός Aristot. 31 post ὑποκειμένῳ inseras ἐστὶν 35 οὕτε scripsi: οὐδὲ Mp 37. 77,1 corrigas τοὺς τῶν ἀπλῶς καὶ ἄνευ συμπλοκῆς λεγομένων

ἀπλῶς καὶ ἄνευ συμπλοκῆς αὐτῶν λεγόμενους ὑπογραφικούς λόγους, ὥπερ 15
 ἐξ ἀρχῆς ἡμεῖς ὑπεδείξαμεν εἰπόντες ὅτι τοῦ ἀτόμου καὶ μὴ καθόλου ἀλλ'
 ἐν ἀριθμῷ ὅντος σημαντικὸν ἐστὶ τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγε-
 σθαι, ὥσπερ τοῦ καθόλου τὸ καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεσθαι, ὥσπερ
 5 καὶ τοῦ μὲν συμβεβηκότος παραστατικὸς λόγος τὸ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι,
 τῆς δὲ οὐσίας τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. ἐπεὶ τούτων συμπλέκεται ἡ 20
 οὐσία τῷ συμβεβηκότι, φησί, καθὼ μὲν ἐπὶ μέρους ἐστίν, ἂν τε οὐσία ἢ
 ἂν τε συμβεβηκός, καθ' ὑποκειμένου οὐδενὸς λέγεται. εἰ μέντοι συμβεβη-
 κός ἐῖη τὸ ἐπὶ μέρους, ἐνδέχεται ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. ὥς εἴ γε οὐσία ἐῖη
 10 τὸ ἐπὶ μέρους, οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἂν εἴη οὔτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς
 λέγεται, εἰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκός, καθ' ὑποκειμένου μὲν οὐκ ἂν κλη- 25
 θεῖται τινός, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ ἂν εἴη.

Ἐ. Ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ποῦν τι εἴληπται, καὶ πῶς
 ἐξηγήσατο ὁ Ἀριστοτέλης;

15 Ἀ. Ὡς τῶς ἐν ὑποκειμένῳ δὲ λέγω, ὃ ἐν τινι μὴ ὥς μέρος
 ὑπάρχον ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν ᾧ ἔστιν.

Ἐ. Τί οὖν βούλεται λέγειν διὰ τούτου;

Ἀ. Φημί ὅτι ἐν ὑποκειμένῳ ἔφη ἐκεῖνο εἶναι τὸ ἐν τινι ὄν· ἀλλ' ἐπεὶ
 τὸ ἐν τινι ὄν πλεοναχῶς δηλοῦται καὶ ἔστιν ὁμώνυμον. δεῖ προστεθῆναι 15
 20 τινά, ἵνα ὁ ἰδιῶς βούλεται ἐν τινι σημαντικὸν εἶναι τοῦ συμβεβηκότος καὶ
 τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ ἀφορισθῆ. ἔστι τούτων τὸ ἐν τινι τῶν πλεοναχῶς λε-
 γομένων· καὶ γὰρ τὸ ἐν τόπῳ ἐν τινι λέγεται ὥς ἐν τῇ οἰκίᾳ ὁ Σωκρά-
 τής ἢ ἐν Λυκαίῳ ἢ ἐν βαλανεῖῳ ἢ ἐν θεάτρῳ. ἔστιν ἐν τινι καὶ τὸ ὥς 5
 ἐν ἀγγεῖῳ οἶον ὥς ἐν τῷ ἐκπύματι τὸ ὕδωρ καὶ ἐν τῷ ἀμφορεῖ ὁ οἶνος.
 25 ἔστιν ἐν τινι καὶ τὸ ὥς μέρος ἐν τῷ ὅλῳ ὥσπερ ἡ χεὶρ ἐν τῷ ὅλῳ τοῦ
 ἀνθρώπου σώματι. ἔστιν ἐν τινι καὶ τὸ ὥσπερ τὸ ὅλον ἐν πᾶσι τοῖς αὐ-
 τοῦ μέρεσιν. ἔστιν ἐν τινι καὶ τὸ ὥς ἐν τῷ γένει τὸ εἶδος καθάπερ ἐν 10
 τῷ ζῳῳ ὁ ἄνθρωπος· περιέχεται γὰρ τὸ εἶδος ὑπὸ τὸ γένος. ἔστιν ἐν
 τινι ὥς γένος ἐν τῷ εἶδει· μετέχει γὰρ τὰ εἶδη τοῦ γένους· τὸ γὰρ ζῳον
 30 κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου ὥς μετεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. ἔστιν ἐν
 τινι ὥς τὸ ἐν τέλει εἶναι· ἐν γὰρ τῷ εὐδαιμονεῖν, ὅπερ ἐστὶ τέλος τοῦ 15
 ἀνθρώπου, τὰ πάντα ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις. ἔστι δὲ ἄλλο ἐν τινι τὸ ἐν τῷ
 κρατῶντι, ὥς λέγομεν ἐν τῷ βασιλεῖ εἶναι τὰ πράγματα. ἄλλο δὲ πάλιν
 ἐν τινι τὸ ὥς ἐν τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος καθάπερ ἐν τῷ χαλκῷ ἡ μορφή τοῦ
 35 ἀνδριάντος καὶ τῷ σιδήρῳ τὸ σχῆμα τῆς μαχαίρας καὶ τῇ ψυχῇ ἡ ἐπι-
 στήμη καὶ τῷ σώματι τὸ χρῶμα.

Ἐ. Πόσα οὖν σημανόμενα τοῦ ἐν τινι κατηγορήματα;

Ἀ. Ἐννέα;

1, 2 ὑπογραφικούς—ὑπεδείξαμεν Zp: oblitter. M 3 ἐν M: ἐν p 4 τοῦ καθόλου
 —λέγεσθαι ὥσπερ M: om. p 6 οὐ συμπλέκεται sec. Felic. scribas 7 post μέρους
 adde τι 14 ὁ M: om. p 16 ὑπάρχων M 18 τὸ M: τῷ p 22, 23 τόπω
 —Λυκαίῳ Zp: oblitt. M 23 Λυκαίῳ] λυκαίῳ Zp 24 ἀμφορεῖ M: ἀφορεῖ p
 28 τοῦ γένους conl. Diels 31 τῷ] τὸ Mp

Ἔ. Τίνα ταῦτα:

Ἀ. Τὸ ὥς ἐν τόπῳ, τὸ ὥς ἐν ἀγγείῳ, τὸ ὥς ἐν θλίῳ τὸ μέρος καὶ τὸ ὥς ἐν τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον καὶ τὸ ὥς ἐν τῷ γένει τὸ εἶδος καὶ τὸ ὥς ἐν τῷ εἶδει τὸ γένος καὶ τὸ ὥς ἐν τέλει καὶ τὸ ὥς ἐν τῷ κρατοῦντι καὶ τὸ
5 ὥς ἐν τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος.

Ἔ. Ποῖον οὖν τούτων τῶν ἐννέα λαμβάνεται ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἓν τι;

Ἀ. Τὸ ὥς ἐν τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος.

Ἔ. Διὰ τί;

Ἀ. Ὅτι μόνον τὰ εἶδη τῶν ὕλῶν ἀχώριστά ἐστιν.

10 Ἔ. Ἀμα οὖν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης τῶν ἐννέα ἐμνήσθη;

Ἀ. Οὐδαμῶς.

Ἔ. Ἀλλὰ τίνων;

Ἀ. Δύο μόνων, τοῦ τε ὄντος ἓν τι ὥς ἐν θλίῳ εἶναι μέρος καὶ τοῦ
ἐν ἀγγείῳ ὄντος· ἔφη γὰρ ὁ ἓν τι μὴ ὥς μέρος ὑπάρχον· οὐ γὰρ
15 οὕτως ἐστὶν τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ἓν τι, ὥσπερ ἐν τῷ θλίῳ τὸ μέρος, οὐδὲ
μὴν οὕτως, ὥς τὸ ἐν ἀγγείῳ· τὰ μὲν γὰρ ἐν ἀγγείῳ δύνανται χωρὶς γενέ-
σθαι ἐκείνων σωζόμενα ἐν οἷς ἔστιν, τὸ δὲ συμβεβηκός, ὅπερ ἐν ὑποκει-
μένῳ, ἔφη ἀδύνατον χωρὶς εἶναι ἐκείνου ἐν ᾧ ἔστιν, οὐχ ὅτι
χωρίζεται ἢ λευκότης φέρει τοῦ σώματος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ χαλκοῦ, ἀλλ'
20 ὅτι οὐ σωζόμενον χωρίζεται ὥς ὁ οἶνος ἐκ τοῦ ἀγγείου, ἀλλ' ὅτι εἰ χω-
ρίζοιτο, φθείρεται, οὐδὲ χωρίζεται οὖν, ἀλλὰ μόνον φθείρεται.

Ἔ. Ἐπεὶ τοίνυν σαφῆ πεποιήκας τὴν διαίρεσιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ῥηθέντα,
ἔτι μοι τοῦτο εἰπέ· ἐνὸν γὰρ πολλαχῶς ἐκθέσθαι τὴν διαίρεσιν, καὶ γὰρ
25 οὕτως ἦν εἰπεῖν· ἐρῶ δὲ διὰ τῶν ὀνομάτων, λέγων ὅτι τῶν ὄντων τὰ μὲν
καθόλου συμβεβηκτά, τὰ δὲ καθόλου οὐσίαι, ἣ ἔμπαλιν τὰ μὲν καθόλου
οὐσίαι, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκτά, ἣ τὰ μὲν ἐπὶ μέρους συμβεβηκτά,
τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, ἣ ἔμπαλιν τὰ μὲν ἐπὶ μέρους οὐσίαι, τὰ δὲ ἐπὶ
15 μέρους συμβεβηκτά· ἐνὸν οὖν πολλαχῶς οὕτως εἰπεῖν, ὅτι τῶν ὄντων τὰ
μὲν καθόλου οὐσίαι, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκτά,
30 τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκτά· ἐνὸν δὲ καὶ οὕτως, τῶν ὄντων τὰ μὲν
καθόλου οὐσίαι, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκτά, ἣ ἔμπαλιν τὰ μὲν ἐπὶ
μέρους συμβεβηκτά, τὰ δὲ καθόλου οὐσίαι, καὶ τὰ μὲν καθόλου συμβε-
βηκτά, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, ἣ ἔμπαλιν τὰ μὲν ἐπὶ μέρους οὐσίαι,
τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκτά· ἐνὸν οὖν πολλαχῶς οὕτως διελεῖν, εἰπέ
35 νυν, ὁ Ἀριστοτέλης κατὰ πόαν τάξιν τὴν διαίρεσιν ἐξέθετο;

Ἀ. Κατὰ τὴν χιαστὴν λέγω.

Ἔ. Τίς γὰρ ἐστὶν ἡ χιαστή;

7 ὥς M: om. p 13 μόνων M: μόνον p ὄντος ἓν τι Zp: oblitter. M 18 ἐκεῖ-
νου] τοῦ Aristot. ὅτι (ὁ) corrigas secundum Felic. 20. 21 ἀλλ' ὅτι εἰ—μόνον
φθείρεται fort. scholiastae debentur 21 οὐδὲ χωρίζεται—φθείρεται M: om. p
22. 79, 10 Ἐπεὶ τοίνυν—ἀπεδείχθη post κατηγορεῖται (p. 17 v. 30 ed. pr.) transponas
24. 34 ἐρῶ—συμβεβηκτά discipulo attrib. M²p: corr. Felic. 34 διελεῖν M: διαίρειν p
37 γὰρ M: om. p

Ἄ. Λέγω ὅτι ἡ οὐσία συμβεβηκὸς ἀντιδιαουρῶσα καὶ τὸ καθόλου ἐπὶ
μέρους.

Ε. Σαφέστερον εἰπεῖς δὲ λέγεις.

Ἄ. Τὸ γὰρ οὕτως διελεῖν καὶ εἰπεῖν, τῶν ὄντων τὰ μὲν ἢ καθόλου 30
οὐσίαι ἢ ἐπὶ μέρους συμβεβηκῶτα, καὶ τὰ μὲν <ἢ> καθόλου συμβεβηκῶτα ἢ
ἐπὶ μέρους οὐσίαι, χιᾶζοντες ἦν καὶ μήτε τὰ καθόλου κατὰ στοῖχον ἀριθ- 16v
μοῦντος μήτε τὰ κατὰ μέρος, μήτε τὰς οὐσίας κατὰ στοῖχον μήτε τὰ συμ-
βεβηκῶτα.

Ε. Καὶ πόθεν ὁ γλῶσσος ὅτι οὕτως διεῖλεν;

Ἄ. Ὅτι τὰ ἐξηγητικά αὐτῶν ὀνόματα παραλαμβάνων αὐτὸ συνέπλεξεν 5
οὕτως ἐξέθετο, ὥς ἀπεδείχθη.

Ε. Ἄλλ' εἰ τὰ συμβεβηκῶτα ἐν τινὶ μὴ ὡς μέρος ὑπάρχοντα ἀδύνατον
χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν ᾧ ἔστιν. πῶς ὁ Σωκράτης ἐν τόπῳ ὦν καὶ μὴ ὡς
μέρος ὑπάρχων τοῦ τόπου καὶ μηδέποτε δυνάμενος χωρὶς τόπου εἶναι οὐκ 15
ἂν εἶη συμβεβηκός;

Ἄ. Ὅτι τὸ συμβεβηκὸς ἐν τινὶ σώματι ὃν οὐ δύνανται ἀπολιπεῖν τοῦτο 10
τὸ σῶμα καὶ ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ γενέσθαι, ὁ δὲ Σωκράτης τόπου μὲν οὐ
χωρίζεται, τοῦδε δὲ τοῦ τόπου χωρίζεται.

Ε. Τί οὖν ἐν τούτων διαφορά;

Ἄ. Ὅτι αἰεὶ μὲν ἐν τόπῳ ὁ Σωκράτης, ἀπολιπὼν δὲ τὸν πρότερον ἐν 20
ἐτέρῳ καὶ ἐτέρῳ ἔστί, τὸ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ οὐδενὶ τρόπῳ ἀπολείπεται τοῦ 15
ἐν ᾧ ἔστιν.

Ε. Ἀλλὰ πῶς οὐκ ἄτοπον λέγειν μὴ χωρίζεσθαι τὰ συμβεβηκῶτα
σαφῶς καὶ τῆς εὐωδίας χωριζομένης τοῦ μήλου καὶ τῆς γλυκύτητος;

Ἄ. Μὴ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης ἔφη ἀδύνατον χωρίζεσθαι.

Ε. Ἀλλὰ τί ἔφη;

Ἄ. Ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν ᾧ ἔστιν. ἄλλο δὲ ἐστὶ τὸ 20
χωρίζεσθαι καὶ ἄλλο τὸ χωρὶς εἶναι τινός· οὐδὲ γὰρ ἔφη ἀδύνατον χωρὶς 20
εἶναι ἐκείνου ἐν ᾧ ἦν, ἀλλὰ ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν ᾧ ἔστιν.
30 ἢ γὰρ εὐωδία χωρίζεσθαι μὲν δύνανται τοῦ ἐν ᾧ ἔστι, χωρὶς δὲ εἶναι καθ'
αὐτήν οὐχ οἷα τέ ἐστιν, ἀλλ' ἢ φθαίρεται ἢ μεταδίδεται εἰς ἄλλο ὑπο-
κειμένον. ὅτι γὰρ χωρὶς εἶναι καθ' αὐτὸ ἄνευ ὑποκειμένου τινός θεωρού- 25
μενον ἀμήχανον τὸ συμβεβηκός, τοῦτο ἐπεσημάνατο, ἀλλ' οὐχ ὅτι χωρίζε-
σθαι ἀδύνατον.

Ε. Ἀλλὰ τί μὲν τὸ ἐν ὑποκειμένῳ, διὰ τοῦ δοθέντος ὅρου ἐδιδάξεν· 35
λείπεται οὖν διδάξαι, καὶ τί τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι. ποῦ το-
νυν περὶ τούτου ἐδιδάξεν;

5 ἢ (post μὲν) addidi 6. 7 στοῖχον M: στῖχον p 11 ὡς M: om. p 16 ὃν Zp:
ὦν M ἀπολιπεῖν Zp: ἀπολείπειν M 18 τοῦδε δὲ τοῦ M (de m² supra ser.): τοῦ
δὲ p 20 ἀπολιπεῖν M 21 οὐδενὶ τρόπῳ ἀπο- Zp: obliter. M 27 δὲ M: ὁ γ p
30 ἢ γὰρ εὐωδία—ἐν ᾧ ἔστι om. M (suppl. in marg.) 31 ἔστιν Zp: ἢ (sic) M
32 γὰρ M: om. p 33 ἐπεσημάνατο p: ἐπισημάνατο M 36—37 λείπεται—ἐδιδάξεν M:
om. p

Ἄ. Ἐν τοῖς ἐξῆς. λέγων ὅταν ἕτερον καθ' ἑτέρου κατηγορῇται
ὡς καθ' ὑποκειμένου.

Ἐ. Τί οὖν φησιν καὶ ποταπὸν εἶναι (τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι);

Ἄ. Καθ' ὑποκειμένου φησὶν ἐκείνο κατηγορεῖσθαι τινας, ὅταν ἐν τῷ 30
τί ἐστι κατηγορῇται ἐκείνο (ὅ) ἀποδιδόσθαι. οἷον τὸ περιπατεῖν κατηγορεῖται
κατὰ Σωκράτους· ἀλλ' ἐὰν ἀποδιδῶμεν, τί ἐστὶν Σωκράτης, οὐκ ἂν εἴποιμεν 17
αὐτὸν τὸ περιπατεῖν. ὥστε οὐ καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται τοῦ Σωκρά-
τους τὸ περιπατεῖν. κατηγορεῖται δὲ τοῦ Σωκράτους καὶ ὁ ἄνθρωπος· εἴ-
ποις γάρ ἄν· Σωκράτης ἄνθρωπος· ἀλλὰ καὶ ἐρωτηθῆς. τί Σωκράτης, 5
ἀποδιδούς ἂν ὅτι ἄνθρωπος. ὁ τοῖνον ἄνθρωπος κατὰ τοῦ Σωκράτους
καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται. πάλιν ἡ γραμματικὴ ὄνομα ῥηθείη
ἂν· ἀλλ' ἐὰν ἐξετάζῃς. τί ἐστὶν ἡ γραμματικὴ, οὐκ ἂν εἴποις ὄνομα· οὐ
γάρ ἡ οὐσία τῆς γραμματικῆς ὄνομά ἐστιν, ἐπεὶ πᾶς ἂν ἐδύνατο τοῦ ὀνό- 10
ματος μετέχων εἶναι γραμματικὸς τῷ ὄντι· ἀλλ' ἐστὶν ἡ γραμματικὴ ἐπι-
στήμη, ὥστε ἡ μὲν ἐπιστήμη κατὰ τῆς γραμματικῆς καθ' ὑποκειμένου
λέγεται. τὸ δὲ ὄνομα οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεται. καὶ αὐτὸς δὲ προε-
λήφθη φησὶν ὅτι τὰ καθ' ὑποκειμένου κατηγορούμενα καὶ κατὰ τοῦνομα 15
καὶ κατὰ τὴν λόγον ἐφαρμόζειν ὁφείλει τῷ ὑποκειμένῳ. τὰ δὲ ἐν ὑποκει-
μένῳ κατὰ μὲν τὴν λόγον οὐδέποτε, κατὰ δὲ τοῦνομα ἐφαρμόσειεν ἂν
20 ποτε τῷ ὑποκειμένῳ· ὥστε τὸ καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται. ὁ καθολι-
κώτερον ὢν τοῦ ὑποκειμένου ἐφαρμόζειν αὐτῷ δύναται καὶ κατὰ τοῦνομα 20
καὶ κατὰ τὴν λόγον. τοῦτ' ἐστὶ συνωνύμως λέγεσθαι δύναται κατὰ τοῦ ὑπο-
κειμένου. τοιαῦτα δὲ ἐστὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη τῶν ὑποκειμένων, εἴτε
οὐσίαι εἰεν εἴτε συμβεβηκότα· ὅτι γὰρ καθολικόν ἐστὶ τὸ καθ' ὑποκειμένου.
25 ἐδήλωσεν εἰπὼν τὰ ἄτομα μὴ εἶναι καθ' ὑποκειμένου. δεῖ τοῖνον τὸ καθ' 25
ὑποκειμένου μὴ ἄτομον εἶναι ἐν τῷ τί τοῦ ὑποκειμένου κατηγορούμενον.
διὸ καὶ καθολικώτερόν ἐστι τοῦ ὑποκειμένου.

Ἐ. Τί οὖν ἐκ τούτων συμβαίνει;

Ἄ. Φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης τί συμβαίνει· ὅταν ἕτερον καθ' ἑτέρου
30 κατηγορῇται ὡς καθ' ὑποκειμένου. ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορούμενου 30
λέγεται, πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθήσεται.

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς τοῦτο ἀληθές; ὁ μὲν γὰρ ἄνθρωπος κατὰ Σωκράτους 17
λέγεται καθ' ὑποκειμένου· κατὰ δὲ τοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται οὐ μόνον τὸ
ζῆον ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος· εἶδος γὰρ ὁ ἄνθρωπος. οὐ μὴν ἔτι κατὰ τοῦ

1 ἐν τοῖς ἐξῆς λέγων M: ἐν τοῖς ἐξ καὶ λέγεται p 1. 5 κατηγορῇται Zp: κατηγορεῖται M
3 τί οὖν φησιν καὶ ποταπὸν εἶναι τὸ M: om. p καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι inserui per-
sonarum vice significata: om. Mp 4 post ὑποκειμένου add. μὲν p: om. M 5 ὁ
addidi: om. Mp 8 καὶ ὁ ἄνθρωπος Zp: oblitter. M 9 ἐρωτηθῆς Zp: ἐρωτη-
θῆς M post τί add. ἐστὶ p: om. M 12 ἐξετάζῃς an ἐξετάζῃ τις? 16 προε-
λήφθη] προλαβὼν Felice. (quin ipse hoc praedocuit, cum diceret), sed corruptela gravius vi-
detur, (ὡς) προελήφθη coni. Diels 20 τὸ καθ' ὑποκ. κατηγορεῖται] an ἐκείνο vel τοιοῦτο
καθ' ὑποκ. κατηγορεῖται? 25 ἐδήλωσεν Zp: oblitter. M 26 εἶναι ἐν τῷ τι Zp:
oblitter. M 30. 81,6 κατηγορῇται Zp: κατηγορεῖται M 32. 81,4 Ἀλλὰ πῶς—οὐ
γάρ] distribui: ante ὁ μὲν γὰρ (v. 32) et πῶς εἴρηται (p. 81,1) et οὐ γὰρ (p. 81,4) vices
signif. M²p

Σωκράτους πάντα κατηγορηθήσεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ζῶον κατηγορηθήσεται.
οὐκέτι δὲ καὶ τὸ εἶδος· οὐ γὰρ Σωκράτης εἶδος.

5

Ἄ. Ἄλλ' ὁρᾷς ὅτι ἡ ἀτοπία γέγονε παρὰ τὸ μὴ ἐκδέξασθαι ὁρθῶς,
πῶς εἴρηται ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται· οὐ γὰρ ἀπλῶς
5 εἴρηκεν ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται. ἀλλ' εἰπὼν ὅταν
ἕτερον καθ' ἑτέρου κατηγορῇται ὡς καθ' ὑποκειμένου δέδωκεν
10 ὑπολαβεῖν τὸ συνωνύμως καὶ ἐν τῷ <τί ἐστι> τὸ τηλικαῦτα· ὅσα κατὰ
τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, τσαῦτα καὶ κατὰ τοῦ υποκειμέ-
νου ῥηθήσεται. οἷον τὸ ζῶον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ὡς καθ' ὑποκειμένου
10 κατηγορεῖται· ἐφαρμόζει γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τοῦνομα τοῦ ζῴου καὶ ὁ
λόγος· ζῶόν τε γὰρ ὁ ἄνθρωπος καὶ οὐσία ἑμφυχῆς αἰσθητικῆς. τὸ δὲ 15
εἶδος ἐφαρμόζει μὲν κατὰ τοῦνομα· εἶδος γὰρ ἂν ῥηθείη ὁ ἄνθρωπος· οὐ
μὴν ἐν τῷ τί ἐστίν ὁ ἄνθρωπος τῷ ἐρωτῶντι περὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ
ἥτις ἐστὶν ἀποδοθεῖη ἂν ὅτι εἶδος, ἀλλ' ὅτι ζῶον. τὸ δὲ εἶδος λέγεσθαι
15 τὸν ἄνθρωπον ἀντιδιαρεῖται πρὸς τὸ μὴ τῶν ἀτόμων εἶναι, ἀλλὰ τῶν κατὰ 20
κοινότητα προσαγορευμένων. τὸ δὲ κατὰ κοινότητα τὸν ἄνθρωπον λέγε-
σθαι συμβεβηκότος ἐστὶ παραστατικὸν μᾶλλον ἢ οὐσίας. συμβεβηκότος δὲ οὐ
τοῦ κυρίως ἀλλὰ τοῦ εὐκρίτους διαφορᾷ τινι. διαφέρει δὲ ὁ ἄνθρωπος τοῦ 25
Σωκράτους, ὅτι ὁ μὲν κατὰ κοινότητα λέγεται, ὁ δὲ Σωκράτης οὐ κατὰ
20 κοινότητα ἀλλὰ ἀτόμως. ἥ οὖν κατὰ κοινότητα εἶδος, ὁ ἄνθρωπος λέγεται.
καὶ καθὼ γένος. τὸ ζῶον. συμβέβηκε δὲ τοῦτοις κατὰ πλειόνων εἶναι περι-
εκτικά, ἐν δὲ τῷ τί ἐστίν ἡ οὐσία τοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται. 30

Ἐ. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τίνων διδάσκει ὁ Ἀριστοτέλης:

Ἄ. Περὶ διαφορῶν.

Ἐ. Τί λέγων; 18^r

Ἄ. Τῶν ἑτερογενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα τεταγμένων ἑτεραί
τῷ εἶδει καὶ αἱ διαφοραί οἷον ζῶον καὶ ἐπιστήμης· ζῶον μὲν γὰρ
διαφοραὶ οἷον τὸ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν καὶ τὸ πτηνόν. ἐπιστήμης
δὲ οὐδεμία τοῦτων· οὐ γὰρ διαφέρει ἐπιστήμη ἐπιστήμης τῷ δί- 5
30 πους εἶναι. τῶν δέ γε ὑπαλλήλων γενῶν οὐδὲν κωλύει τὰς αὐ-
τὰς διαφοράς εἶναι· τὰ γὰρ ἐπάνω τῶν ὑποκάτω κατηγορεῖται,
ὥστε ὅσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραί, τσαῦται καὶ τοῦ ὑπο-
κειμένου ἔσονται.

Ἐ. Ἄλλ' ὁρᾷς ὅτι ἐν οἷς εἴρηκας πλείω ἐστὶν τὰ λεγόμενα; 10

Ἄ. Ὅρῳ· εἴρηται γὰρ περὶ γενῶν. ὧν τὰ μὲν ἑτερα ἔφη εἶναι. τὰ δὲ

7 τί ἐστι inserui: II vel III litterae foro exhaustae M: om. p 10. 11 ὁ λόγος Zp:
oblitter. M 11—12 τὸ δὲ εἶδος ἐφαρμόζει Zp: oblitter. M 17 παραστατικὸν post
μᾶλλον transp. p συμβεβηκότος δὲ scripsi: συμβέβηκε δὲ Mp 18 τοῦ κυρίως M: τοῦ
κυρίου p δὲ] an γάρ? 20 ἡ Zp: ἡ M 21 an κατὰ <τοῦνομα μόνον ἐφαρ-
μόζοντα>? 28 οἷον om. Aristot. τὸ τε πεζόν Aristot. post πτηνόν add. καὶ
τὸ ἐνωδρον Aristot., quod fort. restituas (cf. p. 82,8) 29 τῷ Cp: τὸ M δίπους M:
δίπουν p 30 τῶν δέ γε ὑπ— Zp: oblitter. M ὑπ' ἄλληλα Aristot. (cf. p. 84,8.
22.30) 31 τῶν ὑποκάτω] τῶν ὑπ' αὐτὰ γενῶν Aristot. κατηγορεῖται AD: κατη-
γοροῦνται Cp: oblitter. M 32 post διαφοραί add. εἰσι Aristot. 34 ὅτι post εἴρηκας
transpos. p ἐστὶν M: εἰσι p

ὑπάλληλα. εἴρηται δὲ καὶ ἕτερα τῷ εἶδει. εἴρηγται δὲ καὶ αἱ διαφοραί, καὶ τούτων αἱ μὲν ἕτεροι τῷ εἶδει, αἱ δὲ αἱ αὐταί.

Ἐ. Περὶ πάντων οὖν εἰπὼν τούτων τί βούλεται διὰ τοῦ προκειμένου 15 διδάξαι, παρὰστῆσον.

- 5 Ἄ. Φημι τοίνυν ὅτι πολλαχῶς μὲν λέγεται καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος καὶ ἡ διαφορά. τὸ δὲ νῦν λαμβανόμενον γένος ἐστὶν ἐκείνο, ὃ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, οἷον τὸ ζῷον γένος 20 ἂν εἴη πετηνοῦ καὶ πεζοῦ καὶ ἐνύδρου, ὧν ἐν τῷ εἶδει διαφερόντων ἀλλήλων ἐν τῷ τί ἐστὶν ἕκαστον ἐρωτηθὲν κατηγορεῖται· τί γὰρ ἐστὶν ἕκαστον 10 ἀποδιδούντες ζῷον ἐροῦμεν. λαμβάνεται δὲ εἶδος τὸ κατὰ πλειόνων τῷ ἀριθμῷ διαφερόντων ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον· ὃ γὰρ ἄνθρωπος εἶδος ὧν κατὰ πλειόνων τινῶν ἀνθρώπων ἀριθμῷ μόνον διαφερόντων ἐν τῷ τί 25 ἐστὶν ἕκαστος κατὰ μέρος ἐρωτηθέντων κατηγορεῖται· τί γὰρ ἐστὶν ὁ Σωκράτης ἐὰν ζητῶμεν. οἰκείως ἀποδιδούμεν ὅτι ἄνθρωπος. ἐπεὶ δὲ τὰ πολλὰ 15 εἶδη πολλάκις τὰ αὐτὰ ὄντα κατὰ γένος διαφοραῖς χωρίζεται, ὥσπερ ὁ 30 ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς καὶ ὁ κύων τὰ αὐτὰ ὄντα κατὰ γένος (ζῷα γὰρ πάντα) διαφοραῖς ἀλλήλων χωρίζεται, ἡ δὲ διαφορά ποῦτόν τι ἕκαστον τῶν 18^v εἰδῶν ἐστὶν παρίστησιν (ὅτι γὰρ ὁ ἄνθρωπος ζῷόν ἐστι λογικὸν θνητὸν καὶ ὁ κύων ζῷον ἄλογον ὑλακτικόν, αἱ διαφοραὶ παριστᾶσιν), εἴη ἂν ἡ διαφορά 20 τὸ κατὰ πλειόνων διαφερόντων ἀλλήλων ἐν τῷ ποῦτόν τί ἐστι κατηγορού- 5 μενον. οἷον τὸ πετηνὸν διαφορά ἐστὶ κατὰ πλειόνων κατηγορούμενον· κατὰ γὰρ κύωνος καὶ κύρακος καὶ ἀετοῦ λέγεται.

Ἐ. Ἄλλ' ἐκάστου ζώου ὄντος τὸ πετηνὸν εἶναι ἕκαστον ποῦτόν τι ζῷον 25 ὀηλοῖ; τῆς γὰρ τοῦ γένους ποιότητος καὶ τοῦ εἶδους ὀηλωτικῇ ἡ διαφορά.

- Ἄ. Οὐδαμῶς. ἀλλὰ δέκα οὖσων τῶν ἀνωτάτω καθ' ἐκάστην ἀλλοῖα 10 τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη καὶ αἱ διαφοραί. ἥς γὰρ ἂν κατηγορίας ὑπάρχῃ τὸ γένος, ἐκείνης ἐστὶ καὶ τὸ τοῦ γένους οἰκείον εἶδος καὶ αἱ τοῦ γένους καὶ εἶδους διαφοραί.

Ἐ. Ἄλλ' ἐπεὶ ἀπέδωκας κατὰ πλειόνων εἰδῶν λέγεσθαι τὴν διαφοράν, 30 ἄρα γε καθάπερ ἐστὶ τοῦτο εἴρηκας; 15

Ἄ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ· εἰς γὰρ τινες ἰσάριθμοι τοῖς εἶδεσιν, ὥσπερ κορυφῆς καὶ βαρύτης, ἡ μὲν μόνου πυρὸς οὖσα, ἡ δὲ γῆς.

Ἐ. Ἀρα οὖν καὶ τὸ εἶδος ἀποδοθὲν κατὰ πλειόνων ἀριθμητῶν οὕτως 35 ἔχει ἐκ παντός;

- Ἄ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὃ γὰρ φοινίξ τὸ ὄρνειον εἶδος 20 ὧν οὐ κατὰ πλειόνων ἀριθμῷ λέγεται εἶναι, εἰ γε εἷς μόνος φοινίξ ἀεὶ γί- 20 νεται, ἀλλ' εἰ ἄρα κατὰ πλειόνων, οὐ τῷ ἀριθμῷ ἀλλὰ τῇ διαδοχῇ λέγεται.

1 εἴρηγται scripsi: εἴρηται Mp 8 ἐν M: om. p (recte) 9 ἐρωτηθὲν] corrigas ἐρω-
τηθέντων (cf. v. 13) 10 ante εἶδος add. τὸ p: om. M 11 κατηγορούμενον p
13 ἕκαστος p: ἐκάστω M 14 ἀποδιδοῖμεν p: fort. ἂν ἀποδιδοῖμεν conicias, sed cf.
p. 85,23 93,3 93,24 alias. 16.17 ζῷα γὰρ πάντα Zp: oblitter. M 17 δὲ Zp: om. M
19 παριστᾶσιν Cp: παρίστησιν M ante ἡ διαφορά add. καὶ p: om. M 25 post ἀνω-
τάτω adde κατηγοριῶν 26 τὰ τε γένη p ὑπάρχει Zp: ὑπάρχει M 27 ἐκείνης Zp:
ἐκείνῃ M 30 an τοῦτ' ἀεὶ, εἴρηκας? 32 μόνου M: μόνον p

Ἐ. Ἄλλὰ τί μὲν τὸ γένος τὸ λαμβανόμενον ἐνταῦθα καὶ τί τὸ εἶδος καὶ τίς ἡ διαφορά, παρέστησας. ἐπιδείξον δὲ καὶ τίνα μὲν ἕτερα γένη, τίνα δὲ ὑπάλληλα.

25

Ἀ. Ἑτέρα γένη τὰ ἐν ταῖς δέκα κατηγορίαις· ἄλλα μὲν γὰρ τὰ γένη 5 τῆς οὐσίας, ἄλλα δὲ τὰ γένη τὰ τῆς ποιότητος καὶ ἄλλα τὰ τοῦ ποσού καὶ τῶν ἄλλων. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ εἶδη τὰ ὑφ' ἕκαστον γένος ἄλλα τῶν ὑπ' ἄλλο γένος, τῶν οὕτως ἑτερογενῶν. καὶ αἱ διαφοραὶ ὡσαύτως, ἄλλαι γὰρ τοῦ ζῴου γένους ὄντος καὶ τῆς ἐπιστήμης ἄλλαι (τὸ μὲν γὰρ ζῴον 30 τῆς οὐσίας ἐστίν, ἡ δὲ ἐπιστήμη τῆς ποιότητος), καὶ ἄλλα μὲν τὰ εἶδη 19⁺ τοῦ ζώου, ἄλλα δὲ τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἄλλαι μὲν αἱ διαφοραὶ τοῦ ζώου, ἄλλαι δὲ αἱ διαφοραὶ τῆς ἐπιστήμης· ζῴον μὲν γὰρ ζώου διαφέρει τῷ τὸ μὲν εἶναι ὀπίσθιν, τὸ δὲ τετραπόδιν, ἐπιστήμη δὲ ἐπιστήμης τῷ ὀπίσθιν εἶναι οὐ διαφέρει. ταῦτα μὲν οὖν ἕτερα γένη καὶ εἶδη ἕτερα καὶ αἱ διαφοραὶ 5 ἕτεραι. ὑπάλληλα δὲ γένη ἐστίν, ὧν τὸ ἕτερον γένος ὑπὸ τὸ ἕτερόν ἐστιν 15 ἐν ταυτῷ γένει τῆς κατηγορίας, ὡς ὑπὸ τὸ ζῴον τὸ πενήν ζῴον, τοῦτ' ἐστὶ τὸ ὄρνειον, ὅπερ τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ἐστὶ κατηγορίας.

Ἐ. Λέγε ἔτι σαφέστερον.

Ἀ. Φημί τῶν καθόλου λεγομένων τὰ μὲν ἐστὶν γένη, τὰ δὲ εἶδη. τὰ 10 δὲ διαφοραί. τῶν δὲ εἰδῶν καὶ γενῶν τὰ μὲν ἐστὶν μόνον εἶδη, ἃ διαιρεῖται εἰς τὰ καθ' ἕκαστα. τὰ δὲ ἦν μόνον γένη· ταῦτα δὲ ἦν ὧν οὐκέτι ἀνω- 20 τέρω εὐρίσκεται γένος. ὅσα δὲ τούτων μεταξὺ, ταῦτα εἶδη μὲν ὄντα τῶν ἐπαναβεβηκότων, γένη δὲ τῶν ὑποκαταβεβηκότων εἰκότως ἂν εἴη ὑπάλληλα 15 τὰ γένη.

Ἐ. Ἐπὶ παραδειγματικῶν σαφεῖς ποιήσον ταῦτα.

Ἀ. Ἡ οὐσία φέρει γένος ἐστὶ τὸ ἀνώτατον μόνον τῶν οὐσιῶν· πρὸ αὐ- 25 τῆς γὰρ οὐκ ἂν εὐρεθείη ἄλλο γένος τῆς οὐσίας προσταττόμενον. ἡ δὲ ἀνθρω- πος εἶδος ἐστὶν μόνον· μετὰ γὰρ αὐτὸ τὰ ἄτομά ἐστι καὶ οἱ τινὲς ἀνθρω- ποι. τὰ δὲ μετὰ τὴν οὐσίαν ἄχρι τοῦ ἀνθρώπου, ὅς ἦν μόνον εἶδος, ὅσα μεταξὺ εὐρίσκεται, ταῦτα εἶδη μὲν ἐστὶ τῶν πρὸ αὐτῶν, γένη δὲ τῶν μετὰ 30 ταῦτα· ὥσπερ τὸ ζῴον εἶδος μὲν ἐστὶ τῆς οὐσίας, γένος δὲ τοῦ λογικοῦ ζώου, τὸ δὲ λογικὸν ζῴον γένος μὲν τοῦ ἀνθρώπου, εἶδος δὲ τοῦ ζώου. τὰ δὲ ταῦτα ὅσα μεταξὺ ὄντα τοῦ γενικωτάτου καὶ τοῦ εἰδικωτάτου πρὸς 25 ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβανόμενα καὶ γένη ἐστὶ καὶ εἶδη. ταῦτα ὑπάλληλα κα- λεῖται γένη.

Ἐ. Ἄρα οὖν ὑπάλληλα ὄντα ἐστὶν ὅτι φέρεται ἐκάτερον ὑφ' ἐκάτερον:

Ἀ. Οὐδαμῶς· ἀδύνατον γάρ, εἴπερ τὸ λογικὸν ζῴον ἰνυχτὸν ὅσον ὁ 35 ἀνθρώπος ὑπὸ τὸ ζῴον, καὶ τὸ ζῴον εἶναι ὑπὸ τὸν ἀνθρώπον. οὐ διὰ τοῦτο οὖν λέγεται ὑπάλληλα. ἐπεὶ τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ εἶδος ἐστὶ

5 malim τὰ τῆς οὐσίας

7. 8 ἄλλαι] corrigas ἄλλον utrobique

12 τῷ p: τὸ M

ὀπίσθιν M: ὀπίσθιν p

13 ἕτερα (post εἶδη) M: om. p

16 κατηγορίας M: κατη-

γορία p

22 γένη δὲ τῶν ὑπο— Zp: oblitter. M

23 τὰ εἰκίας 27 οἱ τινὲς M²:ὀπίσθιν M¹p

29. 30 an μετ' αὐτά? (sed cf. p. 88, 5)

32 τοῦ (alterum) M: om. p

εἰδικωτάτου M

33 ἐστὶ post εἶδη transp. p

38 ἐπεὶ οὕτω γε Simplic. (f. 14^r 24)

τοῦ αὐτοῦ M: om. p

καὶ γένος, ἀλλ' ὅτι θάτερον ὑπὸ θάτερον ὄν * * * καὶ ἀμφοτέρων γενῶν 19^v
 ὄντων μηδέτερον ὑπὸ μηδέτερον ἦν, ταῦτα οὐκ ἂν εἶη ὑπάλληλα, ὥσπερ γενῶν
 ὄντων τοῦ ζώου καὶ τῆς ἐπιστήμης οὔτε ἡ ἐπιστήμη ὑπὸ τὸ ζῶον οὔτε
 τὸ ζῶον ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην. τῶν (οὖν) ἐτερογενῶν (ἔστι δὲ ἕτερα τὰ ἀπ' 5
 5 ἀλλήλων πάντῃ διεστώτα, οἷον τὰ δέκα γένη τῶν δέκα κατηγοριῶν, ὧν δέκα
 διάφοροί εἰσιν παραστατικαὶ κατηγορίαι καὶ ὧν ἀνωτάτω καὶ οὐκέτι ὑπ'
 ἄλλο τεταγμένα ἐστὶ δέκα γένη) τούτων ἕτεραί εἰσιν καὶ αἱ διαφοραί, τῶν
 δὲ ὑπ' ἀλλήλα γενῶν ἐνδέχεται τὰς αὐτὰς εἶναι διαφοράς· οὐ γὰρ δὴ πᾶν- 10
 των αἱ αὐταί, ἀλλ' ἔστιν ἐφ' ὧν αἱ αὐταί, ἐφ' ὧν δὲ οὐ.

10 'Ε. Πῶς ἐπὶ τινῶν μὲν αἱ αὐταί, ἐπὶ τινῶν δὲ οὐ, ἐπίδειξον.

'Α. Τὸ ζῶον καὶ τὸ ὄρνεον ὑπάλληλά ἐστι γένη (ὑπὸ γὰρ τὸ ζῶον
 τὸ ὄρνεον), ἀλλὰ ζῶον μὲν αἱ διαφοραί τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον, ὄρνεον δὲ 15
 οὐκ ἂν εἶεν αἱ αὐταὶ διαφοραί. εἶεν δ' ἂν τινες ζώου διαφοραί, αἵπερ καὶ
 ὄρνεου· τῶν τε γὰρ ζώων τὰ μὲν ἐστὶ ποτηφάγα, τὰ δὲ σπερμοφάγα, τὰ
 15 δὲ κρηφάγα. ἀλλὰ καὶ τῶν ὄρνέων αἱ αὐταὶ διαφοραί.

'Ε. Διὰ τί οὖν τοῦτο συμβαίνει;

'Α. Ὅτι τὸ ζῶον περιέχει μὲν τὸ ὄρνεον ἐν τοῖς ἑαυτοῦ εἶδεσιν, τὴν 20
 δὲ ἐπιστήμην οὐ περιέχει, οὐδὲ ἔστιν αὐτοῦ εἶδος ἡ ἐπιστήμη. τοῦ δὲ
 περιέχοντος γένοντο ἂν καὶ τοῦ περιεχομένου διαφοραί αἱ αὐταί, τοῦ δὲ
 20 μῆτε περιέχοντος μῆτε περιεχομένου οὐκ ἂν εἶεν ποτε αἱ αὐταὶ διαφοραί.

'Ε. Πῶς οὖν τοῦτο δεδήλωκεν ὁ Ἀριστοτέλης;

'Α. Ἐν τῷ φάναι τῶν δὲ ὑπ' ἀλλήλα γενῶν οὐδὲν κωλύει τὰς 25
 αὐτὰς διαφοράς εἶναι. αἰτίαν δὲ ἐπάγει· τὰ γὰρ ἐπάνω τῶν ὑπ'
 αὐτὰ γενῶν κατηγοροεῖται. ὥστε ἴσαι τοῦ κατηγορουμένου δια-
 25 φοραί εἰσιν, καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται.

'Ε. Ἀλλὰ σὺ τινὰς μὲν διαφοράς τοῦ ζώου τὰς αὐτὰς ἀπέδειξας οὔσας
 τοῦ ὄρνεου, ὁ δὲ καθάπερ εἴρηκεν ὥστε ἴσαι τοῦ κατηγορουμένου 30
 διαφοραί εἶσι, καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται· οὐ γὰρ ἴσαι τοῦ ζώου 20
 διαφοραί τισαῦται καὶ τοῦ ὄρνεου. καίτοι πρὸ ὀλίγου ἔφασκεν οὐδὲν κω-
 30 λύει τὰς τῶν ὑπάλληλων γενῶν διαφοράς καὶ τῶν ὑποκάτω εἶναι.
 ὡς μὴ πασῶν δυναμένων τῶν ὑποκάτω εἶναι, νῦν δὲ ἀπλῶς ἔφη ἴσαι
 τοῦ κατηγορουμένου. τισαῦται καὶ τοῦ ὑποκειμένου διαφοραί 5
 ἔσονται.

'Α. Ἀλλ' οἷμαι μὲν διὰ τοῦτο πολλοὺς ἡμαρτῆσθαι νομίσαι τὸν τόπον

1 post ὄν defectum significavi, suppleris εἶδος καὶ γένος ἐστίν. ὅταν δὲ (cf. Simpl.)

2 μηδέτερον (alterum)] τὸ ἕτερον Simpl.

4 τῶν οὖν ex Simpl. correxi: τῶν Zp: oblitter. M; post τῶν lacuna III litt. A; V litt. D, quamquam spatium in M plus tribus litteris non admittere videtur 4, 5 ἀπαλλήλων M: ἀπάλληλα p 6, 7 εἰσιν Zp:

ἐστίν M (utrobique) 14 τε M: δὲ p 15 κρηφάγα M: κρεοφάγα p (fort. recte)

17 ἐν M: om. p 19 γένοντο Cp: γένοντο M 22 δὲ γε Aristot. 25, 28 τισαῦ-

ται καὶ Aristot. 26 τίνας p post οὔσας inseras καὶ 27 ὁ δὲ M: ὥδε p:

ante ὁ δὲ vicem signif. M^p an ὁ δὲ <πάσας> cf. p. 85, 4 28—29 οὐ γὰρ—ὄρνεου

ante ὁ δὲ (v. 27) transponenda sunt 29 διαφοραί τισαῦ— Zp: oblitter. M 34 Ἀλλ'

οἷμαι sq. prioribus contin. M^p

καὶ διορθοῦντας φῆσαι μὴ ὅσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραί. το-
σαῦται καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσσονται, ἀλλ' ἔμπαλιν ὅσαι τοῦ ὑπο-
κειμένου, τοσαῦται καὶ τοῦ κατηγορουμένου ἔσσονται. ἐγὼ δέ 10
φημι ἐξ αὐτοῦ τούτου † τοῦ ἐκ τοῦ ἐνίας φάναι καὶ πάλιν πάσας τὴν λύσειν
5 τῆς ἀπορίας λαμβάνεσθαι. εἰ γάρ οὐ πᾶσαι αἱ τοῦ κατηγορουμένου δια-
φοραὶ καὶ τοῦ ὑποκειμένου εἶναι εὐρέθησαν, ἀλλὰ τινές. πάλιν δὲ πᾶσαι
λέγονται τοῦ κατηγορουμένου εἶναι καὶ τοῦ ὑποκειμένου, ὅτι ἐλθεῖν ἡμᾶς
ἐπὶ τὰς διαφοράς καὶ μὲν ἐν αὐταῖς εἶδος ἧ, ἰδεῖν, ἐπὶ ποίου εἶδους αἱ 15
διαφοραὶ πᾶσαι δύνανται τοῦ ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι.

10 Ἐ. Δεῖξόν οὖν τί λέγεις σαφῶς.

Ἄ. Φημί τοίνυν ὅτι τῶν διαφορῶν αἱ μὲν λέγονται εἶναι εἰδοποιού-
καθ' ὧς εἰδοποιεῖται τὸ κατηγορούμενον καὶ οἷον πεποῖνται. αἱ δὲ εἰσι διαι- 20
ρετικά, καθ' ὧς διαιρεῖται εἰς εἶδη τὸ γένος τὰ ὑπ' αὐτό. οἷον τὸ ἔμψυχον.
τὸ αἰσθητικὸν διαφοραὶ διήκου ἐστίν. ἀλλ' αὐταὶ προσγενόμεναι τῇ οὐσίᾳ
15 εἰδοποίησαν αὐτὴν καὶ οἷον αἱ ἐποῖωσαν πρὸς τὸ γενέσθαι ζῶον. εἰδοπε-
ποιεῖται τοίνυν καὶ πεποῖνται τὸ ζῶον τῇ τοῦ ἐμψύχου διαφορᾷ καὶ τῇ 25
τοῦ αἰσθητικοῦ, αἷς διαμορφωθείσας ἡ οὐσία γέγονεν ζῶον. διὸ καὶ λέ-
γομεν εἶναι τὸ ζῶον οὐσίαν ἔμψυχον αἰσθητικὴν. καὶ εἰσὶν αὐταὶ αἱ δια-
φοραὶ αἱ γεννητικαὶ καὶ ἀποτελεσματικαὶ τοῦ ζώου καὶ ἐπάνω γε αὐτοῦ. διὸ
20 καὶ κατηγοροῦνται αὐτοῦ. εἰσὶ γὰρ ἂν τὸ ζῶον ἔμψυχον καὶ πάλιν αἰ-
σθητικόν. εἰσὶν δὲ ἄλλαι διαφοραί, αἱ οὐκέτι εἰδοποιούσι τὸ ζῶον, ἀλλὰ 30
τέμνουσιν αὐτὸ εἰς εἶδη, καὶ εἰσὶ πᾶσαι ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ ὑπ' αὐτό. 20*
διὸ οὐδὲ ἐκάστην δυνήθει τις τοῦ ζώου κατηγορεῖσθαι οἷον τὸ λογικόν. τὸ
ἄλογον, τὸ θνητόν, τὸ ἀθάνατον, τὸ πετηνόν, τὸ χερσαῖον, τὸ ἐνυδρον, τὸ
25 δίπουν, τὸ τετράπουν, τὸ ἐρπυστικόν, τὸ πτερωτόν, τὸ ἄπτερον· πολλαὶ γὰρ
ὑπὸ τὸ ζῶον διαφοραί. αἷς τέμνεται μὲν αὐτό, εἰδοποιεῖται δὲ τὰ ὑπ' αὐτὸ 5
εἶδη τῶν ζώων, οὐ μὴν ἔτι καὶ αὐτὸ ταύταις εἰδοποιεῖται. αἷς δὲ καὶ
τέμνεται, ἀλλὰ ταῖς προτέραις.

Ἐ. Εἰ τοίνυν οὐ πάσαις μὲν ταῖς διαφοραῖς τῶν κατηγορουμένων
30 δύνανται τὰ ὑποκείμενα χρῆσθαι. τισὶ δέ, καὶ ταῖς γε τισὶ ταύταις πάσαις 10
δύνανται λέγεσθαι τὰ ὑποκείμενα;

Ἄ. Φημί ὅτι οὐ πάσας μὲν τὰς τοῦ ζώου διαφοράς ἐστι κατηγορεῖν
τοῦ ὑποκειμένου οἷον τοῦ ἀνθρώπου. πάσας δὲ τὰς εἰδοποιούσας ἐστι κατηγο-
ρεῖν. ἦσαν δὲ τοῦ ζώου εἰδοποιού αἱ ἐπάνω, τὸ ἔμψυχον, τὸ αἰσθητικόν.
35 ταύτας δὲ οἷον τε κατὰ ἀνθρώπου κατηγορεῖσθαι· αἰσθητικὸν γὰρ καὶ ἔμψυχον 15
ὁ ἄνθρωπος. ὁρθῶς ἄρα εἴρηται, ὅτι πάντα τὰ κατηγορούμενα τῶν ἐπάνω
καὶ τῶν ὑποκάτω κατηγορεῖσθαι· τὰς μὲν γὰρ διαιρετικὰς διαφοράς οὐχ
οἷον τε κατηγορεῖν τοῦ ζώου. τὰς δὲ εἰδοποιούσας οἷον τε· εἰσὶν γὰρ ἐπάνω.
ὥσθ' ὅσα οἷον τε κατηγορεῖσθαι τοῦ κατηγορουμένου. οἷον τε δὲ τὰς ἐπάνω 20

4 τοῦ (post τούτου) M: om. p, recte, nisi malis, τοῦτ' ἐστὶ ἐνίας M: ἐνίους p

11 εἶναι M: om. p 13 τὰ scripsi: τὸ Mp 14 ἐστίν Mp: fortasse εἰσὶν προσ-

γενόμεναι scripsi: προγενόμεναι Mp 15 ἐποῖωσαν scripsi: ἐποίησαν Mp 19 γενι-

τικά M 22 ἐκάστην scripsi: ἐκάστη Mp 30 χρῆσθαι M 38 ποιούς οἷον τε

Zp: obliter. M

καὶ εἰδοποιούς διαφοράς, ταῦτα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου κατηγορήσαι, ὅσα
δὲ οὕχ οἷόν τε κατηγορεῖν, ταῦτα οὐ κατηγορήσομεν. εἰσὶ μέντοι τινὲς
τῶν ὑποκάτω καὶ διαιρετικῶν τοῦ ζώου διαφοραί. ἅς οἷόν τε καὶ τῷ ὑπο-
κειμένῳ ποιεῖσθαι διαιρετικάς, ὡς ἀπεδείξαμεν. 25

5 Ἐ. Μετὰ δὲ τὸ ταῦτα διδάξαι ἐπὶ τίνα μεταβαίνει διαίρεσιν;

Ἀ. Τὴν εἰς μεῖζον ἀναλαβὼν ποιήσεται. ἦν δὲ ἡ εἰς μεῖζον ἢ εἰς δέκα.

Ἐ. Ἄρα οὖν διαίρεσις ἐστίν;

Ἀ. Οὐδαμῶς.

Ἐ. Διὰ τί;

10 Ἀ. Διαίρεσις μὲν γάρ ἐστι τομὴ τοῦ γένους εἰς εἶδη. ἐνταῦθα δὲ
οὐ γένος ἐν διαιρήσεται εἰς εἶδη δέκα, ἀλλὰ δέκα γένη ἐκλήσεται. κατα- 30
ρίθμησις οὖν ἐστίν, ἣν ποιήσεται τῶν πρώτων γενῶν καὶ τῶν κατὰ τὰ
πρῶτα γένη δέκα κατηγοριῶν.

Ἐ. Τί οὖν ᾤησιν;

15 Ἀ. Τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἑκάστων ἥτοι
οὐσίαν σημαίνει ἢ ποσὸν ἢ ποιὸν ἢ πρὸς τι ἢ ποῦ ἢ ποτὲ ἢ κατ᾽-
οἶον ἢ ἔχειν ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν. καὶ λαμβάνει τούτων ἑκάστου δη-
λωτικὰ παραδείγματα. οἷον οὐσίας μὲν ὡς τύπη εἰπεῖν ἄνθρωπος, 5
ἔπρος καὶ τῶν ἄλλων τὸ πρόσφορον εἰς παραστάσιν παραδείγμα.

20 Ἐ. Ἄρα οὖν πάντες συγχωροῦσι τὴν εἰς τὰ αὐτὰ γένη καταρίθμησιν
τῶν σημαντικῶν λέξεων πρώτως καὶ προηγουμένως τῶν πραγμάτων;

Ἀ. Οὐδαμῶς. Ἀθηνόδορος γὰρ ἡγήσατο ὁ Στωϊκὸς βιβλία γράψας 10
Πρὸς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας Κορνοῦτός τε ἐν ταῖς Πητορικαῖς τέ-
χναις καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀθηνόδορον ἀντιγραφῇ καὶ ἄλλοι πλείστοι.

25 Ἐ. Ἄρα οὖν ὁρθῶς ἀντιλέγουσιν;

Ἀ. Οὐδαμῶς.

Ἐ. Πόθεν τοῦτο δῆλον;

Ἀ. Ὅτι πρὸς πάντα σχεδὸν ἀντεῖπεν αὐτοῖς ἀντιγράφας καὶ ἐπιδείξας, 15
ὅπως σφάλλονται.

30 Ἐ. Τίς δὲ ὁ τρόπος τῆς ἀντιλογίας;

Ἀ. Τριττός. οἱ μὲν γὰρ ὅτι πλεονάζει ἡ καταρίθμησις. οἱ δὲ ὅτι
ἐλλείπει. οἱ δὲ ὅτι τινὰ ἄλλα ἀντὶ ἄλλων παρείληψε γένη.

Ἐ. Διὰ τί τοῖνον τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων
ἔφη τὰ μὲν οὐσίαν σημαίνει τὰ δὲ ποσὸν καὶ τὰ ἐξῆς;

35 Ἀ. Ὅτι οὐ πρόκειται περὶ τῶν ὄντων εἰπεῖν ὅσα ἐστὶ καὶ πόσα τού- 20
των γένη, ἀλλὰ περὶ λέξεων σημαντικῶν προηγουμένως τῶν ὄντων πόσα
τούτων γένη. † τῶν οὐ λεγομένων. καταλέγονται δὲ αἱ λέξεις.

1 ταῦτα p: τὰύτας M

4 διαιρετικάς, ὡς scripsi: διαιρούσα (sic) M: διαιρούσας p

12 τὰ M: om. p

17 ἢ ποιεῖν M: om. p

22 γὰρ ἡγήσατο ὁ Zp: oblitter. M; cor-

rigas γὰρ ἡγήσατο ὁ (cf. p 91,13 Simpl. f. 15^v32) στοικὸς M 23 Πρὸς τὰς Ἀ. x.]

cf. Simpl. l. c.

24 ἀντιγραφῇ M: ἀπὸ τῆς γραφῆς p

28 αὐτοῖς] immo αὐτὸς (cf. Simpl.

f. 16^r34) 29 σφάλλονται M

32 post γένη intercedisse videntur, quibus adversarii

refutabantur cf. Simpl. f. 15^v32sq.

35 περὶ M: om. p

37 conicio τῶν οὖν ἄνευ

συμπλοκῆς) λεγομένων καταλέγονται [ὅς] αἱ λέξεις

Ἔ. Τίνες αἱ διαφοραί;

Ἀ. Τὰ μὲν ἐστὶ κατὰ συμπλοκὴν, τὰ δὲ ἄνευ συμπλοκῆς.

Ἔ. Τίνα ἐστὶ τὰ κατὰ συμπλοκὴν;

25

Ἀ. Τὰ ἐκ τινῶν κατηγοριῶν τελείων δυοῖν ἢ καὶ πλειόνων συγχεί-
5 μενα, οἷον ἄνθρωπος τρέχει, ἄνθρωπος ἐν Λυκαίῳ περιπατεῖ.

Ἔ. Ἄνευ δὲ συμπλοκῆς τίνα ἐστί;

Ἀ. Τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα οἷον τὰ ὁμώνυμα πάντα, τὰ συνώνυμα,
τὰ παρόνυμα.

Ἔ. Τὰ δὲ τοιαῦτα οἷον λιθολογεῖ, βουκκαλεῖ, ψευδοδοξεῖ, κατὰ συμ- 30
πλοκὴν ἐστὶν ἢ χωρὶς συμπλοκῆς;

Ἀ. Χωρὶς συμπλοκῆς.

Ἔ. Διὰ τί;

Ἀ. Οὐδὲν γὰρ αὐτῶν ἐκ τελείων συνέστηκεν κατηγοριῶν.

21 v

Ἔ. Πόσα οὖν γένη τῶν χωρὶς συμπλοκῆς λεγομένων;

15 Ἀ. Δέκα τὰ ῥηθέντα.

Ἔ. Τίς οὖν ἕκαστος τούτων ὄρος;

Ἀ. Οὐκ ἐστὶν αὐτῶν ὄρον ἀποδοῦναι, διότι πᾶς ὄρος ἐκ γένους, τού-
των δὲ οὐκ ἐστὶν γένος· ἐστὶν γὰρ τὰ γενικώτατα.

5

Ἔ. Τί οὖν ἐστὶν παραδοῦναι;

20 Ἀ. Παραδείγματα καὶ τὰ ἴδια, ὥς καὶ Ἀριστοτέλης νῦν μὲν διόους
παραδείγματα, ὕστερον δὲ καθ' ἐκάστην κατηγορίαν ζητήσας καὶ δεῖξας
τίνα ἐκάστης ἴδια.

Ἔ. Πῶς οὖν τὰ παραδείγματα δέδωκεν;

Ἀ. Λέγων οὐσία μὲν οἷον ἄνθρωπος, ποιὸν δὲ οἷον λευκόν.
25 ποσὸν δὲ οἷον τρία, πρὸς τι δὲ οἷον πατήρ, ποῦ δὲ ἐν Λυκαίῳ, 10
ποτέ δὲ πέρυσιν, ποιεῖν δὲ οἷον τύπτειν, πάσχειν δὲ οἷον τύπ-
τεσθαι, ἔχειν δὲ οἷον ὑποδεσθῆναι, κεῖσθαι δὲ οἷον ἀνακεῖσθαι.

Ἔ. Ἐκ τῆς οὖν συνθέσεως τούτων τί ἀποτελεῖται;

Ἀ. Πρότασις.

30 Ἔ. Διὰ τί;

Ἀ. Ὅτι καθ' ἑαυτὴν οὐδεμία κατηγορία πρότασις ἐστὶν, ἀλλὰ τῇ 15
ποιᾷ συμπλοκῇ πρότασις γίνεσθαι.

Ἔ. Πῶς τοῦτο;

Ἀ. Πᾶσα γὰρ πρότασις ἢ τι ἀληθὴς ἐστὶν ἢ ψευδής. ἐκάστη δὲ
35 κατηγορία καθ' ἑαυτὴν οὔτε ἀληθὴς οὔτε ψευδὴς ἐλλειπὴς οὐσα.

Ἔ. Τί οὖν; οὐκ ἂν εἴποις τὸ ζῶ ἢ περιπατῶ ἢ ὕει χωρὶς συμ-
πλοκῆς ὄντα ἢ ἀληθῆ ἢ ψευδῆ;

Ἀ. Ναὶ εἵπομαι· ἀλλὰ καὶ ταῦτα δυνάμει μετὰ συμπλοκῆς ἐστὶν. εἰ 20
καὶ μὴ μετὰ φωνῆς· τὸ γὰρ ζῶ ἴσον ἐστὶ τῷ ἐγὼ ζῶ, καὶ τὸ ὕει ἴσον
40 ἐστὶ τῷ ὁ Ζεὺς ὕει.

5 λυκαίῳ M (ubique) 13 οὐδὲν M: οὐδὲ p 16 ἕκαστος] corrigas ἐκάστου 19 ἐστὶν
M: om. p 25. 26 an <οἷον> ἐν Λυκαίῳ et <οἷον> πέρυσιν? 29 πρότασις M
36 ζῶ] ζῶον M¹ 39. 10 τῷ (ante ἐγὼ et ὁ Ζεὺς) scripsi: τὸ Mp

[Περὶ οὐσίας]

Ἐ. Ἀλλὰ † ποῖα μὲν τῆς ἐκάστης ἐστὶ τῶν κατηγοριῶν. διὰ παρα-
δειγματῶν παρέστησας. ἔτι μὴν καὶ περὶ ἐκάστης λέγε. ἵνα ἐκάστης ἐκδι-
δάξῃς. διὰ τί περὶ τῆς οὐσίας πρῶτον τῶν ἄλλων ποιεῖται τὸν λόγον. 25

5 Ἀ. Ὅτι τὰ ἄλλα πάντα ἐν αὐτῇ ὄντα καὶ ταύτης θεόμενα εἰς τὸ
εἶναι ὥσπερ προτέραν αὐτὴν δείκνυσιν οὕσαν φύσει. οὕτως καὶ τὸν περὶ
αὐτῆς λόγον πρὸ τῶν ἄλλων ἀποφαίνει πρότερον ὄντα.

Ἐ. Τί οὖν ἐστὶν ἡ οὐσία;

Ἀ. Ὅρον μὲν αὐτῆς δοῦναι οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἵπομεν, παραδείγματα 30
δὲ ἥδη δεδωκαμεν. ἐννοίαν δὲ αὐτῆς τοιαύτην ἀποδιδῶσιν τὸ μὴ ἐν ὑποκει-
μένῳ εἶναι (αὕτη μὲν γὰρ ὑπόκειται τοῖς ἄλλοις γένεσιν. τὰ ἄλλα δὲ ἄνευ 22r
αὐτῆς τὸ εἶναι οὐκ ἂν ἔχοι) καὶ τὸ ἴδιον ζητήσῃ.

Ἐ. Ποσαχῶς ἐν ἄλλοις τὴν οὐσίαν λέγει;

Ἀ. Τριχῶς· καὶ γὰρ τὴν ὅλην καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ συναμφοτέρον
15 λέγει οὐσίαν.

Ἐ. Νῦν δὲ τίνα οὐσίαν λαμβάνει εἰς τὴν διδασκαλίαν;

Ἀ. Τὴν ὡς συναμφοτέρον.

Ἐ. Ἄρα οὖν κακείνων ἐμνήσθη;

Ἀ. Ναί.

20 Ἐ. Πῶς;

Ἀ. Ὅτι λέγει καὶ τὰ μέρη τῆς οὐσίας εἶναι οὐσίας, μέρη δὲ τῆς
συναμφοτέρου ἧ τε ὅλη καὶ τὸ εἶδος.

Ἐ. Ἐνταῦθα δὲ τίνας τῆς οὐσίας εἴρηκεν διαφοράς;

Ἀ. Ὅτι αἱ μὲν εἰσιν πρῶται, αἱ δὲ δεύτεραι.

25 Ἐ. Τίνες πρῶται;

Ἀ. Αἱ ἄτομοι. ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων.

Ἐ. Τίνες δεύτεραι;

Ἀ. Τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη τῶν ἀτόμων οὐσιῶν, οἷον εἶδος μὲν τῶν
κατὰ μέρος ἀνθρώπων ὁ ἀνθρώπος, γένος δὲ τὸ ζῷον.

30 Ἐ. Τίνες οὖν αἱ κυριώταται οὐσίαι καὶ μάλιστα καὶ πρῶται;

Ἀ. Αἱ ἄτομοι.

Ἐ. Πῶς οὖν ταύτας ὠνόμασεν ὁ Ἀριστοτέλης;

Ἀ. Αἱ μᾶτε καθ' ὑποκειμένον λέγονται μᾶτε ἐν ὑποκει- 15
μένῳ εἰσίν.

35 Ἐ. Τί γὰρ βούλεται παραστήσαι διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων;

Ἀ. Διὰ μὲν τοῦ μᾶτε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι παρίστησιν, ὡς ἥδη ἐλέ-

1 tit. hue transposui et inclusi: post ἐκδιδάξῃς (v. 3) exhibet M: om. p 2 corrigas
ποῖα μὲν (ἢ σημασία) ἐστὶ (cf. Simpl. f. 15r30) 3 περὶ ἐκάστης; an περὶ τῆς τάξεως?
ἐκάστης eicias 5 post πάντα add. τὰ p: om. M 11 ante ὑπόκειται add. οὐχ p:
om. M τὰ δὲ ἄλλα colloc. p 12 ζητήσῃ cf. p. 93,26 13 ἄλλοις Zp: ἄλλαις M
21 λέγει Zp: λέγει M τῆς (alterum) M: om. p 30 κυριώταται M: κυριώτατα p
36 ἐλέγομεν scripsi: λέγομεν Mp

γουμεν, τὸ μὴ εἶναι συμβεβηκὸς τὴν οὐσίαν· τοῦτο δὲ κοινὸν πάσης οὐσίας. ἄν
 τε πρώτη ἂν τε δευτέρα ἤ· τὸ δὲ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι δια- 20
 στέλλει τὰς πρώτας οὐσίας τῶν δευτέρων. αἱ μὲν γὰρ δευτεραι οὐσίαι, ἅπερ
 εἰσὶν τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη, καθ' ὑποκειμένων τῶν πρώτων οὐσιῶν λέγονται,
 5 αἱ δὲ πρῶται οὐσίαι αὐταὶ οὐσαι τὰ υποκείμενα τοῖς πᾶσιν οὐ καθ' ὑποκει-
 μένου λέγονται. ὥστε κοινὸν ὅντος ταῖς † προτέραις τοῦ μὴ ἐν υποκειμένῳ 25
 εἶναι διαιροῦνται ἀπ' ἀλλήλων τῷ τὰς μὲν δευτέρας ἐν υποκειμένῳ μὴ
 οὕσας καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τὰς δὲ πρώτας ἐν υποκειμένῳ μὴ οὕσας
 ὁμοίως, μηδὲ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι.

10 'E. Διὰ τί οὖν κυριώτατα καὶ πρώτως καὶ μάλιστα τὰς πρώτας οὐ- 30
 σίας λέγεσθαι οὐσίας ἔφη καὶ πρὸς τίνας ἀντιδιαστελλομένας τὰς δευτέρας;

'A. Πρώτως μὲν γὰρ οὐσίαι αἱ ἄτομοι, ὅτι καὶ πρῶται λέγονται, αἱ 22
 δὲ ἄλλαι δευτεραι. κυριωτάτη δὲ καὶ πρώτη ἡ ἄτομος οὐσία λέγεται οὐ-
 σία, τὰ γὰρ ἄλλα πάντα τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένων τούτων λέγεται, λέγω
 15 δὲ τὰ οἰκεῖα εἶδη καὶ γένη, τὰ δὲ ἐν υποκειμέναις αὐταῖς ἐστίν, λέγω δὲ 5
 τὰ ἄλλα ἐννέα συμβεβηκῶτα. μὴ οὐσῶν οὖν τῶν πρώτων οὐσιῶν, οὐδὲν
 ἂν τῶν ἄλλων ὑπάρχοι. οἷον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον κατηγορεῖται.
 οὐκ οὖν καὶ κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου· εἰ γὰρ κατὰ μηδενὸς τῶν τινῶν
 ἀνθρώπων, οὐδὲ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ὅλως τὸ ζῷον. πάλιν τὸ χρῶμα εἰ 10
 20 καὶ ἄλλο τι τῶν συμβεβηκῶτων ἐν σώματι ἤ καὶ ἐν οὐσίᾳ ἐστίν. ἀλλὰ καὶ
 ἐν τινὶ σώματι ἤ καὶ ἐν τινὶ οὐσίᾳ· εἰ γὰρ (ἐν) μηδενὶ τῶν καθ' ἕκαστα
 σωμάτων ἢ οὐσιῶν, οὐδὲ ἐν σώματι οὐδὲ ἐν οὐσίᾳ ὅλως ἔσται. ὥστε ἐπεὶ
 πάντα τὰ ἄλλα καθ' ὑποκειμένων τῶν πρώτων οὐσιῶν λέγεται ἢ ἐν υποκει- 15
 μέναις αὐταῖς ἐστὶ καὶ μὴ οὐσῶν τούτων τῶν οὐσιῶν ἀδύνατον τῶν ἄλλων
 25 τι εἶναι, εἰκότως αἱ τοιαῦται οὐσίαι κυριώταται καὶ πρώτως εἰσὶν οὐσίαι.

'E. Διὰ τί οὖν μάλιστα;

'A. Ὅτι ἐν τοῖς δέκα τὸ υποκείμενον ἐστὶν ἡ οὐσία, ἐν δὲ τοῖς υπο- 20
 κειμένοις τὸ μάλιστα υποκείμενον καὶ μάλιστα ἂν εἴη οὐσία, ἡ δὲ ἄτομος
 οὐσία μᾶλλον ὑπόκειται. ὥστε ἥδε ἂν εἴη μάλιστα οὐσία. ὑπόκειται δὲ
 30 ἅπασιν τοῖς μὲν οἰκεῖοις εἶδεσιν καὶ τοῖς γένεσι καθ' ὑποκειμένης κατη-
 γορουμένης αὐτῆς, τοῖς δὲ συμβεβηκόσιν ἐν υποκειμένῃ αὐτῇ οὐσιν. ὥστε 25
 κυριωτάτη ἂν εἴη ἡ ἄτομος οὐσία καὶ μάλιστα καὶ πρώτως οὐσία.

'E. Τὰς δὲ δευτέρας οὐσίας τίνας εἶρηκεν εἶναι ὁ Ἀριστοτέλης;

A. Τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη.

35 'E. Ἄρα οὖν ἀπλῶς πάντα τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη;

4 τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη colloc. p ὑποκειμένον scripsi: ὑποκειμένου Mp 6 ταῖς προ-
 τέραις] rescribe ταῖς πρώ(ταις καὶ ταῖς δευ)τέραις τοῦ scripsi: τὸ Mp 11 ἀντιδια-
 στελλομένας p: ἀντιδιαστελλόμενος M 14 ὑποκειμένων p: ὑποκείμενα M 16 οὐδὲν
 ACD: οὐδὲ p: οὐδὲν an οὐδὲ incertum M 21 ἐν (ante μηδενὶ) inserui ἕκαστα M:
 ἕκαστον p 22 οὐδὲ ἐν σώματι Zp: oblitter. M 25 οὐσίαι εἰσὶν colloc. p
 27. 28 ἐν δὲ—ὑποκείμενον καὶ om. M (suppl. in mrg.) 28 ὑποκείμενον καὶ Zp: ὑπο-
 κειμένον ἐστὶν ἡ οὐ (sic, sed κείμενον oblitter.) mrg. M ante οὐσία superscr. ἡ M
 30. 31 καθ' ὑποκειμένης κατηγορουμένης αὐτῆς scripsi: καθ' ὑποκειμένου κ. αὐτοῖς Mp
 35 πάντα M: om. p

Ἄ. Οὐδαμῶς.

Ἐ. Ἀλλὰ ποῖα εἶδη καὶ ποῖα γένη;

30

Ἄ. Ἐν οἷς, φησὶν, εἰδῶσιν αἱ πρῶται οὐσίαι λεγόμεναι ὑπαρχουσι, ταῦτά τε καὶ τὰ τῶν εἰδῶν τούτων γένη, ἐν γὰρ τοῖς εἰδῶσι 23
5 πῶς τὰ ἄτομά ἐστιν. ὅτι ἐν τοῖς ἐπὶ πλέον λεγομένοις τὰ ἐπ' ἔλαττον λεγόμενα περιέχουσθαι λέγεται. ταῦτά τε οὖν τὰ εἶδη τὰ περιέχοντα τὰς ἀτόμους οὐσίας καὶ τὰ τούτων τῶν εἰδῶν γένη τὰ περιέχοντα τὰ τοιαῦτα 5 εἶδη εἶη ἂν δευτέραι οὐσίαι οἷον ἀνθρωπος καὶ ζῷον· ἐν γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ τις ἀνθρωπος ἐν εἶδει, γένος δὲ τοῦ εἶδους τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον. 10 δευτέραι οὖν αὗται οὐσίαι λέγονται οἷον ὁ ἀνθρωπος καὶ τὸ ζῷον καὶ τὰ ὅμοια.

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς, εἰ διὰ τὸ ἀναιρεῖν μὲν, μὴ συναναιρεῖσθαι δὲ φῆς 10 τὰς πρώτας οὐσίας πρώτας εἶναι καὶ μάλιστα καὶ κυριώτατα, διὰ τοῦτο λέγεσθαι τὰς ἀτόμους οὐσίας εἶναι οὐσίας. ἀνθρώπου δὲ τοῦ κοινοῦ κατη- 15 γορουμένου ἀναιρεθέντος τῇ ἐπειροῇ καὶ ὁ Σωκράτης, ὥσπερ ἦν ἄτομος οὐσία καὶ πρώτη, ἀναιρεῖται, οὐκ ἂν εἶη τὸ εἶδος μᾶλλον οὐσία. * * * ἐπεὶ καὶ 15 τοῦ ζῴου ἀναιρεθέντος ὁμοίως τῷ λόγῳ καὶ ὁ ἀνθρωπος καὶ ὁ Σωκράτης οὐκέτι εἰσὶν· ὥστε διὰ τί οὐ πρότερον Σωκράτους ὁ ἀνθρωπος, εἴ γε ἀναιρουμένος συναναιρεῖ, ἀναιρουμένου δὲ οὐ συναναιρεῖται. Σωκράτους γὰρ μὴ 20 ὄντος ἔστιν ὁ ἀνθρωπος. ἀνθρώπου δὲ μὴ ὄντος οὐκ ἔστιν Σωκράτης. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ζῴου· ζῴου μὲν γὰρ ὄντος δύνανται εἶναι Σωκράτης, ζῴου δὲ πάντως ἀναιρεθέντος οὐδ' ἂν εἶη Σωκράτης. οὐκοῦν τί ἐκ τούτου συνάγεται; εἰ γὰρ πρῶτά ἐστι ταῦτα, ἃ συναναιρεῖ μὲν, οὐ συναναι- 25 ρεῖται δέ, τὸ δὲ ζῷον καὶ ὁ ἀνθρωπος συναναιρεῖ μὲν τὸν Σωκράτην, οὐ συναναιρεῖται, δὲ σὺν τῷ Σωκράτει, οὐχ ὁ Σωκράτης ἂν εἶη οὐσία πρώτη ἀλλὰ τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη. τί οὖν πρὸς τὴν τοιαύτην ἀπορίαν εἴποις ἂν;

Ἄ. Φημί ὅτι οὐ κατὰ λόγον τὸ εἰρημένον προήγαγες.

30

Ἐ. Τί δόησες;

Ἄ. Ὅτι περὶ Σωκράτους μόνον πεποιήσαι τὸν λόγον, οὐ ἀναιρε- 30 θέντος ὁ ἀνθρωπος καὶ τὸ ζῷον μένει, δεῖ δὲ οὐκ ἐφ' ἐνὸς ποιεῖσθαι τὸν 23
λόγον, ἀλλ' εὖ εἰδέναι. ὅτι οὐκ ἔστιν ἄτομος οὐσία ὁ εἰς τῶν κατὰ μέρος ἀλλ' οἱ καθ' ἕκαστον ἀνθρώπου πάντες, ἐξ ὧν καὶ ὁ κοινῇ κατηγορούμενος ἀνθρωπος ἐπενοήθη, καὶ τὰ καθ' ἕκαστον ζῷα, δι' ἃ τὸ κοινῇ κατηγορού- 5 μενον ἐνοήσαμεν ζῷον. ἃ δὲ καὶ αἴτια τοῖς κοινῇ κατηγορουμένοις ἐστὶ

3 πρῶται M: πρώτως p 4.5 πῶς scripsi et ἐν γὰρ—ἐστιν discipulo attribui: πῶς (ante ἐν γὰρ et ὅτι distinct.) Mp 5 ἔστιν Zp: oblitter. M 9 ὁ τις scripsi: ὅτι Mp ἐν εἶδει Zp: oblitter. M 10 ὁ supra ser. M 12 ἀναιρεῖν] ἂν supra ser. M; corrigas συναναιρεῖν συναιρεῖσθαι p 13 an (καὶ) διὰ τούτου? 14 οὐσίας (alterum) M: om. p: conicias οὐσίας (πρώτας) an κοινῇ? (cf. v. 32) 15 ὥσπερ scripsi: ὥσπερ Mp 16 post οὐσία defectus est, quē hoc fere modo suppleveris τῆς ἀτόμου καὶ τὸ γένος μᾶλλον οὐσία τοῦ τε εἶδους καὶ τῆς ἀτόμου οὐσίας 18 ante ὥστε distinx. M²p σωκράτους M²p: σωκράτης M¹ 19 an ἀναιρουμένον? 20 ὁ M: om. p 24 δὲ (ante ζῷον) M: om. p 32 ἀνθρωποι πάντες Zp: oblitter. M 33 δι' ἃ scripsi: ex quibus Felic.: διὰ Mp

τοῦ εἶναι· παρὰ γὰρ τὰ καθ' ἑκαστον οὕτε βροῦν οὕτε ἀνθρωπον οὕτε ἵππον οὕτε θλωσ ἔστι νοῆσαι ζῶον. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καθ' ἑκαστον αἰσθησέως ἐπὶ τὸ κοινῇ τῇ διανοίᾳ ἀφικνούμεθα. ὥπερ οὐκέτι τόδε τι νοοῦμεν ἀλλὰ τοιόνδε. εἰ τὰ καθ' ἑκαστον ἀναιρεθῇ ζῶα. οὐκέτι οὐδὲ τὸ 10 5 κοινῇ κατηγορούμενον κατ' αὐτῶν ἔσται. εἰδὲ δὲ καὶ αἱ σημαντικαὶ λέξεις τῶν ὄντων ἐπὶ πρότερα τὰ ἄτομα κατωνομασμένα, εἴτα ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὰ κοινὰ ἢ διάνοια μετέλθουν. ἐπεὶ τοίνυν περὶ λέξεων σημαντικῶν ἢ πρόθεσις, αἱ δὲ λέξεις ἐπὶ πρῶτα τὰ αἰσθητὰ ἐπετέθησαν (τούτοις γὰρ 15 πρῶτοις κατ' αἰσθησιν ἐντυγχάνομεν), ταύτας καὶ πρώτας ἔθετο ὁ Ἀριστοτέλης εἶναι οὐσίας κατὰ τὴν πρόθεσιν, ὥσπερ πρῶται αἱ αἰσθηταὶ κατωνομάσθησαν. οὕτως ὡς πρὸς τὰς σημαντικὰς λέξεις πρώτας τιθεῖς τὰς ἀτόμους οὐσίας.

Ἐ. Ἐκ δὲ ταύτης τῆς αἰτίας ζητεῖ ὁ λόγος καὶ τι ἄλλο ἐγκλημα; 20

Ἀ. Λέγω ὅτι αἰτιῶμαι αὐτόν, ὅτι κυριώτατα κατὰ αὐτόν καὶ μάλιστα 15 καὶ πρώτως λεγομένων πρώτων οὐσιῶν τῶν νοητῶν οἷον τοῦ νοητοῦ θεοῦ καὶ τοῦ νοῦ καί, εἴπερ εἰσὶν ἰδέαι, καὶ τῶν ἰδεῶν. παριστάς ταύτας πρώτας οὐσίας ἔφη τὰς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀτόμους.

Ἐ. Πῶς γὰρ λύσεις αὐτοῦ ταύτην τὴν αἰτίαν; 25

Ἀ. Ὅτι, φήσω, ἐπεὶ περὶ λέξεων σημαντικῶν ἢ πρόθεσις, αἱ δὲ 20 λέξεις πρώτως ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ ἐτέθησαν (ἃ γὰρ εἶδον καὶ ὧν ᾗσθηοντο οἱ ἄνθρωποι πρῶτον ταῦτα κατωνόμασαν. δευτέρως δὲ τὰ τῇ φύσει μὲν πρῶτα, αἰσθηθεὶς δὲ δευτέρα), εἰκότως ἃ ταῖς λέξεσι πρῶτα κατωνομάσθη (ἔστι δὲ 30 τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ ἄτομα), πρώτας οὐσίας ἔθετο. ὥστε ὡς πρὸς τὰς σημαντικὰς λέξεις πρῶται οὐσίαι αἱ ἄτομοι αἰσθηταί, ὡς δὲ πρὸς τὴν φύσιν 24 πρῶται αἱ νοηταί. πρόκειται δὲ κατὰ τὰς σημαντικὰς λέξεις τὰ γένη τῶν ὄντων διελεῖν. αἱ δὲ σημαντικαὶ πρώτως εἰσὶν τῶν αἰσθητῶν ἀτόμων οὐσιῶν.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπεὶ ὁμωνόμως καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λέγεται, ποῖα 5 εἶδη λαμβάνει καὶ ποῖα γένη;

30 Ἀ. Ἄ λέγει εἶναι δευτέρας οὐσίας.

Ἐ. Καὶ πῶς παρέστησε;

Ἀ. Λέγω ὅτι ἐν τῷ οἶονσι φάναί· μὴ γὰρ δὴ νομίσῃς ἄλλων εἰδῶν 5 με λέγειν γένη, τοῦτ' ἔστιν ἄλλων ἀτόμων εἶδη οἷον τῶν συμβεβηκότων, ἀλλὰ τούτων τῶν εἰδῶν, ἐν οἷς εἶδυσίν εἰσιν αἱ ἄτομοι οὐσίαι καὶ τὰ τῶν 10 35 εἰδῶν τούτων γένη. ἐξηγεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ λέγει· ἐν οἷς φησιν ὅτι ὁ

I τοῦ p: τὸ M 2 ἔστι νοῆσαι scripsi: ἐπινοῆσαι Mp 3 τὸ p: τὸν M 4 ἀναιρεθῇ M: ἀναιρεθείη p (fort. recte) 5 κατ' αὐτῶν scripsi: κατ' αὐτόν Mp 6 κατωνομασμένα M 10 οὐσίας p: οὐσίαν Z: oblitter. M αἰσθηταὶ M: αἰσθητικαὶ p κατωνομάσθησαν M 15 θεοῦ Zp: oblitter. M 16 παριστάς p: παριστά M ταύτας Zp: oblitter. M 20 ᾗσθηοντο M: ᾗσθησαν p 21 πρῶτον M: πρῶτα p κατωνόμασε p δευτέρως M: δευτέρα p 22 κατωνομάσθησαν p ἔστι M: ἔτι p 23 αἰσθητὰ M: αἰσθητικὰ p ὡς M: om. p 32 οἶονσι Zp: οἶονι M 33 τοῦτ' ἔστιν ἄλλων] aliorumve Felice, an <μηδὲ ἄλλα εἶδη>, τοῦτ' ἔστιν ἄλλων? 34 τούτων τῶν εἰδῶν] has species Felice. (recte) εἰσὶν p: ἔστιν M

〈τις〉 ἄνθρωπος ὥς ἐν εἶδει μὲν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, γένος δὲ τοῦ εἶδους ἐστὶ τοῦτου τὸ ζῷον.

Ἐ. Ἀλλὰ διὰ τί μὲν πρῶται οὐσίαι αἱ ἄτομοι, ἰκανῶς παρέστησας· διὰ τί δὲ δευτέραι τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη τῶν ἀτόμων οὐσιῶν, ὁφείλεις 15 5 διδᾶσαι.

Ἄ. Λέγω ὅτι τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη τῶν πρώτων οὐσιῶν εἰκότως δευτέραι οὐσίαι λέγονται, μόνῃ γὰρ ὁηλοῦν τὴν πρώτην οὐσίαν τῶν κατηγορουμένων ταῦτα· τὸν γὰρ Σωκράτην ἂν ἀποδιδῷ τις τί ἐστίν, τὸ μὲν εἶδος καὶ τὸ γένος ἀποδιδοὺς οἰκείως ἀποδώσει καὶ γνωριμώτερον ποιήσῃ 10 ἄνθρωπον ἀποδιδοὺς καὶ ζῷον ἢ τι ἄλλο τῶν ἐνέν·α· τούτων γὰρ ὅτι περ 20 ἂν ἀποδῷ, οὐ κυρίως ἐστὶ ἀποδεδοκώς, οἷον ἢ λευκὸν ἢ τρίπηχυν ἢ ὑγρὸν ἢ τρέχον ἢ ὅτι οὖν τῶν τοιούτων· αἱ γὰρ τοιαῦται κατηγοροῦνται ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων γινόμεναι παρὰ φύσιν ἂν εἶεν οὐ τὸ τί ἐστὶ τὸ ὑποκειμένον ὁηλοῦσαι, ἀλλὰ ἄλλων τί αὐτῷ συμβέβηκεν, οἰκείως δὲ αἱ ἀπὸ τῶν εἰδῶν 25 15 καὶ τῶν γενῶν, ὥστε εἰκότως τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη τῶν οὐσιῶν μόνῃ τῶν ἄλλων μετὰ τὰς πρώτας οὐσίας δευτέραι οὐσίαι λέγονται.

Ἐ. Ἐπεὶ ἄλλαν αἰτίαν τινὰ εἰπέ τοῦ δευτέρας οὐσίας ῥηθῆναι τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη τῶν πρώτων οὐσιῶν. 30

Ἄ. Φημί ὅτι ὁμοιότητα μάλιστα τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη ταῖς πρώταις 20 οὐσίαις ἔχει, ὥς γὰρ ἐκείναι πᾶσιν τοῖς ἄλλοις ὑποκείμεναι κυριώταται 24^v οὐσίαι λέγονται, οὕτως καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἔχει· κατὰ γὰρ τούτων τὰ λοιπὰ κατηγορεῖται, λέγω δὲ τὰ συμβεβηκότα, ὥς γὰρ τὸν τινὰ ἄνθρωπον εἰπεῖν ἔστι γραμματικὸν καὶ τρίπηχυν καὶ ἀπὸ τῶν 5 ἄλλων συμβεβηκότων παρωνόμως, οὕτως δὲ καὶ ἄνθρωπον καὶ ζῷον γραμ- 25 ματικὸν καὶ τρίπηχυν ἔστιν εἰπεῖν, διὸ αἱ μὲν δευτέραι οὐσίαι κατὰ τῶν πρώτων οὐσιῶν κατηγοροῦνται συνωνύμως· ὅλως γὰρ τὰ καθ' ὑποκειμένου λεγόμενα συνωνύμως τῶν ὑποκειμένων λέγεται· τοῦ γὰρ ἀνθρώπου κατὰ 10 τοῦ τινὸς ἀνθρώπου καθ' ὑποκειμένου κατηγορουμένου συνωνύμως ὁ ἄνθρωπος ῥηθήσεται, ἐπεὶ γὰρ ὁ Σωκράτης καὶ ἄνθρωπος καὶ ζῷον λογικὸν 30 ὁνητόν, τὰ δὲ ἄλλα συμβεβηκότα κατὰ μὲν τὸν λόγον οὐκ ἂν ταῖς οὐ- 15 σίαις συναρμόσειεν, κατὰ δὲ τὸ νόημα ἐπὶ τινῶν μὲν κατηγορηθήσεται ὥς 15 ἐπὶ τοῦ σώματος τὸ λευκόν (εἴποι γὰρ ἂν τις τὸ σῶμα λευκόν), ἐπὶ δὲ τινῶν οὐ (οὐκέτι γὰρ ἢ λευκότης ῥηθείη ἂν ἐπὶ τοῦ σώματος)· ὁ μέντοι λόγος τοῦ λευκοῦ οὐκ ἂν κατὰ τοῦ σώματος ῥηθείη ποτέ· οὐ γὰρ ἐστὶ 35 χρῶμα διακριτικὸν ὅπως τὸ σῶμα.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη εἴρηκας εἶναι τὰς δευτέρας οὐ- 20 σίας, ἄρα ἐπ' ἴσης ἂν ἔχῃ ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οὐσίας;

Ἄ. Οὐδαμῶς· μάλλον γὰρ τὸ εἶδος οὐσία ἢ τὸ γένος.

1 τις ex Aristot. inserui ὥς om. Aristot. εἶδει Zp: εἶδη M 2 τούτου om. Aristot.
4 τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη M: om. p 11 ἂν M: om. p ἀποδῷ M: ἀποδιδῷ p
14 αὐτῷ M: αὐτῶν p 15 τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη colloc. p μόνῃ Zp: oblitter. M
19 ὁμοιώτητα M 36 τὰς scripsi: τῆς Mp 37 ἄρα Zp: oblitter. M ταῦτα M:
ταύτας p 38 τὸ (prius) M: om. p

¹E. Διὰ τί;

¹A. Ἐγγιον γάρ τὸ εἶδος τῇ ἀτόμῳ οὐσίᾳ ἢ τὸ γένος. ἐὰν γάρ τῇ
πρώτῃ οὐσίᾳ ἀποδιδοῖ τις τί ἐστίν, ἔγγιον ἀποδιδοῖτο τὸ εἶδος ἢ τὸ γένος.
οἷον ὅτι ἀνθρωπός ἐστιν ἢ ὅτι ζῶον· τὸ δὲ τῇ μᾶλλον οὐσίᾳ ἔγγιον καὶ
5 αὐτὸ ἂν εἴη μᾶλλον οὐσία· τὸ μὲν γάρ ἔγγιον καὶ ἴδιον μᾶλλον τοῦ τινὸς 25
ἀνθρώπου, λέγω δὲ ὁ ἀνθρώπου, κοινότερον δὲ τὸ ζῶον.

¹E. Εἰπέ καὶ ἄλλην αἰτίαν, καθ' ἣν οὐδεὶς μᾶλλον τὸ εἶδος οὐσίαν
ἢ τὸ γένος.

¹A. Ἐπεὶ γὰρ ὡς αἱ πρώται οὐσαὶ διὰ τὸ τοῖς ἄλλοις ᾗπασιν ὑπο-
10 κεῖσθαι καὶ πάντα τὰ ἄλλα † κατ' αὐτῶν ἢ καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι 30
ἢ ἐν αὐταῖς ὡς ἐν ὑποκειμέναις εἶναι διὰ τοῦτο μάλιστα οὐσαὶ λέγονται,
οὕτω καὶ τὸ εἶδος ἔχει. ὡς γὰρ αἱ πρώται οὐσαὶ πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ 25
γένος ἔχουσιν, οὕτω καὶ τὸ εἶδος πρὸς τὸ γένος, καὶ πάλιν ὡς αἱ πρώται
οὐσαὶ πρὸς τὰ συμβεβηκότα ἔχουσιν, οὕτω καὶ τὸ εἶδος ἔχει. ὑπόκειται
15 γὰρ τὸ εἶδος τῷ μὲν γένει καθ' ὑποκειμένου κατηγορουμένην αὐτοῦ, τὰ 5
γὰρ γένη τῶν εἰδῶν οὕτω κατηγορεῖται· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς συμβεβηκόσιν
ὑπόκειται τὸ εἶδος καὶ ἐστίν ἐν τούτοις ὡς ὑποκειμένον. ὥστε καὶ ἐκ τού-
των τὸ εἶδος μᾶλλον οὐσία. αὐτῶν μέντοι τῶν εἰδῶν καὶ τῶν γενῶν ὅσα
μὴ ὑπάλληλα ὄντα ἐστὶ οὐθὲν μᾶλλον τὸ ἕτερον τοῦ ἐτέρου οὐσία ἐστίν. 10
20 καὶ τὸ μὲν τῇ ἀξίᾳ ὑπερέχῃ, τὸ δὲ λείπεται· οὐθὲν γὰρ οἰκαιότερον ἀπο-
δίδωσι κατὰ τινὸς ἀνθρώπου ἀνθρώπον ἀποδιδούς ἢ κατὰ τινὸς ἵππου τὸν
ἵππον. οὕτως δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν· οὐ γὰρ ἐπεὶ τῇ
ἀξίᾳ ὁ Σωκράτης τοῦ Βουκεφαλᾶ ἵππου ἀξιώτερος, διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον 15
οὐσία λέγοιτο ὁ Σωκράτης τοῦ Βουκεφαλᾶ.

25 ¹E. Ἀλλὰ ἄχρι μὲν δὴ τούτων περὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν καὶ τῶν
δευτέρων διελέχθης, χρὴ δέ σε καὶ τὸ ἴδιον τῆς οὐσίας εἰπεῖν· ἐπ' ἡγγεσαι
γὰρ τοῦτο παραστήσαι, ὅτε ὄρους μὲν ἔφης μὴ ἐνεῖναι παραδόναι αὐτῆς,
παραδεύματα δὲ καὶ τὸ ἴδιον. καὶ δεῶν κας μὲν παραδείγματα, τὸ δὲ ἴδιον 20
παραδόναι ὀφείλεις. οὐκοῦν χρὴ πρώτων ὑπογράψαι τί ἐστίν ἴδιον· ὑπό-
30 γραψόν.

¹A. Λέγω τοίνυν τριχῶς μὲν λέγεσθαι τὸ ἴδιον. τῶν δὲ τριῶν τρόπων
ἓνα εἶναι τὸν κυριώτατον.

1. 2 Διὰ τί: Ἐγγιον—τὸ γένος M: om. p 3 putes ἔγγιον ἂν (sed cf. p. 82,14)
ἀποδιδοῖτο τὸ scripsi: ἀποδίδοι τὸ Mp 5 μᾶλλον M: τὸ μᾶλλον ὃν p 6 κοινώ-
τερον M 10 κατ' αὐτῶν ἢ καθ' αὐτῶν M: καθ' αὐτῶν p, corrigas ἢ κατ' αὐτῶν ὡς
καθ' ὑποκειμένου 15 τὸ μὲν γένει M κατηγορουμένην scripsi: κατηγορούμενον Mp
17 τούτοις scripsi: τούτω Mp (cf. p. 89,27) 18 αὐτῶν μέντοι τῶν εἰδῶν ὅσα μὴ ὑπάλ-
ληλα ὄντα ἐστίν καὶ γένη Simpl.^c (f. 22v23), quod reponas 19 μὴ M: μὲν p
τὸ et τοῦ om. Aristot. Simpl.^c 20 ὑπερέχῃ et λείπεται p: ὑπερέχει et λείπεται M
20. 21 ἀποδίδωσι Mp: ἀποδώσεις Aristot.: ἀποδώσει ὁ Simpl.^c: scribas ἀποδίδωσιν ὁ
21 τοῦ τινὸς utroque et τὸν ἀνθρώπον Aristot. Simpl.^c recte ἀποδούς Simpl.^c
22 ἐπὶ M: τὸ p ἐπεὶ M: ἐπὶ p 23 ἀξιώτερος] τιμώτερος Simpl.^c οὖν om.
Simpl.^c 24 λέγοιτο M: λέγοιτο ἂν p Simpl.^c (cf. p. 82,14) βουκεφαλᾶ ἵππου
Simpl.^c 27 ἐνεῖναι M: εἶναι p 29 an Ἄ. Οὐκοῦν et ἴδιον: Ἐ. Ὑπογράψον?
30 ὑπογράψον M: om. p

Ἐ. Λέγε τοὺς τρεῖς τρόπους.

Ἀ. Ἰδιον γὰρ ἐστὶν ὃ γὰρ πᾶσιν μὲν πρόσσεστιν, οὐ μέντοι μόνοις, ἢ 25
ὃ μόνοις μὲν, οὐ πᾶσι δέ, ἢ τὸ γούν κυριώτατον ὃ καὶ πᾶσι καὶ μόνοις.

Ἐ. Λέγε τούτων παραδείγματα.

Ἀ. Εἴπωμι γὰρ ὅτι ἴδιον ἀνθρώπων τὸ εἶναι διέποδα· ἀλλὰ πᾶσι
μὲν τοῦτο συμβέβηκεν, οὐ μέντοι μόνοις διὰ τὸ καὶ ἄλλα ζῷα εἶναι δι-
ποδα. πάλιν τὸ ῥητορεύειν καὶ χρυσοχοεῖν εἴπωμι· ἂν εἶναι ἀνθρώπων· 30
μόνοις μὲν γὰρ ἀνθρώποις ἐστὶ ταῦτα, οὐ πᾶσι δέ. ἀλλ' ὁρᾷς ὅτι ταῦτα
οὐ κυρίως ἂν εἴη ἴδια. ἀλλ' ἐκείνᾳ γὰρ αἰ καὶ πᾶσι καὶ μόνοις, ὥς τὸ γὰρ 25 v
λαστικὸν πᾶσιν ἀνθρώποις πρόσσεστι καὶ μόνοις. ἐπεὶ τοίνυν οὐσίαις ἴδιον
ζητοῦμεν. εἴ τε πάσαις συμβέβηκε τοῦτο, μὴ μόναις δέ, ἢ μόναις μὲν, οὐ
πάσαις δέ. ὁρᾷειν μὲν ἂν ἴδια ταῦτα εἶναι, οὐ μὴν κατὰ ἀλήθειαν ἔσται. 5
μόνον δὲ ἂν ἐκεῖνο ἴδιον, ὃ καὶ μόναις καὶ πάσαις προσείη. αὐτίκα τὸ μὴ
ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι κοινὸν καὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν καὶ τῶν δευτέρων.
15 ἀλλ' οὐχὶ μόναις ταῖς οὐσίαις τοῦτο πρόσσεστιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς διαφοραῖς
τῶν οὐσιῶν· οὐ γὰρ εἰσιν ἐν ὑποκειμένῳ.

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς φησιν ταῖς οὐσίαις κοινῶς προσεῖναι τὸ μὴ ἐν ὑπο- 10
κειμένῳ εἶναι, ὅπου γὰρ τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν ὄντα οὐσίαι ἐν ὑποκειμένῳ
ἐστὶ τῷ ὅλῳ· τὰ γὰρ μέρη ἐν τῷ ὅλῳ ἐστίν;

Ἀ. Ἀλλ' ἐν ὑποκειμένῳ ἐκεῖνο ἀποδιδοται τὸ ἐν τινι μὴ ὥς μέρος 20
ὑπάρχον· τὰ δὲ μέρη τῶν οὐσιῶν οἷον ἡ χεὶρ καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ὅλῳ
ἐστὶν μέρη. ὥστε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι ἀποδοθεῖν τὸ συμβεβηχός, τὰ δὲ 15
μέρη τῶν οὐσιῶν ἐν τοῖς ὅλοις ὄντα οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν, ἀλλ' ὥς
οὐσίαι καὶ οὐχ ὥς συμβεβηχότα. κοινὸν οὖν ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς διαφο-
25 ραῖς τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι· ἀλλ' οὐκ ἴδιον ὥς ἴδιον τοῦτο ἀλλὰ τὸ
παντὶ προστὴν καὶ μόνῳ· τὸ γὰρ (μὴ εἶναι) ἐν ὑποκειμένῳ προσέσται καὶ 20
ταῖς διαφοραῖς, ὥστε τὸ κυρίως ἴδιον οὐκ ἂν προσείη τὸ μὴ ἐν ὑποκει-
μένῳ εἶναι.

Ἐ. Πῶς οὖν ἡ διαφορὰ οὐκ ἔστιν ἐν ὑποκειμένῳ, καίτοι καθ' ὑπο- 30
κειμένου λεγόμενη;

Ἀ. Ὅτι τὸ διέκουν καὶ τὸ πεζόν. ἄπερ εἰσὶν διαφοραί. ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ οὐκ εἰσὶν ὥς συμβεβηχότα· εἰ γὰρ ἦν ὥς τὰ συμβεβηχότα, οὐκ
ἂν κατηγορεῖτο τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατὰ τὸ ὄνομα καὶ κατὰ τὸν λόγον· νῦν 25
δὲ τὸν ἄνθρωπον εἴποισ ἂν πεζόν, εἴποισ δ' ἂν καὶ λόγον τοῦ πεζοῦ, ὅπερ
35 ἐστὶν ἐπὶ γῆς διὰ σκελῶν βαδιστικόν. διὸ καὶ τοῦτο κοινὸν ταῖς οὐσίαις
καὶ ταῖς διαφοραῖς τὸ συνωνύμως πάντα κατὰ τούτων λέγεσθαι. οὐ πάσαις
δὲ οὐσίαις, ἀλλὰ ταῖς δευτέραις. ἡ μὲν γὰρ αἰτομος οὐσία διὰ τὸ μὴ καθ' 30

7 an εἶναι (ἴδιον)?

13 προσείη M: προσήει p

18.20 ante ἀλλ' ἐν υποκ. distinx.

Felic.: ante ὅπου γὰρ M²p

20 ἀποδίδοται M: ἀποδίδεται p

22 μέρος M: μέρος p

25 ἐν υποκειμένῳ Zp: ἐνοποιούμενον M an ὥς (τὸ κυρίως) ἴδιον vel ὥς (τὸ κυρίως) λε-
γόμενον ἴδιον? (cf. v. 27 p. 96,1)

26 μὴ εἶναι inserui (cf. p. 95,36)

27 an ὥστε

(ὥς)? τὸ M: τῷ p

33 ἂν κατηγορεῖτο scripsi: ἂν κατηγορεῖται M: ἂν κατηγοροῖτο p

an λόγον (τόν)?

35 an ἐστὶν τὸ)?

διὰ σκελῶν Zp: διὰ σκελῶν M

36 κατὰ

τούτων] potius ἀπὸ τούτων (ut Aristot.) vel ὑπὸ τούτων (cf. p. 96,23)

ὑποκειμένου λέγεσθαι συνωνύμως οὐ κατὰ τινὸς κατηγορεῖται· οὐ γὰρ ἔχει 26^r
 ἄλλο ὑποκείμενον· τὸ δὲ καθ' ὑποκείμενον ἦν κατηγορεῖσθαι τὸ συνωνύμως
 τοῦ ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι. ὥστε τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη καθ' ὑποκει-
 μένων λεγόμενα τῶν ἀτόμων συνωνύμως αὐτῶν κατηγορεῖται. ὁμοίως δὲ 3
 5 καὶ αἱ διαφοραί· πᾶσα γὰρ διαφορὰ καθ' ὑποκείμενον κατηγορεῖται. οὐ ἂν
 εἴη διαφορὰ, διὰ τοῦ τῶν ἀτόμων διαφορὰς μὴ εἶναι· διαφορὰ γὰρ ἐστίν,
 καθ' ὃ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἄλλο ἄλλου διαφέρει ἥτοι (τὸ) κατὰ πλειόνων καὶ
 διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ ὁποῖόν τί ἐστίν· κατηγορούμενον. εἰδῶν οὖν
 καὶ γενῶν αἱ διαφοραί, οὐκ ἀτόμων. 10

10 'E. Εἰ οὖν μήτε οὐσία ἐστὶν ἡ διαφορὰ (ἔφης γὰρ μὴ εἶναι οὐσίαν,
 εἰ καὶ αὕτη οὐκ ἔστιν ἐν ὑποκειμένῳ ὥσπερ καὶ ἡ οὐσία) μήτε συμβεβηχὸς
 (οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν ὑποκειμένῳ), μεταξὺ δὲ οὐσίας καὶ συμβεβηχότος οὐδέν
 ἐστὶν ἄλλο· πάντα γὰρ τὰ ὄντα ἢ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἢ οὐκ ἐν ὑποκει- 15
 μένῳ, πάντα γὰρ ἢ οὐσαὶ ἢ συμβεβηχότα, συμβεβηχότα μὲν ὡς τὰ ἐν
 15 ταῖς ἐννέα κατηγορίαις, οὐσαὶ δὲ ὡς ἔχει ἡ οὐσία· εἰ οὖν μήτε οὐσία μή-
 τε συμβεβηχὸς ἡ διαφορὰ, τί ἂν εἴη;

'A. Φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι οὕτε ποιότης ἐστὶν μόνον (ἦν γὰρ ἂν
 συμβεβηχὸς). οὕτε οὐσία μόνον (ἦν γὰρ συγκαταριθμημένη ταῖς οὐσίαις ταῖς 20
 δευτέραις), ἀλλὰ τὸ ὅλον τοῦτο ἐστὶ ποιότης οὐσιώδης· διόπερ οὐκ ἐν τῷ
 20 τί ἐστὶν κατηγορεῖται ἐκάστου οὐ κατηγορεῖται ἀλλ' ἐν τῷ πᾶσιν τί ἐστίν.

'E. Ἐπίδειξον οὖν, πῶς ποιότης οὐσιώδης ἐστὶν ἡ διαφορὰ.

'A. Οὐσιώδεις εἰσὶν ποιότητες αἱ συμπληρωτικαὶ τῶν οὐσιῶν. συμ- 25
 πληρωτικὰ δὲ εἰσὶν ἐκείνα. ἅτινα ἀπογινόμενα φθείρει τὰ ὑποκείμενα. ὃ
 δὲ γινόμενα καὶ ἀπογινόμενα οὐ φθείρει, οὐκ ἂν εἴη οὐσιώδης. οἷον ἡ θερ-
 25 μότης πρόσσεσι τῷ θερμῷ ὕδατι, πρόσσεσι δὲ καὶ τῷ πυρὶ· ἀλλὰ τῷ μὲν
 ὕδατι οὐκ οὐσιωδῶς πρόσσεστιν· ἀρθείσσης γὰρ τῆς θερμότητος οὐ φθείρεται
 ψυχρὸν γινόμενον τὸ ὕδωρ. τῷ δὲ πυρὶ οὐσιωδῶς πρόσσεστιν· ἀρθείσα γὰρ 30
 ἡ θερμότης φθείρει τὸ πῦρ. καὶ αἱ διαφοραὶ οὖν σχεδὸν τοιαῦταί εἰσιν
 ὡς ποιότητες οὐσιώδεις· τὸ γὰρ λογικὸν ἐὰν ἀριθμῇ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, 26^v
 30 φθείρεται, καὶ τὸ χειρσαῖον ἐὰν ἀριθμῇ αὐτοῦ, φθείρεται, ἐπεὶ καὶ τὸ θνητὸν
 ἐὰν ἀριθμῇ αὐτοῦ, φθαρεῖ· ἂν μεταβάλλων εἰς ἀθάνατον. διὸ καὶ εἰς τὸν
 ὅρισμὸν τῆς οὐσίας παραλαμβάνεται ἡ διαφορὰ ὡς συμπληρωτικὴ οὐσα τῆς 5
 οὐσίας, τὰ συμπληρωτικὰ δὲ τῶν οὐσιῶν οὐσαί. καὶ τὰ συμβεβηχότα μὲν
 οὐ δηλοῦν τὴν οὐσίαν, ἡ διαφορὰ δὲ δηλοῦν· ζῷον γὰρ ὅντος τοῦ ἀνθρώπου,
 35 οἷον τι ζῷον, δηλοῦσιν αἱ διαφοραί· ἔσονται οὖν οὐσιώδεις ποιότητες. τὸ
 μὲν οὖν μὴ εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ προσὸν πάσαις ταῖς οὐσίαις οὐ μόναις 10

1 κατηγορεῖται Zp: κατηγορούμενον M 3 τοῦ M: καθ' p 3.4 ὑποκειμένων scripsi:
 ὑποκειμένου Mp 7 ἥτοι τὸ scripsi: ἥτοι Zp: oblitter. M 10 οὖν—ἐστὶν Zp:
 oblitter. M οὐσίαν M: om. p 11 αὕτη p: ταύτη M: malim αὕτη 12 ἐν ὑπο-
 κειμένῳ Zp: ἐνυποκείμενον M οὐδὲν M: οὐδ' ἐν p 14 οὐσαί p: οὐσα M
 16 post συμβεβηχὸς add. ἐστὶν p: om. M 18.19 ταῖς δευτέραις οὐσίαις p 21 πῶς
 οὐσιώδης ποιότης ἡ διαφορὰ ἐστίν colloc. p 22.29 ποιότηταις M (utrobique)
 31 μεταβάλλον M: μεταβάλλων p 33 μὲν M: δὲ p 36 προσὸν p: πρὸς ὧν M
 μόναις M: μόνον p

προσῆν, ἀλλὰ καὶ ταῖς διαφοραῖς. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἂν εἴη ἴδιον ὥς τὸ
κυρίως λεγόμενον ἴδιον.

Ἐ. Δεῖξον οὖν καὶ ἄλλο δοκοῦν ἴδιον τῆς οὐσίας, οὐκ ὃν δέ.

Ἀ. Τὸ τόδε τί φημι σημαίνειν. ὅταν γὰρ εἴπω Σωκράτης, τόδε
5 τι σημαίνω.

Ἐ. Ἄρα οὖν ἐπὶ πάσης οὐσίας ἔστι κατηγορεῖσθαι τὸ τόδε; 15

Ἀ. Οὐδαμῶς. οὐκέτι γὰρ ἐπὶ τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἔστιν φάναι τὸ
τόδε ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τοιόνδε. ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον οὐκ ἔστιν
ἀφορισμένον τινὸς καὶ ἐνὸς δηλωτικόν. τί γὰρ μᾶλλον τὸν Σωκράτην ἐδή-
10 λωσα ἄνθρωπον εἰπὼν ἢ τὸν Πλάτωνα; ὁμοίως δέ, καὶ τὸ ζῶον εἴπω, 20
οὐδὲν μᾶλλον ἀκούεται ὑπὸ τῆς φωνῆς ταύτης ἄνθρωπος ἢ ἵππος ἢ βοῦς
ἢ κύων ἢ τι τῶν ἄλλων ζώων. οὐκ ἐφαρμόζει οὖν ἐπὶ τῶν δευτέρων
οὐσιῶν τὸ τόδε ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τοιόνδε.

Ἐ. Τί οὖν ἔστιν ὁ ἕρψ. οὐχ ἀπλῶς δὲ τὸ ποιὸν σημαίνει ὁ ἄν-
15 θρωπος καὶ τὸ ζῶον ὥσπερ τὸ λευκόν, ἀλλὰ περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν 25
ἀφορίζει. ποιὰν γάρ τινα οὐσίαν σημαίνει; καὶ γὰρ τὸ λευκὸν καὶ
τὸ μέλαν καὶ ὅσαι εἰσὶ ποιότητες περὶ οὐσίαν ἀφορίζουσι τὸ ποιόν. οὐ γὰρ
ἄνευ οὐσίας δύνανται εἶναι, ἀλλ' ἐν αὐτῇ εἰσιν.

Ἀ. Λέγει δὲ ὅτι οὐχ ἀπλῶς ποιότητα παρίστησιν ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ
20 ὅσοι τινὰ τοῦλάχιστον. οὐσιώδη γὰρ ποιότητα καὶ κοινότητα τῶν ὑποβε- 30
βλημένων οὐσιῶν δηλοῖ. τὸ δὲ λευκὸν οὕτε οὐσιώδη ποιότητα παρίστησιν
οὕτε ἀνθρώπου οὕτε βοῦς οὕτε λίθου οὕτε ἄλλης οὐδεμιᾶς οὐσίας κοινότητα 27
* * * ἔτι τὸ συνωνύμως τὰ ὑπ' αὐτῶν κατηγορεῖσθαι. ἀλλ' οὐ πάσαις
ὑπάρχει ταῖς οὐσίαις τοῦτο. αἱ γὰρ ἄτομοι κατ' οὐδενὸς κατηγοροῦνται. ἴδιον
25 δὲ ἔστιν τὸ μόνῃ καὶ παντὶ ὑπάρχον, τοῦτο δὲ οὐ παντὶ ὑπάρχει. οὐκ ἄρα 5
ἴδιον τῆς οὐσίας. ἔτι εἴρηκεν ὅτι τόδε τι δοκεῖ σημαίνειν ἢ οὐσία. ἀλλ'
οὐδὲ τοῦτο πάσῃ ὑπάρχεν. τὰ οὖν γένη καὶ τὰ εἶδη οὐ τόδε τι ἀλλὰ τὸ
τοιόνδε μᾶλλον σημαίνει. οὐκ ἄρα οὐδὲ τοῦτο ἴδιον αὐτῆς.

Ἐ. Τί οὖν πρὸς τούτοις καὶ ἄλλο λέγει;

Ἀ. Τὸ μηδὲν εἶναι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἢ ἐπα- 10
γωγῇ. οὕτε γὰρ τῷ Σωκράτει ἔστί τι ἐναντίον ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῷ λίθῳ οὐδὲ
τῷ βοῖ οὐδέ τινα ἄλλη οὐσίᾳ.

Ἐ. Ἄρα οὖν μόνῃ τῇ οὐσίᾳ τοῦτο πρόσσεστιν, ἕνα ἢ αὐτῆς τοῦτο
ἴδιον;

Ἀ. Οὐδαμῶς. οὐδὲ γὰρ τῷ ἀφορισμένῳ ποσῶ ἔστι τι ἐναντίον. τοῖς
35 γὰρ ὅσοι τί ἂν εἴη ἐναντίον; ἴσως τις τὰ τρία εἴποι. τί οὖν μᾶλλον . . . 15

4 τὸ τόδε M: τόδε p 18 δύνανται scripsi: δύνανται Mp 20 post κοινότητα super-
scr. ὁμοιότητα καθ' ἣν εἰσάσιν οἱ ἄνθρωποι καθὸ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα καθὸ ζῶα M²
22 post κοινότητα defectum significavi, nam cum verbis proximis ea quae adhuc allata
sunt propria repetantur, et interrogatio magistri et primum quod videbatur proprium τὸ
μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι desiderantur 23 τὰ] corrigas πάντα (cf. p. 94,36) vel τὰ (ἄλλα)
(Simpl. f. 26^a45) πάσαις p: πᾶσιν M 25 τὸ scripsi: τῷ Mp 27 οὖν] cor-
rigas γοῦν 31 σωκράτη M 35 ἀφορισμένῳ M 36 post μᾶλλον et post τίνας
(p. 97,23) folio 170 infimo mutilato duo versus fere quadragenae quinas litteras com-

.....
 φαίη ἐναντίον εἶναι ἢ τὸ μέγα τῷ μικρῷ. ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἔστι τῶν
 ἀφωρισμένων ποσῶν. οἷς οὐκ ἐρρέθη τὸ εἶναι ἐναντίον, μήποτε οὔτε γένους
 ἐστὶ ταῦτα τοῦ ποσοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ πρὸς τι, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ πο-
 5 σοῦ ἐπιδείξει. οὐκ ἴδιον οὖν οὐδὲ τὸ μὴ ἔχειν τι ἐναντίον τῆς οὐσίας. 20

Ἐ. Τί οὖν ζητεῖ ἄλλο ἴδιον αὐτῆς;

Ἀ. Τὸ μὴ ἐπιδέχασθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον· οὐχ ἀπλῶς
 δέ, ἀλλὰ μετὰ διαστολῆς· ἡ γὰρ ἄτομος οὐσία οὔτε αὐτῇ ἐαυτῇ παραλαμβα-
 νομένη οὔτε ἄλλῃ ὁμοίως ἀτόμῳ μᾶλλον ἢ εἴη ἢ ἥττον οὐσία οὔτε ἡ
 10 κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος οὐσία οὔτε ἐαυτῇ οὔτε ἄλλῃ παραλαμβανομένη 25
 ὁμοστοίχῳ οὐσίᾳ μᾶλλον ἢ εἴη οὐσία ἢ ἥττον.

Ἐ. Εἰπέ ἐπὶ παραδειγματῶν.

Ἀ. Ὁ Σωκράτης ἄτομος ὢν οὐσία οὐκ ἔστιν ὁ τήμερον τοῦ αὔριον
 μᾶλλον ἢ ἥττον Σωκράτης οὐδὲ ὁ αὔριον τοῦ τήμερον ἢ τοῦ πρὸς ἡμερῶν
 15 δέκα. οὐδὲ γὰρ μᾶλλον ἢ ἥττον Σωκράτης οὐσία ἢ Πλάτων. οὐδὲ μὴν τὸ 30
 εἶδος ὁ ἀνθρώπος μᾶλλον ἢ αὐτὸς ἐαυτοῦ γένειτο μᾶλλον οὐσία ἢ ἄλλου
 ἀνθρώπου. οὐκ οὖν κατὰ αὐτὸ τοῦτο, καθότι ἔστιν οὐσία, μᾶλλον οὔτε ἐαυτοῦ 27
 οὔτε ἄλλου ὁρίζεσθαι εἶναι οὐσία. τὸ μέντοι λευκὸν αὐτὸ ἐαυτοῦ μᾶλλον ἢ
 γένειτο λευκότερον καὶ ἄλλου μᾶλλον ἢ εἴη λευκόν. ἄλλῃ μέντοι ἄλλης
 20 οὐσία ἐρρέθη εἶναι μᾶλλον, ὅταν μὴ ὁμόστοιχος ᾖ, ἀλλ' ἡ μὲν ἄτομος, ἡ 5
 δὲ γένος ἢ εἶδος. ἡ γὰρ ἄτομος οὐσία μᾶλλον τῆς κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὸ
 γένος ἐρρέθη εἶναι οὐσία.

Ἐ. Τίνας

..... τὰς γενικὰς ταῖς γενικαῖς.

25 Ἐ. Ἄρα οὖν μόνῃ τῇ οὐσίᾳ πρόσσεστιν;

Ἀ. Οὐδαμῶς· οὐδὲ γὰρ τὸ διπλάσιον τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπιδέχεται
 οὔτε ὁ πατήρ· τί γὰρ μᾶλλον Ὁδυσσεὺς τήμερον Τηλεμάχου πατήρ ἢ ὅτε 15
 ἦν ἐν τῇ Ἰθάκῃ ἢ ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Τροίας; ὥστε οὐκ ἴδιον τῆς

plectentes perierunt M: post μᾶλλον add. τὰ τρία ἢ τὰ τέσσαρα ἢ τὰ πέντε ἢ τὰ ἕξ Zp; de-
 trimentum resarseris ex Simpl. f. 26v49 τοῖς γὰρ δύο οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον. οὐ γὰρ ὀλίπου
 τὰ τρία· τί γὰρ μᾶλλον ὅστος ἢ ἄλλος τις τῶν διωρισμένων ἀριθμῶν; ἀλλὰ μὴν ἐν γὰρ ἐνὶ
 μόνῳ ἔστιν ἐναντίον· οὐκ ἄρα τὰ τρία οὐδὲ ἄλλος διωρισμένος ἀριθμὸς οὐδεὶς τοῖς δύο ἀντί-
 κειται. εἰ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ποσὰ μὴ ἐπιδέχεται τὸ ἐναντίον, οὐκ ἔστιν τῆς οὐσίας ἴδιον
 τοῦτο, εἴπερ μὴ μόνῃ ὑπάρχει. εἰ δὲ τις καὶ ἐν τῷ ποσῷ ἐναντίωσιν εἶναι λέγοι τὸ πολὺ τῷ
 ὀλίγῳ ἐναντίον τιθεῖς καὶ τὸ μέγα τῷ μικρῷ καὶ διὰ τοῦτο ἴδιον εἶναι λέγοι τῆς οὐσίας τὸ
 μηδὲν ἔχειν ἐναντίον ὡς μόνῃ αὐτῇ ὑπάρχον, ἴσως μὲν οὐδὲ ποσὰ ταῦτά ἐστιν ἀλλὰ πρὸς τι κατ.
 3 ἀφωρισμένων M ἐρέθη M τὸ] potius τι οὔτε] corrigas οὐδὲ 4. 5 post
 ποσοῦ addas ex Simpl. λόγῳ 5 οὖν M: om. p οὐδὲ supra ser. M ἔχειν M:
 ἐστὶ p 11 ὁμοστοίχῳ M: ὁμοστοίχῳ p 14 ὁ supra ser. M πρὸ M: om. p
 ἡμερῶν Zp: oblitter. M 15 ὁ σωκράτης et ὁ πλάτων p 16 μᾶλλον inducas
 ἐαυτοῦ Zp: ἐαυτοῦ M 18 μᾶλλον inducas 19 ἄλλῃ scripsi: ἄλλο Zp: oblitter. M
 20 οὐσία scripsi: οὐσίας Mp 23 post τίνας XC fere litterae ablatae M: lac. p; inter-
 cidiisse puto talia: τίνας (οὐσίας φῆς ὁμοστοίχους εἶναι; Ἀ. Ὁμοστοίχους φημί εἶναι τὰς ἀτό-
 μους ταῖς ἀτόμοις καὶ τὰς εἰδικὰς ταῖς εἰδικαῖς καὶ) τὰς 26 οὐδαμῶς Zp: οὐδὲν M

οὐσίας μόνον τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥττον καὶ ἑαυτὴν τε
ἐξεταζομένη καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἁμοστούχων.

Ἐ. Τί οὖν μάλιστα οὐσίας λέγομεν ἴδιον εἶναι;

Ἀ. Τὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὐσαν ἀριθμῶ δεκτικὴν εἶναι τῶν 20
ἐναντίων, οἷον Σωκράτης εἰς ὃν ἀριθμῶ δεκτικὸς ἐστὶν ὑγείας καὶ νόσου
καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ φρονήσεως καὶ ἀφροσύνης.

Ἐ. Τί δέ; οὐχὶ καὶ ὁ λόγος εἰς ὃν ἀριθμῶ ἐπιδεκτικὸς ἐστὶ τῶν
ἐναντίων, ποτὲ μὲν ἀληθής, ποτὲ δὲ ψευδὴς γενόμενος; οἷον τὸ ἡμέρα
ἐστίν' οὐχ ὅτε μὲν ἀληθές, ὅτε δὲ ψευδὸς; μήτε οὖν οὐσία ἐστὶν ὁ λόγος; 25

Ἀ. Οὐκ ἐστίν.

Ἐ. Ἀλλὰ τίνας κατηγορίας;

Ἀ. Τοῦ ποσοῦ.

Ἐ. Οὐκ ἄρα ἴδιον τῆς οὐσίας τὸ ἐπιδεκτικὸν εἶναι τῶν ἐναντίων·
πῶς οὖν ἴδιον ἔφη εἶναι τῆς οὐσίας τοῦτο;

Ἀ. Ὅτι ἡ οὐσία ἐπιδεκτικὴ ἐστὶ τῶν ἐναντίων αὐτὴ πάσχουσα, ὁ δὲ
λόγος οὐδὲν τι πάσχει.

Ἐ. Πῶς;

Ἀ. Ὅτι ὁ Σωκράτης ὅτε μὲν ὑγαίνει, ὅτε δὲ νοσεῖ ὁ αὐτὸς μετα- 30
βάλλων, ὁ δὲ λόγος οἷον ὁ ἡμέρα ἐστίν' ποτὲ μὲν ἀληθής γίνεται, ποτὲ 28
δὲ ψευδὴς μὴ μεταβάλλων ἑαυτὸν ἀλλὰ τοῦ πράγματος περὶ οὗ λέγεται
μεταβάλλοντος αὐτόν. * * * μὴ δεχόμενος αὐτὸς μεταβολὴν ὅτε μὲν ἀλη-
θὴς εὐρίσκεται, ὅτε δὲ ψευδής.

Ἐ. Ἀλλὰ τὴν μὲν ἐνστασιν ἔλυσας· εἰ δὲ ἴδιον ἐστὶ τὸ παντὶ καὶ 5
μόνῳ, δεῖξον ὅτι πάσῃ τε οὐσίᾳ τοῦτο πρόσσεσι καὶ μόνῃ.

Ἀ. Ὅτι μὲν μόνῃ, δεῖξαι ἔχω, ὅτι δὲ πάσῃ, ἴσως δυνήσομαι.

Ἐ. Δεῖξον οὖν ὅτι μόνῃ.

Ἀ. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ὅ τι ἂν τις λάβῃ οὐχ εὐρήσει ἐν καὶ ταύ-
την τῷ ἀριθμῷ τυγχάνον τῶν ἐναντίων ὃν δεκτικόν, μόνῃν δὲ τὴν οὐσαν 10
τοῦτο ἐπιδεχομένην, τὴν γοῦν πρᾶξιν φάμεν καλὴν, ποτὲ δὲ καὶ αἰσχροὴν
εἶναι, ἀλλ' οὐ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν οὐσαν ἀριθμῶ ἀλλὰ τὴν ἢ καιροῖς δια-
φοροῖς λεγομένην ἢ ἄλλως καὶ ἄλλως πρᾶγναι. ἡ δὲ οὐσία οὐκ ἄλλῃ
ἂν γένοιτο ἀλλὰ μία καὶ ἡ αὐτὴ μένουσα ἀγαθὴ τε καὶ αἰσχροά, καὶ οὐ- 15
τως ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Ἐ. Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ μόνῃς τῆς ἀτόμου οὐσίας τοῦτο συμβαίνει,
35 εὐδείξας· ἀλλ' εἰ καὶ ἐπὶ πάσης, τότε ἂν εἴη ἴδιον τῆς οὐσίας τοῦτο.

Ἀ. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τῶν αἰδιῶν οὐκ ἂν ἔχοιμεν τοῦτο δεῖξαι· οὕτε

4 τὴν αὐτὴν] τ' αὐτὴν M: ταυτὴν p 5 ὑγείας M: ὑγίας p 11 κατηγορίας scripsi:
κατηγ M: κατηγορεῖται p 13 ἐπιδεκτικόν M: ἐπιδεκτικὴν p 19 ὁ (alterum) M: τὸ p
21 ante μὴ addas ὁ λόγος οὖν, nisi maiorem statuas defectum (cf. Simpl. f. 29 v 68)
αὐτός M: om. p 23 τὸ scripsi: τῷ Mp 24 post μόνῳ inseras προσόν
27 ἄλλων Zp: oblitit. M λάβῃ M: om. p; an λάβῃ? (cf. p. 102, 17 not.) 28 ὃν
M: οὐ p 29 post φάμεν addendum fortasse ποτὲ μὲν 30 μίαν Zp: ἐν M
34 συμβαίνει M: σημαίνει p 36 ἐπὶ M: ἐστὶ p οὕτε] an οὕδε?

γὰρ ὁ οὐρανὸς κινούμενος ἀεὶ καὶ ὧν οὐσία οὐκ ἂν ποτε σταίη. στάσει δὲ 20
 κίνησις ἐναντία. ἀλλ' ἔστω μὴ ἐπὶ τῶν αἰθίων ὁ λόγος οὐσιῶν. μνησιδὴ
 γὰρ ταῦτα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐκ ἐπιδεκτικὰ τῶν ἐναντίων· ἀλλὰ
 καὶ τὸ πῦρ τῶν φθαρτῶν ὃν θερμότητος μὲν ἔστιν ἐπιδεκτικόν. ψυχρότης
 5 δ' οὐ, καὶ ἡ χιών ψυχρότης μὲν ἐπιδεκτικὴ, θερμότητος δ' οὐ, καὶ τὸ 25
 ὕδωρ ὑγρότης μὲν. ξηρότης δ' οὐ. πρὸς δὲ ταῦτα φήσιν ἂν ὁ Ἀρι-
 στοτέλης τὴν οὐσίαν εἶναι δεκτικὴν φάναι ἀλλ' οὐχὶ οὐσιῶσθαι δύνασθαι
 ἐν τοῖς ἐναντίοις, τὸ δὲ πῦρ τὴν θερμότητα οὐκ ἐπεδέξατο. ἀλλ' ἔστιν
 αὐτοῦ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἡ θερμότης, οὐκ ἔστι δὲ τὰ αὐτοῦ ἐπιδέχασθαι ἀλλὰ 30
 τῶν ἑξωθέν τι. αὐτίκα καὶ τὸ ὕδωρ τῷ μὴ οὐσιῶσθαι ἐν θερμότητι ἐπι- 28
 δεκτικόν ἔστιν θερμότητος καὶ ψυχρότης. ὑγρότης δὲ οὐκ ἔστιν ἐπι-
 δεκτικόν. ὥσπερ ἡ γῆ, ἐπειδὴ ἐν οὐσίᾳ ἔστιν ἡ ὑγρότης αὐτοῦ. τῆς δὲ
 γῆς οὐκ ἐν οὐσίᾳ ἔστιν ἡ ὑγρότης· οὐ ἐπιδέχεται καὶ ξηρότητα. καὶ τὰ
 οὐράνια δὲ οὐκ ἐπιδέχεται ἐναντιότητα τὴν ἀντικειμένην τῇ οὐσιῳδῇ αὐτῶν 5
 ποιότητι. ὅθεν οὐδὲ ποιότητες ἀπλῶς αὐταὶ ἀλλ' οὐσιῳδεῖς. τῶν δὲ παρὰ
 τὰς συμπληρωτικὰς οὐσίας ποιότητων ἐπιδεκτικαὶ αἱ οὐσίαι. ἀνὰ μέρος
 μὲν οὐσίαι ὅ εἰσιν ἐν ἀριθμῷ, ἐπιδέχονται τὰς ἑξωθεν ἐναντιότητας. ὅπερ
 οὐδὲν ἄλλο τῶν ἐννέα γενῶν. ὡς δὲ ἡ μία τῷ ἀριθμῷ ἡ ἄτομος τοῦτο 10
 πέπονθε. οὕτως καὶ αἱ δεῦτεραί· εἰ γὰρ ὁ Σωκράτης σπουδαῖος καὶ ἄφρων.
 20 καὶ ἄνθρωπος ἂν εἴη σπουδαῖος καὶ ἄφρων καὶ ζῷον διὰ τὸ τὸν Σωκράτην
 καὶ ἄνθρωπον εἶναι. ὡς οὖν οὐσία, εἴπερ καὶ ἄνθρωπος οὐσία καὶ τὸ
 ζῷον οὐσία. ἐπιδεκτικὸν καὶ ὁ ἄνθρωπος τὸ ζῷον τῶν ἐναντίων· ὡς δὲ
 καθόλου ὄντα οὐ ταῦτα ἂν εἴη ἐπιδεκτικὰ ἀλλὰ τὰ ὑπ' αὐτά. ὥσπερ τὸ 15
 χρῶμα οὔτε λευκὸν οὔτε μέλαν. ὑπ' αὐτὸ δὲ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν.
 25 οὕτω δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἢ κοινὸν καὶ τὸ ζῷον ἢ κοινὸν καὶ κατὰ πλειό-
 νων, οὕτω μὲν οὖν οὔτε φρόνιμος οὔτε ἄφρων οὔτε νοσῶν καὶ ὑγιαίνων.
 ὑπ' αὐτὰ δὲ καὶ οἱ φρόνιμοι καὶ οἱ ἄφρονες καὶ οἱ νοσούντες καὶ οἱ 20
 ὑγιαίνοντες. καθὼ μὲντοι οὐσίαι καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῷον τῶν ἐναν-
 τίων ἀνὰ μέρος εἰσὶ δεκτικὰ· ἐπιννοεῖται γὰρ καὶ ὁ ἄνθρωπος, καθόσον
 30 ἔστιν οὐσία, ἐπιδεκτικὸς τῶν ἐναντίων ποιότητων καὶ τὸ ζῷον· ὑπομένει
 γὰρ ἑκάτερα μένον τὸ αὐτό. τὸ δὲ χρῶμα ἢ χρώμα οὐκ ἐπιννοεῖται μέλαν 25
 γινόμενον ταῦτόν καὶ λευκόν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ τῷ χρώματι
 σῶμα ἀνὰ μέρος δέχεται τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, τὸ δὲ χρῶμα τὸ μὴ

1 ὁ supra scr. M 3 ἐπιδεκτικὰ Zp: ἐπιδεκτὰ M 7 post φάναι fort. addas τῶν
 ἐναντίων 9 ἔστι M: ἔτι p 10 τῷ scripsi: τὸ Mp 11 ψυχρότης καὶ θερ-
 μότητος colloc. p 13 post ἐπιδέχεται addas ὑγρότητα 14 ἀντικειμένην M: κει-
 μένην p οὐσιῳδεῖ p: οὐσιῳδῇ M 15 αὐταὶ ἀπλῶς colloc. p 16 αἱ supra
 scr. M ante ἀνὰ μέρος defectum statuas, quem supplere licet ex Simpl. f. 28^v 60 τῶν
 δὲ ἐναντίων ἔστι δεκτικὸν ἡ οὐσία, οὐχ ἅμα διγλονότι· οὐ γὰρ δὴ ἅμα δέχαιτο ἂν τι τὰ ἐναν-
 τία· ἀδύνατον γὰρ τοῦτο· ἀλλὰ παρὰ μέρος τοῦ μὲν ἑξισταμένου τῶν ἐναντίων, τοῦ δὲ ἑγγινο-
 μένου κτλ. 17 οὐσίαι M: οὐσίας p: an μὲν <οὖν> οὐσίαι, καθὼ εἰσιν? 20 εἴη scripsi:
 εἶ M: ἡ p διὰ scripsi: δὲ Mp 21 ante καὶ ἄνθρωπον inseras ζῷον an <ὁ>
 ἄνθρωπος? 22 <καὶ> τὸ ζῷον scribas 27 φρόνημοι M 31 μένον τὸ αὐτό
 transponas post σῶμα (v. 33) 32 ἐν ὑποκειμένῳ Zp: ἐνυποκείμενον M 33 scribas
 τὸ <αὐτό> μὴ

μένον οὐκ ἐπιδέχεται τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, ἀλλ' ἄμα τῷ ἐξελεῖν τὸ
 λευκὸν συναπλήθην, καὶ ἄμα τῷ ἐπελεῖν τὸ μέλαν συνεισπλήθην· ἀλλ' οὐχί 30
 μένει μὲν τὸ χρώμα, ἔξεισι δὲ τὸ λευκὸν καὶ εἴσεισι τὸ μέλαν εἰς αὐτό. 29r
 δεῖ τοίνυν καθόσον οὐσία ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῷον σκοπεῖν, εἰ μὴ μένει
 5 ἐκάτερον καὶ ἐπιδέχεται τὰ ἐναντία ἀνὰ μέρος, ὥστε κοινὸν πάσης οὐσίας
 καθὼ οὐσία τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὴν ἀνὰ μέρος, καὶ μόνης τε ταύτης
 ἴδιον ἂν εἶη τοῦτο, τῆς μέντοι μεταβολῆς δυναμένης γίνεσθαι καὶ οὐ τῆς 5
 ἐν τῷ εἶναι περιεχούσης τὸ ἀμετάβατον τῶν ποιότητων.

¹E. Καὶ περὶ μὲν οὐσίας αὐτάρκως τὰ τοιαῦτα ἀποδέδωκας.

10

[Περὶ ποσοῦ]

διὰ τί οὖν ἡ τοῦ ποσοῦ καὶ οὐχ ἡ τοῦ ποιοῦ μετὰ ταῦτα κατηγορία; 10

¹A. Ὅτι ἄμα τέ ἐστὶ καὶ ἔν ἐστιν ἡ πολλὰ, τὸ δὲ ἐν ἡ πολλὰ τοῦ
 ποσοῦ οὐ μὴν ἄμα τῷ εἶναι πάντως ἡ ποιὸν ἐστιν ἡ πρὸς τι· καὶ γὰρ τὰ
 ποσὰ ἀριθμητὰ ἐστὶ. τὸ σῶμα, ἵνα μὲν σῶμα ᾖ, τριχῇ διαστατὸν εἶναι
 15 ὀφείλει. ἵνα δὲ ποιὸν σῶμα ᾖ, τότε λευκὸν ἡ μέλαν εἶναι ὀφείλει· προση-
 γεῖται δὲ τὸ σῶμα εἶναι τοῦ ποιὸν εἶναι σῶμα. 15

¹E. Ἐχθεις οὖν καὶ ἄλλαν αἰτίαν εἰπεῖν τοῦ μετὰ τὴν οὐσίαν τὸ ποσοῦ
 εἶναι καὶ οὐκ ἄλλαν τινὰ κατηγορίαν;

¹A. Ἐχω.

20 ¹E. Τίνα ταύτην;

¹A. Ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν τῇ οὐσίᾳ προσόντων μᾶλλον πρόσσετι τῷ
 ποσῷ ἢ τοῖς ἄλλοις γένεσιν. οἷον τὸ μήτε ἐναντιότητα ἐπιδέχεσθαι μήτε τὸ 20
 μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον· ταῦτα γὰρ οὐσίᾳ τε πρόσσετι καὶ τῷ ποσῷ. ἔπειτα
 τὸ ποιὸν μὲν καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις δηλούμενα εἰ ἀφέλοις τῆς
 25 οὐσίας, καταλείποις δὲ ἐν αὐτῇ τὸ ποσόν, δύναται εἶναι ἔτι οὐσία· εἰ μέντοι
 τὸ ποσόν αὐτῆς ἐξέλοις παντελῶς, τότε κατὰ τὸ συνεχές καὶ κατὰ τὸν
 διωρισμένον ἀριθμὸν οὐδὲν ἂν εἶη ἔτι. ὅπως τε πλησίον τῆς οὐσίας τὸ 25
 ποσόν μᾶλλον ἢ τὰ ἄλλα συμβεβηκότα.

¹E. Πόσαι οὖν τοῦ ποσοῦ διαφοραί;

30 ¹A. Δύο.

¹E. Τίνες αὗται;

¹A. Τὸ μὲν συνεχές, τὸ δὲ διωρισμένον.

¹E. Ὅταν οὖν μετὰ ταύτην λέγῃ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὸ μὲν ἐξ

1.2 τῷ p: τὸ M utrobique 4 μένει Zp: μένη M 6 τε] corrigas δὲ vel γε 7 γίνε-
 σθαι M: γενέσθαι p, corrigas μεταβολὴν δυναμένης δέχεσθαι 10 tit. inclusi: Περὶ ποσοῦ
 M: περὶ τοῦ ποσοῦ p 11 κατηγορία Zp: κατηγορεῖ M 12 an τέ ἐστὶ (τι)?
 13 τῷ scripsi: τὸ Mp πάντως M: πάντα p 13.14 τὰ ποσὰ ἀριθμητὰ ἐστὶ nescio
 an inducenda sint. 16 εἶναι (prius) M: om. p 22.23 τὸ (ante μᾶλλον et ἥτ-
 τον) M: om. p 24 ἄλλαις M: om. p 25 καταλείποις M: καταλείποις p
 δὲ ἐν αὐτῇ oblitt. refecit M³: δὲ αὐτῇ p τὸ ποσόν Zp: om. M, ubi fortasse in mar-
 gine exstabant nunc oblitterata ἔτι εἶναι colloc. p 33 ante οὖν add. μὲν p:
 om. M λέγῃ Zp: λέγει M τὸ M: τὰ p

ἐχόντων θέσιν πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων συνέστηκεν. 30
τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν, ποταπὴν ποιεῖται ταύτην;

Ἄ. Λέγω ὅτι τοῦ αὐτοῦ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς· τὸ γὰρ αὐτό, λέγω δὲ 29
τὸ ποσόν, διαιρεῖται ἄλλως καὶ ἄλλως· κατὰ ἄλλην γὰρ καὶ ἄλλην ἐπιβολὴν
5 οὐδὲν κωλύει γίνεσθαι τοῦ αὐτοῦ πλείους διαιρέσεις.

Ε. Δεῖξόν τοῦτο καὶ ἐπ' ἄλλης κατηγορίας γινόμενον.

Ἄ. Δεικνύω· τὸ γὰρ ζῶον τέμνεται μὲν καὶ εἰς τὸ θνητὸν καὶ ἀθά- 5
νατον, καὶ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς εἰς τὸ λογικὸν καὶ ἄλογον, καὶ πάλιν εἰς
ὑπόπουν καὶ ἄπουν, καὶ αὖθις ὄλον εἰς τὸ πετηνὸν καὶ πεζὸν καὶ ἐνυδρὸν.
10 οὕτως οὖν καὶ τὸ ποσὸν ὅλον τέμνεται εἰς τὸ συνεχές καὶ τὸ διωρισμένον,
καὶ πάλιν κατὰ ἄλλην ἐπιβολὴν εἰς τὸ ἐξ ἐχόντων θέσιν πρὸς ἄλληλα τῶν
μορίων καὶ εἰς τὸ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν. 10

Ε. Ἀλλὰ τὰς τομὰς, εἰς ἃς διήρκει, παράστησον.

Ἄ. Τὸ μὲν τοῦ ποσοῦ, ἔφη, διωρισμένον, τὸ δὲ συνεχές.

15 Ε. Τί οὖν ἐστὶ τὸ διωρισμένον;

Ἄ. Οὐ μετὰξὺ μηδὲν ἐντεθῆναι δύναται, ὥστε θεσμὸν εἶναι τῶν
ἁμογενῶν ποσῶν. εἴποιμι δ' ἂν καὶ οὕτως· διωρισμένον ἐστὶ ποσόν. ἐφ' 15
οὐ μὴ ἔστιν κοινὸν ὅρον λαβεῖν, πρὸς ὃν συνάπτει τὰ μέρη. τῶν γὰρ πέντε
οὐκ ἔστιν ἡ μονὰς μόνη συνάπτουσα τὰ δύο καὶ τὰ δύο τὰ ἐφ' ἐκάτερα·
20 οὐ γὰρ συνῆπται οὐδὲ αὐτὴ ταῖς δύο ταῖς ἐφ' ἐκάτερα· εἰ γὰρ συνῆπτο,
κἄν εἴπομεν τί ἐστὶ τὸ συνάπτον. τῶν οὖν διηρημένων ποσῶν εἴη ἂν ὁ
ἀριθμὸς.

Ε. Ἄρα οὖν ὁ ἀριθμὸς μόνος τῶν διωρισμένων ἐστὶ ποσόν; 20

Ἄ. Οὐδαμῶς· καὶ γὰρ ὁ λόγος ποσοῦ ἐστὶ τοῦ διωρισμένου.

25 Ε. Ποῖος λόγος;

Ἄ. Οὐχί ὁ ἐν τῇ διανοίᾳ, ὅς καὶ σιωπόντων ἡμῶν ἐγγίνεται· οὕτως
μὲν γὰρ ἡ ἐνέργειά ἐστὶ τῆς διανοίας ἢ πάθος· ἀλλ' οὐδὲ τὸ σηματούμενον
τὸ ἐκ τοῦ λόγου καθὼς σηματοῦνται ἐστὶν ποσόν, ἀλλ' ὃν φηθεγγόμεθα. 25

Ε. Πῶς καὶ τίνα τρόπον;

30 Ἄ. Πᾶς λόγος ἐξ ὀνομάτων σύγκειται καὶ ῥημάτων καὶ τῶν λοιπῶν,
ἃ λέγεται εἶναι τοῦ λόγου μέρος. ταῦτα δὲ πάντα ἐκ συλλαβῶν συνέστη-
κεν· αἱ δὲ συλλαβαί ἢ μακραί εἰσιν ἢ βραχεῖαι· αἱ δὲ μακραί πρὸς τὰς
βραχεῖας ἔχουσιν, ὥσπερ τὰ δύο πρὸς τὸ ἓν· ἐν δὲ καὶ δύο ἀριθμοί· ὁ 30
δὲ ἀριθμὸς ποσὸν διωρισμένον ἐστὶ· ὥστε καὶ αἱ συλλαβαί· ὁ δὲ λόγος
35 ἐκ συλλαβῶν· τὸ δὲ συνεστὸς ἐκ τινων τοιοῦτόν ἐστιν. οἷά περ εἰσιν 30
ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν συνέστηκεν· ποσὸν οὖν καὶ ὁ λόγος, καὶ διωρισμένον γε
ποσόν.

1 θέσιν ἐχόντων colloc. Aristot. αὐτοῖς Aristot.

2 τὸ δὲ M: τὸ δὲ τὰ p

8 τὸ M: om. p εἰς (ante ὑπόπουν) M: om. p: corrigas εἰς <τὸ> 10 ὄλον M:

om. p 13 διήρκει scripsi: διήρκει M: διήρησεν p 20 ταῖς utrobique M: τοῖς p

21 εἴπομεν scripsi: εἴπομεν M: εἴπομεν p 26 σιωπόντων M 27 οὐδὲ p: οὐδὲν M

33 τὸ Zp: om. vel oblitter. M 34 ὥστε M²: οὕτω Zp: ὥστε an οὕτως incertum M¹

35 συνεστὸς] συνετός M: συνεχές p

Ἐ. Διὰ τί;

Ἀ. Εἰ γὰρ διωρισμένον ἐστὶν ποσὸν ἐκείνου, οὐ μὴ ἔστι κοινὸν ὅρον λαβεῖν τῶν μερίων καὶ οὐ οὐδὲν ἔστιν λαβεῖν κοινόν, ὃ συνῶεῖ τὰ μέρη. οὐδὲν δὲ ἔστι λαβεῖν. ὃ συνῶεῖ τὰς συλλαβὰς πρὸς ἀλλήλας, διωρισμένον ἄρα ποσὸν εἶεν ἂν αἱ συλλαβαὶ καὶ ὁ λόγος. οἷόν ἐστιν ὄνομα Σωκράτης· τί δὲ ἔστι τὸ συνάπτειν τὴν σῶ συλλαβὴν πρὸς τὴν κρᾶ ἢ τὴν κρᾶ πρὸς τὴν τῆς. οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν. οὐ γὰρ τὸ σημαίνόμενον. καὶ γὰρ ἡ βλῆτυρι φωνὴ ἀπλῶς ἔχει τὰς τρεῖς συλλαβὰς καίμενας καὶ οὐ συναπτομένας ὅρῳ· οὐδὲν γὰρ σημαίνει. ποσὸν ἄρα διωρισμένον ὁ λόγος.

Ἐ. Ἀλλὰ τὸ διωρισμένον ποσὸν ὃ, τι ποτέ ἐστιν, ἔδειξας· τὸ δὲ συνεχὲς ὅποιον ἂν εἴη, δεῖξον.

Ἀ. Φησὶ δὲ ἐκείνου εἶναι. ὃ τοῦναντίον πέπονθε τοῦ διωρισμένου· ἐκείνῳ μὲν γὰρ οὐδὲν παρενέπιπτεν. ὃ συνῶεῖ αὐτοῦ τὰ μέρη. τὸ δὲ συνεχὲς ἔχει κοινὸν ὅρον, ὃς συνάπτει πρὸς ἀλλήλα τὰ μέρη. οἷον ἐπὶ τῆς γραμμῆς μῆκος οὕτως ἀπλατὲς τὰ μέρη φαίνεται ἀλληλουῶχα. διὸ καὶ κινουμένῳ τῷ μερίῳ συγκινεῖται ἐφεξῆς τὰ μέρη. ἐπὶ δὲ τοῦ διωρισμένου οὐκ ἂν πάθῃ τι τοιοῦτον τὰ μέρη· εἰ πυρὼν εἴη μόδιος γέμων, οὐκ ἂν δέποιεν ἐνὸς πυρὸς κινήθοντος συγκινεῖσθαι καὶ οἱ ἄλλοι πυροί, ἐνὸς δὲ πυρὸς μερίου ἐνὸς κινήθοντος κινεῖται ὅλος ὁ πυρὸς τῷ ἀλληλουχεῖν τὰ μέρη. ἡ γραμμὴ τοίνυν εἴη ἂν τοῦ ποσοῦ συνεχοῦς.

Ἐ. Ἐχεις οὖν καὶ ἄλλο παράδειγμα συνεχοῦς ποσοῦ;

Ἀ. Ἐχῶ.

Ἐ. Τί τοῦτο;

Ἀ. Τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἐ. Πῶς γὰρ συνεχὴς ἡ ἐπιφάνεια;

Ἀ. Ὅτι τέμνεται μὲν ἡ ἐπιφάνεια γραμμῇ, καθὼς δὲ τέμνεται, ὅταν ἐκείνῃ τῇ τομῇ προσῇ, κοινὸς ὅρος γίνεται ἡ ἐπικουμένη γραμμῇ, ὥσπερ ἡ ἐπικειμένη ἄνωθεν, καθ' ἣν συνάπτεται ἀλλήλοις τὰ μέρη τῆς ἐπιφανείας. ταύτην δὲ τὴν γραμμὴν εἰ ἐπινοήσῃς ἐνεργεῖα γινομένην καθ' ἑαυτὴν μεταξὺ τῶν μερῶν, τέμνει ἂν τὸ ὅλον· ἐὰν δὲ οὐ τέμνῃ, τοῦ μὲν ὥσπερ πέρας θεωρουμένη πέρας μέρους τοῦ δὲ ὡς ἀρχὴ κοινωνοῦσα ἀμφοῖν ὅρος τοῖν μερῶν συνάπτει ἂν ταῦτα πρὸς ἀλλήλα δι' ἑαυτῆς.

Ἐ. Ἄρα οὖν καὶ ἄλλο ἐστὶ παράδειγμα συνεχοῦς ποσοῦ ὥσπερ ἡ γραμμὴ καὶ ἡ ἐπιφάνεια;

Ἀ. Ναί.

Ἐ. Ὅτιον τοῦτο;

Ἀ. Τὸ σῶμα· καὶ γὰρ τὸ σῶμα ποσὸν τέ ἐστι καὶ συνεχὲς. ποσὸν

10 ante διωρισμένον add. μὲν p: om. M

ἀπλατὸς M

17 πάθῃ Zp: πάθῃ M

19 τῷ Dp: τὸ M

26 ὅταν] τότε mrg. p

27 ἐκείνῃ] corrigas ἐπινόῃα vel δυνάμει (cf. Simpl. f. 32^r 7)

31 alterum πέρας inducas

13 μὲν M: om. p

an (οἷον) εἰ?

15 ἀπλατὲς Zp:

18 corrigas συγκινεῖντο

27 ἐκείνῃ] corrigas ἐπινόῃα vel δυνάμει

30 μερῶν M: μερίων p

οὐ] κοινωνοῦσα] corrigas κοινὸς οὕσα (cf.

μὲν γάρ, ὅτι τριγλῆ διαστατόν. συνεχές δέ, ὅτι τὰ μέρη πρὸς κοινὸν ὅρον συνάπτει τὴν ἐπινοουμένην αὐτῶν μεταξὺ οἷον ἐπιφάνειαν;

Ἐ. Διὰ τί οὖν ἔφη οἷον ἐπιφάνειαν; 10

Ἀ. Ὅτι ἡ ἐπιφάνεια πέρας μὲν σώματος ἐστίν. μέρος δὲ οὐ.

5 Ἐ. Τί γάρ διαφέρει μέρος πέρατος;

Ἀ. Ὅτι ἐκ μὲν μερῶν συνίσταται τὸ ὅλον. ἐκ δὲ περάτων οὐκ ἂν συσταίη· οὔτε γὰρ ἡ γραμμὴ ἐκ σημείων ποτὲ ἂν συσταίη. ἀλλὰ περατοῦται μὲν εἰς σημεῖον. μέρος δὲ αὐτῆς οὐκ ἔστι τὸ σημεῖον ἀλλὰ πέρας. οὔτε 15 ἡ ἐπιφάνεια συσταίη ἂν ἐκ γραμμῶν. ἀλλὰ μέρη μὲν ἐπιφανείας ἐπιφάνειαι, περατοῦται δὲ γραμμαῖς, οὔτε μὴν σώματος μέρη αἱ ἐπιφάνειαι. ἀλλὰ μέρη μὲν σώματος σώματα, περατοῦται δὲ ἐπιφανείαις. ἡ οὖν μεταξὺ τῶν μερῶν τοῦ σώματος ἐπινοουμένη ἐπιφάνεια οὐκ ἔστι κυρίως ἐπιφάνεια ἀλλ' ἐπινοία· εἰ γὰρ γένοιτο ἐνεργεία, τέμνει τὸ σῶμα καὶ πέρας 20 ἐστὶ τῶν σωμάτων. καθὼς δὲ τηρηθῆναι δύναται ἐπιφανεία τοῦτο. ἐὰν ἐπινοήσῃς τοῦ μὲν τινὸς μέρους οἷον πέρας τοῦ δὲ ἀρχῆς. κοινὸς ὅρος ἐστὶν ἡ ἐπιφάνεια τῶν μερῶν τοῦ σώματος. οὐκ οὖσα μὲν πως, ἐπινοου- 25 μένη δέ.

Ἐ. Ἄρα οὖν μόνα ταῦτα συνεχῆ ποσά;

Ἀ. Οὐ, ἀλλὰ καὶ παρὰ ταῦτά ἐστιν ὅ τε τόπος καὶ ὁ χρόνος.

20 Ἐ. Πῶς ὁ τόπος ποσὸν καὶ ποσὴν τὸ συνεχές;

Ἀ. Ὅτι ὁ τόπος περὶ τὸ σῶμα θεωρεῖται καὶ ἐπηκολούθησε τῷ σώματι, εἴπερ τὸ σῶμά ἐστιν σῶμα. τὸ δὲ σῶμα ἢ σῶμα τριγλῆ διαστατόν· καὶ ὁ τόπος ἄρα, ἢ σώματος ἐστὶ τόπος, τριγλῆ ἂν εἴη διαστατός. 30

Ἐ. Πῶς οὖν συνεχές ὁ τόπος;

25 Ἀ. Ὡς γὰρ λόγῳ τὰ τοῦ σώματος μέρη τοῦ ἐν τῷ τόπῳ τινὲ ὄντος πρὸς τινα κοινὸν ὅρον συνάπτει. τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τὰ τοῦ τόπου μέρη. ἅπερ τὰ τοῦ σώματος μέρη κατέχει. πρὸς τινα κοινὸν ὅρον συνάπτει καὶ πρὸς τοῦτόν γε. πρὸς δὲ καὶ τὰ τοῦ σώματος μέρη.

Ἐ. Πῶς οὖν ὁ χρόνος ποσόν; 3

30 Ἀ. Ποσὸν μὲν, ὅτι ἐν διαστήματι θεωρεῖται καὶ καταμετρεῖται ποσῶ δὴ τινι ἀριθμῷ, οἷον ὥρων, ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν, μηνῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν. συνεχές δὲ ποσόν· συνδεδεῖ γὰρ τὸ παρελθυθὸς εἶναι τῷ μέλλοντι τὸ νῦν. ὅπερ ἀρχὴ μὲν ἐστὶ τοῦ μέλλοντος. τέλος δὲ τοῦ παρελθυθότος.

Ἐ. Πῶς οὖν ταῦτα ὁ Ἀριστοτέλης ἐξέθετο; 10

35 Ἀ. Ἐφεξῆς μὲν γραμμὴν λαβὼν καὶ ἐπιφάνειαν καὶ σῶμα, ἐπὶ τούτοις δὲ εἰπὼν ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα χρόνος καὶ τόπος.

Ἐ. Διὰ τί οὖν οὕτως ἐξέθετο;

Ἀ. Ὅτι γραμμὴ μὲν καὶ ἐπιφάνεια ἡνωταί πως τῷ σώματι· ὅρος

2 αὐτῶν M: αὐτοῦ p 9 συσταίη scripsi: σταίη Mp 10 ἐπιφάνειαι M: ἐπιφάνεια p
14 σωμάτων] στοιμάτων mfg. p ἐπιφανεία] ἐπιφάνεια M: ἐπιφάνειαν p 21 ἐπη-
κολούθησε Zp: ἐπηκολούθησται M 24 ὁ τόπος M: om. p 28 ἐν p: ὦν M
31 ἀριθμῷ M: ἀριθμῶ p 34 ὁ Ἀριστοτέλης ταῦτα colloce. p 36 ἔστι δὲ καὶ ὁ
χρόνος καὶ ὁ τόπος τῶν τοιούτων Aristot.

γὰρ ἐπιφανείας πρώτως μὲν γραμμῇ, γραμμῆς δὲ σημεῖον, σώματος δὲ 15
ἐπιφάνεια. ὁ δὲ τόπος οὐχ ἦνεται τῷ σώματι, ἀλλ' ἐξώθεν ἐπηκολούθη-
σεν. καὶ ὁ χρόνος ὁμοίως οὐδεμίαν ἔχει συνάφειαν πρὸς τὸ σῶμα.

Ἐ. Τίνα ἄλλην διαίρεσιν πεποιήται τοῦ ποσοῦ;

Ἄ. Εἰρήκαμεν ὅτι καὶ τὸ μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα 5
τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων συνέστηκεν, τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν. 20

Ἐ. Τί οὖν ἐστὶν ὁ λέγει;

Ἄ. Φημί ὅτι εἰς ἄλλα τμήματα πάλιν τὸ ὅλον ποσὸν διαιρεῖ λέγων 10
ὅτι τοῦ ποσοῦ τὸ μὲν τι συνέστηκεν ἐκ μορίων ἐχόντων θέσιν πρὸς ἄλ-
ληλα, τὸ δὲ ἐκ μορίων οὐκ ἐχόντων θέσιν πρὸς ἄλληλα.

Ἐ. Τί οὖν τὸ μὴ ἔχειν θέσιν καὶ τὸ ἔχειν, λέγει.

Ἄ. Τρία δεῖ ἐπὶ τῶν ἐχόντων θέσιν ἐπινοῆσαι· τῶνον ὅπου καίται 25
τὰ μόρια. αὐτὰ τὰ μόρια μὴ ἀφανιζόμενα, συνέχειαν τῶν μορίων ἀλλη-
λουῶν. ὅταν δὲ τινὰ τούτων προσῇ, λεῖπη δὲ τινά, δύνανται τάξιν μὲν 15
ἔχειν. θέσιν δὲ τὴν τοῦ ποσοῦ μὴ ἔχειν. οἷον τὰ δεκά κεράμια καίται 30
μὲν που ἐν ἐπιπέδῳ καὶ ἔστι τὸ μὲν δεῖται πρῶτον, τὸ δὲ δευτέρον, καὶ 30
ὅτι τοῦτο μὲν ἐνθάδε, τοῦτο δὲ ἐνθάδε, καὶ οὐκ ἀπόλωλε τὰ μόρια ἀλλὰ
μένει. οὐ μὲν ἄλληλουῶν τὰ μόριά ἐστιν. ὥστε τάξιν μὲν ἔχειν, θέσιν 31
δὲ οὐ. πάλιν ἐπὶ τοῦ βέοντος ὕδατος ἐκ κλειψύδρας ἀλληλουχοῦμενα μὲν 20
τὰ μόρια, οὐκέτι μέντοι δεικνύμενα τὰ πρῶτα οὐδὲ μένοντα, ἀλλ' ἅμα
τῷ προκύβει ἐκ τοῦ τρυπήματος ἀπολλύμενα, ταῦτα τάξιν μὲν ἔχει, θέσιν 5
δὲ οὐκ ἔχει. καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου· τάξιν μὲν γὰρ αὐτοῦ ἔχει τὰ μόρια,
θέσιν δὲ οὐκ ἔχει. οὐδὲν γὰρ ὑπομένει τοῦ χρόνου μόριον. ἐν μὲν οὖν
τοῖς διωρισμένοις ποσοῖς θέσις οὐκ ἔστι, τάξις δὲ εἴη ἄρα, ὥσπερ ἐν 25
ἀριθμοῖς. καθὼ πρῶτον μὲν λέγομεν τὸ εἶναι τὰ δύο ἢ τὰ τρία. ἐν δὲ
τοῖς τοῦ λόγου μορίοις οὐδὲ τάξις· τί γὰρ μάλλον ἢ βα συλλαβὴ τῆς βῆ 10
ἢ τῆς ψε προτέρα; καὶν τάξιν ἔχῃ τινά, ἐὰν μὴ σὺ ὄνομα προσενέγκας 10
τάξιν ἐπιθήσῃς ταῖς συλλαβαῖς τοῦ ὀνόματος ἐοικότως τοῖς διωρισμένους
ἀμφορέας συνθεῖσιν καὶ τοὺς μὲν ἐν πρώτῳ στοιχείῳ θεῖσιν, τοὺς δὲ ἐν 30
δευτέρῳ, καθάπερ παρὰτάξιν τινα στρατιωτῶν ἐν πολέμῳ. ἐν μὲν τοῖς 15
κατὰ τὴν γραμμὴν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν τόπον θέσις 15
τίς ἐστὶ καὶ κατὰ τὸ καίσθαι που ἕκαστον τῶν μορίων καὶ κατὰ τὸ μένειν
καὶ κατὰ τὸ ἀλληλουῶν εἶναι τὰ μέρη ἀλλήλων, κατὰ δὲ τὸν χρόνον τάξις
μὲν ἐστὶν, θέσις δὲ οὐ, τῷ μὴ μένειν τὰ μόρια τοῦ χρόνου. ἐπὶ δὲ τοῦ 35
βέοντος ποταμοῦ καὶ θαλάσσης μίγνυμένου ἢ ἐπιφάνεια τοῦ μίγνυσθαι μέλ- 20

1 πρώτως M: πρώτος p

3 ἔχει M: ἔχει p

5. 6 τὸ M: τὰ p Aristot.

6 αὐτοῖς

Aristot. θέσιν M: om. p

8 τμήματα M¹ (i eras)

9 μὲν τι M: μέντοι p

9. 10 τὸ M: τὰ p

17 ἀπόλωλε M

21 τῷ p: τὸ M

ἀπολλύμενα M

μὲν τάξιν colloc. p

22. 23 καὶ ἐπὶ—οὐκ ἔχει M: om. p

24 τοῖς M: om. p

25 πρῶτον M: πρότερον p

τὸ εἶναι] corrigas τὸ <ἐν> εἶναι, <τῶν> δὲ ἄλλων πρότερα εἶναι]

τὰ δύο cf. Simpl. f. 35r36 ὅτι ἡ μονὰς προηγεῖται τῆς δυάδος καὶ ἡ δυὰς τῆς τριάδος καὶ ἐξεῖς 27 ἐάν] corrigas ἄρα, nisi defectum ante ἐάν statuere malis μὴ M: om. p

28 an ἐπιθῆς? ἐοικώς M p

διωρισμένους p: διωρισμένοις M

29 στοιχείῳ M: στήχῳ p

31 τὴν (ante γραμμὴν) M: om. p

34 ἔσται Zp: oblitter. M

τῷ p: τὸ M

λόντος καὶ πελάζοντος τῇ θαλάσῃ θέσιν οὐκ ἔχει διὰ τὸ μὴ ἐστάναι ἀλλὰ
 κινεῖσθαι· οὕτω γὰρ καὶ ἡ κίνησις τῶν συνεχῶν μὲν ἐστίν, οὐ μέντοι καὶ
 τῶν θέσιν ἐχόντων, ἥ καὶ ὁ χρόνος ἐπιγινόμενος συνεχῆς ἐστὶ μὴ ἔχων
 θέσιν, ἡ δὲ κίνησις οὐ ποσόν, ποσοῦ δὲ μετέχουσα, ὥς ὕστερον δευχθή-
 5 σεται. ὥστε κατὰ μὲν τὴν πρώτην διαίρεσιν πάντε μὲν ἦν συνεχῆ, γραμμῇ, 25
 ἐπιφάνεια, σῶμα. χρόνος, τύπος, διωρισμένα δὲ δύο, ἀριθμός καὶ λόγος.
 κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τέσσαρα μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων τῶν μορίων. γραμμῇ,
 ἐπιφάνεια, σῶμα, τύπος, τρία δὲ θέσιν μὴ ἐχόντων, ἀριθμός, λόγος, χρόνος.
 ὧν τὰ μὲν δύο τάξιν ἔχει, ἀριθμός, χρόνος, ὁ λόγος δὲ πῶς μὲν ἔχει τάξιν, 30
 10 πῶς δὲ οὐ.

Ἐ. Ἄρα οὖν ταῦτά ἐστιν μόνα τοῦ ποσοῦ εἶδη;

Ἀ. Προηγούμενως μὲν ταῦτα, κατὰ συμβεβηκός δὲ καὶ ἄλλα.

Ἐ. Τί γάρ ἐστι τὸ προηγούμενως καὶ τί τὸ κατὰ συμβεβηκός; 32^r

Ἀ. Προηγούμενως μὲν τὸ καθ' αὐτό τι τοιοῦτον, κατὰ συμβεβηκός
 15 δὲ τὸ κατ' ἄλλο. οἷον προηγούμενως μὲν ποσὰ τὰ εἰρημένα ἅπαντα, κατὰ
 συμβεβηκός δὲ οἷον τὸ λευκὸν πολὺ λέγεται. οὐ καθόσον ἐστὶν λευκόν, ἀλλ'
 ὅτι ἡ ἐπιφάνεια, ἐν ᾗ ἐστίν, πολλή ἐστι. καὶ ὁ ἄνθρωπος μακρὸς οὐ κα- 5
 θόσον ἄνθρωπος, καθόσον δὲ τὸ μῆκος αὐτοῦ τοιοῦτον.

Ἐ. Εἴη ἄν οὖν καὶ αὕτη διαφορὰ τοῦ ποσοῦ;

20 Ἀ. Ναί.

Ἐ. Πῶς προφερομένη;

Ἀ. Ὅτι τοῦ ποσοῦ τὸ μὲν ἐστὶν προηγούμενως, τὸ δὲ κατὰ συμβε-
 βηκός.

Ἐ. Τί τὸ προηγούμενως ποσόν;

25 Ἀ. Τὸ καθ' αὐτό καὶ μὴ κατ' ἄλλο, οἷον ὅτι τι ἀριθμός, χρόνος 10
 καὶ τὰ ὅμοια.

Ἐ. Τί τὸ κατὰ συμβεβηκός ποσόν;

Ἀ. Τὸ καθ' ἕτερον λεγόμενον, οἷον τὸ λευκὸν πολὺ λέγεται κατὰ
 τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ὁ ἄνθρωπος μακρὸς καθόσον τὸ μῆκος. πάλιν τὸν πυ-
 30 ρετὸν εἴπομεν ἄν πολύν, ἐπειδὴ ἐν πολλῷ παρατάθῃ χρόνον, ὥς ἐάν γε
 μὴ τὸν ἐπὶ πλεῖστον παρατείνοντα εἴποι τις πολὺν ἀλλὰ τὸν σφοδρόν. οὐ 15
 κυρίως τῇ λέξει κέχρηται ὁ τοιοῦτος ποιὸν τε μάλλον ἢ ποσόν εἰρηκεν·
 τὸ γὰρ σφοδρόν τῆς ποιότητός ἐστιν. καὶ εἴπωμεν δὲ ὅτι ὁ δεῖνα πολὺ
 δευράμηκεν τὴν κίνησιν ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἐν πολλῷ γεγένηται χρόνον,
 35 ἀπὸ χρόνου πολύν φασιν γεγενῆσθαι τὸν δρόμον.

Ἐ. Τί γάρ; ἡ κίνησις οὐκ ἐστὶν ποσόν;

Ἀ. Οὐδαμῶς· οὐδὲ γὰρ κατείλεται ἐν ταῖς ποσούσι. 20

Ἐ. Πῶς οὖν πολλή κίνησις καὶ μακρὰ λέγεται; “κίνησις γὰρ αὕτη
 μεγάλη”, ἔφη ὁ Θουκυδίδης.

7 τῶν M: om. p 8 an δ' ἐκ? 14 μὲν M: om. p καθ' αὐτό M 19 αὕτη
 Felic.: αὕτη M^p 29 post πάλιν add. δὲ p: om. M 31 εἴποι M: εἴπη p
 33 εἴπομεν p 37 κατείλεται M 38 ante κίνησις distinx. M^p 39 μεγάλη]

μεγίστη Thucyd. 1, 1, 2

- Ἄ. Οὐ καθ' αὐτὴν φησιν ἀλλὰ τῷ ὑπάρχειν αὐτὴν χρόνον. ἐπὶ δὲ
τῷ χρόνῳ ὑπάρχει τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον καὶ τὸ μακρὸν ἢ βραχὺ καὶ τὸ
μέγα ἢ μικρόν. κατὰ τὸν χρόνον οὖν ἐν ᾧ ὑπάρχει ταῦτα ὄντι ποσῶ, 25
κατὰ συμβεβηκὸς δέ. καὶ τῇ κινήσει προσεῖναι ῥηθῆσεται. ἐὰν οὖν ἀπο-
δοῖται τις τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον τῆς κινήσεως ἢ τῆς πράξεως. τὸ ποσὸν
αὐτῆς τῷ χρόνῳ ὁρίσῃ ἐνιαυσιαίαν ἢ μηνιαίαν ἢ ἄλλως ἀποδοῖται.
- Ἐ. Ἀλλὰ τίνα μὲν τὰ κυρίως ποσά, τίνα δὲ τὰ κατὰ συμβεβηκός,
ἀποδοῖσθαι. τίνα τε θέσιν ἔχοντα τῶν μορίων καὶ τίνα τὰ θέσιν οὐκ 30
ἔχοντα, ἔτι τε τίνα τὰ συνεχῆ καὶ τίνα τὰ διωρισμένα. τὸ δὲ ἴδιον ἀφο- 32
ρίσαι χρόνῳ τί ἂν εἴη τοῦ ποσοῦ.
- Ἄ. Φησὶ τοίνυν ὅτι ὑπάρχει τῷ ποσῷ τὸ μὴ ἐν ἔχειν ἐναντίον.
- Ἐ. Ἀλλ' ἐπεὶ τὸ ἴδιον τὸ παντὶ καὶ μόνῳ προσὸν εἶναι ὀφείλει, ἐπι-
δοῖται εἰ μὴδενὶ τῶν κατελεγεμένων κυρίως ποσῶν ἔστι τι ἐναντίον.
- Ἄ. Οὕτε γὰρ τῇ γραμμῇ καθόσον γραμμῇ ἔστι τι ἐναντίον. 5
- Ἐ. Πῶς οὖν ἡ μὲν τῆς γραμμῆς ἐστὶν εὐθεῖα, ἡ δὲ κυρτή; 15
- Ἄ. Ἀλλὰ τὸ εὐθεῖ καὶ κυρτὸν τῇ γραμμῇ οὐ καθὼς γραμμῇ πρόσ-
εστιν οὐδὲ καθὼς ἐστὶν ποσόν, ἀλλὰ καθὼς ποιὰ ἐστὶν γραμμῇ, τοῦτο συμβε-
βηκεν αὐτῇ. οὐδὲ ἡ γραμμῇ οὖν τῇ γραμμῇ ἐναντία, ἀλλ' ἡ κυρτότης 10
τῇ εὐθύτητι. οὕτε τῇ ἐπιφανείᾳ καθόσον ἐπιφάνεια ἔστι τι ἐναντίον.
- Ἐ. Πῶς οὖν ἡ μὲν μέλαινα λέγεται ἐπιφάνεια, ἡ δὲ λευκή; 20
- Ἄ. Ἀλλὰ καθὼς μέλαινα καὶ καθὼς λευκή, ἐναντιώτατον, ὅτι καὶ τὸ
μέλαν καὶ τὸ λευκὸν ἐναντίον. οὕτως δὲ καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ λείον, καθὼς
μέντοι ἐπιφάνεια. ἐναντιώσις οὐκ ἔσται πρὸς ἐπιφάνειαν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ 15
σῶμα καθὼς σῶμα οὐκ ἔχει τι ἐναντίον.
- Ἐ. Τὸ οὖν ἀσώματον οὐκ ἐναντίον τῷ σώματι; 25
- Ἄ. Οὐδαμῶς· τὰ γὰρ ἐναντία ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἂν εἴη γένος, τοῦ δὲ
σώματος καὶ ἀσώματος οὐδέν ἐστι κοινὸν γένος. ἔτι τὰ ἐναντία ἐν κατα-
φάσει λέγεται ὅσον γλυκύ, πικρόν, τὸ δὲ ἀσώματον ἐν στερήσει. ἀλλὰ 20
μὴν οὐδὲ τῷ χρόνῳ ἔστιν τι ἐναντίον. καθὼς χρόνος ἐστίν· ἡ γὰρ νῦν καὶ
30 ἡμέρα εἰ ἐναντίως ἔχουσιν. ἀλλ' οὐχὶ καθὼς ἐν χρόνῳ εἰσὶ τὴν ἐναντιότητα
ἔχουσι, καθόσον δὲ ἡ μὲν ἡμέρα ἀήρ ἐστὶ πεφωτισμένος, ἡ δὲ νῦν ἀήρ
ἐστὶν ἐπεσκιασμένος. ὁ δὲ ἀήρ οὐ ποσόν, καθόσον ἀήρ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ 25
τῷ λόγῳ ἔστι τι ἐναντίον, καθὼς λόγος ἐστίν.
- Ἐ. Πῶς οὖν ὁ μὲν τις ἀληθὴς λέγεται, ὁ δὲ ψευδής;
- Ἄ. Ἀλλ' οὐ καθὼς σημαντικός ἐστὶν εἰληπται τοῦ ποσοῦ εἶναι γένους,
ἀλλὰ καθόσον ἐν προφορᾷ θεωρούμενος καταμετρεῖται μακροῦ ἢ βραχείᾳ
συλλαβῇ. κατὰ τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ἔχῃ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος οὐδὲ τίνα 30
ἐναντιώσιν. ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἔστι τι ἐναντίον. τοῖς γὰρ δύο
καθὼς δύο τί ἂν εἴη ἐναντίον; ἢ τοῖς πέντε ἢ ὅλως τινὲς τῶν ἀριθμῶν; 33

1 τῷ scripsi: τὸ Mp corrigas <ἐν> χρόνῳ 8 τε M: δὲ p, corrigas τε <τὰ>
15 scribas ἡ μὲν γραμμῇ 19 οὕτε M: οὐδὲ p 22 καὶ τὸ λείον p: τὸ λείον M
23. 24 τὸ σῶμα M: τῷ σώματι p 24 ἔχει correxi ex Simpl.: ἔστι Mp τι M: om. p
32 ποσόν post ἀήρ alterum transp. p 34 τις M: om. p δὲ Zp: om. M

Ἐ. Τί οὖν ἐπὶ τοῦ τόπου· ἄρα οὐδὲ ἐπὶ τοῦ τόπου ἐναντιότης θέω-
ρεῖται ὄντος εἰδούς τοῦ ποσοῦ;

Ἀ. Ὅπως ἐπὶ τοῦτου. εἰ γὰρ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω τόπου μὲν μέρος ἦ
εἶδη ὑπάρχει. ἔστι δὲ ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις.

5 Ἐ. Διὰ τί οὖν τὸ ὅπως ἔφη;

Ἀ. Ὅτι τινὲς τὸ κάτω καὶ τὸ ἄνω οὐδὲ εἶναι βούλονται τόπους ἀλλὰ
σχέσεις τόπων· τὸ μὲν γὰρ ὑπὲρ κεφαλὴν ἡμῶν εἶναι ἄνω. τὸ δὲ ὑπὸ
τοῦς πόδας κάτω. σφαίρας δὲ ὄντος τοῦ παντός μηδὲν εἶναι μήτε
κάτω μήτε ἄνω καθ' αὐτό. εἰ μέντοι λάβοιμεν τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω
10 οὐ καθ' ἡγενησὺν ἀλλήλην διάστασιν ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ παντός. ὥστε 10
σφαίροειδούς ὄντος τοῦ παντός κάτω μὲν εἶναι τὸ πρὸς τὴν μέσην χῶ-
ραν τοῦ παντός, ἄνω δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ μέσου πρὸς τὰ πέρατα. ἐναντίον
ἂν εἴη τὸ ἄνω τῷ κάτω διὰ τὸ πλείστην τῷ μέσῳ διάστασιν πρὸς τὴν
ἔξω εἶναι ἐπιφάνειαν. ὡς ἐν κύκλῳ καὶ σφαίρᾳ πρὸς τὰ πέρατα· ἐν γὰρ 15
15 ταύτῃ καὶ τὸ ἄνω μόνως ἄνω ἐστὶ καὶ τὸ κάτω μόνως κάτω. ἐν δὲ ταῖς
ἄλλαις διαστάσεσιν. ἐφ' ὃ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω λέγεται. πρὸς ἕτερον καὶ
ἕτερον λαμβανόμενον τὸ αὐτὸ καὶ ἄνω καὶ κάτω εἶναι δοκεῖ. διὸ ἐκεῖνα
καθ' αὐτὰ ὄντα ὡς τόπου διαφοραὶ καὶ ποσὰ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω ἐναν- 20
τίωσιν ἐπιδέχονται ἄν. ὥστε εἶναι περὶ μόνον τὸν τόπον ἐν τῷ ποσῷ ἐναν-
20 τίότητα. ὅτι δὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐναντιότης, εὐλόγῃσιν δηλοῦν καὶ οἱ τὰ ἐναντία
ὀρισάμενοι τὰ πλείστον ἀλλήλων διατεχότα· ἀπὸ γὰρ τῆς κατὰ τὸν τόπον
ἐν τῷ ἄνω καὶ κάτω ἐναντιώσεως εὐλόγῃσι τὸν ὀρισμὸν εἰληφέναι· τὸ γὰρ 25
25 διατεχέναι πρῶτως ἐν τόπῳ ἐστίν· ὥστε ἐν μόνῳ τῷ τόπῳ εἴη ἂν ἡ
ἐναντιώσις.

25 Ἐ. Ἀλλὰ πῶς ὁ Ἑρμῆνος ἀπήντηκεν;

Ἀ. Λέγων ὅτι τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω οὐ τόπον σημαίνει ἀλλὰ ποῦ.
ὥσπερ οὐδὲ τὸ χῶδες οὐδὲ τὸ αὔριον χρόνον ἀλλὰ ποτέ· ἔστι δὲ ὡς τὸ
ποτέ κατὰ χρόνον, οὕτως καὶ τὸ ποῦ κατὰ τόπον· ἕτερον δὲ ποσοῦ εἶναι 30
30 τι. ἕτερον δὲ τὸ ποσόν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἑρμῆνος οὕτως ἀφ' ἧρει τοῦ ποσοῦ
τὴν ἐναντίωσιν. 33^v

Ἐ. Ἄρα οὖν ἐν τοῖς ἄλλοις ποσοῖς οὐκ ἂν εἴη ἐναντιώσις;

Ἀ. Ἐν μὲν τοῖς ὀρισμένοις οὐδαμῶς. ἐν δὲ τοῖς ἀόριστοις ποσοῖς
δοξάζειν ἂν εἶναι ἐναντιώσιν.

Ἐ. Τίνα οὖν ἐστὶ τὰ ἀόριστα ποσά;

35 Ἀ. Τὰ οὕτω ἐκφερόμενα οἷον πολλὸν ἢ ὀλίγον. μέγα ἢ μικρόν· πο- 5
σὸν γάρ τι ὃν πολλὸν ἢ ὀλίγον ἐστὶ καὶ μέγα ἢ μικρόν.

2 εἶδους scripsi: εἶδος Mp 3 καὶ τὸ κάτω p: τὸ κάτω M 4 δὲ ταῦτα refecit M³
6 τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω οὐδὲ βούλονται εἶναι colloc. p 8 σφαίρας p: σφαίρα M
11 τὴν πρὸς τὸ μέσον χῶραν Aristot. 20 τῷ supra ser. M 23 τῷ Zp: τὸ M
25. 29 ἑρμῆνος Zp: ἑρμῆνος M (utrobique) 26 ante λέγων distinxi secundum Felic.:
prioribus contin. M³p 29 ἀλλὰ καὶ ὁ Ἑρμῆνος] atque ita quidem Herminus Felic.: an
ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀνδρόνικος? (cf. Simpl. f. 36r41) 32 ὀρισμένοις M 33 ἐναντιώσις p
(fort. recte)

- E. Ἄρα οὖν ποσὰ ταῦτα κυρίως;
 Ἀ. Οὐ πάντοτε ὁρίζεται.
 E. Διὰ τί;
 Ἀ. Οὐδὲ γὰρ σημαίνει ποσόν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τι ἂν εἴη.
 5 E. Τί οὖν; ἐναντία ἐστὶ ταῦτα;
 A. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ ἀντίκειται μὲν ἀλλήλοις, ἀντίκειται δὲ οὐχ ὥς 10
 τὰ ἐναντία ἀλλ' ὥς τὰ πρὸς τι. ὥστε καὶ τῶν πρὸς τι ἤ, οὐκ ἔστιν ἐν-
 ἀντία ἀλλὰ ἀντικείμενα.
 E. Πῶς τοῦτο ἔφη;
 10 Ἀ. Ὅτι τῶν ἀντικειμένων τὰ μὲν ἀντίκειται ὥς κατάφασσις καὶ ἀπό-
 φασις, τὰ δὲ ὥς στέρησις καὶ ἔστις. τὰ δὲ ὥς τὰ πρὸς τι. τὰ δὲ ὥς ἐν-
 ἀντία. ὥστε τὰ πρὸς τι ἀντικείμενα μὲν ἔστιν, ἐναντία δὲ οὐ. 15
 E. Ἄρα οὖν τῶν πρὸς τί ἐστὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν καὶ τὸ πολὺ
 καὶ τὸ ὀλίγον;
 15 Ἀ. Οὐ μόνον τῶν πρὸς τι, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς σημαίνει ποσὸν ἀόριστον
 ἕκαστον τούτων· διχῶς γὰρ λέγεται τὸ μέγα καὶ διχῶς τὸ μικρόν καὶ
 ὁμοίως τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, τὸ μὲν ἀπλῶς, τὸ δὲ τῶν πρὸς τι.
 E. Τὰ ἀπλῶς σημαίνοντα ποσὰ ποταπὰ εἶναι λέγεις;
 20 Ἀ. Ἀόριστα.
 E. Διὰ τί ἀόριστα;
 20 Ἀ. Ὅτι οὐκ ἔστιν λαβεῖν τὸ μέγα πόσῳ μέγα, οὐδὲ τὸ μικρόν πόσῳ
 μικρόν. εὐθὺς οὖν φέρεται ἢ διάνοια ἐπὶ τι μικρόν, ὅταν εἴπῃ μέγα, ἵνα
 διανοηθῇ, πόσῳ τὸ μέγα ῥηθέν ἐστίν.
 E. Διὰ τί οὖν οὐ μόνον αὐτὰ λέγεις, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς ποσόν; 25
 Ἀ. Ὅτι ἐκ πρώτης ποσὸν μᾶλλον, καὶ οὕτως λέγεται μέγα καὶ
 μικρόν καὶ πλεόν καὶ ἔλαττον, τὸ δὲ μέγα καὶ μικρόν καὶ τὸ πολὺ καὶ
 ὀλίγον ἐμφαίνει τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν οὕτως
 λέγεσθαι, ἐμφαίνει δὲ καὶ τὸ πρὸς ἄλλο, διὸ δύο σημαίνεσθαι ἐξ αὐτῶν 30
 ἔφραμεν καὶ ἀπόλυτον καὶ πρὸς τι.
 30 E. Ἄρα οὖν ὁ Ἀριστοτέλης τῶν δύο σημαυνομένων ἐμνήσθη;
 Ἀ. Οὐδαμῶς.
 E. Ἀλλὰ τίνας;
 34 E. Τοῦ κατὰ τὸ πρὸς τι μόνον ἀπ' αὐτοῦ λαμβανομένου, ὃ καὶ
 πειρᾶται διὰ πλειόνων ἐπιδείξαι.
 35 E. Τίς οὖν πρῶτος λόγος εἰς τὴν τούτου ἀπόδειξιν λαμβάνεται;
 Ἀ. Ὁ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· οὐδὲν γὰρ αὐτὸ καὶ αὐτὸ μέγα λέγεται
 ἢ μικρόν, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον ἀναφέρεται, ὥς παραστήσει ἢ ἐπαγωγῇ· οἶον 5
 ὅρος μικρόν λέγεται καίτοι ἀπλῶς οὕτως οὐκ ὄν μικρόν, ἀλλὰ ὁῖον τὸ

2 τι M: τοι p 12 μὲν M: om. p 15 post ἀλλὰ incertum quid oblitter. (γάρ
 vel γε coni. Vitelli) M 17 ὀλίγον M: τὸ ὀλίγον p 22 εἴπῃ M: εἴπῃ τις Zp: hoc
 aut εἴπῃς reponas 23 πόσῳ—ἐστίν scripsi: ποσῶ—εἶναι Mp 26 πλεόν καὶ ἔλατ-
 τον] corrigas πολὺ καὶ ὀλίγον τὸ (ante πολὺ) M: om. p 27 ἐμφαίνει iter. M
 36 γάρ Zp: oblitter. M αὐτὸ M: om. p λέγεται μέγα colloc. p

πρὸς ἕτερον ὁμογενὲς αὐτὸ μεῖζον γίνεσθαι τὴν ἀναφοράν. καὶ πάλιν ἡ
κρίσιμος πάντων οὕσα μικροτέρα ὅμως λέγεται μεγάλη, δηλονότι ἀναφερό- 10
μένη πρὸς ἄλλην κρίσιν.

Ἐ. Τί οὖν τοῦτο πρὸς ἀπόδειξιν ποιεῖ τοῦ τοῦ μέγα καὶ τοῦ μικροῦ
5 λέγεσθαι κατὰ τὸ πρὸς τι;

Ἀ. Ὅτι εἴπερ ταῦτ' ἐκάτερον καθ' ἑαυτὸ ἐλέγεται καὶ μὴ πρὸς
ἄλλο τι τῶν ὁμογενῶν ἡ ἀναφορά ἐγίνετο αὐτῶν, οὐκ ἂν τὸ μὲν ὅρος
μικρὸν ἐλέγεται, ἡ δὲ κρίσιμος μεγάλη.

Ἐ. Πῶς οὖν ἂν εἴποις συντόμως τοῦτο καὶ συλλογιστικῶς; 15

Ἀ. Οὕτως· τὸ ποσὸν οὐ λέγεται πρὸς ἕτερον οἷον τὸ δρίπηχον, τρί-
πηχον, ἡ ἐπιφάνεια καὶ τὰ ἄλλα, τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἐτέρου λέγεται.
οὐκ ἄρα ἔστι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ποσά. πάλιν ἄλλως· τὸ ποσὸν καθ'
ἑαυτοῦ λέγεται, ὃ δεῖκνυται τῇ ἐπαγωγῇ, τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καθ' 20
ἑαυτοῦ οὐ λέγεται, οὐκ ἄρα τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἔστι ποσά.

Ἐ. Ὅτι μὲν οὖν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν οὐ ποσά ἀλλὰ πρὸς τι.
ἀπέδειξας, δεῖξον δὲ ὅτι μὴ καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον ποσά ἀλλὰ πρὸς τι.

Ἀ. Ἐν μὲν γὰρ ταῖς Ἀθήναις εἰ τόχοι τρισηχίλων ὄντων ἀνθρώπων 25
φαιρὲν ὀλίγους εἶναι, ἐν δὲ τῇ κώμῃ καὶ ὥσιν τριακόσιαι, λέγωμεν πολλοί
εἶναι. καίτοι πολλαπλάσιον ὄντων Ἀθηνᾶζε, καὶ ἐν μὲν τῇ οἰκίᾳ οἱ πεντα-
20 κόσιοι πολλοί, ἐν δὲ τῇ πόλει καὶ πολλαπλάσιαι τοῦτων ὥσιν, ὀλίγοι λέ-
γονται. πρὸς ἕτερον οὖν ἡ ἀναφορά τοῦ πολλοῦ καὶ ὀλίγου λέγεται. καὶ 30
ἄλλο ἐπιχείρημα· τὸ μὲν δρίπηχον καὶ τρίπηχον καὶ τὰ ὅσα καὶ πάντες ποσόν 31
ἐκαστον σημαίνει, τὸ δὲ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον οὐκ εἰσὶν τοῦ ποσοῦ δηλω-
τικά· ἐκ γὰρ τοῦ φάναι πολὺ ἢ ὀλίγον οὐ σημαίνεται ἀριθμὸς, ὡσαύτως
25 δὲ οὐκ ἂν εἴπωμεν μέγα ἢ μικρὸν, οὐ δηλοῦται διωρισμένον τι ποσόν. οὐκ
ἄρα ποσά ταῦτα.

Ἐ. Ἄρα οὖν καὶ ἄλλο ἐπάγεις εἰς τὸ αὐτὸ *; 5

Ἀ. Ἐπάγω.

Ἐ. Ποῖον τοῦτο;

Ἀ. Τῷ γλυκεῖ τὸ μικρὸν ἐναντίον ὃν καθ' ἑαυτοῦ λέγεται καὶ νοεῖται·
καὶ γὰρ μὴ ἢ τὸ μικρὸν, νοεῖται τὸ γλυκὺ καθ' ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἢ γλυκὺ,
νοεῖται τὸ μικρὸν καθ' αὐτό. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ
τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ θερμὸν πάντα ταῦτα ἐναντίωσιν ἐπιδεχόμενα πάντως 10
καθ' ἑαυτὰ νοεῖται πρότερον. τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ τὸ πολὺ καὶ
35 τὸ ὀλίγον οὐκ ἔστι καθ' ἑαυτὰ πρότερον εἰπεῖν, ἀλλὰ ἀνάγκη συνεπιννοεῖσθαι
αὐτῶν ἐκάστω, πρὸς ὃ τὴν ἀναφορὰν ἔχει· τότε γὰρ μέγα οὐκ ἔστιν οὔτε
εἰπεῖν οὔτε νοῆσαι μὴ οὐχὶ ἀνενεγκόντα ἐπὶ τι ἕτερον. πρὸς ὃ ἀποβλέπων 15

1 αὐτῷ] corrigas αὐτοῦ 2 κρίσιμος M (ubique) 4 τοῦ τῷ] τοῦτο Mr τὸ μι-
κρὸν M: μικρόν p 6 εἴπερ Zp: εἴ— oblitter. M 9 ἂν M: om. p 13 τὸ
μικρὸν M: μικρόν p 18 λέγωμεν M 18, 19 an πολλοὺς εἶναι? 19 Ἀθηνᾶζει M
25 οὐ (alterum) M: om. p 27 καὶ M: om. p post αὐτὸ habet πρὸς τι Zp:
oblitter. M: scribas ἐπιχείρημα (cf. p. 110, 6) 33 ἐπιδεχόμενα M: δεχόμενα p
36 ἐκαστω M: ἐκαστον p 37 εἰπεῖν Zp: oblitter. M ἀποβλέπων] ἀποβλέπων τις
Zp: ἀπο— (ceteris oblitter.) M

μέγα φήσει τις εἶναι αὐτό. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τρία· τί γὰρ ὁριστὸν ἔστι νοῆσαι ἐκ τοῦ ἀκοῦσαι μέγα ἢ μικρόν ἢ πολὺ ἢ ὀλίγον. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. εἰ τοίνυν τὰ μὲν ἔχοντα ἐναντιότητα καθ' ἑαυτὰ πρῶτως λέγεται, τὰ δὲ τέτταρα τὰ εἰρημένα οὐκ ἔστιν εἰπεῖν πρῶτως καθ' ἑαυτά, 20 οὐκ ἂν ἐπιδέχοντο ἐναντιότητα.

Ἐ. Ἐτι ἄλλο ἐπιχείρημα ποῖον ἔχεις εἰπεῖν;

Ἀ. Τοῦτο· εἰ ἔσται τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν ἐναντία, ἐπειδὴ πρὸς τὸ μεῖζον ἐν τοῦτοις ἀφορίσαι μικρόν ἂν ὀφείειν εἶναι τὸ ἔτερον, πρὸς δὲ τὸ ἔλαττον πάλιν μέγα. καὶ τοῦτό γε κατὰ τὴν αὐτὴν καιρὸν συμβαίνει, συμ- 10 βῆσεται αὐτὸ ἑαυτῷ ἐναντιοῦσθαι. οὐκ ἄρα τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν εἰσιν αὖ ἐναντία. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ πολλοῦ καὶ ὀλίγου. ἀλλ' εἰ μήτε ἐν τοῦτοις ἐναντιώσις μήτε ἐν τῷ τόπῳ, ὥς τις ἐδόκει, οὐκ ἔσται δῆπου ἐν τῷ ποσῷ ἐναντίον.

Ἐ. Ἄρα οὖν διὰ τοῦτο ἴδιον τοῦ ποσοῦ τοῦτο;

Ἀ. Οὐδαμῶς· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῆς οὐσίας δεδείχθη ἐναντιώσις, καὶ ἐπὶ 30 τινῶν δὲ τῶν τοῦ ποιοῦ δειχθήσεται μὴ προσοῦσα ἐναντιώσις. ὥστε οὐκ ἴδιον τοῦ ποσοῦ τοῦτο, καὶ παντὶ ποσῷ μηδὲν ἢ ἐναντίον. 35r

Ἐ. Εἰπέ τοίνυν εἰ καὶ ἄλλο τι αὐτῷ πρόσεστιν.

Ἀ. Φημί δὴ ὅτι οὐ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπιδέχεται τὸ ποσόν. 20 τοῦτο δὲ ὀγλὸν ἐπισοῖσι τὰ κατὰ μέρος· γραμμὴ τε γὰρ γραμμῆς καθὼς γραμμῆ οὐκ ἔστιν μᾶλλον γραμμῆ οὐδὲ ἐπιφάνεια ἐπιφανείας οὐκ ἔστιν α μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπιφάνεια. οὐδὲ σῶμα ἢ σῶμα οὐδὲ τόπος ἢ τόπος οὐδὲ ἀριθμὸς ἢ ἀριθμὸς οὐδὲ μὴν χρόνος ἢ χρόνος. ἀφ' ὧν ὀγλὸν ὅτι οὐκ ἐπιδέχεται τὸ ποσόν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον.

Ἐ. Ἄρα οὖν ἴδιον τοῦ ποσοῦ τοῦτο;

Ἀ. Οὐδαμῶς. οὐ γὰρ ὑπάρχει αὐτῷ μόνῳ, εἰ καὶ παντί· δεδείχθη 10 γὰρ ὅτι καὶ ἡ οὐσία οὐδὲν μᾶλλον ἔστιν ἑτέρα ἑτέρας οὐσίας.

Ἐ. Τί οὖν ἴδιον τοῦ ποσοῦ ἂν εἴη;

Ἀ. Τὸ ἵσον τε καὶ ἀνίσον λέγεσθαι· γραμμὴ τε γὰρ γραμμῇ ἢ 30 ἴση ἢ ἀνισὲς ἔστι καὶ σῶμα σώματι καὶ ἐπιφάνεια ἐπιφανείᾳ.

Ἐ. Ὅταν οὖν λέγῃ τις ἐπὶ λευκοῦ. ὅτι τόδε τῷδε ἴσον, πῶς λέγει; 15

Ἀ. Οὐ κυρίως ἀλλὰ καταχρώμενος ἀντὶ τοῦ ὁμοίου.

Ἐ. Πῶς δὲ ὁ ἀνθρωπος ἀνθρώπῳ λέγεται ἴσος καὶ πύργος πύργῳ, οὐκ ὄντα ποσά;

Ἀ. Κατὰ συμβεβηχός.

1 φήσει τις M: φήσει Zp τί Zp: oblitter. M 2 ὁριστὸν scripsi: *prae-finitum* Felic.: ὁρισμὸν Mp 7 ἔσται M: ἔστι p καὶ Zp: om. M ἐπειδὴ Zp: oblitter. M 8 ἐν τοῦτοις] an εἰ τίς τι? ἀφορίσαι p: ἀφορεῖσθαι M 10 εἰσιν M: om. p 12 ἐν (ante τοῦτοις) M: om. p 13 ἐν τῷ ποσῷ M: om. p 15 οὐδὲ M: οὐτε p 18 τι M: om. p αὐτῷ p: αὐτὸ M 20 ἐπισοῦσα M 21 an μᾶλλον ἢ ἥττον? 22 οὐδὲ M: οὐτε p 27 ἔστιν M: om. p ἑτέρα ἑτέρας οὐσία p: ἑτέρα ἑτέρα οὐ- σίας M 29, 30 γραμμῇ et ἐπιφανείᾳ scripsi: γραμμῆς et ἐπιφανείας Mp 30 σώ- ματι M: σώματος p 31 τῷδε M: τοῦδε p 32 οὐ κυρίως Zp: οὐδαμῶς (supra scr. κυρίως) M καταχρώμενος ἀντὶ τοῦ ὁμοίου p: καταχρωμέν[||||] ἀνόμοιον M: καταχρωμένον ἀνόμοιον Z 33 ὁ Zp: oblitter. M 34 ποσά (sed —σά oblitter.) M: om. Zp

¹E. Πῶς κατὰ συμβεβηκός;

²A. Οὐχ ὅτι οὐσία ἐστίν· ἀλλ' ὅτι μέγεθος ἔχει· ποσὰ γάρ ἐστιν περὶ τὴν ἡμετέραν οὐσίαν πρῶτα αἱ καλούμεναι διαστάσεις· αὐταὶ δὲ εἰσιν 20 μῆκος, πλάτος, βάθος.

5 ³E. Μετὰ τὸ ποσὸν τίς ἐστι τρίτη κατηγορία τῆς τάξεως;

[Περὶ τῶν πρὸς τι].

⁴A. Ἡ τῶν πρὸς τι.

⁵E. Διὰ τί μᾶλλον μὴ τὸ ποιεῖν;

⁶A. Ὅτι προϋπεσθηκότος μήκους, πλάτους, βάθους ἐπιγίνεται τὸ μεῖζον 25 10 καὶ τὸ ἔλαττον, ἅπερ ἐστὶν πρὸς τι.

⁷E. Διὰ τί μετὰ τὸ ποσὸν εὐθὺς τὰς τῶν πρὸς τι ἐπήγαγεν;

⁸A. Καὶ διὰ ταύτην μὲν τὴν αἰτίαν, καὶ διότι ἐμνήσθη τῶν πρὸς τι ἐν τῷ ποσῷ, ἔδει οὖν εἰς τὸ εὐσύννοπτα γενέσθαι πῶς εἴρηται καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον διδοῖναι εὐθὺς, τίνα ποτέ 30 15 ἐστὶ τὰ πρὸς τι.

⁹E. Τίνα οὖν ποτέ ἐστι τὰ πρὸς τι;

¹⁰A. Ὅρον μὲν αὐτῶν γενικώτατον οὐκ ἔστιν ποιήσασθαι, ὥς οὐδ' ἐπὶ τῶν ἄλλων, τὴν δὲ ἐπὶνοίαν ἔστιν συλλαβόντας ἀποδοῦναι, ὃ πεποιήμεν 35 καὶ Ἀριστοτέλης εἰπὼν πρὸς τι εἶναι ταῦτα, ὅσα αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἐτέ- 20 ρων εἶναι λέγεται ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον.

¹¹E. Τί οὖν διὰ ταύτης τῆς ἀποδόσεως παραστῆσαι βούλεται;

¹²A. Πρῶτον μὲν ὅτι ἐπὶ πληθους λέγεται τὰ πρὸς τι ὥσαντι τινῶν ὄντων πρὸς τι, ἐνὸς δὲ οὐ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνὸς τῶν πρὸς τι ὄντος οὐ μὴν τοῦτο πρὸς τι ὁρθῶς ἂν βῇθεῖν. ὥσπερ οὖν οὐκ ἂν εἴποις τοῦ πρὸς ἄλ- 25 ληλα ἀλλὰ τῶν πρὸς ἀλλήλα, οὕτως οὐ τοῦ πρὸς τι ἀλλὰ τῶν πρὸς τι, 10 δι' ἣν αἰτίαν καὶ περὶ οὐσίας καὶ περὶ ποσοῦ ἐνικῶς εἶπεν, περὶ δὲ τῶν πρὸς τι πληθυντικῶς ἔφη· πρὸς τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται, ἔπειτα ἢ ἐκκαίμενη ὑπογραφή Πλατωνικὴ εἶναι λέγεται, ἣν καὶ παρελθὼν διορ- 30 θοῦται.

¹³E. Τί οὖν ἀρτίστησιν; καὶ τί βούλεται ἢ προστιθήκη ἢ προκαίμενη ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον ἔχει;

¹⁴A. Λέγω ὅτι τῷ τὰ μὲν πρὸς τι λέγεσθαι φάναι εἶναι ἐκεῖνα, ὅσα

2 ἐστίν] an εἰσιν? 3 πρῶτα scripsi: πρῶ M: πρώτως Zp 5 μετὰ τὸ M: μετὰ δὲ τὸ p 6 τρίτη M: om. p 6 tit. inclusi 7 ἢ M: om. p 9 μῆκος M: τοῦ μήκος p 10 ἅπερ M: ὅπερ p 11 διὰ τί M: διότι p 12 τὰς M: ἐμνήσθη p: corrigas τὴν ἐπήγαγεν] ἐπήγαγεν oblitter. refecit M³: om. in lac. Zp 14 καὶ τὸ (primum) oblitter. refecit M³: om. in lac. Zp 16 τίνα M: τί p 17 γενικώτατον] corrigas γενικωτάτων ὄντων (cf. p. 87, 18) 18 τὴν δὲ oblitter. refecit M³: τὴν μὲν Zp 20 λέγεται M: λέγονται p 26 περὶ ποσοῦ καὶ περὶ οὐσίας colloc. p 28 πλατωνικὴ M (cf. Soph. 255, 1) 30 τί (ante βούλεται) M: om. p 31 ἔχει M: om. p 32 λέγω oblitter. refecit M³: λέγει Zp τῷ p: τὸ M εἶναι post ἐτέρων (p. 112, 1) transponas

αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἐτέρων λέγεται, παρίστησιν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόλυτα τὰ πρὸς τι ἀλλ' ἐν σχέσει τινὸς πρὸς ἄλλο τι, καὶ ὅτι τινὰ μὲν ἐτέρων λέγεται κατὰ πτώσιν τὴν αὐτὴν ἄμφω, τινὰ δὲ καθ' ἐτέραν καὶ ἐτέραν, τινὰ δὲ 20 οὐ κατὰ πτώσιν.

5 Ἐξῆς δὲ τί προσέθηκεν;

Ἀ. Ὅπως οὖν ἄλλως πρὸς ἕτερον ἔχει.

Ἐ. Σαφῆ ποίησον ἂ λέγεις διὰ παραδείγματων.

Ἀ. Κατὰ πτώσιν μὲν τὴν αὐτὴν λέγεται τῶν πρὸς τι τὰ τοιαῦτα· πατήρ υἱοῦ πατρός, υἱὸς πατρὸς υἱός· ἀφ' οὗ τε γὰρ ἡ σχέσις, κατ' ὁρ- 10 θὴν εἴρηται πτώσιν, καὶ πρὸς ὃν, κατὰ γενικήν, καὶ πάλιν δοῦλος μὲν 25 κατ' εὐθείαν, δεσπότου δὲ κατὰ γενικήν, ταῦτα μὲν κατὰ τὰς πτώσεις ἐξισάζει· αἰσθησις δὲ αἰσθητοῦ αἰσθησις, εὐθείας μὲν τὸ ἀφ' οὗ, γενικῆς δὲ τὸ πρὸς ὃ, τὸ δὲ αἰσθητὸν αἰσθίησει αἰσθητόν, εὐθείας μὲν τὸ αἰσθητόν, πρὸς ὃ δὲ λέγεται, αἰσθίησει, κατὰ δοτικήν πτώσιν καὶ οὐ κατὰ γενικήν. 30 15 ἐνγίλλαται οὖν τὰ τῶν πτώσεων ἐνταῦθα, τὸ μέγα δὲ ὡς μὲν πρὸς τὸ μικρόν λέγεται, οὐκέτι μέντοι ἂν ῥηθεῖη μικροῦ μέγα, οὐδὲ τὸ μικρόν με- 36 γάλου μικρόν, ἀλλ' εἰ μὲν ἐπινοία ἐπινοεῖται, κατ' ἐκφορὰν δὲ οὐκέτι πτωτικήν τοιαύτην τάδε προφέρεται, ταῦτα οὖν ὅπως οὖν ἄλλως πρὸς ἕτε- 5 ρον ἔχει, οὐ μὴν κατ' ἐκφορὰν ἢ ὡς πτώσις ἀνὰ λόγον τοῖς ἄλλοις ἐκφέ- 20 ρεται, πάντα δὲ ταῦτα ἅπερ ἐστὶν οὐ καθ' αὐτὰ λέγεται ἀλλ' ἐτέρων τινῶν.

Ἐ. Τίνα οὖν παραδείγματα ὁ Ἀριστοτέλης κατέθηκεν;

Ἀ. Τὸ μείζον ἐλάττωος μείζον καὶ τὸ ἐλάττω μείζονος ἐλάττω, ἔτι 10 δὲ καὶ τὸ διπλάσιον ἡμίσεως διπλάσιον καὶ ἥμισυ διπλάσιονος ἥμισυ, ἔτι 25 φησὶν ἕξις, διάθεσις, αἵσθησις, ἐπιστήμη· πάντα γὰρ τὰ εἰρημένα ταῦτα ἅπερ ἐστὶν ἐτέρων εἶναι λέγεται, οὐκέτι τοῖνυν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν πτώσιν ἀντιστρέφει ἀλλήλοισι· ἐπιστήμη μὲν γὰρ ἐπιστητοῦ ἐπιστήμη καὶ αἵσθησις αἰσθητοῦ αἵσθησις, οὐκέτι δὲ τὸ ἐπιστητὸν ἐπιστήμης ἐπιστητόν 15 οὐδὲ τὸ αἰσθητὸν αἰσθήσεως αἰσθητόν, ἀλλ' ἐπιστήμη ἐπιστητόν καὶ αἰ- 30 σθίησει αἰσθητόν, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ μὲν ἕξις ἐκτοῦ ἕξις, τὸ δὲ ἐκτόν ἕξει ἐκτόν, καὶ ἡ θέσις θετοῦ θέσις, τὸ δὲ θετόν θέσει θετόν, ταῦτα μὲν ἄρα αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἐτέρων εἶναι λέγεται.

Ἐ. Τῶν δὲ ὅπως οὖν ἄλλως πρὸς ἕτερον λεγομένων τίνα ἐπάγει παρα- 20 δείγματα;

35 Ἀ. Αὐτὸς φανερόν πεποίηκεν· προσθεῖς γὰρ ἢ ὅπως οὖν ἄλλως πρὸς ἕτερον, ἐπάγει ὅρος μέγα λέγεται· πρὸς γὰρ τὸ μικρόν ὅρος λέγεται μέγα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῇ πτώσει· οὐ γὰρ λέγεται τὸ μέγα μικροῦ

1 λέγεται p: λέγεσθαι M
 6 an (ῆ) ὅπως οὖν? ἔχει M: om. p

8 M: σαφὲς ποίησον ὁ p

9 πατήρ, υἱός M: om. p

16 ἂν Zp: oblitter. M

25 post ἐπιστήμη addas θέσις (cf. v. 31)

26 ταῦτα ἅπερ ἐστὶν p: τοῦτο ἅπερ εἰσὶν M: an ταῦτα (αὐτὰ) ἅπερ ἐστὶν?

Zp: ἐπισθίησει M

36 ὅρος Zp: ὅρος M (ubique)

5. 6 Ἐξῆς—ἔχει ante τί οὖν παρίστησιν (p. 111,30) trans-

ponas.

7 σαφῆ ποίησον ἂ] σαφῆ ποίησον

10. 11 καὶ πάλιν—γενικήν

17 εἰ μὲν

25 post ἐπιστήμη addas θέσις (cf. v. 31)

29 ἐπιστήμη

μέγα οὐδὲ τὸ μικρὸν μεγάλου μικρόν. ἀλλὰ τὸ μεῖζον μικροτέρου μεῖζον 25
καὶ τὸ μικρότερον μεῖζονος μικρότερον.

Ἔ. Τῶν δὲ τῇ αὐτῇ χωρμένων πτώσει τίς διαφορά;

Ἀ. Ὅτι τὰ μὲν καὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρῆται, τὰ δὲ ἑτέρω.

5 Ἔ. Τίνα οὖν ἐστίν. ἃ τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρῆται:

Ἀ. Οἷον τὸ ὅμοιον, τὸ ἴσον, τὸ ἀνόμοιον, τὸ ἄνιστον· ὅμοιον γὰρ τόδε
τῷδε καὶ τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ ἀνόμοιόν τε, ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. 30

Ἔ. Τίνα δὲ τῇ μὲν αὐτῇ πτώσει, οὐ τῷ αὐτῷ δὲ ὀνόματι;

Ἀ. Οἷον τὰ τοιαῦτα· πατήρ υἱοῦ πατήρ, υἱὸς δὲ πατρὸς υἱός. 36 v

10 * * * ἡ θέσις καὶ τὰ εἶδη τῆς θέσεως τῶν πρὸς τι· καὶ τὸ θετὸν
θέσει θετόν. εἰ δὲ ἡ θέσις τῶν πρὸς τι, θετοῦ γὰρ θέσις ἡ θέσις ἂν εἴη.

Ἔ. Τίνα οὖν εἶδη θέσεως;

Ἀ. Ἀνάκλησις, στάσις, καθέδρα· ἀνάκλησις τε γὰρ ἀνακαίμενον ἐστὶν
ἀνάκλησις καὶ ὁ ἀνακαίμενος ἀνακλίσαι ἐστὶν ἀνακαίμενος, ἥ τε στάσις 5
ἐστὼς ἐστι στάσις καὶ ὁ ἐστὼς στάσει ἐστὶν ἐστὼς, ἥ τε καθέδρα τοῦ
καθημένου ἐστὶ καθέδρα καὶ ὁ καθήμενος καθέδρα ἐστὶ καθήμενος.

15 Ἔ. Ἄρα οὖν ἐπειδὴ ἡ ἀνάκλησις τῶν πρὸς τι καὶ ἡ στάσις καὶ ἡ
καθέδρα, καὶ τὸ ἀνακαίσθαι ἢ ἐστάναι ἢ καθῆσθαι τῶν πρὸς τι ἂν εἴη; 10

Ἀ. Οὐδ' αὖτως.

20 Ἔ. Διὰ τί;

Ἀ. Ὅτι ἡ μὲν θέσις καὶ τὰ εἶδη τῆς θέσεως ἦν πρὸς τι, ταῦτα δὲ
οὔτε θέσις ἐστὶν οὔτε εἶδη ἐστὶν θέσεως ἀλλὰ παρώνυμα ἀπὸ τῶν εἰρη-
μένων θέσεων. οὐδὲν δὲ τῶν παρωνύμων ταυτόν ἐστι τῷ ἄφ' οὗ παρω-
νόμασαι· οὔτε γὰρ γραμματικὸς ταυτὸν τῇ γραμματικῇ ἢ τε γυνὴ ὅταν 15
25 ἀπὸ τῆς γραμματικῆς γραμματικὴ ῥηθείη, οὐκ ἔστι παρώνυμον.

Ἔ. Τί οὖν ἐρεῖς τὸ καθεῖσθαι καὶ πῶς ἔχειν πρὸς τὸν καθήμενον;

Ἀ. Λέγω ὅτι συμβέβηκεν μὲν αὐτῷ, οὐ μὴν ἐπεὶ συμβέβηκεν τοῦτο
τῶν πρὸς τι ἂν εἴη.

Ἔ. Ὡσπερ τούτων ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ τοῦ ποσοῦ ζητῶν τὸ ἴδιον 20
30 πρῶτον ἐξήγησας, τὸ ἔχειν ἐναντίον ἢ μὴ ἔχειν εἰ ἴδιον αὐτῶν, ἐστὶν καὶ
ζητήσας ἀπέδειξας ὅτι μὴ ἦν ἴδιον αὐτῶν τὸ μὴ ἔχειν ἐναντίον, οὕτως καὶ
ἐπὶ τῶν πρὸς τι ζητήσον, μὴ ἴδιον αὐτῶν τὸ ἔχειν ἐναντίον ἢ τὸ μὴ
ἔχειν.

3 τίς διαφορά p: τῇ διαφορά M 6 τὸ ἴσον M: καὶ ἴσον p τὸ (ante ἄνιστον) Zp:
oblitter. M 9 δὲ M: om. p 10 ante ἡ θέσις defectum significavi; supplenda
haec fero· Ἔ. Τέλος δὲ τίνα ἐπάγει παραδείγματα: Ἀ. Τὰ εἶδη τῆς θέσεως· καὶ γὰρ
10. 11 θετοῦ γὰρ θέσις ἡ θέσις ἂν εἴη ante καὶ τὸ θετόν transponas et post τῶν πρὸς τι
addas καὶ τὰ εἶδη τῆς θέσεως τῶν πρὸς τι (cf. Simpl. f. 42 v 22) 11 θετοῦ (sed τοῦ
oblitter. m^o refecit.) M: θέσεως p 13 ἀνάκλησις M¹ 14 ἀνάκλησις—ἀνακλίσαι
ἐστὶν iter. M ἥτε M²: εἴτε M¹: ἡ δὲ p 18 καθεῖσθαι M 21 ἦν M: ἐστὶ p
an (τῶν) πρὸς τι? 22 θέσεις Zp Simpl.: θέσις M θέσεως M: θέσεων p 23 τῷ
το M¹ (corr. m^o) 27 μὲν M: om. p 29 ζητῶν Zp: ζητῶ M 30 αὐτῶν M:
αὐτῷ p 31 ἀπέδειξας Felie.: ἀπέδειξα Mp τὸ μὴ ἔχειν M: τὸ ἔχειν p post
ἐναντίον add. ἢ τὸ μὴ ἔχειν p: om. M

Ἄ. Φησὶ τούτων ὅτι ἐν τοῖς πρὸς τί ἐστὶν ἐναντιότης.

25

Ἐ. Ἐπιδειξόν.

Ἄ. Οἷον ἡ ἀρετὴ τῇ κακίᾳ ἐναντίον ἐστίν, ἡ δὲ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία
ἕξις. πᾶσα δὲ ἕξις εἴρηται ὅτι τῶν πρὸς τι καθό τινας ἕξις. ἀλλὰ μὴν ἡ
5 ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ἕξεις εἰσὶν· τῶν πρὸς τι δὲ ἂν εἴη ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ
κακία· ἥ τε γὰρ ἀρετὴ τινός ἐστιν ἕξις ἡ τε κακία.

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς προσελθὼν ποιότητα λέγει τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν;

Ἄ. * * * ὅτε προσελθὼν τὰς ἕξεις ἐρεῖ ποιότητας· τὸ αὐτὸ γὰρ πρᾶγμα
κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο οὐδὲν κωλύεται εἰς πλείους κατηγορίας ἀνάγεσθαι. ὥσπερ
10 . . . ἡ ποιότης καθὼ μὲν ποιὸς παρέχει τοὺς μετέχοντάς τι αὐτῆς, τῆς
τοῦ ποιοῦ ἂν εἴη κατηγορίας, καθὼ δὲ τινός ἐστι ποιότης (ποιοῦ γὰρ ποιότης
ἡ ποιότης) τῶν πρὸς τι ἂν εἴη. ἄνευ δὲ ἐτέρας κατηγορίας οὐκ ἔστιν ἐπινοῆ-
σαι τι τῶν πρὸς τι καθ' ἑαυτό. (ἡ γὰρ) ἐάν μὲν ἐπὶ κατηγορίας ὁφθῇ ἐπι-
δεχρμένης ἐναντίωσιν * * *. ἐάν δὲ ἐπὶ κατηγορίας μὴ ἐπιδεχρμένης, οὐδὲ
15 αὐτὴ δέχεται. οἷον ἐπὶ τῆς ποιότητος, ἐπιδέχεται γὰρ ἐναντίωσιν, ποιότης γὰρ
οὕσα ἡ ἀρετὴ ἐναντία ἐστὶ τῇ κακίᾳ· καὶ τῶν πρὸς τι ἄρα τὸ κατ' ἀρετὴν
καὶ κακίαν ἐναντίωσιν ἔχει. ἡ δὲ γε οὐσία καθὼ οὐσία οὐκ ἐπιδέχεται
ἐναντίωσιν· Σωκράτης δὲ καὶ ὅλως οὐσία ὑπόκειται τῷ πατρὶ ἢ υἱῷ καὶ
τῷ δεσπότῃ καὶ τῷ δοῦλῳ· ὥστε οὐδὲ τὰ τοιαῦτα τῶν πρὸς τι οὐκ ἐπι-
20 δέχεται ἐναντίωσιν. οὐδὲ τὸ διπλάσιον οὖν, ὃ ὑπόκειται ποσόν, ἐναντίωσιν
οὐκ ἐπιδέχεται· τί γὰρ δύο πρὸς ἐν ἢ τέσσαρα πρὸς δύο ἐναντίον; οὐδὲ
τὸ ἡμισυ. ὅθεν οὐκ ἂν ἴδιον εἴη τῶν πρὸς τι τὸ ἐπιδέχεσθαι ἐναντίωσιν.

Ἐ. Διὰ τί;

Ἄ. Ὅτι οὔτε πᾶσιν ὑπάρχει οὔτε μόνοις.

Ἐ. Τί οὖν; τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἀρά γε τὰ τῶν πρὸς τι ἐπι-
δέχεται;

Ἄ. Ἐπιδέχεται μὲν, ἀλλ' οὐ πάντα.

20

Ἐ. Πῶς οὖν ἐπιδέχεται;

Ἄ. Ὅμοιον γὰρ μᾶλλον λέγομεν τόδε τῷδε, τὸ δὲ ὅμοιον καὶ τὸ
30 ἴσον ἐλέγετο τῶν πρὸς τι εἶναι.

Ἐ. Καὶ πῶς, εἰ τὸ ποσὸν μὲν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ
ἥττον, τὸ δὲ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον, ἴδιον
ἂν εἴη τοῦ ποσοῦ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον;

25

4 ἕξις (sic ubique) paene oblitter. M: τῶν πρὸς τι Zp: an ἕξεις? 4. 6 ἀλλὰ — ἡ τε
κακία eicias ἀλλὰ μὴν M: ἀλλ' εἰ οὖν p 5 εἰσιν p: ἐστὶ M 5. 6 ἡ κακία Zp:
oblitter. M 7 προσελθὼν scripsi: προ...ὼν M: om. in hac. Zp λέγει M: λέγων p
τῇν (ante κακίαν) supra scr. M 8 ante ὅτε supplenda sunt velut Ἄ. αὐτὰς δηλώσει
τοῦτο 10 ante ποιότης VI litterae, ex quibus altera εἰ et sexta ἡ constant, oblitter. M:
om. p: φέρε ἡ coni. Diels 10 αὐτῆς] αὐτῆς M: om. p 11 ποιοῦ Zp: oblitter. M
13 αὐτό p: αὐτὰ M ὁῦτε inserui: lae. IV vel V litter. Mp 14 post ἐναντίωσιν
defectum significavi, inseras δέχεται καὶ αὐτὸ ἐναντίωσιν δὲ Zp: oblitter. M
18 πατρὶ Zp: oblitter. M 18. 19 καὶ τῷ (ante δοῦλῳ) M: ἡ p (fort. recte) 19 τῶν
Zp: oblitter. M οὐκ M: om. p 20 οὐδὲ M: οὔτε p ὃ ὑπόκειται Zp: ὃ
ὑπό— oblitter. M 21 οὐκ M: om. p 29 post γὰρ add. καὶ ἴσον p: om. M Simpl.,
quare potius καὶ τὸ ἴσον inducas 32 ante ἴδιον distinx. M²p

Ἄ. Ὅτι τὸ μὲν ποσὸν ἢ ποσὸν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, τὰ δὲ συμβεβηκότα τῷ ποσῷ ἐπιδέχονται ἂν τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον. ὥσπερ καὶ ἡ οὐσία οὐκ ἐπιδέχεται ἐναντιώσιν. συμβεβήκει δὲ τῇ οὐσίᾳ τῶν ἐναντιῶν ἀνά μέρος εἶναι δεκτικὴν. καὶ ἐνταῦθα οὖν ἄλλο μὲν ποσὸν, ἄλλο 30 δὲ τὸ ἴσον τοῦ ποσοῦ. ἔστι γὰρ τὸ ἴσον ποιότητος (καὶ) πάθος οὐσιωδὲς τοῦ ποσοῦ. αἱ δὲ ποιότητες καὶ τὰ πάθη ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ 37 ἥττον. ἐπιδέχονται * ἂν καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον. καίτοι τοῦ ποσοῦ μὴ ἐπιδεχομένου.

Ἐ. Ἀλλ' εἰ πάθη ποσοῦ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον, πῶς ἂν εἴη τῶν 10 πρὸς τι τὸ ἴσον;

Ἄ. Ὅτι τὸ ἴσον ἴσῳ λέγεται ἴσον καὶ τὸ ἄνισον ἀνίσῳ ἄνισον. αὐτὰ 5 γὰρ ἃ ἔστι τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον ἑτέρου λέγεται.

Ἐ. Ἄρα οὖν πάντα τὰ ὑπὸ τὰ πρὸς τι ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον;

15 Ἄ. Οὐδαμῶς. οὔτε γὰρ τὸ διπλάσιον ῥηθείη ἂν μᾶλλον τινος διπλάσιον ἢ ἥττον οὔτε τὸ ἡμισυ ῥηθείη ἂν μᾶλλον ἢ ἥττον τινος ἡμισυ.

Ἐ. Τί οὖν τοῖς πρὸς τι ὑπάρχει ἴδιον. καθόσον εἰσὶν πρὸς τι. 10

Ἄ. Τὸ πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεσθαι.

Ἐ. Τί ἔστι τὸ πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεσθαι;

20 Ἄ. † Τὰ πρὸς ἃ λέγεται τὰ πρῶτα, ὁμοίως καὶ τὰ δεύτερα λέγεσθαι πρὸς τὰ πρῶτα. οἷον εἰρήσῃ ὁ πατήρ πρῶτος, ὁ δὲ υἱὸς δεύτερος, καὶ ἔστω ὁ πατήρ υἱοῦ πατρός. οὐλοῦν ἀντιστρέφωμεν καὶ τὸν υἱὸν προτάξωμεν. 15 καὶ ἔστι καὶ ὁ υἱὸς πατρὸς υἱός.

Ἐ. Ἄρα οὖν πάντα οὕτως ἔχει;

25 Ἄ. Πάντα μὲν κατ' ἐπίνειαν, οὐ πάντα δὲ κατ' ἐκφώνησιν. ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ τὰς αὐτὰς πτώσεις ἔχει ἀντιστρέφοντα τοῖς πρῶτοις λεγομένοις, ὥς ὁ πατήρ υἱοῦ πατρός καὶ ὁ υἱὸς πατρὸς υἱός. ἐπ' ἀμφοῖν γὰρ πρὸς γενικὴν πτῶσιν γέγονεν ἡ προφορά. τὰ δὲ οὐ πρὸς τὰς αὐτὰς πτώ- 30 σεως, ὥς ἡδὴ ἐδείξεν. αἰσθησις μὲν γὰρ αἰσθητοῦ αἰσθησις πρὸς γενικὴν 30 ἐρρέθη πτῶσιν, τὸ δὲ αἰσθητὸν αἰσθήσει αἰσθητὸν πρὸς δοτικὴν τὸ ἀντιστρέφον συνετάχθη. τινὰ δὲ κατ' ἐκφορὰν οὐκ ἐπιδέχεται, πρὸς ὃ λέγεται. οὐ λέγομεν γὰρ μέγα μικροῦ μέγα οὐδὲ μικρὸν μεγάλου μικρόν. ταῦτα δὲ 25 εἴρηται πρότερον.

1 Ὅτι τὸ Simpl. ὅταν M: ὅταν p ποσὸν ἢ ποσὸν M: ἢ ποσὸν p οὐκ M: om. p
1. 2 ἥττον M: τὸ ἥττον p (utrobique) 2 ἐπιδέχονται M: ἐπιδέχεται p 4 ἀνά
μέρος p: ἀνάμερον M 5 καὶ inserui: III litter. oblitter. M: om. p 7 post ἐπι-
δέχονται inseras οὖν vel ἄρα τὸ (ante ἄνισον) M: om. p 7. 14 ἥττον M: τὸ ἥττον p
(utrobique) 9 εἰ Zp: oblitter. M 10 τὸ ἴσον Zp: oblitter. M, post ἴσον addas
καὶ τὸ ἄνισον 11 post ἀνίσῳ add. λέγεται p: om. M αὐτὰ Zp: oblitter. M
12 ἃ ἔστι M: om. p 13 τὰ Zp: oblitter. M 15 οὔτε γὰρ Zp: οὔτε γ— ob-
litter. M 19 Τί ἔστι—λέγεσθαι M: om. p 20 τὰ πρὸς ἃ Zp: τὰ πρὸς (ἃ ob-
litt.) M: corrigas τὸ (ὥς) πρὸς τὰ (δεύτερα) 21 τὰ Zp: oblitter. M 22 υἱοῦ M:
τοῦ υἱοῦ p 23 ἔστι M: ἔστω p 26 ἀντιστρέφοντα Zp: —στρέφοντα oblitter. M
32 μέγα (prius) p: om. M 33 εἴρηται πρότερον] cf. p. 112, 37 sq.

Ἔ. Ἄρα οὖν τοῦτο ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχεν γένοιτ' ἂν;

Ἀ. Οὐδαμῶς.

Ἔ. Ἄλλὰ τί δεῖ παραφυλάττειν;

Ἀ. Τὸ οἰκείως ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδοσιν. πρὸς δ' ἂν ἀποδοθῇ.

5 Ἔ. Τί δὲ τοῦτο ἔστιν;

Ἀ. Οἶον τὸ πετερόν ἂν εἴπωμεν ὄρνιθος εἶναι πετερόν, ὑγιῶς μὲν 30
λέγομεν, οἰκείως δὲ οὐ. διὸ οὐκ ἀντιστρέφει· οὐκέτι γὰρ λέγομεν ὄρνις
πετεροῦ. αἴτιον δὲ οὐ τὸ ἀντιστρέφειν, ἀλλὰ τὸ τὸ πρῶτον οἰκείως μὴ ἀπο- 38
δοθῆναι· τὸ γὰρ πετερόν οὐ καθὼ ὄρνιθος ἔστι λέγεται πετερόν, ἀλλὰ καθὼ
10 πετερωτοῦ. διὸ ἂν οὕτως ἀποδοῖς τὸ πετερόν πετερωτοῦ πετερόν. ἀντιστρέφει·
καὶ γὰρ καὶ τὸ πετερωτὸν πετεροῦ πετερωτόν· πολλῶν γὰρ καὶ ἄλλων ἔστι 5
πετερά. ἃ οὐκ ἔστιν ὄρνιθες, μελισσῶν, σφηκῶν, ἀκρίδων, τεττίγων καὶ
μυρίων ἄλλων.

Ἔ. Ἄρα οὖν ἐπὶ πάντων εὐρήσμεν ὀνόματα ἐν τῇ συνηθείᾳ, πρὸς
15 ἃ ποιησόμεθα τὴν τῶν πρὸς τι ἀπόδοσιν;

Ἀ. Οὐ πάντων.

Ἔ. Τί οὖν;

Ἀ. Ἐφ' ὧν οὐκ ἔστιν, εὐρήσμεν αὐτοί, φησίν, καὶ πλάσμεν οἰκεία
ὀνόματα. 10

20 Ἔ. Πῶς οὖν πλάσσομεν;

Ἀ. Ἀπὸ τῶν πρώτων ποιήσμεν τὰ δεύτερα ὀνοματοποιούντες. αἴν
ἔστι κεφαλὴ λεγόμενη. ἀλλ' αὐτὴ ἐὰν ἀποδοθῇ ζῴου κεφαλῇ, σφαλησόμεθα·
πολλὰ γὰρ ἔστι ζῶα. ἃ μὴ ἔχει κεφαλὴν, ὥς ὄστρεα, καρκῖνοι καὶ τὰ παρα-
πλήσια. ἐὰν οὖν ἀποδῶμεν ἢ κεφαλῇ ζῴου κεφαλῇ, οὐχ ὑγιᾶς τὸ ἀντι- 15
25 στρέφον καὶ φάναι τὸ ζῶον κεφαλῇ ζῶον διὰ τὸ πολλὰ εἶναι ἀκέφαλα ζῶα.

Ἔ. Πῶς οὖν ποιήσμεν;

Ἀ. Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς παρώνυμον ποιήσμεν κεφαλωτόν· καὶ οὕτως
ἀντιστρέφει· κεφαλῇ γὰρ κεφαλωτοῦ κεφαλῇ καὶ τὸ κεφαλωτόν κεφαλῇ κε-
φαλωτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πεδάλιου· τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν πεδάλιον 20
30 πλοῖον πεδάλιον οὐκ ἐπὶ πάντων ἀρμόσει διὰ τὸ εἶναι πολλὰ πλοῖα, ἃ μὴ
πεδάλιῳ εὐθύνεται, ὅσπερ τὰ μικρὰ καὶ ὑπὸ ἑρετῶν ἐλαυνόμενα μόνως.
διὸ οὐκ ἀντιστρέφει· οὐ γὰρ ὑγιᾶς φάναι πλοῖον πεδάλιῳ πλοῖον. ἐὰν δὲ
ἀπὸ τοῦ πεδάλιου παρώνυμον ποιήσωμεν ὄνομα οἶον πεδάλιωτόν, ὑγιᾶς
ἐροῦμεν οἶον πεδάλιον πεδάλιωτοῦ πεδάλιον καὶ ἀντιστρέψομεν πεδάλιω- 25
35 τὸν πεδάλιῳ πεδάλιωτόν.

Ἔ. Οὐχ ἀπλῶς οὖν ῥητέον, ὅτι πάντα τὰ πρὸς τι πρὸς ἀντιστρέ-
φοντα λέγεται, ἀλλὰ τί προσθετέον;

Ἀ. Τὸ ἐὰν οἰκείως ἀποδίδωται.

6 ὑγιῶς M 8 τὸ (alterum) supra scr. M: om. p οἰκείως iter. M 10 ἀπο-
δοῖς M: ἀποδοῖ p πετερόν (prius) Zp: πετερωτόν M 12 ante μελισσῶν add.
οἶον p: om. M σφηκῶν M τεττίγων M: om. p 16 οὐ πάντων M: οὐδαμῶς p
18. 20 εὐρήσωμε — πλάσσωμεν (utrobique) — ποιήσωμεν M 22 an αὔτη? 27 τῆς M:
om. p ποήσωμεν] ποιήσωμεν M: om. p 33 ὑγιῶς M

Ἔ. Τί ἄλλο πρὸς τοῦτο τεκμήριον ἔσται;

Ἀ. Ὅτι ἐὰν μὴ οἰκείως ἢ ἀποδόσει γένηται μὴδὲ πρὸς αὐτὸ (β) λέ- 30
γεται, οὐκ ἀντιστρέφει. οὐδὲ (ἐπὶ) τῶν ὁμολογουμένως πρὸς ἀντιστρέφοντα
λεγομένων καὶ ὀνόματα ἐχόντων κείμενα. ὥς ὁ δοῦλος καὶ ὁ δεσπότης· 38
δοῦλου γὰρ δεσπότης· ἐὰν δέ τις μὴ πρὸς δεσπότην λάβῃ τὸν δοῦλον λέ-
γεσθαι ἀλλὰ πρὸς ἄλλον, ἢ πρὸς διπλοῦν ἢ ἑταῖον τῶν τοιούτων, οὐκ ἀντι-
στρέφει· λεγέσθω γὰρ ὁ δοῦλος ἀνθρώπου δοῦλος, ἀλλ' οὐκέτι ἀνθρώπου 5
δοῦλου ἀνθρώπος ῥηθήσεται.

Ἔ. Ποῖον ἄλλο ἔτι πρὸς τοῦτο κομίσαις ἂν τεκμήριον;

Ἀ. Ὅτι ἐὰν μὲν οἰκείως ἢ ἀποδοδόμενον πρὸς ὃ λέγεται, πάντων 10
περιαιρουμένων τῶν ἄλλων ὅσα συμβεβηκότα ἐστίν, λειπομένου δὲ τούτου
μόνου πρὸς ὃ ἀπεδιδόθη, αἰ πρὸς αὐτὸ ῥηθήσεται. οἶον ὁ δοῦλος πρὸς 10
δεσπότην λέγεται· ἐὰν τοίνυν περιέλῃς τὸ διπλοῦν, τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν,
τὸ θνητόν, τὸ ἀνθρώπον, μένῃ δὲ τὸ δεσπότην εἶναι, αἰ ὁ δοῦλος πρὸς
15 δεσπότην ῥηθήσεται, καὶ ἔμπαλιν ἐὰν μὲν τηρήσῃς πάντα, περιέλῃς δὲ
τὸ δεσπότην, περιείλῃς καὶ τὸ δοῦλον εἶναι, καὶ ἀνθρώπος ἦ, καὶ διπλοῦς, 15
καὶ ζῷον λογικὸν θνητόν· δεσπότης γὰρ μὴ ὅντος πρὸς οὐδὲν τῶν με-
νάντων δοῦλος οἰκείως ῥηθήσεται, ὡσαύτως καὶ ἐπὶ ὀρνίθης ἐὰν περιαιρεθῇ
τὸ εἶναι πεπερωτόν, οὐδὲ τὸ πεπερωτὸν εἶναι τῶν πρὸς τι μὴ ὄντος πεπερωτοῦ
20 ἐν τοῖς πράγμασιν.

Ἔ. Τί οὖν ἐκ τούτου συμβήσεται σοι;

Ἀ. Ὅτι δεῖ μὲν ἀποδιδόναι, πρὸς ὃ δέποτε οἰκείως λέγεται, ἀλλ' 20
ἐὰν μὲν ἢ ὄνομα κείμενον, τῷ κειμένῳ χρῆσθαι, μὴ ὄντος δὲ ὀνοματο-
ποιεῖν αὐτόν· οὕτω γὰρ ἀποδιδόμενων φανερόν ἐστι πάντα πρὸς ἀντιστρέ-
25 φοντα ῥηθήσεται.

Ἔ. Διὰ τί οὖν τοῦτο συμβαίνει;

Ἀ. Ὅτι τὰ ἀντιστρέφοντα δεῖ ἐξ ἴσου εἶναι καὶ μήτε πλεονάζειν 25
θάτερον μήτε ἐλλείπειν. ὅταν μὲν οὖν θάτερον πλεονάζῃ ὥς τὸ πεπερωτὸν
ὀρνίθως, θάτερον δὲ ἐλλείπῃ ὥς τὸ περὶ δάλιον τοῦ πλοίου, ἀμήχανον ἀντι-
30 στρέψαι ταῦτα, ἂν μὴ τὸ ἐπίσης αὐτὰ ἔχειν ἢ εὐρών τὸ ἐπίσης ὄνομα ἢ
ποιήσας παράσχη.

Ἔ. Ἀλλ' ἐπεὶ τὸ πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεσθαι ἀπέδειξας εἶναι τῶν 30
πρὸς τι, ἐάνπερ τις οἰκείως ἀποδιδοῖ πρὸς ὃ λέγεται τὰ πρὸς τι, τί ἄλλο
ἴδιον τῶν πρὸς τι ἂν εἶη;

Ἀ. Τὸ ἅμα τῇ φύσει λέγεσθαι.

39r

Ἔ. Διότι ἄρα ἡμᾶς τοῦτο.

1 τοῦτο M: τούτῳ p 2 ὃ inserui: om. Mp λέγεται M: λέγεται p 3 οὐκ M
Simpl. (f. 47r48): οὐδὲν p Aristot. ἐπὶ Simpl.: om. Mp ὁμολογουμένως Dp Aristot.
Simpl.: ὁμολογουμένων AC: ultimae H litt. oblitt. M 5 post δεσπότης inseras καὶ δε-
σπότης δοῦλος, cf. Simpl. f. 47r47 ἢ γὰρ δοῦλος δεσπότης ἐστίν, καὶ ἢ δεσπότης δοῦλος
10 ἀποδοδόμενον M 14 μένῃ p: μένει M αἰ Zp: oblitt. M 15 μὲν M:
om. p τηρήσῃς p: τηρήσεις Z: oblitter. M 18 περιερεθῇ M 22 ὃ M: οἷα p
24 πάντα post ἀντιστρέφοντα transp. p 28 θάτερον (prius) M: om. p 32 τῶν
M: om. p

Ἄ. Αὐτὸς μὲν προῖόν ἰδίᾳ περὶ τῶν ἄμα ποιήσεται διδασκαλίαν
καὶ ποσαχῶς λέγεται παρὰσπῆσει. ἐν δὲ τῶν ἄμα ἐστὶ καὶ τὰ τῇ φύσει
ἄμα εἶναι λεγόμενα, ἃ δὲ καὶ τοῖς πρὸς τί φησι προσεῖναι. 5

Ἐ. Τίνα οὖν ἐστὶ ταῦτα ἃ φησὶ εἶναι ἄμα:

Ἄ. Τὰ συνεισάγοντά τε ἄλληλα καὶ συναναίρουντα. ὅταν γάρ τινα
ἄμα συνεισάγῃ ἄλληλα ἢ συναναίρῃ, ἄμα ἂν εἴῃ ταῦτα.

Ἐ. Λέγῃ σαφέστερον ὃ λέγεις.

Ἄ. Οἷον ὁ πατήρ σὺν τοῦ υἱοῦ ἐστὶ πατήρ· σὺν τούτῳ γὰρ ἔχει τὸ
εἶναι πατήρ, καὶ τότε γίνεται τις πατήρ. ὅτε καὶ υἱός τις αὐτοῦ γίνεται. 10
συνεισάγει οὖν ὁ μὲν πατήρ ἑαυτοῦ υἱόν, ὁ δὲ υἱὸς ἑαυτοῦ πατέρα. καὶ
πάλιν υἱὸς μὴ ὄντος οὐκ ἐστὶ πατήρ, οὐδὲ πατὴρ μὴ ὄντος υἱὸς οὐκ ἂν
εἴῃ, οὐκ οὖν ἐπειδὴ ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱὸς συνεισάγουσιν ἀλλήλους καὶ ἀναι-
ρεθέντος θατέρου καὶ θάτερον ἀναιρεῖται, ἄμα ἂν εἴῃ τὰ τοιαῦτα φύσει. 15
δοκεῖ δὲ τὰ πρὸς τι τοιαῦτα εἶναι πάντα εἰσάγειν τε ἄλληλα ὅσα αὐτὰ
ἅπερ ἐστὶν ἐτέρων λέγεται καὶ ἀναιρεῖν ὁμοίως ἄλληλα, τοιαῦτα μὲν ὅτι
τὰ ἄμα τῇ φύσει.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἡμᾶς μαθεῖν, τίνα μὲν πρότερα καὶ τίνα
ὕστερα, ἀφ' ὧν ἔξω τὰ ἄμα ἂν εἴῃ, λέγῃ τίνα μὲν τὰ πρότερα, τίνα δὲ 20
τὰ ὕστερα.

Ἄ. Ἀλλ' ἐρεῖ μὲν καὶ περὶ τούτων ὁ Ἀριστοτέλης μετὰ ταῦτα, λε-
γέσθω δὲ καὶ νῦν, ἐπειδὴ καὶ τούτοις χρῆσθαι μέλει ἐν τῇ θεωρίᾳ τῶν
πρὸς τι.

Ἐ. Εἰπέ τοίνυν, τίνα αὐτῶν πρότερα καὶ τίνα ὕστερα.

Ἄ. Εἰσὶν μὲν καὶ τῶν προτέρων καὶ τῶν ὑστέρων πολλαὶ διαφοραί· 25
πολλαχῶς γὰρ καὶ ταῦτα λέγεται. ὁ δὲ νῦν ζητούμενος τρόπος ἐκείνους
ἂν εἴῃ· λέγομεν γὰρ πρότερον ὃ συναναίρει μὲν, οὐ συναναίρεται δέ, οἷον
ἢ μονὰς τῆς δυάδος ἐστὶ πρότερα· μονὰς μὲν γὰρ ἀναιρεθεῖσα ἀναιρεῖ τὴν
δυάδα, δυὰς δὲ ἀναιρεθεῖσα οὐκ ἀναιρεῖ τὴν μονάδα, ἐπεὶ οὖν ἢ μονὰς 30
συναναίρει μὲν, οὐ συναναίρεται δέ, πρότερα ἂν εἴῃ ἢ μονὰς τῆς δυάδος.
κατὰ μὲν οὖν τὴν ἀναίρεσιν πρότερον τὸ ἀναιροῦν τοῦ μὴ συναναίρουντος. 30
κατὰ δὲ τὸ εἶναι οὐ ὄντος ἐξ ἀνάγκης τι εἶναι ἔμπαλιν οὐ ὄντος οὐκ ἀνάγκη
τι εἶναι ὕστερον τὸ οὐ ὄντος ἐξ ἀνάγκης εἶναι τι· δυάδος γὰρ οὕσης ἀνάγκη
μονάδα εἶναι, μονάδος δὲ οὕσης οὐκ ἀνάγκη δυάδα εἶναι· ὕστερα ἄρα ἢ 5
δυὰς τῆς μονάδος, εἰ τοίνυν δυοῖν ὄντων θατέρου μὲν ὄντος οὐκ ἀνάγκη
θάτερον εἶναι, θατέρου δὲ ὄντος ἀνάγκη θάτερον εἶναι, οἷον ἐπὶ οὐσίας
καὶ συμβεβηχότος· συμβεβηχότος γὰρ ὄντος ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι, οὐσίᾳς
δὲ οὕσης οὐκ ἀνάγκη συμβεβηχὸς εἶναι· πρότερα ἄρα ἢ οὐσία τοῦ συμβε- 10

1 διδασκαλίαν M: τὴν διδασκαλίαν p 4 ἃ supra ser. M 6 ἄμα prius fort. eicias

συνεισάγῃ M: συνάγῃ p 8 ὁ M: om. p 11 υἱός p: οὗ Z: oblitter. M 13 θατέρου
Zp: oblitter. M 14 ὅσα Zp: oblitter. M 15 post ἐτέρων add. εἶναι Zp: om. M

17 πρότερα καὶ τίνα ὕστερα M: τὰ πρότερα, τίνα δὲ τὰ ὕστερα p 21 τούτοις Zp: ob-
litter. M 30 ἀναιροῦν] corrigas συναναίρουν συναναίρουντος M: ἀναιροῦντος p

31 τι εἶναι] an τι ἐστίν? an ἔμπαλιν τοῦ οὐ ὄντος? 32 εἶναι τι] an ἐστὶ τι?

βηκότος. ὥστε ἔμπαλιν ἔχει ἡ ἀναίρεσις πρὸς τὴν ὑπαρξίν· τὸ μὲν γὰρ
 συναναιρούον καὶ μὴ συναναιρούμενον πρότερον, τὸ δὲ συνεισάγον καὶ μὴ
 συνεισάγόμενον ὕστερον ἐξ ἀνάγκης.

Ἐ. Ἄρα οὖν πάντα τὰ πρὸς τι ἅμα τῇ φύσει:

5 Ἀ. Κατὰ ἀλήθειαν μὲν πάντα. δοκεῖ δὲ τισιν μὴ πάντα. ἐξ ὧν ὁ
 Ἀριστοτέλης κατὰ τὸ ἐνδοξόν κατασκευάζει.

15

Ἐ. Εἰπέ σαφέστερον, τί λέγεις.

Ἀ. Ὁ Ἀριστοτέλης τῶν πρὸς τι τιθεῖς εἶναι τὴν ἐπιστήμην (ἔστιν
 γὰρ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ ἐπιστήμη καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἐπιστήμη ἐπιστητόν)
 10 καὶ ἐπὶ τῆς αἰσθησεως οὕσης καὶ αὐτῆς τῶν πρὸς τι (ἔστιν γὰρ ἡ αἰ-
 σθησις αἰσθητοῦ αἰσθησις καὶ τὸ αἰσθητὸν αἰσθίσει αἰσθητόν)· κειμένων 20
 οὖν τῶν πρὸς τι εἶναι τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν αἰσθησίν φησιν μήτε τὴν
 ἐπιστήμην ἅμα τῷ ἐπιστητῷ εἶναι μήτε τὴν αἰσθησίν ἅμα τῷ αἰσθητῷ
 πάντως. εἰ γὰρ ἅμα ἦν τὰ συνεισάγοντα ἄλληλα καὶ συναναιρούοντα. οὕτε
 15 δὲ τὸ αἰσθητὸν συνεισάγει τὴν αἰσθησίν οὕτε τὸ ἐπιστητὸν τὴν ἐπιστήμην 25
 οὕτε ἡ ἀναιρούμενη ἡ ἐπιστήμη ἢ ἡ αἰσθησις ἀνύσχηται τὸ ἐπιστητὸν ἢ τὸ
 αἰσθητόν. οὐκ ἂν εἴη ἄρα ἅμα οὕτε τὸ αἰσθητὸν τῇ αἰσθίσει οὕτε τὸ ἐπι-
 στητὸν τῇ ἐπιστήμῃ.

Ἐ. Ἀλλ' εἰ μὴ ἅμα. τί ἂν εἴη ἐπ' αὐτοῖς;

20 Ἀ. Ὅτι τὰ μὲν πρότερα, τὰ δὲ ὕστερα.

Ἐ. Δείξον οὖν. πῶς οὐχ ἅμα.

Ἀ. Ἵσως γὰρ ὀκλῶν ἔσται. τινὰ μὲν πρότερα, τινὰ δὲ ὕστερα αὐτῶν. 30
 δι' ἣ ἀνάγκη μὴ εἶναι αὐτὰ ἅμα. τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν, ἐὰν
 ἀναιρεθῇ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ αἰσθησις, ὅμως μένει. τοῦ δὲ αἰσθητοῦ καὶ 40
 25 ἐπιστητοῦ ἀναιρεθέντος οὕτε ἡ αἰσθησις οὕτε ἡ ἐπιστήμη μένει. ὥστε
 οὐχ ἅμα διὰ τοῦτο τὸ αἰσθητὸν καὶ ἡ αἰσθησις καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ τὸ
 ἐπιστητὸν. ἀλλὰ πρότερον μὲν τὸ αἰσθητὸν αἰσθήσεως καὶ τὸ ἐπιστητὸν 5
 ἐπιστήμης.

Ἐ. Πῶς οὖν ἐπιστήμης μὴ οὕσης εἴη ἂν τὸ ἐπιστητόν. καὶ αἰσθί-
 30 σεως μὴ οὕσης εἴη ἂν τὸ αἰσθητόν, καὶ ἔμπαλιν ὄντος ἐπιστητοῦ καὶ αἰ-
 σθητοῦ οὐ πάντως θν εἴη ἐπιστήμη καὶ αἰσθησις. δεῖξον.

Ἀ. Λέγω ὅτι ὅτε κομιδῇ βρέφη ἐτυγχάνομεν ὄντες, οὐδεμίαν ἐπι-
 στήμην εἶχόμεν οὐδενός· τὰ δὲ ἐπιστητὰ ἀδύνατον μὴ εἶναι αἰε'. οὐδὲ γὰρ 10
 ἂν ἐλάττωμεν μαθόντες καὶ παιδευθέντες ἐπιστήμην, εἰ μὴ ἦν αὐτά. ἀλλὰ
 35 μὴν καὶ εἴ τις φιλοῖρεται τὰ ζῷα. ὥσπερ φατὶν οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ
 ἐκπυρώσει γίνεσθαι, αἰσθησις μὲν οὐκ ἔστιν ζῴου μὴ ὄντος. αἰσθητὸν μέντοι
 ἔσται· τὸ γὰρ πῦρ ἔσται. ὡμολόγηται δὲ καὶ τὰ μαθήματα ὅτι ὁψὲ εἰς 15

1 ἔχει Zp: oblitter. M

11 corrigas κειμένου οὖν τοῦ τῶν

14 τὰ Zp: oblitter. M

16 ἀναιρούμενης τῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς αἰσθήσεως vertit Felic.: hoc aut συναναιρεῖ pro ἀνύ-
 ρηται scribas

19 αὐτοῖς Zp: ---τοῖς oblitter. M

22 μὲν Zp: om. M

23 ὁ

scripsi: οὗ Zp: oblitter. M

an τὸ (γὰρ) αἰσθητόν?

ἐὰν Zp: oblitter. M

24 ὅμως M: ὁ μὲν p

27 μὲν M: om. p

30 καὶ αἰσθητοῦ Zp: αἰσθητός M

34 ἐλάττωμεν M

ἐπιστήμην M: ἐπιστήμη p

ἦν M: ἂν p

36 ζῴου μὴ ὄντος

M: om. p

τοὺς Ἑλλήνας ἤλθεν, οἷον ἡ γεωμετρία καὶ ἡ ἀριθμητικὴ καὶ ἡ ἀστρονομία· ἀλλ' ὅμως ἦν ἐπιστητά, καίπερ τῶν Ἑλλήνων αὐτὰ μὴ ἐπισταμένων.

¹E. "Ἄν δὲ καὶ μηδενὸς φιλοπονεῖν ἐθέλοντος ἀπόληται γεωμετρία, ἄρα διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τὰ γεωμετρικά;

²A. Οὐδαμῶς· ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ μουσικῇ τὸ μὲν πάλαι τοῦ διαισιαίου διαστήματος ἤκουον οἱ μουσικοί, ὕστερον δὲ ἀμεληθείσης τῆς ἐναρμονίου μελωδίας, καὶ ἦν τὸ διαισιαῖον διάστημα ἐμελωδεῖτο, οὐκ ἐτι τοιοῦτου αἰσθησίς ἐστι διαστήματος. καὶ ὁ γλῶσσος ὅτι ἐν τῇ φύσει ἐστὶ τὸ αἰσθητὸν τοῦτο διάστημα, εἰ καὶ ἡ αἰσθησις ἐκλείπειν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐπιστητὸς μὲν ὄντος, ἐπιστήμης δὲ αὐτοῦ μὴ οὔσης μένηται τὸν τοῦ κύκλου τετραγωνισμόν, ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον ζήτημα, ὅποιον ἐζητεῖτο παρὰ τοῖς παλαιῶς, εἰ ὥσπερ τῶν ἄλλων σχημάτων ἔστι τοσοῦτον χωρίον περιλαβεῖν, ὅσον περὶ ὁ κύκλος, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ τετραγώνου. καὶ φαίνεται μὲν ὅτι ἔστι τις ἀπόδειξις, καὶ ἦν ἔστι τετράγωνον σχῆμα κύκλῳ περιλαβεῖν ὥσπερ καὶ ἄλλα σχήματα, οὐχ εὐρίσκεται δὲ πῶς, ἢ εἰ καὶ εὐρίσκεται, ὥς φασί τινες, ἀλλ' ἐπὶ Ἀριστοτέλους οὐπω εὐρίητο, ὥστε ὄντος ἐπιστητοῦ τοῦ παραλαβεῖν τετράγωνον χωρίον κύκλῳ οὐδέπω ἡ ἐπιστήμη εὐρίητο. ἐπεὶ καὶ τὸ τὰς ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης γινῶναι καὶ προειπεῖν ἔστιν μὲν, ὥσπερ καὶ εὐρίηται, πρὸ μέντοι Ἡρακλῆος οὐδέπω ἦν ὄντος τοῦ ἐπιστητοῦ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιστητὸν ἀναιρεῖν ἀνέλοι ἀν καὶ τὴν ἐπιστήμην, ἐπιστήμη δὲ ἀναιρεθεῖσα οὐκ ἂν ἀνέλοι τὸ ἐπιστητὸν, πρότερον ἄρα τὸ ἐπιστητὸν, ὕστερα δὲ ἡ ἐπιστήμη, πρὸς τι δὲ ὄντα, οὐχ ἄμα. ὥστε οὐκ ἐν πᾶσι τοῖς πρὸς τι εἶη ἂν τὸ ἄμα φύσει, ὥστε οὐδὲ ἴδιον ἂν εἶη τοῦτο τῶν πρὸς τι.

³E. "Ἄρα οὖν κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχει;

⁴A. Οὐδαμῶς· οὐδὲ γὰρ τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ αἰσθητὸν μένει ἢ ἔστιν μὴ οὔσης αὐτοῦ αἰσθησεως, οὐδὲ τὸ ἐπιστητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν μένει ἢ ἔστιν μὴ οὔσης αὐτοῦ ἐπιστήμης, ἀλλ' εἰ μὲν ἔστιν ἐπιστητὸν, δυνάμει ἔσται μὴ οὔσης αὐτοῦ ἐπιστήμης, ἐνεργείᾳ δὲ οὐκ ἔσται ἐπιστητὸν, ἐὰν μὴ καὶ ἡ ἐπιστήμη ἦ αὐτοῦ, ἀλλ' εἰ δυνάμει ἐστὶ ἐπιστητὸν, ὅτι δύναται αὐτοῦ ἐπιστήμη γενέσθαι, δυνάμει ἂν εἶη καὶ ἡ ἐπιστήμη, ὅτι δύναται αὐτοῦ ἐπιστήμη εἶναι, μάλιστα δὲ καὶ ἐν ἀνθρώποις μὴ εἶη ἐπιστήμη τινὸς ἐπιστητοῦ, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει ἔστιν ἡ ἐπιστήμη πάντων τῶν ἐπιστητῶν τοῦ τοῦ αἰδίου καὶ πάντα ἐπισταμένου τὰ ὄντα, καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς ἀν-

4 δὲ Zp: oblitter. M 5 an ἔσται? 6 διαισιαῖον p: διαισιαίου M 8 ante καὶ ἦν add. καὶ p: om. M διαισιαῖον M 9 ἐστὶ M: ἔσται p 13 τῶν Zp: oblitter. M: an ἐπὶ τῶν? 16 an (τὰ) ἄλλα? (cf. v. 13) an δὲ πῶς? 17 ἐπὶ ἀριστοτέλης M an περιλαβεῖν? 19 ἐκλείψει M 22 ἂν p: om. M 23 ὕστερα M: ὕστερον p 24 οὐδὲ scripsi: οὕτε Mp 26 ἄρα οὖν (sed οὖν refecit m³) M: om. p 27 μένει ἢ ἔστιν Zp: μὲν, ἐστὶν M 28. 29 ante αἰσθησεως et ἐπιστήμης add. τῆς p: om. M 31 αὐτοῦ refecit M³: lacuna V litter. A: om. CDp 33 ἐπιστήμη εἶναι scripsi: ἐπιστή, post quod VI vel VII litterae oblitter. M: lacuna Zp 34 ἐπιστητοῦ p: refecit M³ 35 τοῦ τοῦ refecit M³: τοῦ in lacuna om. Zp τοὺς Zp: oblitter. M

θρόπους κάττειν ἢ τῶν πολλῶν ἐπιστήμη. ὥστε αἰσθητοῦ ὄντος ἔστι
καὶ καθόλου αἰσθησις καὶ ἐπιστήμη ὄντος ἔστι καθόλου ἐπιστήμη, καὶ
ἅμα τέ ἐστι τὰ πρὸς τι.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπεὶ ἔφη ὁ Ἀριστοτέλης τὸ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ προὔπαρ- 25
5 χόντων πραγμάτων τὰς ἐπιστήμας λαμβάνομεν. ἐπ' ὁλίγων γὰρ ἢ
ἐπ' οὐθενὸς ἴδοι τις ἂν ἅμα τῷ ἐπιστητῷ τὴν ἐπιστήμην γινο-
μένην, ἐπὶ τίνων ἅμα ἢ ἐπιστήμη συνυφίσταται;

Ἀ. Φησὶ ὅτι ἐπὶ τῶν ἀναπλασμάτων· ἅμα γὰρ τῷ ἀναπλάσαι χί-
μαιραν ὑπέστη ἅμα καὶ ἡ ἐπιστήμη τῆς χιμαίρας καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς, 30
10 καὶ ὁ πρῶτος γράμματα διδάξας ἅμα τῇ ἐπιστήμῃ τῶν γραμμάτων εἰσῆ- 41
γαγεν τὰ γράμματα. καὶ ὁ ζωγραφίαν εὐρών πρῶτος ἅμα τῇ ζωγραφίᾳ
εἰσήγαγε τὰς εἰκόνας.

Ἐ. Διὰ τί οὖν προσέθηκεν τὸ ἢ ἐπ' οὐθενός;

Ἀ. Ὅτι μήποτε καὶ ταῦτα ἦν ἐν τῇ φύσει, τὰς δὲ ἐπιστήμας 5
15 ὕστερον ἐλάβον.

Ἐ. Αἰσθήσεως οὖν μὴ οὔσης πῶς φῆς καὶ τὸ αἰσθητὸν μὴ εἶναι;

Ἀ. Ὅτι φέρει αἰσθήσεως μὴ οὔσης μέλι μὲν ἐστὶν γευστόν, αἰσθη-
τὸν δὲ οὐκ ἔστι, καὶ λευκὸν μὲν ἐσται, ὀρατὸν δὲ οὐκ ἔστι ὁράσεως μὴ
οὔσης.

20 Ἐ. Ἐξῆς ὁ Ἀριστοτέλης τίνα τούτοις ἐπάγει ζητήματα;

Ἀ. Λέγω ὅτι εἰ κατὰ τὴν δοθέντα οἷον ὁρισμὸν ἀποδοθῇ τὰ πρὸς 10
τι, ἔσται τινὰ τῆς οὐσίας τῶν πρὸς τι.

Ἐ. Διὰ τί οἷον ὁρισμὸν εἰρηκας, καὶ τίνα τοῦτον (φῆς);

Ἀ. Οἷον μὲν ὁρισμὸν ἔφην, ἀλλ' οὐχ ὁρισμὸν. ὅτι τῶν ἀνωτάτων
25 οὐκ ἔστιν ὅρους ἀποδοῦναι, ἀνώτατα δὲ γένη τὰ ταῖς κατηγορίαις ὑποπίπ-
τοντα. οἷον δὲ ὅρος τῶν πρὸς τι ἀπεδρόθη τὸ εἶναι τὰ πρὸς τι ἐκείνα, (ᾧ) 15
ἅπερ ἐστὶν ἐτέρων λέγεται. κατὰ δὲ ταύτην τὴν ὑπογραφήν ἔσονται τινες
οὐσίαι τῶν πρὸς τι.

Ἐ. Τί οὖν ἄτοπον;

30 Ἀ. Ὅτι τὸ μὲν πρὸς τι συμβεβηχός ἐστίν, ἢ δὲ οὐσία οὐδαμῶς
συμβεβηχός. εἰ οὖν τῶν πρὸς τί τινες ἔσονται κατ' αὐτὸ ὃ εἰσιν οὐσίαι.
ἔσται ἢ οὐσία καθόσον οὐσία τῶν συμβεβηχόντων. 20

Ἐ. Πῶς οὖν τοῦτο ἐπιυεῖς;

3 τέ] an γέ? 4 τὸ M: τῶν p τὸ (ante πολὺ) p Aristot.: om. M προὔπαρ-
χόντων Aristot.: ὑπαρχόντων Mp 5 γὰρ ἂν Aristot. 6 ἴδοι Zp: obliter. M
7 ἢ ἐπιστήμη p: τῇ ἐπιστήμῃ M 8 τῷ scripsi: τὸ Mp 9 καὶ (post ἅμα) Zp:
oblitter. M 9. 10 φάντασμα—πρῶτος Zp: —σμα—πρῶτος obliter. M 10 εἰσῆ-
γαγεν M: ἐπήγαγε p 11 πρῶτος p: πρῶτον M 14 μήποτε] δῆποτε mrg. p
ἦν] ἦν M 15 ἐλάβον M: ἐλάβομεν p 17 γευστόν] γλυκύ supra scr. M²; immo
corrīgus μέλι μὲν ἐστίν, γευστόν δὲ οὐκ ἔστιν 18 λευκὸν refecit M³: in lac. om. Zp
20 ὁ ἀριστοτέλης refecit M³: οὖν ὁ ἀριστοτέλης Zp 23 φῆς addidi: τίνα τοῦ τῶν (τῶν,
supra quod scriptae IV vel III litterae dispici iam non possunt, m¹: τίνα τοῦ refecit m³)
M: τίνα ante lacunam Zp 24 οἷον supra scr. M³: om. Zp ἔφην M: ἔφη p
26 ᾧ inserui 27 ante λέγεται add. εἶναι p: om. M 30 τὸ M: τὰ p 31 ἔσονται
τινὰς colloc. p καὶ αὐτὸ M

Ἄ. Εἰ γὰρ τὸ πρὸς τι τοιοῦτόν ἐστιν, ὃ πρὸς τι ἕτερον λέγεται, ἔστι δὲ χεῖρ ἀνθρώπου πρὸς τι ἕτερον λεγόμενη. γενήσεται ἡ χεῖρ τῶν πρὸς τι. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ πούς καὶ ὁ ὀφθαλμὸς καὶ τὰ ἄλλα μέρη, ἐξ ὧν ἕκαστος ἡμῶν συνέστηκεν.

5 Ἐ. Καὶ τί οὖν ἄτοπον;

25

Ἄ. Ὅτι εἰ τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν μὴ ἔστιν οὐσίαι, καὶ τὸ ὅλον οὐκ ἔστιν οὐσία· τὸ γὰρ μὴ ἐξ οὐσιῶν συγκαίμενον, οὐδὲ αὐτὸ ἔσται οὐσία. τοῦτου δὲ οὐδὲν ἀτοπώτερον γένοιτο. ἢ τὸν ὁρισμὸν οὖν τὸν ἀποδοθέντα διερθεύον ἢ ἐὰν περ τοῦτον ὡς ὕγιως ἔχοντα ἐάσωμεν, χαλεπὸν τὸ δεῖξαι 10 ὅτι οὐδεμία οὐσία τῶν πρὸς τί ἐστιν.

Ἐ. Πῶς οὖν ἐπιδείξεις ὅτι ἔσται κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν πρὸς τι 30 τῶν οὐσιῶν τι τῶν πρὸς τι;

Ἄ. Διαιρῶν τοῦτον τὸν τρόπον τὰς οὐσίας· ἐρῶ γὰρ ὅτι ἤτοι τὴν ἄτομον οὐσίαν ἢ τὰ μέρη αὐτῆς λεκτέον τῶν πρὸς τι, ἢ τὴν κοινήν. τοῦτ' 41 ἔστι τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη τῶν οὐσιῶν, ἢ τὰ μέρη τῶν εἰδῶν καὶ τῶν γενῶν ἢ οὐδὲν αὐτῶν. ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν, τοῦτ' ἔστι τῶν ἀτόμων, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τῶν πρὸς τί ἐστί τις, οὐ χαλεπὸν δεῖξαι· 5 ὁ γὰρ Σωκράτης οὐ λέγεται τινὸς τις Σωκράτης· εἰ γὰρ τις ἐρεσσεύων θεοῦ λέγει εἶναι τὸν Σωκράτην, ἀλλὰ καὶ ἀναστρέψας ἐρεῖ τὸν θεὸν Σωκράτους εἶναι θεόν, ὅπερ ἄτομον· ἔσται γὰρ τοῦ λίθου καὶ τῶν τυχόντων οὐσιῶν ὁ θεός, καὶ οὐ μόνων τῶν λογικῶν ζώων. ἔπειτα ὡς κτήματα εἴη 10 ἂν τοῦ θεοῦ τὰ κατὰ μέρος τῶν ἐν κόσμῳ, ζητούμεν δὲ οὐχὶ ὡς τὰ κτήματα εἰ εἰσὶν οὐσίαι κτημάτων τινῶν, ἀλλ' εἰ καθὼ οὐσίαι εἰσὶν τινῶν οὐσίαι αἱ οὐσίαι. ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐπιδείξαι ἐπὶ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν. ἀλλὰ 25 μὴν οὐδὲ τὰ μέρη τῶν ἀτόμων οὐσιῶν εἴη ἂν τῶν πρὸς τι· οὐδὲ γὰρ ἡ τινὸς χεῖρ εἴη ἂν τινὸς χεῖρ. ὥστε εἰπεῖν ἂν ἡ τινὸς χεῖρ τινὸς τις χεῖρ ἐστιν, ἀλλὰ ἀπλῶς λέγομεν τινὸς χεῖρ, ἐπεὶ καὶ ἡ κεφαλὴ τινὸς λέγεται κεφαλὴ, ἀλλ' οὐχὶ τινὸς τις κεφαλὴ.

Ἐ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν ἔστι πρὸς τι τὰς ἀτόμους οὐσίαις οὐδὲ τὰ μέρη αὐτῶν, διὰ τούτων ἀπέδειξας, ἐπιδείξον οὖν καὶ ἐπὶ 30 τῶν δευτέρων οὐσιῶν αὐτῶν τε καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν αὐτὸ τοῦτο συμβαίνειν.

Ἄ. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν δευτέρων οὐσιῶν δεῖξαιμ' ἂν τὸ αὐτὸ τοῦτο συμβαίνειν. οἷον ὁ ἄνθρωπος, ὃν κοινῶς κατηγοροῦμεν ἄνθρωπον, οὐ λέγεται

1 τὰ—τοιαῦτά ἐστιν, 2 p λέγεται Zp: oblitter. M 7 τὸ γὰρ μὴ—οὐσία M: om. p
8 τὸν (ante ἀποδοθέντα) M: om. p 9 ὕγιως M 10 ἔστιν AD: oblitter. refecit M³: om. Cp 11 πῶς p: refecit M³ ἐπιδείξεις M: δείξεις p 13 διαιρῶν M
τὰς p: refecit M³ ὅτι M: om. p 20 an γὰρ <καὶ>? 21 οὐσιῶν inducas.
οὐ M: μὴ p μόνων p: μόνον M 22 ὡς τὰ κτήματα ACp: refecit M³: ὡς κατὰ κτημάτων D 23 κτημάτων] corrigas κτήματα, nisi malis eicere τινῶν refecit M³:
in lac. om. Zp 25 οὐδὲ M: ὥστε p 26 ἂν M: om. p 28 τις ADp: oblitter. vel eras. M: om. C 30 ante καὶ add. εἰ p: om. M 31 αὐτῶν (post οὐσιῶν) M: om. p συμβαίνειν M: συμβαίνει p 33 οὐσιῶν M: om. p δεῖξαιμ' paene oblitter. M: in lac. om. Zp 34 συμβαίνειν M: συμβαίνει p κατηγοροῦμεν Zp: oblitter. M

τινὸς ἀνθρώπου οὐδὲ ὁ βροῦς τινὸς βροῦς οὐδὲ τὸ ξύλον τινὸς ξύλον. ἀλλ' εἰ
εἰ ἄρα. κατῆμα. ὅτι δὲ ἔτερον ἐστὶ τοῦτων ἐκάστη τὸ εἶναι ἀνθρώπου ἢ
βοῦ ἢ ξύλου, καὶ ἔτερον τὸ κατῆμα εἶναι ὄντων.

Ἐ. Ἀλλ' ὅτι μὲν τῶν τοιούτων οὐδὲν † ἔχει αὐτὰ τῶν πρὸς τί ἐστίν.
ἀπέδειξας· δεῖξον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν μερῶν τῶν δευτέρων οὐσιῶν, εἰ μὴ τῶν
πρὸς τι αὐτοῖς εἶναι συμβήσεται. καθόσον τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἐστὶν μέρος. 30

Ἀ. Ἀλλ' οὐκ ἐστὶ μοι τοῦτο ὑποδείξαι δυνατόν.

Ἐ. Διὰ τί;

Ἀ. Ὅτι ἡ κεφαλὴ καθόσον κεφαλὴ τινὸς ἐστὶ κεφαλὴ, ὥσπερ καὶ
10 τὸ πηδάλιον τινὸς ἐστὶ πηδάλιον· κοινῶς δὲ ἡ κεφαλὴ λεγόμενη κοινῶς ἂν εἴη
εἴη τινὸς κεφαλῆ, τοῦ κεφαλαιωτοῦ δηλονότι. καὶ ἡ χεὶρ χειροδότης ἂν εἴη
χεῖρ· εἰ δὲ πρὸς τί ἐστίν ἐκεῖνα ἅπερ αὐτὰ ἂ ἐστίν ἐτέρων λέγεται. τὰ
μέρη πάντα τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἐτέρου λεγόμενα τῶν πρὸς τι ἂν εἴη· 5
λέγεται γὰρ κεφαλὴ εἶναι τοῦ κεφαλῆν ἔχοντος καὶ ἡ χεὶρ καὶ ὁ ὀφθαλ-
μὸς καὶ ἡ ῥὶν καὶ ὁ πούς. ὅσα κοινῶς λέγεται, τινὸς ἂν ῥηθεῖν εἶναι καὶ
15 αὐτὰ ἅπερ ἐστὶ τὰ μέρη τοῦ ὅλου λέγεται εἶναι μέρος. ὥστε τὰ μέρη τῶν
δευτέρων οὐσιῶν κατὰ τὸν ἀποδοθέντα ὅρον τῶν πρὸς τι ἐστὶν πρὸς τι.

Ἐ. Ἔστι γὰρ εἶδη καὶ γένη τῶν μερῶν τῆς οὐσίας;

10

Ἀ. Ναί.

Ἐ. Πῶς;

Ἀ. Ἡ γὰρ τις χεὶρ ἔχειν ὀφείλει εἶδος καὶ γένος. εἶδος μὲν τὴν
χεῖρα, γένος δὲ τὸ μέλος. δεύτεραι οὖν οὐσίαι καὶ αὗται. ἡ χεὶρ καὶ ὁ
πούς· ἀλλὰ χεὶρ τινὸς χεῖρ καὶ ὁ πούς τινὸς πούς· τῶν πρὸς τι ἄρα.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπεὶ ἄτοπον τῶν πρὸς τί τινος παραδέεσθαι τῶν οὐσιῶν,
25 τί πεποίηκεν ὁ Ἀριστοτέλης;

15

Ἀ. Παρατησάμενος τὴν προτέραν ὑπογραφήν ἐτέραν ἀποδιδοῦσιν
αὐτοῖς.

Ἐ. Τίνα ταύτην;

Ἀ. Πρὸς τι εἶναι. φησὶν, οἷς τὸ εἶναι ταυτόν ἐστὶ τῷ πρὸς
30 τί πως ἔχειν.

Ἐ. Ἀλλὰ ἀσαφὴς ἡ ὑπογραφή καὶ δι' αὐτοῦ γε τοῦ ζητουμένου
ἀποδιδομένη.

Ἀ. Διὰ τί;

Ἐ. Ὅτι ζητουμένου, τίνα ἐστὶ πρὸς τι, † ἀποδεωχότος πρὸς τι εἶναι 20
35 ἐκεῖνα, οἷς τὸ εἶναι ταυτόν ἐστὶ τῷ πρὸς τι αὐτοῖς εἶναι· ἀσαφὴς τε γὰρ
ἡ ἀπόδοσις ζητουμένου, τίνα τὰ πρὸς τι, λέγειν ὅτι τὰ πρὸς τί ἐστὶ τὰ πρὸς
τι καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ζητουμένου τὴν ἀπόδοσιν ἔχειν.

1 τὸ ξύλον Zp: oblitter. M 4 ἔχει αὐτὰ om. p (recte) 7 ὑποδείξει M: ἐπιδείξει p
9 καθόσον κεφαλὴ M: om. p 12 ἂ M: om. p 15 ἡ ῥὶν Zp: ὁ ῥὶν M
εἶναι Zp: oblitter. M 18 τῶν μερῶν εἶδη καὶ γένη colloc. p τῆς οὐσίας (sed τῆς
refecit m⁹) M: εἰπεῖν οὐσίας Zp 23 corrigas ἀλλ' ἡ χεὶρ 29. 35 τῷ p: τὸ M
30 τί supra ser. M 31. 124, 1 ante Ἀλλὰ ἀσαφὴς et Ἀλλ' οὕτως distinxī 34 ἀπο-
δεωχότος M: ἀποδέωχας p: an ἀποδέωκεν αὐτός? 36 ζητουμένου p: ζητούμενα M
37 ζητουμένου Zp: ζητου = oblitter. M

Ἄ. Ἀλλ' οὕτως μὲν σου ἐπισύραντος τὴν ἀπόδοσιν φανήσεται σοι ὁρθῶς ἀποδομένη καὶ ἀλείπτως.

Ἐ. Ἐξήγησαι οὖν, τί βούλεται διὰ τῆς ἀποδόσεως.

Ἄ. Πολλὰ τῶν πραγμάτων ἄλλως μὲν ὑφέσθηκεν, ἄλλως δὲ ὑπο-
5 γράφεται. ἀλλὰ δεῖ διαστέλλοντα δεικνύναι. ποταπὴν τὴν ὑπογραφὴν ἔχειν ὀφείλει. οἷον τὸ λευκὸν ἔστι μὲν καὶ ἐπὶ τῆς λευκότητος τάξιαι· λέγομεν γὰρ τὸ χρώμα λευκόν· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ μετέχοντος τῆς λευκότητος· ἔστι γὰρ εἰπεῖν σῶμα λευκόν. ἂν οὖν ὁ μὲν τὸ λευκὸν εἴπῃ 30 χρώμα διακριτικὸν ὀψεως. ὁ δὲ ἀκούσῃ μὴ ἐπὶ τῆς λευκότητος ἀλλ' ἐπὶ 42^v τοῦ σώματος. ἄτοπὸν τι . . . χρώμα διακριτικὸν ὀψεως. ἔστιν οὖν διόρθωσις, ὅτι τὸ λευκὸν καθὼς λευκὸν εἴη ἂν χρώμα διακριτικὸν ὀψεως καὶ οὐχ ὅ ὃ τὸ λευκὸν εἶναι συμβέβηκεν. ἦγουν τὸ σῶμα, ὥστε ἐν αὐτῷ τῷ ὅρῳ τοῦ (λευ)κοῦ † περιλαμβάνει ἢ τὸ λευκὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι μήτε 5 ἀμάρτημα μήτε τὸ ζητούμενον λαμβάνεσθαι εἰς ἐξήγησιν τοῦ ζητουμένου. 15 καὶ ἐνταῦθα οὖν οὐχ ἁπλῶς ἐρρέθη ὅτι ἔστι τὰ πρὸς τι ταῦτόν τῳ πρὸς τί πως ἔχουν, ἀλλὰ πρόκειται οἷς τὸ εἶναι ταῦτόν τῳ πρὸς τί πως ἔχουν· τὸ γὰρ εἶναι τῶν πρὸς τί ἔστι τὸ σχέσιν ἔχουν πρὸς ἕτερον καὶ ἐκείνου, πρὸς ὃ λέγεται, ταῦτόν ὄντος τῇ σχέσει τῇ πρὸς ὃ λέγεται· τὸ γὰρ δι- 10 πλάσιον, ἔστω δὲ καὶ τέσσαρα καὶ δύο, οὐ καθὼς τέσσαρά ἔστι τῶν πρὸς 20 τι οὐδὲ τὰ δύο, ἀλλὰ καθὼς τὰ τέσσαρα τῶν δύο ἐν λόγῳ ἐστὶ διπλασίονι καὶ τὰ δύο τῶν τέσσαρα ἐν λόγῳ ἐστὶν ἡμίσει. τὰ οὖν πρὸς τί ἐστὶν ἢ σχέσις ὑποκειμένων πρὸς ἄλληλα. οὐ κατὰ τὰ ὑποκείμενα τῇ σχέσει, οἷς 15 οὐ τὸ εἶναι ταῦτόν ἐστι τῇ πρὸς ἄλληλα σχέσει· ἢ δὲ πρὸς ἄλληλα σχέσις τῶν πρὸς τι τὸ πρὸς τί πως ἔχουν ἐστίν. ταῦτα οὖν πρὸς τί ἐστὶν, οἷς 25 τὸ εἶναι ταῦτόν ἐστι τῳ πως ἔχουν πρὸς ἄλληλα.

Ἐ. Σαφῶς εἰπέ, τί ποτε λέγεις.

Ἄ. Φημί ὅτι βούλεται λέγειν, τὰ πρὸς τί ἐστὶ μὲν ὑπὸ τινων ὑπο- 20 κειμένων ὑφιστάμενα, οὐ μὴν καθὼς ὑπόκειται τὰ ὑποκείμενά ἐστι πρὸς τι, ἀλλὰ καθὼς τὰ ὑποκείμενα κατὰ σχέσιν τὴν πρὸς ἄλληλα πλεονεκτοῦντα 30 φαίνεται· τὰ γὰρ τέσσαρα πρὸς τὰ δύο σχέσει πλεονάζει, ὅταν τὰ μὲν

1 ἐπισύραντος M: ἐπισύροντος p 2 ἀλείπτως Cp: ἀλήπτως M 4, 5 ὑπογράφεται ἀλλὰ Zp: oblitter. M 6 λέγομεν] λέγο paene oblitter. M (ἔστι refecit m³) 8 ἂν Simpl.^c (f. 51r62): ἐπαὶ Zp: oblitter. M ὁ μὲν p: supra scr. M: ὁ μὲν τις Simpl.^c εἴπῃ M: εἴποι p 9 ἀκούσῃ] —κούσῃ refecit M³: lac. Zp 10 χρώμα post III fere litt. oblitter. M: καὶ σῶμα Zp: scribas (ἔσται τὸ) χρώμα (cf. Simpl. ἄτοπος δόξει ὁ λόγος· οὐ γὰρ ἔστι τὸ σῶμα χρώμα διακρ. ὀψεως) 10, 11 ἔστιν οὖν—ὀψεως M: om. p 12 εἶναι refecit M³: om. p 13 λευκοῦ scripsi: οὐ post V fere litt. oblitter. M: om. in lac. Zp corrigas τὸ περιλαμβάνειν ἢ λευκὸν (διόρθωσιν) 15 ταῦτόν] τὰ αὐτά Simpl. (recte) 15, 16 τῳ p: τὸ M 19 καὶ (ante τέσσαρα) M: om. p 20 τὰ δύο] cum Felic. corrigas καθὼς δύο διπλασίονι Zp: oblitter. M 21 οὖν Zp: oblitter. M 22 an σχέσις (τῶν)? κατὰ] an αὐτά? τῇ Zp: oblitter. M 23 ἄλληλα σχέσει ἢ Zp: —λα σχέσει ἢ oblitter. M 24 τὸ M: τῳ p 25 πρὸς ἄλληλά πως ἔχουν colloc. p 27 τὰ Zp: τὸ ut videtur M 28 ὑφιστάμενα Zp: extrema littera α oblitter M 29 πλεονεκτοῦντα Zp: —εκτοῦντα oblitter. M 30 τὰ μὲν p: τὸ μὲν M

διπλάσια ῥηθῆ, τὰ δὲ ἤμισυ. οὐ γὰρ μόνον τὰ τέσσαρα τέσσαρα καλεῖται, 25
ἀλλὰ καὶ διπλάσια πλεονάσαντα ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ, καθὼς λόγος ἐπ' αὐ-
τῶν θεωρεῖται ὁ τοῦ διπλασίου, καὶ τὰ δύο, καθὼς ἤμισυ λέγεται. καθὼς δὲ
λόγος μετέχει τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ ἡμίσεως, εἰσι πρὸς τι. ὁ δὲ λόγος
5 ἐπὶ οὐοῖν σχέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα θεωρεῖται.

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς καὶ ὁ πρότερος λόγος οὐ τὸ αὐτὸ παρίστησιν; 30

Ἀ. Ὅτι παρακολουθῆμα μὲν παρίστη παρακολουθῶν τὰ πρὸς τι, τί
δὲ ἐστίν, οὐκ ἀπεδίδου· εἰ μὲν γὰρ τί ἐστὶ πρὸς τι, πρὸς τι πάντως καὶ 43
τινὸς λέγεται. οὐ μὴν εἰ τινὸς λέγεται, πάντως ἂν εἴη καὶ πρὸς τι· ἐπὶ
10 πλέον γὰρ τὸ τινὸς εἶναι. οἶον * * * θνητόν, πάντως τοῦτο ἄνθρωπος, καὶ
ὁμοίως ἐπὶ τοῦ λογικοῦ. διὸ καὶ εἴ τι μὲν τῶν πρὸς τι, πάντως τοῦτο 5
τινός, οὐκ ἔτι δὲ εἴ <τι> τινός ἐστι. πάντως τοῦτο πρὸς τι. δι' ἣν αἰτίαν
πολλὰ τῶν οὐ πρὸς τι περιελαμβάνανεν ἐν ταῖς πρὸς τι, ὥς ἂν ὅτ τοῦ τινός
εἶναι ἀποδοθέντος μόνους τοὺς πρὸς τι εἶναι. ἀλλ' ὁ δεύτερος λόγος οὐ
15 τοῦτω ἐπεριδίδεται τῷ τινός εἶναι, καὶ ἐν τῇ σχέσει τινῶν τῶν πρὸς τι 10
ἄλληλα τὸ εἶναι ἔχειν τὰ πρὸς τι· οἶον γὰρ μέσον τί ἐστίν τῶν ὑποκει-
μένων ἢ σχέσις, καθ' ἣν ὑφίσταται τὰ πρὸς τι, πλεονάζουσα παρὰ τὰ
ὑποκείμενα οὐκ ἄλλω τινί. ἀλλὰ τῷ μὴνύειν ποιᾶν τινα συνάφειαν αὐτοῖς
πρὸς ἄλληλα ἐπιθεωρουμένην, καθὼς τούτοις καλεῖται τοῖς ὁνόμασιν. ἵνα
20 δὲ μὴ δοκῇ αὐτὸ τοῦτο ὑπογραφῆς ἀξιούμενον λαμβάνεσθαι εἰς τὴν αὐτοῦ 15
ὑπογραφήν, ἡξίουσιν τινὲς οὕτως ὑπογράφεσιν· 'οἷς τὸ εἶναι ταυτόν ἐστὶ τῷ
πρὸς ὅτιον πῶς ἔχειν', ἢ ὥς 'Ἀνδρόνικος, 'οἷς τὸ εἶναι ταυτόν ἐστὶ
τῷ πρὸς ἑτερόν πῶς ἔχειν, ἐκαῖνά ἐστὶ πρὸς τι'.

Ἐ. Τί οὖν παρίστησιν ὁ τοιοῦτος λόγος; 20

Ἀ. Ὅτι ἐν ταῖς ὑποκειμένοις ἐστὶν οὕτε ὥς οὐσίας συμπληρωτικὸν
οὕτε ὥς ἄλλο τι τῶν συμβεβηκότων, ἃ ἐν αὐτοῖς ταῖς ὑποκειμένοις γίνεται.
οἶον πάθος ἢ ἐνέργεια, ἀλλὰ τι ἔξωθεν. διὸ καὶ μὴ πασχόντων τῶν ὑπο-
κειμένων γίνεται καὶ ἀπογίνεται.

Ἐ. Ἀριστοτέλης δὲ τί ἔφη περὶ τῆς τοιαύτης ὑπογραφῆς τῶν 25
30 πρὸς τι;

Ἀ. Ὅτι ἐάν τις εἰδῇ τι ὠρισμένως, ἀκαεῖνο πρὸς ὃ λέγεται
ὠρισμένως εἴσεται.

Ἐ. Διὰ τί ἢ πῶς;

Ἀ. Εἰ γὰρ οἶδέν τις ὅτι τὰ τέσσαρα τῶν πρὸς τί ἐστίν, ἔστι δὲ τὸ

1 διπλάσια] διπλ^α M: διπλασίονα p (cf. v. 2) τὰ δὲ p: τὸ δὲ M τὰ τέσσαρα] τὰ δὲ
Zp: oblitter. M 3 conicias καθὼς ἤμισυ <τῶν τεσσάρων ἤμισυ> 4 an ἔστι?
7 παρακολουθῶντα p 8 πρὸς τι alterum eieias 10 post οἶον defectum indicavi,
inseras εἴ τι μὲν ἄνθρωπος, πάντως τοῦτο θνητόν, οὐκ ἔτι δὲ εἴ τι πάντως M: om. p
12 τι interposui 14 πρὸς τι—λόγος Zp: oblitter. M 15 τοῦτω scripsi: τοῦτο Mp
ante καὶ ἐν τῇ σχέσει intercides videntur ἀλλὰ τῷ ἐν τῷ πρὸς τί πῶς ἔχειν an τινῶν
τῇ πρὸς ἄλληλα? 16 ἔχειν M: ἔχει p 18 τῷ p: τὸ M 20 αὐτὸ ex αὐτῷ
corr. M 21 οἷς Simpl: ὦν (?) M: οὗ p τῷ p: τὸ M 22 ταυτόν p: αὐτόν M
31 post ὠρισμένως add. τῶν πρὸς τι Aristot. 31 ante Εἰ γὰρ distinxit Fel.: ante
ἔτι (p. 126,2) M²p τὸ p: τῷ M

εἶναι τοῖς πρὸς τι ταῦτόν τῳ πρὸς τί πως ἔχειν, ἀνακείνο οἶδεν, πρὸς δὲ τοῦ-
τό πως ἔχει, ὅτι τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ δύο τὸν διπλασίονα λόγῳ ἔχει. εἰ 30
δὲ μὴ οἶδεν ὅλως, πρὸς ὃ πως ἔχει, οὐδ' ὅτι πρὸς τί πως ἔχει εἴσεται·
ἀμύχανον γὰρ εἰδέναι μὲν ὅτι διπλασιά ἐστι τὰ τέσσαρα, μὴ εἰδέναι δὲ ὅτι 43 v
5 τῶν δύο διπλασιά ἐστι, καὶ εἰ οἶδεν ὅτι πατήρ ἐστι Σωφρονίσκος ὠρι-
σμένως, οἶδεν καὶ ὅτι πατήρ ἐστιν, ὅτι Σωκράτους, καὶ τὸν Σωκράτην
ὅτι υἱὸς Σωφρονίσκου εἴσεται.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπεὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τι τοῦτο ἀπεδείχθη, τί ἐκ τούτων 5
συμβήσεται ὧν εἰρηκας, τί συμβήσεται;

10 Ἀ. Τὰ τῶν οὐσιῶν μέρη αὐτὰ μὲν ὅπερ ἐστὶν ὠρισμένως εἴσεταιί
(τις), πρὸς δὲ λέγεται δὲ οὐκ ἀναγκαῖον ὠρισμένως εἰδέναι, δεικνυμένης
γὰρ φέρε χειρὸς ὅτι μὲν τίνος ἐστὶν χεῖρ ὀρίσεις ἂν τις, τίνος δέ, πότερον 10
Δίῳνος ἢ Θέωνος ἢ τίνος ἄλλου τῶν κατὰ μέρος, οὐκ ἂν εἰδείη καίτοι
ὁρῶν αὐτὴν καὶ δεικνὺς ὅτι αὕτη χεῖρ ἐστίν. ἀλλ' εἰ τὰ πρὸς τι ἀόριστα
15 μὲν πρὸς ἀόριστα λέγεται, ὠρισμένα δὲ πρὸς ὠρισμένα, τὰ δὲ τῶν οὐσιῶν
μήρια ὠρισμένως γνωσκάμενα πρὸς δὲ λέγεται οὐκ ἀναφέρεται ὠρισμένως, 15
οὐκ ἂν εἴη τὰ τοιαῦτα τῶν πρὸς τι. τὴν γὰρ κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα καὶ
ἐκαστον τῶν τοιούτων, ὅ εἰσιν οὐσίαι, αὐτὸ μὲν ὅπερ ἐστὶν ὠρισμένως
ἐστὶν εἰδέναι, πρὸς δὲ δὲ λέγεται, οὐκ ἀναγκαῖον. τίνος γὰρ αὕτη ἢ
20 κεφαλὴ ἢ τίνος ἢ χεῖρ, οὐκ ἐστὶν εἰδέναι ὠρισμένως· οὐκ ἂν οὖν εἴη 20
ταῦτα τῶν πρὸς τι. περὶ δὲ τούτων ἦν ἡ ἀμφισβήτησις μόνον, εἰ οὐσίαι
ὄντα τῶν πρὸς τι ἂν εἴη, ἀλλ' εἰ μὴ δὲ (ταῦτα) τῶν πρὸς τι, οὐδὲ ἄλλη
τις οὐσία οὐδὲ τὰ μέρη αὐτὰ (ὁγλα)δὴ καθόσον οὐσίαι τῶν πρὸς τί ἐστίν.
Ἄρα οὖν ἀποφαί.... π.... τι ο ὅρ.... δ. οὐσία τῶν πρὸς τι;

25 Ἐ. Σφοδρῶς μὲν οὐκ ἀξιῶ ὁ Ἀριστοτέλης μὴ πολλάκις ἐπεσκεμ- 25
μένους, τὸ μέντοι ἡγορηκέναι ἐφ' ἐκάστου αὐτῶν οὐκ ἄχρηστον εἶναι. δυ-
νατὸν γὰρ τινα εἰπεῖν ἀπὸ τῶν μερῶν ὅτι ὠρισμένως εἴσεται· ὁ γὰρ ἰδὼν
τίς ἢ χεῖρ ἐστίν, ὅτι καὶ τοῦδ' ἐστὶν εἴσεται ὠρισμένως· ὁ γὰρ δὴ τοῦ
ἐγκεκαλυμμένου ὁρῶν χεῖρα γινώσκει μὲν χεῖρα, * * τὸν γὰρ τινά ἐστίν εἰ- 30
30 δέναι τὸ τήνδ' εἰ γινώσκειν εἰ ἐστὶν τοῦδ'. διὰ τούτων τὰς τοιαύτας ἀπορίας
προσέβηκεν τὸ μὴ δεῖν σφοδρῶς ἀποφαίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐστὶν οὐσία τῶν 44 r
πρὸς τι.

2 τὸν διπλασίονα Zp: oblitter. M 3 ἔχει Zp: oblitter. M ὅτι scripsi: ἔτι Mp
5 ὠρισμένως M 7 ἔσεται M 9 τί συμβήσεται eicias 10. 11 εἴσεται τις scripsi:
εἴσεται Zp: oblitter. M 11 πρὸς δὲ δὲ λέγεται colloc. p 13 εἰδείη p: εἴη M
18 αὐτὸ—ὅπερ Aristot.: αὐτὰ—ἅπερ (sed recte πρὸς ὃ v. 10) Mp 21 τούτων Zp:
τούτω M 22 supplvi ex Aristot. ταῦτα: IV vel V litterae oblitter. M: lac. AD:
om. Cp 23 δηλαδὴ suppl. Diels: ante δὴ III vel IV litt. oblitter. M: lac. AD: om. Cp
24 inter οὖν et οὐσία plurima oblitterata M: in lacuna om. Zp: conicias ἀποφαίνεται κατὰ
τὸν ἀποδοθέντα τῶν πρὸς τι οἷον ὅρον ὅτι οὐδεμία (cf. p. 121, 24) 26 ἐκάστου M: ἐκά-
στω p 27. 28 ἔσεται M 28 ἢ χεῖρ Zp: oblitter. M 29 ante τὸν γὰρ defectum
indicavi, supplere placet οὐκ ὠρισμένως δέ (cf. Simpl. f. 51 r 61) τὸν] an τὸ?
32 post πρὸς τι add. τέλος τῶν πρὸς τι M

[Εἰς τὸ ποιὸν καὶ τὴν ποιότητα]

¹Α. Μετὰ τὴν τῶν πρὸς τι κατηγορίαν τίς ἂν ἐξῆς εἴη; 5

¹Ε. Ἡ τοῦ ποιοῦ, ὅτι μετὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ πρὸς ἂν ἀμφισβητήσι-
μον ἦν, μὴ τὴν τοῦ ποιοῦ τάττειν ἔδει, πολλῶν δὲ ζητημάτων γεγονότων
5 ἐν τῇ περὶ ποσοῦ κατηγορίᾳ περὶ τῶν πρὸς τι, ἀνάγκη γέγονεν περὶ τοῦ-
των ἐφεξῆς τῷ ποσῷ διδάξαι. μετὰ οὖν τὴν τῶν πρὸς τι κατηγορίαν ἐπε- 10
ται περὶ τοῦ ποιοῦ σκέψασθαι. καὶ γὰρ δὴ μετὰ τὸ μέγεθος, ὃ ἐστὶ
ποσόν, καὶ μετὰ τὸ μεῖζον, ὃ ἐστὶ τῶν πρὸς τι, ἐκφύεται τὰ πάθη οἷον
θερμόν, ψυχρόν. ξηρόν, ὑγρόν. ἃ ἐστὶ ποιά.

10 ¹Α. Τίτι διαφέρει ποιὸν ποιότητος;

¹Ε. Ὅτι τὸ μὲν ποιὸν διχῶς λέγεται· καὶ γὰρ αὐτὴ ἡ ποιότης ποιὸν 15
λέγεται καὶ τὸ ἔχον τὴν ποιότητα· λευκὸν γὰρ καὶ τὴν λευκότητα ποιότητα
λέγουσι πολλάκις οἱ ἀρχαῖοι. καὶ πάλιν τὸ λευκὸν ποιόν. ἡ γὰρ ποιότης
οὐκ ἔτι διχῶς λέγεται, ἀλλὰ ἀπλῶς· ἡ γὰρ θερμότης καὶ ἡ λευκότης ποιό-
15 τής λέγεται, οὐκ ἔτι δὲ καὶ λευκὸν ποιότης. οὐδ' ὅλως τὸ μετέχον ποιό- 20
τητος ῥηθεῖη ἂν ποιότης, ἀλλὰ ποιὸν μόνον, ἡ ποιότης δὲ ἂν ῥηθεῖη καὶ
ποιόν.

¹Α. Σαφέστερον εἰπέ, ὃ λέγεις.

¹Ε. Ἔστι τὸ μὲν τι λευκότης, τὸ δὲ ἔχον τὴν λευκότητα. ἡ μὲν
20 λευκότης καὶ τὸ ἔχον τὴν λευκότητα ῥηθεῖη ἂν ποιόν, τὸ δὲ ἔχον τὴν
λευκότητα ποιὸν μὲν λέγεται, ποιότης δὲ οὐκ ἂν ῥηθεῖη.

¹Α. Διὰ τί οὖν ἐπέγραψεν Περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος; 25

¹Ε. Τινὲς μὲν οὗ φασιν αὐτοῦ εἶναι τὸ ἐπιγράμμα· μὴδὲ γὰρ ἐν ταῖς
ἄλλαις κατηγορίαις προσγράψαι, ἀλλ' ἄνευ ἐπιγράμματος τεχνολογήσαι περὶ
25 ἐκάστης. τινὲς δὲ εἰς ἐνδειξιν τῆς χρήσεως τῶν ὀνομάτων· διὰ γὰρ τὸ
τὴν ποιότητα λέγεσθαι καὶ ποιόν, διὰ τοῦτο ἐπιγράψαι σημαίνοντα ὅτι ἀδιά- 30
φορόν ἐστὶ ποιότητα λέγειν τὴν κατηγορίαν ἢ ποιόν· εἰ γὰρ τὸ μάλιστα
ποιόν οὐ τὴν ποιότητα μόνον σημαίνει ἀλλὰ καὶ τὸ ἔχον αὐτήν. ἀναγκαῖον 44
ἦν εἰδέναι, ὅτι κατὰ τι σημαίνοντα ταῦτα δηλοῦνται ἐκ τοῦ τῆς ποιότη-
30 τος ὀνόματος καὶ τοῦ ποιοῦ.

¹Α. Ὡς ἐπέγραψε τὴν ποιότητα ὁ Ἀριστοτέλης;

¹Ε. Ποιότης ἐστὶ καθ' ἣν τινες ποιοὶ λεγόμεθα. 5

1 tit. Εἰς τὸ ποιόν καὶ τὴν ποιότητα M: περὶ τοῦ ποιοῦ p 2 post Μετὰ add. δὲ p: om. M 12 λευκὸν ex Felie. correxi: ποιόν Mp (cf. Simpl. f. 51r2 καὶ γὰρ τὴν λευ-
κότητα λευκὸν οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι) 13 λέγουσι πολλάκις οἱ Zp: oblitter. M 13. 14 ἡ
γὰρ—διχῶς Zp: oblitter. M 16 μόνον M: μόνως p 20. 21 τὸ δὲ ἔχον—ῥηθεῖη
M: om. p 22 καὶ M: ἡ p 23 μὴ δὲ paene oblitter. M: οὔτε p: lac. Z
26. 27 ἀδιάφορόν ἐστι Zp: —ρόν ἐστι oblitter. M 27 εἰ Zp: ἡ M 28 ἔχον M:
ἔχειν p ἀναγκαῖον] ἃ oblitter. M: ante ἀναγκ. lac. Zp 29 δηλοῦνται partim oblitter.
M: δηλονότι p 32 ποιοὶ τινες colloe. p an λέγονται?

- Ἄ. Καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον ὑπογράφαι βουλούμενον ποί.... διὰ
τὸ εἶναι ἄδ..... ὁ..... ὁδὸ..... ὁ.....
..... γα(?)... γε..... γενος(?)..... καὶ
τὸ ποιὸν τὸ ἀπ..... τ. φυσική λισιν πε.....
5 χ...έ...ν τ... τί ο..... ἔστι
ὁ δὲ ποιὸν τὸ ἔχον ποιότητητα. ὁ γὰρ ὡς καὶ τὸν γινώσκει θέλοντα. τί ἐστὶ
ποιόν, ἀναπέμψαι εἰς τὴν ποιότητητα. καὶ οὕτως γίνεται ποιότητος μὲν ἣν ἔχει
ὁ ποιός. ποιός δὲ ὁ ἔχων ποιότητητα. ἄλλοι δὲ τίς ἡ ποιότης καὶ ὁμοιον 10
τῷ ἐρωμένου τινὸς τί ἐστὶ ποιότης ἀποκρίνεσθαι. ὅτι ποιότης· εἰ γὰρ ἡ
10 ποιότης διὰ τοῦ ποιού δείκνυται, τὸ δὲ ποιόν διὰ τῆς ποιότητος. ἡ ποιότης
ἔστι διὰ τῆς ποιότητος ἀποθεδεύμενη, ἀλλ' εἰ μὲν ὁρισμὸς ἦν ἀποθεδεύ-
μενος, ὑπῆρχεν ἀμάρετμα τὸ τοιοῦτον. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ὁρισμὸς τῶν ἀνω- 15
τάτων. οὐ γὰρ αἰτιάσθαι· διὰ γὰρ τοῦ γνωριμωτέρου τὸ ἦτον γνωριμὸν
παρέστησεν· μᾶλλον γὰρ γνωριμὸν τὸ ποιόν τῆς ποιότητος, τὸ γὰρ λευκὸν
15 τῆς λευκότητος γνωριμωτέρον καὶ ὁ γραμματικὸς τῆς γραμματικῆς.
Ἐ. Ἄλλ' εἰ τὰ ὁμωνύμως λεγόμενά φησιν αὐτὸς πλεοναχῶς λέγε- 20
σθαι, πῶς πλεοναχῶς λέγεσθαι τὴν ποιότητά φησιν ὁ Ἀριστοτέλης;
Ἄ. Οὐχὶ τῶν ὁμωνύμων λέγω ἂν εἶναι τὴν ποιότητητα. τῶν δὲ ὁμο-
νύμων κατὰ ταῦτόν οὐδὲν ὀλίγου γένος, ὥστε οὐδὲ τῆς ποιότητος ἐν ἂν εἴη
20 γένος. ἀλλὰ τὸ πλεοναχῶς λέγεσθαι ἐν μὲν σημαίνει τὸ ὁμωνύμως. ἕτερον 25
δὲ τὸ διαφύρως λέγεσθαι. νῦν δὲ οὐ τὸ σημαίνει τὸ ὁμωνύμως λέγεσθαι
εἰληπται ἀλλὰ τὸ διαφύρως. εἰ μὲν οὖν τὸ πλεοναχῶς εἰληπτο ἀντὶ τοῦ
ὁμωνύμως, ἡ διαίρεσις ἐγένετο φωνῆς εἰς σημαίνόμενα, ἐπεὶ δὲ τὰ πλεο-
ναχῶς πολλαχῶς εἰληπται ἀντὶ τοῦ διαφύρως. ἡ διαίρεσις αὐτῷ γίνεται 30
25 γένους εἰς εἶδη.
Ἐ. (Διὰ τί λέγεις) ὅτι γένους εἰς εἶδη ποιεῖται τὴν διαίρεσιν καὶ οὐ
φωνῆς εἰς σημαίνόμενα; 45r
Ἄ. (Ὅτι ἐπήγαγεν· ἐν μὲν οὖν εἶδος ποιότητος ἕξις καὶ διά-
θεσις λεγέσθωσαν, ἀλλ' οὐχὶ ἔφη· ἐν μὲν οὖν σημαίνόμενον ποιό-
30 τητος· τὰ μὲν γὰρ ὁμώνυμα εἰς σημαίνόμενα διαίρεται διάφορα, τὰ δὲ
μὴ ὁμώνυμα ἀλλὰ γένη εἰς εἶδη διαίρεται διάφορα. εἰδὼν δὲ μέμνηται 5
διαφύρων, ἀλλ' οὐχὶ σημαίνωμενων. ὥστε τῷ πολλαχῶς λέγεσθαι οὐ τὸ
ὁμωνύμως λέγεσθαι παρίστησιν ἀλλὰ τὸ διαφύρως.
Ἐ. Πόσα ποιότητος εἶδη;

1 post βουλούμενον extremi V versus folii maximam partem oblitter. M: lac. Zp (cf. Simpl. f. 54v4) 7 ἀναπέμψαι M: ἀναπέμψαι p 9 ἐρωμένου Zp: ἐρωμένω M ἀποκρίνεσθαι M: ἀποκρίνασθαι p 11, 12 ὁρισμὸς M 12 τοιοῦτον Zp: oblitter. M

12, 13 ἀνατάτων] ἀνωτά M: ἀνωτάτω Zp (cf. p. 121, 24) 13 αἰτιάσθαι M: αἰτιάσασθαι p γνωριμωτέρου M 17 φησιν Zp: φασιν M 18 ἂν M: om. p 18, 20 τῶν δὲ ὁμωνύμων—γένος transponas post λέγεσθαι (v. 16, 17) 23 φωνῆς p: φωνῇ M 24 εἰληπται Zp: oblitter. M 26 Διὰ τί λέγεις supplevi: εἶδη—ἔτι in spatio XV—XX litterarum oblitter. M: εἶδη et ἔτι lacuna IX litter. relicta exhibent Zp 27 τὰ ση-μαίνόμενα p 31 μὴ M: om. p 32 τῷ p: τὸ M

Ἄ. Τέσσαρα.

Ἐ. Τίνα ταῦτα;

Ἄ. Ἐν μὲν ἕξις καὶ διάθεσις.

Ἐ. Ἄρα <οὖν> ὡς εἶδη ταῦτα διαφέρει ἀλλήλων. ἕξις καὶ διάθεσις, 10

5 ἡ ἀριθμῶ ἀλλήλων διενήνοχεν:

Ἄ. Ὡς μὲν εἶδη ἀλλήλων οὐ διενήνοχεν ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος τοῦ
βούς· οὐ γὰρ διαφέρει ἀλλήλων εἰδοποιούς διαφοραῖς ὥσπερ ὁ ἵππος τοῦ
ἀνθρώπου. ἀριθμῶ δὲ ἀλλήλων διενήνοχεν ὥσπερ Σωκράτης Πλάτωνος·
εἰδοποιούς μὲν γὰρ διαφοραῖς οὐ διενήνοχεν Σωκράτης Πλάτωνος. ἰδιότητι 15
10 δὲ συνδρόμῃς ποιότητων, καθ' ἣν εἰδοποιῶ διενήνοχεν Πλάτων Σωκράτους.
ὥσπερ οὖν τὸ λευκὸν τὸ πολυχρονιώτερον τοῦ ἐφημέρου λευκοῦ τῷ εἶδει
μὲν οὐ διαφέρει (καθὸ γὰρ λευκὸν ἐστὶ, οὐ διαφέρει)· χρόνῳ δὲ διαφέρει.
ἐκατέρου δὲ ὁ αὐτὸς λόγος (ἄμφω γὰρ χρώματά ἐστι διακριτικὰ ὅψεως, 20
ἐπεὶ καὶ μέλι μέλιτος ἢ γλυκύτερον, οὐδὲν ἥττον ἐστὶν μέλι)· <οὕτως ἡ>
15 ἕξις εἰ καὶ ὅτι μάλιστα μονιμώτερα ἐστὶ τῆς διαθέσεως, τῷ μὲν μονιμω-
τέρα εἶναι ὁξείαν ἂν διαφέρειν τῆς διαθέσεως, οὐ μὲν τῷ γε εἶναι ποιό-
της τοῦ πυκτεῦναι ἐπιστήμη. 25
ὁ δὲ πυκτικὸς οὐδέπω ἐπίσταται, ἐπιτηδεύς δὲ ἔχει πρὸ τοῦ ἀναλαβεῖν τὴν
πυκτικὴν ἐπιστήμην. λέγω τοίνυν ἀνονόμαστον εἶναι τὴν φυσικὴν δύναμιν
20 καὶ ὅλως ἀνόνομον τὸ τῆς ποιότητος εἶδος. † εἴτε ὄνομα αὐτῇ θέσθαι, λέ-
γουντο ἂν αἱ τοιαῦται ποιότητες διὰ λόγου· ἐπιτηδεύτης γὰρ πρὸς τὸ
πυκτεῦναι ῥηθεῖ ἂν, ἀφ' ἧς ὁ πυκτικὸς, καὶ ἐπιτηδεύτης πρὸς τὸ νοσεῖν, 30
ἀφ' ἧς λέγεται ὁ νοσερὸς καὶ νοσώδης, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ ὑγιαίνων ἀπὸ 45
τῆς πρὸς τὸ ὑγιαίνειν ἐπιτηδεύτητος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης κατὰ δύναμιν καὶ
25 ἀδυναμίαν αὐτοῦ προσηγόρευεν.

Ἐ. Πῶς οὖν τῶν ἐναντίων ἐπιδικητικὸς τις ἂν εἴη κατ' αὐτό; ἐναντία
γὰρ ἡ δύναμις τῇ ἀδυναμίᾳ.

Ἄ. Οὐδὲν ἄτοπον· ὅση γὰρ δύναμις ὑπάρχει τίνος, τόσην καὶ ἀδυ- 5
ναμίαν εὐρήσομεν παραχολουθοῦσαν. εἰ γὰρ τις δύναμιν τυγχάνει ὑγείας
30 ἔχων, οὗτος ἀδυναμίαν ἂν ἔχει τοῦ ῥαδίως νοσῆσαι. καὶ ὅταν τοῦ γενέσθαι
πυκτικὸν ὑπάρχη δύναμις, τότε τοῦ μὴ γενέσθαι πρόσεστιν ἀδυναμία.

4 οὖν supplevi: III litt. oblitter. M: οὖν ὡς in lac. om. Zp 6 ὡς Zp: oblitter. M
ὁ M: om. p 7 ὁ ἵππος M: ἵππος p: an ὁ βούς? 8. 10 ἀριθμῶ δὲ—Σωκράτους
miserrime corrupta sunt: cf. Simpl. f. 59r29 ἀλλ' οὐδὲ ἀριθμῶ διαφέρει ἀλλήλων ὥσπερ
Σωκράτης Πλάτωνος· οὐδὲν γὰρ ἰδιάζον πληθὸς συνδρόμων τὴν κατ' ἀριθμὸν διάστασιν ἀπειρ-
γάστατο· ἀλλὰ χρόνῳ διαφέρει ὡς τὸ ὀλιγοχρόνιον λευκὸν τοῦ πολυχρονίου 9 μὲν γὰρ M:
om. p 10 ante εἰδοποιῶ add. οὐκ p: om. M 13 ὅψεως Zp: oblitter. M
14 ἡ Zp: εἰ M οὕτως ἡ inserui: VI fere litterae oblitter. M: in lac. om. Zp
15 τῷ p: oblitter. M: ὅτι Z 16 οὐ μὲν τῷ γε εἶναι ποιότητος ante lacunam Zp: LV
fere litterae oblitter. M, sed defectus videtur maior esse, proxima ante τοῦ πυκτεῦναι con-
sumpta colligere licet ex p. 135,5. Simpl. f. 62v43 18 an πρὸς τὸ ἀναλαβεῖν?
19 ἀνονόμαστον Zp: ἀνόνο— oblitter. M 20 εἴτε] corrigas εἰ δὲ αὐτῇ] an χρὴ?
25 an αὐτό vel αὐτῶς? 26 κατ' αὐτό] corrigas κατὰ τὸ αὐτό 26, 28 ante ὅδὲν
distinxi: ante ἐναντία M³p 30 ὅταν <τινι> conieci: ὅτε ἂν Diels 31 πυκτικὸν
scripsi: πυκτικὸς Mp ὑπάρχη p: ὑπάρχει M μὴ ADp: oblitter. M: μὲν C

Ἔ. Πῶς οὖν τοῦτο εἶρηκεν ὁ Ἀριστοτέλης;

10

Ἀ. Ἐν τῷ λέγειν ὑγίειν οἱ δὲ λέγονται τῷ δύνανμιν ἔχειν φυσικὴν τοῦ μηδὲν τι πάσχειν ὑπὸ τῶν τυγχόντων ῥαδίως, ὥς εἰ ἔλθῃεν τῷ ἀδυναμίαν ἔχειν τοῦ πάσχειν τι ῥαδίως ὑπὸ τῶν νόσων.

Ἔ. Δὰ τί οὖν ἐν τῷ εἰρημένῳ εἶδει τῶν ποιότητων ὁ Ἀριστοτέλης ἔταξεν καὶ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακόν;

Ἀ. Ὅτι τὸ μὲν σκληρὸν δύνανμιν ἔχει τοῦ μὴ ἂν διακοπῆναι ῥα- 15
δίως· οὐδὲν γὰρ τῶν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ σῶμά ἐστι. μὴ ἂν κατακοπεί·
τὸ δὲ μαλακόν, ὅτι δύνανμιν ἔχει τοῦ ῥαδίως ἂν διακοπῆναι.

Ἔ. <Τί δὲ> τρίτον γένος ποιότητος;

Ἀ. Παθητικαὶ ποιότητες καὶ πάθη.

Ἔ. Τί οὖν βούλεται τὸ παθητικὰς εἶναι ποιότητας καὶ πάθη;

Ἀ. Ὅτι τὸ εἶδος τοῦτ' ἐστὶ ποιότητος πάθους παράστασιν ἔχει, οὐ 20
μέντοι κατὰ τὸ αὐτὸ οὐδὲ καθ' ἓνα τρόπον.

Ἔ. Σαφῶς δεῖξον ὃ λέγεις.

Ἀ. Εἰσὶ τινες ποιότητες, αἱ πάθη ἐμποιοῦσι τοῖς αἰσθητοῖς ζῴους 25
κατὰ τὰς αἰσθήσεις· καὶ αὗται εἰκότως παθητικαὶ ποιότητες λέγονται.
ἄλλαι δὲ πάαιν, αἵτινες ἀπὸ πάθους ἐν ταῖς ἔχουσιν αὐτάς γεγέννηται, 30
οἷον γλυκύτης καὶ πικρότης καὶ στρυφνότης. ὅτι μὲν ποιότητές εἰσι δῆλον·
ποῖα γὰρ κατὰ ταύτας τὰ θεδεγμένα αὐτάς λέγεται· γλυκὺ γὰρ τὸ μέλι λέ- 35
γεται ἀπὸ τῆς γλυκύτητος καὶ στρυφνὸς ὁ αἶνας ἀπὸ τῆς στρυφνότητος λέ-
γεται καὶ πικρὸν τὸ ἀψύνητον ἀπὸ τῆς πικρότητος. παθητικαὶ δὲ ποιότητες
αὗται λέγονται τῷ πάθῳ ἐμποιεῖν ταῖς αἰσθήσεσιν, καὶ ἡ θερμότης δὲ καὶ 40
ἡ ψυχρότης οὐ τῷ αὐτὰς πεπονθέναι ἢ τὸ κατὰ ταύτας ποιόν. ἀλλὰ τῷ 46
πάθῳ ἐν ἐτέρῳ ἐργάζεσθαι.

Ἔ. Τοῦτο μὲν οὖν τὸ εἶδος τῆς ποιότητος ἀπέδειξας· πῶς δὲ πα- 45
θητικαὶ πάλιν ποιότητες λέγονται, δεῖξον.

Ἀ. Ἡ λευκότης φησὶ καὶ ἡ μελανία καὶ αἱ ἄλλαι χροαὶ παθητι- 5
καὶ ποιότητες λέγονται τῷ πεπονθέναι τὰ ἔχοντα· ὡχρὸς γὰρ τις φοβή- 10
30 θείς καὶ ἐρυθρὸς αἰσχυρὸς παθόντος τοῦ σώματος ἐγένετο. ὥσπερ οὖν
κατὰ πάθος τὸ ἀπὸ τῆς αἰσχύνης ἐρυθριᾶσαι ἢ ἀπὸ φόβου ὡχριᾶσαι, οὐ-
τως καὶ ἀπὸ πάθους φυσικοῦ συμβαίνειν φησὶ τὸ σῶμα τοιαύτης χροῖας
τυχεῖν. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τὸν φόβον καὶ τὴν αἰσχύνην φαντασίαι προκατάρ- 10

1 ὁ M: om. p 2. 4 τῷ p: τὸ M 3 μηδὲν τι M: μηδὲν p Aristot. 5 ὁ ἀρι-
στοτέλης M: om. p 7 διακοπῆναι Zp: paene oblitter. M 8 ἐστὶ μὴ ἂν Zp: ob-
litter. M: ἐστὶ <ὅ> μὴ ἂν Diels 10 Τί δὲ inserui: IV fere litter. oblitter. M: lac. Z:
om. p 13 τῆς ποιότητος Zp: oblitter. M 13. 14 παράστασιν et μέντοι Zp: ob-
litter. M 14—16 τρόπον—εἰσὶ τινες Zp: XX fere litterae oblitter. M, unde conicias,
σαφῶς δεῖξον ὃ λέγεις inducendum esse et εἰσὶν γὰρ τινες scribendum 16 αἰσθητοῖς M:
αἰσθητικοῖς p 17 καὶ αὗται] καὶ ταῦ|||| M: κατὰ ταύτας Zp 18 γεγέννηται M
19 μὲν M: δὲ Z: om. p εἰσὶ Zp: ἐστὶ M 21 τῆς (prius) M: om. p καὶ
στρυφνὸς—λέγεται M: om. p 23 τῷ p: τὸ M 24 κατὰ ταύτας M: κατ' αὐτάς p
τῷ (alterum) p: τὸ M 25 post πάθος add. καὶ p: om. M ἐργάζεσθαι p: paene
oblitter. M: ἐργάζονται Z 27 πάλιν post λέγονται colloc. p 31 ἀπὸ M: om. p
33 τὸν φόβον καὶ τὴν αἰσχύνην M: τοῦ φόβου καὶ τῆς αἰσχύνης p (fort. recte)

χρυσιν, ἐπὶ δὲ τῶν φυσικῶν ποιοὶ κράσιν. ὅτι δὲ ποιότητες καὶ αὐται, ὁλοῦ τὸ ἀπὸ τῆς λευκότητος λευκὸν γενέσθαι καὶ ἀπὸ τῆς μελανίας μέλαν.

Ἐ. Ἄρα οὖν ποιότητες ἀπλῶς παῖσαι αὐται λέγονται;

Ἀ. Οὐδαμῶς.

5 Ἐ. Ἀλλὰ τί γνώρισμα ἐπ' αὐτῶν ἔστι θέσθαι;

Ἀ. Τὸ ἐμμόνους καὶ δυσκινήτους εἶναι καὶ πολυχρόνιους· οὐ γὰρ ὁ 15
ἐξ ἡλίου μέλας γινόμενος πρὸς ὀλίγον μέλας ἂν εἴη ὡς ὁ ἐκ γενετῆς γε-
νόμενος μέλας, οὐδὲ ὁ δι' αἰσχύνης ἐρυθρίασας ἐρυθρὸς ἂν εἴη ὡς ὁ τοι-
οῦτος γεννηθεὶς διὰ τοῦτο καὶ καλούμενος ἐρυθρίας. ἐπεὶ τοίνυν ποιοὶ
10 κατὰ τὰς τριαυτάς χροιάς οὐ γίνονται, οὐδὲ ποιότητες ἂν εἶεν τριαυταὶ περὶ 20
τοὺς τὰ τριαυτά πάσχοντας, ἀλλὰ πάθη.

Ἐ. Ἐπεὶ τοίνυν ἀποδέδωκας τὰς περὶ τὸ σῶμα παθητικὰς ποιότη-
τας καὶ τὰ πάθη, δεῖξον καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τὸ ἀνάλογον.

Ἀ. Φημί τοίνυν ποιότητας μὲν εἶναι ἐκ πάθους γεγονυίας, ὅσαι ἐπί- 15
μοναι καὶ δυσμετάβλητοι, οἷον φιλαργυρία καὶ ἡ μανικὴ ἔκστασις καὶ ἡ 25
ὀργή· οὐ γὰρ δὴ ὁ ἀπαῖς ὀργισθεὶς καὶ ὁ ἐπὶ προσήκουσιν ὀργιζόμενος ὀρ-
γίλος ἂν εἴη ἀλλ' ὁ ἐπαχθὴς καὶ τοῦτο πεπονθὼς ἢ διὰ νόσον ἢ διὰ δια-
στροφήν. δεῖ δὲ ὀργίλον λαμβάνειν α
πρὸς τὸ ὀργιζέσθαι· αὕτη μὲν γὰρ τοῦ δευτέρου ἂν εἴη 30
20 πρὸς τὸ ὀργιζέσθαι π. καὶ ὥσπερ νόσημα τοῦτο ἔχοντα. τρι-
αυταὶ δὲ ποιότητες καὶ ἡ φιλία καὶ ἐρωτομανία. πάθη δὲ ἂν εἶεν καὶ οὐ 46 v
ποιότητες τὰ μὴ ἐπίμονα, * * * ὀργή καὶ ἐπιθυμία.

Ἐ. Τίνοι οὖν διαφέρουσιν αἱ ποιότητες αὐται τοῦ πρώτου εἶδους †
τῶν ἀτόμων;

25 Ἀ. Ὅτι αἱ μὲν ἦσαν ἐκ διδασκαλίας καὶ ἐξῶθεν τελειούμεναι. αἱ
ἐπιστῆμαι γὰρ καὶ αἱ ἀρεταὶ ἐκ διδασκαλίας τὸ πλεόν λαμβάνουσιν· αὐταὶ 5
δὲ οὐ διὰ διδασκαλίας, ἀλλὰ φύσει τὸ τέλειον ἔχουσιν, ἡ γὰρ μελανία καὶ
ἡ λευκότης καὶ ἡ γλυκύτης φύσει. ἡ τε οἰνοφλυγία καὶ ἡ φιλαργυρία οὐ
διὰ διδασκαλίας, ἀλλὰ διὰ ἐθῶν πονηρῶν ἐγγίνονται αἱ τριαυταὶ κακίαι.

30 Ἐ. Ἀλλ' εἰ φύσει καὶ ἔθουσιν αὐταὶ ἐγγίνονται, πῶς τοῦ ἐτέρου εἶ- 10
δους διαφέρουσιν;

Ἀ. Ὅτι αἱ μὲν ἐν τῇ δυνάμει ἐθεωροῦντο καὶ ἐν φιλαῖς ταῖς ἐπι-
τηδεύτησιν, αἱ δὲ ἐν τῷ τρίτῳ εἶδει ἐν τῷ τὸ τέλειον ἔχειν ἥδη ὑφί-
στανται· λευκότης γὰρ καὶ οἰνοφλυγία ποιότητές εἰσιν ἔμμενοι ἤδη ἀπηρ- 15
35 τισμένοι καὶ τετελειωμένοι.

7. 8 ὁ (post ὡς) M: om. p 10 γίνονται M: λέγονται p 12 τὰς M: om. p
παθητικὰς Zp: oblitter. M 14 μὲν εἶναι ἐκ πάθους Zp: oblitter. M ἐπίμοναι M
15 an (ἡ) φιλαργυρία? 17 ἐπαχθὴς M: ἐπαχθεὶς p 18 post λαμβάνειν XX fere
litterae, quarum extrema α etiam apparet, oblitter. M: lac. Zp: inseras οὐ τὸν ἐπιτηδεῖως
ἔχοντα 19. 20 πρὸς τὸ ὀργιζέσθαι π. (ceteris XXII fere litt. ante et post oblitter.) M:
lac. Zp: fort. supplendum εἴη (εἶδους· ἀλλὰ τὸν φύσει) πρὸς τὸ ὀργιζέσθαι π. (εἰπωμένον)
21 τριαυτά M: τριαυτά p οὐ M: οὐ p 22 μὴ p: om. M an (οἷον ἡ ἐπ'
ὀλίγον) ὀργή? (cf. p. 132, 15. Simpl. f. 68r. 59) 24 τῶν ἀτόμων] corrigas τῆς ποιότη-
τος, nisi inducere mavis 28. 34 οἰνοφλυγία M 29 ἐθῶν scripsi: ἡθῶν Mp
33 τὸ M: om. p

Ἐ. Ἐπὶ πῶς ἐν μὲν τῷ πρώτῳ εἶδει τὰς θερμότητας καὶ τὰς ψύξεις καὶ νόσον καὶ ὑγείαν ἐν ταῖς διαθέσεσιν κατηγορήμασιν, ἐνταῦθα δὲ ὡς εἰς ἄλλο εἶδος ἀνακρίνον διαφέρον πάλιν καταλέγει τὴν θερμότητα καὶ ψύξιν;

Ἀ. Ὅτι ἐκεῖ μὲν κατὰ τὸ ἀνακρίσθαι πῶς τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν, εἰ καὶ μὴ ἐπιμόνως, διαθέσεις ἔλαβεν. ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὸ πάθος ἐμποιεῖν εἰς ἄλλο, τὸ δὲ αὐτὸ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβανόμενον δύνανται ἄλλου καὶ ἄλλου εἶναι εἶδους. ὥς ὁ πατήρ καθὼ μὲν Σωκράτης, οὐσία ἂν εἴη, καθὼ δὲ πατήρ. τῶν πρὸς τι. οὕτω γὰρ καὶ ἡ θερμότης καθὼ μὲν διατίθεται πῶς τὸ ὑποκείμενον, διαθέσεις ἂν εἴη, καὶ ἔμμενος γένοιτο καὶ δυσανάλογος. εἴη ἂν γένοιτο, καθὼ δὲ τὴν αἰσθησιν θερμαίνει τῶν πελαζόντων, παθητικὴ ἂν εἴη ποιότης.

Ἐ. Ἡ δὲ πρὸς καιρὸν θέρμανσις πάθος οὐσα ἄρα γε ἡ αὐτὴ ἂν εἴη τῇ διαθέσει;

Ἀ. Ἡ τοῦ μὲν ἔχοντος σώματος καὶ ἐπάρχοντος ἄλλῳ τὸ θερμαίνει- σθαι ἂν εἴη διάθεσις, τοῦ δὲ θερμαινόμενου οὕτως. ὥς ἂν μὴ δύνασθαι ἄλλο σῶμα θερμᾶναι, πάθος ἂν εἴη ἡ πρόσκαιρος καὶ ἐπ' ἄλλῳ θέρμανσις, ὥστε πάθος μὲν ἐπίτασιν τὴν διάθεσιν, ἥτις ἂν εἴη καὶ παθητικὴ ποιότης. ἐπίτασιν δὲ τῆς διαθέσεως τὴν ἔξιν καὶ τὴν μάλιστα παθητικὴν ποιότητα.

Ἐ. Τί οὖν ἐστὶ τὸ τέταρτον εἶδος τῆς ποιότητος;

Ἀ. Σχῆμα καὶ ἡ περὶ ἕκαστον μορφή.

Ἐ. Τί οὖν ἐστὶ τὸ σχῆμα καὶ πῶς αὐτὸ ὠρίσαντο οἱ γεωμέτραι;

Ἀ. Σχῆμά ἐστι τὸ ὑπὸ τινος γραμμῆς ἢ τινων γραμμῶν περιε- χόμενον.

Ἐ. Ἀρα οὖν καθὼ ὑπὸ μιᾶς ἢ τριῶν φέρει ἢ τεσσάρων γραμμῶν περιέχεται ἡ χωρίον. ποιότης ἂν εἴη, εἰ ὑπὸ τεσσάρων γραμμῶν περιέχεται; 10

Ἀ. Οὐδαμῶς. ποσότης γὰρ ἂν εἴη ἡ κατὰ πλήθος ὑπόστασις, οὐ ποιότης.

Ἐ. Πῶς οὖν τὸ σχῆμα ἐν ποιότητι ἔταξεν;

Ἀ. Ὅτι οὐχ ἁπλῶς καθὼ τριῶν γραμμῶν ἀριθμὸς ποιεῖ σχῆμα, ἀλλ' οὕτως πῶς τεθεισῶν πρὸς ἀλλήλας καὶ γωνιασθεισῶν πρὸς ἀλλήλας. ὅταν γὰρ γραμμαὶ ἀλλήλαις κατὰ γωνίας τρεῖς συναφθεῖσαι χωρίον τι ἀποτε- μωσι καὶ περιλάβωσιν αὐτό πῶς καὶ κατ' αὐτάς αὐτὸ ἀποπερατώσωσιν, τριγώνον γίνεται τὸ σχῆμα καὶ ἔστιν ποιότης, οὐ καθὼ τρεῖς ἔχει γωνίας.

2 ὡς εἰς Simpl.^c (f. 65v64): ὥστε M: ὥς p 3 ἀνακρίνον] ἀνακρίνο M: ἐκείνου p
 πάλιν M: παθητικὴν p: τὴν παθητικὴν ποιότητα Simpl.^c καταλέγει M Simpl.^c: λέγει p
 6 post ἄλλο addas παθητικὰς ποιότητας 7 ὥς ὁ πατήρ] ὥς ὁ Σωκράτης, καθὼ μὲν ἀν-
 θρωπος, οὐσία ἂν εἴη Simpl.^c (recte) οὐσία ἂν Zp: oblitter. M 8. 9 καθὼ—ὑπο-
 κείμενον Zp: oblitter. M 8 διατίθεται Simpl.^c: διατίθεσθαι AD: διατίθεται Cp 9 τὸ
 om. p γένοιτο M: γένεται p 10 τὴν αἰσθησιν Simpl.^c: τῇ αἰσθῇ Zp: oblitter. M
 τῶν πελαζόντων Z: τὸν πελαζόντα p: oblitter. M 14 ἄλλω τὸ M: ἄλλα τῷ p 15 εἴη
 ἂν colloc. p 16 ἢ supra ser. M 17 post ἐπίτασιν add. εἶναι p: om. M
 ἥτις Zp: εἰ τις M 29 ἔταξεν M: ἔταξας p 33 περιλάβωσιν scripsi: λάβωσιν post
 H litteras oblitter. M: λάβωσιν Zp ἀποπερατώσωσιν Zp: ἀποπερατώσουσαι M
 31 ἔχει M: ἔχον p

καθόσον δὲ μορφὴ τις φαίνεται ἐπὶ ταῖς τρισὶν γραμμααῖς καὶ ταῖς τρισὶ
γωνίαις, ποιότης, οὐ κατὰ χρῶμα μὲν ὑφισταμένη πάντως, κατὰ δὲ τὸν 20
τῆς ἐπιφανείας ποῦν σχηματισμόν. οὕτω καὶ τῆς ὑποκειμένης ἐπιφανείας
κυκλοειδῶς γεγυμνασμένη φαίνεται κύκλος καὶ ἔστιν ποιότης ὁ κύκλος. καὶ τὸ
5 τριγώνον σχῆμα καὶ τὸ τετραγώνον καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ γεωμετρικά
εἰς ἓν τι εἶδος ποιότητος ἀνάγονται. καταριθμεῖται ὁ Ἀριστοτέλης 25
ἐπὶ τέλει. καὶ ἡ γραμμὴ οὖν καθόσον μήκος ἀπλατές, ποσότης ἂν εἴη, ἡ
δὲ εὐθεῖα γραμμὴ καθόσον εὐθεῖα, ποιότης ἂν εἴη. καὶ ἡ ἐπιφάνεια δὲ
καθόσον ἐπιφάνεια, ποσότης· μήκει γὰρ καὶ πλάτει ἡ ἐπιφάνεια ὀρίζεται.
10 ἂ ἔστι τοῦ ποσοῦ. (ἡ δὲ) ἐπίπεδος ἐπιφάνεια καθὼ ἐπίπεδος, εἴη ἂν τοῦ 30
ποσοῦ.

Ἐ. Ἀλλὰ (τί μὲν τὸ) σχῆμα καὶ πῶς ληφθὲν εἴη ἂν ποιότης, εἴ 47^ο
ρηγας· ἡ μορφὴ δὲ πῶς ποιότης, δεῖξον.

Ἀ. Ἡ μορφὴ διχῶς λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει· καθ' ἓν μὲν γὰρ
15 σχημαίνονμενον τὰς οὐσιώδεις μορφὰς λέγει. καθ' ἕτερον δὲ τὰ ἐπὶ τοῖς οὐ-
σιώδεσιν εἶδεσιν ἐπιφανόμενα καὶ κατὰ τὰς ἐπιφανείας τυπώματα. καθ' ἃ 5
καλὰ τε λέγομεν καὶ εὐμορφα τὰ εἶδη οὐδὲν ἐφαπτόμενοι τῶν οὐσιωδῶν.
κατὰ τὰς τοιαύτας οὖν μορφὰς καὶ ἡ μορφὴ ποιότης ἂν εἴη τῷ σχήματι
παραπλησίως.

20 Ἐ. Τίνας ἄλλας εἴρηκας ποιότητας;

Ἀ. Εὐθύτητα καὶ καμπυλότητα προσθείς· καὶ εἴ τι τούτοις
ὅμοιον.

Ἐ. Τίνα οὖν ἄλλα τούτοις ὅμοια;

Ἀ. Οἶοναί τινα ἐλικοειδῆ εἶσιν ἢ κωνοειδῆ ἢ φακοειδῆ καὶ εἴ τι 10
25 τοιούτων ἔχει σχῆμα.

Ἐ. Πόθεν οὖν ὅτι ποιότητές εἰσιν αὗται;

Ἀ. Ὅτι ἀπεδρόθη μὲν λόγος τῆς ποιότητος, ὅτι τὰ παρωνομασμένα
ἀπ' αὐτῆς ἔστι ποιά· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐγκειμένων παρωνομασμένα ἔστι ποιά,
εἴρησαν ἂν ποιότητες, ἀφ' ὧν παρωνομάσται ταῦτα. 15

30 Ἐ. Ἀλλ' εἰ τὰ παρόνομα ἀπὸ τινων ὡς ποιά ποιότητας ἀποφαίνει
ἐκεῖνας, ἀφ' ὧν παρωνομάζεται, ἀπὸ δὲ τῆς μανότητος παρωνομάσται τὸ
μανὸν καὶ ἀπὸ τῆς πυκνότητος τὸ πυκνόν. ἀπὸ δὲ τῆς λειότητος τὸ λεῖον
καὶ ἀπὸ τῆς τραχύτητος τὸ τραχύ, διὰ τί μὴ καὶ τὴν μανότητα καὶ πυ- 20
κνότητα καὶ λειότητα καὶ τραχύτητα ποιότητας φήσομεν εἶναι;

4 κυκλοειδῶς M ἔστιν M: ἔσται p 6 post ἀνάγονται VII fere litterae oblitter. M:
lac. Zp: conicias ὁ εἰκότως (cf. Simpl. f. 67r78) 7 ποσότης Zp: oblitter. M
8 ποιότης—ἐπιφάνεια Zp: oblitter. M 9.10 ὀρίζεται—ἐπίπεδος] ἂ scripsi et ἡ δὲ sup-
plevi: ἐπίπεδος (ceteris oblitt.) M: ὀρίζεται ὅ ἔστι τοῦ ποσοῦ (ceteris in lac. om.) Zp
10 ἐπίπεδος (alterum) M: ἐπίπεδον p 12 τί μὲν τὸ σχῆμα] τί μὲν τὸ σχ— supplevi:
—ῆμα post X litteras oblitter. M: in lac. om. Zp 15 τὰ Zp: τὰς M 16 καθὰ M:
καθὸ p 17 λέγομεν M: λεγόμενα p ἐφαπτόμενοι M: ἐφαπτόμενα p 20 cor-
rigas εἴρηκε 21 ὅμοιον ἔστιν Aristot. 21 εἶσιν M: om. p κωνοειδῆ M
28 ποιά Zp: oblitter. M 30 ἀποφαίνει p: ἀποφάνη M 31 παρωνομάζεται M
32 δὲ M: γὰρ p 31 φήσωμεν M

Ἄ. "Οτι αἱ τοιαῦται τῶν ὑποκειμένων διαφοραὶ εἰ καὶ πως ἔχειν αὐτὰ
παρέχουσιν, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὸ ποιὸν εἶναι τὴν κατηγορίαν παρέχουσιν,
ἀλλὰ μᾶλλον τὸ κατὰ θέσιν τινὰ ἐπ' αὐτῶν θεωρεῖσθαι τῶν μορίων. 25
πυκνὰ μὲν γὰρ λέγεται τῷ τὰ μόρια σύνεγγυς ἀλλήλων κεῖσθαι, ὡς μηδὲν
5 ἑτερογενὲς σῶμα μεταξύ αὐτοῦ παρεμπίπτειν δύνασθαι, ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ
χρυσοῦ καὶ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν τοιούτων σωμάτων. μανὼν δὲ τῷ οὕτως
αὐτοῦ διεστημέναι τὰ μόρια, ὡς ἑτερογενὲς σῶμα δύνασθαι μεταξύ αὐτῶν 30
παρεμπίπτειν. οἵαι εἰσιν αἱ σπογγαίαι καὶ οἱ κισήρεις καὶ τὸ ἔριον. καὶ λεῖον 48
μὲν ἐστίν. οὗ τὰ μόρια ἐξ ἴσου ἀλλήλοις σύγκειται οὕτως, ὡς μηδαμῶς τὸ
10 ἕτερον ὑπερέχειν ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου, τραχύ δέ. οὗ τὰ μόρια οὕτως ἔχει
θέσεως, ὡς ὑπερέχειν τε ἀλλήλων καὶ ὑπερέχεσθαι, ὡς ἔχει τοῦ πρίονος 5
τὰ μόρια.

Ἐ. Ἀλλὰ τί ἐκ τῶν ὅρων τούτων συνάγεις;

Ἄ. Τί δὲ ἄλλο ἢ ὅτι θέσεων εἰσιν εἶδη ἡ μανότης καὶ ἡ πυκνότης
15 καὶ ἡ λειότης καὶ ἡ τραχύτης.

Ἐ. Καὶ τί τοῦτο πρὸς τὸ μὴ ποιότητες εἶναι παρίστησιν;

Ἄ. "Οτι τὴν θέσιν τῆς τοῦ πρὸς τι κατηγορίας ἀπέδειξεν. τὸ δὲ
μανὼν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ λεῖον καὶ τὸ τραχύ θέσεις τινές εἰσιν, τῆς 10
τοῦ πρὸς τι κατηγορίας εἴη καὶ ταῦτ' ἂν καὶ οὗ τοῦ ποιοῦ.

20 Ἐ. Ἄρα οὖν μόνον ταῦτ' ἔστι τὰ εἰρημένα τέσσαρα εἶδη τῆς ποιότητος;

Ἄ. Ἰσως.

Ἐ. Διὰ τί ἔφης Ἰσως;

Ἄ. "Οτι καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἔφη· Ἰσως οὖν καὶ ἄλλος τρόπος 15
φανείη ἂν ποιότητος.

25 Ἐ. Ἦν οὖν τούτων περὶ τούτου ἐξήγησεν;

Ἄ. Ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά.

Ἐ. Διὰ τί οὖν ἐνταῦθα εἶασεν τὴν ἀκριβῆ ζήτησιν;

Ἄ. "Οτι πρὸς εἰσαγωγικοὺς ἔγραψε τὴν τῶν Κατηγοριῶν στοιχείωσιν,
πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους τελείους (τὰ) Μετὰ τὰ φυσικά.

30 Ἐ. Ἀλλὰ διὰ τί ἔφη ποιότητες μὲν οὖν αἱ εἰρημέναι, ποιά 20
δὲ τὰ κατὰ ταύτας παρωνύμως λεγόμενα ἢ ὁπωσοῦν ἀπ' αὐτῶν;
διὰ τί γὰρ οὐκ ἔφη ποιά δὲ (εἶναι) τὰ κατὰ ταύτας παρωνύμως λε-
γόμενα, προσέθηκεν (ὅτι ἢ ὁπωσοῦν) ἀπ' αὐτῶν;

1 εἰ καὶ M¹: εἶναι M²p

2 post εἶναι add. καὶ p: om. M

3 τὸ M: τῷ p; an

κατὰ τὸ? μορίων scripsi: μορφῶν Mp

4 τῷ p: τὸ M

6 ante τοιούτων add.

ποιότητων p: om. M

τῷ p: τὸ M

7 μεταξύ paene oblitter. M: κατὰ Zp

8 αἱ κισήρεις scripsi: αἱ κισήρες M: κισήρες p

ἐριον M

10 μόρια οὕτως ἔχει Zp:

oblitter. M

11 ὑπερέχον τε scripsi: ὑπερέχονται (sic) M: ὑπερέχον τι p

12. 13 τὰ

μόρια — ὅρων Zp: oblitter. M

14 ἡ πυκνότης Zp: oblitter. M

17. 19 τοῦ (ante

πρὸς) M: τῶν p (utrobique)

17 ante τὸ δὲ add. εἰ p: om. M

23 καὶ (prius) M:

om. p ἄλλος ἂν τις φανείη τρόπος Aristot.

25 πῶς p: τί M

26 Μετὰ τὰ φ.]

cf. Δ 14. 1020a23

29 τὰ addidi

30 οὖν εἰσιν Aristot.

ποιά δὲ τὰ Zp: ob-

litter. M

31 ὁπωσοῦν ἄλλως Aristot.

32 εἶναι supplevi: |||||αι (IV fere litter.

oblitter.) M: lac. Zp

33 προσέθηκεν Zp: προσέθ||| M

δὲ ἢ ὁπωσοῦν supplevi:

X fere litt. oblitter. M: lac. Zp

¹A. Ὅτι ἡ συνήθεια ἀνωμαλός.

¹E. Πῶς καὶ τίνα τρώπον;

25

¹A. Ἐφ' ὧν μὲν γὰρ καὶ ἡ ποιότης καὶ τὸ ποιεῖν ἀμφοτέρω ὀνό-
μασται, οἷον γραμματικὴ μὲν ἡ ποιότης, γραμματικὸς δὲ ὁ ποιῶν, ἀμφο-
5 τερα ὀνόμασται ταῦτα. (ἐπὶ ἐνίων δὲ ὅτι) μόνον ὀνόμασται (θάτερον),
τὸ ποιεῖν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡ ποιότης. ἢ ἡ ποιότης μὲν, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ποιεῖν,
ἐπὶ τοῦ δευτέρου εἵδους ἐλέγεται τῆς ποιότητος· αὐταῖς μὲν γὰρ ταῖς φυ- 30
σικαῖς ἐπιτηδεύουσιν (οὐκ) εἰσὶν ὀνόματα, πυκτικὸς δὲ λέγεται καὶ ὀρομι- 48
κὸς καὶ ὑγεινὸς οὐκ ἀφ' ἧς ἥδη ἔχει ποιότητος ἀλλ' ἀφ' ἧς ἕξει· ἀπὸ
10 μὲν γὰρ τῆς πυκτικῆς ἐπιστήμης λέγονται οἱ πύκται καὶ ἀπὸ τῆς παλαι-
στικῆς οἱ παλαισταί, ἀπὸ δὲ τῶν θυνάμεων οὐ παρονομάζονται οἱ πυκτικοὶ
καὶ οἱ παλαιστικοὶ ἀλλὰ τῷ ἔχειν ἐπιτηδεύουσα τὸ δέχεσθαι τὰς ἐπι- 5
στήμας, ὥστε τὴν προσηγορίαν ἔχειν αὐτοὺς κατὰ τῆς ἐλπίδος· ἐπειδὴ γὰρ
ἐλπίζοντες ἔσεσθαι τὴν ἐπιστήμην λαβόντες οἱ μὲν πύκται, οἱ δὲ παλαισταί
15 (εἰσιν), τοὺς μὲν πυκτικούς, τοὺς δὲ παλαιστικούς προσσηγορεύομεν. τούτους
μὲν οὖν ποιούς ὄντας οὕτω καλοῦμεν τῆς ποιότητος οὕσης ἀνωμόμου ἐπ' 10
αὐτῶν. ἐφ' ὧν δὲ ἡ μὲν ποιότης ὀνόμασται, ἀπ' αὐτῶν δὲ οἱ παρω-
νομοὶ οὐκ ἔτι λέγονται· τῆς γὰρ ἀρίστης ἕξεως ἀρετῆς καλουμένης ὁ ἀπ'
αὐτῆς παρωνόμως οὐκ ἔτι λέγεται· οὔτε γὰρ ἀρεταῖος ἐν τῇ συνηθείᾳ εἰ-
20 ρηται οὔτε ἐνάρετος ῥηθεῖη ἄν (οὐδὲ γὰρ ἐγγράμματος ὁ ποιὸς ἀπὸ τῆς 15
γραμματικῆς εἰρηται)· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ σπουδαῖος λέγεται ἢ ἀγαθός.
ἔτι δὲ ὁπωσοῦν καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται, ὡς ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ὁ δίκαιος,
(οὐδὲν) γὰρ λέγεται ἀπὸ τῆς δίκης δίκαιον, καὶ ἀπὸ τῆς σωφροσύνης σω-
φρόσυνον, ὡς ἀπὸ τῆς εὐφροσύνης εὐφρόσυνος. εἴροι δ' ἂν τις καὶ ἐπὶ 20
25 ἄλλων πλείωνων τῆς συνηθείας τὴν ἀνωμαλίαν.

¹E. Ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις τὰ κοινὰ καὶ πρὸς ἄλλας
καὶ τὰ ἴδια ἐκάστης ἐξήτησεν, ἀρά γε καὶ ἐνταῦθα πεποιήκεν τὸ ὅμοιον;

¹A. Πεποιήκεν.

¹E. Πῶς;

30 ¹A. Φησὶ γὰρ ὅτι ὑπάρχει καὶ ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιεῖν. 25

¹E. Διὰ τί οὖν ἔφη καὶ ἐναντιότης, ἀλλ' οὐχὶ ἀπλῶς ἄνευ τοῦ
καὶ συνδέσμου ὅτι ὑπάρχει ἐναντιότης;

3 καὶ (prius) M: om. p 4 μὲν M: om. p 5 ἐπὶ ἐνίων δὲ ὅτι et θάτερον sup-
plevi: XIII et VI litt. oblitter. M: lac. p (cf. Simpl. f. 67v84 ἐπ' ἐνίων δὲ τὸ ἕτερον μό-
νον ὀνόμασται, τὸ ποιεῖν) 6 δὲ M: om. p 8 οὐκ supplevi: oblitter. M: οὐκ εἰσὶν
in lac. om. Zp 9 ἥδη M: εἵδη p 10 πύκται scripsi: πυκτικοὶ Mp 11 παρω-
νομάζονται M 12 τῷ p: τὸ M 13 κατὰ M: ἐκ p 14 παλαισταί M: παλαι-
στικοί p 15 εἰσιν supplevi: oblitter. M: lac. Zp 17 ἀν ἀπ' αὐτῆς? 20 ἐνά-
ρετος ῥηθεῖη—ἐγγράμματος Zp: oblitter. M 20. 21 ἀπὸ τῆς γραμματικῆς Simpl.: ἐγ-
γραμματικὸς M: κατὰ γραμματικὴν Zp 21 σπουδαῖος Zp: oblitter. M 22 δικαιοσύνης
ὁ Zp: oblitter. M 23 οὐδὲν ex accentibus in M servatis conclusit Vitelli: lac. Zp
δίκαιον M: δικαίου p post σωφροσύνης lacunam relinquunt Zp 24 εὐφρόσυνος M:
εὐφρόσυνον p (fort. recte) 26 καὶ ante τὰ κοινὰ transponas. 30 ὅτι ὑπάρχει Zp:
ὅτι ὑπάρ— oblitter. M

Ἄ. Ὅτι καὶ ἄλλα ἔδειξε τῇ ποιότητι ὑπάρχοντα· πρὸς οὖν τοῖς
 (ἄλλοις) εἰδέναι φησὶ χρή, ὅτι καὶ ἐναντιότης αὐτῇ ὑπάρχει.

Ἐ. Ἄρα οὖν καὶ πάση καὶ μόνῃ;

Ἄ. Οὐδαμῶς· (ὅτι μόνῃ) μὲν γὰρ ἡ ἐναντιότης οὐχ ὑπάρχει. ὁ γὰρ 30
 5 ἐκ τοῦ καὶ τῇ τῶν πρὸς τι (προσεῖναι). οὐ πάση δέ. ὅτι οὔτε τῇ κατὰ 49^r
 σχῆμα ποιότητι οὔτε τῷ ὡχρῷ ἢ τῷ (πυρρῷ ἢ τῷ μέλαν) ἔξονται ἢ τινι
 ἄλλῃ χροίᾳ ἐστὶ τι ἐναντίον τῶν μεταξὺ. καίτοι τὸ μέλαν τῷ λευκῷ ἐναν-
 τίον· (ἄρα γάρ)· τοῖς δὲ μέσοις οὐδὲν ἐναντίον, ὡς εἴρηται.

Ἐ. Πῶς τῇ κατὰ σχῆμα ποιότητι οὐκ ἔστι τι ἐναντίον;

Ἄ. Ὅτι μῆτε τῷ τριγώνῳ ἐστὶ τι ἐναντίον μῆτε τῷ τετραγώνῳ
 σχήματι ἢ τινι τῶν τοιούτων.

Ἐ. Ἄρα οὖν καὶ τοῖς ποιοῖς τοῖς κατὰ τὰς ἐπιδεχομένας ποιότητάς
 τις ἐναντιώσις ἐστίν;

Ἄ. Οἷον δικαιοσύνη ἀδικία ἐναντίον * * * καὶ τὸ λευκὸν [καὶ] τῷ
 15 μέλαν ἐναντίον.

Ἐ. Καὶ θάτερον ποῖον τῇ (τῶν ἐναντίων), ἀρά γε καὶ αὐτὸ ποῖον 10
 ἔσται;

Ἄ. Ναί.

Ἐ. Πῶς.

Ἄ. Εἰ γὰρ ἡ δικαιοσύνη ἐναντία τῇ ἀδικίᾳ ἐστὶ καὶ ἡ δικαιοσύνη
 ποιότης, καὶ ἡ ἀδικία πάντως ποιότης ἔσται.

Ἐ. Διὰ τί οὖν ἔφη (εἰ) ἡ δικαιοσύνη ἐναντία τῇ ἀδικίᾳ καὶ
 οὐχὶ ἐπεὶ ἡ δικαιοσύνη ἐναντία τῇ ἀδικίᾳ;

Ἄ. Ὅτι ἦσαν τινες οἱ τῇ δικαιοσύνῃ οὐκ ἐδίδωσαν ἐναντίαν εἶναι τὴν
 25 ἀδικίαν, ἀλλὰ τὴν μὲν ἐναντίαν ἔξιν ἀνώνυμον εἶναι, τὴν δὲ ἀδικίαν στέ- 15
 ρησιν εἶναι καὶ οὐχ ἔξιν· τὰς γὰρ ἔξεις καταφατικῶς δεῖν προσαγορεύειν,
 τὰς δὲ στερητικῶς ἀρνητικῶς.

Ἐ. Ἄρα οὖν καλῶς διατάσσονται οἱ τοῦτοι (λόγοι);

Ἄ. Οὐδαμῶς· καὶ γὰρ τὰς ἔξεις στερητικῶς προσαγορεύομεν πολ-
 30 λάκις. ὥσπερ τὴν τῇ σωφροσύνῃ ἐναντίαν ἔξιν ἀκολασίαν καὶ τὴν τῇ φρο- 20

1 ὑπάρχοντα] ἄρχοντα (ὑπ oblitter.) M: lac. Zp 2 ἄλλοις supplevi: V fere litt.
 oblitt. M: lac. Zp εἰδέναι Zp: oblitter. M 4 ὅτι μόνῃ supplevi: VII fere litt.
 oblitt. M: lac. Zp 5 πρὸς τι προσεῖναι restitui: πρὸς εἶναι M: πρὸς τι ante
 lacunam Zp 6 σχῆμα M: τὸ σχῆμα p πυρρῷ — μελανέξονται supplevi: . . . ὃ ἢ
 τῷ ἔξονται M: lac. Zp ἢ (ante τινι) M: καὶ Zp 7 τι M: om. p 8 ἄρα
 γάρ supplevi: oblitter. M: lac. Zp 10 μῆτε — μῆτε M: οὔτε — οὔτε p τι M: τὸ p
 τετραγώνῳ Zp: oblitter. M 12 ποιότητας M: lac. Zp post ποιότητας una litt.
 oblitt. M 14 post ἐναντίον defectum significavi: excidisse videntur καὶ λευκότης με-
 λανία, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀδικον τῷ δικαίῳ (cf. Arist.) καὶ inclusi: τὸ λευκὸν καὶ τῷ μέ-
 λανι M: τῷ λευκῷ τὸ μέλαν p 16 τῶν ἐναντίων supplevi: oblitter. M: lac. Zp
 αὐτῷ corrigas ex Simpl. τὸ ἐναντίον αὐτῷ 19 πῶς M: om. p 22 εἰ interposui:
 om. Mp τῇ ἀδικίᾳ καὶ οὐχὶ paene oblitt. M: καὶ δικαίον οὐχὶ Zp 24. 25 τὴν
 ἀδικίαν M: τῇ ἀδικίᾳ p 28 λόγοι supplevi: V fere litt. oblitt. M: lac. Zp 29 καὶ
 scripsi: οὐ Zp: oblitt. M γὰρ τὰς ἔξεις στερητικῶς Zp: oblitter. M 30 τὴν (prius)
 M: om. p 30 τὴν τῇ φρονήσῃ paene oblitt. M: τῇ φρονήσῃ Zp

νήσει ἀπορρόσυνην καὶ τὴν τῇ ἐλευθεριότητι ἀνελευθεριότητα καὶ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν ἀσεβείαν καὶ τῇ ἡσιότητι ἀνοσιότητα, καὶ στερήσεις καταφατικῶς, ὡς τὴν τυφλότητα καὶ κωφότητα καὶ νωδότητα καὶ ὠχρότητα καταφατικῶς προσφέρομεν στερήσεις οὐσας.

5 Ἐ. Ἐὰν ζητῶμεν, ἐν ποίῳ γένει ἐκάστην ἐν αἷς 25
ἐστὶν ἐναντίως, πῶς μεθιδοδύσκειν τὴν ζητούμενην καὶ ἐν ποίῳ γένει
(ἐστίν, εἰ)σάμεθα:

Ἄ. Ληψόμεθα τὸ ἀντικείμενον τοῦ ζητουμένου, ὃ ἐστὶ γνωριμώτερον,
καὶ ἐὰν ληψθῇ ἐν ποίᾳ κατηγορίᾳ κατεληγμένον, εἰσάμεθα ὅτι καὶ τοῦ-
10 του τὸ ἐναντίον ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ ταχέον ἐστίν. οἷον εἰ τὴν ἀδικίαν
ζητοῖ τις ποίας ἐστὶ κατηγορίας. (ληπτέον) τὴν δικαιοσύνην· ἔστι δὲ ἡ δι- 30
καιροσύνη ποιότης· καὶ ἡ ἀδικία ἄρα ποιότης ἔσται. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐὰν 40
ζητῇ τις ἡ τυφλότης ποίας κατηγορίας ἐστίν, ληπτέον ἡ ὁρασις ποίας κατη-
γορίας ἐστίν· καὶ εἰ ποιότητος, καὶ ἡ τυφλότης ἐν αὐτῇ εἶναι λέγεται.

15 Ἐ. Ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τοῦ μᾶλλον (καὶ τοῦ ἥττον) ἐζητεῖτο (ἐν ταῖς)
φθασάσαις κατηγορίαις εἰ ἐπιδέχονται, φήσομεν ἐπὶ τῆς ποιότητος ἄρα γε 5
ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον;

Ἄ. Ἐπιδέχεται μὲν, ἀλλ' οὔτε μόνη (ἐπιδέχεται γὰρ καὶ τὸ πρὸς τι),
οὔτε πᾶσα (τριγωνότης γὰρ μᾶλλον καὶ ἥττον οὐκ ἂν γένοιτο οὐδὲ κύκλος
20 μᾶλλον καὶ ἥττον οὐδὲ ἡ τελεία ἀρετὴ οὐδὲ τελεία τέχνη)· πολλὰ δὲ
ἄλλαι ποιότητες ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον· λευκὸν γὰρ μᾶλλον 10
καὶ ἥττον ἕτερον ἑτέρου λέγεται.

Ἐ. Σαφέστερον εἰπὲ καὶ εὐκρινέστερον, εἰ ἐπιδέχονται αἱ ποιότητες
καὶ οἱ ἀπ' αὐτῶν ποιοὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον.

25 Ἄ. Καὶ πῶς ἂν γένοιτο σαφῶς τι περὶ τούτων εἰπεῖν, ὅπου γε
πλείονες γερύνασιν αἰρέσεις περὶ τούτων. οἱ μὲν γὰρ τὰς τε ἕξεις τῶν ὕλων
πάσας καὶ τοὺς ποιοὺς ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν λαμβάνειν ἐτίθεσαν, ὡς ἂν 15
καὶ αὐτῆς τῆς ὕλης τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον εἶναι (ἐπιδεχο)μένης, ταύτης
δὲ τῆς ὁότης ἡσάν τινες τῶν Πλατωνικῶν, οἱ δὲ τινὰς μὲν ἕξεις καὶ τοὺς
30 κατὰ ταύτας ποιοὺς ὑπελάμβανον μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ

1 τὴν M: om. p 2 τὴν ante τῇ εὐσεβείᾳ transponas 3 καὶ ὠχρότητα scripsi:
καὶ ὠχλ. . . . M: om. Zp 4 προσφέρομεν M: προσφύρομεν p 5 post γένει XVI fere
litt. oblitt. M: lac. Zp: si modo sanum ἐκάστην, conicias τί ἐστι, λαβόντες τῶν κατηγοριῶν
6 τὴν ζητούμενην] τὴν εὐρησιν (Simpl. f 71r106): an τὴν ζήτησιν? 7 ἐστὶν εἰ— sup-
plevi: —σάμεθα post VI fere litteras oblitt. M: lac. Zp 8 τὸ ἀντι— scripsi: τὸ προ—
Zp: oblitt. M 9 καὶ ἐὰν ληψθῇ partim oblitt. M: lac. Zp: ex Simpl. corrigas καὶ ἐὰν
γνωσθῇ 11 ζητοῖ M: ζητεῖ p ληπτέον scripsi: oblitt. M: lac. Zp 12 ὡσαύτως
δὲ καὶ Zp: oblitt. M 13. 14 κατηγορίας ἐστίν· καὶ εἰ Zp: oblitter. M 14 ποιό-
τητος M: ποιότης p τυφλότης M: ποιότης p 15 καὶ τοῦ ἥττον inserui: om. Mp
ἐν ταῖς supplevi: V litt. oblitt. M: om. Zp 16 φθασάσαις] φθασασι Mp 17 ἐπι-
δέχεται τὸ M: lac. Zp 18 καὶ τὸ πρὸς τι paene oblitter. M: lac. Zp 19 πᾶσα M:
ποσά p τριγωνότης Vitelli: νότης M: lac. Zp οὐδὲ M: οὔτε p 20 τελεία
τέχνη M: ἡ τελεία τέχνη p an (καὶ) πολλὰι? 21 τὸ ἥττον M: ἥττον p 27 λαμ-
βάνειν] λαμ. . . . M: lac. Zp 28 ἐπιδεχομένης] ἐ. μένης M: lac. Zp 30 post
ποιοὺς V fere litt. oblitt. M: lac. Zp: an τελεῖους? τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον M: om. p

τὸ ἦττον ὥς <τὰς ἀρετὰς καὶ> τοὺς κατὰ ταύτας <ποιούς, τινὰς δὲ ἕξεις>
καὶ ποιούς ἐπιδέχσθαι ἐπίτασιν καὶ ἀνέσιν, ὥς πάσας <τὰς μέσας> τέχνας 20
καὶ τὰς μέσας ποιότητας καὶ τοὺς κατὰ ταύτας ποιούς. ἥς γεγίνασι δόξης
οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς. τρίτη γέγονεν, ἥς καὶ ὁ Ἀριστοτέλης μέμνηται, ἥ τὰς
5 μὲν ἕξεις ἀνεπιτάτους καὶ ἀνανέτους ὑπελάμβανεν εἶναι, τοὺς δὲ κατ' αὐτὰς
ποιούς ἐπιδέχσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἦττον, οὐ πάντας μέντοι. 25

Ἐ. Πῶς οὖν ταύτης φῆς τὸν Ἀριστοτέλη μνημὴν ποιεῖσθαι τῆς αἰ-
ρέσεως;

Ἀ. Φημὶ ἦσαν λέγει· ἔνιοι δὲ ἀμφισβητοῦσιν δικαιοσύνην μὲν
10 δικαιοσύνης οὐ πάνυ τι συγχωροῦντες μᾶλλον καὶ ἦττον λέγε-
σθαι οὐδὲ μὴν ὑγείαν ὑγείας, ἦττον μέντοι ἕτερον ἐτέρου ὑγείαν
λέγοντες ἔχειν, καὶ δικαιότερον καὶ ὑγιεινότερον. καὶ τρίγωνον 30
μέντοι καὶ τετράγωνον μὴ ἐπιδέχσθαι τὸ μᾶλλον οὐδὲ τῶν
ἄλλων σχημάτων οὐδέν. τὰ μὲν γὰρ ἐπιδεχόμενα τὸν τοῦ τρι- 50
15 γώνου λόγον καὶ τὸν τοῦ κύκλου λόγον* πάντα ὁμοίως τρίγωνα
καὶ κύκλοι εἰσίν. τῶν δὲ μὴ ἐπιδεχομένων οὐδὲν ἕτερον ἐτέρου
μᾶλλον ῥηθίσεσται· οὐθὲν γὰρ μᾶλλον τὸ τετράγωνον τοῦ ἐτε-
ρομήκους κύκλος ἐστίν· οὐδέτερον γὰρ ἐπιδέχεται τὸν τοῦ κύ- 5
κλου λόγον.

Ἐ. Ἄρα οὖν καὶ τετάρτην τινὰ ἱστορήσεις δόξαν περὶ τῆς ἐν τοῖς
ποιοῖς καὶ ταῖς ποιότησιν ἐπιτάσεως καὶ ἀνέσεως;

Ἀ. Ναί.

Ἐ. Καὶ τίς αὖτις;

Ἀ. Ἦν γάρ τις ἡ τὰς μὲν ἀόλους καὶ καθ' αὐτὰς ποιότητας μὴ
25 ἐπιδέχσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἦττον ἔλεγεν, τὰς δὲ ἐνόλους πάσας καὶ τοὺς 10
κατ' αὐτὰς ποιούς ἐπιδέχσθαι.

Ἐ. Καὶ ὁρθῶς γέ σοι ἐδόκουν οὗτοι λέγειν;

Ἀ. Οὐδαμῶς.

Ἐ. Διὰ τί;

30 Ἀ. Ὅτι αἱ αὖλοι ποιότητες καὶ καθ' αὐτὰς ὑφesseτηκυῖαι οὐκ εἰσὶ
ποιότητες ἀλλ' οὐσίαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπίτασιν οὐκ ἐπιδέχονται, διότι οὐδὲ
αἱ ἄλλαι οὐσίαι.

Ἐ. Ποῖον οὖν ὁ Ἀριστοτέλης καθόλου δέδωκεν θεώρημα εἰς τὸ 15

1 ὥς—ἕξεις oblitter. M τὰς ἀρετὰς καὶ inserui: om. Zp (cf. Simpl. f. 72^v114)
ποιούς, τινὰς δὲ ἕξεις supplevi: in lac. om. Zp 2 πάσας τὰς μέσας] τὰς μέσας sup-
plevi: πασ... μ... M: πάσας ante lac. Zp 4 post τρίτη add. δὲ p: om. M
ὁ M: om. p 5 ἀνανέτους M: ἀνέτους p 7 ἀριστοτέλη Zp: ἀρισ..... M
μνημὴν M: μνηίαν p ποιεῖσθαι Zp: oblitt. M 10 οὐ πάνυ Zp:νυ M
11 ὑγείαν (alterum) M: ὑγείας p 13 post μᾶλλον add. καὶ τὸ ἦττον p: om. M
14 τοῦ (ante τριγώνου) Zp: om. M 15. 16 τρίγωνα αἱ κύκλοι Zp: oblitt. M
17 τὸ M: ὃν p 17. 18 ἑτερομήκους (sic) M 18. 19 κύκλου λόγον Zp: oblitt. M
20 τετάρτην τινὰ Vitelli: τετάρτην τὴν M: lac. Zp 24 Ἦν] ἦν M: εἰ p ἦ] ἦ Mp
27 γέ M: ὅε p 30 αὖλοι scripsi: ἐνυλοι Mp 33 δέδωκεν θεώρημα καθόλου
colloc. p

εὐρίσκειν. <τίνα οὐκ ἂν> ἐπιδέχοιτο τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον τῶν σχημάτων
καὶ τίνα οἷά τ' ἂν ἐπιδέχονται;

¹A. (<Ἀποδείκνυσιν>) ὅτι ὅσα μὲν οὐκ ἐπιδέχεται τὸν τοῦ προκαείμενου
λόγον, ταῦτα οὐ δύναται λέγεσθαι μᾶλλον καὶ ἥττον· οἷον τὸ τρίγωνον οὐκ
5 ἐπιδέχεται τὸν τοῦ τετραγώνου λόγον οὐδὲ τὸ τετράγωνον τοῦ κύκλου, 20
καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον. τὸ μέντοι
λευκὸν ἱμάτιον καὶ ἡ χιὼν καὶ πολλὰ λευκά ἐπιδέχεται <τὸν τοῦ λευκοῦ
λόγον>· ἐν τούτοις οὖν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον.

¹E. Ἄρα οὖν πάντα τὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπιδεχόμενα ἐπιδέχεται τὸ
10 μᾶλλον καὶ ἥττον;

¹A. Οὐδαμῶς· ἐπιδέχονται μὲν γὰρ ἅπαντες οἱ κατὰ μέρος ἄνθρωποι 25
τὸν τοῦ ἀνθρώπου λόγον, ἀνθρώπος δὲ ἀνθρώπου μᾶλλον καὶ ἥττον οὐκ
ἔστιν ἀνθρώπος. τὸ δὲ μὴ ἐπιδεχόμενον τὸν αὐτὸν λόγον ἀδύνατον τὸ
μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπιδέχασθαι. πρὸς γὰρ <τὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ> καὶ αἱ
15 συγκρίσεις αἱ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, οὐ πρὸς τὰ ἐκ<βεβηκότα τὸν 30
αὐτὸν λόγον>.

¹E. Ἄλλ' εἰ μὴδὲ τοῦτο ἴδιον τῆς ποιότητος, τί ἂν εἴη ταύτης ἴδιον;

¹A. Τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον· κατὰ μόνας γὰρ τὰς ποιότητας ὅμοιον 50·
ἕτερον ἑτέρου λέγεται, τὸ δὲ ὅμοιον εἶναι ἢ ἀνόμοιον κατὰ μόνας τὰς ποιό-
20 τητας κατηγορεῖται ὥστε ἂν εἴη ἴδιον ποιότητος τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον
λέγεσθαι.

¹E. Ἀπορήσειεν δέ τις, πῶς διεξιὼν τὰ εἶδη τῶν πρὸς τι καὶ τὰς
ἕξεις συγκατέλεξεν αὐτοῖς, ἐν δὲ τοῖς περὶ ποιότητος εὐθύς ἐν εἶδος ποιό- 5
τητος ἔφη εἶναι ἔξιν καὶ διάθεσιν· <ἡ γὰρ ἕξις> δύο κατηγοριῶν ἔσται, καὶ
25 τῆς τῶν πρὸς τι καὶ τῆς ποιότητος, καὶ συμβήσεται μίαν <οὖσαν> τὴν ἔξιν
ἑτέραις τῷ εἶδει χρῆσθαι ταῖς διαφοραῖς· τῶν γὰρ ἑτερογενῶν καὶ μὴ
ὅπ' ἄλληλα τεταγμένων ἕτεραι τῷ εἶδει καὶ αἱ διαφοραί. δεῖ οὖν τινα αἰτίαν 10
εὑρεῖν, ἥτις τὴν τοιαύτην ἀπορίαν λύσει.

¹A. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἔγνω, ὅτι τοῦτο ταράξει πολλούς, καὶ
30 δύο λύσεις εἰσκακόμεναι τῆς ἀπορίας.

1 εὐρίσκειν M τίνα οὐκ ἂν supplevi: abscis. M: lac. X fere litt. Zp ἐπιδέχοιτο
Zp: abscis. M σχημάτων scripsi: πραγμάτων Mp 2 οἷά τ' M: οἷα' p
3 ἀποδείκνυσιν ex Simpl. supplevi: abscis. M: lac. XII fere litt. Zp ὅτι ὅσα μὲν
οὐκ ἐπι— Zp: abscis. M 4. 5 οἷον—τετραγώνου Zp: abscis. M 5 οὐδὲ M: οὔτε p
an (τὸν) τοῦ κύκλου? 6 οὐκ—μέντοι Zp: abscis. M 7. 9 τὸν τοῦ—πάντα
abscis. M τὸν τοῦ λευκοῦ λόγον ex Simpl. supplevi: lac. X fere litt. Z: om. p
11 οὐδαμῶς Zp: oblitt. M ἅπαντες M: πάντες p 11 τὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ sup-
plevi: accentus servavit M: lac. Zp (ὅπ' ἂν τὸν αὐτὸν λόγον Simpl. f. 72v115) 15. 16 ἐκ-
<βεβηκότα τὸν αὐτὸν λόγον> ex Simpl. supplevi: oblitt. M: lac. Zp 18 καὶ ἀνόμοιον
Zp: oblitt. M 19 μόνας τὰς ποιότητας κατηγορεῖται M: τῶν ποιότητων μόνον Zp
20 εἴη ἂν colloc. p 21 λέγεσθαι M: lac. Z: om. p 22 δέ τις M: δὲ ἂν τις p
23 συγκατέλεξεν αὐτοῖς M: lac. Zp 24 ἔξιν καὶ διάθεσιν p: ἕξις καὶ διάθεσις M
ἡ γὰρ ἕξις supplevi: oblitt. M: lac. Zp 25 οὖσαν ex Simpl. supplevi, fort. γε οὖσαν
coniciās, nam VII fere litterae oblitt. M: lac. Zp 27 τεταγμένων Zp: oblitt. M
30 εἰσκακόμεναι M: κεκόμεναι p

Ἔ. Τίνας ταύτας λέγει;

Ἄ. Μίαν μὲν, ὅτι πολὺ διενήνοχε καθ' ἕκαστον· γένος μὲν γὰρ ἡ ἐπιστήμη, εἶδος δὲ ἡ γραμματικὴ, καὶ ἔτι γε ἄτομον Ἀριστάρχου γραμματικὴ, ἡ μὲν οὖν ἀναβεβηκυῖα πασῶν τῶν εἰ- 15
δικῶν καὶ τῶν μερικῶν ἐπιστημῶν ἐπιστήμη καὶ ἕξις τῶν πρὸς τι εἶναι ἐρρέθη, αἱ δὲ εἰδικαὶ ἐπιστήμαι καὶ ἔτι γε μᾶλλον αἱ ἄτομοι καὶ μερικαὶ ποιότητες (ἂν εἴεν). ἡ τε γὰρ ἄτομος γραμματικὴ (οἶον) ἡ Ἀριστάρχου καὶ ἡ ἄτομος μουσικὴ οἶον ἡ Ἀριστοξένου καὶ ἡ ἄτομος ἱατρικὴ οἶον ἡ Ἱπποκρά- 20
τους ποιότητες ἂν εἴεν καὶ οὐδαμῶς τῶν πρὸς τι· (οἱ γὰρ κατ') αὐτὰς ποιοὶ ἀπ' αὐτῶν λέγονται, ποιότητες δὲ ἦσαν, καθ' ἃς οἱ ποιοὶ παρωνομάζονται (ἡ ὁπωσοῦν) ἄλλως λέγονται ἀπ' αὐτῶν. εἰ δὲ τις αὐτὰς τῶν πρὸς τι εἶναι φησιν, πρὸς τι εἶναι ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος αὐ-
τῶν. ἡ γὰρ γραμματικὴ ἐλέγετο τινος ἐπιστήμη, ἀλλ' οὐχί [ἡ γραμματικὴ] ἡ 25
Ἀριστάρχου γραμματικὴ, ἀλλ' εἰ οὕτως ἐρεῖ καὶ ἀντιστρέψει, καὶ εἴποι Ἀρί-
σταρχος γραμματικῆς Ἀρίσταρχος, (ὅπερ ἄτοπον). φημί τοίνυν ὅτι τὸ μὲν γέ-
νος τοῦτ' ἔστι τὴν ἐπιστήμην τῶν πρὸς τι εἶναι· ἔστιν γὰρ ἐπιστητοῦ ἐπιστήμη καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἐπιστήμη ἐπιστητόν· τὸ δὲ καθ' ἕκαστον τοῦτ' ἔστι τὴν
γραμματικὴν Ἀριστάρχου οὐκ ἔτι τῶν πρὸς τι εἶναι, ἀλλὰ ποιότητος, ἐπειδὴ 30
καὶ ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ἕκαστος τῶν ἐκάστην ἐχόντων τῶν ἄλλων ἐπιστη- 51
μῶν οὐκ ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐπιστήμης εἰσὶ παρωνομασμένοι, ἀλλ' ἐκ τῆς καθ' ἕκαστα, Ἀρίσταρχος μὲν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γραμματικῆς, Ἀριστοξένος
δὲ ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μουσικῆς, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ ὁμοίως ἀπὸ τῶν οἰκείων ἐπιστημῶν, αἱ τῶν καθ' ἕκαστά εἰσιν.

Ἔ. Ἀλλὰ μίαν μὲν ταύτην ἀποδέδωκας λύσιν· ἔφη δὲ εἶναι δύο· 25
ὥστε λέγε καὶ τὴν ἑτέραν.

Ἄ. Φημί τοίνυν ὥς εἰ μὴ τις ταύτην προσέεται, ἀλλ' ἐκείνην γε λαμ-
βανέτω, ὅτι οὐδὲν κωλύει ἐν δυοῖ κατηγορίαις τὸ αὐτὸ τετάχθαι, οὐ γὰρ τοῦτο ἄτοπον, ἀλλ' εἰ κατὰ τὸ αὐτὸ † καὶ εἰ αὐτό τι εἰς δύο γένη κατηγο- 10
ριῶν διάφορα ἀναφέροιτο καὶ μὴ ὑπάλληλα, ἐπειδὴ κατὰ ἄλλο καὶ ἄλλο 30
σημαννόμενον οὐδεμία ἐστὶν ἀτομία, ἐπεὶ καὶ ὁ Σωκράτης πολλὰ ἐπι-
δεικνύσεται πεπονηώς· καθὼ μὲν γὰρ ἄνθρωπος οὐσία ἐστί, καθὼ δὲ τρι-

2 post διενήνοχε XVIII fere litt. oblitt. M: lac. Zp; conicias τὸ γένος τοῦ εἶδους καὶ τῶν
7 ἂν εἴεν supplēvi: VI litt. oblitt. M: lac. Z: om. p οἶον inserui: om. Mp 8 Ἀρι-
στοξένου p: Ἀριστοξένου M καὶ ἡ Zp: oblitt. M 9 οἱ γὰρ κατ' supplēvi: πρὸς
τι—κατ' oblitt. M: πρὸς τι ante lac. Zp 10 ἦσαν scripsi: ἦν M: om. p ἃς p:
ἦν M 10. 11 παρωνομ. ἡ ὁπωσοῦν] XX fere litt. oblitt. M: ἡ ὁπωσοῦν supplēvi: παρο-
νομάζονται ante lac. Zp 11 post φησιν XXX fere litt. oblitt. M: lac. Zp; supplendum
est ἀλλ' οὐ πρὸς τὰς καθ' ἕκαστα ἀναφέρει τὸ 12 πρὸς τι εἶναι ἀλλὰ πρὸς M: om. p
13. 14 —μματικὴ ἐλέγετο—Ἀριστάρχου Zp: XXXVIII fere litt. oblitt. M, unde ἡ γραμμα-
τικὴ post οὐχί inclusi 14 εἴποι p: εἴπει M 14. 15 Ἀρίσταρχος Zp: oblitt. M
15 ὅπερ ἄτοπον supplēvi: oblitt. M: lac. Z: om. p 16 πρὸς τι εἶναι Zp: oblitt. M
18 an παύεται? 19 ἕκαστος p: ἕκαστον M 19. 20 ἐπιστημῶν M: ἐπιστήμην p
20 παρωνομασμένοι p: παρωνομασμένοι M 26 προσέεται M¹ (corr. m³) 28 καὶ εἰ
αὐτό (?) τι paene oblitt. M: lac. Zp; corrigas σημαννόμενον τι 29 ὑπάλληλα M: ἐπ'
ἄλληλα p ἐπειδὴ κατὰ ἄλλο M: ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ κατὰ τι ἄλλο p 30 ἐστὶν M: om. p

πηγους, εἰ τόχοι, ποσόν, καθὼ δὲ πατήρ ἢ υἱὸς τῶν πρὸς τι, καθὼ δὲ σὺ-
φρων ποιός, καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας κατηγορίας κατὰ τινας διαφορὰς ἀνά- 15
γεται. εἰ οὖν ἐν ὧν εὐρίσκεται ὁ Σωκράτης κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο, τί ἄποπον.
εἰ καὶ ἡ ἕξις κατ' ἄλλο μὲν ἂν ῥηθεῖη πρὸς τι, κατ' ἄλλο δὲ ποιότητος;

5 [Περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν]

'Ε. Ἀλλὰ τέτταρας μὲν ἤδη κατηγορίας διελέλυθεν, αἵπερ ἐδόκουν 20
ἀπορίας δεῖσθαι πλείονας, αἱ λοιπαὶ δὲ τίνες εἰσίν;

'Α. Ἡ περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν ἥ τε τοῦ καῖσθαι καὶ ἡ τοῦ
ποτέ καὶ ἡ τοῦ ποῦ καὶ ἡ τοῦ ἔχειν.

10 'Ε. Τί οὖν; αἱ ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐπιδέχονται λόγους;

'Α. Καὶ αὐταὶ πολλοὺς ἐπιδέχονται μὲν, ἀλλὰ πρὸς ἀρχομένους μαν-
θάνειν ἄρτι ἀπόρηται τὸ εἰδέναι, ὅσα <ἐν ἀρχῇ> ποιεῖ, ἵνα ἔχωσιν ἕκαστον 25
τῶν ἀπλῶν εἰς ταύτας ἀνάγειν, ἐπεὶ περὶ γε τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν
ικανῶς ἐν τοῖς Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐπραγματεύσατο, περὶ δὲ τοῦ
15 ποτέ, ὅπερ χρόνον σημαίνει, καὶ περὶ τοῦ ποῦ ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει,
ἐνθα περὶ τόπου καὶ χρόνου ἐπραγματεύσατο, καὶ περὶ πασῶν δὲ τούτων
ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά. νυνὶ δὲ ὁ λόγος ὅντος ὅτι τὸ μὲν ποιεῖν καὶ τὸ 30
καίειν ἐνέργειαν ὁλοῦ, τὸ δὲ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι πάθος, φησὶν ὅτι 51^ν
καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν τοῦ ἐναντίου ἐστὶν ἐπιδεκτικά. ἐναντίον γὰρ
20 ὁ ἴσου προφανῶς τὸ θερμαίνειν τοῦ ψύχειν καὶ τὸ θερμαίνεσθαι τοῦ ψύ-
χεσθαι καὶ τὸ ἡδεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι.

'Ε. Μόνη οὖν ἐναντιότης αὐτοῖς παρακολουθεῖ;

'Α. Οὐ μόνη ἀλλὰ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον· λέγομεν γὰρ μᾶλλον 5
θερμαίνειν καὶ ἥττον, ὁμοίως δὲ καὶ θερμαίνεσθαι μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ
25 λυπεῖν καὶ λυπεῖσθαι, ὥς εἶναι καὶ ποιεῖν ἥττον καὶ μᾶλλον καὶ πάσχειν
ὁμοίως.

'Ε. Ὅσα αὐτὰ μὲν περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν εἴρηται ὑπὸ Ἀρι-
στατέλους, περὶ δὲ τοῦ καῖσθαι τί ἂν εἴποις;

'Α. Ὅτι ἡ μὲν θέσις τῶν πρὸς τι θεόδικται ἤδη, τὸ δὲ καῖσθαι οὐκ 30
ἔτι, ἀλλὰ παρόνομον· ἄλλης γὰρ κατηγορίας, τῆς τοῦ καῖσθαι. 10

'Ε. Σαφέστερον εἰπέ, ὅ τι ποτέ λέγεις.

'Α. Ἡ μὲν θέσις, ἐπεὶ τίνος ἐστὶ θέσις, τῶν πρὸς τι ἂν εἴη· οὐδ' καὶ
ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ στάσις καὶ ἡ καθέδρα θέσεις τινὲς οὔσαι πρὸς τι ἂν εἶεν

2 κατὰ τινας M: om. p 3 ὧν M: ὧν post ἄλλο inseras εἰς ἄλλην καὶ ἄλλην
κατηγορίαν ἀναγόμενος 4 ἂν M: om. p post ποιότης add. τέλος τοῦ ποιεῖν mrg. M
5 tit. inclusi 11 πολλοὺς paene oblitt. M: lac. Zp 12 ἐν ἀρχῇ ex Simpl. sup-
plevi: VI litt. oblitt. M: lac. Zp ποιεῖ ἵνα ἔχωσιν in lac. om. Zp 14 Περὶ γ.
καὶ φθ.] cf. A 7—9. 323^b1 sq. τοῖς—ἐπραγ— Zp: oblitt. M 15 ἐν τῇ φυσικῇ Zp:
oblitt. M; cf. Phys. Δ 1. 208^a26 sq. 17 Μετὰ τὰ φ.] cf. Δ 8. 1017^b10 sq. νυνὶ
M: νῦν p τὸ μὲν ποιεῖν καὶ τὸ καίειν M: τὸ μὲν ποιεῖν κατὰ τὸ καίειν Zp: corrigas τὸ
θερμαίνειν καὶ τὸ ψύχειν 21 τὸ ἡδεσθαι Zp: τοῦ ἡδεσθαι M 23. 21 λέγομεν—μᾶλλον
καὶ ἥττον M: om. p 32 τῶν M: τῆς p

καὶ αὐται. τὰ δὲ ἀπὸ τούτων παρωνύμως λεγόμενα οὐκ ἂν εἶη πρὸς τι,
 λέγω δὲ τὰ τε ἀνακαεῖσθαι καὶ τὸ ἐστάναι καὶ τὸ καθεῖσθαι· ταῦτα γὰρ 15
 οὐκ ἔστιν πρὸς τι (οὐδ' οὐδὲ θέσεις εἰσὶν). ἀλλὰ ἀπὸ τῶν θέσεων παρω-
 νύμως λεγόμενα. τοιαῦτα δὲ ὄντα καὶ ἐν ἐτέρῳ γένει ἐστίν, ἐν τῇ τοῦ
 5 καεῖσθαι.

Ἐ. Ὑπολείπονται δὲ κατηγορίαι ἑπτὰ τρεῖς· ἥ τε τοῦ ποτέ καὶ ἡ τοῦ
 ποῦ καὶ ἡ τοῦ ἔχειν. καὶ ὅτι μὲν ὁ Ἀριστατέλης οὐδὲν περὶ αὐτῶν εἴ-
 ρηκεν, ὁ γὰρ σὺ δὲ τί ἂν εἴποις περὶ τούτων;

Ἀ. Τί ἄλλο ἢ ὅτι ὥσπερ τὸ πρὸς τι οὐκ ἔστι τῶν προηγουμένων
 10 θεωρουμένων πραγμάτων ἀλλὰ τῶν ἐπιγινωμένων τούτοις. ὥς ἂν παραφυσί-
 σαιχός, οὕτως ἐπὶ ὑποκειμένων τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν ἐπισυνίσταται τὸ
 ποτέ καὶ τὸ ποῦ. τύπου γὰρ καὶ χρόνου μὴ ὄντος, ἅπερ ἐστὶ ποσά, οὐδὲ 25
 τὸ ποῦ οὐδὲ τὸ ποτέ ἂν εἶη. οὐ μέντοι ἐστὶν ὁ χρόνος ποτέ, οὔτε μὴν
 ὁ τύπος ποῦ, οὐδὲ τὸ ποῦ τύπος. <ἀλλὰ> προὑπάρχοντος τύπου, ἔπειτα δὲ....

2 καθεῖσθαι M 6 ἑπτὰ κατηγορίαι colloe. p 9 τὸ πρὸς τι scripsi: τῶν πρὸς τι M:
 τὰ πρὸς τι p 11 εἰσικώς (sic) M: εἰσικεν p ἐπὶ ὑποκειμένων τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν M:
 ἐπὶ ὑποκειμένων τῷ ποσῷ καὶ τῷ ποιῷ p: scribas ἐπὶ ὑποκειμένων τῷ ποσῷ (cf. ἅπερ ἐστὶ
 ποσά (v. 11), Simpl. f. 76^r8 τοῦ γὰρ ποσῷ ὑποκειμένου ... ἐπισυνίσταται τὸ ποῦ καὶ τὸ ποτέ
 φασιν (sc. Ἠερφύριος καὶ Ἰάμβλιχος) 12 μὴ ὄντος Zp: oblitter. M 13 μέντοι—
 μὴν ὁ τύπος Yp: oblitter. M οὔτε μὴν ὁ τύπος ποῦ eicias 14 τύπος <ἀλλὰ> προὑ-
 πάρχοντος τύπου, ἔπειτα δὲ scripsi: τύπος. Περὶ τοῦ ποῦ. Τί ἐστὶ τὸ ποῦ, προὑπάρχοντος
 τύπου, ἔπειτα δὲ Z: oblitter. M: om. p, sed illa Περὶ τοῦ ποῦ et Τί ἐστὶ τὸ ποῦ in codice
 M exarata non fuisse, vel inde apparet, quod ultimus versus XLVI fere litteras com-
 plectens incipit ab οὐδὲ τὸ ποῦ; praeterea vide Simpl. f. 76^r8 οὔτε δὲ τὸ ποῦ ὁ τύπος
 ἐστὶν οὔτε τὸ ποτέ ὁ χρόνος. ἀλλὰ προὑπάρχοντος τύπου καὶ χρόνου, εἴτα ἐτέρου ἐν τούτῳ
 ὄντος ποῦ εἶναι λέγεται τὸ ἐν τύπῳ ὄν καὶ ποτέ τὸ ἐν χρόνῳ.

I N D I C E S

I INDEX VERBORUM

Verba asterisco notata desiderantur in lexicis

- ἄγγεϊον. ἐν ἄγγειῳ 77,24sq.
 ἄγγελος *nuntius* 58,23
 ἄγνωστος 55,10
 ἀγορεύειν κατὰ τοῦ σημαινόμενου πράγμα-
 τος 56,9.12 τὸ ἀγορεύειν τὰ πράγματα
 κατὰ τι σημαινόμενον κατηγορεῖν ἔλεγον
 58,17
 * ἀγόρευσις. τὰς τῶν λέξεων τῶν σημα-
 ντικῶν κατὰ τῶν πραγμάτων ἀγορεύσεις
 κατηγορίας προσεῖπεν 56,8
 ἀγχιστεύς. οἱ ἀπὸ Κέκροπος καὶ οἱ τούτων
 ἀγχιστεῖς 2,7
 ἄθλος 128,8
 ἀδιαίρετος 62,31.33 ἀδιαίρετως 62,26
 ἀδικία 136,20 ἥσάν τινες οἱ τῇ δικαιοσύνῃ
 οὐκ ἐδόξσαν ἐναντίαν εἶναι τὴν ἀδικίαν
 τὴν δὲ ἀδικίαν στέρησιν εἶναι καὶ
 οὐχ ἕξιν 136,24sq. 137,10sq.
 ἀδιάφορος. ἀδιάφορον εἰπεῖν 64,1 73,24
 127,26
 ἀδυναμία. δύναμις καὶ ἀδυναμία 129,24sq.
 ἀεί. πρὸς τὸ πεφυκέναι τὸ ἀεὶ λέγεται 19,8
 cf. 12,19
 ἀθάνατος. τὸ ἀθάνατον *differentia animalis*
 10,5sq.
 ἀθετεῖν. ἀθετοῦντες αὐτῶν (sc. τῶν κατη-
 γοριῶν) τὴν διαίρεσιν 59,6
 ἄθροισις 1,19
 ἄθροισμα 2,10 7,22
 ἀθρόως 63,10
 αἰδώς. αἱ αἰδοὶ οὐσαὶ 98,36sq. νοῦς δ'
 αἰδώς καὶ πάντα ἐπιστάμενος τὰ ὄντα
 120,35
 αἶρειν *auferre* 95,26sq.
 αἶρεσις syn. δόξα 137,26.29 138,7
 αἵσθησις αἰσθητοῦ αἰσθησις 112,12sq. 119,
 10sq. 121,2 κατ' αἰσθησιν 91,9 πάθη
 ἐμποιεῖν κατὰ τὰς αἰσθήσεις 130,17 πάθη
 ἐμποιεῖν ταῖς αἰσθήσεσιν 130,23 τὰ τῇ
 φύσει μὲν πρῶτα, αἰσθῆσαι δὲ δεύτερα 91,21
 αἰσθητικός. οὐσία ἐμψυχος αἰσθητική 10,6
 63,12.29 68,24 85,18 ἡ αἰσθητικὴ δια-
 φορά opp. ἡ ἀναίσθητος 10,16 τὸ αἰ-
 σθητικὸν *differentia animalis* 10,4sq.
 85,14sq.
 αἰσθητός. φωνὴ τὸ ἔδιον αἰσθητὸν ἀκοῆς
 60,20 τὸ αἰσθητὸν αἰσθῆσαι αἰσθητὸν
 112,13 119,11sq. τὰ αἰσθητά 91,8.17sq.
 πρῶται αἱ αἰσθηταὶ οὐσαὶ 91,9sq. τὰ
 αἰσθητά ζῶα 130,16 ἐν ταῖς αἰσθητοῖς
 καὶ περὶ ταῦτα ὑπεστώτα opp. χωριστά
 1,12
 αἵτημα conl. ὄρος, ἀζήωμα, διαίρεσις 60,5
 αἰσχύνειν. ἐρυθρὸς αἰσχυνθεὶς 130,30
 αἰσχύνῃ. κατὰ πάθος τὸ ἀπὸ τῆς αἰσχύνῃς
 ἐρυθριᾶν 130,31.33 131,8
 αἰτία syn. ἐνστασις 91,12.18
 αἰτιᾶσθαι 86,22 (?) 91,13 123,13
 αἷτιος. τὸ αἷτιον 63,31 116,8
 ἀκαλήφῃ 56,4
 ἀκέφαλος. ἀκέφαλα ζῶα 116,25
 ἀκοή 60,20
 ἀκολασία σωφροσύνη ἐναντία ἕξις 136,30
 ἀκριβῆς ζήτησις 134,27
 ἀκρίς 116,12
 ἄκρος. τὰ ἄκρα (sc. τὰ τε γενικώτατον καὶ
 τὸ ἐιδικώτατον) μίαν ἔχει σχέσιν, opp. τὰ
 μέσα vel τὰ ὑπάλληλα 5,9.21 ἄκρα (χρῶ-
 ματα) opp. μέσα 136,8
 ἀλείπτω 124,2

ἀλγθεια. κατὰ ἀλγθειαν opp. κατὰ τὸ ἐν-
δοξον 119,5 120,26
ἀλληλοῦχεν 102,19 104,19
ἀλληλοῦχος. τὰ μόρια ἀλληλοῦχα 102,15
104,13 (cf. Add.) 104,18 ἀλληλοῦχα τὰ
μέρη 104,33
ἀλλήλων. τῶν ὑπ' ἀλλήλα γενῶν 84,8.22
v. ὑπ'ἀλλήλος
ἀλλοῖος. ἀλλοία σχέσις 5,14 8,19sq. 82,25
ἄλλος. ἄλλο opp. ἄλλοιον 8,19sq. τὸ πρὸς
ἄλλο opp. ἄπλως 108,28 πρὸς ἄλλο τι
opp. καθ' ἑαυτὸ 109,6 πρὸς ἄλλο καὶ
ἄλλο 4,19 5,28 83,32 132,6 140,29
141,3 κατ' ἀλλήν καὶ ἄλλήν ἐπιβολήν
101,4.11 ἄλλως καὶ ἄλλως 98,31 104,4
ἄλλο—ἕτερον 59,36.37
ἄλογος. ἡ τοῦ λογικοῦ καὶ ἀλόγου διαφορά
10,4sq. τὸ λογικὸν καὶ ἄλογον 11,19
14,24 84,12 τὰ ἄλογα ζῷα 10,14 11,23
τὸ ἄλογον ἀχώριστον 9,10
ἄμα. ἄμα τέ ἐστι καὶ ἐν ἐστὶ 100,12 ἄμα
τῷ εἶναι 100,13 τὸ ἄμα τῇ φύσει λέγε-
σθαι 117,35sq. expl. τὰ ἄμα τὰ συνεισά-
γοντά τε ἄλλήλα καὶ συναναίρουντα 118,5
opp. τὰ πρότερα καὶ τὰ ὕστερα 118,18
αὐτὸς μὲν προῖον ἰδέα περὶ τῶν ἄμα ποιή-
σεται διδασκαλίαν 118,1
ἀμαρτάνειν. ἡμαρτῆσθαι τὸν τόπον *depra-*
vatum esse 84,34
ἀμάρτημα 124,14 128,12
ἀμετάβατος. τὸ ἀμετάβατον τῶν ποιότητων
immobile 100,8
ἀμήχανος. ἀμήχανον 79,33 117,29 126,4
ἀμιγής. ἀμιγεῖς αἱ ἐναντία διαφοραί, μιγείη
δ' ἂν τὰ ἐναντία συμβεβηκότα 20,5
ἀμφήκης. σδιηρος ἀμφήκης εἰς ζῳῶν ἀναί-
ρεσιν εἰργασμένος 69,4
ἀμφισβητήσιμος 127,3
ἀμφισβήτησις 126,21
ἀμφορεύς. ἐν τῷ ἀμφορεῖ ὁ οἶνος 77,24
διωρισμένους ἀμφορέας συντιθέναι 104,28
ἀμφοτέρως. ἐν τοῖς ἀμφοτέρων λόγοις κε-
χρησθῆναι ἀμφοτέροις (sc. γένει καὶ εἶδει)
4,8 84,1
ἀμωσέπως 59,25
ἄν in potentiali omisum 82,14 (cf. notam)
ἄν τε—ἄν τε 16,21 68,15 77,7.8 89,
1.2
ἀναβαίνειν. ἡ ἀναβεβηκυῖα πασῶν τῶν
εἰδικῶν καὶ τῶν μερικῶν ἐπιστημῶν ἐπι-
στήμη 140,4

ἀνάγειν εἰς ἓνα τὴν ἀρχήν 6,3 τὸ αὐτὸ
πρᾶγμα εἰς πλείους κατηγορίας 114,9
141,2.13
ἀναγκαῖος εἰς τὴν τῶν κατηγοριῶν διδασκα-
λίαν 1,3 τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν παράδοσιν
τῶν κατηγοριῶν προεκτίθεται 60,2
ἀνάγκη *opus est* 4,8 6,18 118,31sq. ἐξ
ἀνάγκης 7,8 118,31sq.
ἀνάγνωσμα ὑγιεινόν 66,15
ἀναγραφὴ 66,6
ἀναιρεῖν *tolle* 14,10.23sq. 16,16 18,22
90,12 (?) 118,12sq.
ἀναίρεσις 69,4 κατὰ τὴν ἀναίρεσιν πρό-
τερον τὸ ἀναίρουν (scr. συναναίρουν) τοῦ
μὴ συναναίρουντος 118,30 ὥστε ἐμπαλιν
ἔχει ἡ ἀναίρεσις πρὸς τὴν ὑπαρξιν 119,1
ἀναίσθητος opp. αἰσθητικός 10,16.17
ἀνακεῖσθαι. τὸ ἀνακεῖσθαι (οὐδαμῶς) τῶν
πρὸς τι ἂν εἴη 113,18 ἐν τῇ τοῦ κεῖ-
σθαι γένει 142,2.4
ἀνάκλισις θέσις τις 141,33 ἀνακειμένον
ἀνάκλις 113,13
ἀναλαμβάνειν 86,6
ἀναλογία. τρόπος ὁμωνύμων ὁ ἐκ τῆς ἀνα-
λογίας 65,20.34 ὁ κατὰ ἀναλογίαν 65,
33sq. dist. ὁ κατὰ μεταφοράν 66,29
ἀναλογίζεσθαι 105,34
ἀνάλογος 11,13sq. τὸ ἀνάλογον 131,13
v. λόγος
ἀναλυτικά. Πρὸ τῶν ἀναλυτικῶν 56,24 ἡ
τῶν ἀναλυτικῶν διδασκαλία 56,26
ἀνάνετος coni. ἀνεπίτατος 20,4 138,5
ἀναπέμπειν μετὰ τὴν γῆρσιν εἰς τὸ κοινόν
62,24 128,7
ἀνάπλασμα 121,8
ἀναπλάσσειν 121,8
ἀναστρέφειν 74,26
ἀναφέρειν 71,16 πρὸς ἕτερον 108,37 109,
2.37 110,37 140,29
ἀναφορά 59,26.32 109,1sq.
ἀνδραποδίζεσθαι 61,32sq.
ἀνδρεία. ἡ ἀνδρεία ἐστὶν ἐπ' ἀρετῆς κατη-
γορουμένη τινός 69,21sq.
ἀνδρεῖος. ἀπὸ τῆς προσήγορίας τῆς ἀν-
δρείας μετασημασιθεῖς κατὰ τὸ τέλος
τοῦ ὀνόματος ἐκλήθη τις ἀνδρεῖος 69,22sq.
ἀνδριαντοποιός 55,21
ἀνδριάς ἐξ ὕλης μὲν τοῦ χαλκοῦ, εἶδους δὲ
τοῦ σχήματος 11,14.17 cf. 77,34 ὑπὸ
τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ ὅταν ὁ χαλκὸς ἀνδριάς
γένηται, ἐντελέχειται εἶναι τὸ εἶδος τοῦ ἀν-

δριάντος τὸ περιτεθὲν ὑπὸ τοῦ τεγνίτου
τῷ γαλκῷ 55,21 conī. εἰκὼν 65,30 ἐν
τῷ γαλκῷ ἡ μορφή τοῦ ἀνδριάντος 77,34
ἀνδρῶν. ἀνδρωθεῖς opp. παῖς ὢν 8,10
ἀνελευθερίτης 137,1
ἀνεπιστάτως conī. ὡς ἔτυχε 65,22
ἀνεπίτατος 30,4 138,5
ἀνεσις. ἐπίτασιν καὶ ἀνεσιν λαμβάνειν syn.
τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥττον ἐπιδέχεσθαι 9,18sq.
17,7 137,27 138,2 sq.
ἄνθραξ 22,7
ἄνθρωπος exemplum speciei 2,21. 26 sq.
ὑπὸ τὸ λογικὸν ζῷον 4,24.30 τὸ εἰδικώ-
τατον 4,26 5,2 def. ζῷον λογικὸν θνη-
τόν 10,12 11,16 63,22 65,27 82,18
οὐσία ξμψυχος αἰσθητικὴ 63,9 sq. ζῷον
λογικὸν θνητόν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτι-
κόν 60,18 ὁ κοινός 7,25 ὁ κοινός τε
καὶ εἰδικός ἐξ ὕλης μὲν ἀναλόγον συνέ-
στηκεν τοῦ γένους, ἐκ μορφῆς δὲ τῆς δια-
φορᾶς 11,15 ὁ κοινῇ κατηγορούμενος
90,14 opp. οἱ κατὰ μέρος ἄνθρωποι 3,4
4,24.31 7,26 13,17 18,12 139,11 ἄν-
θρωπὸν τε τὸν ζῶντα καὶ τὸν ἀνδριάντα
ἢ τὴν εἰκόνα καλῶ ἄνθρωπον 65,30 ἄν-
θρωπος ἀνθρώπου μάλλον καὶ ἥττον οὐκ
ἔστιν ἄνθρωπος 139,12
ἀνίέναι. τὰ πρὸ τῶν εἰδικωτάτων ἄγχι τοῦ
γενικωτάτου ἀνιόντα γένη 6,1 opp. κατι-
έναι 6,16.18
ἀνίέναι opp. ἐπιτείνειν 9,22 τὴν χρυαὴν ἢ
ἀναιμένην ἢ ἐπιτεταμένην κατὰ μελανίαν
21,17
ἄνισος. τὸ ἄνισον τῶν πρὸς τι 113,6
ἀνόμοιος. τὸ ἀνόμιον τῶν πρὸς τι 113,6
τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμιον 139,18 sq.
ἀνονόματος 129,19
ἀνοσιότης 137,2
ἀντιγράφειν 86,28
ἀντιγραφὴ 86,24
ἀντιδιαρεῖν. λέγω ὅτι ἡ οὐσία συμβεβηκός
ἀντιδιαρούσα καὶ τὸ καθόλου ἐπὶ μέρους
79,1 τὸ εἶδος λέγεσθαι τὸν ἄνθρωπον
ἀντιδιαίρεται πρὸς τὸ μὴ τῶν ἀτόμων
εἶναι 81,15
ἀντιδιαστέλλειν 89,11
ἀντιδιαστολή 62,9 sq.
ἀντίδικος 55,5
ἀντικατηγορεῖν. ἀντικατηγορεῖσθαι syn.
ἀντιστρέφειν 16,12 19,14.15 20,12 22,8.9
ἀντικεῖσθαι 55,4 99,14 τῶν ἀντικειμένων

τὰ μὲν ἀντίκειται ὡς κατάφασις καὶ ἀπό-
φασις, τὰ δὲ ὡς σπέρησις καὶ ἕξις, τὰ δὲ
ὡς τὰ πρὸς τι, τὰ δὲ ὡς ἐναντία 108,10
τὸ ἀντικείμενον τοῦ ζητουμένου 137,8 αἱ
ἀντικείμεναι διαφοραὶ 11,3 τὸ αὐτὸ οὐχ
ἅμα ἕξις τὰ ἀντικείμενα 11,3.6
ἀντιλέγειν 59,6 86,25.28
ἀντιλογία 86,30
ἀντιστρέφειν 7,4 12,21 19,14 140,14 ἔστι
δὲ ἀντιστρέφειν τὸ ἐξισάζειν καὶ μὴ πλεο-
νάζειν μήτε ἑλλείπειν 63,21 74,27 117,27
τὸ πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεσθαι 115,18sq.
ἄνω, κάτω σχέσεις τόπου 107,6 sq. οὐ τό-
πον σημαίνει ἀλλὰ ποῦ 107,26 ἀνωτέρω
83,20 τὸ ἀνωτάτον γένος 83,25 τῶν
ἀνωτάτων οὐκ ἔστιν ὅρους ἀποδοῦναι 121,
24 128,12 ὡς μὲν ἀνωτάτω εἰπεῖν 65,18
δέκα οὐστῶν τῶν ἀνωτάτων 82,25 ἡ οὐσία
ἀνωτάτω 5,1 10,15 ἡ ἀνωτάτω καὶ πρώτη
(διαίρεσις) 71,28 τὸ ἀνωτάτω γένος 5,
10.11 6,6
ἄνωθεν ἄρχεσθαι 9,7
ἀνωμαλία τῆς συνηθείας 135,25
ἀνώματος 135,1
ἀνώνυμος 129,20 135,16 136,25
ἀξία. τῇ ἀξίᾳ ὑπερέχειν 93,20 ἀξία ἀξιώ-
τερος 93,23
ἀξιούσιν. ὡς ἀξιούσι 11,4
ἀξιωμα. οἱ γεωμέτραι προεκτίθενται ὅρους
τινάς καὶ ἀξιώματα καὶ αἰτήματα καὶ δι-
αιρέσεις 60,4
ἄορ, syn. ἑξίφος, φάσχανον 69,3
ἀόριστος. ἀόριστα ποσά opp. ὠρισμένα
107,32 τὰ πρὸς τι ἀόριστα μὲν πρὸς
ἀόριστα λέγεται, ὠρισμένα δὲ πρὸς ὠρισμένα
126,14
ἀπαντᾶν contra dicere 107,25
ἀπαρτίζειν. ποιότητες ἀπηρτισμέναι καὶ
τετελεσμέναι 131,14
ἀπεικότης 59,31
ἀπειρία. ἡ ἀπειρία τῶν ὄντων... εἰς δέκα
γένη εὐρηται περιλαμβανομένη εἰς τὸ γρά-
φεσθαι 58,10
ἄπειρος. τὰ εἰδικώτατα ἐν ἀριθμῷ μὲν τι-
νὶ μὴν ἀπείρῳ· τὰ δὲ ἄτομα... ἀπειρα
6,12 τὰ δὲ ἀπειρά φησιν ἔαν, μὴ γὰρ ἂν
γενέσθαι τούτων ἐπιστήμην 6,16 ἀπειρα
μὲν σχεδὸν καὶ τὰ πράγματα καὶ αἱ λέξεις
κατὰ ἀριθμὸν 58,7
ἀπλατής. μήκος ἀπλατές 102,15 (cf. Add.)
133,7

ἀπλοῦς. ἀπλοῦν καὶ ἀσύνθετον 73,12 sq.
 ἀπλαῖ καὶ ἀσύνθετοι ἐπίνονται 73,7 sq. ἀπλῇ
 λέξει 56,8 70,32 sq. ἀπλῇ φωνῇ 58,5 sq.
 70,28 τὰ ἀπλὰ 73,20 141,13 τῶν δὲ
 ἀπλουστείων ζητημάτων 1,9
 ἀπλῶς 1,18 18,18 73,13 84,31 αἱ ἀπλῶς
 διαφοραὶ 8,21 opp. μετὰ διαστολῆς 97,8
 ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν 116,1 τὸ μέγα καὶ
 τὸ μικρόν ... τὸ μὲν ἀπλῶς, τὸ δὲ τῶν
 πρὸς τι 108,16 sq.
 ἀπογενῶν 19,1
 ἀπογίνεσθαι. γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι 12,
 24 95,24 125,28
 ἀποδεικνύναι 18,9 109,16 113,31 117,32
 122,30 126,8 128,11
 ἀπόδειξις 108,35 109,4 120,15 τὰ περὶ
 διαίρεσεως καὶ ἀποδείξεως 1,6
 ἀποδιδόναι *enarrare* 2,15.24 4,5.7.10 6,24
 9,4 11,12.21 63,11.18 64,5 sq. 68,3
 74,6 116,8.38 τὸ ἀποδοθὲν γένος 4,2
 ἀπόδοσις τῶν ὀριμῶν 1,6 4,12 111,21
 117,2 122,11 123,34 sq. οἰκείως ἀπό-
 δοσιν ποιεῖσθαι 116,4 sq.
 ἀπόκρισις. κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν 55,1
 ἀπολογία ἀντίκειται κατηγορίᾳ 55,4
 ἀπόλυτος *absolutus*. διὸ δύο σημαίνεσθαι
 ἐξ αὐτῶν ἔφαμεν καὶ ἀπόλυτον καὶ πρὸς
 τι (sc. τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν) 108,29
 οὐκ ἔστιν ἀπόλυτα τὰ πρὸς τι ἀλλ' ἐν
 σχέσει τινός πρὸς ἄλλο τι 112,1
 ἀποπερατοῦν 132,33
 ἀπορεῖν 59,13 139,22 τὸ ἠπορηγένην 126,26
 ἀπορία 90,26 126,30 139,28.30 τὴν λύσιν
 τῆς ἀπορίας λαμβάνεσθαι ἔκ τινος 85,4
 ἀπορίας δεῖσθαι πλείονος 141,7
 ἀποτελεῖν 10,17 15,17 19,3 55,19 sq. 57,8
 87,28 σπέρμα ἀποτελεσθέν 55,18
 ἀποτελεστικὸς. καὶ εἰσιν αὗται αἱ διαφοραὶ
 (sc. αἱ εἰδοποιεῖς) αἱ γεννητικαὶ καὶ ἀπο-
 τελεστικαὶ τοῦ ζῴου 85,18
 ἀποτέμνειν χωρίον τι 132,32
 ἀποτομή. κατὰ ἀποτομήν τὴν ἀπὸ τῶν
 ἄλλων γενῶν 1,22
 ἄπους opp. ὑπόπους 101,9
 ἀποφαίνειν 133,30 ἀποφάνεσθαι 126,24.31
 ἀποφαντικὸς λόγος 57,4
 ἀπόφασις 73,5 τὰ μὲν ἀντίκειται ὡς κατὰ-
 φασις καὶ ἀπόφασις 108,10
 ἄπτερος. τὸ ἄπτερον opp. τὸ πτερωτόν
 85,25
 ἀρετὴ τῇ κακίᾳ ἐναντίον 114,3 ἀρίστη ἔξις

καλουμένη 135,18 inde non ἀρεταῖος aut
 ἐνάρετος derivantur, sed σπουδαῖος vel
 ἀγαθός 135,19 cf. 70,14 sq. ἡ τελεία
 ἀρετὴ 137,20 138,1
 ἄρθρον *articulus* 59,32 62,23
 ἀριθμητικὴ 120,1
 ἀριθμητός 82,33 100,3 (?)
 ἀριθμός. ἀριθμῷ διαφέρειν opp. εἶδει, γένει
 2,26 sq. 4,12 5,20 58,9 129,4 εἰς καὶ
 ὁ αὐτὸς ἀριθμῷ 98,4 sq. κατὰ ἀριθμὸν
 διαφέρειν opp. κατὰ γένος 58,6 sq. κατὰ
 ἀριθμὸν τὸν τῶν καθ' ἕκαστα καὶ τὸν τῶν
 ἀτόμων 70,30 τὰ εἰδικώτατα ἐν ἀριθμῷ
 τινι 6,12 τῶν διηρημένων ποσῶν εἴη ἂν
 ὁ ἀριθμός 101,21 105,6 sq.
 ἀρκεῖν 12,11 15,8 οὐκ ἤρκεσθη εἰπὼν
 63,2 64,26
 ἀρνητικῶς opp. καταφατικῶς 136,27
 ἀρτᾶν. οἱ δὲ ἄλλοι (sc. ὁμωνύμων τρόποι)
 ἀπὸ διανοίας εἰεν ἂν ἠρτημένοι 65,25
 ἀρχαῖος. λευκὸν γὰρ καὶ τὴν λευκότητα
 ποιούτητα λέγουσι πολλὰκις οἱ ἀρχαῖοι, καὶ
 πάλιν τὸ λευκὸν ποιῶν 127,13
 ἀρχή. γένος ἡ ἐκάστου τῆς γενέσεως ἀρχὴ 2,
 1.8 ἡ πατρις ἀρχὴ τις 2,4 ἀρχὴ τίς ἐστι
 τὸ τοιοῦτο γένος τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ 2,12 6,4.
 πρώτη ἀρχὴ 5,11 6,7 πάλιν ὅταν ἀρχὴν
 ἀριθμῶν καλέσω τὴν μονάδα, ἀρχὴν δὲ
 γραμμῆς τὴν στιγμὴν, ἀρχὴν δὲ ποταμῶν
 τὴν πηγὴν, ἀρχὴν δὲ τοῦ ζῴου τὴν καρ-
 δίαν, τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐπὶ ὁμωνύμων
 ταττούμενον 65,31 sq. opp. πέρας 102,31
 103,15 τέλος 103,33 τὴν ἀρχὴν εἰς Δία
 ἀνάγειν 6,3 τὴν ἀρχὴν τῆς διδασκαλίας
 ποιεῖσθαι ἀπὸ τινος 59,35 ἐξ ἀρχῆς 77,2
 ἀσαφής ἡ ὑπογραφή 123,31 ἡ ἀπόδοσις
 123,35
 ἀσέβεια 137,2
 ἀστονομία 120,1
 ἀσυνήθης. λέξεις καινὰς καὶ ἀσυνήθεις 55,12
 ἀσύνθετος. ἀπλαῖ καὶ ἀσύνθετοι ἐπίνονται
 73,7 sq.
 ἀσώματος 1,11 ἀσώματος οὐκ ἐναντίον τῷ
 σώματι 106,25 sq.
 ἄτομος. τὰ ἄτομα καθ' ἑνὸς λέγεται μόνον
 2,18 5,4 7,19 13,11 sq. 17,9 140,4 τὰ
 ὑπὸ τὸ εἶδος ἄτομα 3,7 εἶδος λέγεται
 τῶν ἀτόμων 4,32 5,15 τὰ ἄτομα, ἅπερ
 ἐστὶ τὰ μετὰ τὰ εἰδικώτατα, ἅπειρα 6,13
 ἄτομα λέγεται τὰ τοιαῦτα, ὅτι ἐξ ἰδιότη-
 των συνέστηκεν ἕκαστον, ὧν τὸ ἄθροισμα

οὐκ ἂν ἐπ' ἄλλου ποτὲ τὸ αὐτὸ γένοιτο
7,21 περιέχεται τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ εἶδους
7,26 ὅλον τὸ γένος τὸ ἄτομον μέρος 8,1
κατὰ ἀριθμὸν τὸν τῶν καθ' ἑκάστα καὶ
τὸν τῶν ἀτόμων 70,30.31 μετέχου ἂν
τὸ ἄτομον πρᾶγμα τοῦ καθόλου, ὡς ἂν ἐν
εἶδει ὄντος τοῦ ἀτόμου ἐν τῷ καθόλου ἢ
ἐν γένει 72,25 τὰ ἄτομα μὴ εἶναι καθ'
ὑποκειμένου 80,25 τὰ ἄτομα opp. τὰ
κοινὰ 91,6 αἱ ἄτομοι οὐσαί 17,10 76,30
αἱ πρῶται εἰσιν 88,26 122,14.16 αἱ ἄτο-
μοι καὶ μερικά ποιότητες 140,6 ἡ ἄτο-
μος γραμματικῇ, μουσικῇ, ἱατρικῇ 140,7sq.
ἀτομία 56,22 81,3 140,30
ἄτοπος 79,23 121,29 122,5 123,24 128,1
ὑπερ ἄτοπον 122,20 140,15 ἀτόπως
56,23 ἀτοπώτερος 122,8
ἄυλος. αἱ ἄυλοι καὶ καθ' αὐτάς ποιότητες
opp. αἱ ἔνυλοι 138,24.30
αὐτίκα *exempli gratia* 1,9.10 70,8 90,13
99,10
ἀφαιρεῖν 70,1 100,24 107,29
ἀφανίζειν. τὰ μόρια μὴ ἀφανιζόμενα 104,13
ἀφορίζειν 2,9 5,17 13,6 70,30 77,21 96,
17 106,9 110,8 ἀφωρισμένον ποσόν
96,35sq.
ἀφροσύνη opp. φρόνησις 98,6 137,1
ἄφρων 99,19sq.
ἄχρηστος. τὸ ἡπορηκέναι ... οὐκ ἄχρηστον
εἶναι 126,26
ἄχρι (nusquam μέχρι) 5,23 6,13 7,9 14,7
83,28
ἄχώριστος. ἀχώριστον συμβεβηκός opp.
χωριστόν 8,13sq. 12,25 13,9 16,21 17,4
19,18 21,21 μόνα τὰ εἶδη τῶν ὢλων
ἀχωριστά ἐστίν 78,9
ἀψίνθιον 130,22
ἄψυχος opp. ἔμψυχος 10,15 17,2

Βαδιστικός 94,35

βάθρον 57,25

βάθος *coni.* μήκος. πλάτος 111,4 9

βαθύς ὁ λόγος 75,26 τῶν μὲν βαθυτέρων
ἀπεχόμενος ζητημάτων 1,8 βαθυτάτης
οὐσῆς τῆς τοιαύτης πραγματείας 1,13

βαρύτης. κορυφῆς καὶ βαρύτης ἢ μὲν
μόνου πυρὸς οὕσα (*sc.* διαφορά), ἢ δὲ γῆς
82,32

βαστάζειν 67,13

βλίτυρι. ἡ βλίτυρι φωνή ... οὐδὲν ... ση-
μαίνει 102,8

βουκολεῖν 87,9

βραγύς. διὰ βραχέων 1,7 59,19 βραχέως
59,18

βρέφος. ὅτε κομιδῇ βρέφη ἐτυγχάνομεν
ὄντες 119,32

Γάρ vide s. ἐπεὶ

γελᾶν ἀεὶ *dist.* γελαστικόν 12,18 19,9 20,
14.22

γελαστικός *exemplum proprii* 2,21 3,3
13,17 16,3 94,9 γελαστικόν λέγεται οὐ
τῷ ἀεὶ γελᾶν ἀλλὰ τῷ πεφυκέναι 12,18
19,8 20,14 πεφυκώς εἶναι γελαστικός
20,22

γενεαλογία. ἐπὶ τῶν γενεαλογιῶν εἰς ἕνα
ἀνάγουσι, φέρε εἰπεῖν τὸν Δία, τὴν ἀρχὴν
6,3

γένεσις. ἡ ἐκάστου τῆς γενέσεως ἀρχή 1,24
2,4 εἰς ἡμιόνου γένεσιν 19,2 τὰ ἐν γε-
νέσει καὶ φθορᾷ 130,8

γενετή. ἐκ γενετῆς 131,7

γενικός. γενικαὶ διαφοραὶ 58,13sq. 71,26
γενικαὶ οὐσαί (?) 97,24 γενικὴ ἐπιστήμη
140,20 τὸ γενικώτατον *syn.* τὸ ἀνώτα-
τον opp. τὸ εἰδικώτατον, τὰ μέσα, τὰ
ὑπάλληλα 4,15.16.25 7,14 15,23 72,35
83,32 87,18 *def.* 5,17.18 τὸ γενικώ-
τατον τὴν μὲν ὡς πρὸς τὰ ὑφ' αὐτὸ ἔχει
σχέσιν, ... τὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ πρὸ αὐ-
τοῦ οὐκέτι ἔχει 5,9 δέκα τὰ γενικώτατα
6,11 ἄχρι τῶν εἰδικωτάτων ἀπὸ τῶν
γενικωτάτων κατιέναι 6,13 λέγεται τὸ
γενικώτατον κατὰ πάντων τῶν ὑφ' αὐτὸ
γενῶν τε καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων 7,16 τὰ
ἐν τῇ φύσει πρῶτα καὶ γενικώτατα γένη
59,20

γεννητικός. αἱ γεννητικαὶ καὶ ἀποτελεστι-
καὶ διαφοραὶ 85,19

γένος. γένος, διαφορά, εἶδος, ἴδιον, συμβε-
βηκός 1,4 περὶ τῶν γενῶν τε καὶ εἰδῶν
τὸ μὲν εἴτε ὑφέστηκεν εἴτε καὶ ἐν μόναις
ψυλαῖς ἐπινόαις κεῖται εἴτε καὶ ὑφεστηκότα
σώματά ἐστίν ἢ ἀσώματα καὶ πότερον
χωριστὰ ἢ ἐν ταῖς αἰσθητοῖς καὶ περὶ ταῦτα
ὑφεστώτα 1,10 περὶ γένους 1,18 τριχῶς
λέγεται 2,14 ἢ τινῶν ἐχόντων πως πρὸς
ἐν τι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀθροισίς 1,19
ἢ ἐκάστου τῆς γενέσεως ἀρχή 1,23 γέ-

νος, ὃ ὑποτάσσεται τὸ εἶδος 2,11 def. 2, 15 4,5 exemplum generis ζῶον 2,17.20 differt a ceteris vocibus 2,24 ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορεῖται 2,16 3,8.17 17,10 κατὰ πλείων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει 2,16. 23.25 3,14.16 ὅλον τι τὸ γένος 8,1 μόνον γένος i. e. γενικώτατον 4,25 ὑπάλ- ληλα γένη, 2 καὶ γένη καὶ εἶδη τὰ αὐτά 4,19 5,21 6,1 syn. τὰ μέσα 5,6.21 ὧν τὸ ἕτερον γένος ὑπὸ τὸ ἕτερον ἐστὶν ἐν ταύτῃ γένει τῆς κατηγορίας 83,14 εἶδη ὄντα τῶν ἐπαναβεβηκότων, γένη τῶν ὑποκαταβεβηκότων 83,22 μεταξὺ ὄντα τοῦ γενικωτάτου καὶ τοῦ εἰδικωτάτου 83,32 οὐ φέρεται ἑκάτερον ὑπ' ἑκάτερον 83,25 sq. opp. ἕτερα γένη τὰ ἐν ταῖς δέκα κατηγορίαις 83,4 84,5 τῶν ἐτερογενῶν . . . ἕτεραί εἰσιν καὶ αἱ διαφοραί, τῶν δὲ ὑπ' ἄλληλα γενῶν ἐνδέχεται τὰς αὐτάς εἶναι διαφοράς 84,4 sq. τὸ γένος ἐν, τὰ εἶδη πλείω 7,1 τὰ εἶδη τὰ ὑπ' ἑκαστον γένος ἄλλα τῶν ὑπ' ἄλλο γένος 83,6 τὸ γένος αἰ τοῦ εἶδους κατηγορεῖται . . . τὸ δὲ εἶδος οὔτε τοῦ προσεχούς αὐτοῦ γένους οὔτε τῶν ἐπ' αὐτὸν 7,2 οὔτε τὸ γένος μᾶλλον καὶ ἥττον κατηγορεῖται οὔτε αἱ τοῦ γένους διαφοραί 9,18 αἱ διαιρετικαὶ διαφοραί τῶν γενῶν συμπληρωτικαὶ γίνονται καὶ συστατικαὶ τῶν εἰδῶν 10,9 τὸ γένος τῶν εἰδῶν τε καὶ τῶν ἀτόμων κατηγορεῖται 13,11 κατηγορεῖσθαι τοῦ γένους ὡς γένους 14,3 sq. τὸ γένος περιέχει τὴν διαφορὰν δυνάμει 14,20 τὸ γένος ἔτι κεν ὄλη 11,15 15,6 κατὰ γένος διαφέρειν 58,7 sq. ἐν τῷ εἶδει ἢ τῷ γένει 58,10 δέκα κατηγορίαι τῷ γένει 58,14 κατὰ γένη 58,13.16 70,30 αἱ κατὰ γένος διαφοραί syn. αἱ γενικαὶ διαφοραί 58,27 περὶ τῆς καθ' ἑκαστον γένος τῶν ὄντων κατηγορίας 59,24 Θηβαῖος τὸ γένος 2,3 Λοκρὸς τῷ γένει 64,12.14 Σωκράτης ἐν γένει ἐστὶ τῷ ζῳῳ 72,26 τὸ ὡς ἐν γένει τὸ εἶδος 77,27 ὡς γένος ἐν τῷ εἶδει 77,29 τὸ μὲν γένος τῶν πρὸς τι, . . . τὸ δὲ καθ' ἑκαστον ποιότητος 140,15 sq. tit. Περὶ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος, Περὶ τῶν δέκα γενῶν τοῦ ὄντος 57,14 ἡ ἀπειρία τῶν ὄντων . . . εἰς δέκα γένη εὐρίθεται περιλαμβανομένη 58,11 οὐ γὰρ ἐστὶ κοινὸν ἐν γένος πάντων τὸ ὃν οὐδὲ πάντα ὁμογενῆ

καθ' ἐν τὸ ἀνωτάτω γένος 6,5.9 συνα- γωγὸν τῶν πολλῶν εἰς μίαν φύσιν τὸ εἶδος καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ γένος 6,19 τὰ πρῶτα δέκα γένη οἷον ἀρχαὶ δέκα πρῶται 6,7 δέκα γένη τῶν δέκα κατηγοριῶν 84,5 καταριθμητὶς τῶν πρώτων γενῶν καὶ τῶν κατὰ τὰ πρῶτα γένη κατηγοριῶν 86,12 δύο γένη κατηγοριῶν διάφορα 140,28 γεωμετρεῖν conl. λατρεῖν 12,14 γεωμέτρης. οἱ γεωμέτραι προσεκτιθενται ὄρους τινάς 60,4 66,1 132,22 γεωμετρία 120,1.4 γεωμετρικός. τὰ γεωμετρικά 120,5 εἰς ἐν τι εἶδος ποιότητος ἀνάγονται 133,5 γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι 12,24 95,24 125,28 γλαυκότης conl. γρυπότης 8,14 γλυκύς. τῷ γλυκεῖ τὸ πικρὸν ἐναντίον 109,30 sq. 130,20 γλυκύτης χωρίζεται τοῦ μήλου 79,24 παθητικὴ ποιότης 130,19.21 131,28 γνώριμος. τὴν σημασίαν γνώριμον εἶναι 59,27 τὰ γνώριμα ὄνματα 74,25 sq. γνωριμώτερον ποιεῖν 92,9 διὰ γὰρ τοῦ γνωριμωτέρου τὸ ἥττον γνώριμον παρέστηεν 128,13 sq. γνώρισμα 131,5 γνώσις. πρόθεσις τῆς τῶν κατηγοριῶν γνώσεως 59,15 γράμμα. ὁ πρῶτος γράμματα διδάσας ἄμα τῇ ἐπιστήμῃ τῶν γραμμάτων εἰσῆγαγεν τὰ γράμματα 121,10.11 γραμματικὴ ἡ τίς ἐπὶ συμβεβηκός τῇ ψυχῇ λεγέσθω 75,38 113,24 εἶδος ἐπιστήμης 76,22 80,11 sq. 140,3 ἄτομον Ἀριστάρχου γραμματικὴ 140,3 ἡ ἄτομος γραμματικὴ 140,7 ὁ γραμματικὸς τῆς γραμματικῆς γνωριμώτερον 128,15 γραμματικὴ μὲν ἡ ποιότης. γραμματικὸς δὲ ὁ ποιός 135,4 γραμματικός 92,23.24 113,24.25 128,15 135,4 γραμμῇ 132,23 sq. μήκος ἀπλατές ἐστὶν 102,15 133,7 εἴη ἂν τοῦ ποσοῦ συνεχούς 102,20 133,7 εὐθεῖα, κυρτὴ 106,15 εὐθεῖα γραμμὴ ποιότης 133,7 οὐκ ἐκ σημείων ποτὲ ἂν συσταῖ, ἀλλὰ περατοῦται εἰς σημείον 103,7 γράφειν. ἡ ἀπειρία τῶν ὄντων . . . εἰς δέκα γένη εὐρίθεται περιλαμβανομένη εἰς τὸ γράφειν 58,10 γρυπός. το γρυπὸν εἶναι ἢ σιμὸν . . . ἀχω-

ρίστον 9, 10 κατά συμβεβηκός τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει 9, 13 τὸ γρυπὸν ἢ σιμὸν εἶναι καὶ ἐπιτείνεται καὶ ἀνίσταται 9, 22
γωνία 132, 32 sq.
* γωνιάζειν expl. κατὰ γωνίας συνάπτειν 132, 31

Δεῖξις 65, 36
δεκτικός. ἐπιστήμης εἶναι δεκτικόν 9, 13 15, 2 60, 18 117, 13 συμβεβηκός 20, 3 τῶν ἐναντίων 98, 4 sq. 115, 4 v. ἐπι-δεκτικός
δεύτερος. δεύτερα οὐσία 88, 27 89, 14 sq.
δέχεσθαι 98, 21 114, 15 (ceteris locis ἐπι-δέχεσθαι)
δηλοῦν 57, 7. 16. 22 58, 13 59, 30 60, 17 sq. 63, 16 64, 8 68, 20 77, 19 sq. 109, 25
δήλωμα 57, 33
δήλωσις 55, 13 63, 11
δηλωτικός syn. σημαντικός 55, 9 sq. 57, 20 59, 28 65, 10 82, 24 86, 17 96, 9 109, 23
διαδοχή 82, 37
διάθεσις τῶν πρὸς τι 112, 25 ἔξις καὶ διάθεσις εἶδος ποιότητος 129, 3 sq. dist. ἔξις 129, 15 πάθους μὲν ἐπίθασις ἢ διάθεσις. . . ἐπίθασις δὲ τῆς διαθέσεως ἢ ἔξις 132, 17
διαίρειν opp. συναρῖν 6, 15 sq. 9, 20 12, 13 16, 10 86, 11 syn. τέμνειν 10, 10 58, 30 78, 34 79, 3 sq. 101, 4. 7. 10 διαίρεσθαι 5, 19 10, 2. 8 86, 10 διηρημένα ποσά (syn. διωρισμένα) 101, 21 τὸ εἰς μέρη διαιρέτων 62, 19 sq.
διαίρεσις μὲν γάρ ἐστι τομὴ τοῦ γένους εἰς εἶδη 86, 10 τὰ περὶ διαιρέσεως καὶ ἀποδείξεως 1, 6 κατὰ τὰς ἄλλο ποιούσας διαφορὰς αἷ τε διαιρέσεις γίνονται τῶν γενῶν εἰς τὰ εἶδη 9, 2 καὶ τούτων (τῶν εἰδοποιῶν διαφορῶν) γε μάλιστα χρειά εἰς τε τὰς διαιρέσεις τῶν γενῶν 10, 19 ἑλλιπῆς διαιρέσεις 59, 13 ὅρους τινάς καὶ ἀξιώματα καὶ αἰτήματα καὶ διαιρέσεις 60, 5 ἐλαχίστη διαιρέσις, μεθ' ἣν οὐκ ἔστιν ἐλάττω, . . . μεγίστη, μεθ' ἣν οὐκ ἂν γένοιτο μείζων 71, 16 sq. ἢ εἰς μεῖζον διαιρέσεις 86, 6 ἢ διαιρέσεις φωνῆς εἰς σημαίνοντα 128, 23. 27 γένους εἰς εἶδη 128, 24 sq.
διαιρετικός opp. συλλληπτικός καὶ ἐνοποιός 6, 22 διαφορὰ διαιρετικά 10, 7 sq. 85, 12 sq.

διακεῖσθαι πως opp. πάθος ἐμποιεῖν 132, 4
διακρύπτειν τὸ συνεχές 60, 4
διάκρισις 22, 12
διαλαμβάνειν *exponere* 1, 15 70, 27
διαλάμπειν. τὴν τοιαύτην βλαπὴν τὴν οὕτω διαλάμπουσιν προσαγορεύσαι ἥλιον 58, 1
διαλλάττειν syn. διαφέρειν 8, 9. 16
διαμορφοῦν 15, 17 85, 17
διάνοια 91, 3. 6 108, 22 τρόπος ὁμωνύμων ἀπὸ διανοίας opp. ἀπὸ τύχης 65, 18 sq. ὁ ἐν τῇ διανοίᾳ λόγος opp. ὃν ψηφισμένη 101, 26. 27
διάστασις 107, 10 αἱ καλούμεναι διαστάσεις (μῆκος, πλάτος, βάθος) 111, 3
διαστατός. σῶμα τριχῆ διαστατόν 100, 14 103, 1. 23
διαστέλλειν *seuungere* 3, 15. 16 65, 4. 7 89, 2
διάστημα 103, 30 120, 6. 8. 10
διαστολή 97, 8
διαστροφὴ 131, 17
διατάττειν. καλῶς διατάττονται οἱ τούτων λόγοι 136, 28
διαφέρειν τῷ εἶδει 2. 16. 25. 28 3. 7. 16 τῷ ἀριθμῷ 2, 26. 27 3, 1 129, 8 κατὰ ἀριθμόν, κατὰ γένος 58, 7 κοινῶς, ἰδίως, ἰδιαίτατα διαφέρειν 8, 8. 12. 15 τῇ ἐτερότητι 8, 10 ἐν ταῖς τοῦ πῶς ἔχειν ἐτερότησιν 8, 12 εἰδοποιῶν διαφορὰ διενήνογεν 8, 17 129, 7. 9 κατὰ γένος οὐ διενήνογεν 11, 22 ἰδιότητι συνδρομῆς ποιότητων 129, 9
διαφορά 1, 4 κατὰ πλειόνων λέγεται 2. 19 3, 5 sq. ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ 82, 31 ἐν τῷ ποτὶν τί ἐστὶν 3, 10 sq. 18, 16 82, 18 95, 7 *Peri* διαφορὰς 8, 7 def. 10, 22 11, 7 18, 21 82, 19 95, 6 coll. cum genere 3, 5 13, 22 sq. cum ceteris vocibus 18, 15 sq. οὐκ ἔστιν ἐν ὑποκειμένῳ i. e. συμβεβηκός 94, 29 sq. 95, 11 ποιότης οὐσιώδης 95, 19 sq. τοῦ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματος μέρος 12, 3 ἢ διαφορὰ τῶν εἰδῶν τε καὶ τῶν ἀτόμων κατηγορεῖται 13, 11 διαφορὰ ἔκειν μορφῇ 11, 15 15, 6 ποτὶν τί ἔκαστον τῶν εἰδῶν ἐστὶν παρίστησιν 82, 18 τῆς τοῦ γένους ποιότητος καὶ τοῦ εἶδους δηλωτικῇ ἢ διαφορὰ 82, 24 κοινῶς τε καὶ ἰδίως καὶ ἰδιαίτατα λεγέσθω 8, 8 sq. πᾶσα ἐτεροῦν ποιεῖ 8, 18 αἱ μὲν ἄλλοις ποιοῦσιν. αἱ δὲ ἄλλο 8, 20 κατὰ τὰς ἄλλο ποιούσας διαφορὰς αἷ τε διαιρέσεις γίνονται . . . οἱ τε ὅροι ἐκ γένους ὄντες καὶ τῶν τοιοῦτον

διαφορῶν 9,3 κατὰ τὰς μόνον ἄλλοις
ποιούσας αἱ ἑτερότητες μόνον συνίστανται
9,5 εἰδοποιοὶ αἱ ἄλλο ποιοῦσαι, αἱ δὲ
ἄλλοις ἀπλῶς διαφοραὶ 8,20 αἱ ἰδίως
εἰδοποιοὶ λεγόμεναι διαφοραὶ 12,8.9 διαι-
ρεῖν ταῖς εἰδοποιῖς διαφοραῖς 6,15 εἰδο-
ποιῶν διαφορὰ διαλλάττειν 8,16 χωριστά,
ἀχώριστοι 9,7 τῶν ἀχωρίστων αἱ μὲν
ὑπάρχουσι καθ' αὐτάς, αἱ δὲ κατὰ συμ-
βεβηκός 9,10,15 αἱ μὲν καθ' αὐτάς οὐκ
ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον, αἱ
δὲ κατὰ συμβεβηκός. καὶ ἀχώριστοι ὦσιν,
ἐπίτασιν λαμβάνουσι καὶ ἄνεσιν 9,16 αἱ
καθ' αὐτάς εἰσιν αἱ τὸν ἐκάστου λόγον
συμπληροῦσαι 9,20 τῶν καθ' αὐτάς δια-
φορῶν αἱ μὲν εἰσι καθ' ἃς διαιρούμεθα
τὰ γένη εἰς τὰ εἶδη (διαιρετικά), αἱ δὲ
καθ' ἃς τὰ διαιρεθέντα εἰδοποιεῖται (συμ-
πληρωτικά καὶ συστατικά τῶν εἰδῶν)
10,1 sq. αἱ αὐταὶ πῶς μὲν ληφθεῖσαι γί-
νονται συστατικά, πῶς δὲ διαιρετικά. εἰ-
δοποιοὶ πᾶσαι κέκληνται 10,19 εἰδοποιοί,
καθ' ἃς εἰδοποιεῖται τὸ κατηγορούμενον
καὶ οἷον πεποιῶται, διαιρετικά, καθ' ἃς
διαίρεται εἰς εἶδη τὸ γένος 85,11 129,7
καὶ εἰσιν αὐταὶ αἱ διαφοραὶ (sc. εἰδοποιοί)
αἱ γεννητικά καὶ ἀποτελεστικά τοῦ ζώου
καὶ ἐπάνω γε αὐτοῦ 85,18.34 τῶν οὖν
ἐτερογενῶν ἔτεραί εἰσιν καὶ αἱ δια-
φοραὶ 84,4.7 139,26 τῶν δὲ ὑπ' ἄλληλα
γενῶν ἐνδέχεται τὰς αὐτάς εἶναι διαφοράς
84,8 τὰς διαιρετικάς διαφοράς οὐχ οἷόν
τε κατηγορεῖν τοῦ ζώου, τὰς δὲ εἰδοποιούς
οἷόν τε 85,37 εἰσὶ τινὲς τῶν ὑποκώτω
καὶ διαιρετικῶν τοῦ ζώου διαφοραὶ, ἃς οἷόν
τε καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ποιεῖσθαι διαιρετι-
κάς 86,2 αἱ μὲν ἔτεραί τῷ εἶδει, αἱ δὲ
αἱ αὐταὶ 82,2 83,10 γενικάς διαφοραὶ
58,12 (αἱ φωναὶ) κατὰ τὰς γενικάς δια-
φοράς ὧν ἀγγέλλουσι καὶ αὐταὶ τὸ διά-
φορον λαμβάνουσι τὸ κατὰ γένος 58,25
71,25 κατηγορεῖσθαι τῆς διαφορᾶς ὡς
διαφορᾶς 14,4 sq. αἱ ἐναντία διαφοραὶ
ἀμειγῆς 20,5 αἱ πρῶται καὶ στοιχειώδεις
διαφοραὶ 59,22 δέκα αἱ πᾶσαι διαφοραὶ
τῶν πέντε φωνῶν 18,7
διάφορος. πολλά καὶ διάφορα πράγματα
61,18 65,1.22 66,3 sq. τὸ διάφορον λαμ-
βάνειν τὸ κατὰ γένος 58,26 διάφορα ση-
μαινόμενα, διάφορα εἶδη 128,30.31 ὧν
οἱ ὅροι διάφοροι, καὶ αὐτὰ διάφορά ἐστιν

20,23 διαφόρως 128,22 τὸ πλεοναχῶς
πολλαχῶς εἴληπται ἀντὶ τοῦ διαφόρου
128,24.33
διδασκαλία 59,22 ἐκ διδασκαλίας, ἀπὸ δι-
δασκαλίας opp. φύσει 131,25.26.27 εἰς
τὴν τῶν κατηγοριῶν διδασκαλίαν 1.4 διὰ
τὴν τῶν τοπικῶν διδασκαλίαν 56,25 διὰ
τὴν τῶν ἀναλυτικῶν 56,26 αὐτάρκως
ἔχειν τὴν διδασκαλίαν 65,14 διδασκαλίαν
ποιεῖσθαι 118,1
διεξιέναι τὰ εἶδη τῶν πρὸς τι 139,22
διέρχεσθαι *perlustrare* 58,8 141,6
διεσιαῖος. διεσιαῖον διάστημα 120,6.8
διεστάναι 11,23 12,1 πλείστον διεστάναι
21,6 ἔστι δὲ ἔτερα τὰ ἀπ' ἄλλήλων πάντη
διεστώτα 84,5 τὰ ἐναντία ὁριζόμενοι τὰ
πλείστον ἄλλήλων διεστηχότα . . . τὸ γὰρ
διεστηκέναι πρῶτως ἐν τόπῳ ἐστὶν 107,
21 sq. διεστηκέναι 134,7
δικαιολογία 55,4 δικ. ἐλεγκτική 56,6
δίκαίος. ἀπὸ δικαιοσύνης λέγεται (οὐκ ἀπὸ
δίκης) 135,22
δικαιοσύνη 135,22 ἐναντία τῇ ἀδικίᾳ 136,
20 ἥσαν τινες οἱ τῇ δικαιοσύνῃ οὐκ ἐδί-
δοντες ἐναντίαν εἶναι τὴν ἀδικίαν 136,24
137,11
δικαστήριον 55,5
διό 22,8 56,4 59,25 64,1 92,25 sq.
διόπερ 95,19
διορθοῦν 85,1 111,28 122,9
διόρθωσις 124,10
διορίζειν. τὸ διορισμένον ποσόν opp. τὸ
συνεγές 100,32 sq. 101,14 expl. 101,
16 sq. διορισμένα δὲ δύο, ἀριθμοὶ καὶ
λόγος 105,7
διπλάσιος. τὸ διπλάσιον expl. 124,19 sq.
ἡμίσεως διπλάσιον 112,24 115,15 τὸ διπλ.
τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον οὐκ ἐπιδέχεται
97,26 ἐναντίωσιν οὐκ ἐπιδέχεται 114,20
τὰ διπλάσια 125,1.2 126,4.5 ὁ τοῦ δι-
πλασίου λόγος 125,3.4 v. διπλασίων
διπλασίων. διπλασίονος 112,24 ὁ διπλα-
σίων λόγος 124,20 126,2
δίπους 19,8.19 83,12 93,5 117,6.16 τὸ
δίπουν 85,25 94,31 117,13
δόξα syn. αἵρεσις 137,29
δραχμὴ ἀργυρᾶ, χρυσῇ 65,5.7
δρομικός 135,8
δυσίς 118,27 sq.
δύναμις. ἐν δυνάμει θεωροῦνται (sc. αἱ ποιού-
τητες) opp. ἐν τῇ τέλει οὐκ ἔχειν ἤδη ὑφί-

στανται 131,32 δυνάμει opp. ἐνεργείᾳ 11,4 14,21 20,20 δυνάμει μετὰ συμπλο-
κῆς 87,38 δυνάμει ἐστι ἐπιστητόν 120,
30 sq. φυσικῇ δυνάμει 129,19 130,2
δυνάμει καὶ ἀδυναμία 129,24 sq. ὅση
δυνάμει ὑπάρχει τινός, τόσην καὶ ἀδυνα-
μίαν εὐρήσκειν παρακολουθοῦσαν 129,28
δύο. τῶν δύο 17,18 18,6 δυοῖν 17,19 ἐκ
κατηγοριῶν δυοῖν 87,4 ἐπὶ δυοῖν σχέσιν
ἐχόντων 125,5
δυσανάλυτος 132,9
δυσκίνητος 131,6
δυσμετάβλητος 131,15

Ἔβενος 22,7
ἐγγίνεσθαι *irrepere*. διὰ ἐθῶν πονηρῶν ἐγ-
γίνονται αἱ τοιαῦται κακίαι 131,29. 30
ἐγκλημα 55,3 91,13
ἐγγράμματος. οὐδὲ γὰρ ἐγγράμματος ὁ
ποιὸς ἀπὸ τῆς γραμματικῆς εἴρηται 135,20
ἐγγύς. ἔγγιον τὸ εἶδος τῇ ἀτόμῳ οὐσία ἢ
τὸ γένος 93,2 sq.
ἐθος. διὰ ἐθῶν πονηρῶν opp. διὰ διδασκα-
λίας 131,29 φῶσει καὶ ἔθειν 131,30
εἰ *cum* conjunct. 91,4 (?) εἰ ἄρα 82,37
123,2 εἰ γε *siquidem* 82,36 εἰ μόνον
cum optat. *dummodo* 59,32
εἰδικὸς ἄνθρωπος 11,15 αἱ εἰδικαὶ ἐπιστη-
μαί 140,5sq. τὸ εἰδικώτατον, ὃ ἐστὶ μόνον
εἶδος 4,13 τὸ ἔσχατον εἶδος 5,5 μεθ'
ὃ οὐκ ἂν εἴη ἄλλο ὑποβεβηκὸς εἶδος 4,17
def. 5,18. 19. 20 7,17 sq. 15,24 83,32
τὸ εἰδικώτατον μίαν ἔχει σχέσιν τὴν μὲν
ὡς πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ, ὧν ἐστὶν εἶδος,
τὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ μετ' αὐτὸ οὐκ ἄλλοιαν
ἔχει 5,13 τὰ εἰδικώτατα ἐν ἀριθμῷ μὲν
τινι, οὐ μὴν ἀπείρῳ 6,12 ἄχρι τῶν εἰ-
δικωτάτων κατιέναι 6,13 τὸ γένος τὸ
πρὸ τοῦ εἰδικωτάτου (λέγεται) κατὰ πάν-
των τῶν εἰδικωτάτων καὶ τῶν ἀτόμων,
τὸ δὲ μόνον εἶδος κατὰ πάντων τῶν ἀτό-
μων 7,17
εἰδοποιεῖν 10,3 εἰδοποιεῖται τὸ κατηγο-
ρούμενον καὶ οἷον πεποιῶται 85,12 sq.
εἰδοποιός. εἰδοποιός διαφορὰ 6,15 8,16 sq.
πῶς μὲν ληφθεῖσαι γίνονται συστατικά.
πῶς δὲ διαιρετικά, εἰδοποιοὶ πᾶσαι κέ-
κληνται 10,18 15,17 85,11sq. 129,7 αἱ
ὁλως εἰδοποιοὶ λεγόμεναι διαφοραὶ 12,8

εἶδος 1,4 περὶ γενῶν τε καὶ εἰδῶν εἴτε
ὑφέστηκεν 1,10 οὐχ ἀπλῶς λέγεται 1,18
κατὰ πλειόνων λέγεται 2,19 ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον 82,35 *differt a genere* 2,24
κατὰ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ λέγεται 2,26
Περὶ εἶδους 3,21 λέγεται ἐπὶ τῆς ἐκαστοῦ
μορφῆς 3,22 τὸ ὑπὸ τὸ γένος 4,2. 10
περιέχεται ὑπὸ τοῦ γένους 7,27 οὐ τὸ
γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται 4,10
18,17 20,9 τὸ κατὰ πλειόνων καὶ δια-
φερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι κατη-
γορούμενον 4,11 21,1 82,10 τὸ εἶδος τῶν
ἀτόμων κατηγορεῖται 13,11 γένη καὶ εἴδη
τὰ αὐτὰ i. e. ὑπᾶλληλα 4,19 83,33 ὑπᾶλ-
ληλά τε καλοῦσι γένη καὶ εἴδη (?) 5,21
μόνον εἶδος 4,26. 32 5.1.5 7,18 83,19. 28
τὸ πρὸ τῶν ἀτόμων προσεχῶς κατηγορού-
μενον 4,32 το ἔσχατον εἶδος 5,5 συνα-
γωγὴν τῶν πολλῶν εἰς μίαν φύσιν τὸ εἶδος
6,19 τὸ γένος ἓν, τὰ εἴδη πλείω 7,1
περιέχεται τὸ μὲν ἄτομον ὑπὸ τοῦ εἶδους,
τὸ δὲ εἶδος ὑπὸ τοῦ γένους 5,15 7,27
ἔτερα τῷ εἴδει 82,1 ἔτερα εἴδη 83,13
τὸ εἶδος καὶ ὅλον καὶ μέρος 8,1 *coll.*
cum ceteris v. 15,9sq. τῷ εἴδει δια-
φέρειν 2,16. 25. 27 3,16 4,6 ὡς εἴδη δια-
φέρειν 3,16 129,3 Σωκράτης ἐν εἴδει
μὲν ἐστὶ τῷ ἀνθρώπῳ 72,26 γένους εἰς
εἴδη τομῇ 7,2 opp. φωνῆς εἰς σημερινό-
μενα 128,26 τὸ ὧς ἐν γένει τὸ εἶδος
77,27 ὡς γένος ἐν τῷ εἴδει 77,29 opp.
ὕλη 11,12sq. 55,16. 22 88,23 τὸ ὧς ἐν
τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος 77,34 78,6 τὰ εἴδη τῶν
ὕλων ἀχώριστα 78,9
εἰκῶν ἀνθρώπου 65,27sq. ἅμα τῇ ζωγρα-
φίᾳ εἰσήγαγε τὰς εἰκόνας 121,11
εἶναι. τὸ εἶναι ἐκάστω ἐν καὶ τὸ αὐτὸ 9,21
τὸ εἶναι 12,3 τὸ τί ἦν εἶναι 12,3. 10
οὐ γὰρ ἐστὶ κοινόν ἐν γένος πάντων τὸ
ὄν 6,5. 9 καὶν δὴ πάντα τις ὄντα καλῇ,
ὁμωνύμως .. καλέσει 6,8 61,10 οὐκ ἐξ
οὐκ ὄντων τι γίνεται 11,5 τὰ ὄντα καὶ
τὰ τούτων γένη ... πράγματά ἐστι καὶ
οὐ φωναί 56,34 ἡ ἀπειρία τῶν ὄντων
... εἰς δέκα γένη εὐρήται περιλαμβανο-
μένη 58,10. 12. 15 εἰς ἐλαγίστην διαίρεσιν
γενῶν διέλοιμ' ἂν τὰ ὄντα καὶ τὰς τούτων
σημαντικὰς φωνὰς τὴν εἰς τέσσαρα
εἰς δὲ μεγίστην διαίρεσιν διέλοιμ' ἂν εἰς
δέκα 71,19sq. κατὰ τὸ εἶναι οὐ ὄντος
ἐξ ἀνάγκης τι εἶναι (i. ἐστίν) ἔμπαιιν οὐ

ὄντος οὐκ ἀνάγκη τι εἶναι ὕστερον τὸ οὗ
 ὄντος ἐξ ἀνάγκης εἶναι τι (1. ἔστι τι) 118,31
 εἰς. ἡ τινῶν ἐχόντων πῶς πρὸς ἔν τι καὶ
 πρὸς ἀλλήλους ἄθροισις 1,19 ἡ ἀφ' ἐνὸς
 σχέσις 1.20 καθ' ἐνὸς μόνου λέγεσθαι
 2,17.23 3,2 κοινὸν ἐν γένος 6,5.9 συν-
 αἰρεῖν τὸ πλῆθος εἰς ἔν 6,18 εἰς πλῆθος
 διαιρεῖν τὸ ἐν 6,20 opp. οἱ πολλοὶ 6,
 21.22 ἐν καὶ τὸ αὐτό 9,21 μίαν καὶ
 τὴν αὐτὴν οὖσαν (sc. οὐσίαν) 98,4 sq.
 τρόπος ὁμωνύμων ὁ ἀφ' ἐνὸς καὶ πρὸς
 ἔν 65,20 66,3 sq. τῷ ἀριθμῷ πολλὰ
 ἔστιν ὄντα ἐν τῷ εἶδει ἢ τῷ γένει 58,10
 εἰσάγειν 121,10 ἡ τῶν εἰσαγομένων ἕξις
 75,29
 εἰσαγωγὴ tit. 1,1 ὥσπερ ἐν εἰσαγωγῇς
 τρόπῳ 1,7.8
 εἰσαγωγικὸς 56,28 134,28 (syn. ἀρχόμενος
 μαθητὴν 141,11)
 εἰσκομῆζειν *proferre* 139,30
 ἔκαστος. τὰ καθ' ἕκαστα 6,20 70,31 89,
 21 sq. οἱ καθ' ἕκαστον ἄνθρωποι opp. ὁ
 κοινῇ κατηγορούμενος 90,32 διαιρετικὸν
 τὸ καθ' ἕκαστον 6,22 τὸ μὲν γένος τῶν
 πρὸς τι εἶναι, τὸ δὲ καθ' ἕκαστον ποιό-
 τητος 140,15 sq.
 ἐκάτερος. ἐκάτερον ἐκατέρου 4,8 ἔστιν
 ὅτε φέρεται ἐκάτερον ὑφ' ἐκατερον 83,35
 ἐκβαίνειν. τὰ ἐκβεβηκότα τὸν αὐτὸν λόγον
 opp. τὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ 139,15
 ἐκδέχεσθαι *percipere* 81,3
 ἐκδιδάσκειν 60,3 88,3
 ἐκκεῖσθαι 57,20 ἡ ἐκκειμένη ὑπαγραφή
 111,28
 ἐκλείπειν *deficere* 70,7 120,9
 ἐκλειψίς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης 120,19
 ἐκπνομα 77,24
 ἐκπύρωσις 119,36
 ἔκστασις ἡ μανικὴ 131,15
 ἐκτίθεσθαι *statuere* 78,23 79,11 86,11
 103,34.37
 ἐκτός. τὸ ἐκτὸν ἕξει ἐκτὸν 112,30 sq.
 ἐκφέρειν *proferre* 107,35 112,19
 ἐκφορά *pronuntiatio* 112,17.19 115,31
 ἐκφύεσθαι 127,8
 ἐκφώνησις 115,25
 ἐλευθεριότης opp. ἀνελευθεριότης 137,1
 ἐλικσιδεῖς 133,24
 ἐλλείπειν opp. πλεονάζειν 63,21 86,32
 117,28 sq. ἐλλείπον opp. περιττόν 3,20
 ἐλλιπής 59,13 87,35

ἔμμονος 131,6 132,9
 ἔμπαλιν 16,14 117,15 118,31 119,30 ἔμ-
 παλιν ἔχει ἡ ἀντίρροπος πρὸς τὴν ὑπαρξιν
 119,1
 ἐμπεριέχειν 71,5
 ἐμπίπτειν. ἐμπίπτουσα ἡ ζήτησις opp. προη-
 γουμένη 58,27
 ἐμποιεῖν πάθη τινί syn. ἐν τινι ἐργάζεσθαι
 130,16.23 132,6
 ἐμφαίνειν 108,27.28
 ἐμφύυχος. ἐμφύυχον σῶμα 4,23 14,6 55,
 19.21 τὸ ζῶον οὐσία ἐμφύυχος αἰσθητικῇ
 10,6 63,12 sq. 85,18 τὸ ἐμφύυχον *differe-
 rentia animalis* 10,5 sq. 55,20 85,13 sq.
 ἐν. τὸ ἐν τινι ὄν, ἐννέα σημαίνοντα 77,18 sq.
 ἐναλλάττειν. ἐνῆλλαται οὖν τὰ τῶν πτώ-
 σεων 112,15
 ἐναντίος. τὸ μηδὲν εἶναι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον
 96,30 sq. δεκτικὸς τῶν ἐναντίων 98,5 sq.
 ἐπιδεκτικὸς τῶν ἐναντίων 99,30 sq. τοῦ
 ἐναντίου 141,19 οὐσιωσθαι ἐν τοῖς ἐν-
 ἀντίοις 99,7 τῷ ποσῷ ὑπάρχει τὸ μηδὲν
 ἔχειν ἐναντίον 106,11 τοῖς πρὸς τι 113,
 32 sq. τὰ ἐναντία ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἂν εἴη
 γένος 106,26 ἐν καταφάσει 106,27 τὰ
 ἐναντία ὁρισμένοι τὰ πλείστον ἀλλήλων
 διεστηκότα 107,20 ἐναντίως ἔχειν 106,30
 ἐναντίος *dist. ἀντικείμενος* 108,10 ἐναν-
 τιώτατος 106,21 ἡ ἐναντία ἕξις 136,25
 αἱ ἐναντία διαφοραί, τὰ ἐναντία συμβε-
 βηκότα 20,5
 ἐναντιότης 107,19 sq. 135,30 sq. 141,22
 ἐναντιότης ἐπιδέχεσθαι 99,14 100,22
 110,5 ἔχειν 106,30 αἱ ἐξωθεν ἐναντιό-
 τητες 99,17
 ἐναντιοῦσθαι 110,10
 ἐναντίωσις 106,23.38 110,12 sq. ἐναντιώσιν
 ἐπιδέχεσθαι 107,18 sq. 114,13 sq.
 ἐναρμόνιος μελωδία 120,7
 ἐνδοεῖξις 127,25
 ἐνδέχεσθαι 77,9
 ἐνδιάθετος λόγος 64,29
 ἐνδοξος. κατὰ τὸ ἔδοξον opp. κατ' ἀλήθειαν
 119,6
 ἐνδομα 69,2
 ἐνεῖναι 70,21 93,27 ἐνόν 78,23 sq.
 ἐνέργεια opp. πάθος 125,27 141,18 ἐνεργεῖα
 opp. δύναμις 11,5 20,20.21 101,27
 102,29 120,30 opp. ἐπινοία 103,13 τὸ
 ποιεῖν ἐνέργειαν διηλοῖ 141,17
 ἐνεργεῖν opp. παύεσθαι 8,10

ἐνιαυσιαῖος 106,6
ἐνικῶς. ἐνικῶς opp. πληθυντικῶς 111,26
ἐνίστασθαι τὴν πραγματείαν 61,15
ἐννοηματικὸς λόγος 73,22
ἐννοια 3,20 88,10
ἐνοποιός coni. συλληπτικὸς 6,23
ἐνοῦν 103,38 104,2
ἐνσκιροῦν. οὐλὴ ἐκ τραύματος ἐνσκιρ-
θεῖσα 8,15
ἐνστασις 98,23
ἐντελέχεια 55,20, 22
ἐντιθέσθαι 101,16
ἐνυδρος. τὸ ἐνυδρον 82,7 85,24 101,9
ἐνυλος. αἱ ἐνυλοι ποιότητες 138,25
ἐξαίρειν 100,26
ἐξακούειν *subaudire* 68,18
ἐξαρχεῖν 22,12
ἐξετάζειν 62,3 80,12 98,2
ἐξέτασις 1,14
ἐξευρίσκειν. τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων ἐξευ-
ρεθέντα πράγματα 55,12
ἐξηγεῖσθαι 62,7, 34 63,1 τὸν ὅρον 68,11
ἐξηγητῆς 55,10
ἐξηγητικὸς λόγος τοῦ πράγματος 63,8 τῶν
ὀνομάτων 72,34 73,20 79,10
ἐξῆς 70,27 112,5 121,20 τὰ ἐξῆς 57,10
58,22 61,2 62,5, 35 80,1 sq.
ἐξις 70,10 75,27 sq. τὰ δὲ (ἀντίκειται) ὡς
στερήσις καὶ ἐξις 108,11 ἐξις ἐκτοῦ ἐξις
112,30 ἐξις καὶ διὰθεσις εἶδος ποιότητος
129,3 sq. 139,24 *dist.* διὰθεσις 129,15
dist. παθητικὴ ποιότης 132,10 ἡ ἀρίστη
ἐξις ἀρετῆς 135,18 αἱ ἐξεις τῶν ὁλῶν
137,26 τὰς ἐξεις στερητικῶς προσαγο-
ρεύμεν πολλὰς 136,29 ἡ γὰρ ἐξις ὁσο
κατηγοριῶν ἔσται, καὶ τῆς τῶν πρὸς τι
καὶ τῆς ποιότητος 139,24 sq. 141,4
ἐξισάζειν 63,21 112,12
ἐξωθεν. αἱ ἐξωθεν ἐναντιότητες 99,17 ἐκ
διδασκαλίας καὶ ἐξωθεν τελειούμεναι (ποιό-
τητες) opp. φύσει 131,25 ἐξωθέν τι opp.
οὐσίας συμπληρωτικόν 125,27 ἐξωθεν
ἐπακλουθεῖν 104,2
ἐπάγειν *in medium proferre* 62,35 64,1 75,30
76,9 84,23 109,27, 28 121,20
ἐπαγωγὴ 96,30 ὁ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς (*sc.*
λόγος) 108,36, 37 109,13
ἐπακλουθεῖν 103,21 ἐξωθεν ἐπακ.
104,2
ἐπαναβαίνειν. ἐπαναβεβηκὸς γένος opp.
ὑποβεβηκὸς εἶδος 4,18 5,12, 18 τῆς οὐσίας

73,2 τὰ ἐπαναβεβηκῶτα opp. τὰ ὑπο-
καταβεβηκῶτα 83,22
ἐπάνω opp. ὑποκάτω 7,3, 4, 12 85,19 sq.
αἱ ἐπάνω διαφοραί, αἱ εἰδοποιεῖ 85,34, 38
ἐπαχθῆς 131,17
ἐπεὶ *cum, fut.* 83,38 ἐπεὶ γὰρ *quandoquidem*
92,29
ἐπεισοδιώδης coni. ὑστερογενῆς 21,14
ἐπερείδειν. ὁ λόγος ἐπερείδεται τῷ τινός
εἶναι 125,15
ἐπεσθαι τοῖς εἶδσιν 16,2 19,13
ἐπιβολή. κατὰ δευτέραν ἐπιβολήν opp. προη-
γουμένως 57,30 κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην
ἐπιβολήν 101,4, 11
ἐπιγίνεσθαι opp. προῦφίστασθαι 20,19 55,16
111,9 opp. προηγούμενος θεωρεῖσθαι
105,3 142,10
ἐπίγραμμα 57,17 127,23, 24
ἐπιγράφειν 55,7 56,14 sq.
ἐπιγραφὴ 56,22 sq. 59,28 ἐπιγραφὴν ποι-
εῖσθαι 59,32
ἐπιδεικνύναι 57,15, 16 71,18 84,10 86,28
108,34 121,33 sq. 122,30 sq. 140,30
ἐπιδεκτικὸς τῶν ἐναντιῶν 98,7 sq. 99,5 sq.
129,26 τοῦ ἐναντίου 141,19
ἐπιδέχεσθαι τὸ μάλλον καὶ τὸ ἧττον 9,17
20,5 98,29 99,8 100,22 114,13 sq.
115,1 sq. ἐναντιότητα 99,14 100,22
110,5 ἐναντίωσιν 107,18 114,13 sq. λό-
γους 141,10
ἐπιδιδάσκειν 60,9
ἐπιέναι *perlustrare* 110,20 διὰ βραχείων
ἐπελθεῖν 1,8
ἐπιθεωρεῖν. συνάφεια αὐτοῖς (τοῖς ὑποκει-
μένοις) πρὸς ἄλληλα ἐπιθεωρουμένη 125,19
ἐπιθυμία coni. ὁργὴ 131,22
ἐπικεῖσθαι. ἡ ἐπικειμένη ἄνωθεν (γραμμὴ)
102,28
ἐπίμονος 131,14, 22 ἐπιμόνος 132,5
ἐπινοεῖν 13,1 15,2 72,18 75,7 90,33 99,
29, 31 102,27 103,13 sq. 112,17
ἐπίνοια. ψυαὶ ἐπίνοια 1,11 ἀπλαῖ καὶ
ἀσύνθετοι ἐπίνοια *expl.* 73,7 sq. μέχρι
ἐπινόας λέγεσθαι opp. ἐν ὑπάρξει εἶναι
75,28 τῇ ἐπινόᾳ *syn.* τῷ λόγῳ 90,15 sq.
opp. κυρίως 103,13 κατ' ἐπίνοιαν opp.
κατ' ἐκφώνησιν 115,25 ἐπίνοια *dist.*
ὅρος 111,18 ἐπινόα ἐπινοεῖν 112,17
ἐπίπεδον 104,16
ἐπίπεδος. ἡ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια 133,10
ἐπίσης *v. ἴσος.*

ἐπισημαίνειν. τοῦτο ἐπεσημήνατο 79,33
ἐπισκιάζειν. ἀήρ ἐπισκιάσμενος (νόξ) 106,
32
ἐπιστήμη. μὴ γενέσθαι τούτων (τῶν ἀπεί-
ρων) ἐπιστήμην 6,16 τὸ ἐπιστήμης εἶναι
δεκτικὸν καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ
9,12 νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν 15,5
60,18 ἡ ἐπιστήμη καθόλου συμβεβηκός
71,32 76,19 γένος γραμματικῆς 140,3
ἐπιστητοῦ ἐπιστήμη 112,27 sq. 119,8 sq.
140,16 πρότερον τὸ ἐπιστητόν τῆς ἐπι-
στήμης 119,27 sq. οὐ κατ' ἀλήθειαν,
ἀλλ' . . . εἰ δύναμει ἐστὶν ἐπιστητόν, δύνα-
μει ἂν εἴη καὶ ἡ ἐπιστήμη 120,26 sq.
ἐν τῇ φύσει ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη πάντων τῶν
ἐπιστητῶν νοῦ τοῦ αἰσίου 120,34 ἡ τῶν
πολλῶν ἐπιστήμη 121,1 πυκτικὴ ἐπι-
στήμη 129,19 135,10 ἡ γενικὴ ἐπιστήμη
140,20 αἱ εἰδικαὶ καὶ αἱ μερικαὶ ἐπι-
στῆμαι 140,5 sq. αἱ ἄσονται 140,6
ἐπιστητός. τὸ ἐπιστητόν ἐπιστήμη ἐπιστη-
τόν 112,28.29 119,9 sq. 140,17 δύναμει,
ἐνεργεῖα ἐπιστητόν 120,29 sq. πάντα τὰ
ἐπιστητά 120,34
ἐπισυνύστασθαι 142,11
ἐπισύρειν 124,1
ἐπίτασις. ὥστε πάθους μὲν ἐπίτασιν τὴν
διάθεσιν, . . . ἐπίτασιν δὲ διαθέσεως τὴν
ἔξιν καὶ τὴν μάλιστα παθητικὴν ποιότητα
132,17 ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν λαμβάνειν v.
ἄνεσις
ἐπιτείνειν v. ἀνίεναι
ἐπιτηδαιότης 12,7 πρὸς τι 129,19 sq.
ψιλὰ αἱ ἐπιτηδαιότητες 131,32 φυσικὴ
135,7 ἐπιτηδαιότης τοῦ θέγεσθαι τὰς ἐπι-
στήμας 135,12
ἐπιτηδαιώς ἔχειν 129,18 131,18 (?)
ἐπιτιθέναι τὰς λέξεις ἐπὶ τὰ αἰσθητά 91,8
ἐπιφάνειν. τὰ ἐπὶ τοῖς οὐσιώδεσιν εἶδουσιν
ἐπιφανόμενα καὶ κατὰ τὰς ἐπιφανείας τυ-
πώματα (μορφὰς λέγει) 133,15.16
ἐπιφάνεια παράδειγμα συνεχοῦς ποσοῦ 102,
24 sq. 133,3 περατοῦται γραμμαῖς 103,10
ἡ ἐπιφάνεια καθόσον ἐπιφάνεια ποσότης,
. . . ἡ δὲ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια καθὼ ἐπί-
πεδος εἴη ἂν τοῦ ποιοῦ 133,8 sq.
ἐπιχειρήματα 109,22.27 (?) 110,6
ἐρεσχελεῖν 122,18
ἔριον 134,8
ἐρμηνεῖα. Πρὸ τοῦ περὶ ἐρμηνεύας 56,24
ἐρπυστικός. τὸ ἐρπυστικόν 85,25

ἐρυθρίαν κατὰ πάθος τὸ ἀπὸ τῆς αἰσχύνης
130,31 131,8
ἐρυθρίας ὁ τοιοῦτος (ἐρυθρός) γεννηθείς
131,9
ἐρυθρός αἰσχυνθείς 130,30 dist. ἐρυθρίας
131,8
ἐρωτομανία 131,22
ἐτερογενής 134,5. 7 139,26 τὰ ἐτερογενῆ
83,7 84,4 καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα τεταγ-
μένα 139,26
ἐτεροῖος. πᾶσα διαφορὰ ἐτεροῖον ποιεῖ 8,18
ἕτερος def. 84,4 139,27 διαφέρει ἕτερον ἐτέ-
ρου 8,9. 13. 15 ἕτερος καὶ ἕτερος 79,21
107,16 πρὸς ἕτερον λέγεσθαι opp. καθ'
ἑαυτὸ 109,10
ἐτερότης. διαφέρειν ἐτερότητι 8,9. 10 ἐν
ταῖς τοῦ πῶς ἔχειν ἐτερότησιν 8,12 κατὰ
τὰς μόνον ἄλλοισιν ποιούσας αἱ ἐτερότητες
μόνον συνίστανται 9,5
ἐτερώνυμος. τὰ ἐτερώνυμα 60,31. 36 69,
10 sq.
εὐδαιμονεῖν τέλος τοῦ ἀνθρώπου 77,31
εὐθύνειν 67.17 116,31
εὐθύς. γραμμὴ εὐθεῖα opp. κυρτή 106,15
τὸ εὐθὺ καὶ τὸ κυρτόν τῇ γραμμῇ . .
πρότεστιν . . καθὼ ποιά ἐστὶν γραμμὴ
106,16. 17
εὐθύτης opp. κυρτότης 106,19 εἶδος ποιό-
τητος 133,21
εὐκρινής. εὐκρινέστερον 137,23
εὐμορφος 133,17
εὐσβεία ἐναντία ἔξις τῇ ἀσβεΐᾳ 137,1
εὐσύννοπος. εἰς τὸ εὐσύννοπα γενέσθαι
111,13
εὐφρόσυνος ἀπὸ τῆς εὐφροσύνης (λέγεται)
135,24
εὐωδία 79,24. 30
ἐφαρμόζειν 73,6 80,18 sq. 81,12 sq.
ἐφεξῆς 102,16 103,35 τὰ ἐφεξῆς καταριθ-
μούμενα 17,17 60,8 ἐφεξῆς τῷ ποσῷ
διδᾶσαι 127,6
ἐφήμερος. τὸ ἐφήμερον λευκόν 129,11
ἔχειν. τὸ πῶς ἔχον 3,19 9,6 17,11 21,10
τὸ πῶς ἔχειν 8,12 ἡ τοῦ ἔχειν κατη-
γορία 86,17 87,27 141,9 142,7
ἐχλινός 56,4
Ζητεῖν 134,25 135,27 137,5. 15 ὑπογραφή
δι' αὐτοῦ γε τοῦ ζητουμένου ἀποδιδομένη

123,34 τὸ ζητούμενον λαμβάνεσθαι εἰς ἐξήγησιν τοῦ ζητουμένου 124,15
 ζήτημα 1,9 120,12 121,20 127,4
 ζήτησις ἀκριβής 134,27 ἐμπόπουσα οpp.
 προηγουμένη 58,27
 ζωγραφία 121,11
 ζῶον exemplum generis 2,17 3,14 4,3 sq.
 ὑπὸ τὸ ἐμψυχον σῶμα 4,23 def. οὐσία
 ἐμψυχος αἰσθητική 10,6 15,2 66,26 68,
 24 sq. 85,18 ὑπὸ τὸ ζῶον λογικὸν ζῶον
 4,23.29 τὰ ἄλογα ζῶα 10,14 ἐμψυχον
 ζῶον 55,21 ζῶον λογικὸν θνητὸν 10,12
 11,16 63,11 sq. 117,17 ζῶον λογικὸν
 θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν 60,18
 τῶν ζῶων τὰ μὲν ἐστὶ ποιφάγα, τὰ δὲ
 σπερμοφάγα, τὰ δὲ κρηφάγα 84,14 αἰ-
 σθητὰ ζῶα 130,16 τὸ γεγραμμένον ζῶον
 ... ὁμοιωμά ἐστιν οὐσίας ἐμψύχου αἰσθη-
 τικῆς 66,27
 Ἦδεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι ἐναντίον 141,21
 ἥλιος 57,25 τὴν τοιαύτην ὕλην τὴν οὕτω
 διαλάμπουσιν προσαγορεύσαι ἥλιον 58,1
 ἡ ἐκλειψίς τοῦ ἡλίου 120,19 ἐξ ἡλίου
 μέλας γενόμενος 131,7
 ἡμίονος 19,2.3
 ἡμισυς. ἡμισυ διπλασίνος ἡμισυ 112,24
 114,22 οὕτε τὸ ἡμισυ ῥηθεῖται ἂν μᾶλλον
 ἢ ἡττόν τινος ἡμισυ 115,16 ἐν λόγῳ ἡμίσει
 124,21 λόγος τοῦ ἡμίσεως 125,4
 ἡρεμεῖν οpp. κινεῖσθαι 9,1.9
 ἡπτων v. μᾶλλον.
 Θεός. αἱ τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου τοῦ
 θεοῦ (διαφοραὶ συστατικαὶ γίνονται) 10,13
 14,2 18,23 19,12 122,19 sq. οἱ θεοὶ
 11,24
 θερμαίνεσθαι 132,16 141,18. 20. 24 τὴν
 αἰσθησιν τῶν πελαζόντων 132,10 ἐπά-
 γειν ἄλλῳ τὸ θερμαίνεσθαι 132,14
 θέρμανσις. ἡ πρὸς καιρὸν θέρμανσις 132,12
 ἡ πρόσκαιρος καὶ ἐπ' ὀλίγον θέρμανσις
 132,16
 θερμός. τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ θερμὸν ἐναντία
 109,33 τὰ πάθη, οἷον θερμόν, ψυχρόν,
 ξηρόν, ὑγρόν 127,9 132,4
 θερμότης τῷ πυρὶ οὐσιωδῶς πρόσεστιν, τῷ

ὕδατι οὐκ οὐσιωδῶς 95,23 sq. 99,4 sq.
 ποιότης 127,14 παθητική 130,23 διὰ-
 θεσις 132,1 sq.
 θέσις. ἡ πρώτη θέσις τῶν ὀνομάτων 58,1
 πρώτη θέσις τῶν λέξεων ἢ παραστατική
 τῶν πραγμάτων 58,3 προηγουμένη 58,32
 ἡ δευτέρα καὶ τοὺς τύπους τῆς ποιᾶς λέ-
 ξεως σημαίνουσα 58,3.34 θέσιν ἔχειν
 πρὸς ἄλλα 104,5 sq. dist. τᾶσις 104,14
 θέσις θετοῦ θέσις 112,31 113,10 εἶδη
 θέσεως 113,12 sq. 141,33 dist. τὸ καί-
 σθαι 141,29 sq.
 θετός. τὸ θετὸν θέσει θετόν 112,31 113,10
 θεωρεῖν 9,24 57,31 58,20.25 102,31 103,
 21.30 ἐπὶ τινος 18,19 21,22 64,8 125,3
 τὰ προηγουμένως θεωρούμενα πράγματα
 οpp. τὰ ἐπιγινόμενα 142,9
 θεώρημα καθόλου 138,33 εἰς σαφήνειαν
 τῶν θεωρημάτων 60,6
 θεωρία 1,6 118,21
 θνητός. τὸ θνητὸν καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τῷ
 ἀνθρώπῳ 9,12 10,12 αἱ τοῦ ἀλόγου καὶ
 θνητοῦ (διαφοραὶ) τῶν ἀλόγων ζῶων 10,
 14 sq. θνητὰ ζῶα 11,22 τὸ θνητόν, τὸ
 ἀθάνατον 85,24 sq
 Ἰασίς 66,8
 ἰατρεύειν proprium hominis 12,14
 ἱατρική 66,4 sq. ἡ ἄτομος ἱατρική 140,8
 ἱατρικός. ἱατρικὸν βιβλίον, φάρμακον, σμι-
 λιον 66,5 ἱατρικὰ μαθήματα 66,6
 ἱατρός 66,8
 ἰδέα. καὶ εἴπερ εἰσὶν ἰδέαι, καὶ τῶν ἰδεῶν
 (πρώτων οὐσιῶν λεγομένων) παριστάς ταύ-
 τας πρώτας οὐσίας ἔφη τὰς ἐν τοῖς αἰσθη-
 τοῖς ἀτόμους 91,16
 ἴδιος. τὸ ἴδιον 1.5 κατὰ πλειόνων λέγεται
 2,19 καθ' ἐνὸς μόνου εἶδους καὶ τῶν
 ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων 3,2 13,12 Περὶ
 ἰδίου 12,12 def. 12,13 sq. 21,2 94,2 sq.
 τὸ ἴδιον διαιροῦσι τετραχῶς 12,13 τριχῶς
 λέγεσθαι τὸ ἴδιον, τῶν δὲ τριῶν τρόπων
 εἶνα εἶναι τὸν κυριώτατον 93,31.32 differt
 a genere 3,2 16.8 sq. a ceteris vocibus
 19,4 sq. τὸ κυρίως ἴδιον 12,20 94,27
 τὸ κυρίως λεγόμενον ἴδιον 96,2 τὸ κυριώ-
 τατον 94,3 ἔστι δὲ ἴδιον ποιότης καὶ
 πάθος οὐσιωδῶς 115,5 παραδείγματα καὶ
 τὰ ἴδια (sc. ἐκάστης κατηγορίας παραδί-

ὁπωσ) 87,20.22 ἴδια opp. κοινά 13,7 14,14 sq. 15,7 135,27 ἰδίως opp. κοινῶς 2,20 12,8 77,20 διαφορά κοινῶς τε καὶ ἰδίως καὶ ἰδιαίτατα λεγέσθω 8,8 ἰδίως διαφέρειν πῶς λέγεται 8,12 ἰδιαίτατα διαφέρειν πῶς λέγεται 8,15
 ἰδιότης 7,22 sq. opp. κοινότης 20,7 22,11 129,9
 ἰδίωμα 55,19
 ἰμάτιον opp. χιτῶν 62,10 τὸ λευκὸν ἰμάτιον 139,7
 ἰσαρίθμος 82,31
 ἰσοδυναμεῖν 63,11 64,2
 ἴσος. τὰ ἴσα τῶν ἴσων κατηγορεῖσθαι 7,4 ἐπ' ἴσης (ἐπίσης) 16,3,5 17,6 18,11 19,5 20,14 21,15.16 22,8.9 92,37 τὸ ἐπίσης ὄνομα 117,30 τὸ ἴσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι 110,29 114,32 sq. ἄνθρωπος ἀνθρώπων λέγεται ἴσος κατὰ συμβεβηκός 110,33 τὰ ἀντιστρέφοντα δεῖ ἐξ ἴσου εἶναι καὶ μήτε πλεονάζειν θάτερον μήτε ἐλλείπειν 117,27 ἐξ ἴσου ἀλλήλοις συγκεῖσθαι 134,9
 ἰστάναι. τὸ ἐστάναι οὐ τῶν πρὸς τι 113,18 sq. ἐν τῷ τοῦ κεῖσθαι γένει 142,2.4
 Καθέδρα τοῦ καθημένου καθέδρα 113,15 θέσις τις 141,33
 καθέζεσθαι exemplum accidentis 2,22 πῶς ἔχει πρὸς τὸν καθημένον 113,26
 καθέζειν χωριστὸν συμβεβηκός 12,26
 καθῆσθαι exemplum proprii 17,13 οὐ τῶν πρὸς τι 113,18 sq. ἐν τῷ τοῦ κεῖσθαι γένει 142,2.4
 καθ' 3,22 4,2 7,26 18,18 58,6.34 59,11 72,20 74,19 sq. 99,28 sq.
 καθολικός 76,20 80,24 καθολικῶς 71,30 καθολικώτερος 80,20.27
 καθόλου 8,17 opp. ἐπὶ μέρος 71,21 sq. 99,23 τὰ καθόλου λεγόμενα 83,18 καθόλου αἰσθήσεις, ἐπιστήμη 121,2 τὸ καθόλου ἢ καθόλου οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἀτόμου μέρος, μετέχον δ' ἂν τὸ ἅτομον πρᾶγμα τοῦ καθόλου 72,24 καθόλου θεώρημα 138,33
 καθόσον 71,15 διὰ τί προσέθηκες τὸ καθόσον οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὕτως 72,16 sq. 74,23 sq. 99,29 sq.
 καίειν (?) 141,18
 καινός. λέξεις καινὰς καὶ ἀσυνήθεις 55,12 καινότερα ὀνόματα 55,11

καιρός. ἡ πρὸς καιρὸν θέρυμνσις 132,12
 καμπυλότης 133,21
 καρδία ἀρχὴ τοῦ ζήσου 65,32.36
 καρκίνος 116,23
 καταμετερεῖν μακρὰ ἢ βραχεῖα συλλαβῇ 106,36
 καταβάλλειν. τὸ καταβληθὲν σπέρμα 55,18
 κατάγειν. οἱ ἐκ γένους κατάρχοντες Ἡρακλέους 2,6
 καταλέγειν 105,37 106,13 132,3 καταλέγονται αἱ λέξεις 86,37
 καταναεῖν 55,16
 καταριθμεῖν 17,18 66,17 77,37 133,6 καταριθμεῖσθαι 56,35
 καταριθμησις 86,11 sq.
 κατασκευάζειν *argumentari* 119,6
 κατάφασις 57,2,3.8 τὰ ἐναντία ἐν καταφάσει λέγονται 106,27 τὰ μὲν ἀντίκειται ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις 108,10
 καταφατικῶς opp. ἀρνητικῶς, στερητικῶς 136,26 sq.
 καταχρῆσθαι 55,13 56,1 67,5 110,32
 κατηγορεῖν ἐν δικαστηρίοις 55,5 expl. ἀγορεύειν τὰ πράγματα κατὰ τι σημαίνονμενον ... καὶ ὅλως τὸ λέξιν σημαντικὴν κατὰ πραγμάτων λέγειν 58,17 κατὰ τινας 2,16.25 13,10 16,9 81,1 τινός 2,26 sq. 3,19 7,3 ἐπὶ τινας 14,14 21,5 92,31 κατηγορεῖσθαι ὑπὸ τινας 94,26 (?) 96,23 τῶν κατηγορουμένων τὰ μὲν καθ' ἐνὸς λέγεται μόνου ... τὰ δὲ κατὰ πλειόνων 2,17.18 sq. ἡ τῶν κατηγορουμένων ἀναφορά 59,26 ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται 80,30 expl. 81,4 sq. ὅσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραὶ εἰσιν, καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται 84,24 sq.
 κατηγορήμα 56,11
 κατηγορία. εἰς τὴν τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει κατηγοριῶν διδασκαλίαν 1,3.4 καθ' ἐκάστην κατηγορίαν ἐστὶν τινα γενικώτατα καὶ πάλιν ἄλλα ειδικώτατα 4,15 ἐπὶ μιᾷς κατηγορίας 4,21 opp. δικαιολογία 55,3.4 δικαιολογία ἐλεγκτική 56,6 τὰς τῶν λέξεων τῶν σημαντικῶν κατὰ τῶν πραγμάτων ἀγορεύσεις κατηγορίας προσεῖπεν 56,7 *titulus* Κατηγορίαι 56,14 57,18 58,18 59,28 Δέκα κατηγορίαι 56,15 Περὶ τῶν κατηγοριῶν 57,15 δέκα κατηγορίαι τῷ γένει 58,9 59,30 περὶ τῆς καθ' ἕκαστον γένος τῶν ὄντων οἰκείας ἂν ἐσομένης κατηγορίας 59,24 αἱ κατηγορίαι ὁμωνύμως

λέγονται 61,11 ἐκ τινῶν κατηγοριῶν τελείων 87,4.13 οὐκ ἔστιν αὐτῶν ὅρον ἀποδοῦναι . . . παραδείγματα καὶ ἴδια 87.17 sq. 121,24
κατηγορικὸς. διὰ τὴν τῶν κατηγορικῶν προτάσεων μάζησιν 56,26
κατείναι ἄχρι τῶν εἰδικωτάτων ἀπὸ τῶν γενικωτάτων 6,13 κατείναι διὰ τῶν διὰ μέσου 6,15 sq.
κατονομάζειν διὰ τῆς φωνῆς 57,21 sq. 91,10 εἰσι δὲ καὶ αἱ σημαντικαὶ λέξεις ἐπὶ πρότερα τὰ ἄτομα κατονομαζόμεναι 91.5.6
κάτω 67,8.10 ἄνω, κάτω σχέσεις τόπου 107,6 sq.
κέγχρος 109,2.8
κεῖσθαι. κειμένου οὖν τοῦ εἶναι (?) 119,12 ἢ τοῦ κεῖσθαι κατηγορία 86,16 87,27 141,8 dist. θέσις 141,30 αἱ κείμεναι λέξεις 55,13 67,6 ὀνόματα κείμενα 117,4 sq.
κεράμιον. τὰ ὅκα κεράμια . . . τάζιν μὲν ἔχει, θέσιν δὲ οὐ 104,15 sq.
κεφάλαιον. ἐπὶ κεφαλαίου 63,10
κεφαλή 55,25 κεφαλῶτος κεφαλή 56,1 sq. 116,22 122,9 sq. 126,17 sq. ἡ κεφαλή τινὸς λέγεται κεφαλή, ἀλλ' οὐχὶ τινὸς τις κεφαλή 122,27 πολλὰ γὰρ ἔστι ζῷα, ἀ μὴ ἔχει κεφαλὴν, ὡς ὄστρεα, καρκίνοι 116,24
κεφαλῶτος 55,25 56,1.3 116,27
κῆρυξ. τῆς τοῦ κήρυκος φωνῆς κοινὴ ἢ χρῆσις τοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ . . . μὴ διαιρουμένης καθ' ἕκαστον τῶν παρόντων 62,27
κινεῖσθαι opp. ἡρεμεῖν 9,1 sq. 13,19 17,1 σπέρμα κινηθέν 55,18
κίνησις στάζει ἐναντία 99,2 τῶν συνεχῶν ἔστι 105,2 οὐ ποσόν, ποσοῦ δὲ μετέχουσα 105,4.36 πολλὴ καὶ μακρά 105,38
κίσηρις 134,8
κλέψυδρα 104,19
κλίνειν *declinare* 62,4
κλίνη. πόδες κλίνης 67,13 sq.
κοινός 6,5.9 7,25 ὁ εἰς καὶ κοινός 6,22 τὸ κοινόν 6,23 ἄνθρωπος ὁ κοινός τε καὶ εἰδικός 11,15 κοινά opp. ἴδια 13,7 sq. 15,7 135,26 τὸ κοινὸν πῶς εἰληπται 62,17 sq. κοινός ὄρος 102,3 ὁ ἄνθρωπος ἢ κοινὸν καὶ τὸ ζῷον ἢ κοινόν 99,25 κοινὸν ὄνομα 65,34 κοινῶς opp. ἰδίως 2,20

opp. ἰδίως καὶ ἰδιαίτητα 8.8 sq. 64,14 τὰ κοινῶς συμβεβηκότα 2,20 3,7 τὰ κοινῇ συμβεβηκότα 3,6.18 κοινῶς διαφέρει ἕτερον ἑτέρου 8,9 ἄνθρωπος, ὃν κοινῶς κατηγοροῦμεν 122,34 ὁ κοινῇ κατηγορούμενος opp. οἱ καθ' ἕκαστον 90,14 (?) 32 sq. τὸ κοινῇ, ὅπερ οὐκέτι τόδε τι νοοῦμεν ἀλλὰ τοίνυν 91,3 τὰ κοινά opp. τὰ ἄτομα 91,7 κοινότερον 93,6
κοινότης opp. ἰδιότης 20,6 21.6 22.11 68.22 κατὰ κοινότητα opp. ἀτόμως 81,16.20 ὁ ἄνθρωπος κοινότητα τῶν ὑποβεβλημένων οὐσιῶν ὁλοῖ 96,20
κοινωνεῖν 60,24 sq. 68,30 102,31 κατ' ἄμφω καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ λόγου 61,8 κατὰ μῆδεν 61,18
κοινωνία 6,10 13,9 sq. 22,12
κοῖτος 67,13
κολοβοῦν 19,8
κομίζειν παράδειγμα 65,13 112,22 τεκμήριον 117,9
κόραξ. δύναιται ἐπινοηθῆναι καὶ κόραξ λευκός 13,1
κωφότης (διαφορά) μόνου πυρός οὕσα 82,32 κῶσις. ἐπὶ τῶν φυσικῶν (παθῶν) ποιοὶ κῶσιν 131,1
κρατεῖν. τὸ ἐν τῷ κρατοῦντι 77,32
κρετηφάγος (κρεοφάγος?) 84,15
κτῆμα. ὡς κτήματα εἶη ἂν τοῦ θεοῦ τὰ κατὰ μέρος 122,22 τὸ κτῆμα εἶναι 123,2
κυκλοειδῶς 133,4
κύκλος 107,14 ποιότης 133,4 ὁ κύκλος τετραγωνισμός 120,11 sq. σχῆμα κύκλω περιλαβεῖν 120,15 οὐδὲ κύκλος μᾶλλον καὶ ἤττον 137,19 τὸν τοῦ κύκλου λόγον 139,5
κύριος. κυρία λέξις opp. μεταφορικὴ et τροπικὴ 58,37 τὰ κύρια 59,11 αἱ κυριώταται οὐσία 88,30 89,13.25 κυριώτατα 89,10 κυριώτατος τρόπος ἰδίου 93,32 sq. κυρίως 12,20 92,11 τὸ κυρίως συμβεβηκός 81,18 τὸ κυρίως ἴδιον 94,27 96,2
κυρτός. γραμμὴ κυρτὴ 106,15 τὸ κυρτόν 106,16
κυρτότης opp. εὐθύτης 106,18
κύων def. ζῷον ἄλογον ὑλακτικόν 82,19
κωλύειν. τὸ αὐτὸ πρᾶγμα οὐδὲν κωλύεται ἀνάγεσθαι 114,9 οὐδὲν κωλύει 110,27
κωνοειδής 133,24
κωφότης 137,3

Λαμβάνειν 10,18 *referre* πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβανόμενος 4,19 5.22 107,17 κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο 132,6 *percipere* 62,12,15sq. 62,32 68,13 70,31 77,13 128,24 133,12 τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας ἔκ τινος λαμβάνεσθαι 85,4
 λέγειν κατὰ τινος *syn.* κατηγορεῖν 2,17 56,9.11 sq. ἐπὶ τινος 19,11.17
 λεῖος. τὸ λεῖον 106,22 133,32 134,18 *expl.* 134,8
 λειότης θέσεως εἶδος 133,32.34 134,15
 λείπειν *intransit.* 104,14 τῶν δύο μιᾷ λειπομένων διαφορᾷ 17,18 *λείπεται restat* 21,18 69,14 79,35 *λείπεσθαι opp.* ὑπερέχειν 93,20 117,11
 λέξις *syn.* ὄνομα φωνή. ἀγούρευσις 55,9.12 57,30sq. 61,19.27 ἡ λίθος λέξις 56,11 ἀπλῇ σημαντικῇ τῶν πραγμάτων 56,7.8 58,19.34.35 71,15 86,21.36 91,5.7 ἡ πρώτη γρῆσις τῶν λέξεων 57,22 αἱ κατὰ ἀριθμὸν λέξεις *opp.* κατὰ γένος 58,8sq. ἡ ἀπειρία τῶν ὄντων καὶ τῶν σημαίνουσιν αὐτὰ λέξεων εἰς δέκα γένη εὔρηται περιλαμβανομένη 58,10 λέξιν σημαντικὴν κατὰ πραγμάτων λέγειν 58,18 ὁ χαρακτηριστὴς τῆς λέξεως 61,17 ἀπλᾶι λέξεις *expl.* 70,32sq. αἱ (τὰ πράγματα) πρῶτως δηλοῦνται λέξεις 71,13.14 εἰσι δὲ καὶ αἱ σημαντικαὶ λέξεις τῶν ὄντων ἐπὶ πρότερον τὰ ἄτομα κατωνομασμέναι 91,5
 λευκός *exemplum accidentis* 2,21 τοῦ χρωματος εἶδος 4,3 τὸ λευκόν *def.* χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως 92,25 124,9 129,13 τὸ πολυχρόνιον, τὸ ἐψήμερον 129,12 τὸ λευκὸν τῷ σώματι συμβαίη ἂν, . . . τὸ δὲ λευκόν, καθὼ λευκὸν ἐστίν, οὐκ ἂν εἴη ταῦτόν τῷ σώματι 72,19sq. 124,6sq. τὸ τὶ λευκὸν σωματικὸν συμβεβηκός 76,5 τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν (ἐναντία) 109,32sq. *dist.* λευκότης 124,9 127,12 τὸ λευκὸν τῆς λευκότητος γνωριμώτερον 128,14 ἀπὸ τῆς λευκότητος λευκὸν γενέσθαι 131,2
 λευκότης 72,23 78,19 92,33 *dist.* λευκός 124,6sq. 127,12sq. παθητικὴ ποιότης 130,28 131,2.28.34
 λήγειν. ἡ ἀνδρεία εἰς τὴν α. λήγει συλλαβὴν 70,5
 λιθολογεῖν 87,9
 λογικός. διαφορὰ δὲ οἷον τὸ λογικόν 2,21

3,12 11,23 λογικὸν ζῆρον 4,23.29 ἡ τοῦ λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου διαφορά 10,7sq. *cf.* 8,17.21 11,19 14,7.21 84,12 λογικώτερον 1.15 3,12 τὸ λογικὸν ἀχώριστον 9,10 τὸ λογικὸν καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ 9,12 10,4sq. οὐσιωδῶς 95,29 αἱ τοῦ θνητοῦ καὶ τοῦ λογικοῦ διαφοραὶ συστατικαὶ γίνονται τοῦ ἀνθρώπου 10,12 αἱ τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου τοῦ θεοῦ 10,13
 λόγος ἀποφαντικός 57,4 ψηφιστικός, προφορικός, ἐνδιάθετος, σπερματικός 64,28sq. *oratio* 2,15 4,9 56,6 57,10 58,22sq. τὸν λόγον ποιεῖσθαι 58,33 59,23sq. 61,12.13 90,29 ὁ λόγος ἐστὶ τοῦ ποσοῦ 98,12 τοῦ διωρισμένου 101,24sq. ἐπιδεκτικός τῶν ἐναντίων 98,7sq. τὰ τοῦ λόγου μέρη 59,23 101,31 ἐν ταῖς τοῦ λόγου μορίοις (οὐ θέσις) οὐδὲ τάξις 104,25sq. ὁ λόγος πῶς μὲν ἔχει τάξιν, πῶς δὲ οὐ 105,9 ὁ ἐν τῇ διανοίᾳ *opp.* ὃν φηγεγόμεθα 101,26.28 σημαντικός 74,16 *opp.* ἐν προφορᾷ θεωρούμενος 106,35 *definitio syn.* ὅρος 4,9 9,20 ὁ κατὰ τοῦνομα 6,11 *expl.* 63,3sq. ὁ τῆς οὐσίας λόγος 9,14 68,18 λόγος ὀριστικός 63,7 64,3sq. 65,2 δηλοῦται ἕκαστον καὶ δι' ὀνόματος καὶ διὰ λόγου ὀριστικοῦ καὶ παραστατικοῦ τῆς οὐσίας 60,19 ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας *expl.* 62,35sq. σύζυγος τῷ ὀνόματι καὶ ἐξηγητικός τοῦ πράγματος 63,7 ὀριστικός καὶ δηλωτικός τῆς οὐσίας 65,10 ὀριστικός ἢ ὑπογραφικός 64,15 68,18 ὁ κατὰ τοῦνομα ὀριστικός 68,19 ἐξηγητικός καὶ οἷον ὑπογραφικός 72,34sq. ἐπιδέχεσθαι τὸν τοῦ προκειμένου λόγον 139,3sq. πρὸς γὰρ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ αἱ συγκρίσεις αἱ κατὰ μᾶλλον καὶ ἥττον, οὐ πρὸς τὰ ἐκβεβηκότα τὸν αὐτὸν λόγον 139,14sq. σχέσεις τῶν τοιοῦτων λόγων πρὸς τὰ ὀνόματα γίνονται τέσσαρες 60,22sq. κατὰ λόγον *opp.* κατὰ τοῦνομα 92,30 94,33 *ratio* 91,13 κατὰ δεύτερον λόγον *opp.* προηγουμένως 13,20 τὸ λόγῳ χρῆσθαι 14,8sq. ἀνὰ λόγον 112,19 βαθὺς ὁ λόγος καὶ μεῖζων τῆς σῆς ἔξεως 75,26 κατὰ λόγον 90,27 ἐν λόγῳ διπλασίονι 124,20 ἐν λόγῳ ἡμίσει 124,21 λόγος τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ ἡμίσεως 125,2.4
 λοιπός. λοιπὸν ῥηθήσεται 17,23 18,1
 λυπεῖν καὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον καὶ ἥττον

141,25 τὸ ἡδεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι ἐναντίον
141,21
λύσεις τῆς ἀπορίας 85,4 139,30 140,24
λωπίον 69,3

Μάθημα. τὰ μαθήματα ὅψις εἰς τοὺς Ἑλ-
ληνας ἤλθεν 119,37 ἱατρικὰ μαθήματα
66,6

μάθησις 56,27
μαλακός. τὸ σκληρόν καὶ μαλακὸν ποιότητες
130,6 τὸ μαλακὸν δύνανται ἔχει τοῦ ῥα-
θίως ἂν διακοπῆναι 130,9
μάλιστα. αἱ μάλιστα οὐσίαι 88,30 89,10.
26 sq. μάλιστα ἡ 56,29.30
μᾶλλον. τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐπιδέχε-
σθαι syn. ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν λαμβάνειν
9,17 20,4 22,10 97,7 100,23 110,19
114,25 137,15 sq. 141,23 καθόλου θεω-
ρημα τίνα οὐκ ἂν ἐπιδέχοιτο τὸ μᾶλλον
καὶ τὸ ἥττον τῶν σχημάτων 138,33
μᾶλλον δὲ *potius* 7,26 μᾶλλον οὐσία 92,
38 sq.

μανικός. μανικὴ ἔκστασις 131,15
μανός. τὸ μανόν 133,32 134,18 expl. 134,6
μανότης θέσεως εἶδος 133,31.33 134,14
μέγας. τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν ἀόριστα ποσά
107,36 διχῶς λέγεται τὸ μέγα καὶ διχῶς
τὸ μικρόν . . . τὸ μὲν ἀπλῶς τὸ δὲ τῶν
πρὸς τι 108,16 sq. 112,35 115,32 με-
γίστη διαίρεσις 71,23 μεῖζον διαίρεσις
71,26 τὰ μεῖζον τῶν ἐλαττόνων κατη-
γορεῖται, τὸ δὲ ἐλάττω τῶν μεϊζόνων οὐ-
κέτι 7,5 τὸ μεῖζον ἐλάττωνος μεῖζον 112,
23 sq.

μέγεθος 111,2 ὃ ἐστὶ ποσόν 127,7
μέθεξις 17,8
μεθοδεύειν 137,5
μελανία 21,17 παθητικὴ ποιότης 130,28
131,2.28

μελανίζειν 136,6
μέλας exemplum accidentis 2,21 3,12 19,19
ἀχώριστον συμβεβηκός 12,26 17,1 ἐξ
ἡλίου, ἐκ γενετῆς μέλας γενόμενος 131,27
τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν ἐναντιῶσιν ἐπι-
δεχόμενα πάντως καθ' ἑαυτὰ νοεῖται πρό-
τερον 109,32 sq.

μέλι 121,17 129,14 130,20

μέλισσα 116,12

μελωδεῖν. τὸ διεσιᾶσθαι διάστημα ἐμελωδεῖτο
120,8

Comment. Arist. IV 1. Porphyrius.

μελωδία. ἡ ἐναρμόνιος μελωδία 120,7
μερικός. μερικὸν συμβεβηκός 71,33 74,21
μερική οὐσία 72,8 74,16 τὸ μερικὸν syn.
τὸ ἐπὶ μέρους 73,14 ἄνθρωπος οὐκ ἔστι
μερικὸν τι καὶ ἄτομον 75,10.11 μερικὴ
γραμματικὴ 76,1 τὸ μερικὸν ἄτομον 76,1
αἱ μερικώτεροι ἐπιστῆμαι 76,21 αἱ μερι-
καὶ ἐπιστῆμαι 140,5 μερικῶς opp. κα-
θόλου 74,34 sq.

μέρος. ὅλον τι τὸ γένος, τὸ δὲ ἄτομον μέρος,
τὸ δὲ εἶδος καὶ ὅλον καὶ μέρος 8,1 τὸ
μέρος ἐν τῷ ὅλῳ 72,27 77,25 94,19 τὸ
ὅλον ἐν πᾶσι τοῖς αὐτοῦ μέρεσι 8,3 77,26
78,15 αὐτὰ ἅπερ ἐστὶ τὰ μέρη τοῦ ὅλου
λέγεται εἶναι μέρη 123,16 τὰ μέρη τῶν
οὐσιῶν 94,18 122,6 sq. dist. πέρας 103,
5 sq. ἐπὶ μέρους opp. καθόλου 71,21 οἱ
κατὰ μέρος 3,4 4,24 sq. 7,24 13,16 sq.
90,31 τὰ κατὰ μέρος 6,20 7,19 sq. ἀνὰ
μέρος 99,16.29 sq. 115,4 τὰ κατὰ μέρος
τῶν ἐν κόσμῳ 122,22 μέρος οὐσίας (sc.
διαφορά) 12,3.8 τὸ ἔν τι μὴ ὡς μέρος
ὑπάρχον 77,15 sq. 94,20

μέσος. τὰ μέσα opp. τὰ ἄκρα syn. ὑπάλ-
ληλα γένη 5,6 τὰ μέσα τῶν ἄκρων
5,21 τὰ μέσα καὶ ὑπἄλληλα 7,15 τοῖς
μέσους οὐδὲν ἐναντίον 136,8 αἱ μέσαι
τέχναι καὶ ποιότητες 138,3 διὰ τῶν διὰ
μέσου κατείναι 6,15 διὰ μέσου ἐκδιδά-
σκειν 60,3 ἐν μέσῳ ἐτίθεσαν τῶν ὁμο-
νόμων τε καὶ συνωνύμων 66,18 τὸ μέσον.
ἡ μέση χώρα opp. τὰ πέρατα 107,11 sq.
μεταβαίνειν 86,5
μεταβάλλειν intrans. 95,31 98,19 ἐαυτὸν
98,20

μεταδιδόναι εἰς ἄλλο ὑποκείμενον 79,31
μεταβολή. αἱ ἐτερότητες καὶ αἱ τοῦ πῶς
ἔχοντος μεταβολαί 9,6 μεταβολὴν δέχε-
σθαι 98,21

μετασχηματίζειν 69,22 sq.
μετασχηματισμός 60,34 69,24 sq. τὸν
δὲ μετασχηματισμὸν πῶσιν ἐκάλειε 69,25
μετασχηματισμός τῆς πτώσεως 70,4
μεταφέρειν 67,5.24

μεταφορά. κατὰ μεταφοράν dist. κατὰ
ἀναλογίαν 66,30 sq.

μεταφορικός opp. χύριος 58,37

μετενηνεγμένως 67,28

μετεσχηματισμένως 69,28

μετέχειν 60,32 69,33 sq. τὰ τοῦ ἰδίου
μετέχοντα ἄτομα 16,4 ἐπίσης μετέχειν

17.6 18, 11 sq. μετέχασθαι ὑπὸ τῶν με-
τεχόντων 19,5 77, 30

μετοχή 6.21

μετοχή 21, 15 22, 10 66, 19 70, 13

μή pro οὐ usurpatum οὐ μὴ ἔστι κοινόν
ὄρον λαβεῖν τῶν μορίων καὶ οὐ οὐδὲν ἔστι
λαβεῖν κοινόν. in interrog. obliquis ἀ-
πιστητήσιμον ἦν, μὴ τάττειν ἔδει 127, 4
οὐδὲν γὰρ σῶμά ἐστι, μὴ (quin) ἂν κατα-
κοπήν 130, 8

μήκος 105, 18. 29 133, 9 ἀπλατές 102, 15
133, 7 μήκος, πλάτος, βάθος αἱ καλού-
μεναι διαστάσεις 111, 4. 9

μήλος 79, 24

μηνιαῖος 106, 6

μηνύειν 63, 16 125, 18

μήνυσσις ἢ διὰ λόγων 56, 6

μηνυτικός. ὀνόματα σημαντικά καὶ μηνυ-
τικά 57, 28

μήποτε cum indic. 97, 3 121, 14 cum op-
tat. 120, 33

μήτι 98, 9

μικρός v. μέγας

μονάς ἀρχὴ ἀριθμῶν 65, 31. 35 οὐκ ἔστιν
ἢ μονάς μόνη συνάπτουσα τὰ δύο καὶ τὰ
δύο 101, 19 τῆς δυάδος προτέρα 118, 27

μόνιμος. μονιμώτερος 129, 15

μονοειδής 99, 2

μονόπτωτος. τὰ μονόπτωτα 62, 4

μόνος. τὸ μόνον ποῖον ὑπακούειν δεῖ 62, 7 sq.
ἐν μόναις ψυαῖς ἐπινοίας 1, 11

μόριον 101, 1 sq. 102, 13 sq. μόρια ἀλλή-
λοῦχα 102, 15 104, 13 sq. ἀλλήλουχού-
μενα τὰ μόρια 104, 19 μόρια θέσιν ἔχοντα
104, 5 sq. 134, 4 sq. μόρια τῶν οὐσιῶν
126, 15

μορφή. τὸ εἶδος λέγεται ἐπὶ τῆς ἐκάστου
μορφῆς 3, 22 opp. ὕλη 11, 16 15, 6
77, 34 ποιότης 132, 21 133, 1. 13 sq.

μουσική 70, 8 sq. 120, 6 ἢ ἄτομος μουσική
οἷον ἢ Ἀριστοξένου 140, 8. 22

μουσικός. οὐκ ἔστιν παρωνύμως λεγομένη
ἢ γυνή μουσική, ἀλλ' ὁμωνύμως. ὁ δὲ
μουσικός παρωνύμως τῆς μουσικῆς κέ-
κληται 70, 11 sq. τὸ μουσικόν 75, 16 οἱ
μουσικοί 120, 7

Ναῦς. πούς νηός 67, 14 expl. πηγάδιον
67, 18. 24

νοεῖν 90, 34 92, 2 sq.

νοητός θεός 91, 15 νοηταὶ οὐσίαι 91, 15. 25

νοσεῖν 9, 9 129, 22 ἀδυναμία τοῦ βραδύως

νοσῆσαι 129, 30

νόσημα 131, 20

νοσηρός καὶ νοσώδης λέγεται ἀπὸ τῆς ἐπι-
τηδεύτητος πρὸς τὸ νοσεῖν 129, 22

νοῦς in defin. hominiis (ζῷον) νοῦ καὶ ἐπι-
στήμης δεκτικόν 15, 5 60, 18 ὁ νοητός
θεός καὶ ὁ νοῦς 91, 15 νοῦς ὁ αἰθερὶς καὶ

πάντα ἐπιστάμενος τὰ ὄντα 120, 35

νόσος 131, 17 132, 2

νῦν. τὸ νῦν ἀρχὴ μὲν ἐστὶ τοῦ μέλλοντος,
τέλος δὲ τοῦ παρελθυθότος 103, 33

* νωδότης 137, 3

νωμαῖν. ἐνώμων cit. 67, 15

Ξενίζειν 55, 7

ξηρός. τὰ πάθη, οἷον θερμόν, ψυχρόν, ξη-
ρόν, ὑγρόν 127, 9

ξηρότης opp. ὑγρότης 99, 6 sq.

ξίφος syn. ἄορ, φάσγανον def. σιδηρὸς ἀμφή-
κης εἰς ζώων ἀνάγκαις εἰργασμένος 69, 2 sq.

ὄδε. τότε τι opp. τοίνυδε 91, 3 τὸ τότε τι
σημαίνειν 96, 4 τὸ τότε 96, 7 opp. τὸ
τοίνυδε 96, 13. 28

ὄθεν quare 58, 15

οἰκείος 11, 11 15, 23 16, 9 55, 17 57, 17
59, 24. 26 82, 27 140, 23 οἰκεία πρόθεσις
57, 19 οἰκεία ὀνόματα 116, 19 οἰκείως
11, 12 82, 13 92, 14 116, 4 sq. οἰκειότερον
56, 1

οἰκειότης. τὸ πληθὺς τῶν ἐχόντων πως
πρὸς ἀλλήλους τὴν ἀπ' ἐκείνου οἰκειότητα
1, 22

οἰνοφυγία 131, 26. 34

οἰονεῖ 91, 32

οἶος. οἷον 60, 16 63, 9 66, 4 67, 7 86, 18
87, 25 95, 24 sq. οἷον ὀρισμός 121, 21
expl. 121, 24 οἷον ὅρος 121, 26 οἷον δὴ
62, 25

ὀλίγος. πρὸ ὀλίγου 84, 29 τὸ πολὺ καὶ
ὀλίγον 107, 36 108, 17 ἢ ἐπ' ὀλίγον ἑρ-
μάνσεις 132, 16 τὰ ἐπ' ἔλαττον λεγόμενα
opp. τὰ ἐπὶ πλέον 90, 5 τὸ ἔλαττον μεί-
ζονος ἔλαττον 112, 23 sq. ἐλαχίστη διαί-

ρεσις, μεθ' ἣν οὐκ ἔστιν ἐλάττωσιν 71,16.
 19,27 τὰ ἐλάττω μεζιζώνων οὐκέτι (κατη-
 γορεῖται) 7,5
 ὄλον opp. μέρος 8,1 sq. ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ
 ὄλον 8,3 77,25 78,15 sq. 94,21 τὸ ὄλον
 τι εἶναι 15,13 κοινὸν τὸ ὄλον ἅμα εἰς
 χρῆσιν ἐργάζμενον πολλῶν ἀδιαιρέτως 62,26
 ἐκ μὲν μερῶν συνίσταται τὸ ὄλον, ἐκ δὲ
 περάτων οὐκ ἂν συσταῖ 103,6 ὄλως
 89,19,22 92,26
 ὁμογενής 6,5 ὁμογενῆ ποσά 101,17 109,1 sq.
 * ὁμοιόλογος καὶ ὁμοιόριστος 69,7.
 ὁμοιος 59,36 128,8 133,22,23 οὐ κυρίως
 (λέγει ἴσος), ἀλλὰ καταχρώμενος ἀντὶ τοῦ
 ὁμοιον 110,32 τὸ ὁμοιον 135,27 τὸ
 ὁμοιον, τὸ ἀνόμοιον τῶν πρὸς τι 113,6
 114,29 τὸ ὁμοιον καὶ ἀνόμοιον ποιότητος
 ἴδιον 139,18 sq. ὁμοίως 65,1 125,11
 140,22 141,24,26
 ὁμοιότης 67,27 92,19 καθ' ὁμοιότητα 2,11
 (τρόπος ὁμωνύμων) ὁ καθ' ὁμοιότητα 65,
 19 sq. τῷ ἀπὸ ὁμοιότητος ὁ Α. κέχρηται
 66,23 sq.
 ὁμοίωμα 65,29 66,27
 ὁμοιώσις. ὁ καθ' ὁμοίωσιν συνιστάμενος
 τρόπος τῆς ὁμωνυμίας syn. καθ' ὁμοιό-
 τητα 65,25 67,26
 ὁμολογεῖν. ὁμολόγηται 119,37
 ὁμολογουμένως 117,3
 ὁμόστοιχος 97,11 sq.
 ὁμωνυμία 61,13 sq. 65,26 dist. μεταφορά
 67,6 sq.
 ὁμώνυμος. διὰ τί περὶ ὁμωνύμων καὶ συ-
 νωνύμων καὶ παρωνύμων 59,35 60,7
 διὰ τί ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων (sc. ἤρξατο)
 61,6 def. 60,25 61,29 sq. πλείους εἰσὶν
 τρόποι τῶν ὁμωνύμων 65,15 sq. ὁ Α.
 κέχρηται τῷ ἀπὸ ὁμοιότητος 66,23 sq.
 ὁμωνύμως 61,11 70,12 128,16 sq. καὶ
 δὴ πάντα τις ὄντα καλῇ, ὁμωνύμως κα-
 λέσκει, ἀλλ' οὐ συνωνύμως 6,8 τῶν ὁμω-
 νύμων κατὰ ταῦτόν οὐδὲν δήπου γένος
 128,19
 ὄνομα syn. λέξις. ὀνόματα σημαντικὰ καὶ
 μηχανικὰ 57,28 πᾶν πρᾶγμα ὄνομα καὶ
 ὀρισμὸν ἔχει 60,15 sq. 63,6 σχέσεις τῶν
 λόγων πρὸς τὰ ὀνόματα 60,22 sq. opp.
 ῥῆμα 57,33 58,31 101,30 ἐπὶ παντός
 μέρους λόγου τίττεται 61,32 62,1 sq.
 68,14 κατὰ τοῦνομα opp. κατὰ λόγον
 τὸν κατὰ τοῦνομα 6,10,11 ὅρον κατὰ

τοῦνομα ἀποδιδοῖναι 63,3 sq. ὁ κατὰ τοῦ-
 νομα ὅρος 68,23
 ὀνομαστικός 62,1
 ὀνοματοποιεῖν 56,5 116,21 117,23
 ὀπου γε quoniam 137,25
 ὀπωσοῦν 8,9 ὀπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον
 ἔχει expl. 112,6 sq.
 ὀρασις 121,18 opp. τυφλότης 137,13
 ὀργή (παθητικὴ ποιότης καὶ πάθος) 131,16 sq.
 ὀργίζειν 131,16 sq.
 ὀργίλος expl. 131,16
 ὀρίζειν 126,12 ὀρίζεσθαι 10,22 11,7 13,3
 61,28 68,1,28 107,21 ὀρισμένα ποσά
 opp. ἀόριστα 107,32 sq. ὀρισμένα πρὸς
 ὀρισμένα λέγεται 126,15 ὀριστός 110,2
 ὀρισμένως 125,31 126,5 sq.
 ὀρισμός syn. ὅρος, ὀριστικός λόγος, ὁ κατὰ
 τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας 1,5 10,20 16,15
 62,15 οἷον ὀρισμός 121,23 sq. πᾶν πρᾶγμα
 ὄνομα καὶ ὀρισμὸν ἢ ὑπογραφὴν ἔχει 60,15 sq.
 ὀριστικός λόγος 60,19 sq. 63,7 sq. 65,10
 ἢ ὑπογραφικός 64,16 sq.
 ὀρνεον 14,16 82,35 83,16 84,12 sq.
 ὀρνις. τὸ πτερόν ὀρνίθος πτερόν (οὐκ οἰκείως
 λέγομεν) 116,6 sq. 117,18
 ὄρος syn. ὀρισμός. κατὰ τὰς ἄλλοι ποιούσας
 διαφοράς . . . οἱ τε ὄροι ἀποδίδονται ἐκ
 γένους ὄντες καὶ τῶν ποιούτων διαφορῶν
 9,4 20,23 60,4 63,3 sq. πᾶς ὄρος ἐκ
 γένους 87,17 cf. 121,21 sq. οἱ ὄροι ἀντι-
 στρέφειν ὀφείλουσι τοῖς ὀνόμασιν 63,20
 67,29 68,3,11 ὁ κατὰ τοῦνομα ὄρος
 68,23 σχέσεις τῶν ὄρων τῶν κατ' ἕκαστον
 ὀνομάτων ἢ πρὸς τὰ πρᾶγματα 70,26
 πᾶς ὄρος εἰ μέλλοι ἀποδίδεσθαι ὑγιῶς,
 κατὰ τοῦνομα καὶ συζύγως τῷ ὀνόματι
 ἀποδίδεσθαι ὀφείλει 64,6 σύζυγος ὄρος
 68,23 ὁ ὄρος καὶ λόγος ὁ κατὰ τοῦνομα
 69,3 κοινός ὄρος 68,26 101,18 102,2 sq.
 103,15
 ὄρος 108,38 109,7 τὰς ὑπωρείας ὄνομα οὔ-
 σας τῶν κάτω μερῶν τοῦ ὅρους οἱ ποιη-
 τὰι πολλάκις προσεῖπον πόδας 67,11
 ὀσιότης opp. ἀνοσιότης 137,2
 ὄσος. καὶ ὅσα τοιαῦτα 21,2 56,1 59,11
 ὄστρεον 116,23
 ὅταν cum optat. (?) 113,25
 οὐθέν iuxta οὐδὲν 93,19,20 138,14,17
 οὐλή ἐκ τραύματος ἐνσκιρθεῖσα 8,15
 οὐράνιος. τὰ οὐράνια 99,14
 οὐρανός κινούμενος ἀεὶ 99,1

οὐσία. ἡ οὐσία ἐστὶ μὲν καὶ αὐτὴ γένος, ὑπὸ δὲ ταύτην ἐστὶν σῶμα 4,21 τὸ γενικώτατον καὶ ὁ μόνον γένος 4,25 5,1 7, 11, 12 83,25 οὐσία ξυμφυγὸς αἰσθητικῇ 10,6 14,6 15,2 63,12 sq. 66,26. 27 68, 24 sq. 81,11 τὰ ὄντα ἡ οὐσία καθόλου ἡ οὐσία ἐπὶ μέρους ἢ συμβεβηγὸς καθόλου ἢ συμβεβηγὸς ἐπὶ μέρους 71,20 sq. μερικὴ οὐσία 72,8 expl. τὸ ἐν ὑποκειμένῳ μὴ εἶναι 73,28 sq. 88,10 ἐκάστη οὐσία ἐνὸς μὲν εἶδους μετέχει. συμβεβηγόντων δὲ πλειόνων 21,11 ὁ τῆς οὐσίας λόγος 9,14, 15 60,19 sq. ἡ τοῦ ζώου οὐσία 10,6 τὸ πεφυκέναι πλεῖν οὐκ ἦν συμπληρωτικόν τῆς οὐσίας οὐδὲ μέρος αὐτῆς 12,6. 7 125, 25 Περὶ οὐσίας 88,1 διὰ τί περὶ τῆς οὐσίας πρῶτον τῶν ἄλλων ποιεῖται τὸν λόγον 88,4 τριχῶς· καὶ γὰρ τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ συναμφοτέρον λέγει οὐσίαν 88,14 μέρη τῆς οὐσίας ὕλη καὶ εἶδος 88,21 αἱ πρῶται 88,24 αἱ κυριώταται καὶ μάλιστα 88,30 αἱ ἄτομοι 17,10 88,26 122,14 sq. expl. 88,33 sq. τίνες αἱ δευτέραι 88,27 89,33 sq. 91,28 sq. διὰ τί κυριώτατα καὶ πρῶτως καὶ μάλιστα αἱ πρῶται οὐσίαι 89,10 τὰς μὲν δευτέρας ἐν ὑποκειμένῳ μὴ οὕτως καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τὰς δὲ πρῶτας ἐν ὑποκειμένῳ μὴ οὕτως μηδὲ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι 89,7 πρῶται αἱ αἰσθηταὶ (οὐσίαι) κατωνομασθῆσαν 91,10 sq. αἱ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἄτομοι 91,17 αἱ νοηταὶ οὐσίαι 91, 15 sq. αἱ δευτέραι οὐσίαι κατὰ τῶν πρώτων οὐσιῶν κατηγοροῦνται συνωνύμως 92, 25 sq. τὸ εἶδος μᾶλλον οὐσία ἢ τὸ γένος 93,2 sq. τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι οὐκ ἔστιν ἴδιον 94,13 sq. οὐδὲ τὸ τόδε τι σημαίνει 96,4 οὐδὲ τὸ μηδὲν εἶναι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον 96,30 οὐδὲ τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον 97,7 κυρίως ἴδιον τὸ μέαν καὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν ἀριθμῶ ἐπιθετικὴν εἶναι τῶν ἐναντίων 98,4 sq. 100,6 τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν 94,18 122,6 κατὰ ταύτην τὴν ὑπογραφήν (τῶν πρὸς τι) ἔσονται τινες οὐσίαι τῶν πρὸς τι 121,28 sq. ἡ κοινὴ οὐσία, τοῦτ' ἔστι τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη τῶν οὐσιῶν 122,14 αἱ ἄτομοι οὐσίαι οὐ τῶν πρὸς τι 122,16 sq. οὐδὲ τὰ μέρη τῶν ἀτόμων οὐσιῶν 122,25 οὐδὲ αἱ δευτέραι οὐσίαι 122,33 (ἀλλὰ) τὰ μέρη τῶν δευτέρων οὐσιῶν 123,4 126,10 sq.

οὐσιώδης. ποιότης οὐσιώδης (sc. διαφορὰ) 95,19 sq. 99,14 sq. πάθος οὐσιώδες 115,5 οὐσιώδης μορφὴ 133,15 τὰ οὐσιώδη 95, 24 sq. 133,17 οὐσιώδως προσεῖναι 95, 26 sq.

οὐσιώσθαι 99,7

οὕτως. τὸ οὕτως καὶ τὸ τοῦτο 2,18

οὕτως 7,20 τοῦτ' 5,4 7,20 130,13

ὅφεις 14,16

Παθητικός. παθητικὰ ποιότητες 130,11 sq. dist. πάθος 131,6 sq. dist. ξῆς καὶ διάθεσις 132,1. 17

πάθος τῆς διανοίας 101,27 τὰ πάθη, ὅσων θερμόν, ψυχρόν, ξηρόν, ὑγρόν, ἃ ἐστὶ ποιά 127,9 τρίτον γένος ποιότητος παθητικὰ ποιότητες καὶ πάθη 130,11 πάθη ἐμποιεῖν 130,16 132,6 ἐν ἐτέρῳ ἐργάζεσθαι 130,25 dist. ποιότης 131,6 sq. πάθους ἐπίτασις ἢ διάθεσις 132,17 πάθος οὐσιώδες 115,5 ἃ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑποκειμένοις γίνονται, ὅσων πάθος ἢ ἐνέργεια 125,26 141,17 πάθος φυσικόν opp. φόβος καὶ αἰσχύνῃ 130,32 131,1

παῖς ὢν opp. ἀνδρωθεὶς 8,11

παλαιός. τὸ δ' ὅπως περὶ αὐτῶν καὶ τῶν προκειμένων οἱ παλαιοὶ διέλαβον καὶ τούτων μάλιστα οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου 1,14 ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον ζήτημα, ὅποιον ἐξητεῖτο παρὰ τοῖς παλαίοις, εἰ ὥσπερ τῶν ἄλλων σχημάτων ἔστι τοσοῦτον χωρίον περιλαβεῖν, ὅσον περὶ ὁ κύκλος, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ τετραγώνου 120,12

παλαιστής dist. παλαιστικός 135,11. 14

παλαιστικός. οἱ παλαιστικοὶ 135,12. 15 ἡ παλαιστικὴ (ἐπιστήμη) 135,10

παρά cum accus. syn. διὰ 81,3

παράγειν *proferre* 76,25.

παράδειγμα 55,15 68,20 δηλωτικά παραδείγματα 86,17 τὸ πρόσφορον εἰς παράστασιν παράδειγμα 86,19 87,20 88,9 112,22 κομίζειν 65,13

παραδέχεσθαι τῶν πρὸς τι τινος τῶν οὐσιῶν 123,24

παράδοσις τῶν κατηγοριῶν 60,2. 8.9 σύντομον παραδοσὶν ποιεῖσθαι 1,7

παρατεῖσθαι *peruiare* τὴν ὑπογραφήν 123,26 λέγειν 1,13

παρὰ κολουθεῖν 129,29 141,22 παρὰ κολουθεῖν παρὰ κολουθεῖν τὰ πρὸς τι 125,7

παραλαμβάνειν ἔν τινι 12,10 55,10 τὸ εἰς τὴν χρῆσιν ὑπὸ πολλῶν παραλαμβάνομενον 62,22 86,31 *comparare* 97,8
 παράστασις 22,12 55,11 130,13
 παραστατικός 55,9 58,4 60,20 73,21 sq. 81,17 84,6
 παρασχηματίζειν 69,20
 παράταξις τῶν στρατιωτῶν 104,30
 παραφυσίς 142,10
 παραφυλάττειν 116,3
 παρεῖναι 18,13 19,7 22,2.5 ἐνεργεῖα, δυνάμει 20,20
 παρεμβασίς 60,3
 παρεμπίπτειν 102,13 134,5.8
 παρέχρεσθαι. τὸ παρεληλυθὸς εἶναι opp. τὸ μέλλον, τὸ νῦν 103,22
 παριέναι καὶ μὴ περιλαμβάνειν 59,7
 παριστάναι *exponere* 55,15 56,22 57,23.24 60,10.12 68,2 71,16 74,11 sq. 88,3 sq. *seponere* 91,16 τί τοῦτο πρὸς τὸ μὴ ποιότητος εἶναι παρίσταν 134,16
 παρονομάζειν 113,23 133,27 sq. 135,11 140,10.20
 παρωνυμῶς 59,36 60,7.37 133,30 141,30 expl. 60,34 69,16 τριῶν οὖν χρεῖα ἔστι πρὸς τὸ γενέσθαι παρώνυμα 69,30 sq. οὐδὲν τῶν παρωνύμων ταῦτόν ἐστι τῷ ἀφ' οὗ παρωνόμασται 113,23 οἱ παρωνύμοι οὐκ ἔτι λέγονται 135,17 παρωνύμως 70,12 sq. 92,24 135,19 142,3
 πᾶς. τὸ πᾶν 107,10 sq. πάντως 15,19 125,9 ἐκ παντός 82,34
 πατρίς. καὶ γὰρ ἡ πατρίς ἀρχὴ τίς ἐστι τῆς ἐκάστου γενέσεως. ὥσπ ρ καὶ ὁ πατήρ 2,4
 παύεσθαι opp. ἐνεργεῖν 8,12
 πεζός. τὸ πεζόν 82,7 94,31 101,9 def. ἐπὶ γῆς διὰ σκελῶν βαδιστικόν 94,25
 πελάζειν intrans. 105,1
 πεπλασμένως 63,18 sq.
 πέρας opp. ἀρχή 102,31 103,5 sq. opp. τὸ μέσον 107,12
 περατοῦν 103,7 sq.
 περιαιρεῖν 117,11 sq.
 περιεκτικός 13,23 81,21
 περιέχειν 2,13 3,20 5,15.16 7,27 13,21 sq. 15,15 sq. 19,21 sq. 77,28 90,6 sq. 100,8 132,23 sq. τοῦ περιέχοντος γίνονται ἂν καὶ τοῦ περιεχομένου διαφοράι αἱ αὐταί, τοῦ δὲ μήτε περιέχοντος μήτε περιεχομένου οὐκ ἂν εἴεν ποτε αἱ αὐταὶ διαφοραὶ 84,18 sq.

περιλαμβάνειν 58,11 sq. 59,7.13 σχῆμα κύκλῳ περιλαβεῖν 120,15 132,33
 περιτοχή 15,22
 περιπατεῖν *exemplum proprii* 17,13
 περιπάτησις 71,7
 περίπατος ὑγιεινός 66,15
 περιποίησις 66,22
 περισσεύειν 10,22 περιττεύειν 60,1
 περιτιθέναι. τὸ εἶδος τοῦ ἀνδριάντος τὸ περιτεθέν 55,22
 περιττός opp. ἐλλείπων 3,20 περιττός καὶ πεπλασμένως expl. 63,18 sq.
 πεῦσις. κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν 55,1
 πηγὴ ἀρχὴ ποταμῶν 65,32.36
 πηδάλιον τὸ εὐθύνον τὴν νᾶν 67,18 116,29
 πηδάλιωτοῦ πηδάλιον 116,34 sq. 117,29
 πηδάλιωτός 116,33 sq.
 πικρός. τῷ γλυκεῖ τὸ πικρὸν ἐναντίον ὃν καθ' ἑαυτὸ λέγεται καὶ νοεῖται 109,30
 πικρὸν τὸ ἀψήνθιον 130,22
 πικρότης παθητικὴ ποιότης 130,19.22
 πλάσσειν ὀνόματα 116,19 sq.
 πλάτος conl. μήκος, βάθος 111,4.9 133,9
 πλεῖν. τὸ πυφικέναι πλεῖν 12,4 sq.
 πλεονάζειν 15,22.23 59,8 124,30 125,2
 σγέσις πλεονάζουσα παρὰ τὰ ὑποκαίμενα 125,17 opp. ἐλλείπειν 63,21 86,31 117,27 sq.
 πλεοναχῶς 64,28 65,8 77,19 τὸ πλεοναχῶς λέγεσθαι ἔν μὲν σημαίνει τὸ ὁμωνύμως, ἔτερον δὲ τὸ διαφόρως λέγεσθαι 128,20
 πλεονεκτεῖν syn. πλεονάζειν. τὰ ὑποκαίμενα κατὰ σγέσιν τὴν πρὸς ἄλληλα πλεονεκτοῦντα φαίνεται 124,29 sq.
 πληθός. γένος δοκεῖ τὸ πληθός περιέχειν πᾶν τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ 2,13 διαιρουντας διὰ πληθούς ἵεναι 6,17 συναρεῖν τὸ πληθός εἰς ἔν 6,18 opp. εἰς πληθός διαιρεῖν τὸ ἔν 6,20
 πληθυντικῶς opp. ἐνικῶς 111,27
 πλοῖον. τὸ εἰπεῖν πηδάλιον πλοῖου πηδάλιον οὐκ ἐπὶ πάντων ἀρμόσει διὰ τὸ εἶναι πολλὰ πλοῖα, ἃ μὴ πηδάλιῳ εὐθύνεται 116,29 sq. 117,29
 ποτηφάγος 84,14
 ποιεῖν. τί οὖν τοῦτο ποιεῖ πρὸς τὸ μὴ ἀπὸ τῆς φωνῆς ἄρξασθαι 61,22 109,4 Περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν 141,5 ἡ π ρὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν (κατηγορία) 141,8 cf. 86,17 87,26 ἐναντίων ἐστὶν ἐπιδεικτικά 111,19 καὶ τὸ μάλλον καὶ ἧττον (αὐτοῖς

παρακολουθεῖ) 141,23 περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν ἰκανῶς ἐν τοῖς περὶ Γενέσεως καὶ ψθαρᾶς ἐπραγματεύσατο 141,13 ποιητής. τὰ κάτω μέρος τοῦ ὄρους οἱ ποιηταὶ πολλάκις προσεῖπον πόδας 67,10 ποῖος, τὸ ποῖόν τί ἐστι opp. τὸ τί ἐστι 3,10,18 11,8 sq. 15,3 18,16 82,17,20 95,8,20 τὸ ποῖόν τί ἐστι ἢ πῶς ἔχον ἐστι 3,18 17,11 21,10 ποιεῖς. ὁ ἄνθρωπος οὐχ ἁπλῶς ἀν εἴη ποιόν 18,17 ποιόν 86,16 87,24 ἡ τοῦ ποιού (κατηγορία) 127,3 tit Εἰς τὸ ποιόν καὶ τὴν ποιότητα 127,1 Περί ποιού καὶ ποιότητος. v. ποιότης ποιότης 8,17 τῆς τοῦ γένους ποιότητος καὶ τοῦ εἶδους ἀηλωτική ἢ διαφορά 82,24 ποιότης οὐσιώδης 95,19 sq. τίμη διαφέρει ποιόν ποιότητος 127,10 def. 127,32 πόσα ποιότητος εἶδη 128,24 ἐν μὲν ἕξις καὶ διάθεσις 129,3 ἀνώνυμον τὸ τῆς ποιότητος εἶδος 129,20 τρίτον γένος ποιότητος παθητικὰ ποιότητες καὶ πάθη 130,11 dist. τὸ πρῶτον εἶδος 132,1 sq. τέταρτον εἶδος τῆς ποιότητος σχῆμα καὶ ἡ περὶ ἕκαστον μορφή 132,21 εἰδότης καὶ καμπυλότης, καὶ εἴ τι τούτοις ὅμοιον 133,21 ἴσως οὐν καὶ ἄλλος τρόπος φανείη ἀν ποιότητος 124,23 ἐφ' ὧν μὲν γὰρ καὶ ἡ ποιότης καὶ τὸ ποιόν ἀμφοτέρω ὠνόμασται, . . . ἐπ' ἐνίων δὲ μόνον ὠνόμασται θάτερον 135,3 sq. ὑπάρχει καὶ ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιόν 135,30 ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον 137,18 πλείονες αἰρέσεις περὶ τούτων 137,26 τετάρτη δόξα περὶ τῆς ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ ταῖς ποιότησιν ἐπιτάξεως καὶ ἀνέσεως 138,20 αἱ μέσαι ποιότητες 138,3 ἄνολοι. ἔνολοι 138,25 sq. τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον (ἴδιον ποιότητος) 139,18 αἱ ἄτομοι καὶ μερικαὶ ποιότητες 140,6 ποιοῦν syn. εἰδοποιεῖν 85,12 sq. 131,20 (?) πολιοῦσθαι τὸ ἐν γήρᾳ 12,16 πολυπλοκάκος Ἰδῆ 67,9,12 πολύς. τὸ λευκὸν πολὺ λέγεται, . . . ὅτι ἡ ἐπιφάνεια ἐν ᾗ ἐστίν, πολλή ἐστι 105,16, 28 πυρετός πολὺς 105,29,30 κἀν εἰπωμεν δὲ ὅτι ὁ θεῖνα πολὺ θεοράμηνεν τὴν κίνησιν ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἐν πολλῷ γηγένηται χρόνῳ 105,34 πολλή κίνησις 105,38 τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον 107,36 108,16 διὰ πλείωνων ἐπιθεῖται 108,31 ἐπὶ πλείον

εἶναι 15,16 ἐπὶ πλείον εἶναι 129,9 ἐν πλείοσιν εἶναι 20,2 τὰ ἐπὶ πλείον λεγόμενα 90,5 πλείον ἔχειν syn. περισσεύειν 11,1 τὸ πλείον λαμβάνειν 131,26 ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον 6,4 82,35 99,3 τὰ πολλὰ 6,19 τῇ τοῦ εἶδους μετουσίᾳ οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς, τοῖς δὲ κατὰ μέρος ὁ εἰς καὶ κοινός πλείους 6,21 οἱ πολλοὶ 55,10 ἐν τῇ πολλῇ χρῆσαι 55,9 πολυχρόνιος 131,6 πολυχρονιώτερος 129,11 πολυώνυμος. τὰ πολυώνυμα 60,30 def. 68,30 sq. ἔοικε ἀντικεῖσθαι τοῖς ὁμώνυμοις 69,6 ὁμοῖολογα καὶ ὁμοῖοριστα 69,7 ποσαχῶς 8,5 88,13 ποσός. τὸ ποσόν 86,16 87,25 Περί ποσού 100,10 διὰ τί μετὰ τὴν οὐσίαν 100,11 πλεῖστον τῆς οὐσίας τὸ ποσόν μᾶλλον ἢ τὰ ἄλλα συμβεβηκότα 100,27 πόσαι οὖν τοῦ ποσού διαφοραὶ 100,29 τὸ μὲν ἐξ ἐχόντων θέσιν πρὸς ἄλλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων συνέστηκεν, τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν 100,33 τὸ μὲν συνεχές, τὸ δὲ διωρισμένον 100,32 101,14 προηγουμένως opp. κατὰ συμβεβηκός ποσά 105,12 sq. ὠρισμένα, ἀόριστα 107,32 ὑπάρχει τῷ ποσῷ τὸ μῆθ' ἐχειν ἐναντίον 106,11 ἐν δὲ τοῖς ἀόριστοις ποσοῖς δόξειεν ἂν εἶναι ἐναντίωσιν 107,33 οὐ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπιδέχεται τὸ ποσόν 110,19 (κυρίως ἴδιον) τὸ ἴσον τε καὶ ἄισον λέγεσθαι 110,29 ποσότης 132,27 133,7,9 ποταμός 80,3 100,2 124,5 ποτέ 86,16 87,26 ἡ τοῦ ποτέ (κατηγορία) 141,8 περὶ τοῦ ποτέ, ὅπερ χρόνον σημαίνει . . . ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει (ἐπραγματεύσατο) 141,14 ὁ Α. οὐδὲν περὶ αὐτῶν (τοῦ ποῦ, τοῦ ποτέ, τοῦ ἔχειν ἐν ταῖς κατηγορίαις) εἶρηκεν 142,7 κατὰ χρόνον 107,27 dist. χρόνος 142,9 sq. ὅτι ποτέ *quid iudem* 141,31 ποῦ. τὸ ποῦ κατὰ τόπον 107,28 ἡ τοῦ ποῦ (sc. κατηγορία) 86,16 87,25 141,9,15 142,6 dist. τόπος 142,9 sq. ποῦς. ὁ ποῦς τῶν πρὸς τι 122,3 123,15,23 πόδες Ἰδῆς 67,12 πόδες κλίνης, τραπέζης, νηὸς 67,13,14 sq. πράγμα. τὰ πράγματα ἐξ ὕλης καὶ εἶδους συνεστῶτα 11,12 τὸ σημαίνον πρᾶγμα 56,9 τὸ δεικνύμενον 56,12 οὐ γὰρ σημαίνουν τὰ πράγματα, ἀλλὰ σημαίνεται

57,11 ἡ πραγματεία περὶ πραγμάτων τῶν
 πράγματα (οὐκ ἂν εἴη) ἀλλὰ μᾶλλον περὶ
 φωνῶν σημαντικῶν πραγμάτων, οὐ γὰρ ἡ
 τῶν πραγμάτων συμπλοκὴ κατάφασις γί-
 νεται 57,5 61,15 τὰ πράγματα ἐκκείμενα
 57,20 ἅπειρα μὲν σχεδὸν καὶ τὰ πράγ-
 ματα 58,7 ὡς λέγομεν ἐν τῷ βασιλεῖ
 εἶναι τὰ πράγματα 77,33 πολλὰ τῶν
 πραγμάτων ἄλλως μὲν ὑφέστηκεν, ἄλλως
 δὲ υπογράφεται 124,4
 πραγματεία βαθυτάτη 1,13 57,5. 19 58,21
 ἡ δευτέρα, ἡ πρώτη 59,1. 2 ἐνίστασθαι
 τὴν πραγματείαν 61,15
 πραγματεύεσθαι 59,6 141,14
 προᾶξις 106,5 καλὴ, ποτὲ δὲ αἰσχροί, οὐ ἡ
 αὐτὴ καὶ μία οὔσα ἀριθμῷ 98,29
 πρέσβυς. τὰ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις ἐπελ-
 θειν 1,8
 πρώων 134,11
 πρὸ τῶν εἰδῶν opp. τῶν εἰδῶν ὕστερον 17,4
 προσάγειν *proferre* 90,27
 προαιρεῖσθαι 55,5
 προσβάλλειν 74,5
 προεκτίθεσθαι 60,3
 προεπινοεῖσθαι opp. ὕστερογενῇ πεφυκέναι
 21,12
 προσέρχεσθαι. προσελθὼν ἐρεῖ 114,7. 8
 προηγεῖσθαι 100,15 προηγουμένη ζήτησις
 opp. ἐμπέπουσα 58,28 θέσις 58,32
 προηγουμένως opp. κατὰ δεύτερον λόγον
 13,20 κατὰ δευτέραν ἐπιβολὴν 57,30
 58,20 coni. πρώτως 86,21 προηγου-
 μένως ποσά opp. κατὰ συμβεβηκός 105,
 13 sq. τὰ προηγουμένως θεωρούμενα opp.
 τὰ ἐπιγινόμενα 142,9 προηγουμένως πραγ-
 ματεύεσθαι 59,5. 32 61,15
 πρόθεσις τοῦ βιβλίου 57,16. 19 58,4 59,15
 70,28 71,15 91,8
 προίεναι. προϊὼν ὁ λόγος δηλώσει 59,30
 προϊὼν ποιήσεται διδασκαλίαν 118,1
 προκατάληψις 62,23
 προκατάρχειν 130,33
 προκεῖσθαι 58,8 59,20 86,35 91,25 111,30
 τὸ προκείμενον 82,5 139,4 τὰ προκει-
 μένα 1,14 τὸν τοῦ προκειμένου λόγον
 139,3
 προκύπτειν *proflucere* 104,21
 προλαμβάνειν 60,5. 6 80,16
 προλέγειν. τὸ χρησίμουν τῶν προλεγομένων
 60,11 προεξηγημένον ἐστὶν *supra dictum*
 est 18,5

πρόληψις 59,27
 προμανθάνειν 56,25
 πρὸς τι 86,16 87,25 τὰ δὲ (ἀντίκειται) ὡς
 τὰ πρὸς τι 108,11 τὰ μέγα καὶ τὸ μικρόν
 καὶ ὁμοίως τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον τῶν πρὸς
 τι 108,13 sq. Περὶ τῶν πρὸς τι 111,6
 διὰ τί μετὰ τὸ ποσόν 111,8. 11 expl. 111,
 19. 32 ἡ ἐκκείμενη ὑπογραφή Πλατωνικὴ
 εἶναι λέγεται 111,28 πληθυντικῶς 111,27
 παραδείγματα τῶς πρὸς τι 112,22 ἴδια
 113,29 sq. *aliae definitiones* 123,29
 124,16 125,21. 22 τὸ εἶναι τῶν πρὸς τί
 ἐστὶ τὸ σχέσιν ἔχειν πρὸς ἕτερον 124,17
 125,15 ἡ σχέσις τῶν ὑποκειμένων πρὸς
 ἄλλα 124,22 τοῦ πρὸς τι 97,4 τὸ πρὸς
 τι 142,9
 προσαγορεύειν 55,20 58,1 60,28 64,11 sq.
 65,26 sq. τὰ κοινῶς προσαγορευόμενα 66,
 9. 20 τὰ κατὰ κοινότητα 81,15
 προσγίνεσθαι 8,18 85,14
 προσγράφειν *inscribere* 127,24
 προσεῖναι syn. παρῖναι 13,7 15,7 19,18
 21,3 22,7 70,13 94,2 sq. 110,16 sq.
 προσεξαργάζεσθαι 12,1
 προσέρχεσθαι τινι 8,21 18,18
 προσέχειν. εἰ μὴ τι τῷ ὄρω προσέχοι (?)
 τῶν ὁμωνύμων 67,29
 προσεχῆς 7,3 τὸ πρὸ τῶν ἀτόμων προσ-
 εχῶς κατηγορούμενον εἶδος 4,32
 προσηγορία 65,23 67,25 68,24 69,17.
 21 sq. 125,2 κοινὴν διαφοράς πρᾶγμασι
 προσηγορίαν γενέσθαι 66,3. 13 τὴν προσ-
 ηγορίαν παρέχειν 134,2
 προσθήκη 65,3. 8 111,30
 προσίεναι. προσίεσθαι *probare* 140,26
 πρόσκαιρος. ἡ πρόσκαιρος καὶ ἐπ' ὀλίγον
 θέρμανσις 132,16
 προσκεῖσθαι 61,22 72,28
 προστιθέναι 112,24 63,1 65,6 68,15. 16
 72,16 77,19 sq. 112,5 116,38
 προσυπακούειν 62,10 68,17
 πρόσφορος 86,19
 πρότασις 87,29 τῶν κατηγορικῶν προτά-
 σεων 56,26 τῇ ποιᾷ συμπλοκῇ (κατη-
 γοριῶν) γίνεται 87,32 sq.
 προτάττειν 115,22 ἄλλο γένος τῆς οὐσίας
 προταττόμενον 83,26
 πρότερος. γένη πρότερα τῶν ἐπ' αὐτὰ δια-
 φορῶν 14,22 15,12 16,9 17,5 18,21
 φύσει πρότερος 15,18 17,9 τὰ πρότερα,
 τὰ ὕστερα expl. 118,18 sq.

προτιθέναι. τὰ προτεθέντα *proposita* 13,6
 προὔπάρχειν 142,14
 προὔποκεισθαι 15,17 59,27
 προὔφιστασθαι opp. ἐπιγίνεσθαι 20,19
 111,9
 προσφέρειν 59,12 71,6,29,30 104,27 105,
 21 112,18
 προσφάνειν. προσφάσαντες εἰρήκαμεν 63,6
 προσφορά 106,36 115,28
 προσφορικὸς λόγος 64,29
 πρόχειρος 2,5 55,8
 πρῶτος. πρώτη ἀρχή 5,11 τὰ πρῶτα δέκα
 γένη 6,7 sq. τὰ ἐν τῇ φύσει πρῶτα γένη
 59,20 αἱ πρῶται οὐσίαι 88,30 sq. 122,16
 ἐκ πρῶτης 108,25 πρῶτως 70,29 71,13
 89,10 104,1 110,3,4 πρῶτως καὶ προη-
 γουμένως 86,21
 πτερόν 116,6,9 πτερόν πτερωτοῦ πτερόν
 116,10 117,19,28
 πτερωτός. τὸ πτερωτόν 85,25 πτερῶ πτε-
 ρωτόν 116,11 117,19
 πτηνός 83,15 τὸ πτηνόν 82,8 85,24 101,9
 κατὰ κύκλου καὶ κόρακος καὶ ἀετοῦ λέ-
 γεται 82,19
 πτώσις syn. μετασχηματισμός 69,24 sq.
casus 112,3 sq. 115,26 sq. κατ' ὀρθήν
 πτώσιν 112,9 κατ' εὐθείαν 112,11,12
 κατὰ γενικήν 112,11 sq. 115,28 κατὰ
 δοτικήν 112,14 115,30 ἐνῆλλαχται τὰ
 τῶν πτώσεων 112,15
 πτωτικός. κατ' ἐκφοράν πτωτικήν 112,17
 πυκνός. τὸ πυκνόν 133,32 134,18 def.
 134,4
 πυκνότης θέσεως εἶδος 133,32,34 134,14
 πυκτεύειν. τοῦ πυκτεύειν ἐπιστήμη 129,17
 ἐπιτηδεύτης πρὸς τὸ πυκτεύειν 129,21
 πύκτης dist. πυκτικός 135,8 sq.
 πυκτικός. ὁ δὲ πυκτικός οὐδέπω ἐπίσταται,
 ἐπιτηδεύς δὲ ἔχει πρὸ τοῦ (1. πρὸς τὸ)
 ἀναλᾶβεῖν τὴν πυκτικήν ἐπιστήμην 129,
 18,31 135,8,10,11,15
 πῦρ. τῷ πυρὶ οὐσιωδῶς πρόσσεστιν ἢ θερ-
 μότης 95,27 99,8 sq. 119,37
 πυρετός 105,29
 πυρός 102,17 sq.
 πυρρός 136,6
 πῶς. τὸ πῶς ἔχειν 3,19 8,12 9,6 17,11,12
 21,10

Ῥῆμα opp. ὄνομα 57,33 58,31 61,32 101,30
 ῥητορεύειν 94,7
 ῥητορικὸς. ἐν ταῖς Ῥητορικαῖς τέχναις 86,23
 ῥητῶς 57,8
 ῥῖν 123,15

Σαφήνεια τῶν θεωρημάτων 60,6
 σαφηνίζειν 69,19
 σεῖειν. ἐσεῖντο cit. 67,12
 σημαίνειν 56,9,12 57,11 58,3 127,26 sq.
 τὸ σημαίνονμενον 1,20 2,5 58,17 62,29
 64,30 65,2 sq. 108,30 127,29 140,28 (?)
 140,30 οὐδὲ τὸ σημαίνονμενον τὸ ἐκ τοῦ
 λόγου καθὼ σημαίνεται ἐστὶ ποσόν 101,27
 φωνῶν εἰς σημαίνονμενα διαιρεῖν opp. γένος
 εἰς εἶδη 128,23,26
 σημαντικός 77,3,20 conl. δηλωτικός 57,21
 λέξις σημαντική 56,7,8 58,18,34,35 86,21
 φωνή σημαντική 57,3 sq. ὀνόματα ση-
 मानτικά 57,28 περὶ φωνῶν σημαντικῶν
 ἀπλῶν, καθὼ σημαντικά εἰσι τῶν πραγ-
 μάτων 58,5 λόγος σημαντικός 74,16
 106,35
 σημασία 59,27,29
 σημεῖον 56,2 *punctum* 103,7 οὐ μέρος
 γραμμῆς, ἀλλὰ πέρας 103,8
 σέληρος 134,6 ἀμφήκης 69,4 ἐν τῷ σι-
 δῆρῳ τὸ σχῆμα τῆς μαχαίρας 77,35
 σιμός conl. γρυπός 9,10,13,22
 σιτέον ὑμεινόν 66,14
 σκληρός opp. μαλακός 130,6 τὸ σκληρόν
 δύνανται ἔχει τοῦ μὴ ἂν διακοπῆναι ῥαδίως
 130,7
 σκοπός syn. πρόθεσις 60,1
 σμιλῖον ἱατρικόν πρὸς τομάς τὰς κατὰ ἱα-
 τρικήν ὄργανον 66,5
 σπάνιος. σπάνιοι αἱ ἄλλαι κοινότητες 21,6
 σπέρμα. τὸ καταβληθὲν σπέρμα τοῦ ζώου
 κινήθην καὶ ἀποτιλεσθῆν 55,18 sq.
 σπερματικός λόγος 64,30
 σπερμοφάγος 84,14
 σπογγία 134,8
 σπουδάζειν περὶ τι syn. σπουδῇ ἔχειν 70,22
 σπουδαῖος 99,19,20 ὁ μετέχων ἀρετῆς 70,
 14 sq. σπουδαῖος ἢ ἀγαθός 135,21
 σπουδή. οὐκ ἀπὸ τοῦ τὴν σπουδῇ ἔχειν
 σπουδαῖος καλεῖται 70,21 sq.

στάσις opp. κίνησις 99,1 ἐστῶτος στάσις 112,14 θέσις τις 141,33
 στέρησις opp. κατάφασις 106,28 136,25 sq. στερήσεις ἀρνητικῶς (προσαγορευόμεναι) 136,26 καταφατικῶς 137,2 τὰ δὲ (ἀντίκεινται) ὡς στέρησις καὶ ἔξις 108,11
 στερητικῶς opp. ἀρνητικῶς, καταφατικῶς 136,29
 στοιγμὴ ἀρχὴ γραμμῆς 65,32.35
 στοιχειώδης. αἱ πρῶται καὶ στοιχειώδεις τῶν λεγομένων διαφοραὶ 59,22 στοιχειωδέστατον γὰρ τοῦτο καὶ εἰσαγωγικόν ... τὸ βιβλίον 56,28
 στοιχειώσις 58,19 134,28
 στοιχος 104,29 κατὰ στοιχόν 79,6
 στοιχάζεσθαι συμμέτρως τῶν ἀπλουτέρων ζητημάτων 1,9
 στρυφνός ὁ ὄνος 130,21
 στρυφνότης παθητικὴ ποιότης 130,19.21
 συγκαταλέγειν 139,23
 συγκαταριθμεῖν 95,18
 συγκαῖσθαι 101,30 122,7 134,9
 συγχωρεῖν τὴν καταριθμῆσιν 86,20
 σύζυγος. συζῶγος ἔχων πρὸς τοῦνομα (sc. ὁ ὄρος) 63,4 sq. opp. περιτωῖς καὶ πεπλασμένως 63,17.18 λόγος σύζυγος τῷ ὀνόματι 63,7 κατὰ τοῦνομα 63,13 σύζυγος τῇ τοῦ ζήνου προσγορίᾳ ὄρος 68,23
 συλλαβή 101,31 μακρὰ ἢ βραχεῖα 101,32 104,36
 συλλαμβάνειν τῇ οὐσίᾳ 10,17 τὴν ἐπίνοιαν ἔστιν συλλαβόντας ἀποδοῦναι 111,18
 συλλέγειν comprehendere 74,3
 συλλογιστικῶς 109,9
 συμβαίνειν 21,14 συμβεβηκέναι 12,13.15 17,14 71,6 72,19 117,21 sq. *concludi* 80,28 110,9 117,25
 συμβάλλεσθαι. ὅπερ εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται 12,3
 συμβεβηκός 1,5 κατὰ πλειόνων λέγεται 2,18 καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων 13,13 τὰ συμβεβηκότα κοινῶς ἀλλὰ μὴ ἰδίως τινὶ 2,19 τὰ κοινῇ συμβεβηκότα 3,5 6,18 τὰ κοινῶς σ. 3,7 οὐκ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται 3,8.18 ἀλλ' ἐν τῷ ποῖόν τί ἐστιν ἢ πῶς ἔχον ἔστιν 3,18.19 17,11.12 21,10 Περὶ συμβεβηκότητος 12,23 def. 12,24 13,3 χωριστόν, ἀχώριστον 8,14 12,25 sq. τὸ χωριστόν συμβεβηκός προηγούμενως μὲν τῶν ἀτόμων, κατὰ δεῦτερον δὲ λόγον καὶ τῶν περιεχόντων τὰ ἄτομα

(λέγεται) 13,20 differt a ceteris vocibus 17,3 19,20 sq. συμβεβηκότα καθόλου, ἐπὶ μέρους opp. οὐσία 71,20 sq. παραστατικὸς λόγος τοῦ συμβεβηκότητος τὸ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι 73,23.25.33 τὸ κατὰ κοινότητα τὸν ἄνθρωπον λέγεσθαι συμβεβηκότης ἐστὶ παραστατικὸν μᾶλλον ἢ οὐσίας, συμβεβηκότης δὲ οὐ τοῦ κυρίως ἀλλὰ τοῦ ἐοικότης διαφορᾷ τινι 81,17 κατὰ συμβεβηκός opp. καθ' αὐτό 9,11.13.15.17 κατὰ συμβεβηκός ποσόν opp. προηγούμενως 105,12 sq. μυγίη δ' ἂν τὰ ἐναντία συμβ. 20,5 τὰ μὲν ἐστὶ συμβεβηκότα τῇ ψυχῇ, τὰ δὲ συμβεβηκότα τῷ σώματι 75,36 ψυχικόν. σωματικόν συμβ. 76,5
 συμβολικῶς 57,29
 συμμέτρως 1,9
 συμπεπλεγμένως 73,14
 συμπλέκειν 71,8 72,9 sq. 79,10
 συμπλεκτικὸς σύνδεσμος 71,4
 συμπληροῦν τὸν ἐκάστου λόγον 9,20
 συμπληρωτικός. συμπληρωτικαὶ διαφοραὶ 10,9 14,20 95,22 τὸ συμπληρωτικόν τῆς οὐσίας syn. οὐσιώδες 12,7 125,25 συμπληρωτικὰ εἶσιν ἐκεῖνα, ἅτινα ἀπογινόμενα φθίρειν τὰ ὑποκείμενα 95,22 αἱ συμπληρωτικαὶ οὐσίας ποιότητες 99,16
 συμπλοκή 57,3.6.9 τὰ κατὰ συμπλοκὴν λεγόμενα opp. ἄνευ συμπλοκῆς 71,1 τὸ κατὰ συμπλοκὴν τί ἐστὶ καὶ ποσῶς λέγεται 71,3 sq. τὰ ἐκ τινῶν κατηγοριῶν τελείων ὄντων ἢ καὶ πλειόνων συγκαίμενα 87,4 τέσσαρες συμπλοκαὶ 72,9 δέκα γένη τῶν χωρὶς συμπλοκῆς λεγομένων 87,14 τῇ ποιᾷ συμπλοκῇ (κατηγοριῶν) πρότασις γίνεται 87,32 sq. δυνάμει μετὰ συμπλοκῆς, εἰ καὶ μὴ μετὰ φωνῆς 87,38
 σύμψυτος 12,19
 σύμφωνος 74,3
 συνάγειν *concludere* 90,23 134,13
 συναγωγός syn. συλληπτικός opp. διαιρετικός 6,18
 συναίρειν opp. διαίρειν 6,18
 συνάμφοτερος. τὸ συναμφοτέρον (sc. ὕλην καὶ εἶδος) λέγει οὐσίαν 88,14 sq.
 συναναιρεῖν opp. συνεισάγειν 14,22 sq. 15,1.19 16,17.18 18,22 90,12 sq. 118,5 sq. τὸ μὲν συναναιροῦν καὶ μὴ συναναιρούμενον πρότερον 119,1
 συναπέργεσθαι 100,2
 συνάπτειν 57,32 59,29 66,16 101,21 102,

6.8 132,32 intrans. πρὸς κοινὸν ὅρον 101,18 103,2
 συνάφεια 104,3 125,18
 συνδέειν syn. συνάπτειν 102,3.4 sq.
 σύνδεσμος 61,32 συμπλεκτικός 71,5 ἄνευ
 συνδέσμου τοῦ κατὰ φωνήν 71,9 ὁ καὶ
 σύνδεσμος 135,32
 συνδρομή. ἰδιότης συνδρομῆς ποιότητων 129,10
 σύνεγγυς 134,4
 συνεισάγειν opp. συναναίρειν 118,6 sq. τὸ
 συνεισάγον καὶ μὴ συνεισαγόμενον ὕστερον 119,2
 συνεισέρχασθαι 100,2
 συνεπινόεσθαι 109,35
 συνέρχασθαι *componi* 72,1.2
 συνεχής. διακόπτεται τὸ συνεχές 60,4 συνε-
 χές ποσόν opp. διωρισμένον 100,26.
 32 sq. expl. 102,12 sq. πέντε... συνεχῆ.
 γραμμῆ, ἐπιφάνεια, σῶμα, χρόνος, τόπος 105,5
 συνήθεια opp. οἱ φιλόσοφοι 55,3 sq. 116,14
 συνήθεια ἀνώμαλος 135,1.25
 σύνθεσις 74,3 87,28
 σύνθετος. σύνθετοι λόγοι, σύνθετα ὀνόματα 74,1.2
 συνιέναι 19,1
 συνιστάναι 7,22 9,5 11,13 sq. 65,26 103,
 6 sq. ταῦτα (τοῦ λόγου μέρη) ἐκ συλλαβῶν
 συνίστηναι 101,31 τὸ συνιστῶν ἔκ τινων
 τοιοῦτόν ἐστιν, ὅα πέρ εἰσιν ἐκείνα, ἀφ'
 ὧν συνίστηται 101,35
 συντιθέναι μετὰ τινος 18,24 τινί 19,1.3
 74,10 sq.
 σύντομος παράδοσις 1,7 συντόμως 109,9
 συντρέχειν. τέταρτον δὲ (ἔθιον), ἐφ' ᾧ συν-
 δεδράμηκε τὸ μόνον καὶ παντὶ καὶ αἰί 12,17
 συνυφίσταται. συνυφίστασθαι 121,7
 συνώνυμος 64,8 διὰ τί τὰ περὶ συνωνύμων
 προλαμβάνει 59,35 60,7 συνώνυμα expl.
 60,27.37 Περὶ συνωνύμων 68,4 καὶ δὴ
 πάντα τις ὄντα καλεῖ. ὁμωνύμως καλεῖται,
 ἀλλ' οὐ συνωνύμως 6,8 sq. συνωνύμως
 15,20 16,6 80,22 81,7 92,26 sq.
 σύστασις. τὴν σύστασιν ἔχειν 11,13
 συστατικός. συστατικὴ διαφορά opp. διαι-
 ρετικὴ syn. συμπληρωτικὴ 10,5 sq.
 συστοιχία 60,13
 σφαῖρα. σφαῖρας ὄντος τοῦ παντός 107,8 sq.
 σφαιροειδής. σφαιροειδὲς τὸ πᾶν 107,11

σφάλλεσθαι περὶ τὴν πρόθεσιν 59,15
 σφήξ 116,12
 σφοδρός. τὸ σφοδρὸν τῆς ποιότητος ἐστὶν
 105,33 σφοδρῶς 126,25.31
 σχέσις ἡ ἀφ' ἐνός 1,20 σχέσιν ἔχειν πρὸς
 τι 5,9 sq. σχέσιν ἀλλοίαν ἔχειν 5,14 ἡ
 τῶν φωνῶν πρὸς τὰ πράγματα 57,24 70,
 25 sq. τῶν λόγων πρὸς τὰ ὀνόματα 60,22
 οὐκ ἔστιν ἀπόλυτα τὰ πρὸς τι ἀλλ' ἐν
 σχέσει τινός 112,2 sq. τὸ γὰρ εἶναι τῶν
 πρὸς τί ἐστὶ τὸ σχέσιν ἔχειν πρὸς ἕτερον
 καὶ ἐκείνου, πρὸς ὃ λέγεται, ταῦτο ὄντος
 τῇ σχέσει τῇ πρὸς ὃ λέγεται 124,17.18
 125,15 ἡ σχέσις τῶν ὑποκειμένων πρὸς
 ἄλληλα 108,27 124,23 sq. μέσον τί ἐστὶν
 τῶν ὑποκειμένων ἡ σχέσις 125,16
 σχῆμα 4,4 11,14 77,35 78,19 σχῆμα
 κύκλῳ περιλαβεῖν 120,13.15 τέταρτον
 εἶδος τῆς ποιότητος 132,21 def. 132,23
 ποσότης 132,27 πῶς ἐν ποιότητι ἔταξεν
 132,29 sq. τῇ κατὰ σχῆμα ποιότητι ἐστὶ
 τι ἐναντίον 136,9 καθόλου θεώρημα εἰς
 τὸ εὐρίσκειν, τίνα οὐκ ἂν ἐπιδέχοιτο τὸ
 μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον τῶν σχημάτων
 138,33
 σχηματισμός ὁ τῆς ἐπιφάνειας 133,3
 σῶμα. ὑπὸ τὴν οὐσίαν ἐστὶν σῶμα 4,22
 γένος τοῦ ἐμψύχου σώματος 4,23.27
 ἐμψυχον σῶμα γένος τοῦ ζῴου 4,28 opp.
 ἀσώματον 1,11 106,25 sq. σῶμα ποσόν
 τέ ἐστι καὶ συνεχές 102,37 sq. περατοῦται
 ἐπιφανείας 103,11 οὐδὲν τῶν ἐν γενέσει
 καὶ φθορᾷ σῶμά ἐστι, μὴ ἂν κατακοπεῖται
 130,8 τὰ συμβεβηκότα σώματι 75,37 sq.
 τὰς περὶ τὸ σῶμα παθητικὰς ποιότητας
 καὶ τὰ πάθη 131,12.13
 σωματικός. σωματικὸν συμβεβηκός opp.
 ψυχικόν 76,5
 σωφροσύνη 135,23 opp. ἀκολασία 136,30
 * σωφρόσυτος. οὐδὲν λέγεται... ἀπὸ τῆς
 σωφροσύνης σωφρόσυτον 135,23
 σώφρων 141,1

τάξεις dist. θέσις 104,14 sq. τάξιν ἔχει
 ἀριθμός, χρόνος, ὁ λόγος δὲ πῶς μὲν ἔχει
 τάξιν, πῶς δὲ οὐ 105,9 τρίτη κατηγορία
 τῇ τάξει 111,5
 τάττειν. τὸ ταττόμενον ὑπὸ τὸ γένος 4,10
 ὄνομα ἐπὶ ὁμωνύμων ταττόμενον 65,33
 67,31 124,6 137,10 140,27

τεκμήριον 117, 1. 9
 τελεῖν. ποιότητες ... ἀπρητισμέναι καὶ τε-
 τελεσμέναι 131, 34
 τέλειος. ἐκ τινῶν κατηγοριῶν τελείων 87.
 4. 13 τὸ τέλειον ἔχειν 131, 25. 31 οἱ
 τέλειοι opp. εισαγωγικοί 134, 29 τελεία
 ἀρετή, τέχνη 137, 20
 τελειοῦν. ποιότητες τελειοῦμεναι 131, 25
 τελευταῖος 62, 30 τὸ τελευταῖον 6, 2
 τέλος. τὸ οὐκ εἶναι τέλος 55, 17. 20 τὸ ἐν
 τέλει εἶναι 77, 31 πρὸς ἐν σπεύδειν τέλος
 66, 12 sq. μετασχηματίζειν κατὰ τὸ τέλος
 τοῦ ὀνόματος 69, 22 sq. ἐπὶ τέλει 133, 7
 τέμνειν syn. διαίρειν 5, 3 10, 10 14, 19 85, 22
 101, 10
 τετραγωνισμός κύκλου 120, 9 sq.
 τετράγωνον σχῆμα κύκλου περιλαβεῖν 120, 15
 ποιότητος εἶδος 133, 5 136, 10 τὸν τοῦ
 τετραγώνου λόγον 139, 5
 τετράπους 14, 16 18, 20 83, 12 τὸ τετρά-
 πουν 85, 25
 τέττιξ 116, 12
 τέχνη opp. ψύσις 55, 17 ἡ τελεία τέχνη
 137, 20 αἱ μέσαι τέχναι 138, 2
 τεχνίτης 55, 23
 τεχνολογεῖν 127, 24
 τηρεῖν *conservare* 117, 15
 τίκτειν. ὁ τεκὼν 2, 1
 τίς. τὸ τί ἐστι opp. τὸ ποῖόν τί ἐστι 2, 16
 3, 8. 13. 17 4, 10. 12 5, 20 11, 10 15, 3
 17, 10 18, 16 21, 2. 9 80, 5 81, 7 92, 13
 τὸ τί 80, 26 τὸ τί ἦν εἶναι 12, 3. 10
 τιθεῖναι λέξεις καὶ ὀνόματα τοῖς πράγμασιν
 57, 28. 29. 30 ἐπὶ τὰ αἰσθητά 91, 20
 τιμῆμα 104, 8
 τοιόσδε. τοιόνδε opp. τόδε τι 91, 4
 τομή syn. διαίρεσις 7, 2 101, 13 ἡ κατὰ
 ἱατρικὴν 66, 7
 τοπικά. Πρὸ τῶν τοπικῶν 56, 18. 23. 30
 57, 13 ἡ τῶν τοπικῶν διδασκαλία 56, 25
 τόπος. ἐν τῷ τόπῳ *suo loco* 60, 9 συνεχὲς
 πῶσον 103, 19 sq. 107, 1 dist. τὸ πῶ
 142, 12 τόπος ἐν ᾧ τις γέγονεν (πατρίς)
 2, 1 τὸ ἐν τόπῳ 77, 22 ἄνω καὶ κάτω
 σχέσεις τόπου 107, 7 ἐν μόνῳ τῷ τόπῳ
 εἶη ἂν ἡ ἐναντιώσις 107, 23 ἐν τῇ Φυ-
 σικῇ ἀκρόασει, ἐνθα περὶ τόπου καὶ χρόνου
 ἐπραγματεύσατο 141, 16
 τόσος. ὅση δύναμις ὑπάρχει τόσην ἀδυναμίαν
 εὐρίσκειν 129, 28
 τράπεζα. πόδες τραπέζης 67, 14 sq.

τραχύς. τὸ τραχύ 106, 22 133, 33 134, 18
 def. 134, 10
 τραχύτης θέσεως εἶδος 133, 33. 34 134, 15
 τρίγωνον τοῦ σχήματος εἶδος 4, 4 εἶδος
 ποιότητος 133, 5 136, 10 139, 4
 τριγωνότης 137, 19
 τρίπηχys 92, 11. 23. 25
 τριττός 86, 31
 τροπικός. τροπικὴ λέξις opp. κυρία 59, 1.
 11 τὰ τροπικά 59, 11
 τρόπος. τρόπον μὲν τινα — τρόπον δέ τινα
 20, 1. 2 τίς ὁ τρόπος τῆς ἀντιλογίας
 86, 30
 τρύπημα 104, 21
 τυγχάνειν. τὸ τυχόν 12, 2 122, 20 ὡς
 ἔτυχεν *coni.* ἀνεπιστάτως 65, 22 sq. *coni.*
 ἀπλῶς 116, 1 εἰ τύχει 141, 1
 τύπος φωνῶν 57, 31. 34 58, 3. 35 τύπος
 τῆς φωνῆς τὸ εἶναι ἢ ὄνομα ἢ ῥῆμα
 58, 36
 τύπωμα 133, 16
 τυφλότης 137, 3 opp. ὁρασις 137, 13
 τύχη. τρόπος ὁμωνύμων ὁ ἀπὸ τύχης opp.
 ἀπὸ διανοίας 65, 18 sq. κατὰ τύχην 65, 24

Υγεία (*ubique*) 98, 5 129, 29 132, 2 ὑγείας
 οὔσης ἦν τέλος ποιεῖται ὁ ὑγιαζόμενος
 66, 13
 ὑγιαίνειν. ὁ ὑγιαζόμενος 66, 14
 ὑγιαίνειν. τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν χω-
 ριστά ἐστιν 9, 9 129, 24
 ὑγαινός. ὑγεινὸν σιτόν, περίπατος, ἀνά-
 γνωσμα 66, 14 ὁ ὑγεινός ἀπὸ τῆς πρὸς
 τὸ ὑγιαίνειν ἐπιτηδεύσεως (λέγεται) 129, 23
 135, 9
 ὑγιῆς ὁρος 63, 3 116, 24 ὑγιῶς *rec'e* 64, 6 sq.
 116, 6. 33 ὑγιῶς ἔχειν 122, 9
 ὑγρός. ξηρόν, ὑγρόν 127, 9
 ὑγρότης opp. ξηρότης 99, 6 sq.
 ὕδωρ. τῷ ὕδατι οὐκ οὐσιωδῶς πρόσσεστιν (ἡ
 θερμότης) 95, 25 ἀλλ' ὑγρότης 99, 6 τοῦ
 βέοντος ὕδατος τὰ μόρια τάξιν μὲν ἔχει,
 θέσιν δὲ οὐκ ἔχει 104, 19 sq.
 ὕει ἔσται ἐστὶ τῷ Ζεὺς ὕει 87, 40
 ὕλακτικός 82, 19
 ὅλη 58, 1 opp. εἶδος 11, 12 sq. 88, 14 opp.
 μορφή 11, 16 15, 6 αἱ ἔξεις τῶν ὀλῶν
 137, 26 sq. τὸ ὡς ἐν τῇ ὅλῃ τὸ εἶδος
 77, 34

ὑπακούειν 62,8
 ὑπάλληλος. τὰ μέσα τῶν ἄκρων ὑπαλληλά
 τε καλοῦσι γένη καὶ εἶδη (?) 5,21 γένη
 τε λέγεται καὶ εἶδη καὶ ὑπάλληλα γένη
 6,1 syn. τὰ μέσα 5,6 τῶν μὲν πρὸ
 αὐτῶν εἶη ἂν εἶδη, τῶν δὲ μετ' αὐτὰ γένη
 5,6 ἔχει δύο σγέσεις 5,7 τὰ μέσα καὶ
 ὑπάλληλα 7,15 expl. τὰ πρὸ τῶν εἰδι-
 κωτάτων ἄχρι τοῦ γενικωτάτου ἀνόντα
 5,23 ὑπάλληλα γένη dist. ἕτερα 81,35
 83,2.14.22.32 ὑπάλληλα οὐ φέρεται ἐκά-
 τερον ὑπ' ἐκάτερον 83,35.38 140,29 τῶν
 τῶν ὑπαλλήλων γενῶν 81,30 84,30 (τῶν
 ὑπ' ἄλληλα γενῶν 84,8.22)
 ὑπαρξίς 75,28 opp. ἀναίρεσις 119,1
 ὑπάρχειν 9,11 12,19 16,14 82,26 128,12
 συμβεβηκός ἐστιν ὃ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ
 ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν 13,3.4
 ὑπαρχή 101,3.8
 ὑπερέχειν 134,10.11 τῇ ἀξίᾳ opp. λεί-
 πεσθαι 93,20
 ὑποβαίνειν. ὑποβεβηκός εἶδος 4,18
 ὑποβάλλειν. αἱ ὑποβεβηγμένα οὐσία 96,20
 ὑπογράφειν *definire* 2,15 11,18 93,29
 124,4 127,31 sq.
 ὑπογραφὴ *definitio* 3,20 60,15 121,27 123,
 26.31 παραπλησία ὅρων 64,15 δεῖ διὰ-
 στέλλονται δεῖκνύναι, ποταπὴν τὴν ὑπο-
 γραφὴν ἔχειν ὀφείλει 124,5
 ὑπογραφικός 64,16 72,35 73,3
 ὑποδεικνύναι 77,2 123,7
 ὑποκαταβαίνειν. τὰ ὑποκαταβεβηκώτα opp.
 τὰ ἐπαναβεβηκώτα 83,22
 ὑποκάτω. τὰ ὑποκάτω opp. τὰ ἐπάνω
 7,3.12 84,31 85,22
 ὑποκαίεσθαι 63,9 93,14 sq. 111,18 sq.
 124,28 ἢ ὑποκειμένη οὐσία 63,15 τὸ
 ὑποκειμένον 12,24 sq. 20,3.20 21,13 68,21
 124,22 sq. opp. τὸ κατηγορούμενον 84,
 24 sq. τὸ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι i. e. συμ-
 βεβηκός 73,4.23 sq. τὸ καθ' ὑποκειμένου
 λέγεσθαι i. e. καθόλου 73,4.30 sq. τὸ ἐν
 ὑποκειμένῳ μὴ εἶναι i. e. οὐσία 73,5.
 28 sq. τὸ καθ' ὑποκειμένου μὴ λέγεσθαι
 i. e. ἐπὶ μέρους 73,6.31 sq. τὸ ἐν ὑπο-
 κειμένῳ expl. 77,15 sq. 78,7 διὰ τί τὰ
 μὲν καθόλου ἔφης καθ' ὑποκειμένου λέ-
 γεσθαι, τὰ δὲ συμβεβηκώτα ἐν ὑποκειμένῳ
 εἶναι 75,24 sq. τὸ καθ' ὑποκειμένου λέ-
 γεσθαι expl. 80,1 sq. syn. ἐν τῷ τί ἐστι
 κατηγορεῖσθαι 80,4 τὰ καθ' ὑποκειμένου

κατηγορούμενα καὶ κατὰ τοῦνομα καὶ κατὰ
 τὸν λόγον ἐφαρμόζειν ὀφείλει τῷ ὑποκει-
 μένῳ 80,17 τοῦτ' ἔστι συνωνύμως λέγε-
 σθαι δύνανται κατὰ τοῦ ὑποκειμένου 80,22
 ἢ σχέσις τῶν ὑποκειμένων πρὸς ἄλληλα
 124,22 sq.

ὑπολαμβάνειν 81,7 137,30 138,5
 ὑπολείπειν 142,6
 ὑπομένειν 99,30
 ὑποπίπτειν. τὰ ταῖς κατηγορίαις ὑποπίπ-
 τοντα γένη 121,25
 ὑπόπους opp. ἄπους 101,9
 ὑπόστασις 19,1 57,4 ἢ κατὰ πλῆθος ὑπό-
 στασις 132,27
 ὑποτάσσειν. γένος, ὃ ὑποτάσσεται εἶδος
 2,11
 ὑπώρεια τὰ κάτω μέρη ὁρῶν 67,9 sq.
 ὑστερογενής conl. ἐπιστοδιώδης 21,14
 ὕστερος opp. πρότερος 16,9 opp. πρὸ τινος
 εἶναι 17,4 τὰ πρότερα καὶ τὰ ὕστερα
 expl. 118,18 sq.
 ὑφιστάναι 18,18 21,22 22,1 121,9 124,4
 131,33 133,2 εἶτε ὑφίστηκεν εἶτε καὶ
 ἐν μόναις ψυαῖς ἐπινόαις καίται 1,10
 ὑφιστηκώτα σώματα 1,11 πότερον χω-
 ριστὰ ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ περὶ ταῦτα
 ὑφιστώτα 1,12 ἐν ὑποκειμένῳ ὑφίστασθαι
 13,5 ἐπὶ τῶν ἀτόμων 17,9 πόθεν καὶ
 πῶς ὑφίστη 60,14 γενέσθαι καὶ ὑφιστῆναι
 72,17 αἱ αὐτοὶ ποιότητες καὶ καθ' αὐτάς
 ὑφιστηκῶται 138,30 τὰ πρὸς τί ἐστι μὲν
 ὑπὸ τινων ὑποκειμένων ὑφιστάμενα 124,27
 125,17

Φακοειδής 133,24

φαντασία. ἐπὶ τὸν φόβον καὶ τὴν αἰσχύνην
 φαντασία προκατάρχουσιν 130,33

φάντασμα 121,9

φάρμακον ἱατρικόν 66,5 sq.

φάσγανον syn. ἄορ, ξίφος 69,2 sq.

φέρει *exempl. gratia* 55,19 57,31 65,26 78,19
 83,25 φέρε ἐπείν 6,3 76,1

φέρειν τὰ ἰδιώματα τοῦ ἐμψύχου 55,19

φθάνω. φθάσαντες ἀπεδείξαμεν 18,8 ἐν
 φθασάσις κατηγορίαις 137,16

φθαρτός. τὸ πῦρ τῶν φθαρτῶν ὄν 99,4

φθέγγεσθαι λόγον 101,28

φθορά 12,25 sq. τὰ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ
 130,8

φιλαργυρία 131, 15, 28
 φιλική παθητική ποιότης 131, 21
 φιλόσοφος. παρὰ τοῖς φιλόσοφοις ὁ λόγος (ἐστίν) 2, 14 οἱ φιλόσοφοι τῶν τοῖς πολλοῖς ἀγνώστων πραγμάτων ἐξηγηταὶ ὄντες 55, 10
 φοβεῖσθαι. ὡχρός φοβηθεὶς τις 130, 29
 φόβος. ἀπὸ φόβου ὡχρεῖν 130, 31, 33
 φοῖνιξ 82, 35
 φρόνησις opp. ἀφροσύνη 98, 6 136, 30
 φρόνιμος opp. ἄφρων 99, 26 οἱ φρόνιμοι 99, 27
 φύειν. τὸ πεφυκός 11, 19 τὸ πεφυκέναι πλεῖν 12, 4 τὸ πεφυκέναι γελᾶν dist. τὸ αἰεὶ γελᾶν 12, 19 πρὸς τὸ πεφυκέναι τὸ αἰεὶ λέγεται 19, 8, 9 20, 14 πεφυκός εἶναι γελαστικός 20, 22
 φυσικός. φυσικὸν μέρος τῆς φιλοσοφίας 56, 30
 φυσική δύναμις 129, 19 130, 2 φυσικὸν πάθος 130, 32 131, 1 φυσικαὶ ἐπιτηδεύσεις 135, 7
 φύσις. τὰ συμβεβηκότα ἐπεισοδιώδη τὴν φύσιν ἔχει 21, 4 συναγωγὸν τῶν πολλῶν εἰς μίαν φύσιν 6, 19 πρότερον τῇ φύσει 15, 18 17, 9 88, 6 τὰ τῇ φύσει μὲν πρῶτα, αἰσθηθεὶς δὲ δεύτερα 91, 21 φύσει opp. ἐκ διδασκαλίας 131, 27 φύσει καὶ ἔθρην 131, 30 ἐν τῇ φύσει opp. ἐν ἀνθρώποις 120, 34 ὑπὸ φύσεως opp. ὑπὸ τέχνης 55, 17, 18 τὰ ἐν τῇ φύσει πρῶτα καὶ γενικώτατα γένη 59, 20 πρὸς τὴν φύσιν πρῶται αἱ νοηταὶ οὐσίαι 91, 24 παρὰ φύσιν 92, 13 τὸ ἅμα τῇ φύσει 117, 35
 φυτόν. ἡ ἔμφυτος καὶ ἀναίσθητος (διαφοραὶ) ἀπετέλειαν τὸ φυτόν 10, 17
 φωνή. τῶν πέντε φωνῶν 13, 9 διὰ τῆς φωνῆς ἁπονομαζέειν καὶ δηλοῦν ἕκαστον 57, 21 syn. λέξις 56, 35 57, 3 sq. φωνὴ σημαντικὴ ἀπλῇ syn. κατηγορία 58, 5 sq. 59, 13 70, 28 δέκα αἱ δηλοῦσαι ταῦτα (sc. τὰ ὄντα) φωναί 58, 13 φωναὶ ἀγγέλω ὁικναι τὰ πράγματα ἀγγέλλουσιν 58, 23 τύπος τῆς φωνῆς 58, 36 def. τὸ ἴδιον αἰσθητὸν ἀκοῆς 60, 20 ἡ τοῦ κήρυκος φωνή 62, 27 ἡ Αἴας φωνὴ κοινὴν ἔχει γρηῖν 62, 31 φωνὴν εἰς σημανόμενα διαρεῖν 128, 23, 26 τὰς σημαντικὰς φωνὰς ἐν τῷ Περὶ ἐρμηνείας εἰς δύο (γένη διελειν), εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα 58, 21 sq. εἰς ἐλαχίστην διαίρεσιν διέλοιμ' ἂν τὰ ὄντα καὶ τὰς τούτων σημαντικὰς φωνὰς τὴν εἰς

τέσσαρα . . . εἰς δὲ μεγίστην διαίρεσιν διέλοιμ' ἂν εἰς δέκα 71, 19 sq.
 φωτίζειν. ἄλλο πεφωτισμένος (ἡμέρα) 106, 31
 Χαλκός 3λη ἀνδριάντος 11, 14 55, 22, 23 77, 34 78, 19
 χαρακτήρ τῆς λέξεως 61, 17 τὰ ἴδιως ὀνομαστικὸν ἔχοντα χαρακτῆρα ὧν προτίθεται τὰ ἄρθρα 61, 1
 χεῖρ ἀνθρώπου πρὸς τι ἕτερον λεγόμενη 122, 2, 25 126, 12 sq. ἡ χεῖρ χειροδότου ἂν εἴη χεῖρ 123, 11 ἡ τις χεῖρ ἔχει . . . εἶδος μὲν τὴν χεῖρα, γένος δὲ τὸ μέλος 123, 20
 χειροδότος manu praedius 123, 11
 χερσαῖος. τὸ χερσαῖον 85, 24
 χιάζειν 79, 6
 χιαστή 78, 36 sq.
 χίμαιρα 121, 8, 9
 χιτών opp. ἱμάτιον 62, 10
 χιών 99, 5 139, 7
 χρεῖα 10, 19 69, 30 τὸ τῆς χρεῖας ἀναγκαῖον 58, 25
 χρεματιστικός 7, 5 12, 20, 21 14, 18
 χρῆζειν 61, 2
 χρήσιμος 1, 6 60, 5 τὸ χρήσιμον τῶν προλεγόμενων 60, 11 χρησιμώτατος 60, 8
 χροιά 13, 2 21, 6 χροιαὶ παθητικαὶ ποιότητες 130, 28 sq. πάθη 131, 10 αἱ μεταξὺ αἱ ἄκραι 136, 7
 χρῆσις. ἐν τῇ πολλῇ χρῆσει 55, 9 ἡ πρώτη χρῆσις τῶν λέξεων 57, 22 εἰς χρῆσιν παραλαμβάνειν 62, 22 ἐργεσθαι 62, 26 κοινὴ χρῆσις 62, 27, 31 εἰς ἐνδειξιν τῆς χρήσεως τῶν ὀνομάτων 127, 25
 χρόνος συνεχὲς ποσόν 103, 19 sq. 142, 12 οὐδὲ τῷ χρόνῳ ἐστὶν τι ἐναντίον 108, 29 sq. τάζειν μὲν τὰ μόρια ἔχει. θέσιν δὲ οὐκ ἔχει 104, 23 dist. ποτέ 142, 12 (ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει) περὶ τόπου καὶ χρόνου ἐπραγματεύσατο 141, 16
 χρυσός 57, 35 134, 6
 χρυσοχοεῖν 94, 7
 χρώζειν. τὸ κεχρῶσθαι πως ἐπιτείνεται καὶ ἀνέται 9, 22
 χρῶμα 4, 4 57, 26 ἐν τῷ σώματι τὸ χρῶμα 77, 36 χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως 92, 35 124, 10, 11 129, 13 τὸ χρῶμα οὕτε λευκὸν οὕτε μέλαν, ὅπ' αὐτὸ δὲ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν 99, 24, 32 sq.

χωρίζειν 2.9 3,17 11,19.20 12.2.6 χω-
ρίζεσθαι dist. χωρίς εἶναι 78,19 79,27 sq.
χωρίον κύκλω περιλαμβάνειν 120,13.18 ὑπὸ
γραμμῶν περιέχεται 132,26 ἀποτεμένειν,
ἀποπερατοῦν 132,32.33
χωρίς εἶναι 78.18 sq.
χωριστός. περὶ τῶν γενῶν τε καὶ εἰδῶν
... πότερον χωριστὰ ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
καὶ περὶ τὰς αὐτὰ ὑφεστῶτα 1,12 opp. ἀχώ-
ριστος 9,7 sq. 12,25 13,19 16,21

Ἑυδοδοξεῖν 87,9

ψηφιστικὸς λόγος 64,28
ψιλος. ἐν μόναις ψιλαῖς ἐπινοαῖς 1,11 ἐν
ψιλαῖς ταῖς ἐπιτηδειότησιν 131,32
ψόφος. μηχανικὸς διὰ τῶν τριούτων τῆς
φωνῆς ψόφων 57,29
ψύξις opp. θερμότης 132,23
ψυχτή. ἐντελέχεια 55,20 τὰ μὲν ἐστὶ συμβε-

βηκότα τῇ ψυχῇ, τὰ δὲ συμβεβηκότα σώ-
ματι 75,36 sq. ἐν τῇ ψυχῇ ἢ ἐπιστήμῃ
77,35 τῆς ψυχῆς παθητικὰ ποιότητες
καὶ πάθη 131,13 sq.

ψυχικός. ψυχικὸν συμβεβηκός opp. σωμα-
τικόν 76,5

ψύχειν 141,18.20

ψυχρός. τὸ ψυχρόν καὶ τὸ θερμὸν ἐναντία
109,33 127,9 132,4

ψυχρότης opp. θερμότης 99,5 sq. παθη-
τικῇ ποιότης 130,24

ὦς cum infin. 59,23 134,4.7.9.11 141,25

ὠσαύτως 13,11

ὠσανεῖ 111,22

ὠχρίαν ἀπὸ φόβου 130,31

ὠχρός φοβηθεῖς τις 130,29 136,6

ὠχρότης 137,3

II INDEX TERMINORUM BOETHII

- Abundare ab aliquo [περισσεύειν τινός] 36,20 [πλεονάζειν] 43,7. 9
- accidens [συμβεβηκός] 25,4 27,5 39,10 sq. haec quae communiter sunt accidentia [τὰ κοινῇ συμβεβηκότα] 27,20 communiter accidentia [τὰ κοινῇ, κοινῶς συμβεβηκότα] 27,22 28,11 inseparabile accidens [ἀχώριστον] 34,3 39,12 40,13 44,14. 19 48,10 50,12. 13. 16 51,2. 6. 9. 12 separabile 39,12 40,14 44,14 50,12 per accidens [κατὰ συμβεβηκός] 35,4. 10. 20 secundum accidens 35,6. 8
- accidere [συμβαίνειν, συμβεβηκέναι] 38,20 sq. 44,20 50,14 v. contingere
- actus. actu [ἐνεργείᾳ] opp. potestate [δυνάμει] 37,3 49,16. 17
- adesse et abesse [γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι] 39,11 adesse [παρεῖναι] 46,13 47,15 49,16 51,6. 8 [προσεῖναι] 48,11 50,2 51,10
- adsignare [ἀποδιδόναι] 26,25 28,18. 21 29,2 32,9 34,16 37,9 38,1
- adsignatio [ἀπόδοσις] 25,5
- advenire. differentia cuilibet adveniens [ἑταφορὰ προσγινομένη τινί] 34,8
- adventicia natura [ἐπεισοδιώδης φύσις] 50,15
- adunativus [ἐνοποιός] 32,8
- aequaliter [ἰσότης] 43,13. 15 44,21 46,11. 12 47,13. 14 49,9 50,16 51,12
- aequalis (?) 51,13
- aequivoce [ὁμωνύμως] 31,13
- alteratio [ἐτερότης] 34,18 v. alteritas
- alteratus [ἐτεροτός] 34,8. 18 35,9 [ἀλλοτός] 34,9. 10
- alteritas [ἐτερότης] 33,20. 22 34,2 v. alteratio
- animal [ζῷον] 27,2. 6. 13 28,7. 20 sq. rationale [λογικόν] 29,16. 23. 25
- animatus [ἐμψυχός] 29,16. 21. 22 36,1 sq.
- aptitudo [ἐπιτηδεύουσις] 38,13
- aptum natum esse [πεφυκέναι] 37,19 38,9 sq. 39,6 v. natum esse
- auferre [ἀναιρεῖν] 42,4. 5 47,5. 6 simul auferre [συναναιρεῖν] 42,4 v. interimere, perimere, tollere
- Collectivus [συναγωγός] 32,3 [συνληπτικός] 32,8
- colligere [συναγεῖν] 32,3
- collectio [ἄθροισις] 26,4 [ἄθροισμα] 33,6
- communio [κοινότης] 49,1 v. communitas
- communis [κοινός] 31,9. 14 32,7 33,8 37,15 sq.
- communitas [κοινότης] 50,5 51,15 [κοινωνία] 51,17 v. communio
- communiter [κοινῶς, κοινῇ] 27,5 20,22 33,19 sq.
- complere. quae uniuscuiusque rationem complement [αἱ τῶν ἐκάστου λόγον συμπληροῦσαι] 35,14 quae complement substantiam [συμπληρωτικαὶ τῆς οὐσίας] 41,19 v. completivus
- completivus [συμπληρωτικός] 38,12 v. differentia
- consequens esse [ἐπείθεαι] 48,5 v. sequi
- considerare in pluribus speciebus [θεωρεῖν ἐπὶ πλείονων εἰδῶν] 47,1 51,3

consistere [συνίστασθαι. συνεστάναι] 33,5 34,8 37,15 *v.* constare
 constare [ὑφίστασθαι. ὑφίστάναι] 25,13 51,2 *v.* subsistere [συνεστάναι] 37,12 *v.* consistere
 constituere [ὑφίστάναι] 46,19
 constitutio [ὑπόστασις] 37,13
 constitutivus [συνστατικὸς] *v.* differentia
 continentia [τὸ περιεχτικόν] 40,19 [περιουχή] 43,8
 continere [περιέχειν] 26,22 30,19.20 33,10 40,16.19 sq. 48,14 sq.
 contingere [ἐνδέχασθαι] 39,16 [συμβεβηκέναι] 45,10 *v.* accidere
 conversim praedicari [ἀντικατηγορεῖσθαι] 44,2 48,6 51,11.12 *v.* invicem
 converti [ἀντιτετρέφειν] 32,13 39,8 48,5.7
 corporale [σῶμα] 25,11 *v.* corpus
 corpus [σῶμα] 29,15.21 animatum corpus [ἔμψυχον] 29,16.21.22
 corruptio [φθορά] 39,11.15

 Demonstratio [ἀποδείξις] 25,6
 describere [ὑπογράφειν] 26,25 37,18
 descriptio [ὑπογραφή] 28,14
 determinare [ἀφορίζεισθαι] 30,21 39,19 [ὑρίζεισθαι] 36,20 *v.* diffinire
 dicere de pluribus [ἐπὶ πλεόνων λέγειν] 48,2.9
 differens [διάφορος] 49,19
 differentia [διαφορά] 25,4 27,4 communiter [κοινῶς] et proprie [ιδίως] et magis proprie [ιδιαιτέρα] dicitur 33,19 sq. alteratum facit [ἐτεροῦτον ποιεῖ] 34,8 aliae quidem alteratum [ἀλλοῦν] faciunt, aliae vero aliud [ἄλλο] 34,10 separabilis [χωριστή], inseparabilis [ἀχώριστος] 34,21 35,19 36,18.19 inseparabilium aliae quidem sunt per se [ὑπάρχουσι καὶ' αὐτάς], aliae vero per accidens [κατὰ συμβεβηκός] 35,3.19 secundum accidens 35,8 specifica [εἰδοποιός] 31,21 34,5.6.11 36,16 38,14.15 43,3 constitutiva [συνστατική] 36,3.8.10.16 divisiva [διαρευτική] 36,5.7.13.16 completiva [συμπληρωτική] 36,7 eas quae complent substantiam generis [τάς συμπληρωτικὰς τῆς οὐσίας τοῦ γένους] 41,19 rationalis, irrationalis [ἡ τοῦ λογικοῦ, ἡ

τοῦ ἀλόγου] 34,13 36,2.8 sq. mortalis et immortalis [ἡ τοῦ θνητοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου] 36,2.9 sq.
 differre specie [διαφέρειν τῷ εἶδει] 27,1.11.13 sq. numero [τῷ ἀριθμῷ] 27,11.15 sq. [διαλλάττειν] 33,21 *v.* distare
 diffinire [ὀρίζεισθαι] 37,6 39,15 *v.* determinare
 diffinitio [ὀρισμός] 25,5 36,17 [ὅρος] 34,16 *v.* terminus
 disciplina [ἐπιστήμη] 31,22 35,5 42,11
 discretio [διάκρισις] 51,16
 distare [διαστάναι] 50,6 distiterit [διαλλάττει] 34,6 *v.* differre
 dividere [ἀφορίζειν] 26,18 [διαίρειν. διαρεῖσθαι] 30,24 31,21 32,1.5 35,13.22 36,6 37,19 [τέμνειν] 30,5 36,8 41,19 [χωρίζειν] 37,19 38,1.7.11 *v.* separare
 divisio [διαίρεσις] 25,5 34,15 36,17 [τομή] 32,11 [ἀποτομή] 26,7
 divisivus [διαρευτικός] 32,7 36,5
 doctrina [ἰδασκαλία] 25,3

Esse [ὑπάρχειν] 35,4 39,16.17 *v.* inesse. [τὸ εἶναι] 38,8 id quod est esse [τὸ τί ἦν εἶναι] 38,8 *v.* qualis. ens [τὸ ὂν] 31,9.14 entia [τὰ ὄντα] 31,13.15
 extremus. extrema [τὰ ἄκρα] 30,12 31,2

Figura [σχῆμα] 28,20 37,14

forma [μορφή] 28,16 42,12 [εἶδος *opp.* 51,7] 37,12 sq.

Generalissimum [γενικώτατον] 29,8 sq. 43,10 super quod nullum ultra aliud sit superveniens genus [ὑπὲρ ὃ οὐκ ἂν εἴη ἄλλο ἐπαναβεβηκὸς γένος] 29,10 30,22
 generatio [γένεσις] 26,9.13.16
 genus 25,3.10 26,1 sq. quod de pluribus et differentibus specie in eo quod quid sit praedicatur [τὸ κατὰ πλεόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορούμενον] 27,1 28,22 supremum [ἄνωτάτω] 30,14.15 31,10 subalterna [ὑπὲρ-

ληλα] 31,2.5 32,24 quae in medio sunt
[μέσα] 30,7 31,1 media 32,24 extrema
[ἄκρα] 30,12 31,2 eiusdem generis [ὁμο-
γενής] 31,10 posterioris generis [ὑπερο-
γενής] 50,14

Habere. quomodo se habens [πῶς ἔχον]
28,12 aliquo modo se habendi permu-
tationes [αἱ τοῦ πῶς ἔχοντος μεταβολαί]
34,18

habitus [σχέσις] 26,5 30,10 sq.

hinnibilis [χρεμετιστικός] 32,14 39,7.8

Inanimatus [ἄψυχος] 36,13 44,16

incorporalis [ἀσώματος] 25,12

individuus [ἄτομος] 27,3 30,1.5.6.19
32,23 40,3 sq. 45,3.4 haec quae sub
una specie sunt individua [τὰ ὑπὸ τῷ
εἶδος ἄτομα] 27,17 eorum quae sunt
individua [τῶν ἀτόμων] 28,8

inesse [ὑπάρχειν] 35,4 44,6.7 r. esse

inferior species [ὑποβιβηκός εἶδος] 29,11
inferiora [τὰ ὑποκάτω] 32,12.21

infinitus [ἄπειρος] 31,18.19.22

inquisitio [ἐξέτασις] 25,14

irrationabilis [ἄλογος] 38,3 40,20

irrationalis [ἄλογος] 36,2 sq. 37,20 40,8
42,1

inremissibilis [ἀνέντεος] 48,18

insensibilis [ἀναίσθητος] 36,14

inseparabilis [ἀχώριστος] 34,3.21 35,2.
10 v. accidens et differentia. inse-
parabiliter [ἀχώριστως] 39,13

intellectus [ἐπίνοια] 25,11

intendere et remittere [ἐπιτείνειν καὶ
ἀνίεναι] 35,16 50,17

intentibilis [ἀνεπιτατος] 48,18

intentionem et remissionem recipere
[ἐπίτασιν καὶ ἀνέσιν λαμβάνειν] 35,11.15
suscipere [ἐπιδέχεσθαι] 45,1

introductio [εἰσπαγωγή] 25,7

interimere [ἀναρεῖν] 42,5 44,8.9.10
47,5 simul interimere [συναναρεῖν] 43,1
44,9.11 47,4.5 v. auferre, peri-
mere, tollere

invicem praedicari [ἀντικατηγορεῖσθαι]
49,6 v. conversim

Comment. Arist. IV 1. Porphyrius.

Magis et minus recipere [τὸ μᾶλλον καὶ
τὸ ἧττον ἐπιδέχεσθαι] 35,10 48,19 ma-
gis, minus participatio 51,14

materia [ὕλη] 37,12 sq. 42,12

medius. quae in medio sunt [τὰ μέσα]
30,7 31,1 media 32,24

mens [νοῦς] 42,11

Nasci. aptum natum esse [πεφυκέναι]
36,6 37,19 38,9 sq. natum esse [πεφυ-
κέναι] 47,17.18 49,8.18

naturaliter [τῇ φύσει] 43,3 45,4

Oppositus [ἀντιτετέμενος] 37,1.2.4

Participare [μετέχειν] 43,14 44,21 46,
11.12.13 47,14 49,9 50,11

participatio [μετουσία] 32,6 [μέθεξις]
45,2 [μετοχή] 50,15 51,13

particularis. particulares homines [οἱ
κατὰ μέρος ἄνθρωποι] 27,18 29,18.25
33,9 46,12 particularia [τὰ κατὰ μέρος]
32,4 6 33,3.7 40,9 sq.

perceptibilis disciplinae [ἐπιστημῆς δεκτι-
κός] 35,5 42,11

perimere [ἀναρεῖν] 41,9 simul perimere
[συναναρεῖν] 41,10 v. auferre, inter-
imere, tollere

permutatio [μεταβολή] 34,19

plus. de pluribus praedicare [κατὰ πλει-
όνων κατηγορεῖν] 27,1.9 sq. in pluribus
esse [ἐπὶ πλείον ἐῖναι] 43,1 [ἐν πλείοσιν
εῖναι] 48,16

postea fieri [ἐπιγίνεσθαι] 49,15

posterius esse [ὑστερον εἶναι] 43,19 44,19
posterioris generis [ὑπερογενής] 50,14

potestas. potestate [δυναμίς] opp. actu
[ἐνεργεία] 37,2 41,20 49,17

praedicamentum [κατηγορία] 25,3 29,8.
14 31,12

praedicare de pluribus [κατηγορεῖν κατὰ
πλειόνων] 27,1.9 sq. 28,7 29,4 30,24
37,6 40,2 59,20 de differentibus specie,

numero [κατὰ διαφερόντων τῶ εἶδει. τῶ ἀριθμῶ] 27,1.11.19 sq. 29,4 30,24 37,7 49,20 in eo quod quid sit [ἐν τῶ τί ἐστὶ] 27,1.22 28,2.11.12 29,3.5 31,1 45,5 in eo quod quid est 37,9 42,7 46,17 50,1.8 de uno solo [καθ' ἐνός μόνου] 27,8 28,8 in eo quod quale quid sit [ἐν τῶ ποῖόν τί ἐστὶ] 28,1.3 in eo quod quale sit 37,7 46,16 in eo quod quale quiddam est 37,8 42,8 in eo quod quale sit vel quomodo se habens [ἐν τῶ ποῖόν τί ἐστὶν ἢ πῶς ἔχον ἐστίν] 28,12 45,6 in eo quod quale quiddam est vel aliquo modo se habens 50,9

praeiacere [πρὸς ποιεῖσθαι] 43,2

principaliter [προηγούμενος] 40,14 45,3

prius esse [πρότερον εἶναι] 42,2.19 43,19 44,20 45,4

proprietas [ἰδιότης] 33,5.7.8 49,1 51,15

proprium [ἴδιον] 25,4 27,5 38,18sq. haec quae sicut propria praedicantur [τὰ ὡς ἴδια κατηγόρουμένα] 28,10 proprie [ἰδίως] 27,5 33,19 sq. [χωρίως] 39,7 magis proprie [ἰδιότατα] 33,19 sq.

Qualis. in eo quod quale quid sit v. praedicare. in eo quod quale est (?) [ἐν τῶ τί ἦν εἶναι] 38,16

qualitas rationali qualitate [τῇ τοῦ λογικοῦ ποιότητι] 34,7 [ποιόν] 46,18

quis. in eo quod quid sit v. praedicare

Ratio [λόγος syn. ὁρος] 29,1 31,16 35,7. 8.14 secundum posteriorem rationem [κατὰ δεύτερον λόγον] 40,15 ratione uti [λόγῳ χρῆσθαι] 41,7.9.12

rationalis [λογικός] 38,4 46,14 47,14

rationalitas [τὸ λογικόν] 48,15

rationalis [λογικός] 27,7 28,5 29,16.23.25 35,4 42,1

remissio [ἀνεσις] v. intentio

remittere [ἀνέναι] v. intendere

risibilis [γελαστικός] 27,7.17 39,4 43,13 47,15.17 49,7

Sensibilis [αἰσθητός] 25,12 [αἰσθητικός] 36,1 sq. 42,6

separare [χωρῆζειν] 26,18 v. dividere

separabilis [χωρίστος] 34,21 35,2 v. differentia et accidens

separatus [χωριστός] 25,12 v. separabilis

sequi [ἔπείσθαι] 43,12 v. consequens

sermo [λόγος] 26,25

significatio [σημαίνόμενον] 26,4.14

simul v. auferre. interimere, perimere

singularis. singularis [τὸ καθ' ἑκαστον] 32,8 singularia [τὰ καθ' ἑκαστα] 32,5

specialis [εἰδικός] 37,15 specialissimum [τὸ εἰδικώτατον] 29,8 sq. 43,10 post quod non erit alia inferior [ὑποβεβηγός] species 29,11 specialissima (sc. species) v. species

species [εἶδος] 25,4.10 26,2 27,4 28,15sq. quae est sub adsignato genere [τὸ ὑπὸ τὸ ἀποδοθὲν γένος] 28,18.23 quod ponitur sub genere [τὸ ταττούμενον ὑπὸ τὸ γένος] 29,2 specialissima [τὸ εἰδικώτατον] 29,5.6 30,7 differre specie [διαφέρειν τῶ εἶδει] 27,1 sq. haec quae sicut species praedicantur [τὰ ὡς εἶδη κατηγόρουμένα] 28,10 inferior species [ὑποβεβηγός εἶδος] 29,11 ultima species [τὸ ἔσχατον εἶδος] 30,7

specificare [εἰδοποιεῖν] 35,23

specificus [εἰδοποιός] v. differentia

speculatio [θεωρία] 25,6

subalternus. subalterna [ὑπάλληλα] genera 31,2.5 32,24

subintelligere [ἐπινοεῖν] 39,14 42,6 ante subintelligere [προεπινοεῖν] 50,13

subiectum [ὑποκείμενον] 39,11.15.18 48,17 49,16 50,14

subsistere [ὑφίστασθαι. ὑφίστασθαι] 25,10sq. 39,18 45,3 51,4.5 ante subsistere [προὑφίστασθαι] 49,14 v. constare

substantia [οὐσία] 29,14.18.20 32,20.21 35,7.8 41,20 42,6 50,11 cum suprema sit [ἀνωτάτω ὄντα] 30,3 36,12 individua [ἄτομος] 45,4 [ὑπόστασις] 47,8

superior. superiora [τὰ ἐπάνω] 32,12.13.21

supervenire. superveniens genus [ἐπανάβεβηγός] 29,10 30,32

supponere [ὑποτάσσειν] 26, 20

supremus [ἀνωτάτω ὢν] 30, 3. 14. 15 31, 10
36, 12susceptibilis [δέκτικος] 48, 17 v. per-
ceptibilistollere [ἀναρῆν] 42, 4 v. auferre, in-
terimere, perimeretraditio [παράδοσις] 25, 7 [παράστασις]
51, 17

Ultimus [ἔσχατος] v. species

universaliter [καθόλου] 34, 7

Terminus [ἄρος] 49, 19 v. diffinitio

univoce [συνωνύμως] 31, 14 43, 6. 16

III INDEX NOMINUM

Ἀγαμέμνων Ἀτρείδης καὶ Πελοπίδης καὶ
Τανταλίδης καὶ τὸ τελευταῖον Διός 6,2

Ἀθῆναι. ἐν Ἀθήναις 109,17 Ἀθῆναζε
109,19

Ἀθηνόδωρος. οἱ περὶ Ἀθηνόδωρον καὶ
Κορνοῦτον ἐλλιπῆ φασιν εἶναι τὴν
διαίρεσιν, ὥς ἂν μὴ πάσης φωνῆς σημα-
ντικῆς εἰς αὐτὴν περιλαμβανομένης 59,10
Ἀθηνόδωρος γὰρ ἤτήσατο (l. ἤτιόσατο) ὁ
Στωικός βιβλία γὰρ ἦν πρὸς τὰς Ἀριστο-
τέλους κατηγορίας Κορνοῦτος τε ἐν ταῖς
Ῥητορικαῖς τέχναις καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀθη-
νόδωρον ἀντιγραφῇ 86,22

Αἶας. Οὐλέως εἰ Τελαμώνιος παῖς 62,31
64,9 sq. Ἀσκρὸς ὢν τῷ γένει 64,12 sq.
Σαλαμίνιος τῷ γένει 64,14 sq.

Αἰθίοψ 13,1,2 17,1 22,1,7

Ἀλέξανδρος τε ὁ Πριάμου καὶ ὁ Φιλιππου
ὁ Μακεδόνων βασιλεύσας 65,23

Ἀνδρόνικος. ἤξιουν τινὲς οὕτως ὑπογράφειν
(sc. τὰ πρὸς τι) 'οἷς τὸ εἶναι ταῦτόν ἐστι
τῷ πρὸς ὅτιον πῶς ἔχειν', ἢ ὥς Ἀνδρο-
νικός, 'οἷς τὸ εἶναι ταῦτόν ἐστι τῷ πρὸς
ἕτερόν πῶς ἔχειν, ἐκεῖνά ἐστι πρὸς τι'
125,21 (107,29?)

Ἄνυτος καὶ Μέλητος 16,5

Ἀρίσταργος 71,33 γραμματικὴ ἢ Ἀρίστάρ-
χου 76,1 140,4 sq.

Ἀριστοτένης. ἢ ἄτομος μουσικῇ οἶον ἢ
Ἀριστοτένιον 140,8,21

Ἀριστοτέλης. ἢ τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει
κατηγοριῶν διδασκαλία 1,1 οὐ γὰρ ἐστὶ
κοινόν ἐν γένος πάντων τὸ ὄν οὐδὲ πάντα
ὁμογενῆ καθ' ἐν τὸ ἀνωτάτω γένος, ὥς
φησιν ὁ Ἀριστοτέλης (Metaph. B3 988^b22).

ἀλλὰ κείσθω. ὥσπερ ἐν ταῖς Κατηγορίαις
τὰ πρῶτα δέκα γένη 6,5 tituli Catego-
riarum Κατηγορίαι 56,14 57,18 Δέκα
κατηγορίαι 56,15 Πρὸ τῶν τοπικῶν. Περὶ
τῶν γενῶν τοῦ ὄντος, Περὶ τῶν δέκα γε-
νῶν 56,18, 19 Περὶ τῶν δέκα γενῶν τοῦ
ὄντος 56,31 57,14 Πρὸ τῶν ἀναλυτικῶν
καὶ Πρὸ τοῦ περὶ ἐρμηνείας 56,24 ἢ
τῶν ἀναλυτικῶν, ἢ τῶν κατηγορικῶν προ-
τάσεων μάθηρις 56,26 εἰς τὰς Ἀριστο-
τέλους Κατηγορίας 55,1 Περὶ ἐρμηνείας
58,31, 33 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά (Δ 14.
1020^a33) 134,26, 29 ἐν τοῖς Περὶ γενέ-
σεως καὶ φθορᾶς (Α 7—9) 141,14 ἐν
τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει (Δ 1. 208^a26) 141,15
ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά (Δ 8. 1017^b10)
141,17 οὐδὲν περὶ αὐτῶν (τοῦ ποτέ, τοῦ
ποῦ, τοῦ ἔχειν) εἶρηκεν 142,7

Ἀτρείδης 6,2

Ἀττικὸς. ἐσφάλησαν μὲν πολλοί, ὢν καὶ ὁ
Ἀττικὸς, ἕνα τρόπον καταλέξας ὁμωνύμων
τὸν κατὰ μεταφορὰν καὶ κατὰ ἀναλογίαν
καὶ συγχέας τὸν κατὰ μεταφορὰν τῷ κατὰ
ἀναλογίαν 66,34

Βόηθος ἐν τοῖς εἰς τὰς Κατηγορίας εἶρηκεν
ταῦτα καὶ Ἑρμῖνος βραχέως 59,17

Βουκέφαλος 71,31 76,35 τοῦ Βουκεφαλᾶ
93,23, 24

Δίων. πότερον Δίωνος ἢ Θέωνος ἢ τινος
ἄλλου τῶν κατὰ μέρος 126,13

Ἑλλήνες 55,6 τὰ μαθήματα ὁπὲρ εἰς τοὺς
Ἑλλήνας ἦλθεν, οἶον ἢ γεωμετρίαν καὶ ἢ
ἀριθμητικὴν καὶ ἢ ἀστρονομίαν 119,37

Ἑρμῖνος. Βόηθος ἐν τοῖς εἰς τὰς κατη-
γορίας εἶρηκεν ταῦτα καὶ Ἑρμῖνος βραχέως

59, 17 sq. πῶς ὁ Ἑρμῆος ἀπήντησεν:
 Λέγων ὅτι τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω οὐ τόπον
 σημαίνει ἀλλὰ πῶς κ. τ. λ. 107, 25 sq.
 (Εὐριπίδης) vers. ex Aeolo (15, 2) 4, 1
 Ζεύς 6, 3, 4 87, 40
 Ἡρακλῆς 1, 21 2, 6, 9
 Ἡρακλεῖδαι 1, 20 2, 6, 10
 Θάλῃς 120, 20
 Θέων 126, 13
 Θεουκυδίδης (1, 2) 105, 38
 Ἰδῆ 67, 9, 12
 Ἰθακῆ 97, 28
 Ἱπποκράτης. ἡ ἄτομος ἱατρικὴ οἶον ἡ
 Ἱπποκράτους 140, 8
 Κέκροψ 2, 7
 Κεκροπίδαι 2, 6
 Κορυνοῦτος 59, 10 v. Ἀθηνόδωρος
 Λοκρός 64, 12
 Λυκοπολίτης 1, 1
 Λυκείον. ἐν Λυκαίῳ 77, 23 87, 25
 Μακεδόν 65, 24
 Μέλητος 16, 5
 Ὀδυσσεὺς Τηλεμάχου πατήρ 97, 27
 Οἰλεὺς 62, 32 64, 10, 11, 12
 (Ὀμηρος) (Υ 218) 67, 9 (Υ 59) 67, 12 (κ 32)
 67, 15
 Ὀρέστης 2, 2
 Πελοπίδης 6, 2
 Περικλέους, οἱ ἐκ τοῦ 1, 15
 Πίνδαρος Θηβαῖος τὸ γένος 2, 3
 Πλάτων Ἀθηναῖος 2, 3 exempli causa 2, 26

4, 24 alias. ἄχρι τῶν εἰδικωτάτων ἀπὸ
 τῶν γενικωτάτων κατιόντας παρεκλείετο
 ὁ Πλάτων πᾶντα κ. τ. λ. 6, 14 (Phileb.
 p. 16 C. Polit. p. 262 A. B. C. Sophist.
 p. 266 A. B) ἡ ἐκκειμένη ὑπόγραφὴ Πλα-
 τωνικὴ εἶναι λέγεται (cf. Sophist. p. 255 D)
 111, 28
 Πλατωνικοί 137, 29
 Πλωτῖνος 1, 1
 Πορφύριος 1, 1 55, 1
 Πρίαμος 65, 23
 Ῥωμαῖοι. οἱ Ῥωμαίων παῖδες εἰώθασιν
 πολλὰ ἔχειν ὀνόματα ἕκαστος 69, 9
 Σαλαμῖνιος 64, 14
 Στοά. εἴ τις φθείρειεν τὰ ζῶα, ὥσπερ φασὶν
 οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐν τῇ ἐκπυρώσει γίνεσθαι
 119, 35 ἥς γέγονασι δόξης οἱ ἀπὸ τῆς
 Στοᾶς (sc. τινὰς ποιότητας ἐπιδέχεσθαι
 ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν) 138, 3
 Στωικός, Ἀθηνόδωρος 86, 22
 Σωκράτης exempli causa allatus 1, 18
 2, 26 7, 10 alias
 Σωφρονίσκος 7, 20 126, 5, 7
 Τάνταλος 2, 2
 Τανταλίδης 6, 2
 Τελαμών 62, 32 64, 10, 13
 Τροία 97, 28
 Ὑλλος 2, 2
 Φίλιππος 65, 23
 Φοίνιξ 1, 1
 Χρυσάοριος 1, 3

CORRIGENDA ET ADDENDA

p. VIII not. 3 immo Suppl. II

p. IX not. 1 immo Suppl. III

p. L de Georgio Scholario erravisse me apparet ex codice Vatic. 2223 [in fronte IO. CAR. de SALVIATIS] R. Reitzensteinii opera nuper in lucem tracto; is exhibet f. 1—4 epistolam ad Constantinum Palaeologum scriptam (Τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ πανευτοχεστάτῳ δεσπότῃ κυρίῳ κωνσταντίνῳ τῷ παλαιολόγῳ inc. εἴπερ ἄλλω τινὶ καὶ σοὶ τὰς ἀπαρχὰς κ. τ. λ. expl. ὁ δοῦλος τῆς βασιλείας σου γεώργιος ὁ σχολάριος) f. 5—68 γεωργίου τοῦ σχολαρίου προλεγομένων εἰς τὴν λογικὴν καὶ εἰς τὴν πορφυρίου εἰσαγωγῇ ἐκ διαφόρων συλλεγέντα βιβλίων μετὰ ἰδίων ἐπιστασιῶν. f. 69—146 γεωργίου τοῦ σχολαρίου εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀριστοτέλους κατηγοριῶν ἐξήγησις. f. 147—212 γεωργίου τοῦ σχολαρίου εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας βιβλίον ἐξήγησις

p. LVI Apographis adnumerandus est cod. Vatic. 2169 chart. saec. XV f. 1—46, quem cognatum cum Marciano, sed fide inferiorem illo esse specimen a R. Reitzensteinio datum docet

p. 4, 18 l. γεννωτάτου

p. 5, 12 not. adde καί, ὥς ἔφαμεν—γένος om. Boeth.

p. 8, 5 not. adde τὰ γένη C

p. 9, 6 scr. πως

p. 16, 9 not. scr. C Amm.

p. 25, 11 not. dele solis

p. 40, 3. 4 l. individuus

p. 58, 6 l. ὁ μὴν

p. 63, 21 not. adde: μὴ] corrigas μήτε (cf. p. 117, 27)

p. 64, 5 l. ἀποδιόνοτος

p. 69, 8 not. adde: an ὀνόματα (τὰ)?

p. 84, 2 l. ὤσπερ

p. 92, 18 l. οὔσιων

p. 93, 2 l. οὔτις

p. 94, 26 l. πρόσεστι

p. 100, 13 post ποσῶ pone comma

p. 101, 24 l. ἐστι

p. 102, 15 not. adde: corrigas μήκους οὔσης ἀπλατοῦς

p. 104, 13 not. adde: corrigas ἀλληλόχων

p. 118, 26 l. συναναρεῖται

p. 120, 31 l. ἐπιστήμη

p. 126, 12 l. ζν

p. 126, 24 ante Ἄρα adde E.

p. 126, 25—128, 1 Ἐ. et Ἀ. inter se commutanda sunt

p. 128, 11 ante ἀλλ' εἰ vicem significa addito Ἀ.

